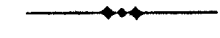

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယမ္ဘုမြတ်စွာ၊
 စောသတ္တာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ဟာပိုင်လေး၊
 ထီးမျှညီမေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အာဖျင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဗ္ဗာန်၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

အင်္ဂုတ္တိပြုစုတော်နိဗ္ဗာန်။

ဒုတိယတွဲ။

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇ္ဇာကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ-ဒုတိယတွဲ-မာတိကာ၊

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမ-ပဏ္ဍာသက၊		
၁	ဗာလဝင်	၁
၂	ရသကာရဝင်	၁၆
၃	ပုဂ္ဂလဝင် ...	၅၃
၄	ဒေဝဒုတဝင်	၉၃
၅	စူဠဝင်	၁၄၂
တိကနိပါတ်-ဒုတိယ-ပဏ္ဍာသက၊		
၁	ဗြာဟ္မဏဝင်	၁၅၅
၂	မဟာဝင်	၂၁၃
၃	အာနန္ဒဝင်	၃၄၅
၄	သမာဏဝင်	၃၀၄
၅	လောကကပဏ္ဍဝင်	၄၁၆
တိကနိပါတ်-တတိယ-ပဏ္ဍာသက၊		
၁	သမ္မောဓဝင်.....	၄၇၀
၂	အာပါယိကဝင်	၄၉၂
၃	ကုသိနာရဝင်	၅၁၅
၄	ယောဓာဇီဝဝင် ...	၅၄၂
၅	ဗာလဝင်	၅၆၇
၆	အစေလကဝင်	၅၇၆
၇	ကန္ဒပထပေယျာလ	၅၈၃
၈	ရာဇ.ပေယျာလ	၅၈၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ-ဒုတိယတွဲ-မာတိကာပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုပုဂ္ဂိုလ်တော်နိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမောတဿ၊ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍာသက-၁-ဗာလဝဂ်။

ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရားကဿပ၊ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဗာလပဏ္ဍိတသုတ်ကို၊မေမ
ယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကာ၊အထံထေရ်ရှင်၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊အဘယ်သို့
ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊တပါးသော၊ သမယံ၊အခါ၌၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထ
ဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌာ၏၊ အာရာမေ၊နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝ
နေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တကြဂေါ၊ထိုသို့
နေထိုင်မှုသောအခါ၌၊ဘဂေါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊
ဘိက္ခုဝေါတိ၊ရဟန်းတို့ဟူ၍၊အာမန္တေထိ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဒန္တေ၊အရှင်
ဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ဝစံ၊စကားတော်ကို၊ပစ္စယောသံ၊ရိုသေစွာနာကုန်၏၊ဘဂေါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဧတံဝစံ၊ဤ သို့ဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ အဝေါ၊မိန့်တော်
မူ၏၊ကိံ အဝေါ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေါ၊ရဟန်းတို့၊
ယာနိကာနိမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ တယာနိ၊ တေးရန်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊သဗ္ဗာနိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိတယာနိ၊ထိုတေးရန်တို့သည်၊
ဗာသဟော၊ရိုက်သော သူကြောင့်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတော၊ပညာ
ရှုသောသူကြောင့်၊နော့ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ယေကေမိ၊အမှတ်မရှိကုန်သော၊
ဥပ္ပဇ္ဇာ၊ စိတ်၏မတည်ကြည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အန္တရာယ်တို့
သည်ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊တေဥပ္ပဇ္ဇာ၊ထိုစိတ်၏

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

မတည်ကြည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအန္တရာယ်တို့သည်။ ဗာလတော၊
 မိုက်သောသူကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောသူ
 ကြောင့်၊ နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဥပ္ပသဂ္ဂါ၊
 ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော ထိုထိုအမှု၌စိတ်၏ စွဲကပ်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သောဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 တေဥပသဂ္ဂါ၊ ထိုကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော ထိုထိုအမှု၌စိတ်၏
 စွဲကပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဘေးရန်တို့သည်။ ဗာလတော၊ မိုက်သောသူ
 ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောသူကြောင့်၊ နော
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည့်
 ကား၊ နုဇ္ဇာဂါရာပါ၊ ကျူးခြင်းသောအိမ်မှထည်းကောင်း၊ တိဏာဂါရာဂါ၊ မြက်
 မိုးသောအိမ်မှထည်းကောင်း၊ ရက္ခော၊ လွတ်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဥလ္လိက္ခာ
 ဝထိက္ကောနိ၊ အတွင်းအပတ်ဝန်းကျင်အပ်ကုန်သော၊ နိဝါတာနိ၊ လောင်ခြင်းမှ
 ကင်းကုန်သော၊ ဗုဿိတဂ္ဂဗ္ဗောနိ၊ တံခါးပေါင်၌ ထိသောတံခါး၊ ရှက်ရှိကုန်
 သော၊ ဝိဟိတဂါတပါနာနိ၊ ဝိတ်အပ်သော လေသောက်တံခါး၊ ရှိကုန်သော၊
 ကုဇာဂါရာနိဝိ၊ စုထပ်မွန်ချွန်အထွတ်ထပ်သောအိမ်တို့ကိုလည်း၊ ဒဟတိ
 သေယျထာဝရံ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေပမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ယာနိကာနိဝိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဘယောနိ၊ ဘေးရန်တို့သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယာနိဘယာနိ၊ ထိုဘေးရန်
 တို့သည်။ ဗာလတော၊ မိုက်သောသူကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတ
 တော၊ ပညာရှိသောသူကြောင့်၊ နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်
 မရှိကုန်သော၊ ဥပဒ္ဓါဂါ၊ စိတ်၏မတည်ကြည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 အန္တရာယ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဥပဒ္ဓ
 ဝါ၊ ထိုစိတ်၏မတည်ကြည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအန္တရာယ်တို့သည်
 ဗာလတော၊ မိုက်သောသူကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာ
 ရှိသောသူကြောင့်၊ နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊
 ဥပ္ပသဂ္ဂါ၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော ထိုထိုအမှု၌စိတ်၏စွဲကပ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ တေဥပသဂ္ဂါ၊ ထိုကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော ထိုထိုအမှု၌
 စိတ်၏စွဲကပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဘေးရန်တို့သည်။ ဗာလတော၊ မိုက်သော
 သူကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောသူကြောင့်၊
 နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗာလော၊

မိက်သောသူသည်၊ သပ္ပဒိဘယော၊ ဘေးဘျားရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော
 သူသည်၊ အပ္ပဒိဘယော၊ ဘေးဘျားမရှိ၊ ဗာဏော၊ သူမိက်သည်၊ သဥပဒ္ဓေဝေါ
 စိတ်၏မတည်ကြည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အန္တရာယ်ရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော
 ပညာရှိသောသူသည်၊ အနုပဒ္ဓေဝေါ၊ စိတ်၏မတည်ကြည်ခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော အန္တရာယ်မရှိ၊ ဗာဏော၊ သူမိက်သည်၊ သဥပသဂ္ဂေါ၊ ကုစားခြင်းငှါ
 မတတ်ကောင်းသောထိုထိုအမှု၌ စိတ်၏စွဲကပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဘေးရန်
 ရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ အနုပသဂ္ဂေါ၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်
 ကောင်းသောထိုထိုအမှု၌ စိတ်၏စွဲကပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဘေးရန်မရှိ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဏ္ဍိတဏော၊ ပညာရှိသောသူကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေး
 သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပဏ္ဍိတဏော၊ ပညာရှိသောသူကြောင့်၊ ဥပဒ္ဓဒေါ၊ စိတ်မတည်
 ကြည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အန္တရာယ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပဏ္ဍိတဏော၊
 ပညာရှိသောသူကြောင့်၊ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော
 ထိုထိုအမှု၌ စိတ်၏ စွဲကပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဘေးရန်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါ့သူရားသာသာနာထေဝံ
 ဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကံ၊ အဘယ်သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သ
 နည်း၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ယေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ အကြင်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂဏော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူမိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေဓမ္မ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊
 ကြဉ်၍၊ ဝတ္တိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ယေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊
 အကြင်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂဏော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
 ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေဓမ္မ
 ထိုတရားတို့ကို၊ သမဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊
 ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဠု၊ ဤသို့
 ယျင်းဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာဏော၊ သူမိက်သည်၊ ကမ္မထက္ခဏော၊ မိမိပြုအပ်
 သောကံသျှင်မှတ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ကမ္မထက္ခ
 ဏော၊ မိမိပြုအပ်သော ကံသျှင် မှတ်ကြောင်းရှိ၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊
 အပဒါနသောတဏီ၊ သတ္တဝါတို့၏ကောင်းစွာပြုအပ်သောပံယောဂဏော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပြန်သဖြင့်ပြုအပ်သောပယောဂဖြင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့
 တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 သူကို၊ ဗာဇေယျ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်
 သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဇေယျ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်သနည်း၊ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝစီ
 ဒုစရိတေန၊ ဝစီဒုစရိက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိက်
 နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဇေယျ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 ဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဇေယျ၊
 သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏှိတော၊
 ပညာရှိသော သူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့
 သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိက် နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မနောသုစရိတေန
 န၊ မနောသုစရိက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာ
 ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 နှိ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကံ၊ အဘယ်သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်
 သနည်း၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အကြင်ထရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဇေယျ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုထရားတို့ကို။ အဘိနိ
 ဝံဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဝတ္တိသာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ယေဟိ
 ဓမ္မေဟိ၊ အကြင်ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏှိတော
 ပညာရှိသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။

တိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-ဗ-၁၀၀၀၀

တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္ထိဿ၊ မကျင့်
ကုန်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဠု၊
ဤသို့သျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ဖြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာထဿ၊ သူရိက်၏၊ ဗာထထက္ခဏာနိ၊ သူရိက်ဟု
မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော ထက္ခဏာ တို့သည်။ ဗာထနိမိတ္တာန၊ သူရိက်ဟု
သိကြောင်းဖြစ်သော အမှတ်တို့သည်။ ဗာထာပဒါနာနိ၊ သူရိက်ဟုတ်၏ဟု
ထင်စွာ သိကြောင်း တို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ တိဏိ၊
သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဗာထေ၊ သူရိက်သည်။ ဒုတ္တိန္တိ တစိန္တိစ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိ
သည် ပျက်ဆီးအပ်သော မကောင်းသော အကြံကို ကြံလေ့ရှိသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတ္တယိတဘာသိစ၊ ရုသာဝါဒစသည်ဖြင့် စွပ်စွဲလေ့ရှိသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋကမ္မကာရိစ၊ လောဘာအစရှိသည် ပျက်ဆီး
အပ်သော မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော ပါဏာတိပါတစသော အမှုကို ပြုလေ့
ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာထေ၊ သူရိက်သည်။
ဒုတ္တိန္တိ တစိန္တိစ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည် ပျက်ဆီးအပ်သော မကောင်းသော
အကြံကို ကြံလေ့ရှိသည်လည်း။ နောစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့၊
ဒုတ္တယိတဘာသိစ၊ ရုသာဝါဒစသည်ဖြင့် စွပ်စွဲလေ့ရှိသည်လည်း။ နောစေ
အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋကမ္မကာရိစ၊ လောဘာအစရှိသည်
ပျက်ဆီးအပ်သော မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော ပါဏာတိပါတစသော အမှု
ကို ပြုလေ့ရှိသည်လည်း။ နောစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤ
သို့မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ထေန၊ ထိုမကောင်းသော အကြံတို့ကို မကြံခြင်းအစရှိ
သော အကြောင်းကြောင့်၊ ထိုရိက်သောသူကို ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိတို့သည်။
အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်။ ဗာထေ၊ သူရိက်သည်။ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်
မဟုတ်သူယုတ်မာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဇာနေယျ၊ မထိကုန်ရာ၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ ဗာထေ၊ သူရိက်သည်။
ဒုတ္တိန္တိ တစိန္တိစ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည် ပျက်ဆီးအပ်သော မကောင်းသော
အကြံကို ကြံလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတ္တယိတဘာသိစ၊ ရုသာ
ဝါဒစသည်ဖြင့် စွပ်စွဲလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ကဋကမ္မကာရိစ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

လောဘအစရှိသည်ပျက်ဆီးအပ်သောမကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သောပါဏာ
 တိပါတစသောအမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုရိုက်သောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အယံဘဝံ၊ ဤ
 အရှင်သည်။ ဗာလော၊ သူရိုက်တည်း။ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေနယျ၊ မထိကုန်ရာ၏။ ဣတိဣမာနိတိဏိ
 ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗလဿ၊ သူရိုက်၏။
 ဗာလလက္ခဏာနိ၊ သူရိုက်ဟုမှတ်ကြောင်း ဖြစ်သောလက္ခဏာတို့သည်။
 ဗာလနိမိတ္တာနိ၊ သူရိုက်ဟုသိကြောင်းဖြစ်သောအမှတ်တို့သည်။ ဗာဿပဒါ
 နာနိ၊ သူရိုက်ဟုတ်၏ဟုထင်စွာထိကြောင်းတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံး
 ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသောသူ၏။ ပဏ္ဍိတ
 လက္ခဏာနိ၊ ပညာရှိဟုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သောလက္ခဏာတို့သည်။ ပဏ္ဍိတ
 နိမိတ္တာနိ၊ ပညာရှိဟုသိကြောင်းဖြစ်သောအမှတ်တို့သည်။ ပဏ္ဍိတာပဒါနာနိ
 ပညာရှိဟုတ်၏ဟုထင်စွာထိကြောင်းတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ တိဏိ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ သုပိန္နဲ၊ တ
 စိန္နိစ၊ ကောင်းသောအကြံကိုကြံလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဘာ
 သိတဘာသိစ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ သုကတကမ္မကာရီစ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောအမှုကိုပြုလေ့ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။
 သုပိန္နဲ၊ တစိန္နိစ၊ ကောင်းသောအကြံကို ကြံလေ့ရှိသည်လည်း။ နောစေ
 အဘာပိဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့။ သုဘာသိတဘာသိစ၊ ကောင်းသော
 စကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ နောစေဘာပိဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့။
 သုကတကမ္မကာရီစ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောအမှုကိုပြုလေ့ရှိသည်လည်း။
 နောစေဘာပိဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့မဖြစ်သည် ရှိသော်။
 ထေန၊ ထိုကောင်းသောအကြံတို့ကိုကြံခြင်းအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊
 နံ၊ ထိုပညာရှိသောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်
 သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတည်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတည်း။ ဣတိ
 ဤသို့။ ဇေနယျ၊ မထိကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်
 ကြောင့်သာသွင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ သုပိန္နဲ၊ တစိန္နိစ၊ ကောင်း
 သောအကြံကိုကြံလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဘာသိတဘာသိစ
 ကောင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုကတကမ္မ

တိကနိပါတ်-ဓမ္မပဏ္ဍိတသက-၁-ဗာဏဝဂ်၊

ကာရီစကောင်းစွာပြုအပ်သောအမှုကိုပြုလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုပညာရှိသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သည်၊
 အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူတည်း၊ သပ္ပုရိသော၊
 သူတော်ကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနေယျ၊ သိက္ခာရဏ၊ ဣတိဣမာ
 နိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဏ္ဍိတဿ။
 ပညာရှိသောသူ၏၊ ပဏ္ဍိတထက္ခကာနိ၊ ပညာရှိဟုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော
 ထက္ခကာ တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတနိဓိက္ကာနိ၊ ပညာရှိဟု သိကြောင်း ဖြစ်သော
 အမှတ်တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာပဒါနာနိ၊ ပညာရှိဟုတ်၏ဟုထင်စွာသိကြောင်း
 တို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာ
 ဏော၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂယ
 ဟတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ နပဿတိ၊ မရှု၊ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂယတော၊
 အပြစ်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအားလျှော်စွာ၊ နပဋိကရော
 တိ၊ မကုစား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေန္တဿ၊ ကြားသော၊
 ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအားလျှော်စွာ၊ နပဋိကရောတိ၊
 မခံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊
 ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ
 ဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိ
 ကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊
 အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ အဂ္ဂယံ၊
 အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ယထာဓမ္မံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သဘောအားထောင်စွာ။ ပဋိကရေတိ၊ ကုစား၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဗ္ဗယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဓမ္မေသေန္တဿ၊ ကြားသော။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ယထာဝရံ၊ သဘောအားထောင်စွာ။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုကတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်း အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတာ၊ ဖြေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိလိဓမ္မေဟိ၊ ခြေပြစ်ကုန်သော။ ဥပါဂတေဟိ၊ အကျိုးအကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပရိမဏ္ဍေထေဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဝန်းကုန်သော။ ပဗျေဇ္ဇနေဟိ၊ ပုန်ဗျည်းတို့ဖြင့်။ ပရဿ၊ သူတပါးသည်။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိဿ ဇ္ဇိတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ အတ္တန္တမောဒိတာ၊ ပမ်းခြောက်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိကုန်သော။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း။

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၁-ဗလဝဂ်၊

ယောနိသော၊သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကတ္တာပြု
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယောနိသော၊သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊
 ပဉ္စံ၊ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္ဓေတော၊ဖြေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊သိလိဋ္ဌေဟိ၊ပြေပြစ်ကုန်သော၊ဥပါဂတေဟိ၊အကျိုးအကြောင်းနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ထက်ဝန်းကျင်မှဝန်းကုန်သော၊ ပဗျဉ္ဇ
 နေဟိ၊ပုန်ဗျည်းတို့ဖြင့်၊ ပရဿ၊သုတပါးသည်၊ ယောနိသော၊သင့်သော
 အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဝိဿန္ဓိတံ၊ဖြေဆိုအပ်သော၊ ပဉ္စံ၊ပြဿနာကို၊ အပ္ပန္န
 မောဒိတာ၊ဝမ်းမြောက်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊
 ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဟိ
 တိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ခေါဓမ္မေဟိ၊ဤတရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူကို၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။
 ပဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာဏော၊သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ကတမေဟိ၊အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊တိဟိ၊သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာ
 လော၊သူရိက်ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်သည်၊အကုသလေန၊အကုသိုလ်
 ဖြစ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် လည်းကောင်း၊ အကုသလေန၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အကုသလေန၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ မနောကမ္မေန၊မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော
 သူကို၊ဗာဏော၊သူရိက်ဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 ခေါ၊စင်စစ်၊တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဣမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊ဤတရားတို့နှင့်၊သမန္နာ
 ဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ဗာဏော၊သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်
 ၏၊ ကတမေဟိ၊အဘယ်သို့သော သဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်
 သော၊ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်သည်၊ကုသလေန၊ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊
ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ မနော
ကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာ
ရှိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ ဝင်စစ်၊ တီဟိ၊
သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောသူကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာလော၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာ
လော၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊
ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ဝစီ
ကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊
မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဗာလော၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ (ထ)၊ အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယ
ကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံ
နှင့်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံ
နှင့်လည်းကောင်း၊ (ထ)၊ သဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊
ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီ
ကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံ
နှင့်လည်းကောင်း၊ (ထ)၊ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊
ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊
ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊
မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ ဝင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ယေဟိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အကြင်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 သူကို၊ ဗာဏော၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွင်၊ ကြည့်၍၊ ဝတ္တိဿာမ၊
 ကျင့်ကုန်အံ့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ယေဟိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အကြင်တရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သ
 မာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိ
 တဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဠိ၊ ဤသို့၊ ဝျှင်၊ ဝေ၊ သင်တို့သည်၊
 သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သက္ကမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာဏော၊ သူရိက်သော၊ အဗျက္ကော၊ မလိမ္မာသော၊
 အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသော အားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရ
 တိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညူ
 နံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာနုဝဇ္ဇောစ၊ စွပ်စွဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဗဟံစ၊ များစွာလည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ကထမေ
 တိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာဏော၊ သူရိက်သော၊ အဗျက္ကော၊
 မလိမ္မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ အတ္တာ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသော အားဖြင့် တူးဖြိုအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် ပျက်ဆီး
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်သနည်း၊ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်
 ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာနုဝဇ္ဇော
 စ၊ စွပ်စွဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟံစ၊ များစွာလည်း၊
 အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ ကာယဒုစရိတေန၊
 ကာယဒုစရိက်နှင့် ထည်းကောင်း၊ ဝစီဒုစရိတေန၊ ဝစီဒုစရိက်နှင့် ထည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ကောင်း၊ မနောဒုစ္စရိတောနံ၊ မနောဒုစရိတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ဗာထော၊ ခိုက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်
 မဟုတ်သူ ယုတ်မာသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခဝံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 တူးဖြိုသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်
 ၏၊ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ သာနုဝဇ္ဇောစ၊ စွပ်စွဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာ
 ထည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ ဓမ္မေတိ။ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာထော၊ ခိုက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာသော
 အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ခဝံ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရ
 တိ၊ ရှုက်ဆောင်၏၊ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာနုဝဇ္ဇောစ၊ စွပ်စွဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာထည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွား
 စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိဟတ္တော၊ လိမ္မာ
 သော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အက္ခတံ
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မတူးဖြိုသောအားဖြင့် မတူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မပျက်ဆီးသောအားဖြင့် မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
 ဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ မစွပ်စွဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာထည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကတ
 မေတိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ
 တိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော၊
 ဝိဟတ္တော၊ လိမ္မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အတ္တာနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မတူးဖြိုသောအားဖြင့် မတူးဖြိုအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မပျက်ဆီးသောအားဖြင့် မပျက်
 ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်သနည်း၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်

မရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဝိညှနံ၊ပညာရှိတို့သည်၊အနုဝဇ္ဇော
 စ၊မစွပ်စွဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း၊
 ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ပွားစေသနည်း၊ ကာယသုစရိတေန၊ကာယ
 သုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ဝစီသုစရိတေန၊ဝစီသုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း
 မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ဤသို့၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ပဏှိ
 တော၊ပညာရှိသော၊ ဝိယက္ခော၊လိမ္မာသော၊သပ္ပုရိသော၊သူတော်ကောင်း
 သည်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ အက္ခတံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမတူးဖြိုသောအား
 ဖြင့်မတူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊အနုပဟာတံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမပျက်ဆီးသော
 အားဖြင့်မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ပရိဟရတိ၊ရှက်ဆောင်၏၊အနုဝဇ္ဇောစ
 အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိညှနံ၊ပညာရှိတို့သည်၊အနုဝဇ္ဇော
 စ၊မစွပ်စွဲအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊များစွာလည်း၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ပွားစေ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ခေါ၊စင်စစ်၊တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊ဤတရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ
 သော၊ ပဏှိတော၊ပညာရှိသော၊ ဝိယက္ခော၊လိမ္မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊
 သူတော်ကောင်းသည်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊အက္ခတံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမ
 တူးဖြိုသောအားဖြင့်မတူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊အနုပဟာတံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမ
 ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ပရိဟရတိ၊ရှက်ဆောင်
 ၏၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိညှနံ၊ပညာရှိတို့
 သည်၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊မစွပ်စွဲအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗဟိုစ၊များ
 စွာလည်း၊ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ပွားစေ၏၊ ဣတံ၊ဤသို့၊အဝေဝ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ မယေ၊
 အညစ်အကြေးတို့ကို၊ အဋ္ဌဟာယ၊မပယ်စွန့်မှု၍၊အဘာတံ၊ရှေ့ရှုဆောင်
 ၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊
 ကဗ္ဗေန၊ကံသည်၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်သည်မည်၏၊ကတ-
 မေဟိ၊အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဓမ္မ
 ဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ တယော၊သုံးပါးကုန်

သော၊မလေ၊အညှစ်အကြေးတို့ကို၊အပ္ပဟာယ၊မစွန့်မူ၍၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကံသည်၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်သည်၊ ဒုဿိလောစ၊ထိသမရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဿိလုမထဉ္စ၊ထိသမရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အညှစ်အကြေးကိုလည်း၊ အပ္ပဟိနံ၊မပယ်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣဿဂုဏိစ၊ ငြိစုဘတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဿာမထဉ္စ၊ငြိစုခြင်းတည်းဟူသော အညှစ်အကြေးကိုလည်း၊ အပ္ပဟိနံ၊မပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မစ္ဆဒိစ၊ဝန်တိုတတ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊မစ္ဆေရမထဉ္စ၊ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညှစ်အကြေးကိုလည်း၊ အပ္ပဟိနံ၊မပယ်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ မလေ၊အညှစ်အကြေးတို့ကို၊ အပ္ပဟာယ၊မပယ်မူ၍၊ အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ဓမ္မဟိ၊ဤတရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ တယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေမလေ၊ဤအညှစ်အကြေးတို့ကို၊အပ္ပဟာယ၊မပယ်မူ၍၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကံသည်၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မလေ၊ အညှစ်အကြေးတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကမ္မေန၊ကံသည်၊သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်၏၊ကတမေဟိ၊အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဓမ္မဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မလေ၊ အညှစ်အကြေးတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊

တိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁ ဗာလဝဂ်၊

နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ သီလ
 ဝါစ၊ သီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုသိတျ
 မထဉ္စ၊ သီလမရှိခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေးကိုလည်း၊ ပဟိနံ၊ ပယ်
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိဿဂုဏိစ၊ မဂြိုဗူတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဿာမလဉ္စ၊ ငြိုရူခြင်းတည်းဟူသော
 အညစ်အကြေးကိုလည်း၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမစ္ဆဂီစ၊
 ဝန်မတိုတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မစ္ဆေရ
 မလဉ္စ၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေးကိုလည်း၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊ တရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ထယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မလေ
 အညစ် အကြေးတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဤတရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ထယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 မလေ၊ ဤအညစ်အကြေးတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်
 ၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမ သုတ်ပြီး၏။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဗာလဝဂ္ဂေါ၊ ဗာလဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ။ ထဿ၊ ထိုဗာလဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဘယံစ၊
 ဘယသဒ္ဓါဖြင့် ဟောအပ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ လက္ခတံစ၊ လက္ခတ
 သဒ္ဓါဖြင့်ဟောအပ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိန္ဒိစ၊ ဝိန္ဒိသဒ္ဓါဖြင့်ဟောအပ်
 သောသုတ်လည်းကောင်း၊ အစ္စယဉ္စ၊ အစ္စယသဒ္ဓါဖြင့်ဟောအပ်သောသုတ်
 လည်းကောင်း၊ အယောနိသောစ၊ အယောနိသောသဒ္ဓါဖြင့်ဟောအပ်သော
 သုတ်လည်းကောင်း၊ အကုသလံစ၊ အကုသလသဒ္ဓါဖြင့် ဟောအပ်သော
 သုတ်လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇဉ္စ၊ သာဝဇ္ဇသဒ္ဓါဖြင့်ဟောအပ်သောသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ အဗျာပဉ္စဉ္စ၊ အဗျာပဉ္စသဒ္ဓါဖြင့် ဟောအပ်သော သုတ်လည်း

ကောင်း၊ ခတဉ္စ၊ ခတသဒ္ဓါဖြင့်ဟောအပ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ မထဉ္စ၊ မထသဒ္ဓါဖြင့် ဟောအပ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ပင် ထည်း။ ၊

တိကနိပါတ် ပဌမပဏ္ဍာသက-၂ ရထကာရဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနဒုက္ခာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနဒုက္ခာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အနုဗ္ဗေဝမိကော၊ မလျော်သော၊ ကာယကမ္မေ၊ ကာယကံ၌၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အနုဗ္ဗေဝမိကော၊ မလျော်သော၊ ဝစိကမ္မေ၊ ဝစိကံ၌၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အနုဗ္ဗေဝမိကော၊ မလျော်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနဒုက္ခာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ပဋိပဇ္ဇော၊

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဋိစ္စာသက-၂-ရထကာရဝဂ်၊ ၁၇

ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥာတေ၊ ထင်ရှားသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ အစီးအပွား မရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနဒုက္ခဿ၊ များစွာသောလူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥာတေ၊ ထင်ရှားသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အတ္တဿ၊ အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အတတ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥာတေ၊ ထင်ရှားသော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟုနော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အတ္တဿ၊ အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အနုဿေ၊ မိကေ၊ သာသနာတော်အားလျော်သော၊ ကာယကမ္မေ၊ ကာယကံ၌၊ ပရိ၊ သူတပါးကို၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အနုဿေ၊ မိကေ၊ သာသနာတော်အားလျော်သော၊ ဝပိကမ္မေ၊ ဝပီကံ၌၊ ပရိ၊ သူတပါးကို၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အနု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သောဝိကောသု၊ သာသနာတော်အားလျော်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌။
 ပရိသုတပါးကို၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိတိ၊
 သုံးပါး ကုန်သော။ ခမ္မေတိ၊ တရားတို့၌နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။
 ဥာတော၊ ထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာ
 သောလူတို့၏အစီးအပွားအထို့ငြါလည်းကောင်း။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာ
 သောလူတို့၏ချမ်းသာခြင်း အထို့ငြါလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငြါ လည်းကောင်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားအထို့ငြါလည်းကောင်း။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြါလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗိ
 ပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တိတိ၊
 သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေတိ၊ ခမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့၌နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော။ ဥာတော၊ ထင်ရှားသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊
 များစွာသောလူတို့၏အစီးအပွား အထို့ငြါလည်းကောင်း။ ဗဟုဇနသုခါယ၊
 များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းအထို့ငြါလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငြါလည်းကောင်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတာ
 ယ၊ အစီးအပွားအထို့ငြါ လည်းကောင်း။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြါလည်း
 ကောင်း။ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးသော အရပ်တို့သည်။
 ခတ္တိယဿ၊ အမျိုးအားဖြင့် ရေမြေကိုအစိုးရသော မင်းဖြစ်သော။ မုဒ္ဒါဝ
 သိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌အတိသိက်သွင်းအပ်သော၊ ရညော၊ မင်းအား။ ယာဝ
 ဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သာရဏီယာနိ၊ အောက်မေ့အပ်သောအရပ်တို့သည်။
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထိံ၊ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ ခတ္တိယော၊
 အမျိုးအားဖြင့်ရေမြေကို အစိုးရသောမင်းဖြစ်သော။ မုဒ္ဒါဝသိတ္တော၊ ထိပ်
 ထက်၌အတိသိက်သွင်းအပ်သော။ ရုဇာ၊ မင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣဒံ၊ ဤစွာ။ မြင်ရာဖြစ်
 သောအရပ်သည်။ ခတ္တိယဿ၊ အမျိုးအားဖြင့် ရေမြေကိုအစိုးရသောမင်း

ဖြစ်သော၊ မုဒ္ဒါဝသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွဏ်းအပ်သော၊ ရုညော၊
မင်းအား၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏီယံ၊ အောက်မေ့အပ်သော
အရပ်သည်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုန၊ ထာဝနံ၊ ပရံစ၊ တပါး
တုံလည်း၊ ယထိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌ ခတ္တိယော၊ အမျိုးအားဖြင့် ရေမြေ
ကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်သော၊ မုဒ္ဒါဝသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွဏ်း
အပ်သော၊ ရာဇာမင်းသည်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယံ၊
နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣဒံ၊ ဤမင်းဖြစ်ရာအရပ်သည်။ ခတ္တိယဿ၊ အမျိုးအား
ဖြင့် ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်သော၊ မုဒ္ဒါဝသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိ
သိက်သွဏ်း အပ်သော၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
သရဏီယံ၊ အောက်မေ့အပ်သော အရပ်သည်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထာဝနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယထိံပဒေသေ၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ခတ္တိယော၊ အမျိုးအားဖြင့် ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်သော၊
မုဒ္ဒါဝသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွဏ်းအပ်သော၊ ရာဇာမင်းသည်။
သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေအရပ်ကို၊ အဘိဝိဇိနိတွာ၊ အောင်မြင်၍၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊
အောင်အပ်သော စစ်မြေရှိသည်ဖြစ်၍။ တမေဝသီသံ၊ ထိုအောင်အပ်သော
စစ်မြေရှိသော အရပ်ကို ပင်လျှင်၊ အဗ္ဗာဝသတိ၊ ယွမ်းမိုးပိုးအုပ်၍ နေ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိ သံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣဒံ၊ ဤယွမ်းမိုးပိုးအုပ်၍
နေရာဖြစ်သော အောင်အပ်သော စစ်မြေအရပ်သည်။ ခတ္တိယဿ၊ အမျိုး
အားဖြင့် ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်သော၊ မုဒ္ဒါဝသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌
အဘိသိက်သွဏ်းအပ်သော၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
သရဏီယံ၊ အောက်မေ့အပ်သော အရပ်သည်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမာနိ၊
ဤသည်တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး
တို့သည်။ ခတ္တိယဿ၊ အမျိုးအားဖြင့် ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်သော၊
မုဒ္ဒါဝသိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌ အဘိသိက်သွဏ်းအပ်သော၊ ရုညော၊ မင်းအား၊
ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏီယာနိ၊ အောက်မေ့အပ်သော အရပ်တို့
သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
လျှင်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးသော အရပ်တို့သည်။ ဘိက္ခူဿ၊ ရဟန်းအား၊
ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏီယာနိ၊ အောက်မေ့အပ်သော အရပ်
တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကထမာနိ၊ အတတ်
သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘိက္ခူ၊
ရဟန်းသည်။ ဧကသမသံ၊ ဆံရတ်ဆိတ်ကို၊ ဩဘာရေတွာ၊ ပယ်ချ၍။

ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ အတ္ထာဒေတွာ၊
 ဝတ်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ကောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋ္ဌခံ၊ ခြေဦးစွာ၊ ဣဒံ၊ ဤရဟန်း
 ပြုရာဖြစ်သောအရပ်သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံး၊ သရဏီယံ၊ အောက်မေ့အပ်သောအရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝုန၊ ထတန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ယသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊
 အကြင်အရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာမှတပါးသောတေတူ
 မကတရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသမ္ပာထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤတဏှာ
 သည်။ ဒုက္ခသရဒေယာ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောသရဒေယသမ္ပာထည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခရောဂေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိရောဓေ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤအရိယာမဂ္ဂင် ၅၀ပါးသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခရောဂေ၊ ဝိနိဗ္ဗုဒ္ဓိ
 ပဒေ။ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသမ္ပာ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယမြောက်သော။ ဣဒံ၊ ဤ
 သမ္ပာယေးပါးကိုသိရာဖြစ်သောအရပ်သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ ယာဝ
 ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သရဏီယံ၊ အောက်မေ့အပ်သော အရပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝုန၊ ထတန်။ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။
 ယသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား
 မရှိသော။ စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာမှလွတ်သောဖိုလ်သမာဓိကို
 ထည်းကောင်း။ ပညာပိရတ္တိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောဖိုလ်ပညာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒိဇ္ဈေခဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊
 ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာသင်ဖြင့်သိ၍၊ သမ္ဘိကတွာ၊
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပယမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ တတိယံ၊ သုံးမြောက်သော။ ဣဒံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍နေရာ
 ဖြစ်သောအရပ်သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်
 ဆုံး၊ သရဏီယံ၊ အောက်မေ့အပ်သောအရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးသောအရပ်တို့သည်၊
ဘိက္ခုသ၊ ရဟန်းအား၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏီယာနိ၊
အောက်စေ့အပ်သော အရပ်တို့မည်ကုန်သည်၊ ဟဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်ကော်မူ၏၊ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊
ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ တယော၊ သုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကတမေ၊
အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ နိရာသောစ၊ ကင်းသော အာသာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
လည်းကောင်း၊ အာသိသောစ၊ အလိုအာသာဖြင့် ထောင့်တ တတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကောင်း၊ ဝိဂတာသောစ၊ ကင်းပြီးသောအလိုအာသာရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိရာသော၊ ကင်းလောအာသာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤလော
က၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိစေကုလေ၊ ယုတ်နိဋ်
သောအမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စဏ္ဍာလကုလေဝါ၊
စွန်းစဏ္ဍားအမျိုး၌လည်းကောင်း၊ နေသာဒကုလေဝါ၊ မူဆုံးတံငါမျိုး၌လည်း
ကောင်း၊ ရထကာရကုလေဝါ၊ ရထားလုပ်သော အမျိုး၌လည်းကောင်း၊
ဝေန ကုလေဝါ၊ နှီးသမား အမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ပုတ္တုသ ကုလေဝါ၊
ပန်းမျိုက်သွန်အမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဒလိဒ္ဒေ၊ ဆင်းရဲသော၊ အပ္ပန္နပါနတောဇနော၊ နည်းသော ထမင်း
အပျော်ဘောဇဉ်ရှိသော၊ ကထိရပုတ္တိကော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်အသက်
မွေးခြင်းရှိသော၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌၊ ကထိရေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်၊
ဃာသုတ္တဒေါ၊ အဝတ်အစားကို၊ လတ္တ တိ၊ ရအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး၌၊
ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း၊
ဒုဗ္ဗဒ္ဓတ္ထာ၊ အဆင်းမထွသည်၊ ဒုဗ္ဗထိကော၊ ရှုနိုင်ဘွယ်မရှိသည်၊ ဩကောမိ
မကော၊ တွေ့သည်၊ ဗဟ္တာဗာစော၊ များသောအနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကာဏောဝါ၊ ကန်းသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုဏီဝါ၊ လက်ကောက်
သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခဇ္ဇောဝါ၊ ခြေခွင်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ပက္ခဟာကောဝါ၊ ဆွံ့သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္ဓဿ၊ ထမင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ကိုလည်းကောင်း။ ဟိနဿ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်
 ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ယာနဿ၊ ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓ
 ဝိသေပနဿ၊ ပန်းနံ့သာနံ့သာကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သေယျာပသထပဒီ
 ပေယျဿ၊ အိမ်ရာနေရာကျောင်းဆီမီးဆီမီး၌ဆောင်အပ်သော ဆီမီးစာ
 ဆီမီးခွက်ကိုလည်းကောင်း။ ယာဘိ၊ ရသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ ကိံ သုဏာတိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း။
 ဣတ္ထန္နမော၊ ဤအမည်ရှိသော။ ခတ္ထိယော၊ မင်းကို။ ခတ္ထိယေဟိ၊ မင်းတို့
 သည်။ ခတ္ထိယာဘိသေကေန၊ မင်းတို့၏ အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်။ အဘိ
 သိက္ခောကိရ၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏာတိ၊ ကြား
 ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိံ
 နဟောတိ၊ အဘယ်သို့မဖြစ်သနည်း။ ကုဒါဿနမ၊ အဘယ်မည်သော
 အခါ၌၊ ဖံဝိ၊ ငါ့ကြောင့်လည်း။ ခတ္ထိယာ၊ မင်းတို့သည်။ ခတ္ထိယာဘိသေကေန၊
 မင်းတို့၏အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်။ အဘိသိက္ခိဿန္တိ၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်
 လတ္တံ့နည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိရာသော၊ ကင်းသောအာသာရှိသော။
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာသံသော၊
 အလိုအာသာဖြင့်တောင့်တတ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထမော
 စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ခတ္ထိယဿ၊ အမျိုး
 အားဖြင့်ရေးမြေကိုအစိုးရသောမင်းဖြစ်သော။ ရဒ္ဒါဝေပိတ္တဿ၊ ထိပ်ထက်၌
 အဘိဘိက်သွန်းအပ်သော။ ရေညော၊ မင်း၏။ အဘိသေကော၊ အဘိသိက်
 သွန်းခြင်းငှါထိုက်သော။ အနဘိသိက္ခော၊ အဘိသိက် မသွန်းအပ်သော။
 အစလပတ္တော၊ မတုန်မထွပ်သောအယွယ်သို့ရောက်သော။ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီး
 ဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သုဏာတိ၊ ကြား၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ သုဏာတိ၊ ကြားသနည်း။ ဣတ္ထန္နမော၊
 ဤအမည်ရှိသော။ ခတ္ထိယော၊ မင်းကို။ ခတ္ထိယေဟိ၊ မင်းတို့သည်။ ခတ္ထိယာ
 ဘိသေကေန၊ မင်းတို့၏အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်။ အဘိသိက္ခောကိရ၊ အဘိ
 သိက်သွန်းအပ်ပြီးသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ တဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ကုဒါဿနမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ ဖံဝိ၊ ငါ့
 ကြောင့်လည်း။ ခတ္ထိယာ၊ မင်းတို့သည်။ ခတ္ထိယာဘိသေကေန၊ မင်းတို့၏
 အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်။ အဘိသိက္ခိဿန္တိ၊ အဘိသိက်သွန်း ကုန်လတ္တံ့

နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာသံသော၊ အလိုအာသာဖြင့်ထောင့်တ
 တတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝိဂတာသော၊ ကင်းသောအာသာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာထ
 မောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤဇောကဋ္ဌ၊ ခတ္တိယော၊
 အမျိုးအားဖြင့်ရှေ့မြေကိုအစိုးရသောမင်းဖြစ်သော၊ ရဒ္ဓါဝထိတ္တော၊ ထိပ်
 ထက်၌ အဘိသိက်သွန်း အပ်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ သုဏာတိ၊
 ကြားသနည်း။ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ မင်းကို၊ ခတ္တိယေ
 တိ၊ မင်းတို့သည်၊ ခတ္တိယာ၊ သိသေကေန၊ မင်းတို့၏အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်၊
 အဘိသိတ္တောကံ၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏာတိ၊
 ကြား၏။ တာသာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ကိ၊ နဟောတိ၊ အဘယ်သို့မဖြစ်သနည်း၊ ကုဒါ၊ ထုနာမ၊ အဘယ်မည်
 သောအခါ၌၊ ဝံဝိ၊ ငါ့ကြောင့်လည်း၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ သိသေ
 ကေန၊ မင်းတို့၏အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်၊ အဘိသိဋ္ဌိဿန္တိ၊ အဘိသိက်သွန်း
 ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံ၊
 ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဟိဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနဘိသိတ္တဿ၊ အဘိ
 သိက်မသွန်းအပ်သော၊ အဿ၊ ထိုမင်းအား၊ ယာ၊ အဘိသေကာသာ၊ အကြင်
 အဘိသိက်သွန်းခြင်း၌ထောင့်တခြင်းသည်၊ အတ္တိရှိ၏။ သာ၊ ထိုအဘိသိက်
 သွန်းခြင်း၌ ထောင့်တခြင်းသည်။ ဝဇိပဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်းပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဇံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိဂတာသော၊ ကင်းပြီးသော အလိုအာသာ ရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောက
 သိ၊ သံက္ကလောကဋ္ဌံ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇာမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇာမာနာ၊ ထင်
 ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကာထမေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 နည်း၊ နိရာသော၊ ကင်းသောအာသာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊ ဧကောင်း၊ အာသံ
 သော၊ အလိုအာသာဖြင့် ထောင့်တ တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း။

အင်္ဂုတ္တိုဂါဠိထောဝ်နိဿယ

ဝိဂတောသော၊ ကင်းပြီးသော အလိုအာသာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထည်းကောင်း၊
 ဣမေတယော၊ ဤသုံးယေဝံတို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိရာသော၊ ကင်း
 သော အာသာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထမေစ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာထောဝ်ဦး၊ ဇေတဝ္ဗော၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂ
 လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုသ္မိလော၊ ဝိသမရှိသည်။ ဗါပမေဗ္ဗော၊ ယုတ်မာသော
 သဘောရှိသည်။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်နှုတ်အကျင့်နှုလုံး
 အကျင့်ရှိသည်။ သံကာသ၊ ရသမာစာရော၊ သူတပါးတို့သည် ရှိရာအင်သော
 အကျင့်ရှိသည်။ ပဗ္ဗိန္ဒူန္န၊ ကမ္မန္တော၊ ဖုံးထွင်းထိုက်သော မကောင်းမှုရှိသည်။
 အသမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်၊ သမဏပဗ္ဗိညော၊ ငါ့ရဟန်းဟု ဝန်ခံ
 သည်။ အဗြဟ္မစာဓိ၊ မြတ်သော အကျင့်မရှိဘဲလျက်၊ ဗြဟ္မစာဓိ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်။ အန္တောပူဏိ၊ အတွင်းသို့ ဝင်သော ပုဂ္ဂလော
 မကောင်းမှုရှိသည်။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာဖြင့်စွတ်သည်။ ကသမ္ပ၊ ဇာ
 တော၊ မြစ်သော ကိလေသာထည်းဟူသော အမှိုက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ မြစ်၏
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ သုဏာတိ၊
 ကြားသနည်း။ ဣတ္ထန္နာမေ၊ ဤအမည်ရှိသော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာသ
 ဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ
 တရားမရှိသော၊ စေတောပိရတ္ထိံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ဖိုလ်
 သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ဖိုလ်ပညာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာ
 လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊
 သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝေံ၊ ဤသို့သော
 စိတ်အကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ကြီး နဟောတိ၊ အဘယ်သို့မဖြစ်သနည်း။
 ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ်မည်သော အခါ၌၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ အာသဝါ
 နံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ
 တရားမရှိသော၊ စေတောပိရတ္ထိံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ဖိုလ်
 သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ဖိုလ်ပညာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာ
 လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊
 သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရိသာမိ၊ နေ
 အံ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊

ရဟန်းတို့၊ အသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိရုဿေ၊ ကင်းသော အာသာရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသံ
 သော၊ အလိုအာသာဖြင့်တောင့်တတ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤငါတုရားသာ
 သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘိလဝါ၊ ဘိလရှိသည်၊ ကဿာဏ
 ဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားသနည်း။
 ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏၊ ဓယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊
 စေတောပိရတ္ထိံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာမှ လွတ်သောဖိုလ်မာသမိကို လည်း
 ကောင်း၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောဖိုလ် ပညာကို လည်း
 ကောင်း၊ ဒိဇ္ဈေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်
 တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပ
 သန္တန္တ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိယာမိ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏ္ဍာတိ၊
 ကြား၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ်မည်
 သောအခါ၌၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ဓယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောပိ
 ရတ္ထိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာမှလွတ်သောဖိုလ်မာသမိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာ
 ပိရတ္ထိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောဖိုလ်ပညာကို လည်းကောင်း၊ ဒိဇ္ဈေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ
 အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပ
 သန္တန္တ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိယာမိ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာသံသော
 အလိုအာသာဖြင့်တောင့်တတ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပိဂဿာသော၊ ကင်းပြီးသောအလိုအာသာရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
 ဤငါတုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော
 အာသဝေါတရားရှိသော၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားသနည်း။
 ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသ

ဝေါတရားတို့၏ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိ
 သော၊ စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာမှ လွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကို
 ထည်းကောင်း၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ဖိုလ်ပညာကို ထည်း
 ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ မျက်မှောသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ သယံ၊
 ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သု
 ထာတိ၊ ကြား၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိံ နဟောတိ၊ အဘယ်သို့မဖြစ်သနည်း။ ကုဒါသုနာမ၊
 အဘယ်မည်သော အခါ၌၊ အဟံဝိ၊ ဝါသည်လည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (သ)၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊
 ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအံ့၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်
 အကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အပိရတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သေးသော၊ အဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား၊ ယာပိရတ္တာသော၊ အကြင်ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း၌ တောင့်တ
 ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း၌ တောင့်တ ခြင်းသည်
 ပရိပဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်းမြိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိဂတာသော၊
 ကင်းသော အာသာ ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆီအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေ
 ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊
 ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ထက်ပထမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊
 ဓမ္မိကော၊ ကျင့်သုံးအပ်သော စကြာမင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားဆယ်ပါးရှိ
 သော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့် ရအပ်သော မင်းအဖြစ်ရှိသော၊ ယောဝိသော
 ရာဇော၊ အကြင်မင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပိရာဇော၊ ထိုမင်း
 သည်လည်း၊ ဘိက္ကံ၊ ထိုစကြာရတနာကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ လည်စေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိ
 သော၊ အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်

စွာထုရားကို၊ ဇေဝံဝစုနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့က်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့က်သနည်း၊ အန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကဿ၊ ကျင့်သုံးအပ်သောစကြာမင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်တရားဆယ်ပါးရှိသော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောမင်းအဖြစ်ရှိသော၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ စက္ကံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ကောဗန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့က်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဓေ၊ ဤလောက၌၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ ကျင့်သုံးအပ်သောစကြာမင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်တရားဆယ်ပါးရှိသော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောမင်းအဖြစ်ရှိသော၊ ရာဇော၊ မင်းသည်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမြဲပြု၍၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကို သာလျှင်၊ သက္ကရောန္တော၊ အရိုအသေပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ ဝရုံကရောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလ ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ အပစာယမာနော၊ နိဗ္ဗိတိယသည်ကို ပြုလျက်၊ ဓမ္မဇေဇော၊ တရားတည်းဟူသော တံခွန်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသောမှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီးအမှူးရှိသည် ဖြစ်၍၊ အန္တောဇနသိ၊ အတွင်းသားဟု ဆိုအပ်သော သားမယားစသော သူအပေါင်း၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုဏ်၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအချင်းအပူစသည်၌တားမြစ်ခြင်းခိုးသူအစရှိသော ဥပဒ္ဓေါဗ္ဗ လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝုန၊ တာဝန်၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ ကျင့်သုံးအပ်သောစကြာမင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားဆယ်ပါးရှိသော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သော မင်းအဖြစ်ရှိသော၊ ရာဇော၊ မင်းသည်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမြဲပြု၍၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ သက္ကရောန္တော၊ အရိုအသေပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ ဝရုံကရောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ အပစာယမာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

နော၊ နိဗ္ဗိက္ခသည်ကိုပြုလျက်၊ ဓမ္မဓဇော၊ တရားတည်းဟူသော တံခွန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီးအမှူးရှိသည်ဖြစ်၍။ ခတ္တိယေသု၊ မင်းတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောက်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်းယုံရှိစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ပုန၊ တာဝန်၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိသာမိ၊ ဟောတော်မူဦးအံ့၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ ကျင့်သုံးအပ်သောစကြာမင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်တရားဆယ်ပါးရှိသော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့် ရအပ်သောမင်းအဖြစ်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ သက္ကရာဇေန္တော၊ အရိုအသေပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ ဝရံကရာဇေန္တော၊ အထေးအမြတ်ပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ အပစာယမာနော၊ နိဗ္ဗိက္ခသည်ကိုပြုလျက်၊ ဓမ္မဓဇော၊ တရားတည်းဟူသော တံခွန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီးအမှူးရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုယန္တေယု၊ အဘိသိက္ခာမသွဇ်းအပ်ကုန်သေးသောမင်းတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောက်ရှောက်ခြင်း အချင်းအပူစသည်၌ ထားမြစ်ခြင်းခိုးသူအစရှိသောဥပဒ္ဒဝေါမှယုံရှိစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏၊ ဗလကာယတ္ထိံ၊ စင်သည်အပေါင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၌၊ နေဂမဇာနပဒေသု၊ နိဂုံးဇနပုဒ်၌နေသောသူတို့၌၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌၊ ဝိဂပက္ခိသု၊ သားဌက်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောက်ရှောက်ခြင်းအချင်းအပူစသည်၌ ထားမြစ်ခြင်းခိုးသူအစရှိသောဥပဒ္ဒဝေါမှယုံရှိစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ဓမ္မိကော၊ ကျင့်သုံးအပ်သောစကြာမင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်တရားဆယ်ပါးရှိသော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောမင်းအဖြစ်ရှိသော၊ သောရာဇော၊ ထိုမင်းသည်။ (သခေါကား အနက်မရှိ)။ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ သက္ကရာဇေန္တော၊ အရိုအသေပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထ

တရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ ဂရုံကရောဇ္ဇော၊ အလေးအမြတ်ပြုလျက်၊ ဓမ္မ
ယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ အပစာယမာနော၊
နိဗ္ဗိတျ သည်ကို ပြုလျက်၊ ဓမ္မဇေဝ၊ တရားတည်းဟူသော ထံခွန်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေ
ယျော၊ တရားလျှင် အကြီးအမှူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တောဇနသ္မိံ၊ အတွင်း
သားဟုဆိုအပ်သော သားမယားအစရှိသော သူအပေါင်း၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်
လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း အချမ်း အပူသည်၌
ထားမြစ်ခြင်း ခိုးသူအစရှိသော ဥပဒ္ဒဝေါမှ လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟိတွာ၊
စီရင်၍၊ ဓမ္မေနေဝ၊ တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ စက္ကံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဝက္ကေတိ
လည်စေ၏၊ ဓတ္တိယေသု၊ မင်းတို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရ
ဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း အချမ်းအပူသည်၌ ထားမြစ်ခြင်း ခိုးသူအစ
ရှိသော ဥပဒ္ဒဝေါမှ လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်၍၊ အနုယန္တေသု၊
အဘိသိက်မသွန်းအပ်သော မင်းတို့၌၊ ဗလကာယသ္မိံ၊ စစ်သည်အပေါင်း
၌၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေသု၊ ဝုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၌၊ နေဂမဇာနပဒေသု၊
နိဂုံးဇနဝုဒ္ဓိ၌ နေသော သူတို့၌၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းဝုဏ္ဏားတို့၌၊
ဓိဂပက္ခိသု၊ သားဌက်တို့၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏ
ဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း အချမ်းအပူသည်၌ ထားမြစ်ခြင်း ခိုးသူအစရှိ
သော ဥပဒ္ဒဝေါမှ လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်၍၊ ဓမ္မေနေဝ၊
တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ စက္ကံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဝက္ကေတိ၊ လည်စေ၏၊ တံ
စက္ကံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ကေနစိ တရံတယောကံသော၊ မနုဿဘု
တေန၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗုတ္တိကေန၊ ဆန်လျှင်တက်ကို အလိုရှိသော၊
ပါဏိနာ၊ သတ္တဝါသည်၊ အပ္ပနိဝတ္တိယံ၊ မကား မြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဓမ္မိကော၊
ကျင့်အပ်ပြီးသော တရားရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့် အစွယ်သော မင်း
အဖြစ်ရှိသော၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်
မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအာသင်္ခတအားဖြင့် ပြားသော ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သယမ္ပုဉ္ဇာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သာလျှင်ထိ
တော်မူသော၊ တထာဂတော၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထ
တရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အမြီပြု၍၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မ
ပထတရား ဆယ်ပါးကို သာလျှင်၊ သက္ကရောဇ္ဇော၊ အရိအသေပြုလျက်၊
ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ ဂရုံကရောဇ္ဇော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

အထေးအမြတ်ပြုလျက်၊ ခမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို သာလျှင်၊ အပစာယမာနော၊ နိဋ္ဌိက္ခသည်ကိုပြုလျက်၊ ဓမ္မဇဇော၊ တရား တည်းဟူသောတံခွန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားတည်းဟူသောမှန် ကင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီးအမှူးရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ကာယကမ္မတ္ထိံ၊ ကာယကံ၌၊ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှုပ်အပ်၏။ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံကို၊ နုသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမြှုပ်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းထားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန်းတဖန်၊ ပရိစ၊ ထပါးထုံလည်း၊ ခမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရား သဖြင့်အပ်သောမင်းအဖြစ်ရှိသော၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာ တို့မှလွန်စွာဝေး ထော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ်တအသစ်တအားဖြင့် ပြားသောခပ်ထိမ်းသောတရားတို့ကို မဘောက် မပြန်သယန္တူ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလိုသာလျှင် သိတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ခမ္မံ ယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊ အဖွင့်ပြု၍၊ ခမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ သက္ကရာဇန္တော၊ အရိအသေပြုလျက်၊ ခမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာ လျှင်၊ ဝရံကရာဇန္တော၊ အထေးအမြတ်ပြုလျက်၊ ခမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မ ပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ အပစာယမာနော၊ နိဋ္ဌိက္ခသည်ကိုပြုလျက် ဓမ္မဇဇော၊ တရားတည်းဟူသောတံခွန်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကေတု၊ တရား တည်းဟူသောမှန်ကင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီး အမှူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝစီကမ္မတ္ထိံ၊ ဝစီကံ၌၊ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှုပ်အပ်၏။ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံကို၊ နုသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမြှုပ်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခမ္မိကံ၊ တရားနှင့် လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း ထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေ ခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏။ မနေောကမ္မတ္ထိံ၊ မနေောကံ၌၊ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ မနေောကမ္မံ၊ မနေောကံကို၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှုပ်အပ်၏။ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤ သို့သဘောရှိသော၊ မနေောကမ္မံ၊ မနေောကံကို၊ နုသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမြှုပ်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက် ခြင်းထားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟတိ၊ စိရင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ခမ္မိကော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသောတရားရှိသော၊ ဓမ္မရာဇော၊ တရားသဖြင့်

တိကနိပါတ်-ဓမ္မပပတ္ထာသက- ၂-ရထကာရဝဂ်၊ ၃၀

ရအပ်သောမင်းအဖြစ်ရှိသော၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခ တအားဖြင့်ပြားသော ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သယုတ္တုဉာဏ်ဖြင့်မိမိ အလိုလို သာလျှင် သိတော် မူပြီးသော၊ သောတထာဂတော၊ ထိုငါတုရားသည်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ အရှိပြု၍၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ သက္ကဓောန္တော၊ အရိအသေပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ ဂရုံကဓောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုလျက်၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကိုသာလျှင်၊ အပစာယမာနော၊ နိဗ္ဗိတုသည်ကို ပြုလျက်၊ ဓမ္မဓဇော၊ တရားတည်းဟူသောတံခွန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဏေတု၊ တရားတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဗိပတေယျော၊ တရားလျှင်အကြီးအရှူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယကမ္မတ္ထိံ၊ ကာယကံ၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟိတ္တာ၊ စိရင်၍၊ ဓမ္မေနော၊ တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစကြာရတနာကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ထည်စေ၏၊ ဝစိကမ္မတ္ထိံ၊ ဝစိကံ၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်း လုံခြုံ စေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟိတ္တာ၊ စိရင်၍၊ မနောကမ္မတ္ထိံ၊ မနောကံ၌၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်း လုံခြုံ စေခြင်းကို၊ သံဝိဒဟိတ္တာ၊ စိရင်၍၊ ဓမ္မေနော၊ တရားသဖြင့်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစကြာရတနာကို၊ ပဝတ္တေတိ၊ ထည်စေ၏၊ ထံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုတရားတည်းဟူသောစကြာရတနာသည်၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်း သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ဝုတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောကသုံးပါး၌၊ ကေနဗိဝါ၊ တရံဟယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ကော်၊ တပါးသော၊ သဓမ္မံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣသိပတနေ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကဟုဆို

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အပ်သောအထိတို့ စည်းဝေးကျရောက်ရာဖြစ်၍ အုတ်ပတနအမည်ရှိသော၊
မိဂဒါယောသားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သောမိဂဒါရန်တော၌၊ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏။ တကြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူရာ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။
ထိက္ခ။ ရဟန်းတို့ကို၊ ထိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍
မိန့်တော်မူ၏။ တဒန္တေထိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တေထိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စဿောသံ၊ ရိုသေ
စွာနာကုန်၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ
မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ တူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်သူသောထုံးသက်သေကို၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်။
ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ သစေတနောနာမ၊ သစေတနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သစေတနော၊ သစေတန
အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရထကာရံ၊ ရထားလုပ်သောယောကျ်ား
ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍ပြောဆို၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်၍
ပြောဆို သနည်း၊ တောသဗ္ဗ ရထကာရ၊ ဒိုအချင်း ရထား လုပ်သော
ယောကျ်ား၊ အတော၊ ဤလှေ၊ ဆန္ဒိမာသာနံ၊ ခြောက်လတို့၏၊ အစွယေန၊
လွန်သောအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏။ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ သဗ္ဗရထကာရ၊ ဒိုအချင်းရံထားလုပ်သော ယောကျ်ား၊ နဝံ၊
အသစ်သော၊ စက္ကယဂံ၊ ရထားဘီးအရံကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿထိ၊
စွမ်းနိုင်လတ္တံ့ သော၊ အုတ်၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ အုတိခေါ၊ ဤသို့
လျှင်၊ ရထကာရော၊ ရထားလုပ်သောယောကျ်ားသည်။ သစေတနဿ၊
သစေတနအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စဿောထိ၊
ရိုသေစွာနာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရထကာရော၊
ရထားလုပ်သော ယောကျ်ားသည်။ ဆဟိမာသေဟိ၊ ခြောက်လတို့ဖြင့်၊
ဆာရတ္တနေဟိ၊ ခြောက်ညွှတ်တို့ဖြင့်၊ ဘေ၊ စာရသော၊ စက္ကံ၊ ရထားဘီးကို၊
နိဋ္ဌာပေထိ၊ ပြီးစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သစေတနော၊
သစေတနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရထကာရံ၊ ရထားလုပ်သော
ယောကျ်ားကို၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍ပြောဆို၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်
သို့ခေါ်၍ပြောဆို သနည်း၊ သဗ္ဗရထကာရ၊ ဒိုအချင်းရထား လုပ်သော
ယောကျ်ား၊ အတော၊ ဤနေ့မှ၊ ဆန္ဒိမာသာနံ၊ ခြောက်နေ့တို့၏၊ အစွယေန၊
လွန်သောအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏။ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊

ဖြစ်လတ္တံ့၊ နဝံ၊ အသစ်သော၊ စက္ကယုဂံ၊ ရထားဘီးအစုံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍ ပြောဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်
 မင်းကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမေဟိ ဆဟိ မာသေဟိ၊ ဤခြောက်ထပ်တို့ဖြင့်၊
 ဣမေဟိ ဆာရတ္တ နေဟိ၊ ဤခြောက်ညဉ့်တို့ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ စက္ကံ၊
 မုထားဘီးသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သံထော်ဦးထင်၏၊
 သဗ္ဗရထကာရ၊ အိုအချင်းရထားလုပ်သောယောကျ်ား၊ ဣမေဟိ ဆဟိ မာ
 သေဟိ၊ ဤခြောက်ထပ်တို့ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ စက္ကံ၊ ရထား
 ဘီးကို၊ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿာသိပန၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝ၊
 အရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ စက္ကံ၊ ရထားဘီး
 ကို၊ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဣဉ်၊ ရထကာရော၊ ရထားလုပ်သောယောကျ်ားသည်၊ သစေတနဿ၊
 သစေတနအမည်ရှိသော၊ ရဉ္စော၊ မင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စသေသာထိ၊
 ရိုသေစွာနာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရထကာရော၊
 ရထားလုပ်သောယောကျ်ားသည်၊ ဆဟိ ဗိဝသေဟိ၊ ခြောက်တို့ဖြင့်၊ ဒုတိ
 ယံ၊ နှစ်ခုမြော်သော၊ စက္ကံ၊ ရထားဘီးကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ နဝံ၊ အသစ်
 ဖြစ်သော၊ စက္ကယုဂံ၊ ရထားဘီးအစုံကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ သစေတနော၊ သစေတနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ထေန၊ ထိုမင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊ ကပ်
 လေပြီး၍၊ သစေတနံ၊ သစေတနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ ထေဝ
 စနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ သံထော်ဦးထင်လေ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 သံထော်ဦးထင်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ထေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ နဝံ၊ အ
 သစ်ဖြစ်သော၊ ဣဒံ၊ စက္ကယုဂံ၊ ဤရထားဘီးအစုံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပါပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သံထော်ဦးထင်၏၊ သဗ္ဗရထကာရ၊ အိုအချင်းရထားလုပ်
 သောယောကျ်ား၊ ထေ၊ သင်၏၊ ယဉ္ဇုဣဒံ၊ အကြင်ရထား ဘီးသည်၊
 ဆဟိ မာသေဟိ၊ ခြောက်ထပ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏၊ ထေ၊ သင်၏၊ ယဉ္ဇုဣဒံ၊
 အကြင်ရထားဘီးသည်၊ ဆာရတ္တ နေဟိ၊ ခြောက်ညဉ့်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏၊
 ထေ၊ သင်၏၊ ယဉ္ဇုဣဒံ၊ အကြင် ရထားဘီးသည်၊ ဆဟိ ဗိဝသေဟိ၊
 ခြောက်ရက်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏၊ ဣမေသံ၊ ဤရထားဘီးနှစ်ခုတို့၏၊ နာနာ
 ကာရထံ၊ အထူးထူးသော အကြောင်းသည်ကား၊ ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်နည်း၊
 သေံ၊ ထိုရထားဘီးနှစ်ခုတို့၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ နာနာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကာရတံ၊ အထူးထူးသောအကြောင်းကို၊ နုပဿာမိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဝေံ၊ ထိုရထားဘီး နှစ်ချင်းတို့၏၊ နာနာကာရတံ၊ အထူးထူးသောအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ နာနာကာရတံ၊ အထူးထူးသောအကြောင်း ကို၊ ပဿတု၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ သံတော်ဦးတင် ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရထကာရော၊ ရထားလုပ်သော ယောကျ်ားသည်၊ ယံတံစက္ကံ၊ အကြင်ရထားဘီးသည်။ ဆဟိဒိဝသေဟိ၊ ခြောက်ရက်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏၊ တံ၊ ထိုခြောက်ရက်ဖြင့် ပြီးသောရထား ဘီးကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ထည်စေ၏၊ တံ၊ ထိုရထားဘီးသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်စေ အပ်သည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အဘိသင်္ခါရဿ၊ ရထားဘီးကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပယောဂ၏၊ ဂတိ၊ အထားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတိကံ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ စိဂုံသယိတွာ၊ မတ်မတ်လည်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိ၊ ကျ ၏၊ ယံပနတံစက္ကံ၊ အကြင်ရထားဘီးသည်၊ ဆဟိမာသေဟိ၊ ခြေခံထဲတို့ဖြင့်၊ သာရတ္တနေဟိ၊ ခြောက်ညဉ့်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏၊ တံ၊ ထိုခြေခံထဲတို့ဖြင့် ပြီးသောရထားဘီးကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ထည်စေ၏၊ တံ၊ ထိုခြေခံထဲတို့ဖြင့် ပြီးသော ရထားဘီးသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်စေအပ်သည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ အဘိသင်္ခါရဿ၊ ရထားဘီးကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပယောဂ၏၊ ဂတိ၊ အထား သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတိကံ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက် ၍၊ အက္ခာတံမညော၊ ဝင်ရိုး၌ထည့်သွင်းအပ်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာသိ၊ ထည်၏၊ သဗ္ဗရထကာရ၊ အိုအချင်းရထားလုပ်သောယောကျ်ား၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံစက္ကံ၊ အကြင်ရထားဘီးသည်၊ ဆဟိဒိဝသေဟိ၊ ခြောက်ရက်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏၊ တံ၊ ထိုခြောက်ရက်တို့ဖြင့်ပြီးသောရထားဘီးသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်စေ အပ်သည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက် သော၊ အဘိသင်္ခါရဿ၊ ရထားဘီးကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပယောဂ၏၊ ဂတိ၊ အထားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတိကံ၊ ထိုမျှလောက်သော အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ စိဂုံသယိတွာ၊ မတ်မတ်လည်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ တဿစက္ကဿ၊ ထိုရထားဘီး၏၊ ပတိတဿ၊ ကျခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ပဗ္ဗယော၊ အထောက် အပံ့သည်၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်နည်း။ သဗ္ဗရထကာရ၊ အိုအချင်းရထားလုပ်

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၂-ရထကာရဝဂ်၊ ၃၅

သောယောကျ်ား၊ ယဒိန္ဒယံဣဒံစက္ကံ၊ အကြင်ရထားဘီးသည်၊ ဆယ်မာသေ
 ဟိ၊ ခြောက်လတို့ဖြင့်၊ ဆာရတ္တနေဟိ၊ ခြောက်ညဉ့်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏။ တံ၊
 ထိုခြေခံသခြေခံညဉ့်တို့ဖြင့်ပြီးသောရထားဘီးသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်စေအပ်
 သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှထောက်သော၊
 အထိသင်္ခါရဿ၊ ရထားဘီးကိုပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောပယောဂ၏
 ဂတိ၊ အထားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထာဝတိကံ၊ ထိုမျှထောက်သောအရပ်သို့၊
 ဂတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အက္ခာထံမညော၊ ဝင်ရိုး၌ထည့်သွင်းအပ်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာ
 သိ၊ ထည်၏။ တဿ စက္ကဿ၊ ထိုရထားဘီး၏။ ဌာနဿ၊ ထည်ခြင်း၏။
 ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ဧကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ပစ္စယော၊ အထောက်
 အပံ့သည်။ ဧကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်၍မိန့်တော်
 မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ယဒိန္ဒယံဣဒံစက္ကံ၊ အကြင်ရထားဘီးသည်၊ ဆယ်
 ဒိဝသေဟိ၊ ခြေခံရက်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏။ တဿစက္ကဿ၊ ထိုရထားဘီး၏။
 နေမိဝိ၊ အကွပ်သည်လည်း၊ သဝင်္ဂီ၊ ကောက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဒေါ
 သာ၊ မြင့်ခြင်းနိမ့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ်၏။ သကသာဝါ၊
 ပုပ်ဆွေးသော အနှစ်အကာဟု ဆိုအပ်သော ကြမ်းသောအဖတ်နှင့် တကွ
 ဖြစ်၏။ အနာရိ၊ အကန့်သည်လည်း၊ သဝင်္ဂီ၊ ကောက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။
 သဒေါသာ၊ မြင့်ခြင်းနိမ့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ်၏။ သကသာ
 ဝါ၊ ပုပ်ဆွေးသောအနှစ်အကာဟုဆိုအပ်သောကြမ်းသောအဖတ်နှင့်တကွ
 ဖြစ်၏။ နာဘိဝိ၊ ပုံထောင်းသည်လည်း၊ သဝင်္ဂီ၊ ကောက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်
 ၏။ သဒေါသာ၊ မြင့်ခြင်းနိမ့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ်၏။ သက
 သာဝါ၊ ပုပ်ဆွေးသောအနှစ်အကာဟုဆိုအပ်သော ကြမ်းသောအဖတ်နှင့်
 တကွဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုခြောက်ရက်ဖြင့်ပြီးသောရထားဘီးသည်၊ နေမိယာဝိ၊
 အကွပ်၏လည်း၊ သဝင်္ဂီတ္တာ၊ ကောက်သည်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဒေါသတ္တာ၊ မြင့်ခြင်းနိမ့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအပြစ်နှင့် တကွ
 ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သကသာဝတ္တာ၊ ပုပ်ဆွေးသော အနှစ်အကာ
 ဟုဆိုအပ်သော ကြမ်းသော အဖတ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အနာရိ၊ အကန့်တို့၏လည်း၊ သဝင်္ဂီတ္တာ၊ ကောက်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒေါသတ္တာ၊ မြင့်ခြင်းနိမ့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 အပြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သကသာဝတ္တာ၊ ပုပ်ဆွေး
 သော အနှစ်အကာဟုဆိုအပ်သော ကြမ်းသောအဖတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နာဘိယာဝိ၊ ပုံထောင်း၏လည်း၊ သဝင်္ဂီတ္တာ၊ ကောက်

ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါသတ္တော၊ မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော အဖြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သကသာ ဝတ္တော၊ ပုပ်ဆွေးသော အနှစ်အကာဟုဆိုအပ်သော ကြမ်းသော အပတ်နှင့် တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်စေအပ်သည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလေခံသော၊ အဘိသင်္ခါ၊ ရေ၊ ရထား ဘီးကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောပယောဂ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝတိကံ၊ ထိုမျှထောက်သောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ဝိဝိသ ယိတွာ၊ ပတ်ပတ်ထည်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ယံပနတံစက္ကံ၊ အကြင်ရထားဘီးသည်၊ ခာဟိမာယေဟိ၊ ခြောက်လတို့ဖြင့်၊ သာရတ္တနေဟိ၊ ခြောက်ညဉ့်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး၏။ တဿစက္ကဿ၊ ထိုရထား ဘီး၏၊ နေမိဝိ၊ အကွပ်သည်လည်း၊ အပင်္ဂာ၊ ကောက်ခြင်းမရှိ၊ အဒေါသာ၊ မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအဖြစ်မရှိ၊ အကသာဝါ၊ ပုပ်ဆွေးသော အနှစ်အကာဟုဆို အပ်သောကြမ်းသောအပတ်မရှိ၊ တဿစက္ကဿ၊ ထို ရထားဘီး၏၊ အရာဝိ၊ အကန့်တို့သည်လည်း၊ အဝင်္ဂာ၊ ကောက်ခြင်းမရှိ ကုန်၊ အဒေါသာ၊ မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအဖြစ်မရှိကုန်၊ အကသာ ဝါ၊ ပုပ်ဆွေး သောအနှစ်အကာဟုဆိုအပ်သော ကြမ်းသောအပတ်မရှိကုန်၊ တဿစက္ကဿ၊ ထိုရထားဘီး၏၊ နာဘိဝိ၊ ပုံတောင်းသည်လည်း၊ အဝင်္ဂာ ကောက်ခြင်းမရှိ၊ အဒေါသာ၊ မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဖြစ်မရှိ၊ အကသာဝါ၊ ပုပ်ဆွေးသောအနှစ်အကာဟုဆိုအပ်သောကြမ်းသောအပတ် မရှိ၊ တံစက္ကံ၊ ထိုရထားဘီးသည်၊ နေမိယာဝိ၊ အကွပ်၏လည်း၊ အဝင်္ဂတ္တော၊ ကောက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒေါသတ္တော၊ မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အဖြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကသာဝတ္တော၊ ပုပ်ဆွေး သောအနှစ် အကာဟုဆိုအပ်သော ကြမ်းသောအပတ်မရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အနုနံဝိ၊ အကန့်တို့၏လည်း၊ အဝင်္ဂတ္တော၊ ကောက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒေါသတ္တော၊ မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဖြစ်မရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကသာဝတ္တော၊ ပုပ်ဆွေးသောအနှစ် အကာဟုဆို အပ်သောကြမ်းသော အပတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နာဘိယာဝိ၊ ပုံ တောင်း၏လည်း။ အဝင်္ဂတ္တော၊ ကောက်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒေါသတ္တော၊ မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဖြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အကသာဝတ္တော၊ ပုပ်ဆွေးသောအနှစ်အကာဟုဆိုအပ်သောကြမ်း သောအပတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်စေအပ်သည်၊ သမာနံ

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၂-ရထကာရဝဂ်၊ ၃၇

ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှထောက်သော၊ အဘိသင်္ခါရသံ၊
ရထားဘီးကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သောပယောဂဏှိ၊ ဂတိ၊ အထား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝတိကံ၊ ထိုမျှထောက်သောအရပ်သို့၊ ဂတွံ၊ ရောက်၍၊
အက္ခာတံမညော၊ ဝင်ရိုး၌တပ်အပ်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာထိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေနသမယေန၊ ထိုသို့၊ စတန
မင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သောရထကာရော၊ ထိုရထားကိုပြုလုပ် တတ်သော
ယောကျာ်းသည်၊ အညော၊ ငါမှတပါးသောသူသည်၊ အဟောထိနန္၊ ဖြစ်ထေ
သလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တုဌာကံ၊ ထင်တို့အား၊ ထိယာခေါပနအဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဧတံ၊ ထိုငါမှတပါးသော
ရထားကိုပြုလုပ်ဘတ်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊
ဟေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သောရထကာရော၊ ထို
ရထားလုပ်သောယောကျာ်းသည်၊ အယောထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဒါရူဂင်္ဂာနံ၊ သစ်၏ကောင်းခြင်းတို့
၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏၊ ဒါရုခေါသာနံ၊ သစ်၏မြင့်ခြင်းနှင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော
အပြစ်တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏၊ ဒါရုကသာဝါနံ၊ သစ်၏ပုပ်ဆွေးသောအနှစ်
အကာဟုဆို အပ်သော ကြမ်းသော အဖတ်တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရဟိ၊
ထထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှလွန်စွာဝေးထောင့်မှုသော၊ သဗ္ဗာသုဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သင်္ခါတအသင်္ခါတအားဖြင့်ပြားသော ခပ်ထိမ်းသောတရားတို့ကို မဘောက်
မပြန်သယမ္မု၊ ဉာဏ်ဖြင့်မိမိ အလိုလိုသာလျှင် ထိခတ်မှုသော၊ အဟံ၊ ငါ
တုရားသည်။ ကာယဝင်္ဂာနံ၊ ကိုယ်၏ကောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကာယ
ခုစရိုက်တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏၊ ကာယဒေါသာနံ၊ ကိုယ်၏အပြစ်ဟုဆို
အပ်သော ကာယခုစရိုက်တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏။ ကာယကသာဝါနံ၊
ကိုယ်၏ ကြမ်းသော အကာဟု ဆိုအပ်သော ကာယခုစရိုက်တို့၌၊ ကုသ
ထော၊ လိမ္မာ၏။ ဝစီဝင်္ဂာနံ၊ နှုတ်၏ကောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝစီခုစရိုက်
တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏။ ဝစီဒေါသာနံ၊ နှုတ်၏အပြစ်ဟုဆိုအပ်သော
ဝစီခုစရိုက်တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏။ ပစီကသာဝါနံ၊ နှုတ်၏ကြမ်းသော
အကာဟုဆိုအပ်သောဝစီခုစရိုက်တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏။ မနောဝင်္ဂာနံ၊
စိတ်၏ကောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမနောခုစရိုက်တို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ
၏။ မနောဒေါသာနံ၊ စိတ်၏အပြစ် ဟုဆိုအပ်သော မနောခုစရိုက် တို့၌၊
ကုသထော၊ လိမ္မာ၏။ မနောကသာဝါနံ၊ စိတ်၏ကြမ်းသောအကာဟုဆိုအပ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သောမနောဒုစရိုက်တို့၌၊ ကျသလော၊ လိဗ္ဗာဏိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ
ကဿပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခုဿဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်လည်း
ကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ကာယဝင်္ဂော၊
ကိုယ်၏ ကောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကာယဒုစရိုက်ကို၊ အပ္ပဟိနော၊
မပယ်အပ်၊ ကာယဒေါသော၊ ကိုယ်၏အပြစ်ဟုဆိုအပ်သောကာယဒုစရိုက်
ကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ကာယကသာဝေါ၊ ကိုယ်၏ကြမ်းသောအကာ
ဟုဆိုအပ်သောကာယဒုစရိုက်ကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ဝစီဝင်္ဂော၊
နှုတ်၏ကောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်
အပ်၊ ဝစီဒေါသော၊ နှုတ်၏အပြစ်ဟု ဆိုအပ်သောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ အပ္ပဟိ
နော၊ မပယ်အပ်၊ ဝစီကသာဝေါ၊ နှုတ်၏ကြမ်းသောအကာဟုဆိုအပ်သော
ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ မနောဝင်္ဂော၊ စိတ်၏ကောက်ခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောမနောဒုစရိုက်ကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ မနောဒေါသော၊
စိတ်၏အပြစ်ဟုဆိုအပ်သော မနောဒုစရိုက်ကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊
မနောကသာဝေါ၊ စိတ်၏ကြမ်းသောအကာဟုဆိုအပ်သောမနောဒုစရိုက်
ကို၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မပယ်အပ်သည်
ရှိသော်၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဣမသ္မာဓမ္မဗိန
ယာ၊ ဤ သုတ်အဘိဓမ္မာဗိနည်းဟုဆိုအပ်သော ငါဘုရားသာသနာတော်မှ၊
ဂုဏပဏနေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ကျွမ်းဖြင့်၊ ပတိတာ၊ ကျကျ၏၊ သေယျထာ
ဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဆယ်ဒိဝသေဟိ၊ ခြောက်ရက်တို့ဖြင့်၊ သာဓုတ္တနေ
ဟိ၊ ခြောက်ညဉ့်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးသော၊ တံစက္ကံ၊ ထိုရထားဘီးသည်၊ ဘူမိယံ၊
မြေ၌၊ ပတတိသေယျထာဝိ၊ ကျသကဲ့သို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ
ကဿပိ၊ တစ်ထယောက်သော၊ ဘိက္ခုဿဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်
လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ကာယ
ဝင်္ဂော၊ ကိုယ်၏ကောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိ
နော၊ ပယ်အပ်၏၊ ကာယဒေါသော၊ ကိုယ်၏အပြစ်၏ဟုဆိုအပ်သောကာယ
ဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏၊ ကာယကသာဝေါ၊ ကိုယ်၏ကြမ်းသော
အကာဟု ဆိုအပ်သော ကာယ ဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏၊ ဝစီ
ဝင်္ဂော၊ နှုတ်၏ကောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်
အပ်၏၊ ဝစီဒေါသော၊ နှုတ်၏အပြစ်ဟုဆိုအပ်သောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိ
နော၊ ပယ် အပ်၏၊ ဝစီကသာဝေါ၊ နှုတ်၏ကြမ်းသောအကာဟုဆိုအပ်သော
ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏၊ မနောဝင်္ဂော၊ စိတ်၏ကောက်ခြင်း

ဟုဆိုအပ်သော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိနော၊ပယ်အပ်၏။ မနောဒေါသော၊
 စိတ်၏ အပြစ်ဟု ဆိုအပ်သော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ပဟိနော၊ပယ်အပ်၏။
 မနောကသာဝေါ၊စိတ်၏ကြမ်းသောအကာဟုဆိုအပ်သောမနောဒုစရိုက်
 ကို၊ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ဤသို့ပယ်အပ်သည်ရှိ
 သော၊တေ၊ထိုရဟန်းယောကျ်ား၊ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ဣမတ္ထိံ၊ဓမ္မဝိနယေ၊
 ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သောငါတုရားသာသနာတော်၌၊ ဂုဏ
 ပတိဋ္ဌိတေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ တည်ခြင်းဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။
 သေယျထာဝိ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဆဟိမာသေဟိ၊ ခြောက်ထပ်တို့ဖြင့်၊
 သာရတ္ထနေဟိ၊ခြောက်ညဉ့်တို့ဖြင့်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးသော၊တံစက္ကံ၊ထိုရထားဘီး
 ကို၊အက္ခာတံမညေ၊ဝင်ရိုး၌တပ်အပ်သကဲ့သို့၊အဗ္ဗာသိသေယျထာဝိ၊ထည်
 သကဲ့သို့တည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဣဟ၊ဤသာသနာ
 တော်၌၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ကိံ၊သိက္ခိတဗ္ဗံ၊အဘယ်သို့ကျင့်
 အပ်သနည်း၊ မဟံ၊ငါတို့သည်၊ ကာယဝကံ၊ကိုယ်၏ကောက်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ပဇဟိဿာမ၊ ပယ်ကုန်အံ့၊ ကာယဒေါသံ၊
 ကိုယ်၏အပြစ်ဟုဆိုအပ်သောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ပဇဟိဿာမ၊ပယ်ကုန်
 အံ့၊ကာယကဿာဝံ၊ ကိုယ်၏ကြမ်းသောအကာဟု ဆိုအပ်သောကာယ
 ဒုစရိုက်ကို၊ပဇဟိဿာမ၊ပယ်ကုန်အံ့၊ ဝစီဝကံ၊ နှုတ်၏ကောက်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ပဇဟိဿာမ၊ပယ်ကုန်အံ့ ဝစီဒေါသံ၊ နှုတ်၏
 အပြစ်ဟုဆိုအပ်သောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ပဇဟိဿာမ၊ပယ်ကုန်အံ့၊ ငစိက
 သာဝံ၊ နှုတ်၏ကြမ်းသောအကာဟုဆိုအပ်သောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ပဇဟိဿာ
 မ၊ပယ်ကုန်အံ့၊ မနောဝကံ၊ စိတ်၏ကောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမနောဒုစ
 ရိုက်ကို၊ ပဇဟိဿာမ၊ပယ်ကုန်အံ့၊ မနောဒေါသံ၊စိတ်၏အပြစ်ဟု ဆိုအပ်
 သောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ပဇဟိဿာမ၊ပယ်ကုန်အံ့၊ မနောကသာဝံ၊စိတ်၏
 ကြမ်းသောအကာဟုဆိုအပ်သောမနောဒုရိုက်ကို၊ပဇဟိဿာမ၊ပယ်ကုန်
 အံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံဟိ၊
 ဤသို့လျှင်၊ဝေါ၊သင်တို့သည်၊သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေဝ
 မိန့်တော်မူ၏။

ပဗ္ဗမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပဏ္ဏကပဋိပဇာံ၊မ
 ချွတ်မယွင်းသောအကျင့်ကို၊ပဋိပန္နော၊ကျင့်သည်၊ဟောတိ၊မြစ်၏အသံ၊

ထိုရဟန်းသည်၊ ယောနိစ၊ အသင့်ကိုထည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အလိုငှါ၊ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပဏ္ဏကပနိပဒံ၊ မချွတ်မယွင်းသော အကျင့်ကို၊ ပဒိုပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယောနိစ၊ အသင့်ကိုထည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အလိုငှါ၊ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ / ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ စသော ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ရော၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တဗ္ဗ၊ ခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းပစ္စဝေက္ခနာဆင်ခြင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကိုထိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာဝရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းဟုဆိုအပ်သော လုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဆန်ထလဲလဲအားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ အစရှိသော ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ရော၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိဖြင့်၊ ဂူဝံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နမိတ္တဂ္ဂါတိ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်ဂုရိသနိမိတ်စသည်ကိုယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါတိ၊ ကိလေသာကို ထင်စွာပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ အနုဗျဉ္ဇနဟုဆို အပ်သော ထက်ခြေသဗ္ဗာန်ဖြိုးရယ်ခြင်းစသည်ကိုယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယတွာ ဝိကရဏံ၊ ယထောအဝိကရဏံ၊ အကြင်စက္ခုမြွေကို မစောင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုမြွေကို၊ အသံဂုတံ၊ မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါ၊ မနုဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါ၊ မနုဿဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသတာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဗ္ဗာ၊ တရားတို့သည်။ အန္ဓာသဝေယျု၊ နှိပ်စက်ထွမ်းချိုးကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုစက္ခုမြွေကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ပဒိုပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုမြွေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုမြွေ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊ သန္တံ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ စာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်၊ ဂန္တံ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ နှမ်း၍၊ ဇိဝှာယ၊ ဝျှာဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယိတွာ၊

သျှက်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုထိတွာ၊ ထွေ၍၊
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ နိဗိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ နိဗ္ဗာန်မိတ်
 ယောကျ်ားနိမိတ် စသည်ကိုယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊
 ကိလေသာကို ထင်စွာပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ အနုဗျဉ္ဇနဟုဆိုအပ်သောထက်
 ခြေသဏ္ဍာန်ပြီးရယ်ခြင်း စသည်ကိုယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယတွာမိ
 ကရထံယတော အဓိကရထံ၊ အကြင်မနုဇ္ဈေကို မစောင့်ခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ မနိန္ဒြိယံ၊ မနုဇ္ဈေကို၊ အသံဝုထံ၊ မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဘိက္ခုာ ဒေါမနဿာ၊
 အဘိက္ခုာ ဒေါမနဿဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
 အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနာသပေ
 ယျှံ၊ နှိပ်စက်ထွမ်းရိုးကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုမနုဇ္ဈေကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပစ္စတိ၊ ကျင့်၏၊ မနိန္ဒြိယံ၊ မနုဇ္ဈေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊
 မနိန္ဒြိယေ၊ မနုဇ္ဈေ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့၊ အာပစ္စတိ၊ ရောက်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊
 စက္ခု၊ အစရှိသော ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တန္တိ၊ လုံခြုံသေးတံခါးရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဘောဇနော၊ ဘောဇန၌၊ မတ္တဉ္ဇ၊ ခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းပစ္စဝေက္ခနာ
 ဆင်ခြင်ခြင်း၌အတိုင်းအရှည်ကိုဆိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာထေဘ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယောနိသော၊
 အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိသင်္ခါပဋိသင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အာဟာရံ၊
 အစာအာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏၊ ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်စသည်
 တို့ကဲ့သို့မြူးတူးကစားခြင်းအကျိုးငှါ၊ နေဝအာဟာရေတိ၊ မမျှီ၊ မဒါယ၊
 လက်ငှေ့လက်ပန်းသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ဗလမာန်ပုရိသမာန်ဖြင့်ယစ်ခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ နအာဟာရေတိ၊ မမျှီ၊ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူပြည့်တန်ဆာမ
 စသည်တို့ကဲ့သို့အင်္ဂါကြီးငယ်ပြည့်ပြီးစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ နအာဟာရေတိ၊
 မမျှီ၊ ဝိဟူသနာယ၊ ကျမ်းသမားကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့အရေအဆင်း
 တင့်တယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နအာဟာရေတိ၊ မမျှီ၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှ
 လောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣမဿကာယဿ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဝြိတိယာ၊
 ကံကုန်သဖြင့်အသက်ဆုံးသည်တိုင်အောင်အစဉ်မပြတ်တည်ခြင်းအကျိုး
 ငှါ၊ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏၊ ယာပနာယ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏မြင့်စွာကာလပတ်လုံး
 တည်သဖြင့်မျှခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏၊ ဝိဟိံ၊ သုပရတိယာ၊

ဤခန္ဓာကိုယ်ကို နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲ တတ်သော ဖွတ်သိပ် ဆာလေောင်ခြင်း ကင်းစိတ်သော၎င်း၊ ဗြဟ္မစရိယနူဂ္ဂဟာယ၊ အလုံးစုံသောပရိယတ်ပဋိပတ်ပဋိ ဝေတေည်းဟူသောသာသနာတော်ကိုပြီးမြောက်ခြင်းအကျိုး၎င်း၊ အာဟာရ ခေတိ၊မျိုး၏။ ဣတိဇံဣဒ်နာအာဟာရအာဟာရဏေန၊ ဤသို့အစာအာဟာရ ကိုမျိုးသဖြင့်၊ ပုရာဏံ၊ သုံးဆောင်သည်မှရှေးအတို့၌ဖြစ်သော၊ ဝေဒနန္တ၊ ဖွတ်သိပ်ဆာလေောင်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဘင်္ဂါမိ၊ ငါပျောက်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။ နဝံအသစ်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနန္တ၊ အာပိုင်းအရှည်မထီမု၍သုံးဆောင်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဆင်းရဲဝေဒ နာကိုလည်း၊ နဥပ္ပါဒေသာမိ၊ ငါမဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာပိ၊ ဤသို့နှလုံး ပိုက်၍လည်း။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏။ ယာတြာစ၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးမျှသဖြင့်မျှ သောအဖြစ်သည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိ ကတွာပိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍လည်း။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ အာဟာ ရေတိ၊ မျိုး၏။ အနဝဇ္ဇတံဘစ၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း။ မေ၊ ငါ့ အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိမနသိကတွာပိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍လည်း။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်း သာစွာနေခြင်းသည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ မနသိကတွာပိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍လည်း။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ မျိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မက္ကည၊ အတိုင်းအရှည်ကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထန္တ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲအား ထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဝသံ၊ နေအတို့၌၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဝရဏီ ယေဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကိုပိတ်ပင်ထားခြစ်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ တရားတို့မှ၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ရတ္တိယာ၊ ည၌၏။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယံ၌၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ နိသဇ္ဇာ ယ၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို ပိတ်ပင်ထားခြစ်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်ကို။

ပရိယောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မန္တိမံယာမံ၊ မန္တိမယံ၌၊
 ပါဒေ၊ လကျာခြေ၌၊ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို၊ အစ္စာဓာယ၊ စဉ်းငယ်ယွင်းသဖြင့်
 တင်ထား၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပဇောနော၊ ပညာအဆင်
 အခြင်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဠာနုသညံ၊ ထအံ့သောအချိန်အခါကိုပိုင်း
 ခြားမှတ်သားတတ်သော အမှတ်သညာကို၊ မနထိကရိတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍၊
 ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လကျာနှင့်တောင်းဖြင့်၊ ဘိဟသေယျ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့
 အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေထိ၊ ပြု၏၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပန္တိမံယာမံ၊ ပန္တိမယံ၌၊
 ပစ္စုဠာယ၊ စောစောထ၍၊ စင်္ဂမေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုသိုလ်
 စိတ်ကိုပိတ်ပင်ဘေးဖြစ်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပရိယောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့
 ယျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်
 တလဲလဲအားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊
 တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပဏ္ဏကပဗ္ဗိပဒံ၊ မချွတ်မယွင်းသော
 အကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ယောနိစ၊ အသင့်ကိုလည်း။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝယာယ၊
 ကုန်ခြင်း၏အသုံးဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အထို့ငှါ၊ အာရန္တ၊ အား
 ထုတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ဣမေ ဓမ္မေ၊ ဤ
 တရားတို့သည်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရေဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥာယဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိကိုယ်သူတပါးဟုဆိုအပ်
 သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တယော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယဒုစ္စရိတံ၊
 ကာယဒုစရိတ်လည်းကောင်း၊ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ ဝစီဒုစရိတ်လည်း ကောင်း၊
 မနောဒုစ္စရိတံ၊ မနောဒုစရိတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါး
 တို့လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။

ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း
 ဌာလည်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၏။ ပရေဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်း
 ဌာလည်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်သူတပါး
 ဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းဌာလည်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤ
 တရားတို့သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဌာလည်း၊
 နေဝသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပရေဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်းဌာ
 လည်း၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်သူတပါးဟု
 ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသော သူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းဌာလည်း၊ နသံဝတ္တန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်။ တယော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာ
 ယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ်လည်းကောင်း။ ဝစီသုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိတ်
 လည်းကောင်း။ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိတ်လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ စင်စစ်။ တယောသုံး
 ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်
 ၏ဆင်းရဲခြင်းဌာလည်း၊ နေဝသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပရေဗျာဗာဓာယပိ၊
 သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းဌာလည်း၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဥဘယဗျာဗာဓာ
 ယပိ၊ မိမိကိုယ်သူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသော သူတို့၏ဆင်းရဲခြင်း
 ဌာလည်း၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်သောအယူမှ
 တပါးသောအယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိတိတို့သည်။ အာဂုဿော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ သမထောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဒေဝထောကူပပတ္တိ
 ယာ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေအကျိုးငှါ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်
 ကို၊ ဝဿတိ၊ ကျင့်သုံးရသည်မှန်သလော။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ သစေဝုဒ္ဓိယျံ၊
 အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝဂုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ ပုဗ္ဗာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဗ္ဗိယေထနနူ၊ ငြီးငွေ့ကုန်ရာသည်
 မဟုတ်လော။ ဟရာယေယျာထနနူ၊ ရှက်နိုးကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။
 ဇိဂုဗ္ဗေယျာထနနူ၊ စက်ဆုပ် ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ ငြီးငွေ့ကုန်

ရှက်နိုးကုန်စက်ဆုပ်ကုန်သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝေျောက်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နုတ်၌ဖြစ်
 သော၊ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့်၊ အဇ္ဈိယထက်၊ ရ၊ ငြီးငွေ့ကုန်သတတ်။ ဟရာ
 ယထက်၊ ခ၊ ရှက်နိုးကုန်သတတ်။ ဇိဂုန္တိ၊ ထက်၊ ရ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သတတ်။
 ဒိဗ္ဗေန၊ နုတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နုတ်၌ဖြစ်သော၊ သုခေန၊
 ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နုတ်၌ဖြစ်သော။ အဓိပတေယျေန၊ အစိုးရခြင်းဖြင့်။
 အဇ္ဈိယထက်၊ ရ၊ ငြီးငွေ့ကုန်သတတ်။ ဟရာယထက်၊ ရ၊ ရှက်နိုးကုန်သတတ်။
 ဇိဂုန္တိ၊ ထက်၊ ခ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်
 တို့သည်၊ ပဂေဝ၊ ဂှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်ဖြင့်။
 အဇ္ဈိယိတဗ္ဗံ၊ ငြီးငွေ့အပ်၏။ ဟရာယိတဗ္ဗံ၊ ရှက်နိုးအပ်၏။ ဇိဂုန္တိ၊ ထက်၊ စက်
 ဆုပ်အပ်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်ဖြင့်။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနော
 ဒုစရိုက်ဖြင့်။ အဇ္ဈိယိတဗ္ဗံ၊ ငြီးငွေ့အပ်၏။ ဟရာယိတဗ္ဗံ၊ ရှက်နိုးအပ်၏။ ဇိဂုန္တိ
 ထက်၊ စက်ဆုပ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ အနုမိဂတံ၊
 မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း၊ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊
 အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း၊ ဖာတိံ၊ ပွားသည်
 ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့သော
 သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ အနုမိဂတံ၊ မရ
 အပ်သေးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း၊ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ အမိ
 ဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း၊ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊
 ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊
 ဤသောကဋ္ဌံ၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊
 သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ကမ္မန္တံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းအမှုကို၊ နအမိဋ္ဌာယိ၊ မစီရင်၊
 မဇ္ဈိန္ဒြိယသမယံ၊ ဝှန်းတည့်သောအခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ကမ္မန္တံ၊ ရောင်း
 ဝယ်ခြင်းအမှုကို၊ နအမိဋ္ဌာယိ၊ မစီရင်၊ သာယန္တသမယံ၊ ညချင်းအခါ၌၊
 သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ကမ္မန္တံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းအမှုကို၊ နအမိဋ္ဌာယိ၊ မစီရင်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊

ပြည့်စုံသော၊ ပါပဝါဒကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ။ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတံ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂုတ္တိုက်၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဝါဒကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ။ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ။ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ကတမေဟိ၊ အတတ်သို့ သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ။ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ကတမေဟိ၊ အတတ်သို့ သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ။ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗန္နသမဟံ၊ နံနက်အခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ သမာဓိနိဓိတ္တံ၊ တည်ကြည်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကို။ နအမိဋ္ဌာယိ၊ မဆောက်တည်း၊ မဇ္ဈိန္ဒိ ကသမဟံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ သမာဓိနိဓိတ္တံ၊ တည်ကြည်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကို။ နအမိဋ္ဌာယိ၊ မဆောက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ။ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ

စင်စစ်။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊
အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို
လည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်။ အနုမိ
ဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊
ရခြင်းငှါ၊ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကို မူလည်း။
ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ကထမေဟိ၊
အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊
အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်
သည်။ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကို မူလည်း။
အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကိုမူ
လည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်။
ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ကမ္မန္တံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းအမှု
ကို၊ အမိဋ္ဌာတိ၊ စီရင်၏။ မဇ္ဈိကသမယံ၊ မွန်ဘည့် သောအခါ၌၊ (လ)၊
သာယာသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ကမ္မန္တံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း
အမှုကို၊ အမိဋ္ဌာတိ၊ စီရင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊
အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်
သည်။ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။
အမိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကို
မူလည်း။ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါ
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်။
အနုမိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။ အမိဂန္တု၊
ရခြင်းငှါ၊ အမိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ကိုမူလည်း။ ဖာတိံ၊
ပွားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနုမိဂတံ၊ မရအပ်

သေးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ အဓိ
 ဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊
 ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊
 ထိုက်၏၊ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊
 ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို
 ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသ
 သနာတေသိ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ
 စွာ၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊ ဟည်ကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာ
 တိ၊ ဆော်တည်၏၊ မဇ္ဈိကသမယံ၊ ပွန်းတည့်သောအခါ၌၊ သာယန္တသမယံ၊
 ညချမ်းအခါ၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊ တည်ကြည်ခြင်းတည်း
 ဟူသောအကြောင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊
 သုံးပါး ကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီး
 သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ ဖာတိံ၊ ပွား
 သည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ
 စင်စစ်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊
 အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ခမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူ
 လည်း၊ ဖာတိံ၊ ပွားသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏီကော၊ အိမ်းဈေးသည်သည်၊ နဓိ
 ရသေဝ၊ မကြာမြင့်သိသာလျှင်၊ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်းတို့၌၊ မဟတ္တံဝါ၊
 များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တံဝါ၊ ပြန်ပြောသည်၏

အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ ကတမေယိ၊ အဘယ်သို့
သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိဟံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏီကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ နဗိရသေဝ
မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်တို့၌၊ မဟတ္တံပါ၊ များမြတ်သည်
၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တံဝါ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့လည်း
ကောင်း၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက
၌၊ ပါပဏီကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ စက္ခုမာစ၊ ပညာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိ
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရုရောစ၊ ထူးမြတ်သောလုံ့လရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဿယသမ္ပန္နောစ၊ ဖြစ်ရာတကသဟံနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏီကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ နဗိရသေဝ
မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်တို့၌၊ မဟတ္တံပါ၊ များမြတ်သည်
၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တံဝါ၊ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့လည်း
ကောင်း၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့
လျှင်၊ ပါပဏီကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ စက္ခုမာ၊ ပညာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပါပဏီ
ကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ ဣဒံပါပဏီယံ၊ ဤရောင်းဝယ်အပ်သောဘဏ္ဍာ
ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ကိတံ၊ ဝယ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ကယမာနံ၊ ရောင်း
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧက္ကကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ မူလံ၊ အဘိုးရင်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧက္ကကော၊ ဤမျှထောက်သော၊ ဥဒယော၊ တိုးပွား
သောဥစ္စာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပဏီယံ၊ ရောင်းဝယ်
အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့
လျှင်၊ ပါပဏီကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ စက္ခုမာ၊ ပညာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
ပါပဏီကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ ဝိရုရော၊ ထူးမြတ်သောလုံ့လရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပါပဏီကော၊
အိမ်ဈေးသည်သည်၊ ပါပဏီယံ၊ ရောင်းဝယ်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ကေတုဉ္စ၊
ဝယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိက္ကေတုဉ္စ၊ ရောင်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကုသ
လော၊ လိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
ပါပဏီကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ ဝိရုရော၊ ထူးမြတ်သောလုံ့လရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပါပဏီ

ကော။ အိမ်ဈေးသည်သည်။ နိဿယသမ္ပန္နော၊ ဖြိရာတကဿ ဟဲနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပါပဏိကံ၊ အိမ်ဈေးသည်ကို၊ အဗျာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော၊ မဟာဗ္ဗဒ္ဓာ၊ မြေခွဲမြှုပ်ထားအပ်သောများစွာသော ဥစ္စာရှိကုန်သော၊ မဟာဘောဂါ၊ နေ့တိုင်းသုံးစွဲအပ်သော များစွာသော အသုံးအဆောင် ရှိကုန်သော၊ ယေတေဂဟပတိဝါ၊ အကြင်သူကြွယ်ဝတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေတေဂဟပတိပုတ္တာဝါ၊ အကြင်သူကြွယ်ဝသားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ထေ၊ ထိုသူကြွယ်ဝသူကြွယ်ဝ သားတို့သည်။ အယံခေါဘဝံ ပါပဏိကော၊ ဤအရှင်အိမ်ဈေးသည်သည်၊ စက္ခု၊ မာစ၊ ပညာမျက်စိအမြင်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိရရောစ၊ ထူးမြတ်သော လုံ့လရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားသမီးတို့ကို၊ ပေါသေတုံစ၊ ကျွေးမွေးခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ အနုပ္ပဒါတုံစ၊ ပေးဆပ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ ဘိက္ခုန်၏။ ထေ၊ ထိုသူကြွယ်ဝသူကြွယ်ဝသားတို့သည်။ နံ၊ ထိုအိမ်ဈေးသည်ကို၊ သမ္ပပါပဏိက၊ အချင်းအိမ်ဈေးသည်၊ ဣတော၊ ဤငါ၏အထံမှ၊ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ပုတ္တာဒါဓဉ္စ၊ သားမယားကိုလည်း၊ ပေါသေတိ၊ ကျွေးမွေးလေလော၊ အမှာကံစ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ အနုပ္ပဒေတိ၊ ဆပ်ပေးလှည့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘောဂေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်၊ နိပတန္တိ၊ နှိပ်ချကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်။ နိဿယ သမ္ပန္နော၊ အဖိုတကဿ ဟဲနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်၊ နစိရေသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်တို့၌၊ မဟတ္တံဝါ၊ များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တံဝါ၊ ပြန်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နစိရေသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ထရားတို့၌၊ မဟတ္တံဝါ၊ များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တံဝါ၊ ပြန်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊

သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ
သာယျင်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မဟတ္တံ
ဝါ၊ များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တံဝါ၊ ပြန့်ပြောသည်
၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပဏာတိ၊ ရေခံ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ
သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခုမာ၊ ပညာမျက်စိရှိသည်လည်း
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရရော၊ ထူးမြတ်သောလုံ့လရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ နိဿယသမ္ပန္နော၊ အမှီ၌ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာယျင်၊ ကုသလေ
သု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မဟတ္တံဝါ၊ များမြတ်သည်၏
အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တံဝါ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့လည်း
ကောင်း၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အတတ်သို့
ယျင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခုမာ၊ ပညာမျက်စိအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤထေဘူမက
တရားအစပါးသည်၊ ဗုက္ခံ၊ ဗုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤတဏှာသည်၊
ဗုက္ခသရဒယေ၊ ဗုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောသရဒယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
ထိ၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဗုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
ထိ၏၊ အယံ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားသည်၊ ဗုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဒ္ဓိပဒါ၊ ဆင်းရဲ
၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟုဆိုအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
ဖြင့်ထိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့ယျင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
စက္ခုမာ၊ ပညာမျက်စိအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကထဉ္စ၊ အတတ်သို့ယျင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိရရော၊ ထူးမြတ်သောလုံ့
လရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာရေဗီရိယေ၊ အားထုတ်သောလုံ့လရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အကုသလ္လန္၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလ္လန္၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာမဝါ၊ ပညာအစွမ်း၌

ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဓဇ္ဇပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေ
 သု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရုရော၊ မချအပ်
 သောဝိရိယတည်းဟူသောတန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိရုရော၊ ထူးမြတ်သော
 လုံ့လရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နိဿယသမ္ပန္နော၊ အဓိတကုသဟံနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤသဘာဝတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်သော၊
 အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်၌လာသောအာဂုံပါဠိရှိကုန်သော။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိ
 ဓမ္မာကိုဆောင်ကုန်သော။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော။ မာတိ
 ကာဓရာ၊ နွေမာတိကာကိုဆောင်ကုန်သော။ ယေထေဝိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုဗဟုသုတရဟန်းတို့သို့။ ကာလေ
 နကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဥပသကံမိတ္တော၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား။
 ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရောဗေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်သနည်း။
 ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပရိပုစ္ဆတိ၊ အနက်ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကိုမေး၏။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ ဤနှိုင်း၏။
 တေ၊ ထိုဗဟုသုတရဟန်းတို့သည်။ တဿအာယ သ္မတော၊ ထိုမေးမြန်း
 ယျောက်ထားသောရဟန်းအား။ အဝိဝဇ္ဇံစေတ၊ မဖွင့်အပ်သည်ကိုလည်း။
 ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့် ကုန်၏။ အနုတ္တာနိကတံစ၊ ထင်စွာ မပြုအပ် သည်ကိုလည်း။
 ဥတ္တာနိကရောန္တိ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏။ အနေကဝိတိတေသု၊ များသောအပြား
 ရှိကုန်သော။ ကင်္ခါဋ္ဌာနိယေသု၊ ယုံမှားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ
 သုစ၊ တရားတို့၌လည်း။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပရိဝိနောဒေန္တိ၊ ပယ်ပျောက်ကုန်
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နိဿယ
 သမ္ပန္နော၊ အဓိတကုသဟံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့ခေါ၊ စင်စစ်တိတိသုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နဝိသုသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ
 သာလျှင်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မဟတ္တံ
 ဝါ၊ များမြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဝေပုဏ္ဏ တံဝါ၊ ပြန်ပြော
 သည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

ထိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍိတသက-၂-ရထကာရဝဂ်၊ ၅၃

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုခွဲမြောက်သော၊ ရထကာရဝဂ္ဂေါ၊ ရထကာရဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ပဌမဘာဏဝါရံ၊ ပဌမဘာဏဝါရ
သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တသပ၊ ထိုရထကာရဝဂ်၏။
ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ သည်ကား။ ။ ဥာတကော၊ ထင်ရှားသော ရဟန်းသည်း
ကောင်း၊ သရဏီ၊ အဘယ့်အလဲအလဲအောင်မေ့အပ်သောတရားသည်းကောင်း၊
အာသော၊ အလိုအာသာဖြင့်တောင့်တတတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်း
ကောင်း၊ စက္ကဝတ္ထိစ၊ လေးကျွန်းသေဋ္ဌ်နှင့်စကြာမင်းသည်းကောင်း၊ သစေ
တနေ၊ သစေတနာမင်းသည်းကောင်း၊ အပဏ္ဏကဉ္စ၊ မဇ္ဈိတ်မယွင်းစေတတ်
သောအကျင့်သည်းကောင်း၊ အတ္တံစ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆင်းရဲစေတတ်သော
တရားသည်းကောင်း၊ ဒေဝေါစ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ပဒိုသန္ဓေအကျိုးငှါ
ကျင့်ခြင်းသည်းကောင်း၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝါပဏီကေနစ၊ အိမ်ဈေး
သည်တို့သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

ထိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍိတသက-၃-ပုဂ္ဂလဝဂ်။

ဘန္တေ၊ အရှင်တရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကဿပသက္ခိယုတ်ကို၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏။
သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံသုတံ၊
အဘယ်သို့ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာ တရားသည်။ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌။ အနာထဝိက္ခိကဿ၊
အနာထဝိက္ခိသုဗ္ဗေ၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊
ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏။ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ အာယသ္မာစသမိဒ္ဓေါ၊ အရှင်သမိဒ္ဓသည်သည်းကောင်း။ အာယသ္မာ
စမဟာကောဗ္ဗိကော၊ အရှင်မဟာကော ဗ္ဗိကသည်သည်းကောင်း၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်းအတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ၊ သူကပ်ကုန်၏။
ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ အာယသ္မတာသာ ရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ သမ္မောဒိံသု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော
ကုန်၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရ
ဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိသာရေတွာ၊
ပြီးဆုံးစေကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံသု၊

နေကြကုန်၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်ဘင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိန္ဒီခေါ၊
 နေပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံသမိဋ္ဌံ၊ အရှင်သမိဋ္ဌကို၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဝုဒသာသမိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်သမိဋ္ဌ၊
 တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လော
 ကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊
 သုံးယောက် တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယသက္ခိ၊
 နာမကာယဖြင့် ဈာန်တည်း ဟူသော အဝေ့သို့ ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်
 မှောက်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်
 ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သည်၏ အခြားမဲ့၌ အထက်မဂ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းကောင်း ။ သဒ္ဓါဝိရက္ကော၊ သဒ္ဓါကြည်ညို သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမ
 လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်
 တို့တည်း။ အာဝုဒော၊ ငါ့ရှင်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်
 သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊
 သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ အာဝုဒော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံး
 ယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကတမေပုဂ္ဂလော
 အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တေ၊ သင်သည်၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်သနည်း၊ တိဏ္ဍိံ၊
 သုံးယောက် ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကတမေ
 ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်း
 ကောင်းသနည်း။ ပဏီတ တရောစ၊ အထူး သဖြင့်လည်း မြတ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုဒောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊
 တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောက
 တ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံး
 ယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာ
 ယဖြင့်ဈာန်တည်း ဟူသော အဝေ့သို့ ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော
 ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို
 မြင်သည်၏ အခြားမဲ့၌ အထက်မဂ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။
 သဒ္ဓါဝိရက္ကော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း။ အာဝုဒော၊
 ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂ
 လာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊

ထင်ရှားရှိကုန်၏။ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလသနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓါဝိရုက္ခော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှလွတ်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလသနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းကောင်း၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်း ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿပဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလသနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိးမြို့သည်၊ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ခမတိစ၊ နှစ်လည်းနှစ်သက်အပ်၏။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလသနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းကောင်း၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဟသ္မာသာရိပုက္ခော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာယံသ္မန္တမဟာကောဗ္ဗိကံ၊ အရှင်မဟာကောဗ္ဗိကကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဝဿောကောဗ္ဗိက၊ ငါ့ရှင်ကောဗ္ဗိက၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့် ဈာန်တည်းဟူသော အတ္ထေသို့ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိပက္ခော၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သည်၏ အခြားမဲ့၌ အထက်မဂ်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဝိရုက္ခော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း၊ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်ကောဗ္ဗိက၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးယောက် ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလသနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကတမေပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တေ၊ သင်သည်၊ ခမတိစ၊ နှစ်လည်းနှစ်သက်အပ်သနည်း၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလသနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကတမေပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အထူး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သဖြင့်လည်းကောင်းသနည်း၊ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်း မြတ်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဂုသောသာရိပုတ္တ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
ရာ၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လော
ကတ္ထိ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊
သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယသက္ခိ၊ နာမ
ကာယဖြင့် ဈာန်တည်းဟူသော အတွေ့သို့ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်
ပြုသောပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိပတ္တော၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်
နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သည်၏အခြားမဲ့၌ အထက်မဂ်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ကောင်း၊ သဒ္ဓါဝိရတ္တော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှလွတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း၊ အာဂု
သော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊
ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကတ္ထိ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တော
သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တိဗ္ဗု၊
သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလောနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝေယံပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့်ဈာန်တည်း
ဟူသောအတွေ့သို့ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။
အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါသည်။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ တိဗ္ဗု၊
သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလောနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝေယံပုဂ္ဂလော၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းကောင်း၏။ ပဏီ
တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်၏။ တံ၊ ထိုသို့မြတ်ခြင်းသည်။ ကိသာ
ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဣမေသံ
ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိဇွေသည်။ အဓိမတ္တိ၊ လွန်
ကဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါသည်။
ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ တိဗ္ဗု၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလောနံ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊
အထူးသဖြင့်လည်းကောင်း၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ အာယသ္မာ
မဟာဒကောဗ္ဗိကော၊ အရှင်မဟာဒကောဗ္ဗိကသည်။ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါ
စ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဂုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။
တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကတ္ထိ၊

လောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့် ဈာန်တည်းဟူသော အတ္တေသို့ ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သည်၏အခြားမဲ့၌ အထက်မက်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ ဝိရက္ခော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာဂိပုတ္တရာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာဂိပုတ္တရာ၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကတမေ ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ထေ၊ သင်သည်၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်သနည်း၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ကတမေပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ အထူးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သနည်း၊ ပဏီတတရော၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ကောဗ္ဗိက၊ ငါ့ရှင်ကောဗ္ဗိက၊ တယော သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တ လောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့် ဈာန်တည်းဟူသော အတ္တေသို့ ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သည် ၏အခြားမဲ့၌ အထက်မက်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း။ သဒ္ဓါ ဝိရက္ခော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဗ္ဗိက၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဗ္ဗိက၊ တိ ဏ္ဍိံ၊ သုံးယောက်ကုန် သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဗ္ဗိပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သည်၏ အခြားမဲ့၌ အထက်မက်သို့ ရောက်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တ
 တရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းကောင်း၏၊ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်
 လည်းမြတ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့မြတ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်း၊ အာဝုဒ္ဓော၊ ငါ့ရှင်ကောဗ္ဗိက၊ ဣမဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပညိန္ဒြိ
 ယံ၊ ပညိန္ဒြေသည်၊ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ခမတိ၊ ရှစ်သက်အပ်၏၊ တိတ္ထိံ၊ သုံးယောက်ကုန်
 ဇော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့် လည်းကောင်း၏၊ ပဏီတ တရောစ၊
 အထူးသဖြင့်လည်း မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
 အာယသ္မန္တံ သမိန္ဒ္ဓံ၊ အရှင်သမိန္ဒ္ဓကို လည်းကောင်း၊ အာယသ္မန္တံ မဟာ
 ကောဗ္ဗိကံ၊ အရှင် မဟာ ကောဗ္ဗိကကို လည်းကောင်း၊ ဇေဝံ ဝစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝု
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သဗ္ဗေဟေဝံ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌေတိ၊
 ငါတို့သည်၊ ယထာသကံ ပဒိုတာနံ၊ မိမိ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော ဥပဏံအမြင်
 အားလျော်စွာ၊ ဗျာကတံခေါ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာ
 ယာမ၊ ထာသွားကြကုန်အံ့၊ ယေန၊ အကြင်အရှင်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဇေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရှင်သို့၊
 ဥပသကံမိဿာမ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေမတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒံသာရော
 စေဿာမ၊ ကြားလျှောက်ကုန်အံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဗျာကရိဿတိ၊ ကြား
 လတ္တံ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏
 အခြင်းအရာကို၊ ဓာရိဿာမ၊ ဖွတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဇေသာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ အာယသ္မာစသမိန္ဒေါ၊ အရှင်သမိန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစ
 မဟာကောဗ္ဗိကော၊ အရှင်မဟာကောဗ္ဗိကသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မ
 ထောသာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စယောသံ၊
 ဝန်ခံကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစသမိန္ဒေါ၊ အရှင်သမိန္ဒသည်
 လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစမဟာကောဗ္ဗိကော၊ အရှင်မဟာကောဗ္ဗိက

သည်လည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကြကုန်၏။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိဿိဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိဿိန္ဒာခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မတာသာရိ ပုတ္တော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာယသ္မတာစသမိဒ္ဓေန၊ အရှင်သမိဒ္ဓနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ အာယသ္မတာစ မဟာကောဗ္ဗိကေန၊ အရှင်မဟာကောဗ္ဗိကနှင့်
 လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှထောက်သော၊ ကထာ
 သညာပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို
 အလုံးစုံသောစကားမျပ်ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ အာရောပေ
 ထိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသုံးယောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အခြင်းအရာကိုမျှောက်ရာ၌၊ တိဗ္ဗုန္တံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊
 ဣမေသံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အဘိက္ကန္တံ တရောစံ၊ အထူးသဖြင့်လည်းကောင်း၏။ ပဏီတ တရောစ၊
 အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဗျာကာ
 တံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယော
 အယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓါဝိပုတ္တော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်
 ဖြစ်၍ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရ
 ဟတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အဖို့ငှါ၊ ပဒီပန္နော၊ ဂရုဋ်၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့် ဈာန်တည်းဟူသော
 အတ္တေသို့ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သကဒါဂါဒိဝါ၊ သကဒါဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ကောင်း။
 အနာဂါဒိဝါ၊ အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော
 အယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဗ္ဗိပုတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်
 ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သည်၏ အခြားခွဲ၌ အထက်မဂ်သို့ရောက်၏။ သောအယံ
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သကဒါဂါဒိဝါ၊ သကဒါဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ အနာဂါဒိဝါ၊ အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တံဗ္ဗာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိဟိဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်
 ထည်း။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တိဗ္ဗုန္တံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံ
 ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိဘိက္ကန္တံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

တရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်း ကောင်း၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်
လည်းမြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဗျာကာတုံ၊ ဖြေကြား
ခြင်းငှါ။ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ယောအယံပုဂ္ဂ
လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယသက္ခိ၊ နာမကာယဖြင့်ချွန်တည်းဟူ
သောအတ္တေသို့ရောက်၍နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အလိုငှါ။ ပဒိုပန္နော၊ ကျင့်၏။
ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓိဝိရတ္တော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်
ဖြစ်၍ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကဒါ
ဂါဒိဝါ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အနာဂါဒိဝါ၊ အနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဗ္ဗပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သည်၏
အခြားမဲ့၌ အထက်မဂ်သို့ရောက်၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
သကဒါဂါဒိဝါ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အနာဂါဒိဝါ၊ အနာ
ဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်း
သည်။ ဝိဇ္ဇတိတိဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ
တ္ထေ၊ ဤသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြင်းအရာကိုလျှော့ချခန့်၊ တိဗ္ဗံ၊
သုံးသောက် ကုန်းသာ၊ ဣမေသံပုဂ္ဂသနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိက္ကန္တ တရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်း ကောင်း၏။
ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံသေန၊ စင်
စစ်အားဖြင့်၊ ဗျာကာတုံ၊ ဖြေကြားခြင်းငှါ။ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်။ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ။ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဗ္ဗပတ္တော၊ သော
တာပတ္တိ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သည်၏ အခြားမဲ့၌ အထက်မဂ်သို့
ရောက်၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တယ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်အကိုးငှါ။ ပဒိုပန္နော၊ ကျင့်၏။ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
သဒ္ဓိဝိရတ္တော၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ သော
အယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကဒါဂါဒိဝါ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်းကောင်း။ အနာဂါဒိဝါ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယသက္ခိ၊ နာမ
ကာယဖြင့်ချွန်တည်းဟူသောအတ္တေသို့ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု
၏။ သောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကဒါဂါဒိဝါ၊ သကဒါ ဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အနာဂါဒိဝါ၊ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း

ကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ထိုအကြောင်းသည်၊ဝိဇ္ဇတိဟိဝိဇ္ဇတိဝေ၊
ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုံး
ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြင်းအရာကို ယျောက်ရာနှိုက်၊ တိဏ္ဍိံ၊သုံး
ယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂထာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံပုဂ္ဂထော။
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အဘိက္ကန္တတရောစ၊အထူးသဖြင့်လည်းကောင်း၏။ ပဏီ
တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧကံသေန၊စင်စစ်
အားဖြင့်၊ ဗျာကာတုံ၊ဖြေကြားခြင်းငှါ။ နခေါသုကရံ၊မလွယ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တယော၊သုံးယောက်ကုန်သော၊ဣမေဂိလာနာ၊ဤနာ
သောရဟန်းတို့သည်၊လောကတ္ထိံ၊သတ္တထောကန္တိ၊ သန္တောဝံဝိဇ္ဇာမာနာ၊
ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊သုံးယောက်ကုန်သည်၊ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့
နည်း၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣမ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စော၊အချို့သော၊
ဂိလာနော၊နာသောရဟန်းသည်၊သပ္ပာယာနိ၊ထျောက်ပတ်ကုန်သော၊ဘောဇနာ
နိ၊ဘောဇဉ်တို့ကို၊လတန္တောဝါ၊ရသော်လည်းကောင်း၊သပ္ပာယာနိ၊ထျောက်
ပတ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အလတန္တောဝါ၊မရသော်
လည်းကောင်း၊ သပ္ပာယာနိ၊ ထျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသန္တာနိ၊ ဆေး
တို့ကို၊ လတန္တောဝါ၊ရသော်လည်းကောင်း၊ သပ္ပာယာနိ၊ထျောက်ပတ်ကုန်
သော၊ဘောသန္တာနိ၊ဆေးတို့ကို၊ အလတန္တောဝါ၊မရသော်လည်းကောင်း၊
ပတိဂ္ဂပံ၊ထျောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊အလုပ်အကျွေးကို၊ လတန္တောဝါ၊
ရသော် လည်းကောင်း၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ ထျောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်
အကျွေးကို၊ အလတန္တောဝါ၊ မရသော်လည်းကောင်း၊ တဌာအာဗာဝေ၊
ထိုအနာမ၊ နေဝဂုဠာတိ၊ မထမြောက်နိုင်၊ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣမေန၊
ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကေစ္စော၊အချို့သော၊ ဂိလာနော၊နာသောရဟန်း
သည်၊ သပ္ပာယာနိ၊ ထျောက်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊
လတန္တောဝါ၊ရသော်လည်းကောင်း၊ သပ္ပာယာနိ၊ထျောက်ပတ်ကုန်သော၊
ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အလတန္တောဝါ၊ မရသော်လည်းကောင်း၊
သပ္ပာယာနိ၊ထျောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသန္တာနိ၊ဆေးတို့ကို၊ လတန္တော
ဝါ၊ရသော်လည်းကောင်း၊သပ္ပာယာနိ၊ထျောက်ပတ်ကုန်သော၊ဘောသန္တာနိ၊
ဆေးတို့ကို၊ အလတန္တောဝါ၊မရသော်လည်းကောင်း၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ထျောက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ပတ်သော။ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို၊ လံဘန္တောဝါ၊ ရသော်လည်း
ကောင်း၊ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို၊
အလဘန္တောဝါ၊ မရသော်လည်းကောင်း၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ ဝု
ဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်နိုင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေန၊ ဤသာသနာတော်
ဋ္ဌိကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဂိဇာနော၊ နာသောရဟန်းသည်၊ သပ္ပာယာနိ၊
လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ လံဘန္တောဝါ၊ ရသော်
သာလျှင်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်နိုင်၏၊ သပ္ပာယာ
နိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အလဘန္တော၊
မရသည်ရှိသော်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ နောဝုဋ္ဌာတိ၊ မထမြောက်နိုင်၊
သပ္ပာယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊ လံဘန္တောဝါ၊
ရသော်သာလျှင်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်နိုင်၏၊
သပ္ပာယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊ အလ
ဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ နောဝုဋ္ဌာတိ၊ မ
ထမြောက်နိုင်၏၊ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို
လံဘန္တောဝါ၊ ရသော်သာလျှင်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ
မြောက်နိုင်၏၊ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို၊
အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ နောဝုဋ္ဌာတိ၊
မထမြောက်နိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတြ၊ ထိုသုံးယော်သောသူနာတို့တွင်။
ယောအယံဂိဇာနော၊ အကြင်နာသောရဟန်းသည်၊ သပ္ပာယာနိ၊ လျှောက်ပတ်
ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ လံဘန္တောဝါ၊ ရသော်သာလျှင်၊ တမ္ဘာ
အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်နိုင်၏၊ သပ္ပာယာနိ၊ လျှောက်ပတ်
ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊
အမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ နောဝုဋ္ဌာတိ၊ မထမြောက်နိုင်၊ သပ္ပာယာနိ၊
လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊ လံဘန္တောဝါ၊ ရသော်
သာလျှင်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်နိုင်၏၊ သပ္ပာယာနိ၊
လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ ဘောသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်
ရှိသော်၊ နောဝုဋ္ဌာတိ၊ မထမြောက်နိုင်၊ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာ
ကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို၊ လံဘန္တောဝါ၊ ရသော်သာလျှင်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထို
အနာမ္မ၊ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထမြောက်နိုင်၏၊ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်
အကျွေးကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ တမ္ဘာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမ္မ၊
နောဝုဋ္ဌာတိ၊ မထမြောက်နိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမံဂိဇာနံ၊

ဤနာသောရဟန်းကို၊ ဖဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဂိဿနဘတ္တံ၊ နာသောရဟန်းတို့အားပေးလှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဂိဿနဘောသန္တံ၊ နာသောရဟန်းတို့အားပေးလှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဂိဿနပဋ္ဌာကော၊ နာသောရဟန်းတို့အားအထုပ်အကျွေးဖြစ်သောသူကို၊ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမဉ္ဇပန ဂိဿနံ၊ ဤနာသောရဟန်းကိုသာလျှင်၊ ဖဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂိဿနာ၊ နာသောရဟန်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထုပ်ကျွေးစေအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေဂိဿနာ၊ ဤနာသောရဟန်းတို့သည်၊ ယောကတ္ထိံ၊ သတ္တယောကန္တံ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဂိဿနပမာ၊ သူနာနှင့် တူကုန်သော။ တယော၊ သုံးယောက် ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ယောကတ္ထိံ၊ သတ္တယောကန္တံ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာဂတံ၊ ငါတုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ယဘန္တောဝါ၊ ရသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတံ၊ ငါတုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အယဘန္တောဝါ၊ မရသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတပုဝေဒိတံ၊ ငါတုရားသည် ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ၊ ယဘန္တောဝါ၊ ရသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတပုဝေဒိတံ၊ ငါတုရားသည် ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ၊ အယဘန္တောဝါ၊ မရသော်လည်းကောင်း၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္မတ္တံ၊ မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောဟုဆိုအပ်သောအရိယာမဂ်သို့၊ နဝေါက္ကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာဂတံ၊ ငါတုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ယဘန္တောဝါ၊ ရသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတံ၊ ငါတုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အယဘန္တောဝါ၊ မရသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတပုဝေဒိတံ၊ ငါတုရားသည် ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ၊ ယဘန္တောဝါ၊ ရသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတပုဝေဒိတံ၊ ငါတုရားသည် ဟောတော်

မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။
 အလဘန္တောဝါ၊ မရသော်တည်းကောင်း၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောဟုဆိုအပ်သော အရိယာမဂ်သို့၊ ဩက္က
 မတိ၊ သက်ဝင်နိုင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။
 ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ထထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊
 ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ လဘန္တောဝါ၊ ရသော်သာလျှင်၊ ကုသလေသု၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟုဆိုအပ်
 သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောဟုဆိုအပ်သော အရိယာမဂ်
 သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်နိုင်၏၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊
 ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ
 မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောဟုဆိုအပ်သော အရိယာမဂ်သို့၊ နောဩက္က
 မတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ ငါဘုရားသည် ဟောတော်
 မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ၊
 လဘန္တောဝါ၊ ရသော်သာလျှင်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
 တရားတို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ မတောက်မပြန်မှန်
 သောသဘောဟုဆိုအပ်သော အရိယာမဂ်သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်နိုင်၏။
 တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ ငါဘုရားသည် ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိ
 ဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ ကုသ
 လေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောဟုဆိုအပ်သော
 အရိယာမဂ်သို့၊ နောဩက္ကမတိ၊ မသက်ဝင်နိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဩ
 ထိသုံးယောကံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ လဘန္တောဝါ၊
 ရသော်သာလျှင်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရား
 တို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟု ဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ မတောက်မပြန်မှန်
 သောသဘောဟုဆိုအပ်သော အရိယာမဂ်သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ဝင်နိုင်၏။
 တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အလဘန္တော၊
 မရသည်ရှိသော်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရား
 တို့၌၊ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟု ဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ မတောက်မပြန်

မှန်သောသဘောဟုဆိုအပ်သောအရိယာမဂ်သို့၊ နှော့ထြကြမတိ၊ မသကံ
 ဝင်နိုင်။ ကထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ ငါတုရားသည်ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊
 သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။ ထာဘန္တော၊ ရသော်သာ
 လျှင်၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ နိယာမံ၊
 မဂ္ဂနိယာမဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္မတ္တံ၊ မသောက်မပြန်မှန်သောသဘောဟု
 ဆိုအပ်သောအရိယာမဂ်သို့၊ ထြကြမတိ၊ သကံဝင်၏။ ကထာဂတပ္ပဝေဒိ
 တံ၊ ငါတုရားသည်ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊
 သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။ အလဘန္တော၊ မရသည် ရှိသော်။ ကုသလေသု၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ နိယာမံ၊ မဂ္ဂနိယာမဟုဆိုအပ်
 သော၊ သမ္မတ္တံ၊ မသောက်မပြန်မှန်သောသဘောဟုဆိုအပ်သောအရိယာမဂ်
 သို့၊ နှော့ထြကြမတိ၊ မသကံဝင်နိုင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမံ
 ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာကို၊ အနုညာတာ၊
 ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမဗ္ဗပနုပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို
 သာသျှင်၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အညေသံဝိ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားထည်း၊ ဓမ္မေ၊
 တရားကို၊ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဟောအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ကယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဝိယာနူပမာ၊ နာသောသုနှင့်တူကုန်သော၊
 ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကသိ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တော
 သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကသိ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊
 ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စေ၊ အမျှသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ကာယ
 သင်္ခါ၊ ကာယခန္ဓါ၍ဖြစ်သောအကုသိုလ်စေတနာဟုဆိုအပ်သောကံကို၊
 အဘိသင်္ခါ၊ အဘိသင်္ခါ၊ အားထုတ်တတ်၏။ သဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ ဝစိသင်္ခါ၊ ဝစိခွါ၍ဖြစ်သောအကုသိုလ်စေတနာဟုဆိုအပ်သော
 ကံကို၊ အဘိသင်္ခါ၊ အဘိသင်္ခါ၊ အားထုတ်တတ်၏။ သဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ မနောသင်္ခါ၊ မနောခွါ၍ဖြစ်သောအကုသိုလ်စေတနာဟု
 ဆိုအပ်သောကံကို၊ အဘိသင်္ခါ၊ အဘိသင်္ခါ၊ အားထုတ်တတ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ သဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယခန္ဓါ
 ရှိဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊
 အားထုတ်၍၊ သဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီခန္ဓါ
 ရှိဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊
 အားထုတ်၍၊ သဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မနောသင်္ခါရံ၊
 မနောခန္ဓါရှိ ဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိ
 သင်္ခါရိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ သဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ လော
 ကံ၊ ငရဲဘုံ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။
 လောကံ၊ ငရဲဘုံ၌၊ ဥပပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တမေနံတံဇနံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပဿာ၊ ပဿ
 တိသည်။ ဗုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗျာပဇ္ဇတိ၊
 ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ပဿေဟိ၊ ပဿတိသည်။ ဗုဇ္ဇော၊ တွေ
 ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ ဇေက္ခန္ဓနက္ခိ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေ
 ဒိယတိ၊ ခံစားရ၏။ သေယုထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဇေရုပိကမ၊ ငရဲထုံ
 ၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တဝသေယုထာဝရံ၊ သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့တည်း။ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤလောက၌ကား၊ ဇေက္ခော၊ အချို့သော၊ ဝုပ္ပဇေယ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယခန္ဓါရှိဖြစ်
 သောကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ အားထုတ်
 တတ်၏။ အဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲ မရှိသော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီခန္ဓါရှိ ဖြစ်သော
 ကုသိုလ် စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ အားထုတ်
 တတ်၏။ အဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောခန္ဓါရှိဖြစ်သော
 ကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သော ကံကို။ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ အားထုတ်
 တတ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါ
 ရံ၊ ကာယခန္ဓါရှိဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိ
 သင်္ခါရိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီခန္ဓါရှိ
 ဖြစ်သောကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ အား
 ထုတ်၍၊ အဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောခန္ဓါရှိဖြစ်သော
 ကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ အားထုတ်၍။
 အဗျာပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ ဝေယကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗျာ
 ပဏ္ဍိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်

သည်ရှိသော်၊ တမေခံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဗျာပဏ္ဍာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သော၊
 ဖဿာ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဗုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဗျာ-
 ပဏ္ဍေတိ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သော၊ ဖဿေတိ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဗုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်
 သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဗျာပဏ္ဍာ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ဧကန္တသုခံ
 စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒီယတိ၊ ခံစားရ၏။ သေ
 ယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုတကိဏ္ဍာ၊ သုတကိဏ္ဍာတံ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါသေယျထာဝိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ
 ပန၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာပဏ္ဍာပိ
 ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိသော၊
 ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယစွါရ၌ ဖြစ်သောကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာဟုဆို
 အပ်သောကံကို၊ အဘိသင်္ခါရေတိ၊ အားထုတ်တတ်၏။ သဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိသော၊ ဝစီ
 သင်္ခါရံ၊ ဝစီစွါရ၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ် စေတနာဟုဆိုအပ်သော
 ကံကို၊ အဘိသင်္ခါရေတိ၊ အားထုတ်တတ်၏။ သဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်
 တကွလည်းဖြစ်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊
 မနောစွါရ၌ဖြစ်သောကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာ ဟုဆိုအပ်သောကံကို၊
 အဘိသင်္ခါရေတိ၊ အားထုတ်တတ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာပဏ္ဍာပိ၊
 ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိသော၊
 ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယစွါရ၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာဟုဆို
 အပ်သောကံကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ သဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 နှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊
 ဝစီစွါရ၌ဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာဟုဆိုအပ်သော ကံကို၊
 အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ သဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်
 သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောစွါရ၌ဖြစ်သော
 ကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာဟုဆိုအပ်သောကံကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ အား
 ထုတ်၍၊ သဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊
 ဆင်းရဲလည်းမရှိသော၊ လောကံ၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဏ္ဍတိ၊ ဖြစ်၏။
 သဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲ
 လည်းမရှိသော၊ လောကံ၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဏ္ဍံ၊ ဖြစ်သည်။ သမာနံ၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တမေခံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာပဏ္ဍာပိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိကုန်သော၊ ဖဿာ၊

ဖဿတို့သည်၊ ဖုသန္တိ၊ တွေထိကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာပဇ္ဈေဟိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဗျာပဇ္ဈေဟိတိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိကုန်သော။ ဖဿတိ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေထိအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗျာပဇ္ဈာတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွလည်းဖြစ်သော။ အဗျာပဇ္ဈာတိ၊ ဆင်းရဲလည်းမရှိသော။ ဝေါကိဏ္ဍုသုခကွံ၊ ရောပြွမ်းသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒီယတိ၊ ခံစားရ၏။ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မနံသာဝ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ ကာမာဝစရနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝိနိပါတိကာစ၊ ဝိနိပါတိကာအသုရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝေါကိဏ္ဍုသုခကွံ၊ ရောပြွမ်းသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒီယန္တိ၊ သေယျထာဝရိ၊ ခံစားကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုသည်။ လောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောကန္တံ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤသူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ တပည့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယံပုဂ္ဂထံ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ပုဂ္ဂလော၊ တပည့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤသူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤတပည့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊ တပါးတို့လည်း။ ယံပုဂ္ဂထံ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ပုဂ္ဂလော၊ တပည့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍာသက-၃-ပုဂ္ဂလဝဂ်၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိ၏၊ အယံ၊ ဤယထာသည်၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော
 သမုဒယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ
 ၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်
 အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အယံ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားသည်၊
 ဒုက္ခနိရောဓဝါပိနိပဓိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကူငှ
 ဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤသူ
 တော်ကောင်း ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤတပည့်ဖြစ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ပုန၊ တတန်း၊ ပရိစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်သူတော်ကောင်း
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုအာဝဗ္ဗစွဲ၍၊ ပုဂ္ဂလော၊ တပည့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အာသာဂါနံ၊ အာသာဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာ
 သဝေါတရားမရှိသောစေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော
 ဒိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောဒိုလ်ပညာကို၊
 ဒိဋ္ဌေဝေဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ဒွိသာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
 အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍၊ ဥပသက္ခန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤသူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမဿ ပုဂ္ဂလဿ၊
 ဤတပည့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊
 ဣတိ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤသူတော်ကောင်း
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ တပည့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟု
 ပကာရော၊ များသော ကျေးဇူး ရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ဤတပည့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိဗ္ဗံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော။
 ဣမေဟိစပနပုဂ္ဂလေဟိ၊ ဤသူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့မှအညော၊
 တပါးသော၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဗ္ဗံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေဝိစပနပုဂ္ဂလံ၊
 ဤသူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဣဝိနာပုဂ္ဂလေန၊ ဤတပည့်ဖြစ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယဒိဒံသံအုဒံအဘိဝါဒနပစ္စုပဋ္ဌာနဉ္စလိကမ္မသာမိဗိကမ္မ
 စိဝရဗိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုပုဒါနံ။ အကြင်
 ရှိခိုးခြင်းခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းထက်အုပ်ချိုခြင်းအရိုအသေပြုခြင်းသက်နိုးဆွမ်း
 ကျောင်းသူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပရိက္ခရာတို့ကိုပေးခြင်း
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေနအဘိဝါဒန ပစ္စုပဋ္ဌာနဉ္စလိကမ္မသာမိဗိကမ္မစိဝရ
 ဗိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုပုဒါနေန။ ရှိခိုးခြင်း
 ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း ထက်အုပ်ချိုခြင်း အရိုအသေပြုခြင်း သက်နိုး ဆွမ်း
 ကျောင်းသူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပရိက္ခရာတို့ကိုပေးခြင်း
 ဖြင့်။ သုပ္ပကိကာရံ၊ ကောင်းစွာကျေးဇူးတုံ့ပြုခြင်းကို။ ကာတုံ့ပြုခြင်းငှါ။
 နုသုကာရံ၊ မလွယ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ဝါထုရားသည်။ ဝေါမိ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေယကတ္ထိ၊ ဝေယကန္တိ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှား
 ရှိလှ၏။ ထယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။
 အရုက္ခပမဗိက္ကော၊ မကောင်းသောအမာနှင့်တူသောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော
 စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း။ ဝိဇ္ဇူပမဗိက္ကော၊ သျှုပ်စစ်နှင့်တူသောစိတ်ရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း။ ဝဇိရူပမဗိက္ကော၊ ဝံဇိန်လက်နက်နှင့်တူ
 သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောင်း။ ဣတိဣမေတယော၊
 ဤသုံးယောက် တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရုက္ခပမ ဗိက္ကော၊
 မကောင်းသောအမာနှင့်တူသောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတ
 မောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသောကန္တိ၊ ဇေယျော၊ အချို့
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဥပါယာသဗဟုလော၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဘိ
 သဇ္ဇတိ၊ အလွန်ကပ်ငြိ၏။ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်
 ခြင်းသို့ရောက်၏။ ပတိတ္ထိယတိ၊ ခိုင်မာ၏။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ပါတုံ၊ ထင်စွာ၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျ
 ကာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓာရုကော၊ မကောင်းသော အမာသည်။

ကဏ္ဍနဝါ၊ သစ်သားထုံတံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကထလာယဝါ၊ ဒိုးခြမ်းကွဲ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာပိတေ၊ ထိခိုက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိယျောသော
 မက္ခာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အသင်္ဘောသွေးပြည်အရိအရည်ကို၊ ဒေတိ
 သေယျထာဝီ၊ ပေးသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေပခေါ၊ ဤအတူသာ
 ယျှင်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကောဓနော၊ အမျက်ကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါယာသ ဗဟုဏော၊
 များသောပင်မန်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပိ၊ အနည်းငယ်၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊ အလွန်ကပ်ငြိ၏၊
 ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ပတိတ္ထိ
 ယတိ၊ ခိုင်မာ၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကို
 ထည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပါတု၊ ထင်စွာ
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဂ္ဂကုပမစိတ္တော
 မကောင်းသောအမာနှင့်တူသောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဇ္ဇူပမစိတ္တော၊ ယှဉ်စစ်နှင့်တူသောစိတ်ရှိ
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊
 ဤတေဘူမကသင်္ခါ၊ ရထရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ
 ၏၊ အယံ၊ ဤထဏှာသည်၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော
 သရဒယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ
 ၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်
 အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤအရိယာမဂ်တရား
 သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ မိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်ဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်
 အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာ
 ဝီ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင် ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ဓုတ္တန္တကာရတိမိသာယ၊ အလွန်ရိုက်သောညဉ့်အခါ၌၊
 ဝိဇ္ဇန္တိရိကာယ၊ ယှဉ်စစ်ပျက်သောအခါ၌၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ပသေယျ
 သေယျထာဝီ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေပခေါ၊ ဤအတူ
 သာယျင်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဣဒံ၊ ဤထေတုမကာသင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်ထိ၏။ (လ)၊ အယံ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ မိန့်ပွင့်ပစ။
 ဒုက္ခဇာချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်ထိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိဇ္ဇာ၊ ပမစိတ္တော၊ ထွင်စစ်
 နှင့်တူသောစိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဝဇိဂ္ဂပမစိတ္တော၊ ဝရဇိန်လက်နက်နှင့် တူသော စိတ်ရှိသော။
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထမော၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓေ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသဝါ
 နံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ
 တရားမရှိသော။ စေတောပရိတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သောဖိုလ်
 သမာဓိကို၊ ပညာပရိတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောဖိုလ်ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝ
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။
 အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကထော၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝဇိရသော၊
 ဝရဇိန်လက်နက်အား။ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ အဘိဇ္ဇမဏီဝါ၊ မကွဲမပျက်
 သောပတ္တမြားသည်လည်းကောင်း။ ဝါသာဇောဝါ၊ ကျောက်သည်လည်း
 ကောင်း။ နုတ္တိသေယျထာဝရိ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝမေဝခေါ၊
 ဤအတူသာသျှင်။ ဣဓေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ (လ)၊
 ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝဇိဂ္ဂပမစိတ္တော၊ ဝရဇိန်လက်နက်နှင့်တူသော စိတ်ရှိသော။
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။
 တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောက
 သိ၊ သတ္တလောက၌။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဓဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသိ၊ သတ္တလောက၌။ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊
 ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကထမော၊ အဘယ်သည်

တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်သော၊ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်သော၊ နပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲမဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်သော၊ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌ နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဝရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်သော၊ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌ နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်သော၊ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်သော၊ နပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲမဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကဘမေဝေ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိအောက်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနုဒ္ဓယာ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ အနုကမ္မာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်၊ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်၊ နပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲ မဆည်းကပ်အပ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်သော၊ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌ နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကဘမေဝေ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်၏၊ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏၊ ပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အင်္ဂု၏။ ထံ၊ ထိုမှိဝ်အင်္ဂုဟုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿပောတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သီလသာမညဂတာနံ၊ သီလဖြင့်တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ သတံသန္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နော၊ ငါတို့အား။ သီလကထာစ၊ သီလကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာစသီလကထာ၊ ထိုသီလကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားသည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ပဝတ္တိနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာစသီလကထာ ထိုသီလကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သမာဓိသာမညဂတာနံ၊ သမာဓိဖြင့်တူသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ သတံသန္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နော၊ ငါတို့အား။ သမာဓိကထာစ၊ သမာဓိကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာစသမာဓိကထာ၊ ထိုသမာဓိကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ပဝတ္တိနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာစသမာဓိကထာ၊ ထိုသမာဓိကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပညာသာမညဂတာနံ၊ ပညာဖြင့်တူသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ သတံသန္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နော၊ ငါတို့အား။ ပညာကထာစ၊ ပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာစပညာကထာ၊ ထိုပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ပဝတ္တိနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာစပညာကထာ၊ ထိုပညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနသိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှိဝ်အင်္ဂု၏။ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှိဝ်အင်္ဂု၏။ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကတော၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဂရုံကတော၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မှိဝ်အင်္ဂုသော၊ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌ နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့

သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိထက်၊ အဓိကော၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မြှဲအပ်၏။ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ပယိရူပါသိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုမြှဲအပ်၏ ဟုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿဟေယု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြှဲဆည်းကပ်သဖြင့်၊ အပရိပုရံ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလအရကိုမူလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိပုရိဿာမိ၊ ပြည့်စုံရအံ့၊ ပရိပုရံ၊ ပြည့်စုံပြီးသော၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလ၏အရကိုမူလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသီလအရအရာ၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိဿာမိ၊ မြီးမြောက်အံ့၊ အပရိပုရံ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိအရကိုမူလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရိဿာမိ၊ ပြည့်စုံရအံ့၊ ပရိပုရံ၊ ပြည့်စုံပြီးသော၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိအရကိုမူလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသမာဓိအရအရာ၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဂ္ဂဟိဿာမိ၊ မြီးမြောက်အံ့၊ အပရိပုရံ၊ မပြည့်စုံသေးသော၊ ပညာက္ခန္ဓံ၊ ပညာအရကိုမူလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရိဿာမိ၊ ပြည့်စုံရအံ့၊ ပရိပုရံ၊ ပြည့်စုံပြီးသော၊ ပညာက္ခန္ဓံ၊ ပညာအရကိုမူလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုပညာအရအရာ၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဂ္ဂဟိဿာမိ၊ မြီးမြောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ တာသ္မာ၊ သိကြောင့်၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မြှဲအပ်၏။ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ပယိရူပါသိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ သိကြောင့်၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သက္ကတွာ၊ အရိုအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ မြှဲအပ်၏။ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ပယိရူပါသိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗိဒသေဝိ၊ မိမိအောက်သီလ သမာဓိစသော ဂုဏ်ဖြင့်ယုတ်သောသူကို မြှဲလေ့ရှိသော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပုရိသောယောကျာ်းသည်။ နိဟိယတိ။ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်ယုတ်
 ၏ထုလျှားသတိ။ မိမိနှင့်သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်တူသောသူကိုမြှီစေလှ
 ရှိသော။ ပုရိသောယောကျာ်းသည်။ ကဒါဝါရိခါ။ နစဟာယထာ။ သီလ
 သမာဓိစသော ဂုဏ်ဖြင့်မယုတ်ရာ။ သေဠိ။ မိမိထက်သီလသမာဓိစသော
 ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သောသူမျိုး ဥဒ္ဓမံဥဒ္ဓမန္တော။ ကိင်းဥက္ကတံသောသူသည်။ ဝိပွံ၊
 လျှင်စွာ။ ဥဒေတိ။ သီလသမာဓိစသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်တက်၏။ တသ္မာ၊ ရှေ့
 ကြောင့်အတ္တနော။ မိမိထက်။ ဥက္ကရိ။ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်လွန်
 သောသူကို။ ဘဇေယ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကဗျို၊ သတ္တလောကဋ္ဌိ၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊
 ထင်ရှားရှိကုန်၏။ တယောသုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နသေဝိ တဗ္ဗော၊ မမြှီစေဘဲ သော၊ နဘဇိ
 တဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်သော၊ နပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲမဆည်းကပ်အပ်သော၊ ဇိဂုတ္တိတဗ္ဗော၊ မစင်
 ကဲ့သို့စက်ဆုပ်အပ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမြှီစေဘဲ သော၊ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်
 သော၊ နပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌ နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲ
 လဲမဆည်းကပ် အပ်သော။ အတ္ထုပေက္ခိ တဗ္ဗော၊ လျှစ်ထျှ၊ ရှုအပ်သော။
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေဝိတဗ္ဗော၊ မြှီ
 အပ်သော။ ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်သော။ ပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌
 နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့ တည်း။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမြှီစေဘဲ သော၊ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်း
 ကပ်အပ်သော။ နပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌ နေသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်
 အဘန်တလဲလဲမဆည်းကပ်အပ်သော။ ဇိဂုတ္တိတဗ္ဗော၊ မစင်ကဲ့သို့စက်ဆုပ်
 အပ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဣ၊ ဤလောကဋ္ဌိ၊ ဧကေရွော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဒုသိယော၊ သီလမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော
 သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သောကိုယ်အကုန်

စသည်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ကံသာရသမာစာရော၊ သူတပါး
 တို့သည်ရှုံရှာအပ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ပဋိစ္စန္ဒကမ္မန္တော၊
 ဖုံးထွင်းအပ်သော မကောင်းမှု ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသမထော၊
 ရဟန်းမဟုတ်ဘဲထျက်၊ သမထပဋိညော၊ ငါ့ရဟန်းဟု ဝန်ခံသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ အဗြဟ္မစာဒိ၊ မြတ်သော အကျင့်မရှိဘဲထျက်၊ ဗြဟ္မစာဒိပဋိညော၊
 မြတ်သော အကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တောပူတိ၊
 အတွင်းသို့ဝင်သော ကိလေသာတည်းဟူသော အုပ်စုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိခင်းဖြင့်စွတ်သည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ကသမ္ပူကဘာတော၊ ရေခွဲဖြစ်သော ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်တို့သော
 ကိလေသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂုပေါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်၊ နတဇိ
 တဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်၊ နပယိဂ္ဂုပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အတွင်း
 အားဖြင့်အဘန်တလဲလဲမဆည်းကပ်အပ်၊ တံ၊ ထိုမဖြစ်အပ်ဟုဆိုခြင်းသည်
 ကိဿဟောတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂုပဿ၊
 ဤသို့ သဘော ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ မိမိအောက် ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသည်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ ကိစ္စာဝိနအာပဇ္ဇတိ၊
 အကယ်၍ ကားမရောက်၏နှင့်၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်မရောက်သော်လည်း၊
 နံ၊ ထိုမိမိ အောက်ယုတ်သော သူကိုဖြစ်သော သူကို၊ ပုရိသ ပုဂ္ဂလော၊
 ယောက်ျားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါပမိက္ခော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်
 ပွန်းရှိ၏၊ ပါပသဟာယော၊ ယုတ်မာသော အတော်သဟဲ ရှိ၏၊ ပါပသမ္ပ
 ဝဏော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းသို့ကိုင်းညွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပ
 ကော၊ ယုတ်မာသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အထံသည်၊ အဗ္ဗ၊ ဂ္ဂု
 ကိ၊ ပြန်၍ တက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ ဂုထဝတော၊ မစင်တွင်း၌ကျသော၊ အဟိ၊ မြေသည်။ နံ၊ ထိုမစင်ကို။
 ကိစ္စာဝိနပဿတိ၊ အကယ်၍ ကားမမြင်၏နှင့်၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်မမြင်
 သော်လည်း၊ နံ၊ ထိုမစင်တွင်း၌ ကျသောမြေကို၊ မက္ခေတိသေယျ ထာဝရိ၊
 ထိမ်းကျသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဝေဂ္ဂုပဿ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ မိမိအောက်ယုတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသည်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ ကိစ္စာဝိန
 အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ကားမရောက်၏နှင့်၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်မရောက်
 သော်လည်း၊ နံ၊ ထိုမိမိ အောက်ယုတ်သောသူကို ဖြစ်သောသူကို၊ ပုရိသ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ပုဂ္ဂလော၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပမိတ္တော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ပါပသဟာယော၊ ယုတ်မာသော အတော် သဟဲရှိ၏။ ပါပသမ္ပဝကော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းသို့ ကိုင်းညွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အတ္တဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မစင်ကဲ့ သို့စက်ဆုပ်အပ်၏။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမြီဝဲအပ်။ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ် အပ်။ နပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲ မဆည်းကပ်အပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ စက်ဆုပ်အပ်၏။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမြီဝဲ အပ်။ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်။ နပယိရူပါထိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည် ၏အစွမ်းအားဖြင့်အဘန် တလဲလဲမဆည်းကပ်အပ်။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမြီဝဲအပ်သော။ နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်း ကပ်အပ်သော။ နပယိရူပါထိ တဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲ မဆည်းကပ်အပ်သော။ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗော၊ ထုတ်ထူးရှုအပ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတံမောစ၊ အဘယ်နည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသော ကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောဓေနော၊ အမျက်ကြီး သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါယာသဗ္ဗ၊ ဘုရားသော၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပံဝိ၊ အနည်းငယ်လည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ သမာ နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊ အလွန်ကပ်ငြိ၏။ ကုပ္ပတိ၊ အမျက် ထွက်၏။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ပတိတ္ထိယတိ၊ ခိုင်မာ၏။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခေါသဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပပ္ပယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါတုံ၊ ထင်စွာ၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌာရုကော၊ မကောင်းသောအမာသည်။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သားထုံတံဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထလာယဝါ၊ အိုးခြမ်းကွဲဖြင့်လည်းကောင်း။ စာပိတော၊ ထိခိုက်အပ်သည် ရှိသော်၊ သိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အသ္မာဝံ၊ သွေးပြည် အရိအရည်ကို၊ ဓေတိသေယျထာဝိ၊ ပေးသကဲ့သို့။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ မောခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ (လ)၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေယျထာဝိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ တိဏ္ဍုကာလာတံ၊ တည်းသားဒီးစသည်။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ် သားထုံတံဖြင့်လည်းကောင်း။ ကထလာယဝါ၊ အိုးခြမ်းကွဲဖြင့်လည်းကောင်း။ စာပိတော၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ သိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်

အလွန်၊စိစိုဋ္ဌာယတိသေယျထာဝရိ၊ဖြစ်ဖြစ်မည်သကဲ့သို့၊ စိစိုဋ္ဌာယတိသေ
ယျထာဝရိ၊အဘန်တလဲလဲဖြစ်ဖြစ်မည်သကဲ့သို့၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေမေဝ
ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ (ထ)၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သေယျထာဝရိ၊ဥပမာမည်
သည်ကား၊ ဂူထကူပေါ၊ မစင်ဖြင့်ဖြည့်သောတွင်းသည်၊ ကဋ္ဌေဝါ၊သစ်
သားထုံတံဖြင့်ထည်းကောင်း၊ကထဏယဝါ၊ခိုးခြမ်းကွဲဖြင့်ထည်းကောင်း၊
စာဋ္ဌိတော၊ ထိခိုက်အပ်သည် ဂှိသော၊ ဘိယျာသော မတ္တာယ၊ အတိုင်း
ထက်အလွန်၊ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိသေယျထာဝရိ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဣခ၊ဤ
လောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အမျိုးသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကော နေော၊
အမျက်ကြီးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥပါယာသပဟုလော၊များသောပင်ပန်း
ခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အပ္ပံဝိ၊အနည်းငယ်ထည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
သည်၊သမာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊အလွန်ကပ်ငြိ၏၊ ကုပ္ပတိ၊
အမျက်ထွက်၏၊ဗျာပဇ္ဇတိ၊ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ပတိတ္ထိယတိ၊ခိုင်
မာ၏၊ကောပဉ္စ၊အမျက်ကိုသံည်းကောင်း၊ဒေါသဉ္စ၊အပြစ်ကိုထည်းကောင်း၊
အပ္ပစ္စယဉ္စ၊မနှစ်သက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပါတုံ၊ထင်စွာ၊ ကရေတိ၊
ပြု၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေဂူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊အဇ္ဈု၊ပေက္ခိတဗ္ဗော၊လျစ်လျူရှုအပ်၏၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊မနှိပ်အပ်၊ နဘဇိ
တဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်၊ နပယိဂူပါသိတဗ္ဗော၊အနီး၌နေသည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်အဘန်တလဲလဲမဆည်းကပ်အပ်၊တံ၊ထိုသို့လျစ်လျူ ရှုအပ်၏ဟုဆို
ခြင်းသည်၊ကိဿဟေတု၊အဘယ်ကြောင့်နည်း၊မံ၊ငါ့ကို၊အက္ကောသေယျဝိ၊
ဆဲရေးမှုထည်းဆဲရေးရာ၏၊ မံ၊ငါ့ကို၊ပရိဘာသေယျဝိ၊ကြောက်မက်ဘွယ်
ကိုပြု၍ရေရွတ်မှုးထည်းရေရွတ်ရာ၏၊ မံ၊ငါ၏၊ အနတ္တံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊ ကရေ
ယျဝိ၊ပြုထည်းပြုရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာယိတဗ္ဗော၊ကြောက်အပ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊အဇ္ဈု၊ပေက္ခိတဗ္ဗော၊လျစ်လျူရှုအပ်၏၊နုသေဝိတဗ္ဗော၊မနှိပ်အပ်၊
နဘဇိတဗ္ဗော၊ မဆည်းကပ်အပ်၊ နပယိဂူပါသိ တဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့် အဘန်တလဲလဲ မဆည်း ကပ်အပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဝေဂူပေါ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဇ္ဈု၊ပေက္ခိတဗ္ဗော၊
လျစ်လျူရှုအပ်၏၊ နုသေဝိတဗ္ဗော၊ မနှိပ်အပ်၊ နဘဇိတဗ္ဗော၊မဆည်းကပ်
အပ်၊နပယိဂူပါသိတဗ္ဗော၊အနီး၌နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲ
မဆည်းကပ်အပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေဝိတဗ္ဗော၊နှိပ်အပ်သော၊ ဘဇိ
တဗ္ဗော၊ဆည်းကပ်အပ်သော၊ပယိဂူပါသိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတ
မောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤလောက၌၊ ဧကမ္ဘော၊
အရှိုသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယရှိသည်၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော
ကောင်းသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝ
ရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ခြံအပ်၏၊
ဘဇိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏၊ ပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲဆည်းကပ်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။
ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝရူပဿ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ မိမိထက်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိဋ္ဌာန
ဂတိ၊ မြင်အပ်ဘူးသည်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ ကိဉ္ဇာဝိအာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်
၍ရောက်၏ရှင်၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်ရောက်ပါသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုမိမိထက်
မြတ်သောသူကို ခြံသောသူကို၊ ပုရိသပုဂ္ဂလေ၊ ယောက်ျား ဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ ကဏ္ဍာ
ဏသဟာယော၊ ကောင်းသောအသော်သဟဲရှိ၏၊ ကဏ္ဍာဏသမ္ဘဝင်္ဂေ၊
ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းသို့ကိုင်းညွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍာဏော၊
ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တုဂ္ဂန္တိ တံ၊
ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ခြံအပ်၏၊ ဘဇိတဗ္ဗော၊
ဆည်းကပ်အပ်၏၊ ပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်အဘန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့
သဘော ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဝိ တဗ္ဗော၊ ခြံအပ်၏၊ ဘဇိ
တဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏၊ ပယိရူပါယိတဗ္ဗော၊ အနီး၌နေသည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်အဘန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်
တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောက
သ္မိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ နိဟိနသေဝိ၊ မိမိအောက်ဝီရိယသမာဓိစသော
ဂုဏ်ဖြင့်ယုတ်သောသူကိုခြံလေ့ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ နိဟိ
ယတိ၊ ဝီရိယသမာဓိစသော ဂုဏ်ဖြင့်ယုတ်၏၊ တုလုသေဝိ၊ မိမိနှင့်ဝီရိ
ယသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်တူသောသူကိုခြံလေ့ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ ကဒါစိ၊ ရါခါ၊ နစဟာယေထ၊ ဝီရိယသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်ယုတ်ရာ
သေဋ္ဌိံ၊ မိမိထက်ဝီရိယသမာဓိစသော ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သောသူသို့၊ ဥဒ္ဓံဥဒ္ဓံ
မန္တော၊ ကိုင်းညွတ်သောသူသည်၊ ဝိပ္ပံ၊ ယျင်စွာ၊ ဥဒေတိ၊ ဝီရိယသမာဓိစသော

ဂုဏ်တို့ဖြင့်တက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိထက်၊ ဥက္ကရိ၊ ဘိဇ္ဇာ
သမာဓိပသောဂုဏ်ဖြင့်လွန်သောသူကို၊ ဘဇေထ၊ ဆဲဉ်းကပ်ရာ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ထောကတ္ထိ၊ သတ္တထောကဋ္ဌံ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှား
ရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
ဂုထဘာဏီ၊ မစင်ကဲ့သို့ကိလေသာတည်းဟူသော မကောင်းသောအနံ့ရှိ
သောစကားကိုဆိုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဘာဏီ၊ ပန်းကဲ့သို့
ကျေးဇူးသတင်းပြန့်နှံ့ခြင်းတည်းဟူသောကောင်းသောအနံ့ရှိသောစကား
ကိုဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ မရဘာဏီ၊ ပျားကဲ့သို့ချိုသော
စကားကိုဆိုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံး
ယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂုထဘာဏီ၊ မစင်ကဲ့သို့ကိလေ
သာတည်းဟူသော မကောင်းသော အနံ့ရှိသောစကားကို ဆိုတတ်သော၊
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဣမေ၊ ဤလောကဋ္ဌံ၊ သဘဂ္ဂထောဝါ၊ သဘင်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
ပရိသဂ္ဂထောဝါ၊ ပရိသတ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥာတိမဇ္ဈဂထော
ဝါ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အလယ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပုဂမဇ္ဈဂထောဝါ၊
အပေါင်းတို့၏အလယ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရာဇကုထမဇ္ဈဂထော
ဝါ၊ မင်းမျိုးတို့၏အလယ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့သော
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဘိနိတော၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်၏။ အဟ္မောပုရိသ၊ အို
ယောဘျား၊ ဇေတိ၊ လာထွဉ်းယံ၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သောသဘောကို၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာနာထိ၊ ထိ၏။ တံ၊ ထိုဟုတ်မှန်သောသဘောကို၊ ဝဒေတိ၊
ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ခိပုဋ္ဌော၊ သက်သေအရာဋ္ဌိထား၍မေးအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇာနံအဇနန္တော၊ မထိဘဲလျက်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနာမိ၊ ထိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဇာနံဇာနန္တော၊ ထိ
လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဇာနာမိ၊ မထိ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အပဿံ
အပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ ပဿံပဿန္တော၊ မြင်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊
ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဂေတုဝါ၊ မိမိ၏ထက်မြေ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဥစ္စာပစ္စည်းစသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရဟေတုဝါ၊ သူတပါး၏ထက်ခြေဥစ္စာပစ္စည်းစသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာမိသကိစ္ဆိက္ခဟေတုဝါ၊ များမြတ်သောလောဘ အနည်းငယ်သောလောဘတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပဇာနရဿ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းဘော်ပြန်မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂုထဘာဏီ၊ မစင်ကဲ့သို့ကိလေသာတည်းဟူသောမကောင်းသောအနံ့ရှိသောစကားကိုဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုပ္ဖဘာဏီ၊ ပန်းကဲ့သို့ ကျေးဇူးသတင်း ပြန့်နှံ့ခြင်း တည်းဟူသောကောင်းသောအနံ့ရှိသောစကားကိုဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ သဘဂ္ဂဿဝါ၊ သဘင်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိသဂ္ဂတောဝါ၊ ပရိသတ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥာတိမဇ္ဈဂတောဝါ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အလယ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပုဂမဇ္ဈဂတောဝါ၊ အပေါင်းတို့၏အလယ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရာဇကုထမဇ္ဈဂတောဝါ၊ မင်းမျိုးတို့၏ အလယ်သို့ကပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဘိနိတော၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်၏။ အန္တောပုရိသ၊ ဒဂိုယောကျ်ား၊ ဇေ၊ လာထုည့်၊ ယံ၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သောသဘောကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုဟုတ်မှန်သောသဘောကို၊ ဝဒေတံ၊ ဆိုလေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သက္ခိပုဗ္ဗော၊ သက်သေအရာ၌ထား၍ မေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဇာနံ အဇာနန္တော၊ မထိဘဲလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နဇာနာမိ၊ မထိ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဇာနံဇာနန္တော၊ သိလျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ အပဿံ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပဿံပဿန္တော၊ မြင်လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တဟေတုဝါ၊ မိမိ၏ထက်ခြေဥစ္စာပစ္စည်းစသောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရဟေတုဝါ၊ သူတပါး၏ ထက်ခြေ ဥစ္စာပစ္စည်းစသော အကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာမိသကိစ္ဆိက္ခဟေတုဝါ၊ များမြတ်သောလောဘအနည်းငယ်သောလောဘတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပဇာနရဿ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန် မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ဘာသိတာ၊

ဆိုတတ်သည်၊ နဟောထိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပုဗ္ဗဘာဏီ၊ ပန် ကဲ့သို့ကျေးဇူး သတင်းပြန်နှံ့ခြင်းတည်း ဟူသောကောင်းသောစကားကိုဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မရဘာဏီ၊ ပျားကဲ့သို့မျိုသောစကားကို ဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဖရသံ၊ ကြမ်းတန်းသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဗဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဖရဿယ၊ ကြမ်းတန်းသော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရေတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်၊ နေယာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ကဏ္ဍသုခါ၊ နားတို့၌ချမ်းသာ၏၊ ဖေမနိယာ၊ ချစ်နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဟဒယင်္ဂမာ၊ နှလုံးသို့ရောက်၏၊ ပေါဇိ၊ ပြည်ကြီးသူတို့ကဲ့သို့နူးညံ့ထိပ်မွေ့၏၊ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသော လူတို့သည် နှစ်သက်အပ်၏၊ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏၊ တထာရူပိံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာထိတာံ၊ ဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မရဘာဏီ၊ ပျားကဲ့သို့မျိုသောစကားကိုဆိုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အန္ဓော၊ ပညာမျက်စိနှစ်ဘက်ကန်းသောပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ကေစက္ခု၊ ပညာမျက်စိ တဘက်အမြင် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိစက္ခု၊ ပညာမျက်စိနှစ်ဘက်အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္ဓော၊ ပညာ မျက်စိနှစ်ဘက်ကန်းသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောဓ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချိုသော ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စက္ခုနာ၊

ပညာမျက်စိဖြင့်၊ အနိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မူလည်း၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မူလည်း၊ ဖာတိံ ကရေယျ၊ ပွားအောင်ပြုရာ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ စက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ ကုသလာကုသထေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသည်အပြစ်မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဟိနပ္ပဏီတေ၊ ယုတ်သည်မြတ်သည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဒိ ဘာဂေ၊ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက် အားဖြင့် တူသော အတို့ရှိသော အကုသိုလ်တရား ဖြူစင်သော ကုသိုလ်တရားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အန္ဓေ၊ ပညာမျက်စိနှစ်ဘက်ကန်းသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကစက္ခု၊ ပညာမျက်စိတဘက်ဖြင့်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ အနိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မူလည်း၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ ဘောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မူလည်း၊ ဖာတိံ ကရေယျ၊ ပွားအောင်ပြုရာ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ ကုသလာကုသထေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသည်အပြစ်မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဟိနပ္ပဏီတေ၊ ယုတ်သည်မြတ်သည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဒိ ဘာဂေ၊ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် တူသော အတို့ရှိသော အကုသိုလ်တရား ဖြူစင်သော ကုသိုလ်တရားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ

ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧကစက္ခု၊ ပညာမျက်စိတောက်မြင်သော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇွဲစက္ခု၊
 ပညာမျက်စိနှစ်ဘက်အမြင်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကဗ္ဗမောစ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စက္ခုနာ၊
 ပညာမျက်စိဖြင့်၊ အနိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော၊ တောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို
 မူလည်း၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ တောဂံဝါ၊ စည်းစိမ်
 ဥစ္စာကိုမူလည်း၊ ဖာတိံ၊ ကရေယျ၊ ပွားအောင်ပြုရာ၏၊ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဂ္ဂပေန၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ ကုသလာကုသလေ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊
 သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသည်အပြစ်မရှိသည်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊
 တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ဟိန္ဒုပ္ပဏိတေ၊ ယုတ်သည်မြတ်သည်ဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဗ္ဗိတာ၊
 ဂေ၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်တူသော အတို့ရှိသောအကုသိုလ်
 တရားဖြူစင်သောကုသိုလ်တရားဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
 ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇွဲစက္ခု၊ ပညာမျက်စိနှစ်ဘက် အမြင်ရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောက
 သို့၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောဝံပိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ဟတစက္ခု၊ နေ့၊ ပျက်သောပညာမျက်စိနှစ်ဘက်
 ရှိသော၊ အန္ဓဿ၊ ကန်းသောသူအား၊ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊
 တောဂါစေဝ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပုညာနိစ၊
 ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း၊ နက္ခိဗ္ဗတိ၊ မပြုဥာယတ္ထ၊ နှစ်ပါးရံသောပစ္စုပ္ပန်လော
 က တမလွန်လောက၌၊ ကလိဂ္ဂါဟော၊ ဆုံးရှုံးခြင်းကိုယူသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအန္ဓပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ယောပုဂ္ဂလော
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မေန၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးအကု
 သလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးဖြင့်၊ သဋ္ဌော၊ စဉ်ထဲတတ်၏၊ ထေယျေန၊
 ခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော၊ ကုဋကဓမ္မေန၊ စဉ်းလဲကောက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ကျွန်သောအမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုသာဝါဇေနစ၊ မဟုတ်မရှင်သောစကား
 ကိုဆိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယံဥဘယေတိ၊ နှစ်ပါးစုံသော
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘောဂါနိ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ ။
 သံဃာတံ၊ ဥဗ္ဗာစည်းစိမ်တို့ကိုရုံးဝုခြင်းငှါ၊ ကုသလေ၊ လိမ္မာသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခစားတတ်သော၊ မာနဝေါ၊
 သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ အယံပုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧကစက္ခု၊ ပညာ
 မျက်စိတဘက် အမြင်ရှိသောသူဟူ၍၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဧကစက္ခု၊ ပညာမျက်စိတဘက်အမြင်ရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့တံ၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း
 ရ၏၊ ဓမ္မသဒ္ဓေတိ၊ ကုသလကမ္မပထတရားသယံပါးတို့ဖြင့်မူအပ်ကုန်သော၊
 ဘောဂေတိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ သေဠော၊ မြတ်သော၊ ယောပုရိသပုဂ္ဂလေ၊
 အကြင်ယောက်ျားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိစက္ခုပန၊ ပညာမျက်စိနှစ်ဘက်
 အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ သေဠ
 သင်္ကံပု၊ မြတ်သောအကြံရှိသော၊ အဗျဂ္ဂမနသော၊ မမျှလွင့်သောစိတ်ရှိ
 သော၊ နရော၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ သောပုရိသပုဂ္ဂလေ၊ ထိုယောက်ျား
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဗ္ဗာနာမိဂတံ၊ ထကြွလုံ့လစီရိယဖြင့်မူအပ်သော၊
 ခနံ၊ ဥဗ္ဗာကို၊ ဒေါတိ၊ ပေးထူ၏။ ။ သောပုရိသပုဂ္ဂလေ၊ ထိုယောက်ျားဖြစ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်တံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ နသောစတိ၊
 မစိုးရိမ်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊ တံဗ္ဗာနံ၊ ထိုနတ်တံအရပ်သို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ
 ၏၊ အန္တံ၊ ပညာမျက်စိနှစ်ဘက်ကန်းသောသူကိုလည်းကောင်း၊ ဧကစက္ခု
 စ၊ ပညာမျက်စိတဘက်အမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရကော၊
 ဝေးစွာ၊ ပရိဝုဇ္ဈယေ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောက်ျား
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒ္ဓေစက္ခုပန၊ ပညာမျက်စိနှစ်ဘက်အမြင်
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ သေဝေထ၊ ခြံဝံ့ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလံ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသိ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်
 ရှားရှိုက်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အတတ်သည်တို့နည်း။
 အာက္ခမဗ္ဗေ၊ မှောက်အပ်သောပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ ဥစ္ဆင်္ဂပညော၊ ခါးရိုက်နှင့်တူသော ပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ စ။

ပုဂ္ဂိုလ်သည်းကောင်း၊ ပုထုပညော၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော
 စ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့သည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝက္ခန္ဓပညော၊ မှောက်အပ်သော ပညာရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ ကထမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ အဘိက္ခ
 တံ၊ မပြတ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိ၊ ဧက၊ အထံ၌၊ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရား
 နာအံ့သောငှါ၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဝန္တော၊ သွားထတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်း၊ အာဗိကလျာတံ၊ အစဉ်
 ကောင်းခြင်း ရှိသော၊ မဇ္ဈေကလျာတံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်း ရှိသော၊
 ပရိယောသာနကလျာတံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ
 ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟု
 ဆိုအပ်သောအရိယာမဂ်ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ယသ္မိံ အာသနေ၊ ထိုတရားနာရာ ဖြစ်သော နေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊
 တဿာကထာယ၊ ထိုတရားစကား၏၊ အာဗိံ၊ အစကို၊ နေဝမနုထိကရော
 တိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ မဇ္ဈံ၊ အလယ်ကို၊ နမနုထိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ပရိယော
 သာနံ၊ အဆုံးကို၊ နမနုထိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ တဗ္ဗာအာသနာ၊ ထိုနေရာမှ၊
 ဝုဗ္ဗိတောဝိ၊ ထသော်လည်း၊ တဿာကထာယ၊ ထိုစကား၏၊ အာဗိံ၊ အစကို၊
 နမနုထိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ မဇ္ဈံ၊ အလယ်ကို၊ နမနုထိကရောတိ၊ နှလုံး
 မသွင်း၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နမနုထိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နိက္ခန္ဓော၊ မှောက်၍ထား
 အပ်သော၊ ဟောကုဓန္တော၊ အကြင်အဖိုးသည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတြ၊ ထိုမှောက်၍
 ထားသောအဖိုး၌၊ အာသိတ္တံ၊ သွမ်းလောင်းအပ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်း၊
 ဝိဝေတိ သေယျထာဝိ၊ သျှောင်ကျသကဲ့သို့၊ နေသဏ္ဍာဝိ သေယျထာဝိ၊
 မတည်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဓ၊
 ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ အဘိက္ခတံ၊
 မပြတ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိ၊ ဧက၊ အထံ၌၊ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာ
 ခြင်းငှါ၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဝန္တော၊ သွားထတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်း၊ အာဗိကလျာတံ၊ အစဉ်ကောင်း
 ခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေကလျာတံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

နကဏ္ဍာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကဝထပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဝိဗ္ဗိံ အာသနေ၊ ထိုတရားနာရာဖြစ် သောနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေထုက်၊ တဿာကထာယ၊ ထိုတရားစကား၏ အာဒိံ၊ အစကို၊ နေဝမနုထိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မဇ္ဈိံ၊ အလယ်ကို၊ နမနုထိ ကရောတိ၊ နှလုံး မသွင်း။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နမနုထိ ကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ တမ္ဘာအာသနာ၊ ထိုတရား ဟောရာ နေရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတောစ၊ ထသော်လည်း။ တဿာကထာယ၊ ထိုတရားစကား၏၊ အာဒိံ၊ အစကို၊ နေဝမနုထိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မဇ္ဈိံ၊ အလယ်ကို၊ နမနုထိ ကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နမနုထိကရောတိ၊ နှလုံး မသွင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဝကုဇ္ဇော၊ မှောက်အပ် သောပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓင်္ဂိပညော၊ ခါးပိုက်နှင့် တူသော ပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤလော က၌။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိက္ခဝံ၊ မပြတ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာအံ့ သောငှါ။ အာရာဇံ၊ အရံသို့၊ ဂန္တော၊ သွားထတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အာဒိကဏ္ဍာဏံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်း ရှိသော၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာနံ ကဏ္ဍာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကဝထပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော အရိယာမဂ်ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဝိဗ္ဗိံ အာ သနေ၊ ထိုတရားဟောရာနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေထုက်၊ တဿာကထာယ၊ ထို တရားစကား၏၊ အာဒိံ၊ အစကိုလည်း။ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ မဇ္ဈိံ၊ အလယ်ကိုလည်း။ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံး ကိုလည်း။ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ တမ္ဘာအာသနာ၊ ထိုတရားဟောရာ နေရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတောစ၊ ထသော်သာလျှင်၊ တဿာကထာယ၊ ထိုတရား

စကား၏အာဒိ၊ အစကို၊ နေဝမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ မဏ္ဍိ၊ အလယ်ကို၊ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ယောကျ်ား၏၊ ဥဗ္ဘေဂေါ၊ ခါးပိုက်၌၊ တိယာ၊ နှင်းတို့လည်းကောင်း၊ တဏှု၊ လာ၊ ဆန်တို့လည်းကောင်း၊ မေဒကာ၊ ကတွတ်မဲ့တို့လည်းကောင်း၊ ဗဒရာ၊ ဆီးဝါးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနာ၊ ခန္ဓကာနိ အထူးထူးသော ခဲတွယ်တို့ကို၊ အာကိဏ္ဍာနိ၊ ထည့်အပ် ကုန်၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တဗ္ဗာအာသနာ၊ ထိုထည်ရာဖြစ်သောနေရာမှ၊ ဝုဠာဟန္တော၊ ထသည်ရှိသော်၊ သတိသမ္ပော သာယ၊ သတိ၏ တွေဝေခြင်းကြောင့်၊ ပကိရေယျ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖရိဖရဲကြရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂံလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ခန္ဓသဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဝန္တာ၊ သွားတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဒိကဿာတံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်း ရှိသော၊ မဇ္ဈေ ကဿာတံ၊ အထယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာနကဿာတံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျုဗ္ဗံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကောဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဗ္ဗံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအဟူင်ဟုဆိုအပ်သော အရိယာမဂ်ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တသ္မိံ၊ အာသနေ၊ ထိုတရားဟောရာနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေချက်၊ တဿာကဿာယ၊ ထိုတရားစကား၏၊ အာဒိ၊ အစကိုလည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ မဏ္ဍိ၊ အလယ်ကိုလည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကိုလည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တဗ္ဗာအာသနာ၊ ထိုတရားဟောရာနေရာမှ၊ ဝုဠိတောစခေါ၊ ထသော်သာလျှင်၊ တဿာကဿာယ၊ ထိုတရားစကား၏၊ အာဒိ၊ အစကို၊ နေဝမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ မဏ္ဍိ၊ အလယ်ကို၊ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥဗ္ဘိဂံပညော၊ ခါးပိုက်နှင့်ယူသော ပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂံလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုဠတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုထုပညော၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂံလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် သည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကတမောစ၊ အတယံနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ၊ အာရာမံ၊ အရံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဒိကဿာတံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေကဿာတံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာန ကဿာတံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကဝဿပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဉ္ဇံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧဝေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော အနိယာမဂံကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တတ္ထိံ၊ အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌၊ နိသိန္ဒေ၊ နေလျက်၊ တဿာ ကဿာယ၊ ထိုတရား စကား၏။ အာဒိပိ၊ အစကိုလည်း၊ မနထိ ကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ မဇ္ဈိရိ၊ အလယ်ကိုလည်း၊ မနထိကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ပရိယောသာနံပိ၊ အဆုံးကိုလည်း၊ မနထိကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဟဿာသာနာ၊ ထိုတရားဟောရာ နေရာမှ၊ ပုဗ္ဗိတောပိ၊ ထသော်လည်း၊ တဿာကဿာယ၊ ထိုတရား စကား၏။ အာဒိပိ၊ အစကိုလည်း၊ မနထိ ကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ မဇ္ဈိရိ၊ အလယ်ကိုလည်း၊ မနထိကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ပရိယောသာနံပိ၊ အဆုံးကိုလည်း၊ မနထိကရေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥက္ကုဇ္ဈော၊ တွန်၍ ထားအပ်သော၊ ဧယာကုဗ္ဗော၊ အကြင်အိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတြ၊ ထိုတွန်၍ ထားအပ်သော အိုး၌၊ အာသိတ္တံ၊ သွင်းထောင်း အပ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သဗ္ဗာတိသေယျထာပိ၊ တည်သကဲ့သို့၊ နောပိဝဇ္ဇတိသေယျထာပိ၊ မချော့ကျ သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝ ဓေဝ ခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မ သဝနာယ၊ တရားနာ ခြင်းငှါ၊ အာရာမံ၊ အရံသို့။ ဂန္တာ၊ သွားတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဒိကဿာတံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေကဿာတံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာန ကဿာတံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကဝဿပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဉ္ဇံ၊ ထက်ဝန်း

ကျွင်မှစင်ကြယ်သော၊ ခွေ့၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သောအကျင့်တည်းဟူသောအရိယာမဂ်ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထိံ အာသနေ၊ ထိုထရားဟောရာ နေရာ၌၊
 နိသိန္ဒော၊ နေ့လျက်၊ တဿာကထာယ၊ ထိုတရားစကား၏၊ အာဒိံ၊ အစကို
 လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ မဇ္ဈိံ၊ အလယ်ကိုလည်း၊ မနသိ
 ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကိုလည်း၊ မနသိကရောတိ၊
 နှလုံးသွင်း၏၊ တမှာအာသနာ၊ ထိုတရားဟောရာ နေရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတောဝိ၊
 ထသော်လည်း၊ တဿာကထာယ၊ ထိုတရားစကား၏၊ အာဒိံ၊ အစကို
 လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ မဇ္ဈိံ၊ အလယ်ကိုလည်း၊ မနသိ
 ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကိုလည်း၊ မနသိကရော
 တိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပုထုပညော၊
 ကြီးကျယ်သောပညာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယောကတ္ထိံ၊ သတ္တလောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇ
 မာနာ၊ ထင်ရှားရှိထုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုဗ္ဗေဝော၊ ပညာမရှိသော၊ အဝိစက္ခဏော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်တတ်သော
 ပညာမရှိသော၊ အဝကုဇ္ဇပညော၊ မှောက်အပ်သောပညာရှိသော၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ခုဟန်းတို့၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ အဘိက္ခတံ၊
 မပြတ်သည်၊ ဂန္ထာ၊ သွားတတ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
 တာဒိသော၊ ထိုမှောက်အပ်သောပညာရှိသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကထာယ၊ တရားစကား၏၊ အာဒိံ၊ အစကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိံ၊ အလယ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတု၊
 နာယူအံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုမှောက်
 ၍ထားအပ်သောပညာရှိသောယောကျ်ားအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊
 မရှိ၊ ။ ဥန္တုဂံ၊ ပညော၊ ခါးပိုက်နှင့် တူသော ပညာရှိသော၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားကို၊ ဧထေန၊ ထိုခါးပိုက်နှင့် တူသော ပညာရှိသော ကြောင့်၊
 သေဗျော၊ အဝကုဇ္ဇပညာပုဂ္ဂိုလ်ထက် မြတ်၏ဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 သော၊ ထိုခါးပိုက်နှင့်တူသော ပညာရှိသော ယောကျ်ားသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ခုဟန်းတို့၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်သည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ။ တာဒိသော၊ ထိုခါးပိုက်နှင့်တူသောပညာရှိသော
 သဘောရှိသောယောကျ်ားသည်၊ တထိံ အာသနေ၊ ထိုတရားဟောရာဖြစ်

အင်္ဂုတ္တိုတြိပါဠိတော်နိဿယ။

သောနေရာ၌၊ နိဿိန္ဒော၊ နေလျက်၊ ကထာယ၊ တရားစကား၏၊ အာဒိံ စ၊ အစ
 ကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိံ စ၊ အထယ်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိယောသာနံ စ၊
 အဆုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတွာန၊ နာယု၍၊ ဝုဗ္ဗိတော၊ နေရာမှထသည်
 ရှိသော်၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါကို၊ နုပ္ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ အဿ၊ ထိုခါးပိုက်
 နှင့်တူသောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂတိတံဝိ၊ ယူအပ်သောတရားသည်
 ထည်း၊ ခုဿတိ၊ ဓေတေဓူ ပျောက်ပျက်၏။ ၊ ဝုထုပညော၊ ကြီးကျယ်
 သောပညာရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားကို၊ ဇေထေန၊ ထိုကြီးကျယ်သော
 ပညာရှိသောကြောင့်၊ သေယျော၊ ဥစ္စာပညာပုဂ္ဂိုလ်ထက် မြတ်၏ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သောစ၊ ထိုကြီးကျယ်သော ပညာရှိသော ယောကျ်ား
 သည်လည်း၊ သိက္ခာနံ၊ ခဟာနံ၊ တို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ အဘိက္ခတံဝိ၊ မပြတ်
 ထည်း၊ ဂန္တံ၊ သွားတတ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ၊
 ထာဒိသော၊ ထိုကြီးကျယ်သော ပညာရှိသော သတောရှိသော၊ သေဗ္ဗ
 သင်္ဂဟေ၊ မြတ်သောအကြံရှိသော၊ အဗျုပ္ပန္နသော၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိ
 သော၊ နုရော၊ သတ္တဝါဟုဆိုအပ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ တသ္မိံ
 အာသနေ၊ ထိုတရားဟောရာနေရာ၌၊ နိဿိန္ဒော၊ နေလျက်၊ ကထာယ၊ တရား
 စကား၏၊ အာဒိံ စ၊ အစကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိံ စ၊ အထယ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပရိယောသာနံ စ၊ အဆုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတွာန၊ နာယု၍၊ ဝုဗ္ဗိတော၊
 ထသည်ရှိသော်၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါ၏အနက်ကို၊ ဓာရေတိ၊ မှတ်နိုင်၏။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိ
 ပန္နော၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအား၊ ဝေျာ်သော၊ သီလဝမာဓိစသော
 ပုဗ္ဗတာဝပဋိပဒါကို ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊
 အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ သိဟံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ထတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ပုဂ္ဂထဝဂ္ဂေါ၊ ပုဂ္ဂထဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ ထတြိ၊ ထိုပုဂ္ဂထဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ၊
 သေဗ္ဗ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိသာန၊ နာသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားသုံးပါးတို့ဖြင့်မှတ်အပ်သောသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟုကာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝဇိရေ
 နမ၊ ဝရဇိန်ထက်နက်နှင့် တူသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သေဝ၊ မှီဝဲအပ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဗ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊
 ဂူထဘာဏီ၊ မစင်ကဲ့သို့ကိလေသာတည်းဟူသော မကောင်းသောအနံ့ရှိ

တိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ပုဂ္ဂလဝဂ်၊

သောစကားကိုဆိုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အန္ဓေ၊ပညာမျက်စိ
နှစ်ဘက်ကန်းသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အဝက္ခဇူတာ၊ မှောက်အပ်သော
ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်း
တည်း။ ၊

တိကနိပါတ်ပဌမပဏ္ဏာသက-၄ ဒေဝဇူတဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံကုဏာနံ၊ အကြင်အမျိုးတို့၏၊ ပုတ္တနံ၊
သားတို့သည်၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊ မိမိတို့၏အိမ်
၌၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုဏာနိ၊ ထို
အမျိုးတို့သည်၊ သဗြဟ္မကာနိ၊ မြတ်သောသူရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ယေသံကုဏာနံ၊ အကြင်အမျိုးတို့၏၊ ပုတ္တနံ၊ သားသမီးတို့သည်၊ မာတာ
ဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊ မိမိတို့၏အိမ်၌၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုဏာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သပုဗ္ဗာ
စရိယကာနိ၊ ရှေးဦးစွာသောဆရာရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ
ကုဏာနံ၊ အကြင်အမျိုးတို့၏၊ ပုတ္တနံ၊ သားတို့သည်၊ မာတာဝိတရော၊ အမိ
အဘတို့ကို၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊ မိမိတို့၏အိမ်၌၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုဏာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ အာဟုနေယျာနိ၊ အ
ဖေ၊ မှုဆောင်၍ပူဇော်အပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောသူရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မာတိဇေတံ၊ ဗြဟ္မာဟူသောဤအမည်သည်၊ မာတာဝိတုနံ၊
အမိအဘတို့၏အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗာစရိယာ
တိဇေတံ၊ ပုဗ္ဗာစရိယာဟူသောဤအမည်သည်၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏
အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တံ၊ ထိုဗြဟ္မာဟူသောအမည်ပုဗ္ဗာစရိယဟူသော
အမည်သည်အမိအဘတို့၏အမည်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊
ပုတ္တနံ၊ သားသမီး တို့အား၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူး ရှိကုန်၏၊
အာပါဒကာ၊ အသက်ကို စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်၏၊ ပေါသကာ၊ နို့ရည်
ထမင်းပေးသဖြင့်ကျေးမွေးတတ်ကုန်၏၊ ဣမဿလောကဿ၊ ဤလောက
၌၊ ဒသေတာရော၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့ကို ပြတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာတိ ဇေတံ၊ ဗြဟ္မာဟူသော ဤအမည်သည်၊ မာတာဝိတုနံ၊
အမိအဘတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ပုဗ္ဗာစရိယာတိဇေတံ၊ ပုဗ္ဗာစရိယ

ဟူသောဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍လည်းကောင်း၊
ပုဗ္ဗာစရိယာတိ၊ ပုဗ္ဗာစရိယဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
ပုတ္တာနံ၊ သားသွားတို့၏၊ အာဟုနေယျာစ၊ အဝေးမှဆောင်၍ပူဇော်အပ်သော
အလှူကိုလည်းခံထိုက်ကုန်၏၊ ပဇာယ၊ သားသွားတို့အား၊ အနုကမ္မကာစ၊
အစဉ်လည်းသနားတတ်ကုန်၏။ ။ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာ
လျှင်၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော သားသွားသည်၊ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊
နမသေယျစ၊ ရှိလည်းရှိခိုးရာ၏၊ အန္ဓေနစ၊ ယာဂုထမင်းစသောစားဘွယ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ပါနေနစ၊ သောက်ဘွယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထေနစ၊ အဝတ်အရုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သယနေနစ၊ အိပ်ရာ
နေရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဘာဒေနစ၊ မကောင်းသောအနံ့ကိုပယ်ပျောက်
ခြင်းငှါ အထက်၌ နံ့သာ ဖုံးထွင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှာပနေနစ၊
ရေချိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့ကို၊ ဇေဝနေနစ၊ ဆေးလျှော်
ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သက္ကာရေယျစ၊ အရှိအသေ မူလည်း ပြုရာ၏။
မာတာပိတုသု၊ အမိအဘတို့၌၊ တာယပါရိ စရိယာယ၊ ထိုသို့ လုပ်ကြွေး
ခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုအမိအဘတို့အား လုပ်ကြွေးသော သားသွားကို၊ ပဏှိတော၊
ပညာရှိတို့သည်၊ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ပထံသန္တိ၊ မြီးပွမ်း
ကုန်၏၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ရောက်၍၊ သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊
မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဗ္ဗမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံဓိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ
မိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
စွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ
၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီး
သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့
လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောသဘော

အားဖြင့်၊ သဝိညာဏကော၊ သဝိညာဏကဖြစ်သော၊ ဣမတ္ထိံကာယေစ၊ ဤမိမိကိုယ်သူတပါးကိုယ်၌လည်း၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရ မာနာနုသယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာငါ၏ ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ မာနာနုသယတို့ သည်၊ နာဿနဘဝေယျံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာန်၌လည်း၊ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံရူပနိမိတ် အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော နိမိတ်တို့၌။ အဟင်္ဂါရ မမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာငါ၏ဥစ္စာဟူ သောအခြင်းအရာမာနာနုသယတို့သည်၊ နာဿနဘဝေယျံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ယဉ္ဇစေတော ဝိရတ္တိံ၊ အကြင်စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ် သမာဓိကို ထည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇပညာ ဝိရတ္တိံ၊ အကြင် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောဖိုလ်ပညာကို ထည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရ တော၊ နေသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာငါ၏ ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ မာနာနုသယတို့ သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဉ္ဇစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့ မှလွတ်သောဖိုလ် သမာဓိကို ထည်းကောင်း။ တဉ္ဇပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေ သာတို့မှလွတ်သော ဖိုလ်ပညာကိုထည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သမာဓိပဋိလာ တော၊ သမာဓိကိုရခြင်းသည်၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာ အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောသဘောအားဖြင့်၊ သဝိညာဏကော၊ သဝိညာဏကဖြစ်သော ဣမတ္ထိံကာယေစ၊ ဤမိမိကိုယ်သူတပါးကိုယ်၌လည်း၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရ မာနာနုသယာ၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ မာနာနုသယတို့သည်၊ နာဿနဘဝေယျံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပ သန္တာန်၌လည်း၊ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံရူပနိမိတ်စသော ခုနစ်ပါးသော နိမိတ်တို့၌။ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာမာနာနုသယတို့သည်၊ နာဿနဘဝေယျံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ယဉ္ဇစေတောဝိရတ္တိံ၊ အကြင်စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ် သောဖိုလ်သမာဓိကိုထည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇပညာဝိရတ္တိံ၊ အကြင်ကိလေသာ တို့မှလွတ်သောဖိုလ်ပညာကိုထည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟ ရတော၊ နေသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ မာနာနုသယတို့ သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဉ္ဇစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့မှ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

လွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်ပညာကို လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္နု ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ထာထာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သမာဓိပဋိလာဘော၊ သမာဓိကိုရခြင်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းအား၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဝိညာဏကေ၊ သဝိညာဏကဖြစ်သော၊ ဣမတ္ထိံ ကာယေ စ ဤမိမိကိုယ် သူ့ဘေးကိုယ်၌လည်း၊ အဟင်္ဂာရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာမာနာနုသယတို့သည်၊ နာသုနဘဝေယျ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာနံ၌လည်း၊ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံရူပနိမိတ်အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော နိမိတ်တို့၌၊ အဟင်္ဂာရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ မာနာနုသယတို့သည်၊ နာသုနဘဝေယျ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ယဉ္စစေတောဝိမုတ္တိံ၊ အကြင်စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိမုတ္တိံ၊ အကြင်ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္နု ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေတော၊ နေသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟင်္ဂာရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ မာနာနုသယတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဉ္စစေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တဉ္စပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္နု ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ထာထာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သမာဓိပဋိလာဘော၊ သမာဓိကိုရခြင်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းအား၊ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဈေျာက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမ၊ ဤငါတို့ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဒိန္ဒယော အယံ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အကြင်အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိန္ဒယော အယံ သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿယေ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ဥပဓိထေးပါးကို စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိန္ဒယော အယံ ထုဏှာက္ခယေ၊ အကြင်ထုဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိန္ဒယော အယံ ဝိရာဂေါ၊ အကြင်ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိန္ဒယော အယံ နိရောဓော၊ အကြင်ဝဋ်

ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယံအံနိဗ္ဗာန်၊
 အကြင်ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်၏၊ ဧတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ ပဏီ
 တံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဝိညာဏကော၊
 သဝိညာဏကဖြစ်သော၊ ဣမသ္မိံကာယေစ၊ ဤမိမိကိုယ် သူတပါးကိုယ်၌
 လည်း၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာငါ၏
 ဥစ္စာဟူသောအခြင်းအရာမာနာနုသယတို့သည်၊ နာသယုနဘဝေယျံ၊ မဖြစ်
 ကုန်ရာ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာနိစ္စလည်း၊ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံရူပနိမိတ်
 စသောခုနစ်ပါးသောနိမိတ်တို့၌၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူ
 သောအခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာမာနာနုသယ တို့သည်။
 နာသယုနဘဝေယျံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ယဉ္စိစေတော ဝိရတ္တိံ၊ အကြင်စိတ်၏
 ကိလေသာတို့မှလွတ်သောဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ယ ဥပညာဝိရတ္တိံ
 အကြင်ကိလေသာတို့မှလွတ်သောဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္န၊
 ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေတော၊ နေသောခုတ နှာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါ
 ရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသောအခြင်းအရာ
 မာနာနုသယတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဉ္စိစေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ တဉ္စိပညာ
 ဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်သော ဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ
 သမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ တတာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ သမာဓိပရိလာတော၊ သမာဓိကိုရခြင်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အုဒံစပန၊
 ဤနိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ သန္တာယ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ ပါရာယနေ၊ ပါရာယနဝင်၌၊
 ပုဏ္ဏကပဉ္ဇေ၊ ပုဏ္ဏကအမည်ရှိသောလူလင်၏ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာ၌၊
 လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌၊ ပရောပရာနိ၊ ဗာဟိရာယတနုခြောက်ပါး
 အတ္တတ္ထိကာယတနုခြောက်ပါးတို့ကို၊ သင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ယသာ
 အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုဟိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ ထောကော၊ လောက၌၊
 ဣဉ္စိတံ၊ ရာဂအစရှိသောခုနစ်ပါးသောတုန်ထုပ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သန္ဓေ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောပူနိခြင်းမှငြိမ်း၏၊ ဝိရုမော၊ ကာယဒုစရိတ်အစ
 ရှိသောအခိုးမှကင်း၏၊ အနိဗော၊ ရာဂအစရှိသောယုတ်မာသောသဘောမှ
 ကင်း၏၊ နိရာဇော၊ တပ်ခြင်းမရှိ၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိဇရုံ၊ ပဏ္ဍိသန္ဓေနေ့ရခြင်း အချိန်ခြင်းတည်း ဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ဥတ္တိန္ဒေယျာ၊ လွန်မြောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ယေန၊ ထိုမြတ်စွာတုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကင်ထေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၏။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်သောပတ်အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သံဝိတ္တေနုရိ၊ အကျည်းအားဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယျံ၊ ဟောပြားအံ့၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိတ္တာရေနုရိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယျံ၊ ဟောပြားအံ့၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သံဝိတ္တေနုရိ၊ အကျည်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာရေနုရိ၊ အကျယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယျံ၊ ဟောပြားအံ့၊ အညာတာရော၊ သိလွယ်သောပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးတို့ကိုသိလွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ယံယေနကာရထေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ သံဝိတ္တေနုရိ၊ အကျည်းအားဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယျံ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ ဝိတ္တာရေနုရိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယျံ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ သံဝိတ္တေနုရိ၊ အကျည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာရေနုရိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေယျံ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အညာတာရော၊ သိလွယ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝေဿ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၏။

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၄ ဒေဝဒူတဝဂ်၊

ကာလော၊ အခါတန်ပြီ၊ သုဂတ၊ကောင်းသောစကားကို ဆိုထော်မူလတ်
သောမြတ်စွာထုရား၊ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤဗျာထုရားသာ
သနာတော်၌၊ သဝိညာဏကေ၊ သဝိညာဏကဖြစ်သော၊ ဣမတ္ထိံ ကာယေစ၊
ဤကိုယ်၌လည်း၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသောအခြင်း
အရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာမာနာနုသယတို့သည်၊ နဟာဝိဿန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ယဉ္ဇေတောဝိရတ္တိံ၊ အကြင်စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်
သောဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇပညာဝိရတ္တိံ၊ အကြင်ကိလေသာ
တို့မှလွတ်သောဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟ
ရတော၊ နေသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟင်္ဂါရ မမင်္ဂါရ မာနာနု
သယာ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာမာနာနု
သယတို့ သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဉ္ဇေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ကိလေ
သာတို့မှလွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ တဉ္ဇပညာ ဝိရတ္တိံ၊
ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်ပညာကို လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊
ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယထာစခေါ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ
လျှင်၊ တိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သဝိညာဏကေ၊ သဝိညာဏက ဖြစ်သော၊
ဣမတ္ထိံ ကာယေစ၊ ဤမိမိကိုယ်သူတပါးကိုယ်၌လည်း၊ အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါ
ရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ
မာနာနုသယတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာနံ၌လည်း၊
သဗ္ဗနိမိတ္တသု၊ အလုံးစုံရူပ နိမိတ် အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော နိမိတ်တို့၌၊
အဟင်္ဂါရမမင်္ဂါရမာနာနုသယာ၊ ငါဟူသောအခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူ
သောအခြင်းအရာ မာနာနုသယတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယဉ္ဇေ
တောဝိရတ္တိံ၊ အကြင်စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကို
လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇပညာဝိရတ္တိံ၊ အကြင်ကိလေသာတို့မှလွတ်သောဖိုလ်
ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟင်္ဂါရ မမင်္ဂါရမာနာ နုသယာ၊ ငါဟူသော
အခြင်းအရာ ငါ၏ဥစ္စာဟူသောအခြင်းအရာမာနာနုသယတို့သည်၊ နဟောန္တိ
မဖြစ်ကုန်၊ တဉ္ဇေတောဝိရတ္တိံ၊ ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သောဖိုလ်
သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ တဉ္ဇပညာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကိလေသာ တို့မှလွတ်

သောဗိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသာမ္ပန္န ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊
 အန္တုတ္တံ၊ ဖြတ်ပြီး၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ဝိဝတ္တယိ၊ လွန်ပြီး၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ မာနာဘိသမယာ၊ မာနကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ နုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်း
 ရဲအပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာထိ၊ ပြုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဒံစပန၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်ညွှန်း၍၊ ပါရာယနေ၊ ပါရာယနဝင်၍၊ ဥဒယပဉ္စေဥဒယမည်သောဝုပ္ပာား
 လုလင်သည်မေးလျှော်အပ်သောပြဿနာ၌၊ ကာမဝညာနံ၊ ကာမဂုဏ်ကို
 အာရုံပြု၍ဖြစ်သောသညာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿာနံ၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယံဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးစုံ
 သောတရားတို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်တတ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ထိနဿ၊ ထိနကို၊ ပနုဒနံ၊ ပယ်ပျက်တတ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စာယ၊ ကုက္ကုစ္စနိဝရဏကို၊ နိဝရဏံ၊ ဝိတ်ပင်ထား
 ဖြစ်တတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပေက္ခာသတိသံသန္တံ၊
 ဥပေက္ခာသတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မတုက္ကပုရေဇံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုကောင်းစွာကြိုတတ်သော သမ္မာသင်္ကပ္ပ
 လျှင်ရှေ့သွားရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ကို၊ ပနောဒနံ၊ ပယ်ပျက်တတ်သော၊ အညာပိမောက္ခံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
 ဥာဏ်ဖြင့် သိအပ်ပြီးသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်မှု၍ ထိသောဥာဏ်ဖြင့်
 ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 ပဖြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကမ္မာနံ၊ ဝန်သို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့၏၊
 သမုဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝန်သို့ရောက်စေတတ်သောကံ
 တို့၏၊ သမုဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသ
 သည်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝန်သို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့၏၊ သမုဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတည်း၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝန်သို့ရောက်

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝဒုထဝဂ်၊ ၁၀၁

စေတတ်သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတည်း၊
 ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဘာပက
 တံ၊ ထောဘာသည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ ယောဘာပံ၊ ထောဘာ
 ကြောင့်ဖြစ်၏၊ ယောဘာနိဒါနံ၊ ယောဘာလျှင် ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော
 အကြောင်းရှိ၏၊ ယောဘာသရဒယံ၊ ထောဘာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်အရပ်၌၊ အဿ၊ ထိုယောဘာလျှင် အကြောင်းရှိသော ကံရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်
 ၌၊ တံကမ္မံ၊ ထိုယောဘာလျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ဝိပလ္လတိ၊ အကျိုးပေး
 ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တံကမ္မံ၊ ထိုယောဘာလျှင်အကြောင်းရှိသောကံ
 သည်၊ ဝိပလ္လတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုယောဘာ
 လျှင်အကြောင်းရှိသောကံ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝါဓမ္မေ၊ မျက်မှောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌
 ထည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇဝါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ရောက်၍ထည်းကောင်း၊ အပရာ
 ပရေ၊ အဆက်ဆက်သော၊ ပရိယာယေဝါ၊ အတ္တဘော၌ ထည်းကောင်း၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဗ္ဗိသံဇေတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသ
 ပကတံ၊ ဒေါသသည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသ
 ကြောင့် ဖြစ်၏၊ ဒေါသနိဒါနံ၊ ဒေါသလျှင် ဆောင်နှင်း သကဲ့သို့ ဖြစ်သော
 အကြောင်းရှိ၏၊ ဒေါသသရဒယံ၊ ဒေါသလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ အဿ၊ ထိုဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိသောကံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တ
 ဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တံကမ္မံ၊
 ထိုဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ဝိပလ္လတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်အရပ်၌၊ တံကမ္မံ၊ ထိုဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ဝိပလ္လတိ၊
 အကျိုးပေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုဒေါသလျှင်အကြောင်း
 ရှိသောကံ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝါဓမ္မေ၊ မျက်မှောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ထည်းကောင်း၊
 ဥပပဇ္ဇဝါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ရောက်၍ထည်းကောင်း၊ အပရာပရေ၊ အဆက်
 ဆက်သော၊ ပရိယာယေဝါ၊ အတ္တဘော၌ထည်းကောင်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို
 ပဗ္ဗိသံဇေတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟပကတံ၊ မောဟ
 သည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ မောဟံ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်
 ၏၊ မောဟနိဒါနံ၊ မောဟလျှင်ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သောအကြောင်းရှိ၏၊
 မောဟသရဒယံ၊ မောဟလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊
 အဿ၊ ထိုမောဟလျှင်အကြောင်းရှိသောကံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တဘာဝေါ
 အတ္တဘောသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမောဟ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ဝိပဇ္ဇတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်
 နှီး၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမောဟသျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်။ ဝိပဇ္ဇတိ၊ အကျိုးပေး
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်နှီး၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုမောဟသျှင်အကြောင်းရှိသော
 ကံ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝါဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကံယံ၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ ဥပ
 ပစ္ဆေဝါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍ လည်းကောင်း၊ အပရာပရေ၊ အဆက်
 ဆက်သော၊ ပရိယာယေဝါ၊ အတ္တဘော၌လည်းကောင်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး
 ကို၊ ပဒိုသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ အက္ခဏာနိ၊ မကျိုးမပြတ်ကုန်သော၊ အပူတိနိ၊ မပုပ်မဆွေး
 ကုန်သော၊ အဝါတာတပပဟတာနိ၊ လေနေပူတို့သည် မပျက်ဆီးအပ်ကုန်
 သော၊ သာရာဒါနာနိ၊ အဆန်တည်းဟူသောအနှစ်ကိုယူကုန်သော၊ သုခသ
 ယိတာနိ၊ ကောင်းမွန်လှစွာကျီ ဘျအတွင်း၌သွတ်သွင်းသိုခြီးအပ်ကုန်သော
 ဇီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသောလယ်ယာ၌၊ သုပရိကမ္မ
 ကတာယ၊ ကောင်းမွန်စွာ အပြေအပြစ်ကို ပြုအပ်သော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊
 နိက္ခိတ္တာနိ၊ ကြံအပ်ကုန်၏၊ ဒေဝေ၊ စ၊ ချမ်းသည်လည်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဓာရံ၊ ရေအယဉ်ကို၊ အနုပ္ပဝဇ္ဇေယျ၊ အကြိမ်များစွာ သွန်းလောင်းရာ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကောင်းစွာသွန်းလောင်းသည်ရှိသော်၊ တာနိ
 ဇီဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့သည်၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝိရုပ္ပိ၊ စည်
 မင်ပေါက်ရောက်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လိ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့ လည်း
 ကောင်း၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ သေယျထာဝရိ၊ ရောက်ကုန်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ လောဘပကတံ၊ လောဘသည်ပြု
 အပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ လောဘဇံ၊ လောဘကြောင့်ဖြစ်၏၊
 လောဘနိဒါနံ၊ လောဘသျှင်ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော အကြောင်းရှိ၏၊
 လောဘသရဒယံ၊ လောဘသျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်နှီး၊
 အဿ၊ ထိုလောဘသျှင်အကြောင်း ရှိသောကံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တဘာ
 ဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်နှီး၊ တံကမ္မံ၊ ထိုလော
 ဘသျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ဝိပဇ္ဇတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်နှီး၊ တံကမ္မံ၊ ထိုလောဘသျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ဝိပဇ္ဇတိ၊ အကျိုး
 ပေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်နှီး၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုလောဘသျှင် အကြောင်း
 ရှိသောကံ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝါဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကံယံ၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊
 ဥပပစ္ဆေဝါ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍လည်းကောင်း၊ အပရာပရေ၊ အဆက်
 ဆက်သော၊ ပရိယာယေဝါ၊ အတ္တဘော၌လည်းကောင်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပစ္ဆာသက-၄-ဒေဝဒုတတိ၊ ၁၀၃

ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ခေါ်ဝပကတံ၊ ခေါ်သသည် ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊
 အကြင်ကံသည်၊ (၀)၊ မောဟပကတံ၊ မောဟသည် ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊
 အကြင်ကံသည်၊ မောဟဇံ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်၏၊ မောဟနိဒါနံ၊ မောဟ
 ယျှင်ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော အကြောင်းရှိ၏၊ မောဟသရဒယံ၊ မော
 ဟယျင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဿ၊ ထိုမောဟယျင်
 အကြောင်းရှိသောကံ၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နိဗ္ဗုတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုမောဟယျင် အကြောင်းရှိသော ကံသည်၊
 ဝိပဗ္ဗတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုမောဟယျင်
 အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ဝိပဗ္ဗတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊
 တဿကမ္မဿ၊ ထိုမောဟယျင် အကြောင်းရှိသော ကံ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝါဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ယည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇဝါ၊ တမလွန်
 တာဝသို့ရောက်၍ ယည်းကောင်း၊ နေရာပရေ၊ အဆက်ဆက်သော၊ ပရိယာ
 ယေဝါ၊ အတ္တဘော၌ ယည်းကောင်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊
 ခံစားရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်သို့ရောက်စေတတ်
 သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတို့သည်၊
 ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်း
 ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊
 သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အလောဘော၊ အလော
 ဘသည်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောကံ
 တို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတည်း၊ အဒေါသော၊
 အဒေါသသည်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော
 ကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတည်း၊ အမောဟော၊
 အမောဟသည်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်
 သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ
 ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အလောဘပကတံ၊
 အလောဘသည် ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကံသည်၊ အလောဘဇံ၊
 အလောဘကြောင့်ဖြစ်၏၊ အလောဘနိဒါနံ၊ အလောဘယျင် ဆောင်နှင်း
 သကဲ့သို့ဖြစ်သော အကြောင်းရှိ၏၊ အလောဘသရဒယံ၊ အလောဘယျင်ဖြစ်
 ကြောင်းရှိ၏၊ လောဘော၊ ကောဘသည်၊ ဝိဂတေဝေ၊ ကင်းသော်သာယျင်၊
 တံကမ္ဘံ၊ ထိုအလောဘယျင် အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်

သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒမူလံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်။ တာထာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်။ အနုဘာဝံ၊ နောင်တတန်မဖြစ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ချဟန်းတို့။ အဒေါသပကတံ၊ အဒေါသ သည်ပြုအပ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အဒေါသဇံ၊ အဒေါသကြောင့်ဖြစ်၏။ အဒေါသနိဒါနံ၊ အဒေါသလျှင်ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သောအကြောင်းရှိ၏။ အဒေါသသဗုဒ္ဓဟံ၊ အဒေါသလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏။ ဒေါသေ၊ ဒေါသသည်။ ဝိဂတေဝေ၊ ကင်းသော်သာလျှင်။ တံကမ္မံ၊ ထိုအဒေါသလျှင် အကြောင်းရှိသောကံသည်။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒမူလံ၊ ဖြတ်အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိသည်။ တာထာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်။ အနုဘာဝံ၊ တတန်မဖြစ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ချဟန်းတို့။ အမောဟပကတံ၊ အမောဟသည်ပြုအပ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အမောဟဇံ၊ အမောဟကြောင့်ဖြစ်၏။ အမောဟနိဒါနံ၊ အမောဟလျှင်ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သောအကြောင်းရှိ၏။ အမောဟသဗုဒ္ဓဟံ၊ အမောဟလျှင်ဖြစ်သောအကြောင်းရှိ၏။ မောဟေ၊ မောဟသည်။ ဝိဂတေဝေ၊ ကင်းသော်သာလျှင်။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမောဟလျှင် အကြောင်းရှိသောကံသည်။ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဥဒ္ဓိန္ဒမူလံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအမြစ်အရင်းရှိသည်။ တာထာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်။ အနုဘာဝံ၊ တတန်မဖြစ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ချဟန်းတို့။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အက္ခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးမဖြတ်ကုန်သော။ အပူတိနိ၊ မပုပ်မဆွေးကုန်သော။ အဝါတာထပပဟထာနိ၊ သေနေပူတို့သည် မပျက်ဆီး အပ်ကုန်သော။ သာရာ ဒါနာနိ၊ အဆန်တည်းဟူသောအနှစ်ကိုယူကုန်သော။ သုခလယိတာနိ၊ ကောင်းမွန်စွာကျီးသူအတွင်း၌သွတ်သွင်းသိခြင်းအပ်ကုန်သော။ ယာနိဗိဇာနိ၊ အကြင်မျိုးစေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိဗိဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေတို့ကို။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အပ္ပိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဒဟေယျ၊ တိုက်ပြားအုံ။ အပ္ပိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဒဟိတ္ထာ၊ တိုက်၍၊ ဖံသိ၊ မီးသွေးကို။ ကရေယျ၊ ပြုပြားအုံ။ ဖံသိ၊ မီးသွေးကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ မဟာဝါတေဝါ၊ ကြီးစွာသောထေတို့သည်လည်း။ ဩဗုနေယျ၊ ထွင်ပြားအုံ၊ ဝိစာသောတာယ၊ လျှင်သောရေအယဉ်ရှိသော။ နဒိယာဝါ၊

မြစ်၌မူလည်း၊ ပပါဟေယျ၊ ဈေးငြားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဈေးသည်ရှိသော်၊ တာနိဗိဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေတို့သည်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒူမူလာနိ၊ ဖြတ်အပ်
 သောအမြစ်အရင်းရှိကုန်သည်၊ တာလာဝတ္ထုကတာနိ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ
 ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်သည်၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်
 ကုန်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မာနိ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိဟုန်
 သည်၊ အထုဘာပေယျ၊ သေယျထာပီ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အလောဘပကတံ၊ အလောဘ
 သည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကံသည်၊ အလောဘဇံ၊ အလောဘ
 ကြောင့်ဖြစ်၏၊ အလောဘနိဒါနံ၊ အလောဘလျှင် ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်
 သောအကြောင်းရှိ၏၊ အလောဘသမုဒယံ၊ အလောဘလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊
 လောဘော၊ လောဘသည်၊ ဝိဂတေဝေ၊ ကင်းသော်သာလျှင်၊ တံကမ္ဘံ၊ ထို
 အလောဘလျှင်အကြောင်းရှိသောကံသည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒူ
 မူလံ၊ ဖြတ်အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာလာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏
 တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒေါသပကတံ၊ အဒေါသသည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊
 အကြင်ကံသည်၊ အမောဟပကတံ၊ အမောဟသည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊
 အကြင်ကံသည်၊ အမောဟဇံ၊ အမောဟကြောင့်ဖြစ်၏၊ အမောဟနိဒါနံ၊
 အမောဟလျှင် ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သောအကြောင်းရှိ၏၊ အမောဟ
 သမုဒယံ၊ အမောဟလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ ဝိဂတေ
 ဝေ၊ ကင်းသော်သာလျှင်၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုအမောဟလျှင်အကြောင်းရှိသောကံ
 သည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊ (ပ)၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊
 မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်
 ကမ္ဘာနံ၊ နှင့်ကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့၏၊ သမု
 ဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး
 တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ X

အဝိဒ္ဓသု၊ ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်၊ လောဘဇံ၊ လောဘကြောင့်
 ဖြစ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဇံ၊ ဒေါသကြောင့်
 ဖြစ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကံကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဇံ၊ မောဟ
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တေန၊ ထိုသူရိက်သည်။ အပ္ပံဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ဗဟုဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို၊ ပကတံ၊
 ပြုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုသူရိက်သည်။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ တဿေဝ၊ ထိုသူရိက်
 ၏သာလျှင်၊ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌ သာလျှင်၊ ဝိပါကာနုဘဝန
 ဝသေန၊ အကျိုးကိုခံစားသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဝေဒနိယံ၊ ခံစားအပ်၏၊ တဿ
 ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပစ္စနတ္ထာယ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ၊ အညံ၊ တပါးသော၊
 ဝတ္ထု၊ တည်ရာဖြစ်သော အတ္တဘောသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝိဒ္ဓဿ၊ ပညာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်း
 သည်။ လောဘဉ္စ၊ လောဘလျှင်အကြောင်းရှိသောကံကိုလည်းကောင်း၊
 ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိသောကံကို လည်းကောင်း၊ မောဟဉ္စ၊
 မောဟလျှင် အကြောင်းရှိသောကံကို လည်းကောင်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန္တာ ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဝိဇ္ဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်
 ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာကို၊ ဥပ္ပါဒယံ၊ ဥပ္ပါဒယန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ၊
 အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတိယော၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့ကို၊ ဇဟေဇယေယျ၊ စွန့်
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘန္တကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကံ၊ သုတံ၊
 အဘယ်သို့ကြားအပ်သနည်း၊ ကေံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဇ္ဇဝိသံ၊ အာဇ္ဇဝိပြည်၌၊ ဝေါမဂ္ဂေ၊ နွားတို့၏သွားရာ
 ဖြစ်သောခရီး၌၊ ထိံ၊ သပါဝနေ၊ ထန်းဆင့်ပင်တော၌၊ ပဏ္ဍိသန္တာရေ၊ သစ်ရွက်
 အခင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထက
 အမည်ရှိသော၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇဝကအမည် ရှိသော မင်းသားသည်။
 ဇေဝိဟာရံ၊ မြင်းခေါင်း၏ ကျင်နာခြင်းကို ပျောက်ခြင်းငှါသွားခြင်းကို၊
 အနုစကံမမာနော၊ အစဉ်သွားသည်ရှိသော်၊ အနုစိစရမာနော၊ အစဉ်လှည့်
 ထည်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေါမဂ္ဂေ၊ နွားတို့၏သွားရာ
 ဖြစ်သောခရီး၌၊ ထိံ၊ သပါဝနေ၊ ထန်းဆင့်ပင်တော၌၊ ပဏ္ဍိသန္တာရေ၊ သစ်ရွက်
 အခင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေထိုင်မူသည်ကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်စေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။

ထေရ်၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကသိ၊ ကပ်လေ၏။
 ဥပသင်္ကသိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ
 ရှိသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊
 ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိန္ဒေဝေါ၊
 ထိုင်နေပြီးသော။ ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထကအမည်ရှိသော၊ အာဇ္ဇဝကော၊ အာဇ္ဇ
 ဝကအမည်ရှိသောမင်းသားသည်၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံစေနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှော့၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။
 တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကစ္စိ အသို့နည်း၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယိတ္ထံ၊ အိပ်ရပါ၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်
 ၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယိတ္ထံ၊ အိပ်ရပြီ၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။
 သေန္တိ၊ အိပ်ရကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အည
 တရော၊ တွက်ကြိုးပါဝင် တယောက်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘိဇ္ဇော၊ အေးငှာပါ၏။ ဟေမန္တိ၊ ကော
 သောင်းဥတု၌ဖြစ်သော၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ အန္တရဗ္ဗကော၊ တပို့တွဲတပေါင်း
 နှစ်ထုတို့၏အကြားရှစ်ရက်၌ဖြစ်၏။ ဟိမပါတသမယော၊ ဆီ၊ နှင်းကျသော
 အခါတည်း။ ဘုမိ၊ မြေသည်၊ ခရာ၊ ကြမ်းတန်း၏။ ဂေါကဏူကဟတော၊ နွားခွါ
 ကြား၌တက်သောနွားခြောက်တည်းဟူသောဆူးသည်ပျက်ဆီးအပ်၏။ ပဏ္ဍ
 သန္တာရော၊ သစ်ရွက်အခင်းသည်။ တနု၊ ကော၊ ပါး၏။ ရုက္ခသ၊ တန်းဆင့်ပင်
 ၏ပဏ္ဍာနိ၊ အရွက်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇောနိ၊ ကြံ ဘုန်၏။ ကာသာယာနိ၊ သင်္ကန်းတို့
 သည်။ ဘိဘာနိ၊ အေးကုန်၏။ ဘိတောစ၊ အေးသည်တည်း ဖြစ်သော။
 ဝေရန္တော၊ ဝေရန္တ အမည်ရှိသော၊ ဝါတော၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှလောသော
 ထေသည်။ ဝါဟတိ၊ ထာ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါစပန၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့
 မိန့်တော် မူသနည်း။ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊
 သယိတ္ထံ၊ အိပ်ရပြီ၊ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ လောကေ၊ လောက၌၊
 သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေန္တိ၊ အိပ်ရကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်၊ အညတရော၊ တွက်ကြိုးအဝင်တယောက်ပင်တည်း၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ ထေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီး
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ချမ်းသာစွာအိပ်ရခြင်း၌၊ တံယေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်၊ ပဋိပုစ္ဆိ၊ သာမိ၊ တာဘန်မေးမြန်းအံ့။ ဟထာ၊ အကြင်အခြင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အရာအားဖြင့်၊ တော၊ သင်အား၊ မေပေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နံ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဗျာကရေယျာထိ၊ ဖြေဆိုလော့၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံမညထိ၊ အဘယ်သို့အောက်မှေမှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဂဟပတိဿဝါ၊ သူကြွယ်အားလည်းကောင်း၊ ဂဟပတိပုတ္တဿဝါ၊ သူကြွယ်သားအားလည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဏိတ္တာပလိတ္တံ၊ အတွင်းအပလိမ်းကျအပ်သော၊ နိဝါတံ၊ လေဝင်ခြင်းမှကင်းသော၊ ဖုဿိတဂ္ဂလံ၊ ထိအပ်သောတံခါးရှက်ရှိသော၊ ဝိဟိတဝါတပါနံ၊ ဝိတ်အပ်သောလေသောကံတံခါးရှိသော၊ ကုဇာဂါရံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်အတွင်တပ်သောအိမ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုစုလစ်မွန်းချွန်အတွင်တပ်သောအိမ်၌၊ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်သူကြွယ်သား၏။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍင်ကို၊ ဂေါဏကတ္တတော၊ ထက်လေးသစ်ထက်ရှည်သောအမွှေးရှိသော ကော်ဇော်ဖြင့်ခင်းအပ်၏။ ပဒိုကတ္တတော၊ ပြူသောသားမွှေးဖြင့်ပြီးသောအခင်းဖြင့်ခင်းအပ်၏။ ပဒိုလိကတ္တတော၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောအခင်းဖြင့်ခင်းအပ်၏။ ကဒလိမိဂမဝရပစ္စတ္တရဏော၊ မြတ်သောဝံပိုင်ရေဖြင့်အပေါ်၌ထွင်းအပ်၏။ သဥတ္တရစ္ဆိဒေါ၊ အပေါ်၌ကျက်အပ်သော နိသော ဝိတာနံရှိ၏။ ဥဘတောလောဟိတ ကုပဝာနော၊ ပဏ္ဍင်၏နံပါးနှစ်ဘက်၌ထားအပ်သော နိသောခြေအုံးခေါင်းအုံးရှိ၏။ ဝေယပ္ပဒိပေါစ၊ သီးမီးကိုလည်း၊ ဣတ္ထ၊ ဤအိမ်၌၊ ဇာဇေယျ၊ ညှိထွန်းရာ၏။ တသေဝ၊ ထိုသူကြွယ်သူကြွယ်သားအားသာလျှင်၊ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ပဇာနတ္တိယော၊ မယားတို့သည်။ မနာပေန၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ ထုပ်ကျွေးကုန်သည်။ အသုဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံမညထိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သူကြွယ်သားသည်။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာစွာမူလည်ရာသယေယျ၊ အိပ်ရာအံ့လော့၊ နောဝါသယေယျ၊ ချမ်းသာစွာမအိပ်ရာအံ့လော့၊ ဣတ္ထ၊ ဤသို့အိပ်ခြင်း၌၊ ဝေ၊ သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သူကြွယ်သားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယေယျ၊ အိပ်ရာ၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ လောကေ၊ လော

ကန္တံ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေန္တိ၊ အိပ်နေကုန်၏၊ ထေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သူကြွယ်သားသည်၊ အညတရော၊ တွက်ကြီးအဝင်တယောက်ပင်ကည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညထိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း၊ တဿဂဟပတိဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်အားလည်းကောင်း၊ တဿဂဟပတိပုတ္တဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သားအားလည်းကောင်း၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သူကြွယ်သားသည်။ ရာဂဇေတိ၊ ရာဂကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတိပရိစ္ဆာဟေတိ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ ပရိဗုဒ္ဓယမာနော၊ ပူပန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သယေယျ၊ အိပ်ရာ၏၊ ကာယိကာဝါ၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှိ၍ဖြစ်သောနာမကာယကို ချောက်ချားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စေတထိကာဝါ၊ မနောဒွါရကိုချောက်ချားစေတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂဇာ၊ ရာဂကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေပရိစ္ဆာဟာ၊ ထိုပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အစိန်၊ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်ရာသည်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောဂဟတိဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း၊ သောဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သားသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂဇေတိ၊ ရာဂကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေတိပရိစ္ဆာဟေတိ၊ အကြင်ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ ပရိဗုဒ္ဓယမာနော၊ ပူပန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သယေယျ၊ အိပ်ရာ၏၊ သောရာဂေါ၊ ထိုရာဂကို၊ တဿဂဟပတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်၏၊ ဥန္တိန္နမူယော၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်အရင်းရှိ၏၊ တာဿ ဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏ ထည်ရာ ကဲ့သို့ပြုအပ်၏၊ အနတာဝံ၊ တာန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ကြံကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယိတ္ထံ၊ အိပ်ရပြီ၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညထိ၊ ဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်သနည်း၊ တဿ ဂဟပတိဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်အားလည်းကောင်း၊ တဿဂဟပတိပုတ္တဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သားအားလည်းကောင်း၊ ဒေါသဇာ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေပရိစ္ဆာဟာ၊ ထိုပူပန်

ခြင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့လော(လ)၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်
 သူကြွယ်သားသည်၊ မောဟဇေတိ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဟိ
 ပရိနာဟေဟိ၊ အကြင်ပုဂံနခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဗုဒ္ဓမာနော၊ ပုပန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သယေယျ၊ အိပ်ရာ၏၊ ကာယိကာဝါ၊ ပဉ္စန္ဒါရန္တိ၊ ဖြစ်သော
 နာမကာယကို ချောက်ချားစေတတ် သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စေတထိ
 ကာဝါ၊ မနောဒွါရကို ချောက်ချားစေတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မောဟ
 ဇာ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေပရိဇ္ဈာဟာ၊ ထိုပုပန်ခြင်းတို့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်၏၊ ကုမာရ၊ မင်းသား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောဂဟပတိဝါ၊ ထိုသူကြွယ်
 သည်သည်းကောင်း၊ သောဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သားသည်လည်း
 ကောင်း၊ မောဟဇေတိ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဟိပရိဇ္ဈာဟေဟိ
 အကြင်ပုပန်ခြင်းတို့သည်၊ ပရိဗုဒ္ဓမာနော၊ ပုပန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲစွာ၊ သယေယျ၊ အိပ်ရာ၏၊ သောမောဟော၊ ထိုမောဟကို၊ ထထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ပတိန္ဒနာ၊ ပတ်အပ်၏၊ ဥပ္ပိန္နံ၊ မူလော၊ ဖြတ်အပ်
 ပြီးသောအဖြစ်အရင်းရှိ၏၊ ဏာလာဂတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့
 ပြုအပ်၏၊ အနဘာဝံ၊ ကဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေမ္ပေ၊ မဖြစ်ခြင်း သတောရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယိတ္ထံ၊ အိပ်ပြေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဗြာဟ္မဇကော၊ အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်း
 ပြီးသောကိလေသာ ရှိသော၊ ယောဒိဏာသဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂံလိ
 သည်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကမတို့၌၊ နလိမ္မတိ၊ မပြုကပ်၊
 သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရ၏၊
 သောဒိဏာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂံလိသည်၊ သိတိဘူတော၊ ကိလေသာ
 ကည်းဟူသောပုပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဂ္ဂပမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောဥပမိမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ၊ အသုံးဝံ့ကုန်သော၊ အာသတ္တိယော၊ ရူပါရုံ
 စံသည်၌ကပ်ပြီဘတ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ခေတော၊ ဖြတ်၍၊ ဟဒယေ၊
 စိတ်နှလုံး၌၊ နိရုံ၊ ပုပန်စေတတ်သောကိလေသာကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊
 ဥပသန္တော၊ ပုပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်း

ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့အဗ္ဗေယျာရောက်၍သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရံ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝဒုတာနိ၊ သေမင်း၏တမန်တို့သည်၊ ဣမာနိ
တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသောကဋ္ဌ၊ ဧကရွှေ၊
အချို့သောသူသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်
ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊
စရတိ၊ ကျင့်၏။ မနုဿ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊
စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်း
သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်း
သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ မနုဿ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော
အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒ၊ ပျက်စီးခြင်း
ကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊
ဒုဂ္ဂဟိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏၊ ဣဏာ၊ ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ တောက်
ပြန်၍၊ ဣရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တမေနံ၊ ထိုငရဲသူသတ္တဝါကို၊ နိရယပါယာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်၊ နာနာဗာ
ဘာသု၊ အထူးထူးသော မောင်းတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍၊ ယမဿ၊
ယမအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဒေဝ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ အယံ၊ ဝုရိ
သော၊ ဤ ယောက်ျားသည်၊ အမေ၊ ဣယျော၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်သော
သူမဟုတ်၊ အပေ၊ ဣယျော၊ အဘ၏ အစီးအပွား ဖြစ်သော သူမဟုတ်၊
အသာမညော၊ ရဟန်း၏အစီးအပွား ဖြစ်သော သူမဟုတ်၊ အဗြဟ္မညော၊
ရဟန္တာ၏ အစီးအပွား ဖြစ်သော သူမဟုတ်၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဠေ၊
ကြီးသောသူ၌၊ နအပစယိ၊ အရိအသေမပြု၊ ဒေဝ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ ဣမဿ၊
ဤယောက်ျား အား၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို၊ ဥပနေတု၊ ဆောင်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆုံ၍၊ ဒဿန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုငရဲ
သူသတ္တဝါကို၊ ယမေ၊ ယမအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေ့ ဦး
စွာသော၊ ဒေဒုတံ၊ သေမင်း၏တမန်ကို၊ အတ္ထော၊ ဝုရိသ၊ အိုယောက်ျား၊ တံ၊
သင်သည်၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ပါတုဘူတံ၊ ထင်းရှူးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဒေဝဒုတံ၊ သေမင်း၏တမန်ကို၊ နဒေဒုဿ၊ မမြင်ခဲ့
သလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနုယုဇ္ဇတိ၊ စိစစ်ရာသောကျင့်ဝတ်ဖြင့်စိစစ်၏။

အင်္ဂုတ္တိုတြိပါဠိတော်နိဿယ

သမဇ္ဇဂါဟတိ၊ အယုန္တိတည်သော အားဖြင့်စိစစ်၏၊ သမဇ္ဇတာသတိ၊ သင့်
သောအကြောင်းဖြင့် ဆို၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဘန္တေ
အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နအဒ္ဓသံ၊ မမြင့်ခဲ့ပါ။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဈျောက်ဆို၏၊) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊
ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဇ္ဈောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊
တွံ၊ သင်သည်၊ မဇ္ဇသော၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊
ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းသော၊ ဂေါပါဏသီဝကံ၊ အခြင်ကဲ့သို့ကောက်သော၊ တောဝှံ၊
ခါးကုန်းသော၊ ဒဏ္ဍပရေယဏံ၊ တောင်ဌေးသွင်လည်းထောင်းရာရှိသော၊
ပဝေခမာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော၊ အာတုရံ၊ ကျင်နာသော၊
ဂတယောဗ္ဗနံ၊ လွန်သောအရွယ်ရှိသော၊ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ကြိုးသောသွားရှိသော၊
ပလိဘကေသံ၊ ပြုသောဆံရှိသော၊ ဝိလုနံ၊ နှုတ်အပ်သကဲ့သို့သောဆံရှိသော၊
ခလ္လိတထိရံ၊ ဦးတင်းသောဦးခေါင်းရှိသော၊ ပလိတံ၊ အရှေ့တွန်းသော၊ တိလ
ကာဟထဂတ္တံ၊ မျှည့်ဖြူမျှည့်နက်တို့သည်ပျက်ဆီးအပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊
အသိတိကံ၊ နှစ်ဆယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နုရတိကံ၊ ကိုးဆယ်ရှိ
သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဿသတိကံ၊ အနှစ်တရာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊
နအဒ္ဓသံ၊ မမြင့်ခဲ့သလော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သောပုရိသော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဒ္ဓသံ၊
မြင့်ပါ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေ
နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဇ္ဈော
ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ဝိညဿ၊ ထိကြားလိမ္မာသည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊
မဟာဣကဿ၊ ကြီးရင့်သော၊ တဿတေ၊ ထိုသင်အား၊ ဇေံ၊ ဤသို့သော
အကြံသည်၊ နအဟောထိ၊ မဖြစ်သလော၊ ကိံ၊ နအဟောထိ၊ အတတ်ပုံမဖြစ်
သနည်း၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇရာခဇ္ဈော၊ အိုခြင်းသဘောသည်၊ အဓိ၊
ဖြစ်၏၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဟန္ဓ၊ ယခု၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကဿာ၊ ကောင်းမှုကို၊
ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ နအဟောထိ၊ မဖြစ်သလော
ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
နတ်မင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကဿာ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
နသက္ခိယံ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ပမာဒဿံ၊ ဝေ့ထော့၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

ယျောက်ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ယမော၊
 ယမအမည် ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အန္တောပုရိသ၊ အိယောက်ျား၊
 ပမာဒဘာယ၊ မေ့လျော့ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ ကဏ္ဍာတံ၊ ကောင်းမှုကို၊ နအကာထိ၊ မပြု၊ အန္တော ပုရိသ၊
 အိယောက်ျား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ တေ၊ သင်သည်။
 ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့အပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဿ၊ စင်စစ်။
 တံ၊ သင့်ကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန် လတ္တံ့၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ် အမှန်၊ တေ၊
 သင်၏။ တံဇေဝံ ပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှု ကံကို။ မာတရာ၊ အမိသည်။
 နေဝကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဝိတရာ၊ အဘသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဘာတရာ၊
 ညီအစ်ကိုယ်သည်။ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ တဂိနိယာ၊ နှမအမသည်။ နကတံ၊
 မပြုအပ်၊ မိတ္တာမစ္စေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့သည်။
 နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဥာတိဿဇောတိတေဟိ၊ မိဆွေဘမျိုး တော်စပ်သော
 သူတို့သည်။ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ နကတံ၊ မပြု
 အပ်၊ သမဏဗြာဟ္မဇောတိ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ အထ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တယာဝ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဇေဝံပါပကမ္မံ၊ ထိုမ
 ကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တွညေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဇေဝဿ၊
 ထိုမကောင်းမှုကံ၏ဝိပါ၊ ကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဒီဝံဝေဒေဿထိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊
 ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျား
 ကို၊ ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊
 ဒေဝဒူတံ၊ သေမင်း၏တမန်ကို၊ သမနုယုတ္တိတွာ၊ စိစစ်ရာသောဝတ်ဖြင့်စိစစ်
 ပြီး၍၊ သမနုဂါဟေတွာ၊ အယူ၌တည်သောအားဖြင့်စိစစ်ပြီး၍၊ သမနုဘာ
 သိတွာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်ဆိုပြီး၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊
 ဒေဝဒူတံ၊ သေမင်း၏တမန်ကို၊ အန္တောပုရိသ၊ အိယောက်ျားတွံ၊ သင်သည်
 မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပါတုတုတံ၊ ထင်းရှား
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒေဝဒူတံ၊ သေမင်း၏တမန်ကို၊ နအဒ္ဓဿ၊ မမြင်ခဲ့သကော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနုယုတ္တိတံ၊ စိစစ်ရာသောကျင့်ဝတ်ဖြင့်စိစစ်၏။ သမနုဂါဟ
 တိ၊ အယူ၌တည်သော အားဖြင့် စိစစ်၏။ သမနုဘာသတိ၊ သင့်သောအ
 ကြောင်းဖြင့်ဆို၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ တန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ
 အကျွန်ုပ်သည်။ နအဒ္ဓဿံ၊ မမြင်ခဲ့ပါ။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ယမော၊ ယမအမည်ရှိ

သော။ နှစ်ထပ်မံသည့်။ အန္တောပုဂ္ဂိုလ်။ အနိယောကျာ်း။ ထို့သင်သည်။ မနုဿေသုလျှံ၊ ပြည်တို့၌။ အာဗာဓိကံ၊ အနာဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော။ ဒုက္ခိတံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသော။ ဗာဠကိထာနံ၊ ပြင်းစွာနာသော။ သကေရတ္တကရိသေ၊ မိမိကျင်ကြီးကျင်လှေ၌။ ပထိပန္နံ၊ ကျွန်ုပ်တို့ထုက်။ သေယျမာနံ၊ အိပ်ရသော။ အညေတိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဝုဠာဝိယမာနံ၊ ထစေအပ်သော။ အညေတိ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ သံဝေထိယမာနံ၊ သွင်းအပ်သော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နုအဒ္ဓသ၊ မမြင်သလော။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျာ်းသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပါ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ နှစ်ထပ်ဆို၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တမေနံ၊ ထိုယောကျာ်းကို။ ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အန္တောပုဂ္ဂိုလ်။ အနိယောကျာ်း။ ဝိညဿ၊ သိကြားလိမ္မာသည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မဟလ္လကဿ၊ ကြီးရင့်သော။ တဿတေ၊ ထိုသင်အား။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ နုအဟောထိ၊ မမြင်သလော။ ကိံ၊ နုအဟောထိ၊ အဘယ်သို့မမြင်သနည်း။ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာခြင်းသဘောသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာဓိံ၊ နာခြင်းကို။ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟန္တံ၊ ယခုကားယေနကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဿတံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ နုအဟောထိ၊ မမြင်သလော။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျာ်းသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကဿတံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နုသက္ခိဿံ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ပမာဿံ၊ မေ့လျော့ခဲ့၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှော်ဆို၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တမေနံ၊ ထိုယောကျာ်းကို။ ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အန္တောပုဂ္ဂိုလ်။ အနိယောကျာ်း။ ပမာဒတာယ၊ မေ့လျော့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဿတံ၊ ကောင်းမှုကို။ နုအကာထိ၊ မပြု။ အန္တောပုဂ္ဂိုလ်။ အနိယောကျာ်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ တေ၊ သင်သည်။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့အပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ထတ္တံ၊ စင်စစ်။ တံ၊ သင့်ကို။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လိမ့်။ ခေါ၊ ပန၊ စင်စစ်။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ တေပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ မာတရာ၊ အမိသည်။ နေဝကကံ၊ မပြုအပ်။ ဝိတရာ၊

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍာသက-၄-ဒေဝဒုတဝဂ်၊ ၁၁၅

အဘသည်၊နကတံ၊ မပြုအပ်၊ဘာတရာ၊ညီအစ်ကိုယ်သည်၊ နကတံ၊မပြု
အပ်၊ ဘဂိနိယာ၊ နှမအစ်မသည်၊ နကတံ၊မပြုအပ်၊ မိတ္တာမစ္စေဟိ၊အဆွေ
ခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့သည်၊ နကတံ၊မပြုအပ်၊ ဥာတိသာလော
ဟိဘောဟိ၊မိဆွေဘာမျိုးတော်စပ်သောသူတို့သည်၊ နကတံ၊မပြုအပ်၊ဒေဝ
တာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ သမဏဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊နကတံ၊မပြုအပ်၊ အထခေါ စင်စစ်သော်ကား၊ တယောဝ၊
သင်သည်သာလျှင်၊ ဇေဝိပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊
တွညောဝ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဇေယျ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကံ၊
အကျိုးကို၊ပဓိသံဝေဒိယသထိ၊ခံစားရလတ္တံ့၊ ဣတိဇေံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏။
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တမေနံ၊ထိုယောကျ်ားကို၊ ယမော၊ယမအမည်ရှိသော
ရာဇာမင်းသည်၊ ခုတိယံ၊နှစ်ခုမြေခံသော၊ ဒေဝဒုတံ၊သေမင်း၏တမန်ကို၊
သမနုယုဗ္ဗိတွာ၊ စိစစ်ရာသောကျင့်ဝတ်ဖြင့်စိစစ်ပြီး၍၊ သမနုဂါဟေတွာ၊
အယူ၌ထည်သော အားဖြင့် စိစစ်ပြီး၍၊ သမနုဘာသထိတွာ၊ သင့်သောအ
ကြောင်းအားဖြင့်ဆိုပြီး၍၊ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ ဒေဝဒုတံ၊သေမင်း
၏တမန်ကို၊ အဓမ္မာပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊သင်သည်၊ မနုသေသု၊
လူ့ပြည်ကို၌၊ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ ပါတုဘူတံ၊ထင်ရှားဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ဒေဝဒုတံ၊သေမင်း၏တမန်ကို၊နအဗ္ဗသ၊မမြင်ခဲ့သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊
သမနုယုဗ္ဗိတိ၊ စိစစ်ရာသောကျင့်ဝတ်ဖြင့်စိစစ်၏။ သမနုဂါဟတိ၊ အယူ၌
ထည်း သာအားဖြင့်စိစစ်၏။ သမနုဘာသထိ၊သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်
ဆို၏။သော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဘန္တေ၊အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်
သည်၊နအဗ္ဗသံ၊မမြင်ခဲ့ပါ။ဣတိဇေံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ကျေပွန်ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊တမေနံ၊ထိုယောကျ်ားကို၊ ယမော၊ယမအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ အဓမ္မာပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊သင်သည်၊ မနုသေသု၊
လူ့ပြည်ကို၌၊ ကောဟမတံဝါ၊ သေ၍တရက်ရှိပြီးသည်ထည်း ဖြစ်သော၊
ဒွိဟမတံဝါ၊ သေ၍နှစ်ရက်ရှိပြီးသည်ထည်းဖြစ်သော၊ တိဟမတံဝါ၊သေ၍
သုံးရက်ရှိပြီးသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓါ၊မာတကံ၊သေသည်မှအထက်ဖြစ်
သောနေ့၊ကံကာလ၌ ထေဖြင့်ပြည့်သောသား၊ဧရဒိပ်ကဲ့သို့ဖူးဖူးရောင်သည်
ဖြစ်၍စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအကောင်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိနိယကံ၊ အဖြေ
အနိစသည်တို့နှင့် ရောထုတ်များသော အားဖြင့် ညှိသော အဆင်းရှိသည်
ဖြစ်၍စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသောအကောင်ဟုဆိုအပ်သော၊ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊
ဖြစ်သောယိုသောပြည်ရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသောအကောင်

ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣတ္ထိံ ဝါ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဝါ၊ ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း။ နအဗ္ဗဿ၊ မမြင်ခဲ့သလော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဗ္ဗဿံ၊ မြင်ခဲ့ပါ၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေးကွက်ဆို၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အန္တောပုဂ္ဂိုလ်၊ အိယောကျ်ား၊ ဝိညဿ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ မဟလ္လကဿ၊ ကြီးရင့်သော၊ တဿထေ၊ ထိုသင်အား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ နအဟောထိ၊ မဖြစ်သလော။ ကိံ၊ နအဟောထိ၊ အဘယ်သို့မဖြစ်သနည်း။ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မရတမ္ပော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏။ မရတံ၊ သေခြင်းကို၊ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်။ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟန္တု၊ ယခုကာလထဲ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကထျာတံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ နအဟောထိ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တန္တေ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကထျာတံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိယံ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဗမာဒဿံ၊ မေ့လျော့၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေးကွက်ဆို၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အန္တောပုဂ္ဂိုလ်၊ အိယောကျ်ား၊ ဝေဒတောယ၊ မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကထျာတံ၊ ကောင်းမှုကို၊ နအကာထိ၊ မပြု။ အန္တောပုဂ္ဂိုလ်၊ အိယောကျ်ား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ၊ သင်သည်။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့အပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဗ္ဗ၊ စင်စစ်ထံ၊ သင့်ကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်အမှန်တော်၊ သင်၏။ တံဇေတံပါပကမ္ဘံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ မာတရာ၊ အမိသည်၊ နေဝကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဝိတရာ၊ အဘသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဘာတရာ၊ ညီအစ်ကိုသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဘဂိနိယာ၊ နှမညီမသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဝိက္ခာမဇ္ဈေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဥာတိသာလောဟိတေဟိ၊ မိဆွေတမျိုးထော်စစ်သောသူတို့သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ သမထာ၊ ပြာဟွကေဟိ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကာ။

တိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝဒုတတံ၊ ၁၁၇

တယာဝ၊သင်သည်သာယျင်၊ ဇေဝံပါပကမ္မံ၊ထိမကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တွညော၊ သင်သည်သာယျင်၊ ဇေဝံယ၊ထိမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါတံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိသံဝေဒိဿသိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ထိုငဲ့သူသတ္တဝါကို၊ ယမော၊ ယမအမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော၊ ဒေဝဒုတံ၊သေမင်း၏ကမန်ကို၊ သမနုယုပ္ပိတွာ၊စိစစ်ရာသောကျင့်ဝတ်ဖြင့်စိစစ်ပြီး၍၊ သမနုဂါဟေတွာ၊ အယူ၌ကည်သောအားဖြင့်စိစစ်ပြီး၍၊ သမနုတသိတွာ၊သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်ဆိုပြီး၍၊ တုဏှိ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ထိုငဲ့သူသတ္တဝါကို၊နိရယပါသာ၊ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ ပဉ္စဝိပေန္တနံနာမ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွခြင်းရှိသော၊ကာရကံ၊သတ်ပုတ်သွင်းဆဲကြောင်းဖြစ်သောအစီအရင်ကို၊ ကဗျေန္တိ၊ပြုကုန်၏၊တတ္တံ၊ထောထောပူသော၊ အယောဝိလံ၊သံချောင်းကို၊ ဟတ္ထေ၊ထက်၌၊ ဂမေန္တိ၊သွင်းကုန်၏၊ တတ္တံ၊ထောထောပူသော၊အယောဝိလံ၊သံချောင်းကို၊ဒုတိယသ္မိံ၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ဟတ္ထေ၊ထက်၌၊ဂမေန္တိ၊သွင်းကုန်၏၊ တတ္တံ၊ထောထောပူသော၊ အယောဝိလံ၊သံချောင်းကို၊ပါဒေ၊ခြေ၌၊ဂမေန္တိ၊သွင်းကုန်၏၊ တတ္တံ၊ ထောထောပူသော၊ အယောဝိလံ၊ သံချောင်းကို၊ဒုတိယသ္မိံ၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပါဒေ၊ခြေ၌၊ ဂမေန္တိ၊ သွင်းကုန်၏၊တတ္တံ၊ထောထောပူသော၊အယောဝိလံ၊သံချောင်းကို၊ မဇ္ဈေဉ္စရသ္မိံ၊ငင်၏အထယ်၌၊ဂမေန္တိ၊သွင်းကုန်၏၊ သော၊ထိုငဲ့သူသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုငဲ့ပြည်၌၊ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကုန်သော၊တိဗ္ဗာ၊ထက်ကုန်သော၊ ခရာ၊ကြမ်းကုန်သော၊ ကဗျုကာ၊ခါးစပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏၊ယာဝ၊အကြင်မျှထောက်၊ တံပါပကမ္မံ၊ထိမကောင်းမှုကံသည်၊ ဗျန္တိ၊ကင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တာဝ၊ထိုမျှထောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ နစကဗျေတိ၊ပြုလည်းမပြုရ၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တမေနံ၊ ထိုငဲ့သူသတ္တဝါကို၊ နိရယပါသာ၊ ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ သံကမ္မိတွာ၊ ဆွဲငင်ကုန်၍၊ ကုဓာဓိဟိ၊ ဓားမတို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေန္တိ၊ရှေ့ကုန်၏၊ သော၊ထိုငဲ့သူသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ထိုငဲ့ပြည်၌၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊တိဗ္ဗာ၊ထက်ကုန်သော၊ခရာ၊ကြမ်းကုန်သော၊ကဗျုကာ၊ခါးစပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏၊ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊တံပါပကမ္မံ၊ထိမကောင်းမှုကံသည်၊ ဗျန္တိ၊ကင်းသည်၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊တာဝ၊ထိုမျှထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ နစ

ကရောတိ၊ ပြုလည်းမပြုရ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုငဲ့သုသတ္တဝါ
 ကို၊ နိရယပါယာ၊ ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေကားမီးမြှောင်၊ အစောထိရံ၊
 ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝါသိတိ၊ ပဲကွပ်တို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေန္တိ၊
 ရွှေကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုငဲ့သုသတ္တဝါကို၊ နိရယပါ
 ယာ၊ ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ ခုထေ၊ ရထား၌၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ အာဒိတ္တာယ၊
 ရဲရဲညိုသော၊ သမ္ပန္ဇလိတာယ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ အထျှံပြောင် ပြောင်
 တောက်သော၊ သဇောတိဘူတာယ၊ မီးထောက်မီးထျှံနှင့်တကွဖြစ်သော၊
 ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊ ဟရန္တိ၊ ရှေးရှုထည်းဆောင်ကုန်၏၊ ပစ္စာဟရန္တိ၊ နောက်
 ထို့ထည်းဆောင်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုငဲ့သုသတ္တဝါကို၊
 နိရယပါယာ၊ ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညိုသော၊ သမ္ပန္ဇလိတံ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ အထျှံပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ သဇောတိဘူတံ၊ မီးထောက်
 မီးထျှံနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အင်္ဂါရပဗ္ဗတံ၊ မီးကျီးထောင်
 သို့၊ အာရောပေန္တိ၊ တင်လည်းတင်ကုန်၏၊ ဩရောပေန္တိ၊ ချလည်းချ
 ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုငဲ့သုသတ္တဝါကို၊ နိရယပါယာ၊
 ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေကားမီးမြှောင်၊ အစောထိရံ၊ ဦးခေါင်းစောင့်
 ထိုး၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲညိုသော၊ သမ္ပန္ဇလိတာယ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ အထျှံပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ သဇောတိဘူတာယ၊ မီး
 ထောက်မီးထျှံနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တတ္ထာယ၊ ထောထောပူသော၊ လောဟ
 ကုန္တိယာ၊ သံအိုး၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ချကုန်၏၊ သော၊ ထိုငဲ့သုသတ္တဝါသည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုသံအိုး၌၊ ဖေဏုဒ္ဓေဟကံ၊ အမြှုပ်ဖြင့်ထလျက်၊ ပစ္စမာနော၊ ကျက်
 သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ကံ၊ တကြိမ်လည်း၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 သင်္ကံ၊ တကြိမ်လည်း၊ အစော၊ အောက်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တိရိယံ၊
 ဖိသာအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုငဲ့သုသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 သံအိုး၌၊ ဗုက္ခာ၊ ခင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော၊ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်
 သော၊ ကဗျကာ၊ ခါးစပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား
 ရ၏၊ ယာ၊ အကြင်မျှထောက်၊ တံပါပကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်၊ ဗျန္တိ၊
 ကင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊
 ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ နစကရောတိ၊ ပြုလည်းမပြုရ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တမေနံ၊ ထိုငဲ့သုသတ္တဝါကို၊ နိရယပါယာ၊ ငဲ့ထိန်းတို့သည်၊ မဟာနိရ
 ယေ၊ အဝိစိငဲ့ကြီး၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ချကုန်၏၊ သောပနမဟာနိရယေ၊ ထိုအဝိစိ
 ငဲ့ကြီးသည်ကား၊ စတုက္ကဏ္ဍော၊ အနားလေးတက်ရှိ၏၊ စတုစ္စါရော၊ တံခါး

တိကနိပါတ်-ဓမ္မမဂ္ဂဋ္ဌာသက-၄-ဒေဝနုတဝဂ်၊ ၁၁၉

လေးပေါက်ရှိ၏။ ဘဝသော၊ အတို့အားဖြင့်၊ ဝိဘက္ကော၊ ဝေဘန်အပ်၏။
 မိထော၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ အယောပါကာရပရိယန္တော၊ သံတံတိုင်းဖြင့်
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၍၊ အယသ၊ သံဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိတော၊ အထက်ဗွမ်းအပ်
 ၏။ ၊ ထဿ၊ ထိုကြီးစွာသောအဝိစိငရဲကြီး၏။ တုမိ၊ မြေသည်။ အယော
 မယာ၊ သံဖြင့်ပြီး၏။ ဇလိတာ၊ အချိုပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏။ တေဇ
 သာ၊ အချိုနှင့်ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယောဇနသတံ၊
 ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုထပုဗ္ဗံ၊
 ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူအံ့၊
 ယမဿ၊ ယမအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
 သံည်းအဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘော၊
 အချင်းတို့၊ ဇယ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ ပါပကာနိ၊ ယုတ်
 မာကုန်သော၊ ကမ္ဘာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊
 ဝေဂ္ဂပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဓ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်
 သော၊ ကမ္မကရဏာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုတို့ကို၊ ကာရိယန္တိ၊ ပြုစေအပ်ကုန်၏။
 ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဟော၊ အံ့ဩတွယ်ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏
 အဖြစ်ကို၊ လဘောယျံ၊ ရပြားအံ့၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ
 လွန်းစွာဝေးထော်မူသော၊ သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သင်္ဘတအသင်္ဘတအားဖြင့်ပြား
 သောခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သယ မှုဉာဏ်ဖြင့်မိမိ
 အလိုလိုကိုယ်ထော်တိုင်သာလျှင်ထိထော်မူသော၊ တဏှာဂထောစ၊ မြတ်
 စွာတုရားသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ထော်မူအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဋ္ဌဘဂ
 ဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာ တုရားကိုလည်း၊ ဗယိရုပါသေယျံ၊ ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊
 သောစာဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေယျ၊ ဟောထော်မူငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿစာဂဝထော၊
 ထိုမြတ်စွာတုရား၏လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အာဇာနေယျံ၊ ထိငြားအံ့၊ ဣတိ
 တေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တံခေါပန၊ ထိုယမမင်း၏ အကြံဖြစ်ခြင်းကိုကား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ နဝဒါဒိ၊ ဟောထော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဥာတံ၊ သိအပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

၏။ သာမံ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်ရှား၏။ တထေဝ၊ ထိုကိုယ်တိုင်ထိတိုင်း၊
 မြင်တိုင်းထင်ရှားတိုင်းသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ငှား၌ဖြစ်ဘူးသော အကြောင်းတည်း။
 မာနဝါ၊ လူလင်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဧဝ
 ခုတေဟိ၊ သေမင်း၏တမန်တို့သည်။ စောဒိတာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်
 ကုန်သူကံ၊ ပမဇ္ဇန္တိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ကုန်၏။ တေနရာ၊ ထိုသူ
 တို့သည်၊ ဟိနကာယုပဂါ၊ ယုတ်သောအတ္တဘောသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏။ ၊
 ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ သန္တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းကုန်
 သော၊ ယေစသပ္ပုရိသာ၊ အကြင်သူထော်ကောင်းတို့ သည်လည်း၊ ဧဝ
 ခုတေဟိ၊ သေမင်း၏တမန်တို့သည်။ စောဒိတာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရိယမေဓော၊ အရိယာသူထော်ကောင်းတို့၏တရား၌၊ ကုဒါ
 စနံ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ နပမဇ္ဇန္တိ၊ မမေ့လျော့ကုန်။ ၊ တေသပ္ပုရိသာ၊ ထိုသူ
 ထော်ကောင်းတို့သည်။ ဇာတိမရဏသမ္ဘဝေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေရခြင်း
 ၍အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥပါဒါနေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်စွဲထမ်းခြင်း၌၊ တယံ၊
 တေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်စွဲထမ်းခြင်းမရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိမရဏသင်္ခယေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေရခြင်း၏ ကုန်ရာ
 ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ သုဒိနေ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်
 သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိနိဗ္ဗုတော၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ကိလေသာ
 တည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းကုန်သော၊ တေသပ္ပုရိသာ၊ ထိုသူထော်
 ကောင်းတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာဝေရတ
 ယာတီတာ၊ အလုံးစုံသောရန်အလုံးစုံသောပေးကိုလွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဝန်ဆင်းရဲကို၊ ဥပဏ္ဍိတံ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ၊

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏။ အဋ္ဌမိယံ၊
 ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စတန္တံမဟာရာဇာနံ၊ နတ်မင်းကြီးထေးယောက်
 တို့၏။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ ပရိသတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အမဂ္ဂာ၊ အမတ်တို့သည်။ ကမ္ပိ၊
 အသိနည်းမနုဿသု၊ လူတို့တွင်၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ မက္ခေယျာ၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ပေက္ခေယျာ၊ အဘ၏
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ သာမညာ၊ ရဟန်း၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၄-ဒေဝဒုတိယဝဂ်၊ ၁၂၁

ဗြဟ္မညာ၊ ရဟန္တာ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော၊ ကြီးသောသူတို့အား အရိုအသေပြုကုန်၏လော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံးပါကုန်၏လော၊ ပဋိဇာတရောန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကုသိုလ်ပြုသောအားဖြင့် နိုးကြားပါကုန်၏လော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပရိက္ခန္တာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံလောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့၊ အနုပိစရန္တိ၊ ထည့်ထည့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပက္ခဿ၊ ထဆန်းလဆုတ်ပက္ခဏာ၊ စာတုဒ္ဒထိ၊ တဆဲလေးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စတုနံမဟာရာဇာနံ၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏၊ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မက္ခေယျာ၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ပေက္ခေယျာ၊ အဘ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ သာမညာ၊ ရဟန်း၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ဗြဟ္မညာ၊ ရဟန္တာ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော၊ ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေပြုကုန်၏လော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံးပါကုန်၏လော၊ ပဋိဇာတရောန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကုသိုလ်ပြုသောအားဖြင့် နိုးကြားကုန်၏လော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပရိက္ခန္တာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံလောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့၊ အနုပိစရန္တိ၊ ထည့်ထည့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပန္နရသေ၊ တဆဲငါးရက် မြောက်သော၊ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌၊ စက္ကာရောမဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်၊ သာမညေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာထွင်၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မက္ခေယျာ၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ပေက္ခေယျာ၊ အဘ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ သာမညာ၊ ရဟန်း၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ဗြဟ္မညာ၊ ရဟန္တာ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်၏လော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော၊ ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေပြုကုန်၏လော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံးပါကုန်၏လော၊ ပဋိဇာတရောန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကုသိုလ်ပြုသောအားဖြင့် နိုးကြားပါကုန်၏လော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပရိက္ခန္တာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံလောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့၊ အနုပိစရန္တိ၊ ထည့်ထည့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ မက္ခေယျာ၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ပေက္ခေယျာ၊ အဘ၏

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သာမညာ၊ ရဟန်း၏အစီးအပွား ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မညာ၊ ရဟန္တာ၏အစီးအပွား ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုဏေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယီနော၊ ကြီးသောသူတို့အား အရိုအသေပြုကုန်သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံးကုန်သော၊ ပဋိဇာဂဓောန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲ ကုသိုလ် ပြုသောအားဖြင့် နိုးကြားကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကဓောန္တိ၊ ပြုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်သည်၊ သဓေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုလူ ပြည်၌ အသိအဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်းစသောအားဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏နည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ စက္ကာရောမဟာရာဇာနော၊ နတ်စင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်၊ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သဘာယ၊ သဘင်၌ သန္နိသိန္နပနံ၊ အညီအညွတ် နေကုန်သော၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေး ကုန်သော၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ မာရိဿာ၊ အချင်းနတ်တို့၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ မက္ကေယျာ၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ပေက္ကေယျာ၊ အဘ၏အစီး အပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သာမညာ၊ ရဟန်း၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မ ညာ၊ ရဟန္တာ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ကုဏေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယီ နော၊ ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေပြုကုန်သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံးကုန်သော၊ ပဋိဇာဂဓောန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကုသိုလ်ပြု သောအားဖြင့် နိုးကြားကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကဓောန္တိ၊ ပြု ကုန် သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အပ္ပကာ ခေါ်၊ နည်းကုန် သည် သာဗျင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရော ဝေန္တိ၊ ကြား ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေန၊ ထိုသို့ကြားခြင်းကြောင့်၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ တို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဘော၊ အချင်းနတ်များတို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယာ၊ နတ်ပြည် တို့သည်၊ ပရိဟာ ယိဿန္တိ၊ ယုတ် ကုန်ထေ့ လတ္တံ့၊ အသုရ ကာယာ၊ အပါယ် လေးတံ တို့သည်၊ ပရိပူရိဿန္တိ၊ ပြည့်ကုန်ထေ့ လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနတ္တမနာ၊ နှလုံးမသာကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ မက္ကေယျာ၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ပေက္ကေ ယျာ၊ အဘ၏အစီးအပွား ဖြစ်ကုန်သော၊ သာမညာ၊ ရဟန်း၏အစီးအပွား ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မညာ၊ ရဟန္တာ၏ အစီးအပွား ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုဏေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယီနော၊ ကြီးသောသူတို့အား အရိုအသေပြုကုန်သော၊

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတက-၄-ဒေဝဒူတဝဂ်၊ ၁၂၃

ဥပပါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကျင့်သုံးကုန်သော၊ ပဋိဇာဂရောန္တိ၊ အာဟာရတလဲလဲ ကုသိုလ် ပြုသော အားဖြင့် နိုးကြား ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကိုကုန်ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များ ကုန်သည်၊ သစေပနဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေနံ၊ ထိုလူ့ပြည်၌အမိကိုလုပ်ကြွေးခြင်း စသောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏များသည်၏အဖြစ်ကို၊ စက္ကာရောမဟာရာဇာနော၊ နတ် မင်းကြီးလေးထောက်တို့သည်၊ သုခဗ္ဗာယ၊ သုခဗ္ဗာအမည်ရှိသော၊ သဘာ ယ၊ သဘင်၌၊ သန္နိထိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီ အညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာသံ၌ ဖြစ်ကုန် သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်များတို့၊ မနုဿေသု၊ လူ တို့တွင်၊ မက္ကယျာ၊ အမိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ပေက္ကယျာ၊ အဘ၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သာမညာ၊ ရဟန်း၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မညာ၊ ရဟန္တာ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ ကုဿေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာ ပစာယိနော၊ ကြီးသောသူတို့အား အရိုအသေ ပြုကုန်သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသ၊ န္တိ ကျင့်သုံးကုန်သော၊ ပဋိဇာဂရောန္တိ၊ အာဟာရတလဲလဲ ကုသိုလ်ပြုသော အားဖြင့်နိုးကြားကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကိုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်သည်သာ ဟူင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေန၊ ထိုသို့ကြားခြင်းကြောင့်၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံ၌ဖြစ်ကုန် သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဘော၊ အချင်းနတ်များတို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယာ၊ နတ်ပြည်တို့သည်၊ ပရိပူရိဿန္တိ၊ ပြည့် ကုန်တော့လတ္တံ့၊ အသုရကာယာ၊ အပါယ်လေးတံ့မှ၊ ပရိဟာယိဿန္တိ၊ ယုတ်ကုန်တော့လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြော်ကုန်သည် ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာသံ ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အနုနယမာနော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တာယံဝေတာယံ၊ ထိုပရိသတ်စည်းဝေးသောအခါ၌၊ ယောဝိနရော၊ အကြင် သူသည်လည်း၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့ဥပုသ်သုံးခြင်းသဘောရှိသည်၊ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယောဝိနရော၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏ စာတုဒ္ဓထိံစ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမထိံစ၊

တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ၊လဆန်းလဆုတ်
 ပက္ခဏါ၊ ယာအဗ္ဗမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
 တဿံအဗ္ဗမိယဉ္ဇ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပါဠိဟာရိ
 ယပက္ခဉ္ဇ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသော အဘန်တလဲလဲ ဆောင်အပ်ဖြစ်စေအပ်
 သောကြောင့် ပါဠိဟာရိယမည်သော နေ့တိုင်းအမြဲစောင့်အပ်သောဥပုသ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗင်္ဂသုဿမာဂတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါ နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဥပေါသထဉ္ဇ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဝသေယျ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။ ဣန္ဒေန၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
 သာခေါပန၊ သောဂါထာ၊ ထိုဂါထာကို။ ဒုဂ္ဂိဘာ၊ မကောင်းသဖြင့်သိအပ်၏။
 သုဂိဘာ၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဒုတ္တယိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ဆိုအပ်၏။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထို
 မကောင်းသဖြင့်သိအပ်မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်၏ဟုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ
 ဟေတု၊ အတယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။ ဣန္ဒေန၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါ၊ မကင်းသော
 ဒေါသရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ မကင်းသောမောဟရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဒုဂ္ဂိဘာ၊ မကောင်းသဖြင့်သိအပ်၏။ သုဂိတာ၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်။ န၊
 မဟုတ်၊ ဒုတ္တယိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်၏။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆို
 အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယောစသောဘိက္ခု
 အကြင်ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်လည်း။ အရဟာ၊ တထောင့်ငါးရက်လေ
 သာတို့မှလွန်စွာဝေး၏။ ဒီတာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေရှိ၏။ ဝုယိတ
 ဝါ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောသီတင်းကိုသုံးအပ်ပြီး၊ ဗြဟ္မစရိယော၊ အရိယ
 မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ရှိ၏။ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စရှိ၏။ ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်သော
 ခန္ဓာစသောဝန်ရှိ၏။ အနုပ္ပက္ကသဒက္ကော၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်သော
 အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောမိမိအကျိုးရှိ၏။ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနော
 ကုန်ပြီးသောဘဝကို ဖွဲ့တတ်သောသံယောဇဉ်ရှိ၏။ သဗ္ဗာ၊ အသင့်အားဖြင့်၊
 အညာအညာယ၊ သိ၍၊ ဝိရက္ကော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းအားယော
 ဝိနရော၊ အကြင်သူသည်လည်း။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့ကုန်ပြီးသောအာသဝေ၊

ရှိသောသဘောရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောဝိနုရော၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဓထိံစ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စဒထိံစ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏။ ယာအဋ္ဌမိ၊ အကြင် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဿံအဋ္ဌမိယဉ္စ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ပါဠိဘာဝိယပက္ခဉ္စ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသောအတန်တလဲလဲဆောင်အပ်ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် ပါဠိဘာဝိယ မည်သောနေ့တိုင်းအမြဲစောင့်အပ်သော ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌင်္ဂသု သမာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထဉ္စ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပဝသေယျ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊ သင့်မြတ်၏။ ထံ၊ ထိုသို့ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းအားဆိုခြင်းငှါ သင့်မြတ်၏ဟု ဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောထိက္ခ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝိတဒေါသောံ၊ ကင်းသောဒေါသရှိ၏။ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊ သင့်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူအံ့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ အနုနယမာနော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထယံဝေဇာယံ၊ ထိုပရိသတ်စည်းဝေးသောအခါ၌။ ။

ယောဝိနုရော၊ ထိုသူသည်လည်း။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့ဥပုသ်သုံးခြင်းသဘောရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောဝိနုရော၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဓထိံစ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စဒထိံစ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ၏။ ယာအဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿံအဋ္ဌမိယဉ္စ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ ပါဠိဘာဝိယပက္ခဉ္စ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသောအတန်တလဲလဲဆောင်

အပ်ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့်ပါဠိဟာရိယမည်သောနေ့တိုင်းအမြဲစောင့်အပ်
သောဥပုသ်ကိုထည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂိသုဿမာဂတံ၊ အင်္ဂါ၅၈ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ဥပေါသထဉ္စ၊ဥပုသ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဥပဝသေယျ၊ကျင့်သုံးရာ၏။
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏။ ဟိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ကို၊ဣဇ္ဈေန၊အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ထိကြားမင်း
သည်။ သာခေါပန၊သောဂါထာ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဒုက္ခိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်
သိအပ်၏။ သုဂိတာ၊ကောင်းစွာ သိအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဒုတ္တုသိတာ၊
မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်၏။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည်။န၊
မဟုတ်၊ တံ၊ ထိုမကောင်းသဖြင့်သိအပ်မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်၏ဟုဆို
ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဟိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝါနံ၊နတ်တို့ကို၊ ဣဇ္ဈေန၊အစိုးရ
သော၊ သက္ကော၊ထိကြားမင်းသည်။ ဇာတိယာ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှထည်း
ကောင်း၊ဇရာယ၊အိုခြင်းမှထည်းကောင်း၊ မရဏေန၊သေခြင်းမှထည်း
ကောင်း၊ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ် ရခြင်းတို့မှ ထည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝေဟိ၊
အဘန်ထလဲလဲ ငိုကြွေးမည်ထမ်းရခြင်းတို့မှ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေဟိ၊
ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့မှထည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာ
ခြင်းတို့မှထည်းကောင်း၊ ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှထည်း
ကောင်း၊အပရိရက္ခော၊မလွတ်၊ဒုက္ခသ္မာ၊ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊အပရိရက္ခော၊
မလွတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဟံ၊ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ဒုက္ခိတာ၊မကောင်းသဖြင့်သိအပ်၏။သုဂိတာ၊ကောင်းစွာသိအပ်
သည်။ န၊မဟုတ်၊ဒုတ္တုသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်၏။ သုဘာသိတာ၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။န၊မဟုတ်၊ဟိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ယောစခေါသိက္ခု၊
အကြင်ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်ထည်း၊ အရဟာ၊ ထထောင့်ငါးရာ
ကိလေသာတို့မှလွန်စွာဝေး၏။ ဒိဏာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေဂါရှိ၏။
ဝုထိတဝါ၊အရိယာမဂ်တည်းဟူသောသီတင်းကိုသုံးအပ်ပြီ။ကတကရဏီ
ယော၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆဲ့မြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စရှိ၏။ ဗြဟ္မစရိယော၊
မြတ်သောအရိယာမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ရှိ၏။ ဩဟိတဘာ
ရော၊ချအပ်သော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိ၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ အစဉ်အတိုင်း
ရှောက်အပ်သောအရဟန္တုဖိုထံတည်း ဟူသောမိမိအကျိုးရှိ၏။ ပရိက္ခိဏ
ဘာသံယောဇံနေ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝကိုဖွဲ့တတ်သော သံယောဇံရှိ၏။
သဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ အညာအညာယ၊ ထူးသောဥပုသ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝိရက္ခော၊

တိကနိပါတ်-ဓမ္မပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝေဒုတိယဝဂ်၊ ၁၂၇

ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တဿဘိက္ခု
 နော၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းအား။ ဝေထာဝိနရော၊ အကြင်သူသည်လည်း၊
 မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောသတောရှိသည်။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သောဝိနရော၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်ပက္ခ
 ၏။ စာထုဒ္ဓထိ၊ စာတဆဲ့လေးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒထိ
 စာတဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်
 ပက္ခ၏။ ယာအဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက် မြောက်သော နေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တဿံအဋ္ဌမိယဉ္စ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ ပါဠိဟာရိယ
 ဟက္ခဉ္စ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသောအတန်ထလဲလဲဆောင်အပ်ဖြစ်စေအပ်သော
 ကြောင့် ပါဠိဟာရိယမည်သော နေ့တိုင်းအမြဲ စောင့်အပ်သော ဥပုသ်ကို
 လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂီသုသမာဂတံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ဥပေါသထဉ္စ၊ ဥပုသ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဝသေယျ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေ၊ ဤသို့သာအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊
 သင့်မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းအား ဆိုခြင်းငှါ သင့်မြတ်၏
 ဟုဆို ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေထု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့် နည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းသို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန္တာ
 ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ဇာတိယာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဇရာယ
 အိုခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မရဏေန၊ သေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ သောကေ
 ဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှလည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝေဟိ၊ အတန်ထလဲလဲငိုကြွေး
 မည်ဘမ်းခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ
 လည်းကောင်း၊ ဒေါမနသေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း၊
 ဥပါယာ သေဟိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ လည်းကောင်း၊ ပရိရက္ခော၊
 လွတ်၏။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝစနာယ၊
 ဆိုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊ သင့်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သုရမာထော၊ ဆင်ရဲ၊
 ပင်ပန်းခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ပရမသုရမာထော၊ ဆင်းရဲ
 ပင်ပန်းခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ အစုန္တ သုရမာထော၊
 အမြဲမပြတ်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍ စင်စစ်နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဒံ၊ စင်စစ်၊ မမ၊ ငါတုရားအား၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ နိဝေ
သနေးနန်းတော်၌။ ပေါက္ခဏကိယော၊ ရေကန်တို့သည်။ ကာရိတာ၊ ပြုအပ်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဒံ၊ စင်စစ်၊ ယာဝ
ဒေဝ၊ အကြင်မျှထောက် သာထွင်ဖြစ်သော၊ မမတ္တာယ၊ ငါ၏အကျိုးငှါ၊
ကေတ္ထ၊ တခုသောရေကန်၌၊ ဥပ္ပယံ၊ ကြာညှိကို၊ ဝပ္ပတိ၊ စိုက်ပျိုး၏။ ကေတ္ထ၊
တခုသော ရေကန်၌၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာကို၊ ဝပ္ပတိ၊ စိုက်ပျိုး၏။ ကေတ္ထ၊
တခုသော ရေကန်၌၊ ပုတ္တုရိကံ၊ ကြာနီကို၊ ဝပ္ပတိ၊ စိုက်ပျိုး၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ကာထိကံ၊ အလွန်နူးညံ့ထိပ်မွေ့သော။
စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးနံသာကို၊ ဝေရေမိ၊ ဆောင်ထော်မှု၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကာထိကံ၊ အလွန်နူးညံ့ထိပ်မွေ့သော၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဠုနံ၊ ဦးရစ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ကာထိကံ၊ အလွန်နူးညံ့ထိပ်မွေ့သော၊ ကဗ္ဗ၊ ကာ၊ သင်ခိုင်းသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာထိကံ၊ အလွန်နူးညံ့ထိပ်မွေ့သော၊ နိဝေသနံ၊ ကိုယ်ဝတ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာထိကော၊ အလွန်နူးညံ့ထိပ်မွေ့သော၊ ဥတ္တရာ
သင်္ဂါ၊ အပေါ်ရုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘီတံဝါ၊
အဝေည်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍံဝါ၊ အပူသည်လည်းကောင်း၊ တိတံဝါ၊
မြက်သည်လည်းကောင်း၊ ရဇောဝါ၊ မြို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဿာဝေ
ဝါ၊ ဆီးနှင်းသည်လည်းကောင်း။ နံ၊ ထိုတုရားထောင်း ဖြစ်သောသူကို၊
မာယုထိ၊ မထိခိုက်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ မေ၊ ငါ
သည်။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ လူ၌ဖြစ်သောထီးဖြူနတ်၌ ဖြစ်သောထီးဖြူကို၊ ဝေရိ
ယတိ၊ ဆောင်းအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿ မယံ၊ ထိုငါ့အား၊
ဟေမန္တိ ကော၊ ဆောင်းထ အခါ၌ စံနေခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ဧကော၊
တဆောင်သော ပြာသာဒ်လည်းကောင်း။ ဝိမုန္တိကော၊ နွေလအခါ၌စံနေ
ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဧကော၊ တဆောင်ပြာသာဒ်လည်းကောင်း။ ဝဿိကော၊
မိဗ်းလအခါ၌စံနေခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဧကော၊ တဆောင်သောပြာသာဒ်
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော၊ ပါသာဒါ၊
ပြာသာဒ်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်။ ဝဿိကော၊ မိဗ်းလအခါ၌စံနေခြင်း
ငှါထိုက်သော၊ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ဝဿိကော၊ မိဗ်းလဖြစ်ကုန်သော၊
စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး၊ နိပ္ပုရိသေဟိ၊ ယောက်ျားတို့၏တီး
မှတ်ခြင်းမှကင်းကုန်သော၊ တူရိယေဟိ၊ တူရိယာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ပရိ
စာရိယမာနော၊ စမ္ပယ် မွေ့ထောင်ထွက်၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ဟေဠာ၊

တိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍိတသက-၄-ဒေဝဒူတဝဂ်၊ ၁၂၆

အောက်သို့၊ နကြရောဟာမိ၊ မသက်ဆင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ အညောသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ နိဝေသနေ၊ အိပ်၌၊ ဒါသကမ္မကရပေါရိသဿ၊ ကျွန်အမှုထုပ်ပရိသတ်ဖြစ်သော ယောက်ျားအား၊ ဗိဇယဂီရုတ်ယံ၊ ပခုံးရည်ဟင်းထွင်နှစ်ချမြောက်သော၊ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ အစာကို၊ ဒိယျုတိယထာ၊ ပေးအပ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ နိဝေသနေ၊ ရွှေနန်းတော်၌၊ ဒါသကမ္မကရပေါရိသဿ၊ ကျွန်အမှုထုပ်ပရိသတ်ဖြစ်သောယောက်ျားအား၊ သာလိမံသောဒနေ၊ သားဖြင့်ပြင်းသောသလေးထမင်းကို၊ ဒိယျုတိ၊ ပေးအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးနှင့်၊ သမန္တာဝတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝေဂူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဂ္ဂန္တုသုရမာဏဿ၊ အမြဲမပြတ်ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြင့်၍ စင်စစ်နူးညံ့ထိပ်မွေ့သော၊ တဿ မယံ၊ ထိုငါထူးအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အသုတဝါနည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ဝုဇ္ဇေနေ၊ ဝုဇ္ဇေဇဉ်ရိက်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ သမာနေ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းသော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိတ္တာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနံ၊ ယေဝ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသောမိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အတိ၊ ထိတွာ၊ လွန်၍၊ အဇ္ဈိယတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ ဟရာယတိ၊ ရှက်နိုး၏၊ ဇိဂုတ္တတိ၊ စက်ဆုပ်၏၊ အဟံဝိခေါ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ အမြဲဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟံဝေ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ အနတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ သမာနေ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းသော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိတ္တာ၊ မြင်၍၊ အဇ္ဈိယေယံ၊ ငြီးငွေ့ရာ၏၊ ဟရာယေယံ၊ ရှက်နိုးရာ၏၊ ဇိဂုတ္တယံ၊ စက်ဆုပ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုအိုမင်းသောသူတပါးကိုသာမြင်၍၊ ငြီးငွေ့ခြင်းရှက်နိုးခြင်းစက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်ပတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတော၊ ကြံဆင်ခြင်သော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါထူးအား၊ ယောဗ္ဗနေ၊ အရှယ်၌၊ သောယောဗ္ဗနမဒေါ၊ အကြင်အရှယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောယောဗ္ဗနမဒေါ၊ ထိုအရှယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်မူ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟိယျုတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အသုတတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဗျာဓိဓမ္မော၊ ပျားနခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဗျာဓိံ၊ ပျားနာခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗျာဓိတံ၊ ပျားနာခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တာနံယေဝ၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိသောမိမိကိုသာလျှင်၊ အတိထိတွာ၊ လွန်၍၊ အဋ္ဌိယတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ ဟရာယတိ၊ ရှက်နိုး၏၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်၏၊ အဟိဝိခေါ၊ ငါသည်ထည်း၊ ဗျာဓိဓမ္မော၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဗျာဓိံ၊ ပျားနာခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဗျာဓိဓမ္မော၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဗျာဓိံ၊ ပျားနာခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗျာဓိတံ၊ ပျားနာခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဋ္ဌိယေယျံ၊ ငြီးငွေ့ရာ၏၊ ဟရာယေယျံ၊ ရှက်နိုးရာ၏၊ ဇိဂုစ္ဆယျံ၊ စက်ဆုပ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုပျားနာသောသူတပါးကိုမြင်၍ ငြီးငွေ့ခြင်းရှက်နိုးခြင်း စက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပဟိရူပံ၊ လျောက်ပတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိတေံ၊ ဤသို့သော်စိတ်အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသပ္ပိက္ခတော၊ ကြံဆင်ခြင်သော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါတုရားအား၊ အာရောဂျေ၊ အနာမရှိသောအဖြစ်၌၊ ယောအာရောဂျမဒေါ၊ အကြင်အနာမရှိသောအဖြစ်၌မာန်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအာရောဂျမဒေါ၊ ထိုအနာမရှိသောအဖြစ်၌မာန်မူခြင်းကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟိယျုတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အသုတတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မတံ၊ သေသော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တာနံယေဝ၊ သေခြင်းသဘောရှိသောမိမိကိုသာလျှင်၊ အတိထိတွာ၊ လွန်၍၊ အဋ္ဌိယတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ ဟရာယတိ၊ ရှက်နိုး၏၊ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်၏၊ အဟိဝိခေါ၊ ငါသည်ထည်း၊ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟဉ္ဇေဝံ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနုတိတော၊ မလွန်နိုင်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မတံ၊ သေသော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဋ္ဌိယေယျံ၊ ငြီးငွေ့ရာ၏၊ ဟရာယေယျံ၊ ရှက်

တိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍိတ.သက-၄-ဒေဝနုတဝဂ်၊ ၁၃၁

နိုးရာ၏။ ဇိဂုစ္ဆေယျံ၊ စက်ဆုပ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသေသောသူတပါးကိုမြင်၍ပြီး
 ငွေခြင်း ရှက်နိုးခြင်း စက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပတိဂ္ဂုပ္ပံ၊ ထေ့ပတ်
 သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အယောသိ
 ဖြစ်၏။ သိက္ခဏေရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပနိသဗ္ဗိက္ခတော၊ ကြံဆင်ခြင်သော၊
 တဿမဟံ၊ ထိုငါတုရားအား။ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌၊ ယောဇိဝိတ
 မဒေါ၊ အကြင်အသက်ရှည်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ သောဇိဝိတမဒေါ၊ ထိုအသက်ရှည်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်မူခြင်းကို၊
 သဗ္ဗဿ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပတိယူတိ၊ ပတ်အပ်၏။ သိက္ခဏေရဟန်းတို့၊
 မဒေါ၊ မာန်ယစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တယော၊
 သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ယောဗ္ဗမဒေါ၊ အရှုတ်ကို
 စွဲ၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အာရောဂျမဒေါ၊ အနာမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော မာန်ယစ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတမဒေါ၊
 အသက်ရှည်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော မာန်ယစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ သိက္ခဏေရဟန်းတို့၊ ယောဗ္ဗမဒေမတ္ထောဝါ၊
 အရှုတ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းဖြင့် မှေးထူသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 အထုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ရိက်
 သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊
 ကျင့်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊
 ကျင့်၏။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်
 ၏။ ယော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရိက်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်း
 သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်း
 သောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော
 အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်း
 ကြောင့်၊ မရဟာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်းကင်း
 သော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
 ဘောက်ပြန်၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပမဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဏေ၊
 ရဟန်းတို့အာရောဂျမဒေမတ္ထောဝါ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
 မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်မှေးထူသည်လည်းဖြစ်သော၊ အထုတဝါ၊ နည်းသော
 အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ရိက်သည်။ (ဝ)။ သိက္ခဏေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဇိဝိတမဒေမတ္ထောဝါ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်
 ခြင်းဖြင့်မှေးထူသည်လည်းဖြစ်သော၊ အထုတဝါ၊ နည်းသောအကြား

အမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ
 မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊
 မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊
 မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရိုက်သည်၊
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊
 ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ကာ
 ယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ ပရံ၊
 နောက်နှိုး၊ အပါယ်၊ ချမ်းသာခြင်းကင်းသော၊ ဒုပ္ပတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော
 သူတို့၏၊ သား၊ ချာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ဘောက်ပြန်၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
 ငရဲ၌၊ ဥပပစ္ဆိမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း၊ ယောဗ္ဗနမဒမတ္ထောဝါ၊ အရွယ်ကို
 စွဲ၍ဖြစ်သော မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့် မှေ့ထျော့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဘိက္ခံ၊ ဘိက္ခုကို၊ ပစ္စက္ခယ၊ စွန့်၍၊ ဟိနာယာပတ္တတိ၊ လူထွက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဇေဇျ၊ မဒမတ္ထောဝါ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 စွဲ၍ဖြစ်သော မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့် မှေ့ထျော့ သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ (ထ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇိဝိတမဒမတ္ထောဝါ၊ အသက်ရှည်
 ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့် မှေ့ထျော့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခံ၊ ဘိက္ခုကို၊ ပစ္စက္ခယ၊ စွန့်၍၊ ဟိနာယာပတ္တတိ၊ လူထွက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ဝါ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ထောကော၊ သတ္တထောကသည်၊ ဗျာဓိခန္ဓော၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိ၏၊
 ဇရာခန္ဓော၊ ဒိုခြင်းသဘောရှိ၏၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ မရဏေဓိကော၊
 သေခြင်းသဘောရှိ၏၊ ယထာခန္ဓော၊ အကြင်ပျားနာခြင်းစသောသဘော
 ရှိ၏၊ တထာသန္တာ၊ ထိုသို့ပျားနာခြင်းစသောသဘောရှိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊
 ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဇိဂုန္တိန္တိ၊
 စက်ဆုပ်ကုန်၏။ ဇေဝံဓမ္မေသု၊ ဤသို့ပျားနာခြင်းစသောသဘောရှိကုန်
 သော၊ ပါဏီသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အတံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုပျားနာသောသူသည်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇိဂုန္တိယျံ၊ စက်ဆုပ်ငြီးအံ့၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ပျားနာသောသူ
 တပါးစသည်ကိုမြင်၍ စက်ဆုပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဟာရ်နော၊
 နေးထွရှိသော၊ မမု၊ ငါအား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ပျားနာသောသူတပါးစသည်ကိုမြင်
 ၍စက်ဆုပ်ခြင်းသည်၊ ပတိဂ္ဂပံ၊ ထျောက်ပတ်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ။

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝဒုတတဝဂ်၊ ၁၃၃

ဧဝံ၊ ဤသို့များနာသော သံုတပါးစသည်ကိုမြင်၍ မစက်ဆုပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ နိဂ္ဂဟမိ၊ ဥပမိ၊ ငါးပါးတို့မှကင်းရာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အာရောဂျေစ၊ အနာမရှိသောသူ၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ ယောဗ္ဗနတ္ထိံစ၊ အရှယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတတ္ထိံစ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ယောမဒေါ၊ အကြင်မာန်ယစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ နိက္ခမေ၊ အလုံးစုံသောဝင်္ဂဆင်းရဲအပေါင်းတို့မှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ခေမတံ၊ ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဠု၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေမဒေ၊ ထိုမာန်ယစ်ခြင်းတို့ကို၊ အတိကော၊ လွန်မြောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ မြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အတိပဿတော၊ မြင်သော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ၊ တေရတိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ ငါသည်၊ ကာမာနိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိ၊ သေဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နာဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ပဗ္ဗဇိတတော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်မှ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတဥာဏတော၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်မှလည်းကောင်း၊ အနဝတ္ထိ၊ ဆုတ်နှစ် ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဗြဟ္မစရိယပရာယဇော၊ ဖြတ်သောအရိယာမဂ်တည်းဟူသောလည်းလျောင်းရာရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစမိနိတော၊ မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိပတေယျာနိ၊ အကြီးအမှူးမှသာသောကျေးဇူးတရားတို့ သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကာမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတ္တာပိပတေယျံ၊ မိမိကိုယ်ကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောကျေးဇူးတရားလည်းကောင်း၊ ထောကာပိပတေယျံ၊ သတ္တဝေကာကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောကျေးဇူးတရား လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာပိပတေယျံ၊ ယောကုတ္တရာ တရားကို အကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သော ကျေးဇူးတရားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္တာပိပတေယျံ၊ မိမိကိုယ်ကိုအကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သောကျေးဇူးတရားသည်၊ ကာမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤငါတရား သာသနတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဂုက္ခမူထဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ပဒိ သဒ္ဓိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏။

ကိံပဋိသ္မိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ စိဝရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဂါရသ္မာ၊
 အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊
 အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ နအမ္ဘိ၊
 မဖြစ်၊ ဝိဇ္ဇူပါတဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဂါရသ္မာ၊
 အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ
 မထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊
 သေနာသနဟေတု၊ ကျောင်းအိမ်ရာ နေရာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 ပြုသည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဘဝါဘဝ ဟေတု၊ ဤယုတ်သောဘဝ မြတ်
 သောဘဝ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော
 လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော
 ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊
 စင်စစ် သော်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
 ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မရဏေန၊ သေခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝေဟိ၊
 အာနိတလဲလဲ ဝိုကြွေးမည်တမ်းခြင်း တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေဟိ၊
 ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း တို့သည် လည်း ကောင်း၊ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံး
 မသာယာခြင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်း
 ခြင်း တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဩတိဇ္ဈော၊ သက်ဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒုက္ခောတိဇ္ဈော၊ ဒုက္ခအပေါင်းသည် သက်ဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခပရေ
 တော၊ ဒုက္ခအပေါင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဣမဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအရ၏၊ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကို
 ပြုခြင်းသည်၊ အပ္ပေဝနာမပညာယေထ၊ ထင်ငြားအံ့လည်းမယိ၊ ဣတိမနုယိ
 ကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ
 စေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ယာဒိသကေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊
 ကာမေဝ၊ ဝတ္ထုကာမ၏လေသာကာမတို့ကိုလည်း၊ ဩဟာယ၊ ပယ်စွန့်
 ၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 ပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသကေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကာမေဝ၊

တိကနိပါတ်-ဓမ္မပစ္ဆာသက-၄-ဒေဝနုထဝဂ်၊ ၁၃၅

ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ ပရိယေသေယျံ၊ ရှာဖွ်ခြားအံ့၊ တတော၊ ထိုလူဖြစ်
သောအခါစွန့်အပ်သော ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာ ကာမထက်၊ ပါဝိဋ္ဌတဇေ၊
အထူးသဖြင့်ယုတ်မာကုန်သော၊ ကာမေစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ ပရိယေ
သေယျံ၊ ရှာဖွ်ခြားအံ့၊ တံ၊ ထိုသို့ရှာဖွ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နပတိ၊ ရှုပ်၊
မလျှောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ယောဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊
အဘယ်သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဒ္ဓံ
ခေါပန၊ အားထုတ်အပ်သည်သာလျှင်၊ အသလ္လိနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတိ၊ အောက်မှေခြင်းသတိသည်၊ ဥပဗ္ဗိ
တာ၊ အာရုံကိုကပ်၍တည်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မပျောက်ပျက်သည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ နာမကာယရူပကာယသည်၊ ပဿဒ္ဓေါ၊
ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်၊ အသာရဋ္ဌေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊ အာရုံနှိုကောင်းစွာထား
အပ်သည်၊ ဧကဝံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
အတ္တာနံယေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကရိတွာ၊
ပြု၍၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဇေတိ၊ ဖယ်စွန့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို
ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ သာပစ္စံ၊ အပြစ်ရှိသောတရားကို၊ ပဇေတိ၊ ဖယ်စွန့်
၏၊ အနုစ္စံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်
စွာ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရေတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဣဒံ၊ ဤမိမိကိုယ်ကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောကျေးဇူးတရားကို၊ အတ္တာ
ဝိပတေယျံ၊ အတ္တာဝိပတေယျဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
လောကံ၊ ဝိပတေယျံ၊ သတ္တလောကကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောကျေးဇူး
တရားသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤငါတရား
သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောသို့ကပ်
သည်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ သုညာဂါရ ဝတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ပဗ္ဗိ
သဗ္ဗိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်အတိုင်း၊ ငါသည်၊
ဝိဝရဟေတု၊ သက်နိုးဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာ
ထောင်သော လူ၏ ဘောင်၌၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

မထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊
 ဝိဇ္ဇာပါတဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သောလူ၏ ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ
 မထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊
 သေနာသန ဟေတု၊ ကျောင်းအိမ်ရာ နေရာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အန
 ဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်
 နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဘဝါဘဝဟေတု၊ ဤယုတ်သောဘဝမြတ်သောဘဝဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ မရုဏေန၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောကေဟိ၊ စိုး
 ရိမ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝေဟိ၊ အဘန်ထလဲလဲငိုကြွေမြည်
 တမ်းခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဒေ၊ မနုဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩတိဇ္ဈော
 သက်ဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခောတိဇ္ဈော၊ ဆင်းရဲသည်သက်ဝင်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခပရေထော၊ ဆင်းရဲသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလဿ၊
 အလုံးစုံသော၊ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏၊ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံး
 ကိုပြုခြင်းသည်၊ အပ္ပေဝနာမပညာယေထ၊ ထင်ငြားအံ့လည်းမဟိ၊ ဣတိမန
 သိကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ
 ပန၊ စင်စစ်၊ အဟံစေဝ ငါသည်သာလျှင်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 ပြုသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကိုလည်း၊
 ဝိတက္ကေယျံ၊ ကြံငြားအံ့၊ ဗျာပါဒ ဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက် ကိုလည်း၊
 ဝိတက္ကေယျံ၊ ကြံငြားအံ့၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်ကိုလည်း၊
 ဝိတက္ကေယျံ၊ ကြံငြားအံ့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အယံလောကသန္နိဝါသော၊ ဤ
 သက္ကလောက၏တည်ရာဖြစ်သောစကြာဝဠာသည်၊ မဟာ၊ များ၏၊ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ မဟန္တသ္မိံ၊ များစွာသော၊ လောကသန္နိဝါသေ၊ သက္ကလောက၏
 တည်ရာဖြစ်သောစကြာဝဠာ၌၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊
 ကာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုရကုန်သော၊ ပရစိတ္တဝိဒုနော၊ သူတပါး၏စိတ်

ကိုသိတတ်ကုန်သော၊ သမထပြောဟူတာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
ကုန်၏၊ တော၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုရတောဝိ၊ အဝေးအရပ်မှလည်း၊
ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ အာသန္နာဝိ၊ အနီးအရပ်မှလည်း၊ နဒိသာန္တိ၊ မထင်ကုန်၊
စေတသာဝိ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်လည်း၊ ဗိတ္တံ၊ သူတပါး၏စိတ်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊
တေဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဣမံကုလပုတ္တံ၊ ဤ
အမျိုးကောင်းသားကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်သော၊ အယံကုလပုတ္တော၊ ဤ
အမျိုးကောင်းသားသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
ထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ
မထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမာနေပ၊
ဖြစ်လျက်၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသထေတိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ ဝေါကိဇ္ဈော၊ ရောပြွမ်းလျက်၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနေယျံ၊ သိကုန်ရာ၏၊ ဣဒ္ဓိမန္တိ၊ နိဗ္ဗေယျံ၊ တန်ခိုးရှိကုန်
သော၊ ဗိဗ္ဗစက္ခကော၊ နတ်မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရမိတ္တဝိဒုနိယော၊
သူတပါး၏စိတ်ကိုသိကုန်သော၊ ဒေဝတာဝိခေါ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ တော၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဒုရတောဝိ၊ အဝေးအရပ်မှလည်း၊ ပဿန္တိ၊
မြင်ကုန်၏၊ အာသန္နာဝိ၊ အနီးအရပ်မှသော်လည်း၊ နဒိသာန္တိ၊ မထင်ကုန်၊
စေတသာဝိ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်လည်း၊ ဗိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊
တေဝိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘော၊ အချင်းနတ်များတို့၊ ဣမံကုလ
ပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးကောင်းသားကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ အယံကုလ
ပုတ္တော၊ ဤအမျိုးကောင်းသားသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါကြည်ညို၍၊ အဂါရသ္မာ၊
အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်
ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမာနေပ၊
ဖြစ်လျက်၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသထေတိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ ဝေါကိဇ္ဈော၊ ရောပြွမ်းလျက်၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနေယျံ၊ သိကုန်ရာ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၍၊ ကိံပုဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်
သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့ထကို၊
အာရဇ္ဇံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသလ္လိနံ၊ ဆုတ်နုတ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ
ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်
သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မပျောက်ပျက်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊
ကာယော၊ နာမကာယဂ္ဂပကာယသည်၊ ပဿန္တေ၊ ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

အသာဓုဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်။ သာဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွက်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ အာရုံရှိကောင်းစွာထားအပ်သည်။ ဧကဝ္ဋံ၊ တစ်ခုသော အာရုံရှိသည်။ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ကြိဆင်ခြင်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယောကံယေဝ၊ သတ္တလောကကိုသေလျှင်။ အဓိပတိံ၊ အကြီးအမှူးကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ ပဗဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသောတရားကို။ ပဗဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသောတရားကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်စွာ။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရေတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤသတ္တလောကကို အကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သော ကျေးဇူးတရားကို။ လောကာဓိပတေယျံ၊ လောကာဓိပတေယျဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မာဓိပတေယျံ၊ လောကုတ္တရာကို အကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သော ကျေးဇူးတရားသည်။ ကတမဓမ္မံ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဗေ၊ ဤသဘာဝတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရညဂတောဝါ၊ ထောင့်သို့ကပ်သည်လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူထဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်လည်းကောင်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ကြိဆင်ခြင်၏။ ကံ၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ။ အဘယ်သို့ကြိဆင်ခြင်သနည်း။ ခေါပနစင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စိဝရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ နအဒ္ဓိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တုပါတဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ နအဒ္ဓိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာဝဟေတု၊ ဤယုတ်သောဘဝဖြတ်သော ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ နအဒ္ဓိ၊ မဖြစ်။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်လည်း

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဍိတသက-၄-ဒေဝဒုတတဝဂ်၊ ၁၃၉

ကောင်း၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မရဏေ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောကေယိ၊ ရိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝေယိ၊ အာာန်တလဲလဲငိုကြွေးခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခေယိ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿေယိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါယာသေယိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩတိဏ္ဍော၊ သက်ဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခောတိဏ္ဍော၊ ဆင်းရဲသည် သက်ဝင် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဝထဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအရ၏၊ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်၊ အပ္ပေဝနာမပညာယေထ၊ ထင်ရှင်ငြားအံ့လည်းမထိ၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပျက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ နာဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကို၊ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာကောတော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသောတရားတော်သည်၊ သန္တိဗြူကော၊ ငြိမ်းမွမ်းအပ်သောအရိယမဂ်ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့ကိုအောင်တတ်၏၊ ဓမ္မော၊ လေးပါးသောအရိယမဂ် တရားသည်၊ အကာလိကော၊ ကာလအခါမလင့်အရိယဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသောတရားတော်သည် ဖော်ပသိကော၊ ထာထုည့်ရှုထုည့်ဟူသောအစီအရင်ကိုခံထိုက်၏၊ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသောတရားတော်သည်၊ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်နှိုက်၍ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသောတရားတော်ကို၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်နှိုး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗြဟ္မစာရီ၊ ထိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တော၊ ထိုထိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုကိုးပါးသောတရားတော်ကို၊ ဇာနံဇာနန္တော၊ ထိုကုန်ထျက်၊ ပဿံပဿန္တော၊ မြင်ကုန်ထျက်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟံစေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဝေံ၊ ဤသို့သွာခါတော၊ ကောင်းစွာကောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတအထိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း ပြုသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ထျက်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်၊ ပမက္ကော၊ မေ့ထျက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေငြားအံ့၊ တံ၊ ထိုပျင်းရိ မေ့ထျက်သည်ဖြစ်၍ နေခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ပတိဇ္ဈပံ၊ ထျောက်ပတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ငြိဆင်ခြင်၏၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ငြိဆင်ခြင်၏၊ ကိံပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊ အထယ်သို့ငြိ

ဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရေဇံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသလ္လိနံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သည်။ အသံ၊ ခုဋ္ဌာ၊ မပျောက်မပျက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ နာမကာယရူပကာယသည်၊ ပဿဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်၊ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာတိတံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်။ ဧကဝ္ဓံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဓမ္မယေဝ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသောတရားကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အဖြစ်မရှိသောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောကျေးဇူးတရားကို၊ ဓမ္မာဓိပတေယျံ၊ ဓမ္မာဓိပတေယျဟူ၍ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ အဓိပတေယျာနံ၊ အကြီးအမှူးမှသာသောတရားတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သစ္စံ၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော သဘောရှိသောကုသိုလ်တရားကို ထည်းကောင်း။ ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ ရသာဝါ၊ ချွတ်ယွင်းဘေးကင်းပြန်မဟုတ်မှန်သော သဘောရှိသော အကုသိုလ်တရားကို ထည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အတ္တာဝါ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ ပုရိဝံ၊ ခပ်အိမ်းသော သူတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လောကော၊ သတ္တလောကန္တံ၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ပက္ခဗ္ဗတော၊ ပြုသောသူအား၊ ရဟောနာမ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တော၊ အချင်းတို့၊ ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကဏ္ဍာဏံ၊ ကောင်းသော၊ သက္ခိံ၊ သက်သေသဘွယ်ဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ အတိမညထိ၊ လွန်၍အောက်မေ့၏။ အထ၊ ထိုသို့အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဝါပံ၊ မကောင်းမှုဟု ဆိုအပ်သော၊ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို၊ ပရိဂူဟထိ၊ လျှို့ဝှက်၏။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောကန္တံ၊ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်သော အကုသိုလ်တရားကို၊ စရန္တံ၊ ကျင့်သော၊ ဗာလံ၊

သူရိက်ကို၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထထာဂတာစ၊ ထိုထို
 ဈာန်အဘိညာဉ်ထည်းဟူသောသဘောအားဖြင့်ကောင်းသောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်လာခြင်းရှိသော၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဿန္တိ၊ မြင်
 ကုန်၏၊ ထသ္မာဟိထသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တာဗိပတေယျော၊ မိမိ
 ကိုက်ကိုအကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောကျေးဇူးတရားရှိသော၊ သစ္စပရက္ကမော၊
 မတောကံမပြန် မှန်သော လုံ့လရှိသော၊ ရနိ၊ ဥာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ပဓာနဝါ၊ လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယောစ၊ အကြင်ရဟန်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ လောကဗိပေါ၊ သတ္တ ယောကကို အကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သော
 ကျေးဇူးတရားရှိသော၊ နိပကော၊ ပညာရှိသော၊ ဈာယိ၊ မကောင်းမှုကိုဗုတ်
 ကြည်းထတ်သော၊ သစ္စပရက္ကမော၊ မတောကံမပြန်မှန်သောလုံ့လရှိသော၊
 ရနိ၊ ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဓာနဝါ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောစ
 တိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ဓမ္မာဗိပေါ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါး
 ကိုအကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သော ကျေးဇူးတရားရှိသော၊ အနုဓမ္မစာရိ၊ လော
 ကုတ္တရာတရားကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသော၊ သစ္စ
 ပရက္ကမော၊ မတောံမပြန်ဟုတ်မှန်သောလုံ့လရှိသော၊ ရနိ၊ ဥာဏ်ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ပဓာနဝါ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောစတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်လည်း၊ မာရိ၊ ကိလေသမာရ်ကို၊ ပသယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ အန္တကံ၊ အယုတ်
 ကို ပြုတတ်သော ကိလေသ မာန်ကို၊ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်စက် ထွင်းမိုး၍၊
 ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဗုတိ၊
 ရောက်လတ္တံ့၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ လောကဗိဇု၊ လောဇာ
 သုံးပါးကိုထိသော၊ သုမေခေ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံး
 စုံကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တေဘူမကဝဋ်တရားတို့၌၊ အတမ္ပယေသု၊ ထိုတဏှာဖြင့်
 ပြီးသော၊ ရနိ၊ ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 နတိယဟိ၊ မယုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

ထကြိ ထိုဒေဝဒုတိယဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဗြဟ္မ၊ မြတ်သော
 အဓိအာတို့ကိုလုပ်ကျွေးသည်ကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊
 အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာအား ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ သာရိ
 ဝုတ္တော၊ သာရိဝုတ္တရာအားဟောရာ ဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ နိဒါနံ၊
 ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံ တို့၏ အကြောင်းကို ဟောရာ ဖြစ်သောသုတ်

လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထကေနစ၊ ဟတ္ထာဇ္ဇာဝကမင်းသားအားဟောတော်မူရာ
 ဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ နုတ၊ သေမင်း၏တမန်ကိုဟောရာဖြစ်သော
 သုတ်လည်းကောင်း၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရာဇာနောစ၊ သိကြားမင်းတို့ကို
 ဟောရာ ဖြစ်သောသုတ် လည်း ကောင်း၊ သုခု မာလော၊ ကိုယ်တော်၏
 အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ် လည်းကောင်း၊ အဓိ
 ပထေပယူနစ၊ အကြီးအမှူးမှသာသောကျေးဇူးတရားကိုဟောရာဖြစ်သော
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ထည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးခု
 မြောက်သော၊ ဒေဝဒုတဝဂ္ဂေါ၊ ဒေဝဒုတဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

တိကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍိတသက-၅-ဓူဠဝဂ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးသောတရားတို့၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝါ၊
 မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုလ
 ပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသ
 ဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကံတမေသံ၊ အတယ်သို့သောသတောရှိကုန်သော၊ တိဏ္ဍံ၊
 သုံးပါးသော တရားတို့၏၊ သမ္ဗု ဒိဘာဝါ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊
 ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝါ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဒေပယူဓမ္မဿ၊ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထု၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝါ၊ မျက်
 မှောက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တော၊
 အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒက္ခိဏေယျာနံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝါ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါ
 တရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သားသည်၊ ဗဟုံ၊
 များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါး
 သောတရားတို့၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝါ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါ
 တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊
 ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။

ဣမေသံဘိဇ္ဈံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့၏-သမ္ပုဒ်တာဝါ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုလယုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗဟို၊ များစွာ၊ ဝုတ္တိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားဝေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ဇဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသောသူကို၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသောသူကို၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သည်၊ သိလဝန္တာနံ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓန္ဓံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သောတုကာမော၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဂတမထမစ္ဆေရေန၊ ကင်းသောဝန်တို့ခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓုတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွာကြွခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယတပါဏိ၊ ဆေးကြောအပ်ပြီးသော ထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါသဂ္ဂရထော၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ မွေ့ထျော်သည် ဖြစ်၍၊ ယာဝယောဂေါ၊ ထောင်းခြင်းငှါသင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိတာဂရထော၊ ပေးလှူခြင်းခွဲခြမ်းဝေစာန်ခြင်း၌မွေ့ထျော်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသောသူကို၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဇဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသောသူကို၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ သိလဝန္တာနံ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓန္ဓံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ သောတံ၊ နာခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ မစ္ဆေရမလံ၊ ဝန်တို့ခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနယေ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်း
 တို့ဖြင့်၊ ကထာပဝတ္တိနိ၊ စကား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထ
 မေဗ္ဗိ၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိကုန်သော၊ တီတိ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊
 ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ကထာပဝတ္တိနိ၊ စကား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူ သည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊
 ဟော၏၊ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်၏ အနက်ကို
 သိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်ကိုသိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 သုကာတိ၊ နာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်၏အနက်
 ကိုသိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်ကိုသိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုကာ
 တိ၊ နာ၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဟောသောသူနှာသော
 သူတို့သည်။ အတ္ထပဋိသံဝေဒိနောစ၊ ပါဠိတော်၏ အနက်ကို သိကုန်သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိနောစ၊ ပါဠိတော်ကိုသိကုန်သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ကထာပဝတ္တိနိ၊ စကား၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ကထာပဝတ္တိနိ၊ စကား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထဝသေ၊ အကျိုး
 ထူးရှိသော အကြောင်းတရားတို့ကို၊ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာမြင်သော
 သူသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊
 အလမေဝ၊ ထောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကထမေ၊ အဘယ်သို့သော
 သဘောရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထဝသေ၊ အကျိုးထူး
 ရှိသောအကြောင်း တရားတို့ကို၊ သမ္ပဿမာနေန၊ ကောင်းစွာမြင်သောသူ
 သည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။
 အလံ၊ ထောက်မတ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
 တိ၊ ဟော၏၊ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်၏အနက်ကို

ထိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်ကိုထိသည်ထည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ထည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုကာတိ၊
 နာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ အတ္ထပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်၏အနက်ကိုထိသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိစ၊ ပါဠိတော်ကို ထိသည်ထည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ထည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊
 ဟော၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ထည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုကာတိ၊ နာ၏။
 ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဟောသောသူနာသောသူတို့သည်။
 အတ္ထပဋိသံဝေဒိနောစ၊ ပါဠိတော်၏အနက်ကိုထိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မပဋိသံဝေဒိနောစ၊ ပါဠိတော်ကိုထိကုန်သည်ထည်း။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထဝသေ၊ အကျိုးထူး
 ရှိသောအကြောင်း တရားတို့ကို၊ သမ္ဘဿမာနေန၊ ကောင်းစွာမြင်သောသူ
 သည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊
 အထမေဝ၊ လျှောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ကယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေအတ္ထဝသေ၊ ဤအကျိုးထူးရှိသော
 အကြောင်းတရားတို့ကို၊ သမ္ဘဿမာနေန၊ ကောင်းစွာမြင်သော သူသည်၊
 ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ အထ
 မေဝ၊ လျှောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

စတုတ္ထတုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဏှိတပညတ္တာနိ၊ ပညာရှိတို့သည် ပညတ်အပ်
 သောအရာတို့သည်။ သပ္ပုရိသပညတ္တာနိ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောတရား
 ထောင်းတို့သည်ပညတ်အပ်သော အရာတို့သည်။ ဣမာနိတီဏိ၊ ဤသုံးပါး
 တို့တည်း။ တီဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းကို၊ ပဏှိတပညတ္တံ၊ ပညာရှိတို့
 သည်ပညတ်အပ်၏။ သပ္ပုရိသပညတ္တံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော တရား
 ထောင်းတို့သည်ပညတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်
 ကို၊ ပဏှိတပညတ္တာ၊ ပညာရှိတို့သည်ပညတ်အပ်၏။ သပ္ပုရိသပညတ္တာ၊
 သူတော်ကောင်းဖြစ်သော တရားထောင်းတို့သည်ပညတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ မာတာဝိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊
 ပဏှိတပညတ္တံ၊ ပညာရှိတို့သည်ပညတ်အပ်၏။ သပ္ပုရိသပညတ္တံ၊ သူတော်
 ကောင်းဖြစ်သော တရားထောင်းတို့သည်ပညတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တို့၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ပဏ္ဍိတပညတ္တာနိ၊ပညာရှိတို့သည်ပညတ်အပ်သောအရာ
 တို့သည်၊ သဗ္ဗုရိသပညတ္တာနိ၊ သူထော်ကောင်းဖြစ်သောတရားထောင်းတို့
 သည်ပညတ်အပ်သော အရာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ သတ္တိ၊သူထော်ကောင်းတို့သည်၊
 ဒါနံ၊ပေးလှူခြင်းကို၊ ပညတ္တံ၊ပညတ်အပ်၏၊ အဟံ၊သာ၊ သူတပါးတို့အား
 မညှဉ်းဆဲခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝံယမော၊သီလကို ကောင်းစွာစောင့်
 ရှောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒမော၊စက္ခု၊အစရှိသေးဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း
 ကိုထည်းကောင်း၊ ပညတ္တော၊ပညတ်အပ်၏၊ သန္တာနံ၊သူထော်ကောင်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 မာထာဝရီတူနံ၊အဓိအာတို့အား၊ဥပဋ္ဌာနံ၊လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ပညတ္တံ၊ပညတ်
 အပ်၏၊ ။သတံ၊သူထော်ကောင်းတို့၏၊ယာနိဋ္ဌာနာနိ၊အကြင်သုံးပါးသော
 အကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ထိုသုံးပါးသော
 အကြောင်းတို့ကို၊ အရိယော၊မြတ်သော၊ဒုဿနသမ္ပန္နော၊ဥာဏ်အမြင်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ သေဝေထ၊မှီဝဲရာ၏၊ သော၊ထိုမှီဝဲ
 သောသူသည်၊ သီဝိ၊အေးမြရာဖြစ်သော၊ ထောကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ ဘဇတေ၊
 ကပ်ရ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊သီလဝန္တော၊သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ပဗ္ဗဇိတာ၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ယံဂါမံဝါ၊အကြင်ရွာကိုထည်းကောင်း၊ယံနိဂမံဝါ၊အကြင်
 နိဂုံးကိုထည်းကောင်း၊ဥပနိဿာယ၊အခြံဆွမ်းခံရွာပြု၍၊ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်
 ၏၊တတ္ထ၊ထိုရွာနိဂုံး၌၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ တိတိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဋ္ဌာနေ
 ဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟုံ၊များစွာ၊ ဝုဠံ၊ကောင်းမှုကို၊ ပဿန္တိ၊ပွားစေ
 ကုန်၏၊ ကတမေဟိ၊အဘယ်သို့သော သဘောရှိကုန်သော၊တိတိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ဋ္ဌာနေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟုံ၊များစွာ၊ ဝုဠံ၊ကောင်းမှုကို၊
 ပဿန္တိ၊ပွားစေကုန်သနည်း။ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာ
 ယ၊နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိတိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟုံ၊များစွာ၊ ဝုဠံ၊
 ကောင်းမှုကို၊ပဿန္တိ၊ပွားစေကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သီလဝန္တော၊
 သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယံဂါမံဝါ၊အကြင်
 ရွာကိုထည်းကောင်း၊ယံနိဂမံဝါ၊အကြင်နိဂုံးကိုထည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာ

ယ၊ အဓိတ္တဝါဒံ ရှာပြု၍၊ ဝိယာရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတ္ထ၊ ထိုရှာနိဂုံး၌ကံ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဗဟို၊ များစွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သင်္ခတဿ၊ သင်္ခတတရား၏၊ သင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ သင်္ခတဟုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော လက္ခဏာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏၊ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို၊ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသင်္ခတတရား၏၊ အညထတ္ထံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ၏ အဖြစ်ကို၊ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သင်္ခတဿ၊ သင်္ခတတရား၏၊ သင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ သင်္ခတတရားဟုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သောလက္ခဏာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသင်္ခတဿ၊ အသင်္ခတတရား၏၊ အသင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ အသင်္ခတတရားဟုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သောလက္ခဏာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊ နပညာယတိ၊ မသိအပ်၊ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို၊ နပညာယတိ၊ မသိအပ်၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသင်္ခတတရား၏၊ အညထတ္ထံ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ၏အဖြစ်ကို၊ နပညာယတိ၊ မသိအပ်၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အသင်္ခတဿ၊ အသင်္ခတ တရား၏၊ အသင်္ခတ လက္ခဏာနိ၊ အသင်္ခတ တရားဟုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော လက္ခဏာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရေဇံ၊ တောင်မင်းကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ မဟာသံဃာ၊ ကြီးသောသင်္ခတတို့သည်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝဇိတိ၊ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝနန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော။

ဝဇီတိ၊ ပွါးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါးကုန်သနည်း၊ သာခါပတ္တ ပထာသေန၊
 အခက်အခက်အခက်လျော်ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါးကုန်၏၊ တပပဋိကာယ၊ အခွံအပွေး
 ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါးကုန်၏၊ ဖေဂ္ဂုသာနေ၊ အကာအနှစ်ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါးကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝဇီတိ၊ ပွါးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါးကုန်
 ၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိမဝန္တံ၊ တိမန္တောအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရံ၊
 တောင်မင်းကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ မဟာသာယာ၊ ကြီးသောသစ်ပင်တို့
 သည်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာတိဝဇီတိ၊ ဤပွါးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊
 ပွါးကုန်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ သဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါ
 တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပတိ၊ အမျိုးကောင်းသားကို၊ နိဿာယ၊ အမှီ
 ပြု၍၊ အန္တောဇနော၊ သားမယားစသောအတွင်းသားအပေါင်းသည်၊ တိတိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဝဇီတိ၊ ပွါးခြင်း တို့ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါး၏၊ ကတမာတိ၊
 အဘယ်သို့သောသဘောရှိ ကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝဇီတိ၊ ပွါး
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါးသနည်း၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါး၏၊
 သိထေန၊ သိထဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါး၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါး၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ဝဇီတိ၊ ပွါးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါး၏၊
 ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပတိ၊ အမျိုး
 ကောင်းသားကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ အန္တောဇနော၊ သားမယားစသော
 အတွင်းသားအပေါင်းသည်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝဇီတိ၊ ပွါးခြင်းတို့
 ဖြင့်၊ ဝဇနိ၊ ပွါး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အရညတ္ထိ၊
 အရှင်ပိုးမင်းတို့မှကင်းသော၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီးစွာသော၊ သေလော၊
 ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတောင်ကို၊
 ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝနပ္ပတိ၊ တောင်၌အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေထ
 ရုက္ခာ၊ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဝဇနိ၊ ယထာပိ၊ ပွါးကုန် သကဲ့သို့လည်း။
 တထေဝ၊ ထိုအတုသာလျှင်၊ ဣခ၊ ဤသောကန္တိ၊ သိထသမ္ပန္နံ၊ သိထနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလပတိ၊ အမျိုးကောင်း
 သားကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ သဗန္ဓဝ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်
 သော၊ ပုတ္တဒါရာစ၊ သားမယားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အမစ္စာစ၊
 အမှုကြီးငယ်၌တကွဖြစ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပတိသံဃာစ၊
 ခေတ်မျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။
 အဿ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသားအား။ အနုပဇိ
 ဝိနော၊ မှီ၍အသက်ပွေးခြင်းရှိကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုသူတို့ သည်လည်းကောင်း။

သဒ္ဓါဒိတိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောသုံးပါးသော တရားတို့ဖြင့်၊ ဝနန္တိ၊ ပွားကုန်၏။
 ဣမ၊ ဤသောကဉ္စ၊ အတ္တမတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို၊ ဝိစက္ခကာ၊ မြှော်မြင်ထုတ်သော်
 ပညာရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သီလဝတော၊ သီလရှိသော၊ အဿ၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ စာဂဉ္စ၊ ဝှန်ကြ
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သုစရိတာဒိစ၊ ကောင်းသော အကျင့်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဿမာနာ၊ ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုကုဗ္ဗန္တိ၊ အံ့တုလိုက်၍ပြုကုန်၏။
 သုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ သုဂတိသို့ထားကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသဘွယ်ဖြစ်သော၊
 ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ စရိတွာန၊ ကျင့်ကုန်၍၊ ဒေဝလောကသို့၊ နတ်ပြည်၌၊
 နန္ဒိနော၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ကာမိကာမိနော၊ အလိုရှိအပ်သောကာမ
 ဂုဏ်ဖြင့်အလိုရှိတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မောဒန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေတိ၊ အကြောင်းတို့
 ဖြင့်၊ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့လကို၊ ကရဏီယံ၊
 ပြုအပ်ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေတိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြုသင့်ပြုထိုက်သနည်း။
 အနုဗ္ဗန္တာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ
 နံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်း
 ဌာ၊ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်
 ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။ အနုဗ္ဗန္တာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းဌာ၊ အာတပ္ပံ၊ ကိလေ
 သာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။
 ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန် ပြီးသော၊ သာဓိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာနံ၊
 ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော၊ ချောနံ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊
 ကဗျုကာနံ၊ ခါးစပ်ကုန်သော၊ အဿာတာနံ၊ မဿယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာ
 ပါနံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ပါထဟရာနံ၊ အသက်ကိုဆောင်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အဓိဝါသနာယ၊ သည်းခံခြင်းဌာ၊
 အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့လကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်
 ပြုသင့်ပြုထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေတိ၊ အကြောင်း

တို့ဖြင့်၊ အာထပ္ပံ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြုသင့် ပြုထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိဗ္ဗာနေယိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အာထပ္ပံ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေ တတ်သောလုံ့လကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြုသင့်ပြုထိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အာထပ္ပံ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေး သော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ။ အာထပ္ပံ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေ တတ်သော လုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ သာဓိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန် သော၊ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနံ၊ ထင်္ကံကုန်သော၊ ခရာနံ၊ ကြမ်းတမ်း ကုန်သော၊ ကဗျူကာနံ၊ ခါးစင်ကုန်သော၊ အသာတာနံ၊ မသာယာအပ်ကုန် သော၊ အမနာပါနံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ပါဏဟရာနံ၊ အသက် ကိုဆောင်စေ တတ်ကုန်သော၊ ဝေဓနာနံ၊ ဝေဓနာတို့ကို၊ အဓိဝါဒနာယ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အာထပ္ပံ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လကို၊ ကရော တိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ အပေါင်း၏။ အန္တကိရိ ယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အာသာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သောလုံ့လရှိ သော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မဟာစောရော၊ မိုးသူကြီးသည်၊ သန္တိ၊ အိပ် ခြံစစ်ကိုလည်း၊ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖောက်ဖြတ်၏၊ နလ္လောပံပိ၊ ကြီးစွာသောလူယက် ခြင်းကိုလည်း၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊ ဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ကောဂါရိကံပိ၊ တအိမ် ထည်းကိုသာလျှင်ခြံရံ၍လူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပရိပန္နေ စိ၊ ခရီးစွန့်၍လည်း၊ ပန္နဟနတ္ထာယ၊ ခရီး၌လူယက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တိဗ္ဗတိ၊ ထည့်၏၊ ကပာမေတိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မဟာ

စောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ သန္တိဝိ၊ အိမ်ခြံစပ်ကိုလည်း၊ ဆိပ်ခွဲတိ၊ ဖောက်ဖြတ်
ထနည်း၊ နိလ္လောပံပိ၊ ကြီးစွာသောလူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း၊ ကောဂါရိကံပိ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင် ခြံရံ၍
လူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ပရိပဇ္ဇေပိ၊ ခရီးစွန့်ခွဲလည်း၊
ပန္တဟနတ္ထာယ၊ ခရီးခွဲလူယက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ထနည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊
ဝိသမနိသိတောစ၊ မညီညွတ်သော အရပ်ကို ဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဂဟနနိသိတောစ၊ တောမြို့ကို ဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗသဝ
နိသိတောစ၊ အားကြီးသောသူကို ဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ အင်္ဂုတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ သန္တိဝိ၊ အိမ်ခြံစပ်ကိုလည်း၊ ဆိပ်ခွဲတိ၊
ဖောက်ဖြတ်၏၊ နိလ္လောပံပိ၊ ကြီးစွာသောလူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ကောဂါရိကံပိ၊ တအိမ်တည်းကိုသာလျှင် ခြံရံ၍
လူယက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပရိပဇ္ဇေပိ၊ ခရီးစွန့်ခွဲလည်း၊ ပန္တ
ဟနတ္ထာယ၊ ခရီးခွဲလူယက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ ဝိသမ
နိသိတောစ၊ မညီညွတ်သော အရပ်ကို ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ နဒိဝိဒုဂ္ဂ
ဝါ၊ မြစ်တို့၏ ကူးစပ်နိုင်ခဲ့သော အရပ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ပဗ္ဗထဝိသမံဝါ၊
ထောင်၏ မညီညွတ်သော အရပ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ နိသိတော၊ ဖြစ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၍ သို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊
ခိုးသူကြီးသည်၊ ဝိသမနိသိတောစ၊ မညီညွတ်သော အရပ်ကို ဖြစ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊
ခိုးသူကြီးသည်၊ ဂဟနနိသိတောစ၊ တောမြို့ကို ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊
တိဏဂဟနံဝါ၊ မြက်မြို့ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ရုက္ခဂဟနံဝါ၊ သစ်ပင်မြို့ကို
လည်း၊ ကောင်း၊ ရောဝံဝါ၊ တစ်ခုကံထူထဲသော အချင်းချင်း စက်ရှက်သော
အခက်ရှိသော ကြီးစွာသော အတောအရပ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ မဟာဝနသဏ္ဍံဝါ၊
ကြီးစွာသော တောအရပ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ နိသိတော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၍ သို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီး
သည်၊ ဂဟနနိသိတောစ၊ တောမြို့ကို ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယိ

ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်၊မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်၊ဗလဝ
နိဿိတော၊အားကြီးသောသူကုန်၍သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ဣဒေ၊ဤလောက၌၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ရာဇာနံဝါ၊
မင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးကိုလည်း
ကောင်း၊ နိဿိတော၊ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ထိုခိုးသူအား၊ဇေဝံ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်း။ ဝံ၊ငါ့ကို၊ကောစိ၊တစ်ထယောက်သောသူသည်။ ကိဉ္စ၊တစ်ထွန်း
သောစကားကို၊သစေဝက္ခတိ၊အကယ်၍ဆိုလတ္တံ့၊ခေါ၊စင်စစ်၊ဣမေရာဇာ
နောဝါ၊ဤမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေရာဇမဟာမတ္တာဝါ၊ဤမင်း၏
အမတ်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိယောဓာယ၊သင့်သောအကြောင်း
ကို ထည့်သွင်း၍၊ အတ္ထံ၊ ငါ၏အကျိုးကို၊ ဘဏိဿန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊
ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောစိ၊ တစ်
ထယောက် သော သူသည်။ ကိဉ္စ၊ တစ် ထွန်းသော စကားကို။ သစေ
အာဟ၊အကယ်၍ဆိုအံ့၊ အဿ၊ထိုခိုးသူ၏၊ ထေရာဇာနောဝါ၊ထိုမင်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ တေရာဇ မဟာမတ္တာဝါ၊ ထိုမင်း၏အမတ်ကြီးတို့
သည်လည်းကောင်း၊ပရိယောဓာယ၊သင့်သောအကြောင်းကိုထည့်သွင်း၍
အတ္ထံ၊ငါ၏အကျိုးကို၊ ဘဏိဿန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇေဝံခေါ၊
ဤသို့လျှင်၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ ဗလဝနိဿိတော၊ အားကြီး
သောသူကုန်၍သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊
တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊
ပြည့်စုံသော၊မဟာစောရော၊ခိုးသူကြီးသည်။ သန္တိပိ၊အိပ်ခြစ်ကိုလည်း၊
ဆိန္နတိ၊ဖောက်ဖြတ်၏။ နိလ္လောပံပိ၊ ကြီးစွာသောလူယက်ခြင်းကို လည်း၊
ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဟရတိ၊ဆောင်၏။ ဧကာဂါရိကံပိ၊ တအိပ်တည်းကိုသာလျှင်
ခြံ၍ လူယက်ခြင်း ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပရိ ပန္နေပိ၊ ခရီးစွန်
၌လည်း၊ ပန္နဟနတ္ထာယ၊ ခရီး၌လူယက်ခြင်းအကျိုး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။
ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊အင်္ဂေဟိ၊အင်္ဂါတို့နှင့်၊သမန္နာဝတော၊ပြည့်စုံသော၊ပါပဘိက္ခု၊ယုတ်
မာသောရဟန်းသည်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ခတံ၊ရုဏ်းကျေးဇူးကိုတူးမြို့
သောအားဖြင့်တူးမြို့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ရုဏ်းကျေးဇူးကိုပျက်ဆီး
သောအားဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ရှုကင်ဆောင်၏။ သာ
ဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။

သာဓုဝဇ္ဇောစ၊ စွပ်စွပ်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း
အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သော
သဘော ရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသော အားဖြင့် တူးဖြို
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် ပျက်
ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်သနည်း။ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်
ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိညှနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာဓုဝဇ္ဇော
စ၊ စွပ်စွပ်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း၊ အပု
ညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤ
ငါထုရားသာသနာထော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသမ
နိသိတောစ၊ မညီမညွတ်သော အရပ်ကို မှီသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဂဟနနိသိတောစ၊ တောခြံကို မှီသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလဝနိသိ
တောစ၊ အားကြီးသော သူကို မှီသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသော အားဖြင့် တူးဖြို အပ်သည် ဖြစ်၍၊
ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည် ဖြစ်
၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏၊ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝိညှနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာဓုဝဇ္ဇောစ၊ စွပ်စွပ်အပ်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊
ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်
မာသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသမနိသိတော၊ မညီညွတ်သော အရပ်ကို မှီသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ပါပ
ဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသမေန၊ မညီညွတ်သော၊ ကာယကဓ္မ
န၊ ကာယကံနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသမေန၊
မညီညွတ်သော၊ ဝစီကဓ္မန၊ ဝစီကံနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသမေန၊ မညီညွတ်သော၊ မနောကဓ္မန၊ မနောကံနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့လျှင်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသမနိသိတော၊
မညီညွတ်သော အရပ်ကို မှီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

ကထဉ္စ၊ အဘဟံသို့၊ ဟေတု၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဿယတော၊ တောမြို့ကိုမှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်သောအယုဂ္ဂါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တဂ္ဂါတိကာယ၊ သဿတဒိဋ္ဌိအစရှိသောအပိုင်းအခြားကိုယူတတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယုဂ္ဂင်္ဂ၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘဟံသို့၊ ဟေတု၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဿယတော၊ တောမြို့ကိုမှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘဟံသို့၊ ဟေတု၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဿယတော၊ တောမြို့ကိုမှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ ရာဇာနံဝါ၊ မင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယတော၊ မှီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုယုတ်မာသောရဟန်းအား။ ဝေဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣံဟောတိ၊ အဘဟံသို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ကောပိ၊ ထရံတယောက်သောသူသည်။ ကိပ္ပိ၊ ထရံတရားသောစကားကို၊ သစေဝက္ခတိ၊ အကယ်၍ဆိုလတ္တံ့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမေရာဇာနောဝါ၊ ဤမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေရာဇမဟာမတ္တာဝါ၊ ဤမင်း၏အမတ် တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိယောဓာယ၊ သင့်သော အကြောင်းကိုထည့်သွင်း၍၊ အတ္ထံ၊ ငါ၏အကျိုးကို၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝေဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောပိ၊ ထရံတယောက်သောသူသည်။ ကိပ္ပိ၊ ထရံတရားသောစကားကို၊ သစေအာဟ၊ အကယ်၍ဆိုပြားအံ့၊ အဿ၊ ထိုယုတ်မာသောရဟန်း၏၊ တေရာဇာနောဝါ၊ ထိုမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တေရာဇမဟာမတ္တာဝါ၊ ထိုမင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိယောဓာယ၊ သင့်သော အကြောင်းကို ထည့်သွင်း၍၊ အတ္ထံ၊ ငါ၏အကျိုးကို၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြှိုသောအားဖြင့် တူးမြှိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီး

တိကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၅-ဂူဇဝင်၊ ၁၅၅

အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်
သည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာဒူဝဇ္ဇောစ၊ စွပ်စွဲအပ်
သည်သည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟိုစ၊ များစွာသည်း။ အဝုဉ်၊ မကောင်းမှုကို၊
ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဂူဇဝဂ္ဂေါ၊ ဂူဇဝင်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။ တကြိ၊ ထိုဂူဇဝင်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ။ သဗ္ဗုဒ္ဓိ၊
သဒ္ဓါစသောတရားတို့၏မျက်မှောက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဟောရာဖြစ်သော
သုတ်သည်းကောင်း။ ဌာနံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏အကြောင်းကို
ဟောရာဖြစ်သောသုတ်သည်းကောင်း။ ပဝတ္တိ၊ စကား၏ဖြစ်ခြင်းကိုဟော
ရာဖြစ်သော သုတ်သည်းကောင်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အားတရားဟော
သင့်သည်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိတို့
သည်ပညတ်အပ်သော အရာကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်းကောင်း။
ဝိထဝံ၊ ဝိသန့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်း
ကောင်း။ သင်္ခါရံ၊ သင်္ခါတအသင်္ခါတတရားတို့၏ထက္ခဏာကို ဟောရာဖြစ်
သောသုတ်သည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းနှင့်တူသောရဟန်း
ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်းကောင်း။ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာကို ပူပန်
စေတတ်သောလုံ့လကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်သည်းကောင်း။ မဟာစော
ရေန၊ သိုးသူကြီးနှင့်တူသောရဟန်းကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်သည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ် သုတ်တို့သည်။ ဣတိ၊
ဤသည် လျှင်သည်း။ ။ ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသကော၊ ပဋ္ဌမပဏ္ဏာ သကသည်။
သမက္ခော၊ ပြီးပြီ။ ။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝင်၊

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓါ၊ အရွယ်အားဖြင့်ကြီး
ကုန်သော၊ မဟလ္လကာ၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ အဒ္ဓဂတာ၊
ရှည်သော အခွန်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝယောအနုပုတ္တာ၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့
ရောက်ကုန်သော၊ ဇာတိယာ၊ မြင်းမြင်သည်မှ၊ ဝိသဝဿသတိကံ၊ အနှစ်တရေ
နှစ်ဆယ်ရှိကုန်သော၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဝုတ္တားတို့သည်။

ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေ
 န၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကင်ကုန်၏၊ ဥပ
 သင်္ကမိံတွာ၊ ကင်ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂပဿ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 သဗ္ဗောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်း
 မြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်
 သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျော့ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒ္ဓာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏၊ ကိံအဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်ကုန်သနည်း၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းကုန်
 သော၊ ဝုဒ္ဓါ၊ အရွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ မဟာဗ္ဗကာ၊ အမျိုးစည်းစိမ်အား
 ဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ အဗ္ဗဂံတာ၊ ရှည်သောအခွန်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝယော
 အနုပုတ္တာ၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားမြင်သည်မှ၊
 ဝိသဝဿသတိကာ၊ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ အသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ အကတ
 ကဏ္ဍာ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သည်၊ အကတကုသလော၊ မပြု
 အပ်သောကုသိုလ်ရှိကုန်သည်၊ အကတဘိရုတ္တာနာ၊ မပြုအပ်သောဒုဂ္ဂတိ
 ဘေးမှထားမြစ်ထတ်သော ကုသိုလ်ကံကိုရကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယံ၊ အကြင်ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊
 ဒိဗ္ဗာ၊ နှစ်မြင့်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထိုငှါ၊
 သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေန၊ ထိုဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော
 စကားဖြင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊
 ဩဝဒတု၊ ဆုံးမထော်မူပါလော့၊ တေန၊ ထိုဆုံးမကြောင်းဖြစ်သောစကား
 ဖြင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုဿ
 သတု၊ ကမြစ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မ
 ဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ တဋ္ဌဧကန္တေန၊ စင်စစ် အားဖြင့်၊
 ဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းကုန်သည်၊ ဝုဒ္ဓါ၊ အရွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သည်၊ မဟာဗ္ဗကာ၊
 အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သည်၊ အဗ္ဗဂံတာ၊ ရှည်သောအခွန်သို့ရောက်
 ကုန်သည်၊ ဝယောအနုပုတ္တာ၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဇာတိယာ၊
 ဖွားမြင်သည်မှ၊ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟု

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဖြာဟူကဝဂ်၊ ၁၅၇

ဝတ္ထုဖြစ်ကုန်၏။ ဧဗ္ဗာ၊ ကြီးကုန်သော။ တေတုဋ္ဌေ၊ ထိုသင်တို့သည်။ အကတ ကထာ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သည်။ အကတကုသလာ၊ မပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိကုန်သည်။ အကတဘီရုတ္တာနာ၊ မပြုအပ်သောဒုက္ခတိဘေးမှတားမြစ်တတ်သော ကုသိုလ်ကံကိုရကုန်သည်။ အဟုဝတ္ထုဖြစ်ကုန်၏။ ဖြာဟူကဝဂ်၊ ပုဏ္ဏားတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကော၊ သတ္တလောကကို။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်။ ဗျာဓိနာ၊ ဗျားနာခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းတည်းဟူသော သဘောသည်။ ဥပနိယုတိ၊ အဆင့်ဆင့်ဆောင်အပ်၏။ ဖြာဟူကဝဂ်၊ ပုဏ္ဏားတို့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ လောကော၊ သတ္တလောကကို။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်။ ဗျာဓိနာ၊ ဗျားနာခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်။ ဥပနိယုမာနေ၊ အဆင့်ဆင့်ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤသတ္တလောက၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင် စောင့်ရှောက်ခြင်း သည်လည်း ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ ပေတဿ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တာဏဉ္စ၊ စောင့်ရှောက်ရာ သည်လည်း ကောင်း၊ လေဏဉ္စ၊ ပုန်းအောင်းရာ သည်လည်းကောင်း၊ ဒိပဉ္စ၊ မှိန်ရာကျွန်းကြီးသဘွယ်သည်လည်းကောင်း၊ သရဏဉ္စ၊ ဂရိုးကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း၊ ပရာယဏဉ္စ၊ လည်းလျောင်းရာ သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဗိတံ၊ အသက်ကို၊ ဇရာဒိတိ၊ အိုခြင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ဥပနိယတိ၊ အဆင့်ဆင့်ဆောင်အပ်၏။ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ အပ္ပံနည်း၏။ ဇဂ္ဂပနိတဿ၊ အိုခြင်းသည်အဆင့်ဆင့်ဆောင်အပ်သောသတ္တလောကအား၊ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သောတရားတို့သည်။ နုဿန္တိ၊ မရှိကုန်၊ မရဏေ၊ သေခြင်း၌၊ တေဘယံ၊ ထိုဘေးကို။ အပေက္ခမာနေ၊ ရှုသောသူသည်။ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကယိရာထ၊ ပြုရာ၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမျှ၊ စေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော။

အကြင်စောင့်ရှောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဇီဝမာနောဝ၊ အသက်ရှည်စဉ်သာလျှင်၊ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်၊ ပေတဿ၊ တာဝတပါးထို့ပြောင်းသွားသော၊ ထဿ၊ ထိုသူအား၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓါ၊ အရွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ မဟလ္လကာ၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ အဒ္ဓဂတာ၊ ရှည်သော အစွန့်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝယော အနုပုတ္တာ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားမြင်သည်မှ၊ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိယိန္ဒာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ကုန်သနည်း။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓါ၊ အရွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ မဟလ္လကာ၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ အဒ္ဓဂတာ၊ ရှည်သော အစွန့်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝယော အနုပုတ္တာ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားမြင်သည်မှ၊ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အသျှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေစမယံ၊ *ထိုအကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း၊ အကတကလျာဏာ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သည်၊ အကတကုသလာ၊ မပြုအပ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သည်၊ အကတဘိဓုတ္တာနာ၊ မပြုအပ်သော ဒုဂ္ဂတိဘေးမှတားမြစ်ထုတ်သော ကုသိုလ်ကံကိုကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၅၆

အလို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေ၊ ထိုဆုံးမကြောင်း
 ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်
 တို့အား၊ ဩဝဒေတု၊ ဆုံးမတော်မူပါလော့၊ တေ၊ ထိုဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော
 စကားဖြင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊
 အနုသာသတု၊ ကံဖြစ်ထော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏။
 ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ တဗ္ဗဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊
 ဖိတ္တော၊ ဒိုမင်းကုန်သည်။ ဝုဒ္ဓါ၊ အရွယ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သည်။ မဟလ္လကာ၊
 အမျိုး စည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်သည်။ အဒ္ဓဂတာ၊ ရှည်သော အခွန်သို့
 ရောက်ကုန်သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့ရောက်ကုန်သည်။
 ဇာတိယာ၊ ဖွားမြင်သည်မှ၊ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အနှစ်တရုနှစ်ဆယ်ရှိကုန်
 သည်။ အဟုဝတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဗ္ဗာ၊ ကြီးကုန်သော၊ ထေတုမှေ၊ ထိုသင်တို့
 သည်။ အကတကထျာတာ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သည်။ အကတ
 ကုသလာ၊ မပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိကုန်သည်။ အကတဘိရုတ္တာနာ၊ မပြု
 အပ်သော ဒုဂ္ဂတိဘေးမှ တားမြစ်တတ်သောကုသိုလ်ကံကို ရကုန်သည်။
 အဟုဝတ္ထု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံလောကော၊
 ဤသတ္တလောကကို၊ ဇရာယ၊ ဒိုခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်။ ဗျာဓိနာ
 ဗျားနာခြင်းတည်းဟူသော သဘောသည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းတည်းဟူ
 သောသဘောသည်။ အာဒိတ္တော၊ မီးလောင်အပ်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လောကော၊ လောကကို၊ ဇရာယ၊ ဒိုခြင်းတည်းဟူ
 သောသဘောသည်။ ဗျာဓိနာ၊ ဗျားနာခြင်းတည်းဟူသော သဘောသည်။
 မရဏေန၊ သေခြင်းတည်းဟူသော သဘောသည်။ အာဒိတ္တော၊ မီးလောင်
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊
 အကြင်စောက်ရှောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ယော
 သံယမော၊ အကြင်စောက်ရှောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မနုသာ၊ စိတ်
 ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင်စောက်ရှောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးတို့ဖြင့်စောက်ရှောက်ခြင်းသည်။
 ဗေတဿ၊ တမလွန်ဘဝတပါးသို့ပြောင်းသွားသော၊ တဿ၊ ထိုသူအား။
 တာဏဉ္စ၊ စောင့်ရှောက်ရာသည်လည်းကောင်း။ လေဏဉ္စ၊ ပုန်းအောင်းရာ
 သည်လည်းကောင်း။ ဒိပဉ္စ၊ မှီခိုရာကျွန်းကြီးသတ္တဝယ်သည်လည်းကောင်း။
 သရဏဉ္စ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။ ပရာယဏဉ္စ၊ လည်းလျောင်း
 ရာသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်

အင်္ဂုတ္တိုဂါပါဠိတော်နိဿယ။

မူ၏။ အာဂါရသ္မိံ၊ အိဝ်ကပ္ပံ၊ အာဒိတ္တော၊ မီးလောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ယံဘာ
 ဇနံ၊ အကြင်ဝေဘန်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ နိဟရတိ၊ အိဝ်မှထုတ်ဆောင်၏။
 တံ၊ ထိုအိဝ်မှထုတ်ဆောင်အပ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ တဿ၊ ထိုထုတ်ဆောင်
 အပ်သောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမီးလောင်
 သောအိဝ်၌၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထိုထုတ်ဆောင်အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊
 နောဗုပ္ပတိယထာ၊ မီးမလောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 လောကော၊ သတ္တလောကကို၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်
 လည်းကောင်း၊ မရဏေနစ၊ သေခြင်းတည်းဟူသောသဘောသည်လည်း
 ကောင်း၊ အာဒိတ္တော၊ မီးလောင်အပ်ပြီ၊ ခါနေန၊ ပေးလှခြင်းဖြင့်၊ နိဟရတေ
 ဝ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ နိန္ဒံ၊ ပေးလှအပ်သော အလှူ
 သည်၊ သုနိဗ္ဗတံ၊ ကောင်းစွာဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဓ၊ ဤ
 ထောကန္တံ၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင်စောင့်ရှောက်
 ခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ယောသံယမော၊ အကြင်
 စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမျှ၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 ယောသံယမော၊ အကြင်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဇီဝမာနောဝ၊ အသက်ရှည်လျက်သာလျှင်၊ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်၊ ပေတဿ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း
 သွားသော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘံဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ (လ)၊ ကေမန္တံ၊
 သင့်တင့်ချောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သော
 ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့သျှောက်သနည်း၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သဒ္ဓိပ္ပိကော၊ ကိုယ်တိုင်
 ထိအပ်၏။ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သဒ္ဓိပ္ပိကော၊ ကိုယ်တိုင်ထိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၁

ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကိတ္တာ ဝတာနုခေါ၊
 အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကော၊
 ကိုယ်တိုင်သိအပ်သည်၊ အကာလိကော၊ အခါမလွန်ဖိုလ်ဟူသောအကျိုး
 ကိုပေးတတ်သည်၊ ဧတိပဿိကော၊ ဇာတုညှိရှုထည့်ဟူသောအစီအရင်
 ကိုခံထိုက်သည်၊ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်နှိုက်၍ ဆောင်ခြင်းငှါထိုက်
 သည်၊ ဝိညုဟိ၊ ပညာရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်
 နှိုးဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဂေန၊ ရာဂသည်။
 အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နိစိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်
 ရှိသော၊ ရုတ္တော၊ ရာဂဖြင့်တပ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊
 မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူ
 တပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာ
 ယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါ
 လည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲကို လည်း၊ ဧကောင်း၊ ဒေါမနုသံဝိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ရာဂေ၊ ရာဂကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ နေဝစေတေတိ၊ မစေ့
 ဆော်၊ ပရဗျာဗာဓာယ၊ သူတပါးတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ နစေတေတိ၊ မစေ့
 ဆော်၊ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောသူ
 တို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုမှီသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနုသံဝိ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရုတ္တော၊ ရာဂဖြင့်
 တပ်တတ်သောသူသည်၊ (လ)၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်း
 သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်း
 သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ မနုသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော
 အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ရာဂေ၊ တပ်ခြင်းရာဂကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နေဝစရ
 တိ၊ မကျင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နစရတိ၊
 မကျင့်၊ မနုသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နစရတိ၊
 မကျင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရုတ္တော၊ ရာဂဖြင့်တပ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 (လ)၊ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ဖထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး၏အကျိုးကို
ထည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
မထိ၊ ဥဘယတ္ထံဝိ၊ မိမိသူတပါးဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏
အကျိုးကိုထည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြား
အားဖြင့်မထိ၊ ရာဂေ၊ တစ်ခြင်းရာဂကို၊ ပတိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊
အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုထည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊
ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး၏အကျိုးကိုထည်း၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊
ဥဘယတ္ထံဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏အကျိုးကို
ထည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေဝိခေါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သဒ္ဓိဗ္ဗိကော၊
ကိုယ်တိုင်ထိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ဒေါသေန၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသသည်၊ အတိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိ
ယာဒိန္နုစိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဒေါသသည်ပျက်ဆီး
အပ်သောသူသည်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေ
တေတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊
စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ သူတပါးဟု ဆိုအပ်
သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏၊
စေတထိကံ၊ စိတ်ကိုမြှီသော၊ ဗုက္ခံဝိ၊ ဆင်းရဲကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံဝိ၊
နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ဒေါသေ၊
ပြစ်မှားခြင်းဒေါသကို၊ ပတိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊
မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နေဝစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊
သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ဥဘယဗျာဗာဓာ
ယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါ
လည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ စေတထိကံ၊ စိတ်ကိုမြှီသော၊ ဗုက္ခံဝိ၊ ဆင်းရဲ
ကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံဝိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊
နပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေဝိခေါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဓမ္မော၊
တရားကို၊ သဒ္ဓိဗ္ဗိကော၊ ကိုယ်တိုင်ထိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မောဟေန၊ တွေဝေခြင်းမောဟသည်၊ အတိဘူတော၊
နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နုစိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓော၊
မောဟဖြင့်တွေဝေသောသူသည်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မြာဟူဏဝဂ်၊ ၁၆၃

လည်း၊ စေတေတိ၊ စေတေတိ၊ စေတေတိ၊ ပရဗျာဗာဓာယာရိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်း
 ငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေတေတိ၊ ဥဘယဗျာဗာဓာယာရိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆို
 အပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေတေတိ
 ၏၊ စေတေတိ၊ စိတ်ကိုမြှီသော၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံ
 ဝိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ မော
 ဟော၊ တွေဝေခြင်းမောဟကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဗျာဗာ
 ဓာယာရိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နေဝစေတေတိ၊ မစေတေတိ၊ ပရဗျာဗာ
 ဓာယာရိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေတေတိ၊ ဥဘယ
 ဗျာဗာဓာယာရိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ ဆင်းရဲ
 ခြင်းငှါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေတေတိ၊ စေတေတိ၊ စိတ်ကိုမြှီသော၊ ဒုက္ခိ၊
 ဆင်းရဲ ကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံဝိ၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်း ကိုထည်း
 ကောင်း၊ နပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ မြာဟူဏ၊ ပဏ္ဏာ၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သန္တိဗြူကော၊ ကိုယ်တိုင်ထိအပ်သည်၊ အကာလိကော၊
 အခါမလင့်ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကိုပေးတတ်သည်၊ ဇဟိပသိကော၊ လာ
 ဟူည့်ရှုလှည့်ရှုဟူသောအစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်၊ ဩပ၊ နေယျိကော၊ မိမိမိတ်
 ခွဲကပ်၍ဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ပဂ္ဂတ္တံ၊ မိမိတို့၏မိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ
 တမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်သွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်
 ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်သွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်
 ဂေါတမ၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ အိုးမှောက်၍ထား
 အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျသေယျထာဝိ၊ ထွန်၍ပြဘိသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ မြက်သစ်ရှက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ထားအပ်သော
 ဝတ္ထုကို၊ ဝိပရေယျ သေယျထာဝိ၊ ဖွင့်၍ပြဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 ရဋ္ဌဿ၊ အရပ်မျက်နှာ၌တွေဝေသောသူအား၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာပိက္ခေယျ
 သေယျထာဝိ၊ ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်
 မိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိမနုသိကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အန္ဓကာဓေ၊ အရိတ်တိုက်၌၊ ထေ
 လပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးထန်ဆောင်ကို၊ ဓာဓေယျသေယျထာဝိ၊ ညှိထွန်းဆောင်
 ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ဘောဂါဂေါတမေန၊
 အရှင်ဂေါတမသည်၊ အနုကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊

ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ပကာထိတော၊ ပြအပ်ပါပေ၏။ သောဟံ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘိက္ခုယံ၊ ဗညု၊ ဝေဟနံ၊ သံဃာကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့အဖြစ်ကို အစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ရတနာသုံးပါးသို့၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ပရိဗ္ဗိတံ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ (လ)၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိထိန္နော၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ပရိဗ္ဗိတံ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဧဝံ စန္ဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သန္နိဗ္ဗိကော၊ ကိုယ်တိုင်ထိအပ်၏။ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သန္နိဗ္ဗိကော၊ ကိုယ်တိုင်ထိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကိတ္တာဝတေန၊ အဘယ်မျှ အတိုင်း အရှင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သန္နိဗ္ဗိကော၊ ကိုယ်တိုင်ထိအပ်သည်။ အကာလိကော၊ အခါမထင်မှတ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်သည်။ ဧဟိ၊ ဗုဒ္ဓိကော၊ ထာထုညံ၊ ရှုထုညံဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ကပ်၍ ဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဂေန၊ ထပ်ခြင်းရာသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဗိန္နံ၊ စိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သော စိတ်ရှိသော။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၅

ရက္ခော၊ ရာဂဖြင့်တပ်တတ်သောသူသည်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏ဆင်း
 ရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေတော်၏၊ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူတပါး၏
 ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေတော်၏၊ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ
 သူတပါးဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသော သူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါ လည်း၊
 စေတေတိ၊ စေတော်၏၊ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုမိသော၊ ဒုက္ခံဝိ၊ ဆင်းရဲကို
 လည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံဝိ၊ နှလုံးမသာဟာ ခြင်းကို လည်း ကောင်း၊
 ပဗ္ဗိသံဝေ ဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဂေန၊
 တပ်ခြင်းရာဂသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊
 ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ရက္ခော၊ ရာဂဖြင့်တပ်တတ်သောသူသည်၊
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊
 ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊
 မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်ရာ၏၊
 ရာဂေ၊ တပ်ခြင်းရာဂကို၊ ပတိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နေဝစရတိ၊ မကျင့်၊ ဝါစာယ၊
 နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နစရတိ၊ မကျင့်၊ မနသာ၊ စိတ်
 ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နစရတိ၊ မကျင့်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဂေန၊ တပ်ခြင်းရာဂသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်
 သော၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ရက္ခော၊ ရာဂဖြင့်
 တပ်တတ်သောသူသည်၊ အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး
 ၏ အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ဥဘယတ္ထံဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသော
 သူတို့၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာ
 တိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ရာဂေ၊ တပ်ခြင်းရာဂကို၊ ပတိနေ၊ ပယ်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်
 အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး၏အကျိုးကို
 လည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိ၏၊ ဥဘယတ္ထံဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသော သူတို့၏
 အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊
 သန္နိပ္ပိကော၊ ကိုယ်တိုင်သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒေါသောန၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်
သော၊ ခုဋ္ဌော၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသသည်ပျက်ဆီးအပ်သောသူသည်။ (ထ)။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မောဟောန၊ တွေဝေခြင်းမောဟသည်။ အဘိ
ဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နုဗိက္ခော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိ
သော၊ ခုဋ္ဌော၊ မောဟဖြင့်တွေဝေသောသူသည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏
ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေတော်၏၊ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူတပါး၏
ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ စေတေတိ၊ စေတော်၏၊ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ
သူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးရုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေ
တေတိ၊ စေတော်၏၊ စေတေထိကံ၊ စိတ်ကိုမြှင့်သော၊ ဒုက္ခံဝိ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒေါမနုဿံဝိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝံဝေ
ဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မောဟောန၊ တွေဝေခြင်း
မောဟသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နုဗိက္ခော၊ ကုန်စေ
အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ခုဋ္ဌော၊ မောဟဖြင့်တွေဝေသောသူသည်။ ကာယေ
န၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဝါစာယ၊
နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ မနုဿာ၊ စိတ်
ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ မောဟော၊ တွေ
ဝေခြင်းမောဟကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နေဝစရတိ၊ မကျင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နစရတိ၊ မကျင့်၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိ
တံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နစရတိ၊ မကျင့်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ မောဟောန၊ တွေဝေခြင်းမောဟသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်
သော၊ ပရိယာဒိန္နုဗိက္ခော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ခုဋ္ဌော၊ မောဟဖြင့်
တွေဝေသောသူသည်။ အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး
၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ဥဘယတ္ထံဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးရုံ
သောသူတို့၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာ
နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ မောဟော၊ တွေဝေခြင်းမောဟကို၊ ပဟိနေ၊
ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တတ္ထံဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ပရတ္ထံဝိ၊ သူတပါး
၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ။

ထိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၇

အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ဥပာယတ္ထံဝိ၊ မိမိသ္မာတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံ
သောသူတို့၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာ
နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မော၊
တရားကို၊ သန္တိဗ္ဗိကော၊ ကိုယ်တိုင်သိအပ်သည်။ အကာလိကော၊ အခါမထင်
ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကိုပေးတတ်သည်။ ဇေယျံပဿိကော၊ ထာထုည့်ရှုထည့်
ဟူသောအစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ကပ်၍
ဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတ
မ၊ အဘိဏ္ဍန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပါပေစွ။ (လ)၊ ဘဝံဂေါတမော၊
အရှင်ဂေါတမသည်။ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့အဖြစ်ကို အစပြု၍၊
ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သောရတနာသုံးပါးသို့၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊
ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာဓေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
ဈောကံ၏။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇာဏုသောဏိ၊ ဇာဏုသောဏိ အမည်ရှိသော၊
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ (လ)၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နော
ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဇာဏုသောဏိ၊ ဇာဏုသောဏိ အမည်ရှိသော၊
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစဝနံ၊ ဤစကား
ကို၊ အဝေါစ၊ ဈောကံ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဈောကံသနည်း။
ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ ကိုယ်တိုင်သိ
အပ်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ ကိုယ်တိုင် သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကိတ္တာဝတောနုခေါ၊
အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ ကိုယ်
တိုင်သိအပ်သည်။ အကာလိကံ၊ ကာလခြားသဖြင့် မရောက် အပ်သည်။
ဇေယျံပဿိကံ၊ ထာထုည့်ရှုထည့်ဟူသောအစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်။ ဩပနေ
ယျိကံ၊ အကျင့်ဖြင့်ရောက်အပ်သိအပ်သည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသောအရိယာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောကံ၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဂေန၊ တပ်ခြင်းရာဂသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊
 ပရိယာဒိန္နဗိက္ခော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ရုက္ခော၊ ရာဂဖြင့်တပ်
 တတ်သော သူသည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏ ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း၊
 စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊
 စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော
 နှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ စေ
 တသိကံ၊ စိတ်ကိုမြှီသော၊ ဒုက္ခံဝိ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံဝိ၊
 နှလုံးမသာယာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ရာဂေ၊
 တပ်ခြင်းရာဂကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဗျာဗာဓာ ယဝိ၊
 မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နေဝစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊
 သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ဥဘယဗျာဗာ
 ဓာယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ
 လည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်။ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုမြှီသော၊ ဒုက္ခံဝိ၊ ဆင်းရဲ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံဝိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နပဋိ
 သံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္နိဗ္ဗိကံ၊ ကိုယ်တိုင်သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည်ဖြစ်မှူးအပ်သောသူသည်။ (၀)၊ ပြာဟ္မဏ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မောဟောန၊ တွေဝေခြင်းမောဟသည်။ အဘိဘူတော၊
 နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နဗိက္ခော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ရုက္ခော၊
 မောဟဖြင့်တွေဝေသောသူသည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ
 လည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်း
 ငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆို
 အပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်
 ၏။ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုမြှီသော၊ ဒုက္ခံဝိ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံ
 ဝိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ မောဟေ၊
 တွေဝေခြင်းမောဟကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဗျာဗာဓာယ
 ဝိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နေဝစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ပရဗျာဗာဓာယ
 ဝိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ဥဘယဗျာဗာ
 ဓာယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်း

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၆

ဌါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေအော်၊ စေတထိကံ၊ စိတ်ကိုမှီသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ဒေါမနသံပိ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဇံဝံခေါ၊ ဤသို့လည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊ ကိုယ်တိုင်သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊ အကာလိကံ၊ ကာလခြားသဖြင့်မရောက်အပ်သည်၊ ဖေဟိပသိကံ၊ လာတုည့်ရှုတုည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်၊ ဩပနေယျိကံ၊ အကျင့်ဖြင့် ရောက်အပ်သည်၊ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ရာဂက္ခယံ၊ ရာဂ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ဒေါသက္ခယံ၊ ဒေါသ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ မောဟက္ခယံ၊ မောဟ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဇံဝံခေါ၊ ဤသို့လည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိဗြဟ္မိကံ၊ ကိုယ်တိုင်သိအပ်သည်၊ အကာလိကံ၊ ကာလခြားသဖြင့်မရောက်အပ်သည်၊ ဖေဟိပသိကံ၊ လာတုည့်ရှုတုည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သည်၊ ဩပနေယျိကံ၊ အကျင့်ဖြင့် သိအပ်ရောက်အပ်သည်၊ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ခံစားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ရှိပါပေ၏၊ (လ)၊ ဘဝဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏဒုပတံ၊ အသက်ဖြင့် ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော ရတနာသုံးပါးသို့၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

အယခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာယော၊ များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရား ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ (လ)၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်တင့်လျောက်ပက်သော အရပ်၌၊ နိယံနောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သောဗြာဟ္မဏမဟာသာယော၊ ထိုများသော

ဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှော်သနည်း၊
 ဟော ဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ၊ ပုဏ္ဏိနံ၊ အရွယ် အားဖြင့် ကြီးကုန်သော၊
 မဟာညွှန်ကား၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့်ကြီးကုန်သော၊ အာစရိယပါစရိယာနံ
 ဆရာဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဘာသမာနာနံ၊ ပြောရိုးဆင့်ရိုးရှိကုန်သော၊
 ပုဗ္ဗကာနံ၊ ထက်ဦးမဆွ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်၊ အယံ ထောကော၊ ဤသတ္တလောကသည်၊
 အဝိစိ၊ အဝိစိရဲကြီးသည်၊ မနုဿေတိ၊ လူတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ နှံ့သည်၊ အဟော
 သိမညေအဟောသိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မနုဿေတိ၊
 လူတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ နှံ့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နုဂါမနဂမဓာဓဋ္ဌာနိယော၊
 ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည် တို့သည်၊ ကုက္ကုဋေသံပါတိကာ၊ ကျက်ပျံတကျရှိကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြား
 ဘူးပါ၏၊ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနဟေတု
 နာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊
 မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တနုတ္တံ၊
 ပါးသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ဂါမာပိ၊ ရွာတို့သည်လည်း၊
 အဂါမာ၊ ရွာမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဂမာပိ၊ နိဂုံးတို့သည်
 လည်း၊ အနိဂမာ၊ နိဂုံးမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဂရာပိ၊ မြို့တို့
 သည်လည်း၊ အနဂရာ၊ မြို့မဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇနပဒါပိ၊
 ဇနပုန်တို့သည်လည်း၊ အဇနပဒါ၊ ဇနပုန်မဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ သော
 ပစ္စယော၊ ထိုအထောက် အပံ့သည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဓမ္မရာဂ ရတ္တာ၊ မိမိပရိက္ခရာမှတစ်ပါး သူတစ်ပါး
 ပရိက္ခရာတို့၌ တစ်မက်မောသော အဓမ္မရာဂဖြင့် တစ်ကုန်၏၊ ဝိသမထောတာ
 သိဘူတာ၊ မညီမညွတ်သော လောဘာသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ဝိစ္ဆာဓမ္မ
 ပရေတာ၊ မှားသော အကျင့်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူ
 တို့သည်၊ အဓမ္မရာဂ ရတ္တာ၊ မိမိပရိက္ခရာမှတစ်ပါး သူတစ်ပါး ပရိက္ခရာတို့၌
 တစ်မက်မောသော အဓမ္မရာဂဖြင့် တစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသမထောတာ
 သိဘူတာ၊ မညီမညွတ်သော လောဘာသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 ဝိစ္ဆာဓမ္မပရေတာ၊ မှားသော အကျင့်သည် နှိပ်စက်အပ် ကုန်သည် ဖြစ်၍၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၇၁

တိဏ္ဍာနိ၊ ထက်ကုန်သော၊ သတ္တာနိ၊ ထက်နက်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊
 အညမညဿ၊ အချင်းချင်းအား၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိဇြေမှ၊ ဝေါရောပေန္တိ၊
 ချကုန်၏၊ ထေန၊ ထိုထိုချခြင်းကြောင့်၊ ဗဟု၊ ချားစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကဏေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊
 အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တနုတ္တံ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊
 ဂါမာပိ၊ ရွာတို့သည်လည်း၊ အဂမာ၊ ရွာမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ နိဂမာပိ၊ နိဂုံးတို့သည်လည်း၊ အနိဂမာ၊ နိဂုံးမဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ နဂရာပိ၊ မြို့တို့သည်လည်း၊ အနဂရာ၊ မြို့မဟုတ် ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇနပဒါပိ၊ ဇနပုဒ်တို့သည်လည်း၊ အဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်
 မဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊
 အယံပိခေါ၊ ဤသည် သာလျှင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့
 သည်၊ အယံပိခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုန၊ တတနံ၊
 ပရံစ၊ တပါးတို့လည်း၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဓမ္မ
 ရာဂရတ္တာ၊ မိမိ ပရိက္ခရာမှတစ်ပါး သူတစ်ပါး ပရိက္ခရာတို့၌ တပ်မက်မော
 သော၊ အဓမ္မရာဂဖြင့် တပ်ကုန်၏၊ ဝိသမလောကာဘိတူတာ၊ မညီမညွတ်
 သော ထောတာသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ မိစ္ဆာဓမ္မ ပရေတာ၊ မှားသော
 အကျင့်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ အဓမ္မရာဂရတ္တာနံ၊ မိမိပရိက္ခရာမှတစ်ပါး
 သူတစ်ပါးပရိက္ခရာတို့၌ တပ်မက်မောသော၊ အဓမ္မရာဂဖြင့် တပ်စွတ်ကုန်
 သော၊ ဝိသမလောကာဘိတူတာနံ၊ မညီမညွတ်သော ထောတာသည်နှိပ်
 စက်အပ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဓမ္မပရေတာနံ၊ မှားသောအကျင့်သည် နှိပ်စက်
 အပ်ကုန်သော၊ တောဘိ မနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဒေဝေါ၊ မိလ်၊ သည်၊
 သရံ၊ ရေအယဉ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နအနုပုဝစ္ဆတိ၊ မရွာ၊ ထေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဒုဘိက္ခံ၊ ခုခဲသော ထမင်းရှိသည်၊ ဒုဿဿံ၊ ပျက်စီးသော
 ကောက်ရှိသည်၊ သေထဋ္ဌိကံ၊ ဖွေးဖွေးပြုသော အရိုးရှိသည်၊ သဿကာ
 ဝုတ္တံ၊ စာရေးတံဖြင့်သာအသက်မွေးရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗဟု၊ ချားစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊
 ကဏေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနဟေတု
 နာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊
 မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တနုတ္တံ၊ ပါး

သည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဂါမာပိ၊ ရွာတို့သည်လည်း။ အဂမာ၊ ရွာမဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိဂမာပိ၊ နိဂုံးတို့သည်လည်း။ အနိဂမာ၊ နိဂုံးမဟုတ်ကုန်သည်။ ယောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဂရာပိ၊ မြို့တို့သည်လည်း။ အနဂရာ၊ မြို့မဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇနပဒါပိ၊ ဇနပုဒ်တို့သည်လည်း။ အဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ် မဟုတ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အယံပိခေါ၊ ဤသည်ပင်လျှင်တည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ အယံပိခေါ၊ ဤသည်ပင်လျှင်တည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ပုန၊ တစ်ခု၊ ပရိ၊ တစ်ပါးတို့လည်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အဓမ္မရာဂက္ကော၊ မိမိပရိက္ခရာမှတစ်ပါး သူတစ်ပါး ပရိက္ခရာတို့၌ တစ်မက်မောသော အဓမ္မရာဂဖြင့်တစ်တတ်ကုန်၏။ ဝိသမလောဘာဘိဘူတာ၊ မညီမညွတ်သော လောဘသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ ဝိစ္ဆာဓမ္မပရေတာ၊ မှားသောအကျင့်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ အဓမ္မရာဂက္ကောနံ၊ မိမိပရိက္ခရာမှတစ်ပါး သူတစ်ပါးပရိက္ခရာတို့၌ တစ်မက်မောသော အဓမ္မရာဂဖြင့်တစ်တတ်ကုန်သော။ ဝိသမလောဘာဘိဘူတာနံ၊ မညီမညွတ်သော လောဘသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဝိစ္ဆာဓမ္မပရေတာနံ၊ မှားသောအကျင့်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ တေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အား။ ယက္ခာ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ ဘီးလူးတို့သည်။ ဝါဠေ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော။ အမနုဿော၊ ဘီးလူးတို့ကို။ ဩဿဇ္ဇန္တိ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုစေလွှတ်ခြင်းကြောင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တနုတ္တံ၊ ပါးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဂါမာပိ၊ ရွာတို့သည်လည်း။ အဂါမာ၊ ရွာမဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိဂမာပိ၊ နိဂုံးတို့သည်လည်း။ အနိဂမာ၊ နိဂုံးမဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နဂရာပိ၊ မြို့တို့သည်လည်း။ အနဂရာ၊ မြို့မဟုတ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇနပဒါပိ၊ ဇနပုဒ်တို့သည်လည်း။ အဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်မဟုတ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အယံပိခေါ၊ ဤသည် ပင်လျှင်တည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ အယံပိခေါ၊ ဤသည် ပင်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ။

အထိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်တွယ်ရှိပါပေစွ၊ (လ)၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့အဖြစ်ကိုအစပြု၍၊ ဝါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ရတနာသုံးပါးသို့၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောဏံ။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝစ္ဆုပုတ္တော၊ ဝစ္ဆု၏သားဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထူးရှိထော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်သေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော၊ ကတံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဝစ္ဆုပုတ္တော၊ ဝစ္ဆု၏သားဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သမထောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟ္တမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးလှူအပ်၊ မဟ္တမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးလှူအပ်၊ မဟ္တမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟ္တမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ

မဖြစ်။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိတေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယေ၊ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟ္တမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးလှူအပ်။ မဟ္တမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးလှူအပ်။ မဟ္တမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟ္တမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကစ္စိ၊ အထို့နည်း။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ဝုတ္တံ၊ ဝါဒီနောစ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို ဆိုကုန်သည်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ ဘဝန္တံ၊ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ အဗ္ဘာဗိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်သလော။ ဓမ္မဿစ၊ အရှင်ဂေါတမဆိုအပ်သောတရား စကား၏လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ အတုဖြစ်သော တရားစကားကို၊ ဗျာကရောန္တိ၊ ဖြေကြားကုန်သလော။ ကောစိ၊ တရံ၊ တရံသော၊ သဟန္တိ၊ ကောအကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါဒါနုပိတော၊ အရှင်ဂေါတမဆိုအပ်သော တရားစကား၏ နောက်၌ ကျခြင်းသည်။ ဝါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းသို့။ အာဝတ္ထတိ၊ ရောက်သလော။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဝန္တံ၊ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ အနုဗ္ဘက္ခာတုကာမာ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါအလိုမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ္ထု၊ ယေ၊ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟ္တမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ (ဝ)၊ အညေသံ၊ တပါး

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပစ္ဆာသက-၁-ပြာဟတဝဂ်၊ ၁၇၅

သောသုတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား။ ဗိန္ဒုံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူ
 သည်။ မဟာပွလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 အာဟာ၊ ဆို၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆိုသောသုတို့
 သည်။ မေ၊ ငါတုရား၏။ ဝုတ္တံ၊ ဝါဒိနော၊ ဆိုအပ်သောစကားကိုဆိုကုန်သည်။
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝံ၊ ငါတုရားကို။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူ
 ထေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။ အတ္တပိက္ခန္တိ၊ စပန၊ စွပ်စွဲကုန်သည်သာ
 ယျင်တည်း။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။
 ဒေန္တံ၊ ပေးလှူသော။ ဝရံ၊ သူတပါးကို။ ဝါရေတိ၊ ပိတ်ပင်ထားခြင်း၏။ သော၊
 ထိုသူသည်။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့၏။ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယ်
 ကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့၏။ ပရိပန္နကော၊
 ခရီးဆုံး၌လှူယက်ပျက်ဆီးသောခိုးသူနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ က၊ တမေ
 သံ၊ အတယ်သို့သဘောရှိကုန်သော။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့၏။ အန္တရာ
 ယကရော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ပရိပန္နကော၊ ခရီး
 ဆုံး၌လှူယက် ပျက်ဆီးသော ခိုးသူနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဒါယကဿ၊ ပေးလှူ တတ်သော သူ၏။ ပုညန္တရာ ယကရော၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှု၏အန္တရာယ်ကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဝါဟကာနံ၊ အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ထာဘန္တရာ ယ ကရော၊ ထာဘံ၏ အန္တရယ်ကို ပြုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဿ၊ ထိုတားမြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌သာယျင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ခတောစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 တူးဖြိုသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပဟတောစ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်လည်း ကောင်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့၏။ အန္တရာယ
 ကရော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိပန္နကော၊ ခရီးဆုံး၌
 လှူယက်ပျက်ဆီးသောခိုးသူနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေန္တံ၊ ပေးလှူသော။ ဝရံ၊
 သူတပါးကို။ ဝါရေတိ၊ တားမြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဣမေသံ၊ တိဏ္ဍိ၊ ဤသုံး
 ပါးသောဝတ္ထုတို့၏။ အန္တရာယကရော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣမေသံ၊ တိဏ္ဍိ၊ ဤသုံးပါးသောဝတ္ထုတို့၏။ ပရိပန္နကော၊ ခရီးဆုံး၌
 လှူယက်သောခိုးသူနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ စန္ဒနိကာယဝါ၊
 မစင်ကြယ်သောညွန့်စီးအိုင်၌လည်းကောင်း၊ ဩလိဂလ္လေဝါ၊ ဆန်ဆေးရေ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

စသည်တို့၏ထွက်ရာအဝတ္ထုနှင့်အိုင်၌လည်းကောင်း၊ ယေဟိထေပါတာ၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တကြွပီ၊ ထိုညွှန်စီးအိုင်ဆန်
 ဆေးရေစသည်တို့၏ ထွက်ရာအဝတ္ထုနှင့်အိုင်တို့၌လည်း၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ထာလကဓေဝနံဝါ၊ ဒေါင်းသန်းအုပ်ခွက် ဆေးရေကိုလည်း
 ကောင်း၊ သရာဝဓေဝနံဝါ၊ ခွက်ငယ်ဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒေတိ၊
 စွန့်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ မနုယိကရိတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ဆဒ္ဒေတိ၊ စွန့်သနည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုညွှန်စီးအိုင်ဆန်ဆေးရေစသည်တို့၏ ထွက်ရာအဝတ္ထုနှင့်အိုင်၌၊
 ယေပါတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေပါတာ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့သည်၊ တေန၊ ထိုဒေါင်းသန်းအုပ်ခွက်ဆေးရေခွက်ငယ်ဆေးရေ
 ဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ ဗျတကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုယိကရိတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ဆဒ္ဒေ
 တိ၊ စွန့်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တတောနိဒါနံပိ၊ ထိုစွန့်ခြင်း
 ထည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ အာဂမနံ၊ ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မနုဿဘူတေ၊ လူဖြစ်သောသူအားပေးလှူ
 ရာ၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုအပိစ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ အံဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘိလဝတော၊ ဘိလနှင့်ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူကို၊ မဟပ္ပထံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ၏
 ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒုသိလတော၊ ဘိလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 တထာ၊ ထိုဘိလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူ၊ မဟပ္ပထံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ၏
 ဟူ၍၊ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ သောစ၊ ထိုဘိလနှင့်ပြည့်စုံသောအလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပဉ္စဂီဝိပ္ပတိနော၊ အင်္ဂါငါးပါးကို ပယ်အပ်ပြီးသည်၊
 ပဉ္စဂီသမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမာ
 နိ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဂီနိ၊ အင်္ဂါငါးပါးတို့ကို၊ ပဟိနာ
 နိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကာမတ္ထန္ဓော၊ ကာမတ္ထန္ဓကို၊
 ပဟိနော၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဟိနော၊
 ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိနမိန္ဒံ၊ ထိနမိန္ဒကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကု၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပိကိတ္တံ၊ ဝိပိကိတ္တံကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဂီနိ၊ အင်္ဂါငါးပါးတို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမာနိပဉ္စဂီနိ၊ ဤငါးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊
 ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးတို့နှင့်သော၊ ကတမေဟိ
 အင်္ဂေဟိ၊ အဘယ်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဖြာဟူထဝဂ်၊ ၁၇၇

ဖြစ်သနည်း၊ အသေခေနေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ထိလက္ခဏေန္ဒန၊
ထိလက္ခဏေဇူးနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေ
နေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာဓိက္ခဏေန္ဒန၊ သမာဓိက္ခဏေဇူးနှင့်၊
သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေနေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာက္ခဏေန္ဒန၊ ပညာက္ခဏေဇူးနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေနေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
ဝိရတ္တိက္ခဏေန္ဒန၊ ဝိရတ္တိက္ခဏေဇူးနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ အသေခေနေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿ
နက္ခဏေန္ဒန၊ ဝိရတ္တိဉာဏဒဿနက္ခဏေဇူးနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဣမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဂ်ဝိပုဟိနေ၊ အင်္ဂါငါးပါးကိုပယ်အပ်သော၊ ပဉ္စဂ်
သမန္ဓာဂတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူ
အပ်သော၊ အလ္လုကု၊ မဟာဗုဒ္ဓံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဝဒါဒိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သစ္စ
ပါသု၊ မိမိသားငယ်နှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ကဏ္ဍာသု၊ မည်းသော
အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားတို့၌လည်းကောင်း၊ သေတာသု၊ ဖြူသော
အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားတို့၌လည်းကောင်း၊ ရှေ့ဟိ၊ ဟိသု၊
နိသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဟရိသု၊
စိမ်းသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားတို့၌လည်းကောင်း၊ ကမ္မသ
သု၊ ပြောက်ကြားသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါသုဝါ၊ နွားတို့၌လည်း
ကောင်း၊ ပါရေဝတာသု၊ ခိုအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဂေါ
သုဝါ၊ နွားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာသုကာသု၊ အမှတ်မရှိကုန်
သော၊ ထောသု၊ ထိုနွားတို့တွင်၊ ယောပုဂံဝေါ၊ အကြင်ရှေးဆောင်နွားလား
သည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဗသသမ္ပန္နော၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေရဗျော၊ ဝန်ကိုရှက်ဆောင်နိုင်သည်၊ ကဏ္ဍာဏဇဝ
နိက္ကမော၊ ကောင်းသော ယှဉ်မြန်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဇာယတိ၊
ဖြစ်၏၊ ထမေဝ၊ ထိုနွားကိုသာလျှင်၊ ဘာရေ၊ ဝန်ကိုရှက်ဆောင်ခြင်း၌၊
ယုဗ္ဗန္တိ၊ ယဉ်စေကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုနွား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ နပရိက္ခရေ၊
မဆင်ခြင်ကုန်၊ ဝေ မေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊

အင်္ဂုတ္တိုက်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ယထိန္ဒိကိတ္တိဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဇာတိယေ၊ အမျိုး၌လည်းကောင်း။ ခတ္တိ
ယေ၊ မင်းမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဗူတေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ လည်းကောင်း၊
ဝေဿေ၊ ကုန်သည်မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗေ၊ သူဆင်းရဲမျိုး၌လည်း
ကောင်း၊ စဏ္ဍာယ ပုဏ္ဏျသေ၊ နန်းစဏ္ဍားမျိုး ပန်းမှိုက်သွန်မျိုး၌ လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာသုကာသုစိ၊ အမှတ်မရှိ ကုန်သော၊ ဇေတသျှ၊
ထိုအမျိုးတို့တွင်၊ ယေ၊ အကြင်သူသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည် သဗ္ဗ
သော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဠော၊ တရား၌တည်သည်၊ သီလ
သမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သစ္စဝါဒိ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်။
ဟိရမနော၊ ဟိရိနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဗဟိဒဇာတိမရဏော၊ ဗဟ်အပ်
ပြီးသောပစ္စိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းရှိသည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော
အကျင့်ဖြင့်၊ ကေဝတိ၊ အလုံးစုံသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ပန္နတာရော၊
ချအပ်သော ခန္ဓာ စသော ဝန်ရှိသည်။ ဝိသယတ္ထော၊ ငန့်၌ မယှဉ်သည်။
ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောစာဆွဲခြောက်ပါးသေပစ်ကိစ္စရှိသည်။ အနာ
သဝေါ၊ အာသဝေါတရားမှကင်းသည်။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောခန္ဓာအာ
ယတနဓာတ်ဟုဆိုအပ်သောတရားတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကပ်တောက်သို့ချေ က်
သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိ အားဖြင့်တစ်စုံတစ်ခုသော အစုံကိုယူမှု၍၊
နိဗ္ဗာတော၊ ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသာမှငြိမ်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝိရဇေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့မှကင်းသော၊ ခေတ္တေ၊ ကုသိုလ်တည်း
ဟူသော မျိုးစေ၏ စိုက်ပျိုးရာ၊ လယ်ယာ၊ မြေကောင်း သဘွယ် ဖြစ်သော၊
တတ္ထိ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မေဝါ၊ ဒါ၊ ဒက္ခိတာ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူ
ဒါနသည်၊ ဝိပုဇာ၊ ပြန်ပြောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇာနန္တော၊ ခေတ်ကို
မထိကုန်သော၊ ဒုဓမ္မော၊ ပညာမရှိကုန်သော၊ အထာထာဝရော၊ နည်းသော
အကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဗာယာစ၊ သူရိတ်တို့ သည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သ
သနာတော်မှအပ၌၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့ကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ သန္တော၊ သူတော်
ကောင်းဖြစ်သော၊ တရားပစ္စေမုဒ္ဓါသာဝကတို့သို့၊ နုဟိဥပသဓေ၊ မဆည်း
ကပ်ကုန်၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ဝိရသမ္ပတေ၊ ပညာရှိတို့သည်
အမြတ်ဟု သရတ်အပ် ကုန်သော၊ သဗ္ဗညံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သန္တော၊
သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော တရားပစ္စေမုဒ္ဓါသာဝကတို့သို့၊ ဥပါသန္တိ၊
ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းဖြစ်သောတရားပစ္စေမုဒ္ဓါ
သာဝကတို့သို့ ဆည်းကပ်သောသူတို့၏၊ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါတရားသည်ကား၊
သုဂတေ၊ မြတ်စွာတရား၌၊ မူလဇာတာ၊ အမြင်သဘွယ်ဖြစ်၍၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊

တိကနိပါတ်-ခုတ်ယပဏ္ဍိတသက-၁-ဖြာဟူထဝဂ်၊ ၁၇၉

တည်၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒေဝလောကဗ္ဗ
နတ်ပြည်သို့လည်း၊ ယန္တိ၊ လားရကုန်၏။ ဣခဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌မူလည်း၊
ကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဇာယဂေါဖြစ်ရကုန်၏။ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်
သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဝုစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စ၊
မိန့်တော်မူ၏။
သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တိကဏ္ဍော၊ တိကဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ဖြာဟူထော၊
ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
ကပ်လေ၏။ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်ဖေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ (လ)၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နုထိန္ဒော
ခေါ၊ ဆိုင်နေပြီးသော၊ တိကဏ္ဍော၊ တိကဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ဖြာဟူထော၊
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗုခါ၊ ချက်မှောက်တော်၌၊
ထေဝိန္ဒာနံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဖြာဟူထာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။
ဝဗ္ဗန္တိ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ကိံဘာသတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
ထေဝိန္ဒာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဖြာဟူထာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
ဝေဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိကုန်၏။ တေဝိန္ဒာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ဖြာဟူထာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း။ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။
ဖြာဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဖြာဟူထာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
ထေဝိန္ဒာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။ ယထာ၊ အကြင်
အကြောင်းဖြင့်၊ တေ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့၏ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊
သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်း
ကိုတွံ၊ သင်သည်။ ဝဒေတိ၊ ဆိုပြီးလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဘောဂေတမ၊ အရှင်ဂေတမ၊ ဣခ၊ ဤ၊ လောက၌ မာတိတေစ၊ အမိမှ
လည်းကောင်း၊ ဝိတိတေစ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတေ၊
နှစ်ပါးစုံသောအခါအဘမှ၊ သုဇာတေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်။ သံသုဒ္ဓဂဟ
ဏိဒကာ၊ စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းတိုက်ရှိသည်။ ယာဝသတ္တ မာပိတာ
မဟယဂါ၊ တိုးဘေးရန်စက်တိုင်အောင်၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိစ္စ၌ဖြစ်
သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်သည်၊ အနုပကုဗ္ဗော၊ မဆဲရေးအပ်
သည်။ သဏ္ဍာယကော၊ ဗေဒင်ကိုလည်း သုဒ္ဓန္ဓာယံထုတ်သည်။ မန္တခရော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဗေဒင်ကိုလည်း ခေင်္ဂင်တော်သည်။ သနိဗ္ဗဏ္ဍု ကေဠုဘာနံ၊ နိဗ္ဗဏ္ဍု ကျမ်း ကေဠုဘကျမ်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ သက္ကဋပေတဒါနံ၊ အက္ခရာ တို့ကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သောအက္ခရာပေတဒကုန်းနှင့်တကွဖြစ် ကုန်သော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန် သော။ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပုံကုန်သော။ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏။ ပါရဂူကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်။ ပဒကော၊ နာမ်ပုဒ်စသော လေးပါးတို့ကို ရှုတ်အံသရဏ္ဍိယံ တတ်သည်။ ဝေယျာကရဏော၊ ထိုထိုသဒ္ဒါထိုထိုအနက်တို့ကိုဟောတတ် သောဗျာကရိဏ်းကျမ်းကိုရှုတ်အံသရဏ္ဍိယံတတ်သည်။ ဝေဏောယတမ ဟာပုဂ္ဂိုလ်သလက္ခဏေသု၊ ဝေဏယတကျမ်းမဟာပုဂ္ဂိုလ်သလက္ခဏာကျမ်း တို့၌၊ အနာဝယာ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ တမ၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ တေပိဇ္ဇံ၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ တေပိဇ္ဇံ၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏၊ ပိနယေပန၊ အဆုံးအမတော်၌ကား၊ အညထာစ၊ တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း၊ တေပိဇ္ဇော၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ၊ ကထံ၊ အဘယံသို့လျှင်၊ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ တေပိဇ္ဇော၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ တော်၌၊ ပိဇ္ဇာ သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းကို၊ ဇာနထံ၊ ထိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တံ၊ သင် သည်။ ဝဒေဟိ၊ မိန့်တော်မူပါလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဒေသောယာ စာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပိနယေ၊ အဆုံး အမတော်၌၊ တေပိဇ္ဇော၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟော တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ထပြီကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ သာရဏံ၊ ကောင်း စွာ၊ မနုထိက၊ ချေဟိ၊ နှလုံးသွင်းထား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘာသိဿာမိ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၀၁

ဘောထော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ၊
 ဧဝံ၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တိကဏ္ဍော၊ တိကဏ္ဍ အမည်
 ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝဇနံ၊
 စကားကို၊ ပစ္စယောသထိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊
 ကာမေတိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊
 အ၊ ဘုသလေတိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊
 ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိဘက်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏမှဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝီတိသုခံ၊
 ဝီတိသုခရှိသော၊ ပဌမံ၊ ပဌမချာန်၊ ပဌမချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ဝိဘက္ကံ၊ စာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ ဂူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊
 အဏ္ဍတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ စေဟသော၊ ဝိတ်ကို၊ သမ္ပဝာဒနံ၊ ကြည်
 စေတတ်သော၊ စေတသော၊ ဝိတ်၏၊ ဧကောဒိဘာဝံ၊ အတုမရှိမြတ်သည်
 ဖြစ်၍သမာဓိကိုပွားစေတတ်သော၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိဘက်မရှိသော၊ အဝိစာရံ၊
 ဝိစာရမရှိသော၊ သမာဓိဇံ၊ ပဌမချာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝီတိသုခံ၊
 ဝီတိသုခရှိသော၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေ၏၊ ဝီတိယာ၊ ဝီတိကို၊ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဥပေက္ခ
 ကောစ၊ လျစ်လျူရှု၍သာလျှင်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခဉ္စ၊ ကာ
 ယိ၊ က သုခစေတသိကသုခကိုလည်း၊ ကာယေန၊ နာမကာယဓူပကာယဖြင့်၊
 ပဋိသံပေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ယံယေန၊ ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်
 ထံတတိယချာန်သမာဓိပုဂ္ဂလံ၊ ထိုတတိယချာန်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အရိယာ၊ ထုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်
 လျူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခဝိဟာရိ၊ ချမ်း
 သာစွင်နေလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစိက္ခန္တိ၊ ငြိမ်းပွမ်းပြောကြားကုန်၏၊ ထံ
 တတိယချာန်၊ ထိုတတိယချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာသောဥပစာရ၌ပင်လျှင်၊ သုခဿ၊ သုခိန္ဒြေကို၊ ပဟာနာစ၊
 ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေကို၊ ပဟာနာစ၊ ပယ်
 ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာသော ဥပစာရ၌ပင်လျှင်၊
 သောမနဿဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿိန္ဒြေဒေါမနဿိန္ဒြေတို့၏၊ အတ္ထင်္ဂိမာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်
 သော ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်သော၊ ဥပေက္ခာသတိပါရိသဒ္ဓိံ၊ ထကြမန္တုတ္တု၊
 ပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ စတုတ္ထံဈာန်၊
 စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သောထိက္ခ၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်သည်၊ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်
 ပြီးသည် ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်ပြီး
 သော်လည်းကောင်း၊ ပရိသောဒါတေ၊ ပြု၊ ပြုပြန်၍ပြီးသော်လည်းကောင်း၊
 အနဂါးတေ၊ ကိလေသာမရှိသည့်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဝတုပတ္တိကိလေ
 သေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာမှကင်းပြီးသော်လည်းကောင်း။
 ရဒုဘူတေ၊ နူးညံ့သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မနိယေ၊ တန်ခိုး
 ဖန်ဆင်းခြင်းအမှုအားခံပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဌေတေ၊ ထည်ပြီး
 သော်လည်းကောင်း၊ အာနေဇ္ဇပ္ပန္တေ၊ မတုန်ထွက်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်
 ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓန္တဝါသာနုသတိဉာဏာယ၊ ရှေး၌နေဘူးသော
 ခန္ဓာအစဉ်ကို အတန်တလဲလဲ အောက်မေ့တတ်သော သတိနှင့်တူ၍သော
 ဉာဏ်အလိုငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏၊ သော
 ထိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဝုဗ္ဗေနိ
 ဝါထံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဝေရတိ၊ အတန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့၏၊ ကိံအနုဿမုတိ၊ အဘယ်သို့အတန်တလဲလဲ အောက်မေ့
 သနည်း။ ဣဒံအသံဝုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊
 သေယုဏာ ကာမမော၊ အတယ်နည်း၊ ဧကံဝိဇာတိံ၊ တခုသောဘဝကို
 လည်းကောင်း၊ ဧဒံဝိဇာတိယော၊ နှစ်ခုသောဘဝ တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 တိသောဝိဇာတိယော၊ သုံးခုသောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသော
 ဝိဇာတိယော၊ လေးခုသောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိဇာတိယော၊ ငါးခု
 သော ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဝိဇာတိယော၊ ဆယ်ခုသောဘဝတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသံဝိဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တိသံဝိဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 စက္ကာရိသံဝိဇာတိယော၊ လေးဆယ်သောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာ
 သံဝိဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတံဝိဇာတိ
 ယော၊ ထရာသော ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဟသံဝိဇာတိ ယော၊
 တထောင်သော ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတသဟသံဝိဇာတိယော၊
 တထိန်းသော ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ အနေဂေ၊ များစွာ ကုန်သော၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဖြာဟူထဝဂ်၊ ၁၈၃

သံဝဇ္ဇကပ္ပေဝိ၊ သံဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဝိဝဇ္ဇကပ္ပေဝိ၊ ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်
 သော၊ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကပ္ပေဝိ၊ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုထည်းကောင်း။ အနုဿ
 ရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ အရကြ၊ ဤမည်သောဘဝ၌၊ ဧဝံနာမော၊
 ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧဝံ ဂေါက္ကော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။
 ဧဝံပဏ္ဍော၊ ဤသို့သော အဆင်း ရှိသည်။ ဧဝံ အာဟာရော၊ ဤသို့သော
 အစာအာဟာရရှိသည်။ ဧဝံ သုခဒုက္ခပမ္ဘိသံဝေဒိ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာ
 ဆင်းရဲကိုခံစားထေ့ရှိသည်။ ဧဝံ အာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်
 အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
 တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ ဝုတော၊ ဝုတေသည်ရှိသော်၊ အရကြ၊ ဤမည်သော
 ဘဝ၌၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နာကြာဝိ၊ ထိုဘဝ၌သည်။ ဧဝံနာမော၊
 ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧဝံ ဂေါက္ကော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံ
 ပဏ္ဍော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်။ ဧဝံ အာဟာရော၊ ဤသို့သော အစာ
 အာဟာရရှိသည်။ ဧဝံ သုခဒုက္ခပမ္ဘိသံဝေဒိ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို
 ခံစားထေ့ရှိသည်။ ဧဝံ အာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက် အပိုင်းအခြား
 ရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတော၊ ထိုဘဝ
 မှ၊ ဝုတော၊ ဝုတေသည်ရှိသော်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာကာရံ၊
 အခြင်းအရာနှင့်ထက်ဖြစ်သော၊ သဥဒ္ဓေသံ၊ ဣဒ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊
 အနေကရိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ ဝုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော
 ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ အာဘိက္ခု
 နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဝိ
 ဝတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တမော၊ အရိက်သည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာလော
 ကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာကိံ၊ ဥပမာ
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိနော၊
 ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတံတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့စေလွှတ်အပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟညေယျထာ၊ ကင်းရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 သည်၊ ဥပ္ပန္နောယျထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တမော၊ အရိက်သည်။ ဝိဟညေ

ယျယထာ။ကင်းရာသကဲ့သို့။ အာထောကော၊ အလင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ
 ယထာ၊ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ။ အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာသည်။ဝိဟတာ၊
 ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်။ဥပ္ပန္နာ ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။တမော၊အဓိကံသည်။ ဝိဟတော၊ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အာ
 ထောကော၊အလင်းသည်။ဥပ္ပဇ္ဇော၊ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သောဘိက္ခု၊
 တို့ရဟန်းသည်။ဝံ၊ဤသို့။စိတ္တေ၊စိတ်သည်။သမာယိတေ၊ထည်ကြည်ပြီး
 သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ပရိသုဒ္ဓေ၊ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်ပြီးသည်
 ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြန်ပြီးပြန်
 သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အနဂီတေ၊ ကိလေသာမရှိပြီးသည် ရှိသော်
 လည်းကောင်း၊ဝိဂတုပတ္တိ၊လေသေ၊ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာ
 မှကင်းပြီးသည်ရှိသော် လည်းကောင်း၊ ရဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်ပြီးသည်
 ရှိသော်လည်းကောင်း၊ကမ္မနိပေ၊ထန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအမှုအားခွဲပြီးသည်
 ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓေတ၊ တည်ပြီးသည် ရှိသော် လည်းကောင်း၊
 အာနေဗ္ဗပ္ပတ္တေ၊ မတုန်ထုပ်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊
 သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။ ဂုတုပပါဏဉာဏာယ၊ဂုတိပဋိသန္ဓေကိုသိသော
 ဥပဏိအယိုဌ။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ အဘိနန္ဒာမေတိ၊ညွတ်စေ၏။သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော။ အဘိက္ခန္တမာနု
 သကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၏မျက်စိနှင့်တူ
 သော၊စက္ခုနာ၊ပညာမျက်စိဖြင့်၊စဝမာနေ၊ရတေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊သတ္တေ
 သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊
 သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏီတေ၊မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊သတ္တဝါ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊သုဂဇ္ဈေ၊ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊သတ္တေ၊
 သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဒုဗ္ဗတ္တေ၊မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊
 သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊သုဂတေ၊ကောင်းသောအလားရှိကုန်
 သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော
 အလားရှိကုန်သော၊သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ပသာတိ၊မြင်၏။
 ယထာကမ္မုပဂေ၊ အကြင်အကြင်ကံဖြင့် ထိုထိုဘဝသို့ ကပ်ကုန်သော၊
 သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ကိံပဇာနာတိ၊
 အဘယ်သို့အပြားအားဖြင့်သိသနည်း၊ဘောန္တေ၊အရှင်တို့၊ဝတ၊စင်စစ်၊
 ဣမေသတ္တာ၊ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိတ်နှင့်၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၀၅

သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ (၈)။ မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိတ်နှင့်၊
သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊
စွပ်စွဲဘတ်ကုန်၏။ ဝိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကာ၊ မှားသော အယူရှိကုန်၏။ ဝိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကမ္မသမာ
ဒါနာ၊ ဝိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကံ၌ သူတပါးတို့ကို ဆောက်တည် စေတတ်ကုန်၏။ တေ
သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်း
ကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်းမှကင်း
သော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
ဘောက်ပြန်၍ ဘုရားဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ရေ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တောန္တော
အရှင်တို့၊ ဝါပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယသုစရိ
တေန၊ ကာယသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီသုစရိတေန၊
ဝစီသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ မနောသုစရိတေန၊ မနော
သုစရိတ်နှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲဘတ်ကုန်၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကာ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်
သော အယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဗ္ဗိကမ္မသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကံ၌ သူတပါးတို့ကို
ဆောက်တည် စေတတ် ကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊
ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊
ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာ ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊
ဣပါရုံစသည်ဖြင့် မြတ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်
စင်ကြယ်သော။ အဘိက္ကန္တ မာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်
သော၊ ဒီးဗ္ဗန၊ နတ်၏မျက်စိနှင့်တူသော၊ စက္ခုနာ၊ ညဉ့်မျက်စိဖြင့်၊ စဝမာနေ၊
ရုတေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇမာ
နေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း။
ဟိန္ဒန၊ ယုတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏီတေ၊
မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝဇ္ဇတ္ထေ၊ ကောင်း
သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗတ္ထေ၊
မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊
သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း
ကောင်း။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောအလားရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ
တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ အကြင်အကြင်
ကံဖြင့်ထိုထို ဘဝသို့ကပ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ အသာဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်သော၊ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို။ အဓိဝတော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမော၊ အဓိကံသည်။ ဝိဟ
တော၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာကံ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်း။ အပ္ပ
မတ္တဿ၊ မဝေမထေရာသည်ဖြစ်၍။ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
တတ်သောထုံ၊ လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ထေတတ်အပ်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေတော၊ နေသောဂုဏ်လ်အား။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။
ဝိဟညေယျယထော၊ ကင်းရာသကဲ့သို့။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထော၊
ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ တမော၊ အဓိကံသည်။ ဝိဟညေယျယထော၊ ကင်းရာသကဲ့
သို့။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထော၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။
တထော၊ ထိုအတူ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမော၊ အဓိကံ
သည်။ ဝိဟတော၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာလောကော၊ အလင်း
သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
ဝေ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမောဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသည်ရှိသော်
လည်းကောင်း။ ဗရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ် ပြီးသည် ရှိသော်
လည်းကောင်း။ ဗရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြီးပြီ ပြက်ရှိပြီးသည်
ရှိသော်လည်းကောင်း။ အနဂီဏော၊ ကိလေသာမရှိပြီးသည်ရှိသော်လည်း
ကောင်း။ ဝိဝတုပတ္တိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာမှ ကင်းပြီး
သည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ ရဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်
လည်းကောင်း။ ကမ္မနိယော၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအမှုအားခံသည်ရှိသော်
လည်းကောင်း။ ဝြိတေ၊ တည်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ အာနေဥပ္ပတ္တော၊
မတုန်မထွပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော် လည်းကောင်း။ အာသဝါနံ၊
အာသဝေါတနားတို့၏။ ခယဉာဏာယ၊ တုန်ရာဖြစ်သော ဉာဏ်အလို့ငှါ။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမက သင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဒါနာတိ၊ အပြား
အားဖြင့်ထိ၏။ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း
ဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၀၇

အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခနိရော
 ဝေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား အားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်
 တရားသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဝါဓိနိပ္ပဒိုပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်
 အာသဝါ၊ အာသဝေါကရားတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။
 အာသဝသမုဒယော၊ အာသဝေါကရား၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သောသမုဒယ
 သစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရောဓေ၊ အာသဝေါ
 ကရား၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်တရား
 သည်၊ အာသဝနိရောဓဝါဓိနိပ္ပဒိုပဒါ၊ အာသဝေါကရားတို့၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဇာနတော၊ သိသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ကာမာသဝါရိ၊ ကာမာသဝမှလည်း၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိရုပ္ပတိ၊ လွတ်
 ၏။ ဘဝါသဝါရိ၊ ဘဝါသဝမှလည်း၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိရုပ္ပတိ၊ လွတ်၏။
 အဝိဇ္ဇာသဝါရိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိရုပ္ပတိ၊ လွတ်၏။
 ဝိရုတ္တသ္မိံ၊ လွတ်ပြီးသည်၌၊ ဝိရုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ အံမှိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်းသည်။ ဒီကာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တယ၊ ဤသို့အပြားရှိသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော
 မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ န၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊
 တတိယာ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမော၊
 အရိက်သည်။ ဝိဟတော၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာလောကော၊
 အထင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာကိံ၊ ဥပမာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာကိုပူန့်စေတတ်သောလုံ့ဆရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျယထာ၊ ကင်းရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျယထာ၊ ကင်းရာသကဲ့သို့၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟဉ္ဇာ၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အဓိကံသည်။ ဝိဟဉ္ဇော၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အနုစ္စာဝစသီလဿ၊ မမြင့်မနိဉ့်သော သီလရှိသော။ နိပကဿ၊ ရင့်သောပညာရှိသော။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကိုဗုတ်ကြည်း တတ်သော။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝသီဘူတံ၊ လေ့လာစွာဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဧကဝ္ဂံ၊ တခုတည်းသောအာရုံရှိ၏။ သုသမာဟိတံ၊ အာရုံခွဲကောင်းစွာထားအပ်၏။ ။ တမောနုဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအဓိကံတိုက်ကိုပယ်ဖျက်တတ်သော။ ဝိနိ၊ မြဲမြံ တည်ကြည်သော။ ဝဿမိန္ဒြိ၊ ပြည့်စုံသော။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဗ္ဗဟာယိနံ၊ သေခြင်းကိုပယ်စွန့်ပြီးသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဟာယိနံ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တရားတို့ကိုပယ်စွန့်ပြီးသော။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်။ သဗ္ဗန္တံ၊ ပြည့်စုံသော။ အသံဓုဠဝိဟာရိနံ၊ မတွေဝေသည်ဖြစ်၍နေလေ့ရှိသော။ အန္တိမဒေဟိနံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်တို့အဆောင်လေ့ရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓဖြစ်သောဘုရားဟူ၍။ ထထာဂတာ၊ မြတ်စွာထုရားတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဝေါတမံ၊ ဝေါဘမအန္တယံ၌ဖြစ်သော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားကို။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေတူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ ထင်းရှားသိ၏။ သဂ္ဂပါယဉ္ဇ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ဖြူစွာပြည့်စုံရပ် အပါယ်လေးထပ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညာ၊ အဘိညာဟု။ ထူးသောဥာဏံဖြင့်သိ၍။ ဝေါသိတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်

၏။ ရန်၊ မောနေယျတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိတိ၊ သုံးပါး၊ ဣနံ၊ ထောဟိ၊ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ထိုဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊
 တေပိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဝိဇ္ဇံ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေါမိ၊ ဟော
 ကော်မူ၏။ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝေဝိတထာပနံ၊ သူတပါးတို့သည်ဆိုအပ်သော
 စကားမျှကိုဆိုတတ်သောသူကို၊ ဝေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူ
 ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ * ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား
 ဝေဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊
 တေပိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏား တို့၏။
 သမယေ၊ အယူ၌၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေပိဇ္ဇော၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာစပန၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်လည်း၊ အရိယဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမ
 တော်၌၊ တေပိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ အံရိယဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊
 ဣမဿ စကေပိဇ္ဇဿ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်း၊
 ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ တေပိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။
 သောဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်တွင်တစ်စိတ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နာဂ္ဂုတိ
 မထိကံမဋ္ဌိ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်
 ဘွယ်ရှိပါပေစွတကား။ (လ)။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဖံ၊
 အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေယနေ၊ အဖြစ်ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်
 ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောရတနာသုံးပါးသို့၊
 ဂတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကားဟူ၍၊ ဝေရေတု၊
 မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇာဏုသောဏိ၊ ဇာဏုသောဏိအမည်ရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာတုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်ဆေး၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီ ၍။ ဘဂဝံတာ၊ မြတ်စွာ
 တုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ (လ)၊ ဧကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌။

နိဿိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဇာတုသောဏိ၊ ဇာတုသောဏိအမည်ရှိ
 သော၊ ပြာဟ္မဒဏာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊
 ဤစကားကိုအဝေါစ၊ ယျောကံဇီ၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှော့သနည်း၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယသပ၊ အကြင်သူအား၊ ယညောဝါ၊ ယစ်
 ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ ယဒ္ဓိဝါ၊ သူသေကိုရည်ညွှန်း၍
 ပြုအပ်သော ထမင်းသည် လည်းကောင်း၊ ထာလိပါကံဝါ၊ မြတ်သော
 ယောကျ်ားတို့အား ပေးအပ်သောအိုးဖြင့် ချက်အပ်သော ထမင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒေယျဓမ္မံဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးထည်မှကြွင်းသောအလုံးစုံသော
 ပေးဘွယ်ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအုံ၊ တေဝိဇ္ဇေသု၊
 မိစ္ဆာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပြာဟ္မဒဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကို၊ ဒေယျ၊ ပေးလှူရာဇီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပြာဟ္မဒဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပြာဟ္မဒဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တေ
 ဝိဇ္ဇံ၊ မိစ္ဆာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဣခ၊ ဤထောကဒ္ဓိ၊ ပြာဟ္မဒဏာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်း
 ကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အဘယ့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါး
 စုံသော အမိအဘမှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သည်၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိ
 ကော၊ စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းတိုက်ရှိသည်၊ ယာဝသတ္တ မာဝိတာမဟ
 ယဂါ၊ တိုးဘေးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို စွဲ၍ဖြစ်
 သောစကားဖြင့်၊ အက္ခိက္ခော၊ မပြစ်ပယ်အပ်သည်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေး
 အပ်သည်၊ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကိုလည်းသရဇ္ဈာယ်တတ်သည်၊ မန္တဓရော
 ဗေဒင်ကိုလည်း ဆောင်တတ်သည်၊ သနိဗဏ္ဍု၊ ကေဠုဘာနံ၊ နိဗဏ္ဍု
 ကျမ်းကေဠုဘကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ခရပ္ပဘေဒနံ၊ အက္ခရာ
 တို့ကိုခွဲခြင်း ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အက္ခရပ္ပဘေဒကျမ်းနှင့် တကွဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဝိဇ္ဇံ၊ သုံးပုံကုန်သော၊ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏၊ ပါဂျေ၊ ကမ်းတစာက်သို့
 ရောက်သည်၊ ပဒကော၊ နာမ်ပုဒ်စသောထေးပါးတို့ကို၊ ဣတိအံသရဇ္ဈာယ်
 တတ်သည်၊ ဝေယျာကရတော၊ ထိုထိုသဒ္ဓါ ထိုထိုအနက်တို့ကို ရှုတ်အံ
 သရဇ္ဈာယ်တတ်သည်၊ ထောကာယဝေမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ ထောကာ
 ယထကျမ်းမဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌၊ အနုပယော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၀

ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အညဿ၊ တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ အညဿ၊ စပန၊ တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း။ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ယဿ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤမြတ်စွာတုရား၏အဆုံးအမတော်၌။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ။ သုတ္တာ၊ တတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကာရေတံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တံ၊ အရှင်သည်။ ဝဗေဟိ၊ ဆိုတော်မူလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ယဿ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီကား။ တံ၊ သင်သည်။ သုဏောတိ၊ နာဦးလော့။ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနုသိကဇ္ဈေဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဘာဘိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံသာရ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇာဏုသောဏိ၊ ဇာဏုသောဏိအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ ပစ္စသောသိ၊ ရိုသေစွာနာခံ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ။ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေ၊ ခဏိတံ၍သာလျှင်။ (ဇ)။ စတုတ္ထံဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဧသာဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ် ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း။

ပရိယောဒါဏေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြု ပြီးပြန်ရှိပြီးသည် ရှိသော်လည်း
 ကောင်း၊ အနဂံဂဏေ၊ ကိလေသာံ မရှိပြီးသည်ရှိသော်လည်း ကောင်း၊
 ပိဂတုပုတ္တိဇေယေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမှ ကင်းပြီး
 သော်လည်းကောင်း၊ ရဒတုဇေ၊ နှုည့်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သည် ရှိသော်လည်း
 ကောင်း၊ ကမ္မနိယေ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအမှုအားခံသည် ရှိသော်လည်း
 ကောင်း၊ ဌိဏေ၊ တည်ပြီးသည် ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အာနေဉ္ဇပုတ္တေ၊
 မတုန်ထုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ
 ဥာဏာယ၊ ဂြှေးနှိုနေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကိုအတန်တလဲလဲ အောက်မေ့
 တတ်သောဥာဏ်အလိုငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ဂြှေးရှုညွတ်စေ၏၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနေကပိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊
 ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ဂြှေးနှိုနေတူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရတိ၊ အတန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့၏၊ ကိံ၊ အတတ်သို့၊ အနုဿရတိ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့
 သနည်း၊ ဣဒံအယံပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ဤဂြှေးနှိုနေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊
 သေယျယထာကတမော၊ အတတ်နည်း၊ ဧကံပိဇောတိံ၊ တခုသောဘဝ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇွေဝိဇောတိယော၊ နှစ်ခုသောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ (ထ)
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ၊ ညွှန်းခြင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ အနေကပိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊
 ဂြှေးနှိုနေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရတိ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့
 ၏၊ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝဋ္ဌမာ၊ ဂြှေ ဦးစွာသော၊ အယ်ဝိဇ္ဇာ၊
 ဤဝိဇ္ဇာသည်၊ အပိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ
 သည်၊ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အဋ္ဌကံသည်၊ ဝိဟတော၊ ကင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာထော၊ ကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယထာကိံ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မထော့
 သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့ထရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟညေယျယထာ၊
 ကင်းရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊
 တမော၊ အဋ္ဌကံသည်၊ ဝိဟညေယျယထာ၊ ကင်းရာသကဲ့သို့၊ အာထော
 ကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၉၃

သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခေ၊ မိတ်သည်၊ သမာယိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြီးပြီးပြတ်ရှိပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အနင်္ဂတေ၊ ကိလေသာမရှိပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဂတုပတ္တိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းကိလေသာမှကင်းပြီးသော်လည်းကောင်း၊ မုဒုတုတေ၊ နှုည့်စွာဖြစ်၍ဖြစ်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မနိယေ၊ တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းအမှုအားခွံပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌိတေ၊ တည်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အာနေဥပ္ပက္ခေ၊ မတုန်ထွပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝုတုပပါကဉာဏာယ၊ ဝုတိပဋိသန္ဓေကိုထိသောဉာဏ်အလို့ငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဘိနိန္ဒာပေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၏မျက်စိနှင့်တူသော၊ စက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ (ဣ)၊ ယထာကမ္မပဝေ၊ အကြင်အကြင်ကံဖြင့်ထိုထိုဘဝသို့ကပ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အသာဘိက္ခ၊ နေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အမိဂတော၊ ခုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတော၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအဘယ်သို့နည်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မထော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနေ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ကဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတေ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျယထာ၊ ကင်းရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျယထာ၊ ကင်းရာသကဲ့သို့၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ထထော၊ ထိုအတူ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊

ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယောကော၊ အထင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ပရိယောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြီးပြီးပြတ်ရှိပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အနဂံထေ၊ ကိလေသာ မရှိပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဂတုတ္တိဇေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမှကင်းပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ရဒဘူတေ၊ နူးညံ့သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မနိယေ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအမှု အားခံပြီးသော်လည်းကောင်း၊ ဝိတေ၊ တည်ပြီးသည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အာနေဥပ္ပပ္ပတ္တေ၊ မတုန်ယှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော်လည်းကောင်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယဥာဏာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောဥာဏ်အယိုဌာ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤသောဘူမကသင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်။ ဒက္ခဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ (ဝ)၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ မိနိဗ္ဗဒိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ (ဝ)၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်။ အာသဝနိရောဓေါ၊ မိနိဗ္ဗဒိပဒေါ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သိသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာမာသဝါဝိ၊ ကာမာသဝမှလည်း။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိရစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဘဝါသဝါဝိ၊ ဘဝါသဝမှလည်း။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိရစ္စတိလွတ်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝါဝိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိရစ္စတိလွတ်၏။ ဝိရတ္တသ္မိံ၊ လွတ်ပြီးသည်၌၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်အခါဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ့နေ့ခြင်းသည်။ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ။ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆဲ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၉၅

ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤသို့အပြား
 ရှိသောတဆုံး၊ ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စ အကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသော
 ဗြာဟ္မဏကိစ္စ ယဉ်၊ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊
 အဿဘိက္ခူနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ တတိယာ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ အယံ
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ
 သည်၊ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊
 ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အရိုက်သည်၊ ဝိဟတော၊ ကင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယထာကံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မထျော့
 သည်ဖြစ်၍၊ အာထာဝိနော၊ ကံလေသာကိုပုန်စေတတ်သောထုံထရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရတော၊ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟညေယျ
 ယထာ၊ ကင်းရာ သကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ယထာ၊ ဖြစ်ရာ
 သကဲ့သို့၊ တမော၊ အရိုက်သည်၊ ဝိဟညေယျ ယထာ၊ ကင်းရာသကဲ့သို့၊
 အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမော၊ အရိုက်သည်၊
 ဝိဟတော၊ ကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝဘိဘူထံ၊ လေ့လာစွာဖြစ်၍ဖြစ်
 ၏၊ ဧကဝံ၊ တခုတည်းသောအာရုံရှိ၏၊ သုသမာဟိတံ၊ အာရုံခွဲကောင်းစွာ
 ထားအပ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိယဗ္ဗတသမ္ပန္နော၊ ဘိယအကျင့်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊
 သုသမာဟိတော၊ အာရုံခွဲကောင်းစွာထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးနှံ့နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊
 ဝေဒိ၊ ထင်ရှားသိ၏၊ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် ဗြာဟ္မာပြည်ကိုး
 ရပ်အပါယ်သုံးလေးထပ်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊
 ဇာ တိက္ခယံ၊ ပမိုသန္ဓေ နေခြင်း၏ ကုန်ရာ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝေါသိ
 တော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏၊ ရနိ၊ မောနေယျ တရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တောဟိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ယိဝိဇ္ဇာတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ယိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ ထုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အညံ၊ တပါးသော၊ လပိတထာပနံ၊ သူတပါးတို့သည်ဆိုအပ်သောစကားမျှကို ဆိုတတ်သောသူကို၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်။ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပြောဟန္တော၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဂိယဿ၊ ငါထုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ပြောဟန္တောနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ သမယေ၊ အယူ၌၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂိယဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ အညထာစပန၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဂိယဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ဣမဿစတေဝိဇ္ဇဿ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ထည်း၊ ပြောဟန္တောနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ သောဇ္ဇယိံ၊ တဆွဲခြောက်စိတ်စိတ်၌တစ်တစ်သော၊ ကလံ၊ တစိတ်ကို၊ နအဂ္ဂတိ၊ မထိုက်မမှီ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်သွယ် ရှိပါပေစွထကား၊ (လ)၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့၏အဖြစ်ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အယက်ဖြင့်ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောရတနာသုံးပါးသို့၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဝေရေထု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ပြောဟန္တော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ စာဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်သေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်သေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ပြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၇

အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာ ရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့် လျှောက် ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒော ခေါ၊ ထိုင်နေ ပြီးသော၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါ စ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်ကုန်သော၊ မယိနာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့မည်သည်ကား၊ ယညံ၊ ယစ် ပူဇော်ခြင်းကို၊ ယဇာမ၊ ပူဇော်ပါကုန်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ တဩ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ယောစေဝ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ယဇတိ၊ ယစ်ပူဇော်၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည် လည်း၊ ယဇာပေတိ၊ ယစ်ပူဇော်စေ၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထို သူတို့သည်၊ ယညာမိကရဏံ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ အနေကသာဓိဂိကံ၊ များစွာသော ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ ယဒိဒံယာသော ပုညပဋိပဒါ၊ အကြင်ကောင်းမှုတည်းဟူသော အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနေကသာဓိဂိကံ၊ များစွာသော ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ တံပုညပဋိပဒံ၊ ထို ကောင်းမှုတည်းဟူသောအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယောပနာယံယောပနအယံ၊ အကြင် သူသည်၊ ယဿဝါတဿဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ညားညားလည်း ဖြစ်သော၊ ကုလော၊ အမျိုးမှ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခ မိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို သာလျှင်၊ ဓမေတိ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမသောအားဖြင့်ဆုံးမ၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ သမေတိ၊ ကိလေသာကို ငြိမ်သက်စေ သောအားဖြင့် ငြိမ်သက်စေ၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေတိ၊ ကိလေသာကို ငြိမ်းစေသောအားဖြင့် ငြိမ်းစေ၏၊ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာမိကရဏံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းတည်းသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယဒိဒံယာအယံပုညပဋိပဒါ၊ အကြင်ကောင်းမှုတည်း ဟူသောအကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧကသာဓိဂိကော၊ တခုသောကိုယ်၌ဖြစ် သော၊ အယံပုညပဋိပဒါ၊ ဤကောင်းမှု တည်းဟူသော အကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေနု ဟိ၊ ထိုသို့တပြီကား၊ ဣတ္ထေ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့၏ ယစ်ပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

အကျင့်၏/များစွာသော ကိုယ်၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ် ရဟန်းအဖြစ် တည်းဟူသောအကျင့်၏ တရတည်းသောကိုယ်၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဣဉ္ဇေဝ၊ သင်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပင်လျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပဋိပုတ္တိဿာမိ၊ မေးဦးအံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နံ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဗျာကဓေယျာသိ၊ ဖြေကြားသိလော့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝဂ္ဂမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်ကောင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံမညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်အောက်မေ့သနည်း၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာကိထေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ညစ်တအသစ်တအားဖြင့်ပြားသောခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမသောကံမပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ သိတော်မူတတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပဒနံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရထတဆဲ့ ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော၊ ထောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိမြတ်တော်မူသော၊ ပုရိသဒမ္မဿာရထိ၊ ဆုံးမအပ်သောတိရိစ္ဆာန်ယောကျ်ား၊ လူ့ယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတတ်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါ၊ ဣဿရိယဓမ္မယသသိရိကာမပသတ္တမည်သုံးခြောက်သည်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ တေ၊ သာထည့်ကုန်၊ တုမှေ၊ သင်တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အနုဿာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့၊ ယထာယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်အရိယမဂ်တည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သော၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယောဂဓံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏တည်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ယူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကက္ခာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒေဝါဟောကြားတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်သည်၊ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ခရီးသဘွယ်ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်သည်၊ ပဋိပဒါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဖြစ်၏၊ ယထာယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင် အရိယမဂ်တည်း ဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်ကုန်သော၊ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊

တိကနိပါတ်- ဒုတိယပဏ္ဏာသက- ၁- ပြာဟူထဝဂ်၊ ၁၉၉

ပြာဟူစရိယော ဂဓံ၊ အရိယမဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ တည်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ကူးသော ဥပဇာတ်ဖြင့် သိ၍၊ သန္တိကထွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိသထ၊ နေရကုန်ထတ္တံ၊ တုဗ္ဗေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသော အကျင့်ကို၊ တထာတေန မဂ္ဂေန၊ ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကျင့်ကြံကုန်လော့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သယံစေတ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သတ္ထဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း၊ တထတ္ထာယ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့် နိဗ္ဗာန်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ထာနိ၊ ထိုကျင့်သောသူတို့သည်၊ အနေကာနိဝိသတာနိ၊ အရာမကများ ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနေကာနိဝိသဟဿာနိ၊ အထောင်မက များကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနေကာနိဝိသတသဟဿာနိ၊ အထိန်းမကများကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော် မူအပ်ထတ္တံ၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိမညထိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင် အောက်မေ့သနည်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဓိကရထံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယဒိဒယာအယံပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧကသာဓိရိကော၊ တရသောကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုညပဋိပဒါဝါ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောအကျင့်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော့။ အနေက သန္တိရိကော၊ များစွာသောကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုညပဋိပဒါဝါ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောအကျင့်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဓိကရထံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယဒိဒယာအယံပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနေကသာဓိရိကော၊ များသောကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုညပဋိပဒါ၊ ကောင်းမှု တည်းဟူသော အကျင့် တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာထိ၊ ဖြေကြား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ပုဏ္ဏားကလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ

သည်။ သင်္ဂါရဝံ။ သင်္ဂါရဝံအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ။ ပုဏ္ဏားကို၊ ဇေတံဝစနံ။ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်း ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဗွိန္ဒု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသံပဗ္ဗိပဒါနံ။ ဤပုဏ္ဏားတို့၏ ယစ်ပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသောအကျင့် ရဟန်းတို့၏ အာရိယမဂ်တည်းဟူ သောအကျင့်တို့တွင်၊ ကတမာ၊ အဘယ်မည်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်သနည်း။ အပ္ပတ္တတရာစ၊ အထူးသဖြင့်နည်းသောဝေယျာ ဝဂ္ဂတို့ဖြင့်လည်းအလိုရှိအပ်သနည်း၊ အပ္ပသမာဓမ္မတရာစ၊ အထူးသဖြင့် နည်းသောအဆောက်အဦထည်းရှိသနည်း၊ မဟပ္ပထတရာစ၊ အထူးသဖြင့် ကြီးသောအကျိုးလည်းရှိသနည်း၊ မဟာနိသံသတရာစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီး သောအာနိသင်လည်းရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သင်္ဂါရဝေါ။ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဇေတံဝစနံ။ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောဂံ၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျောဂံ သနည်း၊ သေယျထာဝိ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့ သဘောရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ သေယျထာဝိ ဘဝံအာနန္ဒော၊ အရှင် အာနန္ဒာကဲ့သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေထေ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုဇ္ဇာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏။ ဇေထေ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအရှင် အာနန္ဒာကဲ့သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပါသံသာ၊ ပြီးမွှမ်းအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောဂံ၊ ဣရုဘိယမ္ပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ် ဖြောဂံလည်း။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သင်္ဂါရဝံ။ သင်္ဂါ ရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ။ ပုဏ္ဏားကို၊ ဇေတံဝစနံ။ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကေဝါ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုမူလည်း၊ တေ၊ သင်သည်။ ပုဇ္ဇာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန် သနည်း။ ကေဝါ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုမူလည်း၊ ဝုဿ၊ သင်သည်။ ပါသံသာ၊ ပြီးမွှမ်းအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နုခေါပုတ္တခါ၊ မေးတော်မမူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဗွိန္ဒု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသံ ပဗ္ဗိပဒါနံ။ ဤပုဏ္ဏားတို့၏ယစ်ပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ရဟန်းတို့ ၏အာရိယမဂ်တည်းဟူသော အကျင့်တို့တွင်၊ တေ၊ သင်သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်မည်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်သနည်း။ အပ္ပတ္တတရာ၊ အထူးသဖြင့်နည်းသောဝေယျာဝဂ္ဂတို့ဖြင့်လည်းအလိုရှိအပ်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၂၀၁

သနည်း၊ အပ္ပသမာရန္တကရာစ၊ အထူးသဖြင့်နည်းသော အဆောက်အဦ
 ထည်းရှိသနည်း၊ မဟာပူဇော်ကရာစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသော အကျိုးလည်း
 ရှိသနည်း၊ မဟာနိသံသကရာစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသော အာနိသင်လည်း
 ရှိသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်
 မြောက်လည်း၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ဣ
 အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ သေယျထာဝိ ဘဝံဂေါတမောစ၊
 အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ သေယျ
 ထာဝိဘဝံ အာနန္ဒောစ၊ အရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့သဘော ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတေ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့
 သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဇ္ဇာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏၊
 ဇေတေ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်လည်း၊ ပသံသာ၊ မြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျော့ကံ၏၊ တတိယမ္ပိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊
 အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သင်္ဂါရဝံ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား
 ကို၊ ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဣ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧကဝါ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုမူလည်း၊ တေ၊
 သင်သည်၊ ပုဇ္ဇာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဧကဝါ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 လည်း၊ တေ၊ သင်သည်၊ ပသံသာ၊ မြီးမွမ်းအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နခေါ၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မိန္ဒံ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသံပဗ္ဗိပဒါန္တံ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့၏ယစ်ပူဇော်ခြင်းတည်း
 ဟူသော အကျင့်ရဟန်းတို့၏ အရိယမဂ်တည်းဟူသော အကျင့်တို့တွင်၊
 တေ၊ သင်သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်မည်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ခမတိ၊
 နှစ်သက်အပ်သနည်း၊ အပ္ပတ္တကရာစ၊ အထူးသဖြင့်နည်းသောပေယျာဝတ္ထ
 တို့ဖြင့်လည်းအလိုရှိအပ်သနည်း၊ အပ္ပသမာရန္တကရာစ၊ အထူးသဖြင့်နည်း
 သော အဆောက်အဦထည်းရှိသနည်း၊ မဟာပူဇော်ကရာစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသော
 အကျိုးလည်းရှိသနည်း၊ မဟာနိသံသကရာစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသော အာနိ
 သင်လည်းရှိသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေံခေါ ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ သင်အား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တတိယမ္ပိခေါ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊

ပုဏ္ဏားသည်။ အာယသံသန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း။ သေယျ ထာဝိဘဝံ ဂေါတမောစ၊ အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ သေယျထာဝိဘဝံ အာနန္ဒောစ၊ အရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂါ၏၊ ဇေတေ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ အရှင် အာနန္ဒာ ကဲ့သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဇ္ဇာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏၊ ဇေတေ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအရှင် အာနန္ဒာကဲ့သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသံသာ၊ မြီးပွင်းအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေတံ သေဝပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ယာဝတတိယန္တိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လည်း၊ သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်။ သဟန္တိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သံသာဓေတိ၊ ဆုတ်နှစ်၏၊ နောဝိဿဇ္ဇေတိ၊ မဖြေဆိုနိုင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားအာနန္ဒာတို့ကို၊ ဝိဟေသတော၊ ပင်ပန်းခြင်းမှ၊ ပရိမောစေယျံ၊ လွတ်စေရမူကား။ ယံနုန၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဇေတံ သေဝပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ဂါရဝံ၊ သင်္ဂါရဝအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇဇေတုပရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ သန္နိထိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်သော၊ ရာဇပရိသာနံ၊ မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့၏၊ အန္တရာ၊ တပါးစကား၏အကြားအကြား၌ဖြစ်သော၊ ကာကထာ၊ အဘယ်စကားသည်၊ ဥဒပါဒိနု၊ ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇဇေတုပရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ သန္နိသန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ ရာဇပရိသာနံ၊ မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့၏၊ အန္တရာ၊ တပါးစကား၏ အကြားအကြား၌ဖြစ်သော၊ အယံခေါကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥဒပါဒိထင်ရှားဖြစ်၏၊ သုဒံ၊ စင်စစ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၂၀၃

အပ္ပတရာစေတ၊ အလွန်နည်းကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟု
 တရာစ၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်
 တရားဆယ်ပါးထက်၊ ဥတ္တရိံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယံ။ တန်ခိုး
 ပြာဋိဟာကို၊ ဒသေသသုံ၊ ပြကြကုန်၏။ ဧတရဟိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ တိက္ခမံ၊
 ခဟန်းတို့သည်။ ဗဟုတရာစေတ၊ အလွန်များကုန်သည်လည်း။ အဟောသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတရာစ၊ အလွန်နည်းသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ မနုဿ
 ဓမ္မာ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်တရားဆယ်ပါးထက်၊ ဥတ္တရိံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ပါဒိ
 ဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒသေသသုံ၊ ပြကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေတ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေတမ၊ အရှင်ဂေတမ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌။ ရာဇန္တ
 ပုဒေရ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ သန္နိထိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော၊ သန္နိပတိ
 တာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေး ကုန်သော၊ ရာဇ ပုရိသာနံ၊ မင်းချင်း
 ယောကျ်ားတို့၏။ အန္တရာ၊ တပါးစကား၏။ အကြားအကြား၌ ဖြစ်သော၊
 အယံခေါကထာ၊ ဤစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အပေတ၊ ဈေးကွက်၏။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပါဒိဟာရိယာနိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့
 သည်။ ဣမာနိခေါထိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။
 ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယံ၊ အထူးထူးအပြာ၊ ပြား
 တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာလည်း ကောင်း။
 အာဒေသနာပါဒိဟာရိယံ၊ သူတပါးစိတ်ကိုညှိုးခြင်းဟုဆိုအပ်သောတန်ခိုး
 ပြာဋိဟာလည်းကောင်း။ အနုဿသနိပါဒိဟာရိယံ၊ ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်
 သောတန်ခိုးပြာဋိဟာလည်းကောင်း။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယံ၊ အထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးတန်ဆင်း
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဋိဟာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဗြာဟ္မ
 ဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣခေ၊ ဤထောက၌။ ဧတေဉ္စ၊ အချို့သောသူသည်။ အနေက
 ဝိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဝံ၊ အထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုး
 တန်ဆင်းခြင်းကို။ ပဉ္စနုပေတိ၊ ခံစား၏။ ဧကောဝိ၊ တယောက်ထည်း
 သည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုခေ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဗဟုခဝိ၊ များသောအပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊
 တယောက်ထည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 အသဇ္ဈမာနော၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိသေယူထာဝိ၊ သွားရာ
 သကဲ့သို့။ ဧပံ၊ ဤအတူ။ အာဝိဘာဝံဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော အရပ်၌လည်း
 ကောင်းတိရောကုန္တံ၊ နံရံ၏တဘက်၌လည်းကောင်း၊ တိရောပါကာရံဝါ၊

တံတိုင်း၏ တဘက်၌လည်းကောင်း၊ တိရောပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင်၏တဘက်
 ၌လည်း ကောင်း၊ အသဇ္ဇမာနော၊ ကပ်ငြိခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွားနိုင်၏၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဥဗ္ဗန္တိ၊ နိမ့်နိမ့်၊ ပေါ်ခြင်း၊ ဝပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ
 သေယျထာဝိ၊ ပြုရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပထဝိယာဝိ၊ မြေ၌လည်း၊ ဥဗ္ဗန္တိ
 နိမ့်နိမ့်၊ ပေါ်ခြင်း၊ ဝပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ အဘိဇ္ဇမာနော
 မဖောက်ခွဲသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သေယျထာဝိ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 ဥဒကော၊ ရေ၌လည်း၊ အဘိဇ္ဇမာနော၊ မဖောက်ခွဲသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွားနိုင်၏၊ ပက္ခိ၊ အထောင်ရှိသော၊ သကုဏော၊ ငှက်သည်၊ အာကာသေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ စက်မတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ယုံသွားရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 အာကာသေဝိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ စက်မတိ၊
 စကြိုသွားနိုင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟိန္ဒိကေ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိ စန္ဒိမ
 သုရိယေ၊ ဤ လနေ တို့ကိုလည်း၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ဗရာမသတိ၊
 သုံးသပ် နိုင်၏၊ ပရိ မဇ္ဇတိ၊ ဆုတ်နုတ် နိုင်၏၊ ယာဝ ဗြဟ္မ လောကာဝိ၊
 ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊
 ဝတ္ထေတိ၊ လိုက်စေ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဒံ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြား
 သော ထန်ခိုး ပြာဋိဟာကို၊ ဣဒ္ဓိပါဋိ ဟာရိယံ၊ ဣဒ္ဓိပါဋိ ဟာရိယ ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အာဒေသနပါဋိဟာရိယံ၊ သူတပါး
 စိတ်ကို ညွှန်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ထန်ခိုး ပြာဋိဟာ သည်၊ ကတမဉ္စ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
 သူသည်၊ နိမိတ္တေန၊ လာရောက်သောအခြင်းအရာစသည်ကိုမှတ်ခြင်းဖြင့်၊
 တေ၊ သင်၏၊ မနေ့၊ စိတ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြားအရာ အားဖြင့်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ မနေ့၊ စိတ်သည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြံရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိ
 သတိ၊ ညွှန်း၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဝေဝိအာဒိသတိ၊
 အကယ်၍မူလည်းညွှန်းခြားအံ့၊ တံ၊ ထိုညွှန်းသောစကားသည်၊ တထေဝ၊
 ထိုညွှန်းတိုင်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ နေဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဝပန၊ ဤလောက၌ကား၊
 ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ နိမိတ္တေန၊ ရောက်လာသောအခြင်းအရာစ
 သည်ကိုမှတ်ခြင်းဖြင့်၊ နဟေဝခေါအာဒိသတိ၊ မညွှန်း၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်

သော်ကား၊ မနုဿာနံဝါ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း၊ အမနုဿာနံဝါ၊ ဘီးလူး
 သုတ်ပြိတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာနံ၊ စတုမဟာရာဇစသောနတ်တို့
 ၏လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေ၊ သင်၏၊ မနော၊ စိတ်
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊
 သင်၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဝေဝိအာဒိသတိ၊ အကယ်၍မူလည်းညွှန်းပြားအံ့၊ တံ၊
 ထိုညွှန်းသော စကားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုညွှန်းတိုင်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣပေန၊ ဤထောကဋ္ဌိကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊
 နိမိတ္တေန၊ လာရောက်သော အခြင်းအရာစသည်ကိုမှတ်ခြင်းဖြင့်၊ နဟေဝ
 ခေါအာဒိ သတိ၊ မညွှန်း၊ မနုဿာ နံဝါ၊ လူတို့၏ လည်းကောင်း၊ အမ
 နုဿာနံဝါ၊ ဘီးလူးသုတ်ပြိတ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာနံဝါ၊ စတု
 မဟာရာဇစသောနတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 နဝိအာဒိသတိ၊ ညွှန်းလည်းမညွှန်း၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိတက္ကယ
 တော၊ ကြံသောသူ၏၊ ဝိစာရယတော၊ ရင်ခြင်သောသူ၏၊ ဝိတက္ကဝိပူရသဒ္ဓိ၊
 ဝိဘက်ပြန်နှံ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေ၊
 သင်၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့သောအခြင်း
 အရာ အားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိ
 သတိ၊ ညွှန်း၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဝေဝိအာဒိသတိ၊ အကယ်၍
 မူလည်းညွှန်းပြားအံ့၊ တံ၊ ထိုညွှန်းသော စကားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုညွှန်း
 တိုင်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣပေန၊ ဤထောကဋ္ဌိကား၊
 ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ နိမိတ္တေန၊ လာရောက်သော အခြင်းအရာ
 စသည်ကိုမှတ်ခြင်းဖြင့်၊ နဟေဝ ခေါအာဒိသတိ၊ မညွှန်း၊ မနုဿာနံဝါ၊ လူတို့
 ၏လည်းကောင်း၊ အမနုဿာနံဝါ၊ ဘီးလူးသုတ်ပြိတ်တို့၏လည်းကောင်း၊
 ဒေဝတာနံဝါ၊ စတုမဟာရာဇစသောနတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ အသံ ကို
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ နဝိအာဒိသတိ၊ ညွှန်းလည်းမညွှန်း၊ ဝိတက္ကယတော၊ ကြံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သောသုဇ္ဈိ၊ ဝိစာရယတော၊ ဆင်ခြင်သောသုဇ္ဈိ၊ ဝိတက္ကဝိပ္ပာရသဒ္ဓိ၊ ဝိတက်
 ပြန့်နှံ့ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြာ၍၊ နဝိအာဒိသတိ၊
 ညွှန်လည်းမညွှန်း၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိ
 သော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ သမပန္နံ၊ သမဝင်စား
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမဿတောတော၊ ဤအရှင်သည်၊
 မနောသင်္ခါရာ၊ စိတ်လည်းဟူသောသင်္ခါရတို့ကို၊ ပဏိဟိတာ၊ ကောင်းစွာ
 ထားအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမဿဝိတ္တဿ၊ ဤစိတ်
 ၏၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အမုနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊
 ဝိတက္ကိဿတိ၊ ကြံထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။
 သော၊ ကိုသုသည်။ ဗဟို၊ များစွာ၊ ဝေဝိအာဒိသတိ၊ အကယ်၍မူလည်းညွှန်း
 ပြားအံ့၊ တံ၊ ထိုညွှန်းသောစကားသည်။ တထော၊ ထိုညွှန်းတိုင်းသာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နောဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒံ၊ ဤသူတပါးစိတ်ကိုညွှန်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော
 တန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယံ၊ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယဟူ၍
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ အနုသာသနိပါဋိဟာရိယံ၊ ဆုံးမခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဋိဟာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အတယ်နည်း၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား
 ဣခ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့နေကွမဝိတက်
 စသည်ကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ ဝိတက္ကေထ၊ ကြံကြကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ကာမဝိတက်စသည်ကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ မကြံကြ
 ကုန်ထင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အနိစ္စသညာရှိသောအားဖြင့်၊ မနုထိကရောထ၊ နှလုံးသွင်း
 ကြကုန်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နိစ္စသညာစသောအားဖြင့်၊ မာမနသာကတ္ထ၊ နှလုံး
 မသွင်းကြကုန်ထင့်၊ ဣဒံ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးလျှင်အာရုံရှိသောရာဂစသည်
 ကို၊ ပဇာဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော၊ ဣဒံ၊ ဤမဂ်လေးပါးဖိုလ်လေးပါးဟု
 ဆိုအပ်သောတရားကို၊ ဥပသာမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒံ၊ ဤတရား
 ဒေသနာဖြင့်ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ အနုသာသနိပါဋိ
 ဟာရိယံ၊ အနုသာသနိပါဋိဟာရိယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပြောဟူထာ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပါဋိဟာရိယာနိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့သည်။ ဣမာတိဏိ၊
 ဤသုံးပါးတို့လည်း၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ထေ၊ သင်သည်၊ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသံပါဋိ ဟာရိယာနံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဋိ ဟာတို့တွင်၊ ကတမံ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၂၀၇

အဘယ်မည်သော၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ခမတိ၊ နှစ်သက်
အပ်သနည်း။ အဘိက္ကန္တံ တရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်လည်း ကောင်းသနည်း။
ပဏိတတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ တတြ၊ ထိုသုံးပါးသောတန်ခိုး
ပြာဋိဟာတို့တွင်၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ အနေက
ပိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ အထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးပြာဋိ
ဟာကို၊ ပဗ္ဗနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ (၀)၊ ယာဝဗြဟ္မဏောကာဝိ၊ ဗြဟ္မဉ္စပြည်
တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဝတ္တေတိ၊ လိုက်
ရေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ယဒိဒံ၊ ဣဒံ
ပါဠိဟာရိယံ၊ အကြင်အထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်
သောတန်ခိုးပြာဋိဟာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣဒံ
ပါဠိဟာရိယံ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးတန်ဆင်းဟုဆိုအပ်သောတန်
ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သောစ၊ ထို
သူသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ပဒိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။
ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။
တဿေဝ၊ ထိုတန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကိုပြုသောသူအားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣဒံပါဠိဟာရိယံ၊ ဤအထူးထူးအပြား
ပြားတန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ မာယာသဟ
ဓမ္မရူပိယ၊ မျက်စိသည်နှင့်တူသောသဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣဓ၊
ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ နိမိတ္တေန၊ လာရောက်သော
အခြင်းအရာသည်ကိုမှတ်ခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဇေဝိ၊
ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊
စိတ်သည်၊ ဣတ္ထံဝိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တေ၊ သင်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟံ၊
များစွာ။ စေပိအာဒိသတိ၊ အကယ်၍မူလည်းညွှန်းပြားအံ့၊ တံ၊ ထိုညွှန်းသော
စကားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုညွှန်းတိုင်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာ၊
တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်
ဂေါတမ၊ ဣပေန၊ ဤထောက၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ နိမိတ္တေန၊
လာရောက်သောအခြင်းအရာသည်ကိုမှတ်ခြင်းဖြင့်၊ နဟောဝခေါအာဒိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သတိ၊ မညွှန်း၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မနုဿာနံဝါ၊ လူတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ အမနုဿာနံဝါ၊ ဘီးလူးဘုတ်ပြိတ်တာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဧ
 ဝတာနံဝါ၊ စတုမဟာရာဇ်စသောနတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ (လ)။ မနုဿာနံဝါ၊ လူတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ အမနုဿာနံဝါ၊ ဘီးလူးဘုတ်ပြိတ္တာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဧဝ
 တာနံဝါ၊ စတုမဟာရာဇ်စသော နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ နပိအာဒိသတိ၊ ညွှန်းလည်းမညွှန်း။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ဝိတက္ကယတော၊ ကြံသောသူ၏။ ဝိစာရယတော၊ ဆင်ခြင်သောသူ၏။
 ဝိတက္ကဝိပ္ပာရသဒ္ဓိ၊ ဝိတက်ပြန်နဲ့ သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော အသံကို။
 သုတွာ၊ ကြား၍။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ (လ)။ ဝိတက္ကယတော၊ ကြံသောသူ၏။
 ဝိစာရယတော၊ ဆင်ခြင်သောသူ၏။ ဝိတက္ကဝိပ္ပာရသဒ္ဓိ၊ ဝိတက်ပြန်နဲ့ သည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောအသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။
 အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဝိတက္ကံ၊ စိတက်မရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရ
 မရှိသော၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသောသူ၏။ စေတော၊
 စိတ်ကို။ စေတဿ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ဣမဿတောတော၊ ဤအရှင်သည်၊ မနောသင်္ခါရာ၊ စိတ်တည်း
 ဟူသောသင်္ခါရတို့ကို၊ ပဏိတိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်၏။ တထာ၊
 ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမဿဝိတ္တဿ၊ ဤစိတ်၏၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊
 အရံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို။ ဝိတက္ကဿတိ၊ ကြံလတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဗဟုံ၊ ချားစွာ။ စေပိအာဒိသတိ၊ အကယ်၍မူ လည်းညွှန်းပြားအံ့။ တံ၊ ထို၊
 ညွှန်းသောစကားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုညွှန်းတိုင်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နေပဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ယဒိဒံ ယံအုဒံပါဠိ
 ဟာရိယံ၊ အကြင်အထူးထူး အပြားပြားတန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော တန်ခိုးပြာဋိဟာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
 အုဒံပါဠိဟာရိယံ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်
 သောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။
 သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ပရိသံဝေဒတိ၊ ခံစား
 ရ၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ တဿေဝ၊ ထိုတန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောသူအားသာလျှင်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣဒ္ဓိပါဒိဟာရိယံ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဒိဟာသည်၊ မာယာသဟဓဗ္ဗရူပံပိယ၊ မျက်စိသည်သည်နှင့်တူသော သဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ခါးထိ၊ ထင်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣမ၊ ဤလောကဋ္ဌံ၊ ကေဠော၊ အချိုသောသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေကွမဝိထက် စသည်ကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ ဝိတက္ကေထ၊ ကြံကြကုန်လော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကာမဝိထက်စသည်ကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ မကြံကြကုန်လင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ နိစ္စသညာရှိသောအားဖြင့်၊ မထိနကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ နိစ္စသညာစသော အားဖြင့်၊ မာမနသာကတ္ထ၊ နှလုံးမသွင်းကုန်လင့်၊ ဣဒ္ဓံ၊ ဤကာမဂုဏ် ငါးပါးထွင်အာရုံရှိသော ရာဂစသည်ကို၊ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့၊ ဣဒ္ဓံ၊ ဤမဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော သဘောတရားကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ယဉ္ဇခေါပါဒိဟာရိယံ၊ အကြင်အထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဒိဟာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣဒ္ဓံပါဒိဟာရိယံ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော တန်ခိုးပြာဒိဟာကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ဣဒ္ဓံပါဒိဟာရိယံ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော တန်ခိုးပြာဒိဟာသည်၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံပါဒိဟာရိယာနံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဒိဟာတို့ထက်၊ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်လည်း ကောင်းမြတ်၏၊ ပဏီတတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္ထရိယံ၊ အံ့တွင်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္ထုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပါပေစွ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိစပါဒိဟာရိယေတိ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဒိဟာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘဝန္တဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ ဓာရေမ၊ ဖြတ်ပါကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောတန်ခိုးပြာဒိဟာကို၊ ပဗ္ဗန္တဘောတိ၊ ခံစားရ၏၊ (လ)၊ ယာဝပြဟူသောကာဝိ၊ ပြဟူ၍ပြည်တိုင်အောင်လည်းကား၊ ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဝက္ကေတိ၊ လိုက်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဝံဂေါ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

တမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသောသူ၏၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမဿဘောတော၊ ဤအရှင်သည်၊ မနောသင်္ခါရာ၊ စိတ်တည်းဟူသော သင်္ခါရတို့ကို၊ ပဏိဟိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမဿစိတ္တဿ၊ ဤစိတ်၏၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အရံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ ဝိတက္ကံဿတိ၊ ကြံလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှိ၏၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့နေကွမဝိတက်စသည်ကိုဖြစ်စေသော အားဖြင့်၊ ဝိတက္ကထ၊ ကြံကြကုန်လော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကမဝိတက်စသည်ကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ မကြံကြကုန်လင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အနစ္စသညာရှိသောအားဖြင့်၊ မနထိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နိစ္စသညာစသော အားဖြင့်၊ မာမံနသာကတ္ထ၊ နှလုံးမသွင်းကြကုန်လင့်၊ ဣဒံ၊ ဤကမဂုဏ်ငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသောရာစသည်ကို၊ ပဇဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့၊ ဣဒံ၊ ဤမဂ်လေးပါး၊ ဗိုတ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော သဘောတရားကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟုထ၊ နေကြကုန်လော့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဗ္ဗါခေါ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားကို၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ အာသန္ဓ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုစပ်၍၊ ဥပနိယ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို အနီးသို့ဆောင်၍၊ ဝါစာ၊ စကားကို၊ ဘာထိတာ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိစာစင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ပျာကရိဿာမိ၊ ဖြေကြားတော်မူအံ့၊ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ အထူးထူးသောတန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂနုဘောခါ၊ ခံစားတော်မူ၏၊ (လ)၊ ယာဝပြဟူထောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဝတ္ထေမိ၊ လိုက်စေတော်မူ၏၊ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသောသူ၏၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမဿဘောတော၊ ဤအရှင်သည်၊ မနောသင်္ခါရာ၊ စိတ်တည်းဟူသော သင်္ခါရတို့ကို၊ ပဏိဟိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဣမဿ၊ စိတ္တဿ၊ ဤစိတ်

၏။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အရံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝိတက္ကိ၊ အကြိုကို၊ ဝိတက္ကိဿတိ၊ ကြိယက္ကိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဖြာဟူထ၊ ပုစ္ဆား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေကွဲမဝိတက် စသည်ကိုဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ ဝိတက္ကေထ၊ ကြိတြကုန်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကာမဝိတက်စသည်ကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ မကြိတြ ကုန်လင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့အနိစ္စသညာရှိသောအားဖြင့်၊ မနထိကရောထ၊ နှလုံး သွင်းကြကုန်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နိစ္စသညာစေသောအားဖြင့်၊ မာမနသာကတ္ထ၊ နှလုံးမသွင်း ကြကုန်လင့်။ ဣဒံ၊ ဤကာမဂုဏ် ငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသော သဘောတရားကို၊ ပဇာဟထ၊ ပယ်ပွန်ကြကုန်လော၊ ဣဒံ၊ ဤမဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါးဟု ဆိုအပ်သောသဘောတရားကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုသာဿာမိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဘော ထာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ အညတြိဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညောဝိ၊ အရှင်ဂေါတမမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တိတိသုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပါဠိဟာရိယေတိ၊ ဤအထူးထူးအပြားပြား တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဋိဟာတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ဖြာဟူထ၊ ပုစ္ဆား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧကံယေဝသထံ တရောသောရဟန်းသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး။ ဧဒေသံတာနိဇေ၊ နှစ်ရာသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ တီဏိသတာနိဇေ၊ သုံးရာ သောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ စတ္တာရိသတာနိဇေ၊ လေးရာသောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပဉ္စသတာနိဇေ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ အထေခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ တိတိသုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပါဠိဟာရိယေတိ၊ ဤအထူး ထူးအပြားပြား တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သောတန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တိယျောစ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ထက် သွန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ၊ ဘေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက် ၏။ ဖြာဟူထ၊ ပုစ္ဆား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမထို့ယေဝဘိက္ခုသံစော၊ ဤရဟန်း

အပေါင်း၌ပင်လျှင်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပါပေ၏။
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပါပေ၏။
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာ မည်သည် ကား။
 နိက္ကုဇ္ဈိတံ၊ မှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဈေယျသေယျထာဝိဝါ၊
 ထွန်၍ပြုဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိဋိန္ဒန္တံ၊ မြက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့်
 ဖုံးထွမ်း၍ ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဝိဝေယျသေယျထာဝိဝါ၊ ဖွင့်ထုတ်၍
 ပြုဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရုဠဿ၊ အရပ်မျက်နှာ၌တွေဝေသောသူအား
 မဝံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျသေယျထာဝိဝါ၊ ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။
 ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိမနုဿိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အန္တကာရေ
 အရိက်တိုက်၌၊ တေသပဇ္ဇတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျသေယျထာဝိ
 ဝါ၊ ညှိထွန်းဆောင်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။
 ဘောဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာ
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မောတရားကို၊ ပကာသိထော၊ ပြုအပ်ပါပေ၏။ ဧသ
 ဟံ ဧသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝန္တဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို
 ထည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ
 ရဟန်းသံဃာကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ
 ၏။ တဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့
 အဖြစ်ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်ကပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောရတနာသုံးပါးသို့၊ ဝတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်
 သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးပြီ။ ။ ထတြ၊ ထိုဗြာဟ္မဏဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ။ ဇွေဇနာ၊
 နှစ်ယောက်သောအိုမင်းသောပုဏ္ဏားတို့ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်း
 ကောင်း။ ဇွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုဟောရာဖြစ်
 သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ပရိဗ္ဗာဇေန၊ ပရိဗိုဇ်ပုဏ္ဏားကိုဟောရာဖြစ်သော

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၁-ဖြာဟူကဝဂ်၊

သုတ်လည်းကောင်း၊ အညောစ၊ မျိုးမည်နာမအားဖြင့်အပါကဇူဖြစ်သော
ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်း
ကောင်း၊ ပဇေယကံ၊ သတ္တလောကဏီ ပျက်စီးခြင်းကို ဟောရာဖြစ်သော
သုတ်လည်းကောင်း၊ ဇပေဿ၊ ဝစ္ဆန္တိသားဖြစ်သော ပရိမိဇိလည်းကောင်း၊
တိကဏ္ဍော၊ တိကဏ္ဍပုဏ္ဏား လည်းကောင်း၊ သောဏီ၊ ဇာဏုသောဏီ
ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ သင်္ဂါရဝေန၊ သင်္ဂါရဝပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

တိကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက(၂)မဟာဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတ္ထာယကနာနိ၊ မှားသော အယူတည်းဟူသော
အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ယာနိ၊ အကြင်သုံး
ပါးသော မှားသော အယူတည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊
ပညာရှိတို့သည်၊ သမန္တယုတ္တိယမာနာနိ၊ သရုပ်ကိုမေးစိစစ်အပ်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ သမန္တဝါဟိယမာနာနိ၊ အကြောင်းကိုမေးအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊
သမန္တဘာသိယမာနာနိ၊ စွန့်ထောဟုဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗရိပရာဝိ၊
ဆရာအဆက်ဆက်အယူဆက်ဆက်သို့လည်း၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ အကိရိ
မာယ၊ မပြုခြင်းမျှ၊ သဏ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊
ကတမာနိ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ ပုရိသ
ပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊
သုခံဝါ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်း
ကောင်း၊ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော
ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊
တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ပုဗ္ဗေ ကတ ဟေတု၊ ရှေး၌ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ
အကုသိုလ်ကံ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော၊ ဇေဝိဗ္ဗိနော၊ ဤသို့အယူ
ရှိကုန်သော၊ ဇေက၊ အချို့ကုန်သော၊ သမဏဖြာဟူကဝဂ်၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤ
ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုခံဝါ၊ သုခ
ဝေဒနာ သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ သည်လည်းကောင်း၊
အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်သောဥပေက္ခာဝေဒနာ

သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏။ သဗ္ဗံအလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ဣဿရ နိဗ္ဗာနဟောတု၊ အစိုး ရသော သူသည် ဖာန်ဆင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော၊ ဧဝံဒိဗ္ဗိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုခံဝါ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ သည်လည်း ကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ သည်လည်း ကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏။ သဗ္ဗံအလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ အဟောတု၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိဘဲ၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော၊ ဧဝံဒိဗ္ဗိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှိ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တွင်၊ ယေထေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ား ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုခံဝါ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏။ သဗ္ဗံအလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ပုဗ္ဗေကထဟောတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဧဝံဒိဗ္ဗိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သို့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဥပသင်္ကပိတွာ၊ ကပ်၍၊ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုခံဝါ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ သည်လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏။ သဗ္ဗံအလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ပုဗ္ဗေကထဟောတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဧဝံဒိဗ္ဗိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သည်၊ သဗ္ဗံကိရံ၊

မှန်ပေကုန်သလော။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ မေ၊ ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဂုဠာ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊ တေစ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အာမ၊ ဩဝါဒ်မှန်ပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဓိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့မှန်တပြီးကား၊ အာယသ္မန္နောအာယသ္မန္နာနံ၊ အရှင်တို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌၊ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါဏာတိပါတိနော၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အနိန္ဒာဒါယိနော၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဗြဟ္မစာရိနော၊ မေထုန်ခြံဝဲခြင်းဟုဆိုအပ်သောမမြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ရုသာဝါဒိနော၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိသုဏဝါစာ၊ ချောပစ် ဂုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုတတ် ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဗမ္မသဝါစာ၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗပ္ပလ္လာဝိနော၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသော စကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဘိဇ္ဈာယနော၊ တပ်ခြင်းများကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဗျာပန္နမိတ္တာ၊ ဒေါသသည်ပျက်ဆီးအပ်သောမိတ်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပုဗ္ဗေကတဟေတု၊ ရှေး၌ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသော အယူရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊

ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗေကတံ၊ ရှေး၌ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကို၊ သာရ
 ကော၊ အနှစ်အားဖြင့်၊ ပစ္စာဂစ္ဆတံ ပစ္စာဂစ္ဆန္တနံ၊ စွဲလန်း၍ ယူကုန်သော သူတို့
 အား၊ ဣဒံ၊ ဤပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ
 မပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း၊ အကရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆန္ဒောဝါ
 ပြုလိုသည်၏ အဖြစ်မျှ သာသျှင်ထက္ခဏာရှိသော၊ ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊
 ဝါယာမော၊ လုံ့လသည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ကရဏီယာကရဏီယေ၊ ပြုအပ်သည် မပြုအပ် သည်ကို၊
 သစ္စတော၊ မှန်သော အားဖြင့်၊ ထေတတော၊ မြဲမြံသော အားဖြင့်၊ အနုပထမ္ဘိ
 ဟမာနေ၊ မရအပ်သည်ရှိသော်၊ ရဋ္ဌဿတိနံ၊ လွတ်သော သတိရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနာရက္ခာနံ၊ ခြောက်ပါးသော ခွါရဋ္ဌမစောင့်ရှောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရတံ ဝိဟရန္တနံ၊ နေကုန်သော သူတို့အား၊ ပစ္စတ္ထံ၊ အသီး၊ အသီး၊
 သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တက္ကဖြစ်သော၊ သမဏဝါဒေါ၊ ရဟန်း
 ဟူသော အယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ဝေဝါဒီသု၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝေဝါဒီသု၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော၊
 တေသုသမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မေ၊ ဝါထုရား၏၊ ပဌ
 မော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တက္ကဖြစ်သော၊ အယံ
 နိဂ္ဂဟော၊ ဤနှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထကြ
 ထိုရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယေတေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလေ၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဒုက္ခဝေဒနာ သည်လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ်
 သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ဣဿ ရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသော
 သူသည် ဘန်ဆင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဒိုသံဝေဒတိ၊ ခံစား
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝါဒီနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဝေဝါဒီနော၊ ဤသို့
 အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အဘိ၊ ဝါသည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အာယသ္မေ နန္ဒာ၊ အရှင်တို့၊ တုဋ္ဌေ၊
 သင်တို့သည်၊ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလေ၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဒုက္ခဝေဒနာ သည်လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ်
 သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ကိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၇

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသော သူသည် ဘန်ဆင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သည်။ သစ္စကိရ၊ မှန်ပေကုန်သလော၊ ဣတိဝေဝါဒိနော၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ မေ၊ ဝါသည်။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့၊ ဝုဠာ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊ တေစ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အာမ၊ ဩဇာဖြင့်၊ မှန်ပါပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်။ တေနတိ၊ ထိုသို့တပြီကား၊ အာယသ္မန္တော၊ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည် ဘန်ဆင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါဏာတိပါတိနော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်လေ့ ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရ သောသူသည် ဘန်ဆင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အနိန္ဒာဒါယိ နော၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည် ဘန်ဆင်းခြင်း ဟည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဗြဟ္မစာရိနော၊ မေထုန်မြှုပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော မမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည် ဘန်ဆင်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ရဿဝါဒိနော၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည် ဘန်ဆင်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိသုကာဝါစာ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာန ဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည် ဘန်ဆင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဖရုဿဝါစာ၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ဆိုတတ် ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည် ဘန် ဆင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗဗ္ဗထာဝိနော၊ အကျိုးမရှိ ပြန်ပျင်းသော စကားကိုဆိုတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည် ဘန်ဆင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ အဘိဇ္ဈာလုနော၊ ရှေးရှုထပ်ခြင်း များကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသော သူသည် ဘန်ဆင်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဒေါသ

သည်ပျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
 ဣဿရနိဗ္ဗာနဟေတု၊ အစိုးရသောသူသည်ဘန်ဆင်းခြင်းတည်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ဣဿရနိဗ္ဗာနံ၊ အစိုး
 ရသောသူ၏ ဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ သာဓုတော၊ အနှစ်အားဖြင့်၊ ပစ္စာဂစ္ဆတံ
 ပစ္စာဂစ္ဆန္တံ၊ စွဲလမ်း၍ယူကုန်သော သူတို့အား၊ ဣဒံ၊ ဤပြုအပ်သော
 အမှုကိုထည်း၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤမပြုအပ်သောအမှုကိုထည်း၊
 အကရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္ဓေဝါ၊ ပြုလိုသည်၏အဖြစ်မျှသာ
 ထက္ခဏာရှိသော ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ဝါယာမောဝါ၊ လုံ့လသည်
 လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ကရဏီယာ
 ကရဏီယေ၊ ပြုအပ်သည်မပြုအပ်သည်ကို၊ သစ္စတော၊ မှန်သောအားဖြင့်၊
 ထေတထော၊ မြဲမြံသောအားဖြင့်၊ အနုပလတ္တိယမာနေ၊ မရအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ရဋ္ဌဿတီနံ၊ လွတ်သော သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာရက္ခာနံ၊
 ခြောက်ပါးသောစွါရဋ္ဌိမစောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံဝိဟရန္တော
 နံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး၊ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သမဏဝါဒေါ၊ ရဟန်းဟူသောအယူသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ ဝေဝါဒီသု၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်
 သော၊ ဝေဒိဋ္ဌိသု၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သော၊ တေသုသမဏဗြာဟ္မဏေသု၊
 ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ မေ၊ ဝါ၊ ဣ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သဟ
 ဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အယံနိဂ္ဂဟော၊ ဤနှိပ်စက်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထာဝြ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တွင်၊ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အယံ
 ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ သုခံဝါ၊ သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ နက္ခံဝါ၊ နက္ခဝေဒနာသည်
 လည်းကောင်း၊ အနက္ခမသုခံဝါ၊ နက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်
 သောဥပေက္ခာဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊
 တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အပစ္စယာ၊ အထောက်
 အပံ့မရှိဘဲ၊ ပဒိုသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝါဒီနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့
 ရှိကုန်သည်၊ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ အာ
 ယသ္မုန္တော၊ အရှင်တို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤ

ယောကျာ်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော။ သုခံဝါ၊ သုခ
ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခ
မသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊
အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့ မရှိဘဲ။ ပဋိ
သံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ ရှိကုန်
သည်။ ဝေံ ဒိဗ္ဗိ နော၊ ဤသို့ အယူ ရှိကုန်သည်။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်ပေ ကုန်
သလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဝေံ၊
ဤသို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သော။ တေစ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။
အာမ၊ ဩဝါဒပာပကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ တေ၊
ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တဖြီးကား။
အာယသ္မန္တော အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌။ အဟေတု၊
အကြောင်းမရှိဘဲ။ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိဘဲ။ ပါဏာတိပါတိနော၊
သူ့အသက်ကိုသတ်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ (လ)။
အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိဘဲ။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိ
ကာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိသည်ကို။ အပစ္စယံ၊
အထောက်အပံ့မရှိသည်ကို။ သာရထော၊ အနှစ်အားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆ တံပစ္စာ
ဂစ္ဆန္တာနံ၊ စွဲလမ်း၍ယူကုန်သောသူတို့အား။ ဣဒံဝါ၊ ဤပြုအပ်သောအမှု
ကိုလည်း။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒံဝါ၊ ဤပြုအပ်သော အမှုကိုလည်း။
အကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆန္ဒောဝါ၊ ပြုလိုသည်၏အဖြစ်ပုံသာ
လက္ခဏာရှိသော ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း။ ဝါယာမောဝါ၊ လုံ့လသည်
လည်းကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ကရဏီယာ
ကရဏီယေ၊ ပြုအပ်သည်မပြုအပ်သည်ကို။ သစ္စတော၊ မှန်သောအားဖြင့်။
ထေဘတော၊ မြဲမြံသော အားဖြင့်။ အနုပလ ဗ္ဗိယ မာနေ၊ မရအပ်သည်
ရှိသော်၊ မုဋ္ဌဿတိနံ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာရက္ခာနံ၊ ခြောက်
ပါးသောခွါရ၌မစောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်
သောသူတို့အား၊ ပစ္စတ္တံ၊ အဘီးအဘီး။ သဟဓ္မိက္ခော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ
ဖြစ်သော။ သမဏဝါဒေါ၊ ရဟန်းဟူသောအယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဝါဒိသု၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေံဒိဗ္ဗိသု၊ ဤသို့
အယူရှိကုန်သော။ တေသုသမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့၌။

မေ၊ ငါ၏၊ တတိယော၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ အယံ နိဂ္ဂဟော၊ ဤနှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိတ္ထာယထနာနိ၊ မှားသော အယူတည်း
 ဟူသော အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာ နိတီဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ယာနိ၊
 အကြင်သုံးပါးသော မှားသော အယူတည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို၊
 ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သမန္တယုတ္တိယမာနာနိ၊ သရုပ်ကိုမေးစိစစ်အပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမန္တဂ္ဂါဟိယမာနာနိ၊ အကြောင်းကိုမေးအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ သမန္တတာဘိယမာနာနိ၊ စွန့်လောဟု ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ပရိပရာဝိ၊ ဆရာ အဆက်ဆက် အယူ အဆက်ဆက် သို့လည်း၊ ငတ္ထံ၊
 ရောက်၍၊ အကိရိယာယ၊ မပြုခြင်း၊ မုဒ္ဒိ၊ သစ္စာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိ ကုန်သော၊
 သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၊ အသံ
 ကီလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၊ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့
 အပ်သည်၊ အပ္ပဗ္ဗိကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်း
 ငှါ မတတ်ကောင်းသော၊ အသံကီလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း
 သော၊ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ အပ္ပဗ္ဗိကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သော၊
 ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ၊
 ဤသည်တို့ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓာတုယေ၊ ဓာတ်တို့တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၊ အသံကီလိဋ္ဌော၊ ညစ်
 ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၊ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ အပ္ပဗ္ဗိ
 ကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ၊
 ဤသည်တို့ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗဿာယထနာနိ၊ ဗဿာယထန
 တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်

သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟိထော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အပ္ပဒိုကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ မနောပပိစာရာ၊ မနောပပိစာရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည် ထည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် ထည်းကောင်း။ အနိဂ္ဂဟိထော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အပ္ပဒိုကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည် ထည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် ထည်းကောင်း။ အနိဂ္ဂဟိထော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အပ္ပဒိုကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမာ၊ ဤသည်တို့ကား။ အာ၊ ရောက်ပါးကုန်သော။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည် ထည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် ထည်းကောင်း။ အနိဂ္ဂဟိထော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အပ္ပဒိုကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိ၊ ဣမိနာကေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ခေါပနံ၊ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဇေတံ၊ ဤဣမာဆံဓာတုယော အစရှိသောစကားကို၊ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်စကားကိုသာလျှင်၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ ပထဝီဓာတု၊ နိုင်မာသော သဘောလက္ခဏာ ရှိသော ပထဝီဓာတ်ထည်း။

ကောင်းအာပေါဓာတု၊ ပြောင်းအိခြင်းသဘောလက္ခဏာရှိသောအာပေါ
ဓာတ်သည်းကောင်း၊ တောဇောဓာတု၊ ကျက်စေခြင်း ရင့်စေခြင်းသဘော
လက္ခဏာရှိသောတောဇောဓာတ်သည်းကောင်း၊ ဝါယောဓာတု၊ ဖူးဖောင်
ခြင်းတက်ကြွခြင်းသဘောလက္ခဏာရှိသော ဝါယောဓာတ်သည်းကောင်း၊
အာကာသ ဓာတု၊ ထိုထိုသော ရုပ် ကဏ္ဍာ တို့သည် မထွေ အပ်သော
သဘော လက္ခဏာ ရှိသော အာကာသ ဓာတ် သည်း ကောင်း၊ ဝိညာဏ
ဓာတု၊ အထူး သဖြင့် အာရုံ ကို သိခြင်း သဘော လက္ခဏာ ရှိသော
ဝိညာဏဓာတ် သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာသ၊ ဤခြောက်ပါးတို့
ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ၊ ဤသည်တို့ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်
သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧ
ထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်
သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏား
တို့သည်ထည်းကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်
အသံကီလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၊ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့
ရဲ့အပ်သည်၊ အပ္ပဗ္ဗိကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ယံတံ၊ အကြင်စကား
ကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဣမာ သေ
တုယော အစရှိသော စကားကို၊ ဧတံ၊ ဤဆယ်ပါး ဘိက္ခဝေ အစရှိသော
စကားကို၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ၊
ဤသည်တို့ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနိ၊ ဖဿာယတ
နတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧထိတော၊ ဟောတော်မူ
အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊
ရဟန်းတို့ သည်ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ သည်ထည်း
ကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၊ အသံကီ
လိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၊ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်
သည်၊ အပ္ပဗ္ဗိကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဧတံစဝနံ၊ ဤစကား
ကို၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧတံ၊
ဤဣမာနိ သဖဿာယတနာနိ အစရှိသော စကားကို၊ ကိပ္ပ၊ အဘယ်စကား
ကိုသာ သျှင်၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဖဿာယတနာနိ၊ ဖဿာယတနတို့သည်၊ စက္ခု၊ စက္ခုပဿာဒယှာရိအပ်

သော၊ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿာယတနလည်းကောင်း။ သောတံ၊ သောတပဿာဒ ဟုဆိုအပ်သော၊ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿာယတန လည်းကောင်း။ စာနံ၊ စာနပဿာဒဟုဆိုအပ်သော၊ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿာယတနလည်းကောင်း။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပဿာဒဟုဆိုအပ်သော၊ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿာယတနလည်းကောင်း။ ကာယော၊ ကာယပဿာဒဟုဆိုအပ်သော၊ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿာယတနလည်းကောင်း။ မနော၊ စိတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဖဿာယတနံ၊ ဖဿာယတနလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဆခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနိ၊ ဖဿာယတနတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်း ဌာမတတ်ကောင်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းဌာမတတ်ကောင်းသည်။ အနူပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အပ္ပဒိုကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဣမာနိ၊ ဤဣမာနိသေတုယော၊ အစရှိသောစကားကို။ ဧတံ၊ ဤဆယ်မာနိဘိက္ခဝေ၊ အစရှိသောစကားကို။ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မနောပဝါစာရာ၊ မနောပဝါစာရ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းဌာမတတ်ကောင်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းဌာမတတ်ကောင်းသည်။ အနူပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အပ္ပဒိုကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤဣမေဋ္ဌာရသမနောပဝါစာရာတိ၊ အစရှိသောစကားကို။ ကိပ္ပ၊ အဘယ်စကားကိုသာလျှင်။ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သနည်း။ စက္ခု၊ နာ၊ ဓက္ခ၊ ပဿာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ သောမနဿာဋ္ဌာနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်

သော၊ ရှုပ်၊ ရှုပ်ရုံကို၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဒေါမနုဿဋ္ဌာနိယံ၊ နှလုံး
မသာယာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ရှုပ်၊ ရှုပ်ရုံကို၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍
ဖြစ်၏၊ ဥပေက္ခာဋ္ဌာနိယံ၊ လျစ်လျူရှုခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ရှုပ်၊ ရှုပ်ရုံ
ကို၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ သောတေန၊ သောတပဿာဒဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံ
ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ စာနေန၊ စာနပဿာဒဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊
နပ်း၍၊ ဖိဂြာ၊ ဖိဂြာပဿာဒဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊
ကာယေန၊ ကာယပဿာဒဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဖုထိတွာ၊ တွေ့၍၊
မနုဿ၊ ပိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညယေ၊ ထိ၍၊ သောမနုဿဋ္ဌာနိယံ၊ ဝမ်း
မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍
ဖြစ်၏။ ဒေါမနုဿဋ္ဌာနိယံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊
ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာဋ္ဌာနိယံ၊ လျစ်လျူရှုခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး ကုန်သော၊
မနောပဝိစာရာ၊ မနောပဝိစာရတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဒေထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ဝိညူဟိ၊
ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေ
ဟိ၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်းငှါမတတ်
ကောင်းသည်၊ အသံကိယိဇ္ဈော၊ ညှစ်ညှူးခြင်းငှါမတတ် ကောင်းသည်၊
အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ အပ္ပဒိကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊
ယံဝံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်
၏။ ဣဒံ၊ ဤဣမေအဋ္ဌာရဿမနော ပဝိစာရာအစရှိသောစကားကို၊ ဧတံ၊
ဤစက္ခုနာရူပဒိသ္မာအစရှိသောစကားကို၊ ပဇိဗ္ဗံ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ
အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား၊ စက္ခာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊
ငါတုရားသည်၊ ဒေထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊
ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်နင်းခြင်း
ငှါမတတ် ကောင်း၊ အသံကိယိဇ္ဈော၊ ညှစ်ညှူးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊
အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်၊ အပ္ပဒိကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိ
ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၅

ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဇေယံ၊ ဤဣမာနိစက္ကာရိ အရိယသစ္စာနိ အစရှိသော စကားကို။ ကိဉ္စ၊ အတယ်၊ စကားကိုသာလျှင်၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဂဗ္ဘဿ၊ သူလေ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့ သက်ပင် ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩက္ကန္တိ ယာ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ပင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရှစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမဂ္ဂပစ္စယာ၊ နာမ်ရှစ် ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗာယတနံ၊ သဗ္ဗာယတနသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာယတနပစ္စယာ၊ သဗ္ဗာယတနဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဖဿော ဖဿာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ ပန၊ စင်စစ်၊ အဟိ၊ ငါထုရားသည်။ ဝေဒိယမာနဿ၊ ခံစားသောသူအား၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာမှတစ်ပါးသော တေတူမက သင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာပေမိ၊ အပြားအားဖြင့် ထိစေတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာပေမိ၊ အပြားအားဖြင့် ထိစေတော် မူ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရန်နိရောဓသစ္စာ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာပေမိ၊ အပြားအားဖြင့် ထိစေတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဒိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရန်နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာ ပေမိ၊ အပြားအားဖြင့် ထိစေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ် သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူသည်။ ကာတမဇ္ဈ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိဝိ၊ ပဒိသန္ဓေနေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာဝိ၊ အိုရခြင်းသည် လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဗျာဓိဝိ၊ ဗျားနာခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏ မရတံဝိ၊ သေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနုဿုပါယာသာဝိ၊ ပိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုယ်၏ဆင်းရဲ ခြင်းစိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ ကုန်၏။ ယံဝိ၊ အကြင်ပဒိသန္ဓေမနေရခြင်းမအိုရခြင်းအစရှိသည်ကိုလည်း။ ဣစ္ဆံ၊ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ နထဘာတိ၊ မရ၊ တံပိ၊ ထိုပဒိသန္ဓေ မနေရခြင်း မအိုရခြင်းစသည်ကို မရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝံသိက္ကေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနိက္ခန္ဓာဝိ၊ ဥပါဒါနိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ နှစ်၊ ဤဇာတိဒုက္ခစသောသဘောတရားကို၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။
 အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ
 သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ ပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ခါရ
 ပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊
 သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနသည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။
 သဠာယတနပစ္စယာ၊ သဠာယတနဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဖဿေ၊
 ဖဿသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာ
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံသည်။
 သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါနဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝပစ္စယာ၊ ဘဝဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊
 အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ ပိုးရိပ်ခြင်းအဘန်တလဲလဲငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုယ်၏
 ဆင်းရဲနှလုံးမသာယာခြင်းပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဧဝံ၊ နာယထာ၊ ဝုတ္တေနပစ္စယပရိပရိမိနာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
 ပြီးသောပစ္စည်းအဆက်ဆက်တို့၏အစီအရင်ဖြင့်၊ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ တေဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဝန်ဆင်းရဲအရ၏။ သရဒယော၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှစ်၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသော
 အကြောင်းတရားကို၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရော
 ဝံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊
 အဘယ်နည်း။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရော
 ဝာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း ကြောင့်၊
 သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရ

နိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဉ်၏
ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်း
ကြောင့်၊ နာမရူပနိရောဓော၊ နံရုပ်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပ
နိရောဓော၊ နံရုပ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗဃတနနိရောဓော၊ သဗ္ဗဃတန၏
ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဃတနနိရောဓော၊ သဗ္ဗဃတန၏
ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာ
နိရောဓော၊ တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါ၏ချုပ်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏
ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝ
ဒုက္ခဒေါမနသံယုပါယာသာ၊ ဒိုခြင်း၊ သခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ အဘန်တလဲလဲ
ပိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာ
ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ နိဂုဏ္ဍိန္နိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဝေဇ္ဇမိနာယထာဝုတ္တပစ္စယ
ပရံပရနိရောဓေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ပစ္စည်းအဆက်ဆက်
တို့၏ ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊
ထိုဝဋ်ဆင်းရဲအစု၏နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရအစရှိသော အကြောင်း အကျိုးတို့၏
ချုပ်ခြင်းကို၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ
သစ္စာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓေါမိနိ
ပရိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော၊
အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူသည်။ ကာမမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ အရိယော၊
မြတ်သော၊ အဋ္ဌဝီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေ၊ ဤမဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးသည် ပင်လျှင်တည်း။ ဣဒံအဟံမဂ္ဂေ၊ ဤမဂ္ဂင် ရှစ်ပါး သည်၊
သေယျယာ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂင်လည်း
ကောင်း၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပော၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်လည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါစာ၊
သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်လည်းကောင်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင်လည်း
ကောင်း၊ သမ္မာအာဇီဝေ၊ သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင်လည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါယာ

မော၊ သမ္ဗာဝါယာမမဂ္ဂင်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗာသတိ၊ သမ္ဗာသတိမဂ္ဂင်လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ဗာသမာဓိ၊ သမ္ဗာသမာဓိမဂ္ဂင်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ပင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသဘောတရား
 ကို၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဝါဓိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်ဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊
 ဝုပ္ပဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့ကား၊ စက္ကာရိ၊
 သေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရား
 သည်၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အနိဂ္ဂဟိတော၊
 နှိပ်နင်းခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ အသံကိ လိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ
 မတတ်ကောင်းသည်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ အပ္ပဒူကုဋ္ဌော၊ မဆဲ
 ရေးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိဣမိနာကာရတေန၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ယံထံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပဘိ၊
 မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဣမာနိစက္ကာရိအရိယသစ္စာနိအစရှိသောစကား
 ကို၊ ဧတံ၊ ဤသန္တံဘိက္ခဝေဝေတုနံဥပါဒါယအစရှိသော စကားကို၊ ပဋိစ္စ၊
 စွဲ၍၊ ဝုပ္ပဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဗဒ္ဒမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အမာတာပုတ္တိကာနိ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်
 ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောအမိသားမရှိရာ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အမာ
 တာပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဘာသာနိ၊ ဘေးတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး
 တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊
 ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ရိက်သည်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။
 ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံယသ္မိံ၊ သမဏေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ မဟာအဂ္ဂိဒါဟော၊ ကြီးစွာသောမီးထောင်ခြင်းသည်။ ဝဋ္ဌာ
 တိ၊ ထ၏။ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မဟာအဂ္ဂိဒါဟော၊ ကြီးစွာသော မီးသည်။ ဝဋ္ဌိတေ၊
 ထသည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုကြီးစွာသောမီးသည်။ ဝါမာဝိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း။
 ဝုပ္ပန္နိ၊ ထောင်အပ်ကုန်၏။ နိဝမာဝိ၊ နိဂုံးတို့ကိုလည်း။ ဝုပ္ပန္နိ၊ ထောင်
 အပ်ကုန်၏။ နဝရာဝိ၊ မြို့တို့ကိုလည်း။ ဝုပ္ပန္နိ၊ ထောင်အပ်ကုန်၏။ ဝါမေသုဝိ၊

ရွာတို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပမာနေသု၊ ထောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဂမေသုပိ၊
 နိဂုံးတို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပမာနေသု၊ ထောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နဂရေသုပိ၊
 မြို့တို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပမာနေသု၊ ထောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိရ္ဗာ
 နိဂုံးမြို့တို့၌၊ မာတာဝိ၊ အမိသည်လည်း၊ ပရိက္ခာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်
 ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ နပဇ္ဇိ
 လဘတိ၊ မရ၊ ပုတ္တောဝိ၊ သားသည်လည်း၊ ပရိက္ခာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်
 တင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊
 နပဇ္ဇိလဘတိ၊ မရ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဘေးသည်၊ ပဌမံ၊ နှေးဦးစွာ
 သော၊ အမာတာပုတ္တိကံ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါမစွမ်း
 နိုင်သောအမိသားမရှိရာဖြစ်သော ကြောင့်အမာတာပုတ္တိကမည်သော၊ ဘ
 ယံ၊ ဘေးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသုတဝါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊
 ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိက်သည်၊ တာသတိ၊ ဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊
 တာဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယံ၊ ယသို့၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟာ
 မေဗော၊ ကြီးစွာသောမိလ်းသည်၊ ဝုဠာတိ၊ ရွာ၏၊ သောဿမယော၊ ထို
 အခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မဟာ
 မေဗော၊ ကြီးစွာသောမိလ်းသည်၊ ဝုဠိတေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ မဟာဥဒက
 ဝါဟော၊ ကြီးစွာသောရေဖြင့် ပြည့်သောမြစ်သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။
 မဟာဥဒကဝါဟော၊ ကြီးစွာသောရေဖြင့်ပြည့်သောမြစ်သည်၊ သဗ္ဗာယန္တေ၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုကြီးစွာသော ရေဖြင့်ပြည့်သော မြစ်သည်။
 ဝါမာပိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း၊ ဝပ္ပန္တိ၊ မြောအပ်ကုန်၏၊ နိဂါမာပိ၊ နိဂုံးတို့ကို
 လည်း၊ ဝပ္ပန္တိ၊ မြောအပ်ကုန်၏၊ နဂရပိ၊ မြို့တို့ကိုလည်း၊ ဝပ္ပန္တိ၊ မြောအပ်
 ကုန်၏၊ ဝါမေသုပိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း၊ ဝပ္ပမာနေသု၊ မြောအပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ နိဂမေသုပိ၊ နိဂုံးတို့ကိုလည်း၊ ဝပ္ပမာနေသု၊ မြောအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ နဂရေသုပိ၊ မြို့တို့ကိုလည်း၊ ဝပ္ပမာနေသု၊ မြောအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိရ္ဗာနိဂုံးမြို့တို့၌၊ မာတာဝိ၊ အမိသည်လည်း၊ ပရိက္ခာတုံ၊
 စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
 ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ နပဇ္ဇိလဘတိ၊ မရ၊ ပုတ္တောဝိ၊ သားသည်လည်း၊ ပရိက္ခာ
 တုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မာတရံ၊ အမိ
 ကို၊ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ နပဇ္ဇိလဘတိ၊ မရ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊
 ဤဘေးသည်လည်း၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အမာတာပုတ္တိကံ၊ အချင်း
 ချင်းစောင့်ရှောက် ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမိသားမရှိရာဖြစ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သောကြောင့်အမာတာပုတ္တိကမည်သော၊ ဘယံ၊ ဘေးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြား၊ မြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိက်သည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘာန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယံ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗုဇိဝံ ကောပေ၊ တောအုပ်၌နေသောခိုးသူတို့ကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာနပဒေါ၊ ဇနပုန်၌နေသောသူတို့သည်၊ စက္ကသမာရုဠော၊ ဣရိယာပုထ်တည်းဟူသော စက်ယာဉ်တည်းဟူသော စက်သို့တက်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာယန္တိ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ထိုထိုအရပ်သို့ ပြေးသွားရ ကုန်၏၊ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဘယေ၊ ဘေးသည်၊ အဗ္ဗုဇိဝံကောပေ၊ တောအုပ်၌နေသောခိုးသူတို့ကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဇာနပဒေသု၊ ဇနပုန်၌နေသောသူတို့သည်၊ စက္ကသမာရုဠေသုပိ၊ ဣရိယာပုထ်တည်းဟူသောစက်ယာဉ်တည်းဟူသောစက်သို့တက်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ပရိယာယန္တေသု၊ အရပ်ထက်ဝန်း ကျင်ထိုထို အရပ်သို့ပြေးသွားရကုန်သည် ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာဒိုင်း၌ရှိတို့၌၊ မာတာဝိ၊ အမိသည်လည်း၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နပဗ္ဗိလဘတိ၊ မရ၊ ပုတ္တောဝိ၊ သားသည်လည်း၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မာတာရံ၊ အမိကို၊ ပဿိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နပဗ္ဗိလဘတိ၊ မရ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဘေးသည်လည်း၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အမာတာပုတ္တိကံ၊ အချင်းအချင်း စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမိသား မရှိရာဖြစ်သော ကြောင့်အမာတာ ပုတ္တိက မည်သော၊ ဘယံ၊ ဘေးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြား၊ အမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိက်သည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အမာတာပုတ္တိကာနိ၊ အချင်းချင်း စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမိသားမရှိရာဖြစ်သော ကြောင့်အမာတာပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြား၊ အမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိက်သည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ ထိုမှတပါး၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာတာပုတ္တိကာနိယေဝ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ခြင်း ကယ်တင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အမိသား

ရှိရာဖြစ်သောကြောင့် သံမတာဝပုတ္တိကမည်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣမာနိတာယာနိ၊ ဤဘေးတို့ကို၊ အမာတာပုတ္တိကာနိ၊ အချင်းချင်းစောင့်
 ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော အဓိသားမရှိရာဖြစ်သောကြောင့်
 အမာတာပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဿုကဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိုက်
 သည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အတယ်သည်
 တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံယသ္မိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟာအဂ္ဂိ
 ဓါဟော၊ ကြီးစွာသောမီးလောင်ခြင်းသည်၊ ပုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏၊ သောသမယေ၊
 ထိုအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ မဟာ
 အဂ္ဂိဓါဟော၊ ကြီးစွာသော မီးလောင်ခြင်းသည်၊ ပုဋ္ဌိထေ၊ ထသည်ရှိသော်၊
 တေန၊ ထိုကြီးစွာသော မီးလောင်ခြင်းသည်၊ ဂါမာဝိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း၊
 ခုပ္ပန္နိ၊ လောင်အပ်ကုန်၏၊ နိဂမာဝိ၊ နိဂုံးတို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပန္နိ၊ လောင်အပ်
 ကုန်၏၊ နဂရာဝိ၊ မြို့တို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပန္နိ၊ လောင်အပ်ကုန်၏၊ ဂါမေသုဝိ၊
 ရွာတို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပမာနေသု၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဂမေသုဝိ၊
 နိဂုံးတို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပမာနေသု၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နဂေသုဝိ၊
 မြို့တို့ကိုလည်း၊ ခုပ္ပမာနေသု၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဒါဝိ၊ အမှတ်
 မရှိသော၊ ကရဟိ၊ တရံတရသော၊ ယံယသ္မိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 မာတာဝိ၊ အမိသည်လည်း၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက် ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊
 သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပထဝိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ ပဋိထဘာတိ၊
 ရ၏၊ ပုတ္တောဝိ၊ သားသည်လည်း၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊
 သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ပထဝိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ ပဋိထဘာတိ၊
 ရ၏၊ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမာတာပုတ္တိကံယေဝ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်
 ကယ်တင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော အဓိသားရှိရာ ဖြစ်သောကြောင့် သမာတာ
 ပုတ္တိကမည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣဒံဘယံ၊ ဤဘေးကို၊ အမာတာပုတ္တိ
 ကံ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမာတာ
 ပုတ္တိကမည်သော၊ ဘယံ၊ ဘေးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုကဝါ၊ နည်းသော
 အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိုက်သည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တာဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတို့လည်း၊ ယံယသ္မိံ၊ သမယေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ မဟာမေစော၊ ကြီးစွာသောမိတ်သည်၊ ပုဋ္ဌာတိ၊ ရွာ၏၊
 သောသမယေ၊ ထိုအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊

စင်စစ်၊ မဟာမေဇော၊ ကြီးစွာသောရိပ်စားသည်။ ဝဋ္ဋိတေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ မဟာဥဒကဝါဟကော၊ ကြီးစွာသောရေဖြင့် ပြည့်သောမြစ်သည်။ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဥဒကဝါဟကော၊ ကြီးစွာသောရေဖြင့် ပြည့်သောမြစ်သည်။ သဗ္ဗာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုကြီးစွာသောရေဖြင့်ပြည့်သောမြစ်သည်။ ဂါမာဝိ၊ ရွာတို့ကိုထည်း။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ မြောအပ်ကုန်၏။ နိဂမာဝိ၊ နိဂုံးတို့ကိုထည်း။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ မြောအပ်ကုန်၏။ နဂရာဝိ၊ မြို့တို့ကိုထည်း။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ မြောအပ်ကုန်၏။ ဂါမေသုဝိ၊ ရွာတို့ကိုထည်း။ ဝဗ္ဗမာနေသု၊ မြောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နိဂမေသုဝိ၊ နိဂုံးတို့ကိုထည်း။ ဝဗ္ဗမာနေသု၊ မြောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နိဂရေသုဝိ၊ မြို့တို့ကိုထည်း။ ဝဗ္ဗမာနေသု၊ မြောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကဒါဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကရဟိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ယံယထ္ထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ မာတာဝိ၊ အမိသည်လည်း။ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပသယိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ ပရိလဘတိ၊ ရ၏။ ပုတ္တောဝိ၊ သားသည်လည်း။ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ပသယိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ ပရိလဘတိ၊ ရ၏။ ဝောသမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သမာတာပုတ္တိကံယေဝ၊ အချင်းချင်း စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အမိသားရှိရာဖြစ်သောကြောင့် သမာတာပုတ္တိကမည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣဒံဘယံ၊ ဤဘေးကို၊ အမာတာပုတ္တိကံ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော အမာတာပုတ္တိကမည်သော၊ ဘယံ၊ ဘေးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထုတဝါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ် ရိုက်သည်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ပရံစ' တပါးတုံလည်း။ ယံယထ္ထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗုဒ္ဓိဝသံကောပေ၊ တောအုပ်၌နေသောမိုးသူတို့ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်၌နေသောသူတို့သည်။ စက္ကသမာရုဠော၊ ဣရိယာပုထ် တည်းဟူသော စက်ယာဉ်တည်းဟူသော စက်သို့တက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာယန္တိ၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်ထိုထိုအရပ်သို့ပြေးသွားရကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဘယေ၊ ဘေးသည်။ အဗုဒ္ဓိဝသံကောပေ၊ တောအုပ်၌နေသောမိုးသူတို့ကြောင့်ပျက်စီးခြင်းသည်။ သံတိ၊ ရှိသော်၊ ဇာနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်၌နေသောသူတို့သည်။ စက္ကသမာရုဠေသု၊ ဣရိယာပုထ် တည်းဟူသော စက်ယာဉ် တည်းဟူသော

စက်သို့ဘက်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ပရိယာယဇန္တေသု၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်
ထိုထိုအရပ်သို့ ပြေးသွားရကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဒါပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊
ကရဟမိ၊ တရံတရံသော၊ ယံယသ္မိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မာတာပိ၊
အမိသည်လည်း၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊
စွမ်းနိုင်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပသိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ ပဒိုလဘတိ၊ ရုဇ္ဈိ၊
ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း။ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ။
သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ပသိတုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ ပဒိုလဘတိ၊
ရုဇ္ဈိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ သမာတာပုတ္တိကံ
ယေဝ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောအမိသား
ရှိရာဖြစ်သောကြောင့် သမာတာ ပုတ္တိက မည်သည် သာလျှင် ဖြစ်သော၊
ဣဒံဘယံ၊ ဤဘေးကို၊ အမာတာပုတ္တိကံ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်
တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် အမာတာပုတ္တိကမည်သော၊ ဘယံ၊
ဘေးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊
ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိက်သည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာတာပုတ္တိကာနိယေဝ၊ အချင်း
ချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အမိသားရှိရာဖြစ်သော
ကြောင့် သမာတာပုတ္တိကမည်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာနိဘယာနိ၊
ဤဘေးတို့ကို၊ အမာတာပုတ္တိကာနိ၊ အချင်းချင်း စောင့်ရှောက်ကယ်တင်
ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် အမာတာပုတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ ဘယာနိ၊
ဘေးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊
ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်မိက်သည်၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အမာတာပုတ္တိကာနိ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်
သောကြောင့် အမာတာပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့သည်၊
ဣမာနိတီဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တီဏိ၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဇရာဘယံ၊ အိုခြင်း တည်းဟူသော ဘေးလည်း
ကောင်း၊ ဗျာမိဘယံ၊ နာခြင်းတည်းဟူသော ဘေးလည်းကောင်း၊ မရုတ
ဘယံ၊ သေခြင်းတည်းဟူသော ဘေးလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတီဏိ၊
ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာပိ အမိသည်၊ ဇီရမာနံ၊
အိုမင်းသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇီရမိ၊ သားကိုယ်စားအိုပါအံ့၊
မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ မာဇီမိ၊ မအိုပါစေလင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ နလဘတိ၊ မရ၊ ဝါပန၊ ထိုမှ

တပါး၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်။ ဇီရမာနံ၊ အိမ်သော၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇီရမိ၊ အမိကိုယ်စားအိမ်အံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်။ မပဇိရိ၊ မအိမ်ပါစေလင့်၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်း ငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ဗျာမိယမာနံ၊ ပျားနာသော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗျာမိယာမိ၊ သားကိုယ်စား ပျားနာပါအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်။ မာဗျာမိယိ၊ မပျားနာပါစေလင့်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်။ ဗျာမိယမာနံ၊ ပျားနာသော၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗျာမိယာမိ၊ အမိကိုယ်စားပျားနာပါအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်။ မာဗျာမိယိ၊ မပျားနာပါစေလင့်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာ၊ အမိသည်။ မိယျမာနံ၊ သေသော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မိယျာမိ၊ သားကိုယ်စားသေပါအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်။ မာမိယျိ၊ မသေပါစေလင့်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်။ မိယျမာနံ၊ သေသော၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မိယျာမိ၊ အမိကိုယ်စား သေပါအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်။ မာမိယျိ၊ မသေပါစေလင့်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ပရိတ္တာတုံ၊ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အမာတာ၊ ဝုတ္တိကာနိ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမာတာ၊ ဝုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဝာယာနိ၊ ဘေးတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်မဂ်သည်။ ယာပဓိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ တိဗ္ဗင်္ဂ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာတာ၊ ဝုတ္တိကာနံ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အမိသားရှိရာဖြစ်သောကြောင့် သမာတာ၊ ဝုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စဟယာနံ၊ ဤဘေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဗ္ဗင်္ဂ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အမာတာ၊ ဝုတ္တိကာနံ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ခြင်းကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမိသားမရှိရာဖြစ်သောကြောင့် အမာတာ၊ ဝုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စဘယာနံ၊ ဤဘေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမဂ္ဂါ၊ ထိုမဂ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာပဓိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်မဂ်သည်။ ယာပဓိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်။

တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာတာပုတ္တိကာနံ၊ အချင်းချင်း စောင့်ရှောက်
ကယ်တင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အမိသားရှိရာဖြစ်သောကြောင့် သမာတာ
ပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဣမေသဗ္ဗဘယာနံ၊ ဤဘေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊
တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အမာတာပုတ္တိကာနံ၊ အချင်းချင်းစောင့်ရှောက်ကယ်
တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမိသားမရှိရာ ဖြစ်သောကြောင့် အမာတာ
ပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဣမေသဗ္ဗဘယာနံ၊ ဤဘေးတို့ကို လည်းကောင်း၊
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ သာပမ္ပိပဒါ၊ ထို
အကျင့်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ အဂိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီ
ကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်တရားသည်ပင်လျှင်
တည်း။ ဣဝံအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်တရားသည်။ သေယျထာကတမော၊ အဘယ်
နည်း။ သမ္မာဒိဗ္ဗိ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိမဂ္ဂင် လည်းကောင်း။ သမ္မာထက်ပွေ၊ သမ္မာ
ထက်ပွေမဂ္ဂင်လည်းကောင်း။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင်လည်းကောင်း။
သမ္မာကမ္မန္တံ၊ သမ္မာကမ္မန္တံမဂ္ဂင်လည်းကောင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာ
အာဇီဝမဂ္ဂင်လည်းကောင်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမမဂ္ဂင်လည်း
ကောင်း။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိမဂ္ဂင်လည်းကောင်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာ
သမာဓိမဂ္ဂင် လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ထိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်မဂ်သည်။ ယာပမ္ပိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်
သည်။ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာတာပုတ္တိကာနံ၊ အချင်းချင်းစောင့်
ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အမိသား ရှိရာဖြစ်သော ကြောင့်
သမာတာပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဣမေသဗ္ဗဘယာနံ၊ ဤဘေးတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အမာတာပုတ္တိကာနံ၊ အချင်းချင်းစောင့်
ရှောက်ကယ်တင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အမိသားမရှိရာဖြစ်သောကြောင့်
အမာတာပုတ္တိကမည်ကုန်သော၊ ဣမေသဗ္ဗဘယာနံ၊ ဤဘေးတို့ကိုလည်း
ကောင်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊ သံ
ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။
သာပမ္ပိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဝါစာမိန္ဒိတော်မူ၏။ ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ကော၊
ထူးထူးသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ စာရိကံ၊ ခေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ အာသံ

လည်သည်ရှိသော်၊ မဟတော၊ အရေအတွက် အားဖြင့်များသော၊ ဘိက္ခု
သံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝေနာဟ
ပုရ်နာမ၊ ဝေနာဟပုရ်အမည်ရှိသော၊ ကောသလ၊ နံ၊ ကောသလတိုင်းတို့
၏၊ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားရွာသို့၊
အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဝေနာဟပုရ်ယော၊ ဝေနာဟပုရ် မည်သော
ပုဏ္ဏားရွာ၌နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟတိကော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊
ဘော၊ အချင်းတို့၊ သကျ၊ ပုဏ္ဏား၊ သာကီဝင်မင်း၏သားဖြစ်သော၊ သကျ
ကုလော၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
ပြုသော၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဝေနာဟပုရ်၊ ဝေနာ
ဟပုရ်မည်သောပုဏ္ဏားရွာသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ခဏ၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်တော်
မူသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသံခေါအသောသံဝေ၊ ကြားကြကုန်
သည်သာလျှင်တည်း၊ တံခေါပနာဝဏ္ဏံ၊ ဂေါတမံတဿခေါပနဘောတော
ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍာဏော၊ ကောင်းသော၊
ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၍၊
ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ကာသာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော
အသံသည်၊ အတ္တ၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ
လွန်စွာ ဝေးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟ
မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစကာ
ရဏေန၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို
ဘောဘိမပြန်သယမ္ပု၊ ဉာဏ်ဖြင့်မိမိ အလိုလိုကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်
သိတော်မူတတ်သောဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ
ကာရဏေန၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသောဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ
ကာရဏေန၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောဤအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ သင်္ခါရလောကသတ္တလောက
ဩကာသလောကတည်းဟူသောလောကသုံးပါးကိုသိတော်မူတတ်သော
ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဇ္ဇ၊ လောကဝိဇ္ဇမည်တော်မူ၏၊ သော

ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဆုံးမအပ်
 သည်ဖြစ်၍ လူယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ား၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၊ ဘီလူး
 ယောကျ်ားကို အထုမရှိ ယင်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော၍
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရော
 ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ယင်ကျေးအောင်ဆုံးမအပ်ပြီးသောနတ်လူတို့
 ၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၍ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာ
 နံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဒုက္ခသစ္စာသမုဒယသစ္စာနိရောဓသစ္စာ
 မဂ္ဂသစ္စာ ဟုဆိုအပ်သော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို သိတော်မူတတ်
 သော၍ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဣဿရိယဓမ္မယသ
 သိရိ ကာမ ပယတ္တမည်၊ ဘုန်းခြောက်လည်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော၍
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊
 သမာရကံ၊ မာရ်မင်း၏နေရာဝသဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့် တကွသော၊ သဗြဟ္မကံ၊
 ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွသော၊ ဣမံထေကံ၊ ဤဩကာသ ထေကကို ၎င်း။
 သဿမဏဗြဟ္မဏီ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွသော၊ သဒေဝမနုဿံ၊ သရတိ
 နတ်တည်းဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူနှင့် တကွသော၊ ဣမံပဗံ၊ ဤသတ္တ
 လောကကိုလည်းကောင်း၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊
 ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒေတိ၊ ဟော
 ကြားတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုဒ္ဓိကဏ္ဍာဏံ၊
 အစဉ်ကောင်းခြင်း ရှိသော၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိ
 သော၊ ပရိယောသာန ကဏ္ဍာဏံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာတ္ထံ၊
 အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကေဝဏပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက် ဝန်းကျင်၌
 ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မဝရိယံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တထာဂ္ဂပါနံ၊ ထိုသို့သတော
 ရှိကုန်သော၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်
 ရခြင်းသည်၊ သာဓုခေါပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝံ၊
 ဤသို့၊ ကဏ္ဍာဏေ၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံ

သည်။ အတ္တဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေနာဟပုဂ္ဂိယော၊ ဝေနာဟပုဂ္ဂမည်သောပုဂ္ဂိုလ်များရှာ၍နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသူကြွယ်ဘို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိဂ္ဂိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ဂဏီသု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပသင်္ဂဏီတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကြကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြကုန်၏။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်စေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိယာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိဂ္ဂိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဗ္ဗလိံ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ပနာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ နာမဂေါတ္ထံ၊ အမည်အနွယ်ကို၊ သာဝေတွာ၊ ကြားကြကုန်၍၊ နိဿိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ တုဏှိတူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိဒေ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဝေနာဟပုဂ္ဂိယော၊ ဝေနာဟပုဂ္ဂ မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များရှာ၍ နေသော၊ ဝစ္ဆဂေါက္ခော၊ ဝစ္ဆဂေါက္ခအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်ပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ အန္ဓိယဝနိ၊ စက္ခု၊ စသောဣန္ဒြေတို့သည်။ ယာဝဠိဒံအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိပ္ပသန္ဓဝနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင် ကုန်၏။ ဆပိ ဝဇ္ဇေတာ၊ အရေ အဆင်းသည်။ ဝရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ စင်ကြယ်၏။ ပရိယေဝဒါတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ ပြီးပြီးပြန်ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သာရဒံ၊ သာရဒ

အခါ၌၊ မဏ္ဍိ၊ ကြည်ထင်သော ရှစ်ရှားသီးသည်။ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြီးပြီးပြတ်
ရှိသည်။ ဟောတိသေယျထာဝီ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသော
ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ထင်ကုန်၏၊ ဆဝိဝဏ္ဏော၊
အရေအဆင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါ
တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြတ်ရှိ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
သေယျထာဝီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗန္ဓနာ၊ အညှာမှ၊
ရုက္ခံ၊ ကြွေကျသော၊ တာထပက္ကံ၊ ထန်းသီးရှည်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှစင်ကြယ်သည်၊ ပရိယောဒါတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြတ်ရှိသည်
ဟောတိသေယျထာဝီ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘော
တောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြိယ
တို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ထင်ကုန်၏၊ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ
အဆင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြတ်ရှိ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သေယျ
ထာဝီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တသုပရိကမ္မကတံ၊ ထိမ်မာ
သော ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သားသည် ကောင်းစွာအပြေအပြစ် ပြုအပ်သော၊
ဥက္ကာရခေ၊ ဖိုဝဋ္ဌံ၊ သုကုသဿသမ္ပဟဋ္ဌံ၊ အလွန်ထိမ်မာသော ရွှေပန်းထိမ်
သည်သည်ကြည်စေအပ်သော၊ ပဏ္ဍု၊ ကမ္မလေဒိသောကမ္မဿာ၌၊ နိက္ခိန္တံ၊
ထားအပ်သော၊ နိက္ခံ၊ ထန်ကွဲရှိသော၊ ဇမ္ဗောနဒံ၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်သည်၊
သာသဏေစသေယျထာဝီ၊ အရောင်ထွက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပ
ဏေစသေယျထာဝီ၊ တောက်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိရောစတိစသေ
ယျထာဝီ၊ အထူးသဖြင့်သင့်တင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု
အစရှိသော ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ထင်ကုန်၏၊
ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်၏၊
ပရိယောဒါတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြီးပြီးပြတ်ရှိ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်
ဂေါတမ၊ ယာနိတာနိဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊ အကြင်မြင့်သောနေရာ
မြတ်သောနေရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣဒံဣဒံဥစ္စာသယနမဟာသယ
နာနိ၊ ဤမြင့်သော နေရာမြတ်သောနေရာတို့သည်၊ သေယျထာဝီ၊ ကတမာနိ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အာသန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားထက်ရှစ်သစ်မဏ္ဍိမဂုရိသ

တတောင် ပကတိလူတို့တတောင်ထွာ ထက်ရှည်သော အခြေရှိသော
 ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ကော၊ အခြေ၌သားရဲရုပ်တပ်
 သောပလ္လင်လည်းကောင်း၊ ဂေါဏကော၊ လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော
 ရှည်သောအမွှေးရှိသော ကောဇောကြီးလည်းကောင်း၊ စိတ္တကော၊ ရတနာ
 တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော သားမွှေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းလည်း ကောင်း၊ ပဗ္ဗိ
 ကော၊ သားမွှေးဖြင့်ပြီးသောဖြူသော အခင်းလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိလိကော၊
 တခဲနက် ပန်းပွင့် ပန်းပြောက်ရှိသော သားမွှေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းလည်း
 ကောင်း၊ တူလိကော၊ လဲသွတ်သော အခင်းလည်းကောင်း၊ ဝိကတိကော၊
 ခြင်္သေ့ရုပ်ကျားရုပ် စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွှေးဖြင့်ပြီးသော
 အခင်းလည်း ကောင်း၊ ဥဒ္ဓဿောမိ၊ နှစ်ဘက်အဆာရှိသော သားမွှေးဖြင့်
 ပြီးသော အခင်းလည်း ကောင်း၊ ဧကန္တယောမိ၊ တဘက်အဆာရှိသော
 သားမွှေးဖြင့် ပြီးသော အခင်း လည်းကောင်း၊ ကဗ္ဗိဿံ၊ ရတနာ တို့ဖြင့်
 ချုပ်အပ်သော အခင်း လည်းကောင်း၊ ကောသေယျံ၊ ရတနာတို့ဖြင့် ချုပ်
 အပ်သော ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော အခင်း လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌကံ၊ တကျိပ်
 ခြောက်ယောက်သော ကချေသည်မိန်းမတို့သည်ရပ်၍ ကလောက်သော
 သားမွှေးဖြင့်ပြီးသောအခင်းလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတ္ထရံ၊ ဆင်၏ကျောက်
 ကုန်း၌ ခင်းအပ်သောအခင်းလည်းကောင်း၊ အဿတ္ထရံ၊ မြင်း၏ကျောက်
 ကုန်း၌ခင်းအပ်သောအခင်းလည်းကောင်း၊ ရထတ္ထရံ၊ ရထား၏အထက်၌
 ခင်းအပ်သော အခင်း လည်းကောင်း၊ အဇိနပ္ပဝေဏီ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်
 ညောင်စောင်း အတိုင်းအရှည် ချုပ်၍ ပြုအပ်သော အခင်းလည်းကောင်း၊
 ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္တရဏံ၊ ဝံပိုင်ရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သောအခင်း
 လည်းကောင်း၊ သဥတ္တရစ္ဆန္ဒံ၊ အထက်၌နီသောဗိတာန်နှင့်တကွဖြစ်သော၊
 ဥဘာထောလောဟိတကူပခာနံ၊ နှစ်ဘက်မှနီသောခြေအုံးခေါင်းအုံးရှိသော
 အိပ်ရာနေရာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့လည်း။ ဘဝံဂေါတ
 မော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဝေဇ္ဇပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဥဂ္ဂ္ဂသယန
 မဟာသယနာနံ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာတို့ကို၊ နိကာမလာဘီ၊
 အလိုရှိတိုင်းရသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်။ အကထိရ
 လာဘီ၊ မငြိုငြင်သဖြင့်ရသည်။ ဟောတိနန္ဒ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊
 ဤထို့အဝေါ့၊ သျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ယာနိတာနိ
 ဥဂ္ဂ္ဂသယန မဟာသယနာနိ၊ အကြင်မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာတို့
 သည်၊ သန္တိ ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိဣမာနိဥဂ္ဂ္ဂသယနမဟာသယနာနိ၊ ဤမြင့်သော

နေရာမြတ်သော၊ နေရာတို့သည်။ သေယျထာကထာမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အာသန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ထက်ရှစ်သစ်မဏ္ဍိမဂုရိသတတောင်ပကတိလူတို့တတောင်ထွာထက်ရှည်သော အခြေရှိသောညောင်စောင်းအင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂေ၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ် တပ်သော ပလ္လင်လည်းကောင်း၊ ဂေါထကော၊ ထက်လေးသစ်ထက်လွန်သော ရှည်သောအမွှေးရှိသောကောဇောကြီးလည်းကောင်း၊ စိတ္တကော၊ ရတနာတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောသားမွှေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းလည်းကောင်း၊ ပရိကော၊ သားမွှေးဖြင့်ပြီးသောပြုသော အခင်းလည်းကောင်း၊ ပဇူလိကော၊ တစ်ခက်ပန်းပွင့်ပန်းပြောက်ရှိသော သားမွှေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းလည်းကောင်း၊ တူလိကော၊ လဲသွတ်သော အခင်းလည်းကောင်း၊ ဝိကတိကာ၊ ခြင်္သေ့ရုပ် ကျားရုပ်စသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောသားမွှေးဖြင့်ပြီးသောအခင်း လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓုလောမိ၊ နှစ်ဘက်အသာရှိသော သားမွှေးဖြင့်ပြီးသော အခင်း လည်းကောင်း၊ ဧကန္တလောမိ၊ တစ်ဘက်အသာရှိသောသားမွှေးဖြင့်ပြီးသောအခင်းလည်းကောင်း၊ ကမ္ပိသံ၊ ရတနာတို့ဖြင့်ချုပ်အပ်သောအခင်းလည်းကောင်းကောသေယျံ၊ ရတနာတို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော မိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော အခင်းလည်းကောင်း၊ ကုဇ္ဇကံ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော ကချေသည်မိန်းမတို့သည်ရပ်၍ကထောက်သောသားမွှေးဖြင့်ပြီးသောအခင်းလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတ္တရံ၊ ဆင်၏ကျောက်ကုန်း၌ခင်းအပ်သော အခင်းလည်းကောင်း၊ အဿတ္တရံ၊ မြင်း၏ကျောက်ကုန်း၌ခင်းအပ်သော အခင်းလည်းကောင်း၊ ရထတ္တရံ၊ ရထား၏အထက်၌ခင်းအပ်သောအခင်းလည်းကောင်း၊ အဇိနပ္ပဝေဏီ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်ညောင်စောင်းအတိုင်းအရှည်ချုပ်၍ပြုအပ်သော အခင်း လည်းကောင်း၊ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရံ၊ ဝံပိုင်ရေတို့ဖြင့် ပြုအပ်သောမြတ်သော အခင်းလည်းကောင်း၊ သဥတ္တရုတ္တံ၊ အထက်၌ရှိသော ဗိတာန်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ၊ နှစ်ဘက်မှရှိသောခြေအုံး ခေါင်းအုံးရှိသောအိပ်ရာ နေရာ လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တာနိ၊ ထိုမြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည်၊ ဒုလ္လဘာနိ၊ ရဲခဲကုန်၏။ လဒ္ဓါပပန၊ ရကုန်သည်လည်းဖြစ်၍သော်ကား၊ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေဝံဥစ္စာသယန မဟာသယနာနံ၊ အကြင်မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာတို့ကိုအဘံ၊ ဝါသည်၊ ဧတေပုတိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိကာမယာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရသည်၊ အကိစ္ဆယာဘီ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်၊ အကထိရယာဘီ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

မပြုပြင်သဖြင့်ရသည်။ အခါ၊ ဖြစ်၏။ ထာနိဗ္ဗာသယန မဟာသယနာနိ၊ ထိမြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့ တည်း။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၏အိပ်ရာနေရာနှင့်တူသော၊ ဥစ္စာသယနမဟာသယနံ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာ၏အိပ်ရာ နေရာနှင့်တူသော၊ ဥစ္စာသယနမဟာသယနံ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အိပ်ရာနေရာနှင့်တူသော၊ ဥစ္စာသယနမဟာ သယနံ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေသံဥစ္စာသယန မဟာသယနာနံ၊ အကြင်မြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေရုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိကာမဇာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရ သည်။ အကိစ္ဆဇာဘိ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်။ အကထိရဇာဘိ၊ မပြုပြင်သဖြင့် ရသည်။ အခါ၊ ဖြစ်၏။ ထာနိဗ္ဗာသယနမဟာသယနာနိ၊ ထိမြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယသ၊ ဥစ္စာသယန မဟာသယနဿ၊ အကြင်မြင့်သော နေရာမြတ်သော နေရာကို၊ သဝံဂေါ တမေ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဇေရုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိကာမဇာဘိ၊ အလို ရှိတိုင်းရသည်။ အကိစ္ဆဇာဘိ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်။ အကထိရဇာဘိ၊ မပြုပြင်သဖြင့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၏အိပ်ရာနေရာနှင့်တူသော ထံဥစ္စာသယန မဟာသယနံ၊ ထိမြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာသည်။ ကတမံပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣခ၊ ဤလောက၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံဂါမံဝါ၊ အကြင်ရွာကိုလည်း ကောင်း၊ ယံနိဂမံဝါ၊ အကြင်နိဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ အမြဲပြု၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပုဗ္ဗန္ဓမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သင်္ဃိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါ ယ၊ ယူ၍ဟာမေဝဂါမံဝါ၊ ထိုရွာသို့သာလျှင်လည်းကောင်း၊ တမေဝနိဂမံဝါ၊ ထိုနိဂုံးသို့သာလျှင် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအယိုငှါ၊ ပဝိသာမိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါကပုဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှတ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဝနန္တညေ ဝ၊ တောအရပ်သို့သာလျှင်၊ ပဝိသာမိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါ သည်။ ဘတ္တံ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ယဒေဝယာနိတိကာနိဝါ၊ အကြင်မြတ်တို့

သံညံလည်းကောင်း၊ ယဒေဝယာနိပဏ္ဍာနိဝါ၊ အကြင်သစ်ရှက်တို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘာနိ၊ ထိုမြက်သစ်ရှက်တို့ကို၊
 ဧကန္တိ၊ တပေါင်းတည်း၊ သံဃာရိတွာ၊ ရုံးရ၍၊ ပဏ္ဍိတ်၊ ထက်ဝယ်ကို၊
 အာသုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ကာယံ၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊
 ပဏီဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဥပ
 ဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဘိဒါမိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊
 အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊
 ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝီတိ
 သုခံ၊ ဝီတိသုခရှိသော၊ ပဋ္ဌမဈာန်၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
 ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ ဝုပသမာ၊
 ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ အန္တက္ကံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ သံပသာဒနံ၊
 ကြည်စေတတ်သော၊ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောသမာဓိကို ပွားစေတတ်
 သော၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော၊ သမာဓိဇံ၊
 ပဋ္ဌဈာန်သမာဓိ ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝီတိသုခံ၊ ဝိတိသုခရှိသော၊ ဒုတိယံ
 ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝီတိ
 ယာ၊ ဝီတိ၏၊ ဝိရာဂါစ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဥပေက္ခကောစ၊ လျစ်လျူ
 ရှုသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာ အဆင်အခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊
 ကာယေန၊ နာမကာယ ရူပကာယဖြင့်၊ သုခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း၊ ပဗ္ဗိ
 သံဝေဒေမိ၊ ခံစားတော်မူ၏၊ ယံတတိယဈာန်ဟေတု၊ အကြင်တတိယဈာန်
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တံတတိယဈာန် သမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ ထိုတတိယ
 ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည် ဖြစ်၍၊
 သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခဝိဟာဒီ၊ ချမ်းသာစွာနေထေ့ရှိ၏၊
 ဣဏိ၊ ဤသို့၊ အရိယာ၊ တရားအစရှိသော သူတော်ကောင်း တို့သည်၊
 အာစိက္ခန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ တံတတိယဈာန်၊ ထိုတတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊
 ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ သုခဿ၊ သုခိန္ဓေကို၊ ပဟာနာစ၊ ပယ်
 ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခိန္ဓေကို၊ ပဟာနာစ၊ ပယ်ခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေပ၊ ရှေးဖြစ်သောဥပစာရ၌သာလျှင်၊ သောမ
 နာယ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿိန္ဓေ ဒေါမနဿိန္ဓေတို့၏၊ အတ္ထင်္ဂမာ၊

ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အနက္ခ မသုခံ၊ နက္ခထည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်
 သောဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်သော၊ ဥပေက္ခာသတိပါရှိသဒ္ဓိံ၊ တကြမန္တိန္တ၊
 ပေက္ခာသည်ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ စတုတ္ထိဿာနံ၊
 စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ဝေံဘူတော၊ ဤသို့ဈာန်ဝင်စားသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊
 ထိုငါတုရားသည်၊ စေတနံမာမိ၊ အကယ်၍ စကြိုသွားတော်မူအံ့၊ တထိံ
 သမယေ၊ ထိုဈာန်ဝင်စား၍စကြိုသွားသော အခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧသော၊
 ဤဈာန်ဝင်စား၍စကြိုသွားခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ စကံမော၊
 စကြိုသွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေံဘူတော၊
 ဤသို့ဈာန်ဝင်စားသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရား သည်၊
 စေတိဋ္ဌာမိ၊ အကယ်၍ ရပ်တော်မူအံ့၊ တထိံသမယေ၊ ထိုဈာန်ဝင်စား၍
 ရပ်သောအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧတံ၊ ထိုဈာန်ဝင်စား၍ ရပ်ခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊
 နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဋ္ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 ဝေံဘူတော၊ ဤသို့ဈာန်ဝင်စားသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ
 တုရားသည်၊ စေံဘိခါမိ၊ အကယ်၍ ထိုင်နေတော်မူအံ့၊ တထိံသမယေ၊
 ထိုဈာန်ဝင်စား၍ထိုင်သောအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဝင်စား၍ထိုင်နေ
 ခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အာသနံ၊ ထိုင်နေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေံဘူတော၊ ဤသို့ဈာန်ဝင်စားသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ စေကပ္ပေမိ၊ အကယ်၍
 ပြုတော်မူအံ့၊ တထိံသမယေ၊ ထိုဈာန်ဝင်စား၍အိပ်ခြင်းကိုပြုသောအခါ၌၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဈာန်ဝင်စား၍ အိပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၏
 အိပ်ရာနေရာနှင့်တူသော၊ ဥဂ္ဂာသယနမဟာသယနံ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်
 သောနေရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယဿဥဂ္ဂာသယသန
 မဟာသယနဿ၊ အကြင်မြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာကို၊ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိကာမလ္လာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရသည်၊
 အကိစ္ဆလာဘိ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်၊ အကသိလ္လာဘိ၊ မငြိုငြင်သဖြင့်
 ရသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၏အိပ်ရာနေရာနှင့် တူသော၊ တံဥဂ္ဂာသယန
 မဟာသယနံ၊ ထိုမြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာသည်၊ ဣဒံ၊ ဤပဌမ
 ဈာန်ကိုဝင်စား၍ နေခြင်းသည် ပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 သိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္တဂိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အပ္ပတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပါပေစွ၊ ဘောကာ

ဂါထမေန၊ အရှင်ဂေါတမံကို၊ အညတြိဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တပါး
 သော၊ ကောစ၊ အဘယ်သူသည်လည်း၊ ဝေဂ္ဂပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဗိဗ္ဗဿ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဿ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်
 သောနေရာကို၊ နိကာမလ္လာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်းရသည်၊ အကိစ္ဆလ္လာဘိ၊ မဆင်း
 ရဲသဖြင့်ရသည်၊ အကသိရဏဘိ၊ မပြုငြင်သဖြင့်ရသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယဿဥစ္စာသယနမဟာ
 သယနဿ၊ အကြင်မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊
 အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဝေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိကာမလ္လာဘိ၊ အလိုရှိတိုင်း
 ရသည်၊ အကိစ္ဆလ္လာဘိ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်၊ အကသိရဏဘိ၊ မပြုငြင်
 သဖြင့်ရသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာ၏အိမ်ရာနေရာနှင့်တူ
 သော၊ တံဥစ္စာသယန မဟာသယနံ၊ ထိုမြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ
 သည်၊ ကထမံပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။
 ဗြဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ယံဂါမံဝါ၊
 အကြင်ရှာကိုလည်းကောင်း၊ ယံနိဂမံဝါ၊ အကြင်နိဂုံးကိုလည်း ကောင်း၊
 ဥပနိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထော်မူ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရား
 သည်၊ ပုဗ္ဗနုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တမေဝဂါမံဝါ၊ ထိုရှာကို
 သာလျှင်လည်းကောင်း၊ တမေဝနိဂမံဝါ၊ ထိုနိဂုံးကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊
 ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိသာမိ၊ ဝင်ထော်မူ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရား
 သည်၊ ပုဏ္ဏဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါစပုဗ္ဗိက္ကန္တော၊
 ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲပြီးသည်ရှိသော်၊ ဝနန္တညေဝ၊ တောအရပ်သို့ သာလျှင်၊
 ပဝိသာမိ၊ ဝင်ထော်မူ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတော
 အရပ်၌၊ ယဒေဝယာနိတိကာနိဝါ၊ အကြင်မြက်တို့သည်လည်း ကောင်း၊
 ယဒေဝယာနိပဏ္ဏာနိဝါ၊ အကြင်သစ်ရှက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုမြက်သစ်ရှက်တို့ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းလည်း၊
 သံဃာရိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ မလ္လကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ကာယံ၊
 အထက်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဥဇာံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပကိဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသီဒါမိ၊
 နေထော်မူ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာ
 နှင့်တကွသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာ
 ကို၊ ပရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊

နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊
 နေထောင်မှု၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်
 မျက်နှာကို၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊
 ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်
 အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊
 ဒီလှာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။
 သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌၊ သဗ္ဗတ္တတယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌
 မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော၊ လောကံ၊
 သတ္တလောကကို၊ ဝိပုဇေန၊ ပြန်ပြောသော၊ မဟာဂုဏေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်
 သို့ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေဇေန၊ ရန်မရှိ
 သော၊ အဗျာပဏ္ဍေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု
 ၏။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်
 ဖြင့်၊ (လ)၊ ရဒိတာသဟဂတေန၊ ရဒိတာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ စေတသ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊
 နေထောင်မှု၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်
 မျက်နှာကို၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဘတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊
 ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊
 ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊
 အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဒီလှာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌၊
 သဗ္ဗတ္တတယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌ မိမိကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝ
 ဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝိပုဇေန၊ ပြန်
 ပြောသော၊ မဟာဂုဏေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေန၊
 အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေဇေန၊ ရန်မရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍေန၊ ဆင်းရဲ
 မရှိသော၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေထောင်မှု၏။ ဗြာဟ္မဇာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံ
 သူ့ဘာ၊ ဤသို့ဗြာဟ္မဇာကရတရား လေးပါးဖြင့်နေသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။

သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ စေတကံမာမိ၊ အကယ်၍စကြိုသွားအံ့၊ တထိံ
သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏။ သော၊ ဤသို့စကြိုသွားခြင်းသည်၊ ဗြဟ္မဏ၊
မြတ်သော၊ စကံမေ၊ စကြိုသွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဗြဟ္မဏိဟာရတရားလေးပါးဖြင့်စကြိုသွားသည်
ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ စေတိဋ္ဌာမိ၊ အကယ်၍
ရှင်အံ့၊ (လ)။ သေယျံ၊ အိမ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တထိံ သမယေ၊
ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အိမ်ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ ဗြဟ္မံ၊
မြတ်သော၊ ဥဗ္ဗာသယနမဟာသယနံ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာသည်
ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယဿဥဗ္ဗာသယနမဟာသယနဿ၊
အကြင်မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာကိုအဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတရဟိ၊
ယခုအခါ၌၊ နိကာမလာဘီ၊ အလိဂ်တိုင်းရသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မဆင်းရဲ
သဖြင့်ရသည်၊ အကသိရလာဘီ၊ မပြုပြင်သဖြင့်ရသည်။ အဂ္ဂိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မံ၊
မြတ်သော၊ တံဥဗ္ဗာသယနမဟာသယနံ၊ ထိုမြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာ
သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အစ္စဂိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါ
တမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပါပေစွ၊ ဘောတာဂေါတမေ
န၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ အညတြဗ္ဗပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ ထပါးသော၊
ကောစ၊ အဘယ်သူသည်လည်း၊ ဧဝဗ္ဗပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗြဟ္မဿ
မြတ်သော၊ ဥဗ္ဗာသယနမဟာသယနဿ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာ
ကို၊ နိကာမလာဘီ၊ အလိဂ်တိုင်းရသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်
ရသည်။ အကသိရလာဘီ၊ မပြုပြင်သဖြင့်ရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
နည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ယဿဥဗ္ဗာသယနမဟာသယနဿ၊
အကြင်မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမ
သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိကာမလာဘီ၊ အလိဂ်တိုင်းရသည်၊ အကိစ္ဆ
လာဘီ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်။ အကသိရလာဘီ၊ မပြုပြင်သဖြင့်ရသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂိယံ၊ မြတ်သော၊ တံဥဗ္ဗာသယနမဟာသယနံ၊ ထိုမြင့်
သောနေရာမြတ်သောနေရာသည်။ ဣတံပေန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါစ၊ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ယံဂိဓံဂါ၊ အကြင်ရွာကို လည်းကောင်း၊ ယံနိဂဓံဂါ၊ အကြင် နိဂုံးကို
လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါ
သည်၊ ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

စိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယံ၊ ယု၍၊ တမေဝဂါဝံ၊ ထိုရွာကိုသာလျှင်
 ထည်းကောင်း၊ တမေဝ နိဂဓံ၊ ထိုနိဂုံးကို သာလျှင် ထည်းကောင်း၊
 ဝိဗ္ဗာယ၊ ဆွမ်းအပို့ငှါ၊ ပဝိသာမိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရား
 သည်၊ ပဏ္ဍာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌၊ ဝိဗ္ဗာပိတပရိက္ကန္တော၊
 ဆွမ်းခံရွာမှဘဲကဲ့သည်ရှိသော်၊ ဝနန္တညေဝ၊ ထောအရပ်သို့ သာလျှင်၊
 ပဝိသာမိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုထော
 အရပ်၌၊ ယဒေဝယာနိတိကာနိဝါ၊ အကြင်မြက်တို့သည်ထည်းကောင်း၊
 ယဒေဝယာနိ ပဏ္ဍာနိဝါ၊ အကြင် သစ်ရွက်တို့သည် ထည်းကောင်း၊
 ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုမြက်သစ်ရွက်တို့ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်း
 ထည်း၊ သံဃာတို့ကဲ့သို့၊ ရုံးစု၍၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊
 ကာယံ၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဝေယ၊ ထား၍၊
 ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ ဖြစ်စေ၍၊ နိသီဒါမိ
 လျှင်နေတော်မူ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ရာဂေါ၊
 ရာဂကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏။ ဥန္တိန္ဒူယော၊ ဖြတ်အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိ
 ၏။ တာယာဝတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်းပင်၏ထည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ၊
 တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒ
 ဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ မေ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေါသော၊ ဒေါသကို၊
 ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏။ ဥန္တိန္ဒူယော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိ၏။
 တာယာဝတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်းပင်၏ထည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ၊ တဘန်
 မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊
 မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ မေ၊ ငါတုရားသည်၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိန္ဒော
 ပယ်အပ်၏။ ဥန္တိန္ဒူယော၊ ဖြတ်အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိ၏။ တာယာဝတ္ထု၊
 ကတော၊ ထန်းပင်၏ထည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း
 သဘောရှိ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံတုတော၊ ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်အပ်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ စေတကံ၊ မာမိ၊ အကယ်
 ၍စကြိုသွားအံ့၊ တတ္ထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒေသော၊ ဤသို့ကိလေ
 သာကိုပယ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍စကြိုသွားခြင်းသည်၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊
 စက်မော၊ စကြိုသွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧဝံတု
 တော၊ ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊ ထို
 ငါတုရားသည်၊ စေတိဋ္ဌာမိ၊ အကယ်၍ရပ်အံ့(ထ)၊ စေနိသီဒါမိ၊ အကယ်၍

ထိုင်နေအံ့၊(ထ)သေယျ၊အိပ်ခြင်းကိုကဗ္ဗေမိ၊ပြု၏၊တထိံသမယေ၊ထိုအခါ
 ခွဲ၊မေ၊ငါ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍အိပ်ခြင်းကိုပြု
 ခြင်းသည်၊ အရိယံ၊မြတ်သော၊ ဥစ္စာသယနမဟာသယနံ၊ မြင့်သောနေရာ
 မြတ်သောနေရာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ယသ၊ဥစ္စာသယန
 မဟာသယနဿ၊ အကြင်မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို၊ အဟံ၊ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဧတေရဟိယရအခါခွဲ၊ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရသည်၊
 အကိစ္ဆလာဘီ၊မဆင်းရဲသဖြင့်ရသည်၊ အကသိရလာဘီ၊ မပြုငြင်သဖြင့်
 ရသည်၊ အဒ္ဓိ၊ဖြစ်၏/အရိယံ၊မြတ်သော၊ ထံဥစ္စာသယန မဟာသယနံ၊
 ထိုမြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာသည်၊ ဣဒံ၊ဤသည်ပင်လျှင်တည်း။
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အဂေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္တရိ
 ယံ၊အံ့ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္တုတံ၊မဖြစ်ဘူးမြ
 ဖြစ်ပါပေစွ၊ ဘောတာဂေါတမေန၊အရှင်ဂေါတမကို၊ အညတြဋ္ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊အညော၊တပါးသော၊ကောစ၊အဘယ်သူသည်လည်း။ ဝေရူပဿ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဥစ္စာသယန မဟာသယနဿ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်
 သောနေရာကို၊နိကာမလာဘီ၊အလိုရှိတိုင်းရသည်၊အကိစ္ဆလာဘီ၊မဆင်း
 ရဲသဖြင့်ရသည်၊ အကသိရလာဘီ၊ မပြုငြင်သဖြင့်ရသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်ထွက်နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်
 သက်ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
 နှစ်သက်ဘွယ် ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သေယျထာဝိ၊
 ဥပမဒမည်သည်ကား၊ နိက္ခုဇ္ဇိတံ၊ အိုးမှောက်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို၊
 ဥက္ကုဇ္ဇေယျသေယျထာဝိဝါ၊ ထွန်၍ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မနိစ္ဆန္တံ၊
 မြက်သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့်ထုံးထွင်းအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျသေယျ
 ထာဝိဝါ၊ ဖွင့်ထွစ်၍ပြဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မုဠဿ၊အရပ်မျက်နှာခွ
 တွေဝေသောသူအား၊မဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊အာစိက္ခေယျသေယျထာဝိဝါ၊ပြောကြား
 ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်၊
 ခူပါနံ၊ခူပါရုံတို့ကို၊ဒက္ခန္တိ၊မြင်ကုန်ထွက်၊ဣတိ၊မနုဿိကရိတွာ၊ဤသို့လုံး
 ပိုက်၍၊အန္ဓကာဇေ၊အရိက်တိုက်၍၊ဧတေထပန္ဇောထံ၊ဆီမီးတန်ဆောင်းကို၊
 ဇာရေယျ သေယျထာဝိဝါ၊ ညှိထွန်းဆောင်ဘိ သကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊
 ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဘောတာဂေါတမေန၊အရှင်ဂေါတမသည်၊
 အနေကပရိယာယေန၊များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ဓမ္မော၊တရားကို၊ပကာ
 သိတော၊ပြအပ်ပါပေ၏၊ သောဟံ၊သောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဘဝန္တံ

ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စာတရားကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ငံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇအဂ္ဂေ၊ ယနေ့အဖြစ်ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောရတနာသုံးပါးသို့၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်ထော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသရဏသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ လင်းတနှုတ်သီးနှင့်တူသော အထွန်ရှိသော ကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သရတောနာမ၊ သရဏအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ် သည်။ ဣမသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်မှာ၊ အဝိပလက္ကန္တော၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့် သေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်၊ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်တောင်၌၊ မယာ၊ ငါသည်။ သက္ခပုတ္တိကာနံ၊ သင်္ကဏ်မင်းသားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ အညာတော၊ ပိုင်းခြား၍ ထိအပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သက္ခပုတ္တိကာနံ၊ သင်္ကဏ်မင်းသား ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အညာယစပန၊ ထိပြီး၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်မှာ၊ အပက္ကန္တော၊ မဖဲသေးသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗနုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်

သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်၏။ တေဘိက္ခု။ ထို
 ရဟန်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်အောင်၌၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ သကျပုတ္တိကာနံ၊ သာဏီဝင်မင်းသား၊ ဘုရားသားတော်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ အညာတော၊
 ပိုင်းခြား၍ ထိအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကျပုတ္တိကာနံ၊ သာဏီဝင်
 မင်းသား၊ ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ အညာယစပန၊ ထိပြီး၍သာလျှင်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာ
 အတတ်မှ၊ အပတ္တန္တော၊ မဖဲ့ခဲ့သေးသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါစံ၊
 စကားကို၊ ဘာသမာနဿ၊ ဆိုသော၊ သရဘဿ၊ သရဘအမည်ရှိသော၊
 ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အသော သုံခေါအသော
 သုံဝေ၊ ကြားကြကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ
 ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
 ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရိတု၊ တွန့်ထည်ကုန်ပြီး၍၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်
 မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရှာဖွဲ့ဖဲ့ကုန်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း တို့သည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်
 ကြကုန်၏။ ကိံအံ၊ ဝါရံ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်ကြကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ သရဘောနာမ၊ သရဘအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိ
 ဗိုဇ်သည်၊ ဣမသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော
 သာသနာအတတ်မှ၊ အပိရပတ္တန္တော၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်သေးပါ။ သောပရိဗ္ဗာ
 ဇကော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်
 အောင်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သကျပုတ္တိကာနံ၊ သာဏီဝင်မင်းသား၊ ဘုရားသား
 တော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ အညာတော
 ပိုင်းခြား၍ထိအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကျပုတ္တိကာနံ၊ သာဏီဝင်မင်းသား
 ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊

အညာယစပန၊ သိပြီး၍သာလျှင်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း ဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်မှ၊ အပက္ကန္တော၊ မဖဲခဲသေးသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သာဓုအာယာစာမ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သိပ္ပိနိယာ၊ သိပ္ပိနိအမည်ရှိသောမြစ်၏၊ တီရံ၊ ကမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကောရာမော၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သရဘော၊ သရဘာအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရှိရာအရပ်သို့၊ အနူကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဥပသင်္ကမတု၊ ကပ်ထော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ငျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ပဋိသန္ဓာဏာ၊ ထယောကံ ထည်းထည်း ကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုပ္ပိတော၊ ထထော်မူသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သိပ္ပိနိယာ၊ သိပ္ပိနိအမည်ရှိသောမြစ်၏၊ တီရံ၊ ကမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကောရာမော၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သရဘော၊ သရဘာအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ပညာက္က၊ ခင်းယားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ နေထော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ နိသဇ္ဇခေါ၊ နေထော်မူပြီး၍သာလျှင်၊ သရဘံ၊ သရဘာအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇ်ကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ထော်မူသနည်း၊ သရဘာ၊ သရဘာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဃာ၊ ဝါသည်၊ သက္ကုပုတ္တိကာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ထုရားသားထော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ အညာထော၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သက္ကုပုတ္တိကာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသားထုရားသားထော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အညာယစပန၊ သိပြီး၍သာလျှင်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း ဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်မှ၊ အပက္ကန္တော၊ မဖဲခဲသေးသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရံ၊ အဆင့်စကားကြားရသည်ကား၊ သစ္စံ၊ ကြားတိုင်းမှန်ပေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့

အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သရတော၊ သရဘအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယဗ္ဗိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သရဘံ၊ သရဘအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇ်ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သရဘ၊ သရဘ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော၊ တေ၊ သင်သည်၊ သက္ခပုတ္တိကနံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရား သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အညာတော၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်သနည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသည်၊ သစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ ပရိပူရိဿာမိ၊ ပြည့်စုံစေအံ့၊ တေ၊ သင်အား၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ သစေပနဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုမောဒိဿာမိ၊ ဝမ်းမြောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယဗ္ဗိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ သရတော၊ သရဘအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယဗ္ဗိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သရဘံ၊ သရဘ အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇ်ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သရဘ၊ သရ ဘ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သက္ခပုတ္တိကနံ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဟောဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို၊ ပညာယတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိအပ်၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ပဝေဒေဟိ၊ ကြားဘိလော၊ သရဘ၊ သရဘ၊ တေ၊ သင်သည်၊ သက္ခပုတ္တိကနံ၊ သာကီဝင် မင်းသားဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အညာတော၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်သနည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသည်၊ သစေတဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိပူရိဿာမိ၊ ပြည့်စုံစေအံ့၊ တေ၊ သင်အား၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ သစေပနဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုမောဒိဿာမိ၊ ဝမ်းမြောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယဗ္ဗိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ သရတော၊ သရဘအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟကာ၊ ရာဇပြုဟ်ပြည်၌ နေကုန်သော၊

ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇိတိတို့သည်။ သရဘံ၊ သရဘာ အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇိတံ၊ ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း။ အာဂုသောသရဘာ၊ ငါ့ရှင်သရဘာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ယဒေဝယံ ဝေဝသမဏိဂေါတမံ၊ အကြင်ရဟန်းဂေါတမကိုသာလျှင်၊ ယာစေယျာသိ၊ တောင့်တ၏။ တဒေဝသော ဝေဝသမဏော ဂေါတမော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမသည်သာလျှင်၊ တေ၊ သင်အား၊ ပဝါရေတိ၊ ထိတ်၏။ အာဂုသောသရဘာ၊ ငါ့ရှင်သရဘာ၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုလော့၊ တေ၊ သင်သည်။ သက္ခယုတ္တိကာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသားတရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အညာတော၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်သနည်း။ တေ၊ သင်အား၊ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသည်။ သစေတပိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပရိပူရိသတိ၊ ပြည့်စုံစေလတ္တံ့။ တေ၊ သင်အား၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသည်။ သစေတံနာပိဿတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်လတ္တံ့။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အနုမောဒိဿတိ၊ ပမ်းမြောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သရဘော၊ သရဘာ အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇိတံ၊ တုဏှိတူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂတူတော၊ မျက်နှာမသာသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ အောက်သို့ချသော ထည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝေမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍာယန္တော၊ ကြံ့မြိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဗိတာနော၊ စကားကို မဆိုရာသည်ဖြစ်၍၊ နိဿိမိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ တုဏှိတူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မင်္ဂတူတံ၊ မျက်နှာမသာယာသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ အောက်သို့ချသောထည်ရှိသော၊ အဝေမုခံ၊ အောက်သို့ချသောမျက်နှာရှိသော၊ ပဏ္ဍာယန္တံ၊ ကြံ့မြိုင်သော၊ အပ္ပဗိတာနံ၊ စကားကိုမဆိုရာသော၊ သရဘံ၊ သရဘာ အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇိတံ၊ ဝိမိတ္တံ၊ ထိနေတော်မူ၍၊ တေပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုဇိတံကို ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ယောပရိဗ္ဗာဇကော၊ အကြင်ပရိဗိုဇိတံ၊ ဝံ၊ ငါတို့၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဋ္ဌဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောတရားတို့ကိုမတောက်မပြန်ထိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဇာနထော၊ ဝန်ခံသော၊ တေ၊ သင်သည်။ ဣမေဓ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ အနထိ၊ သမ္ပုဋ္ဌာ၊ မထိအပ်ကုန်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုမထိအပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်သော

ပရိဗိုဇ်ကို၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္နယုဇ္ဈေယျံ၊ သရုပ်ကိုမေးစိစစ်ငြားအံ့၊
သမန္နဂ္ဂါဟေယျံ၊ အကြောင်းကိုမေးစိစစ်ငြားအံ့၊ သမန္နဘာသေယျံ၊ ဆိုငြား
အံ့၊ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်၊ ဝတဇကဇန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်။
သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္နယုဇ္ဈိယမာနော၊ သရုပ်ကိုမေးစိစစ်အပ်သည်။
သမန္နဂ္ဂါဟိယမာနော၊ အကြောင်းကိုမေးစိစစ်အပ်သည်။ သမန္နဘာသိယ
မာနော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံယေန ကာရဏေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ အညေ့နဝါ၊ ထပါးသောစကား
ဖြင့်လည်း၊ အညံ့၊ ထပါးသောစကားကို၊ ပရိဝရိသတိ၊ ဖုံးရွှင်းထတ္တံ၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပစ္စိ၊ ကထံ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သော စကားကို၊ အာဟရဇ္ဇော၊
ဆောင်လျက်၊ ပုရိမကထံ၊ ရှေးမေးစိစစ်ရင်း ဖြစ်သောစကားကို၊ အပနာ
မေသတိ၊ ပယ်ထတ္တံ၊ ကောပဉ္စ၊ အားနည်းသောအမျက်ကိုလည်းကောင်း၊
ဒေါသဉ္စ၊ အားကြီးသောအမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ အပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်
သောအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ ပါတု၊ ထင်စွာ၊ ကရိသတိ၊ ပြုထတ္တံ၊
တုဏှိတုတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ မကံတုတော၊ မျက်နှာမသာယာ
သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခဋ္ဌော၊ အောက်သို့ချသော ထည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝေ
ရခေါ၊ အောက်သို့မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗာယဇန္တော၊ ကြံ့မြိုင်သည်ဖြစ်၍၊
အပ္ပဋိဘာနော၊ စကားကိုမဆိုရာသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိသ၊ တိ၊ ထိုင်နေထတ္တံ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဗ္ဗံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနံ၊ အရာတို့တွင်၊ အညတရံ၊
ထပါးပါးသော၊ ဌာနံ၊ အရာသို့၊ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ငြားအံ့၊ တေ၊ ဤရောက်
ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ဒေသော၊ ဤရောက်ခြင်း၏
အကြောင်းသည်၊ အနဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ သရဘော၊ သရဘအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သေယျထာဝိ၊
ပရိဗိုဇ်ကဲ့သို့လည်း၊ ယေခေါပရိဗ္ဗာဇကော၊ အကြင်ပရိဗိုဇ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
ဒိကာသဝေသ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိ၏ဟူ၍၊ ပရိဇာနထော၊ ဝန်ခံသော၊
တေ၊ သင်အား၊ ဣမေအာသဝါ၊ ဤအာသဝေါ တရားတို့သည်၊ အပရိက္ခိ
ဏာ၊ မလှန်ကုန်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုမကုန်၏
ဟုဆိုအပ်သောအာသဝေါတရားတို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ကို၊
သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္နယုဇ္ဈေယျံ၊ သရုပ်ကိုမေးစိစစ်ငြားအံ့၊ သမန္နဂ္ဂါ
ဟေယျံ၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်ငြားအံ့၊ သမန္နဘာ သေယျံ၊ ဆိုငြားအံ့၊
သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်၊ ဝတဇကဇန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်။
သမန္နယုဇ္ဈိယမာနော၊ သရုပ်ကိုမေးစိစစ်အပ်သည်။ သမန္နဂ္ဂါဟိယမာနော၊

အကြောင်းကိုမေးစိစစ်အပ်သည်။ သမန္နဘာသိယမာနော၊ ဆိုအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သော၊
 ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ အညေနဝါ၊ တပါးသော စကားဖြင့်လည်း။ အညံ၊ ကပါး
 သောစကားကို၊ ပရိစရိဿတိ၊ ဖုံးလွှမ်းလတ္တံ့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋိ၊ ကထံ၊
 အာဂန္တုကဖြစ်သောစကားကို၊ အာဟရန္တော၊ ဆောင်လျက်၊ ပုရိမကထံ၊
 ရှေးမေးစိစစ်ရင်း ဖြစ်သော စကားကို၊ အပနာမေဿတိ၊ ပယ်လတ္တံ့။
 ကောပဉ္စ၊ အားနည်းသော အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အားကြီး
 သောအမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ အပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်သော အခြင်းအရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပါတု၊ ထင်စွာ။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ တုဏှိဘူတော၊
 ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ မကံဘူတော၊ မျက်နှာမသာယာသည် ဖြစ်၍၊
 ပတ္တက္ခန္ဓော၊ အောက်သို့ချသောလည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အစောရခေါ၊ အောက်
 သို့မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍာယန္တော၊ ကြံ့မြိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဒိဘာနော၊
 စကားကိုမဆိုရာသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိဿတိ၊ ထိုင်နေလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိဗ္ဗံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနံ၊ အရာတိုတွင်၊ အညထရံ၊ တပါးပါးသော၊
 ဌာနံ၊ အရာသို့၊ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ငြားအံ့။ ဧတံ၊ ဤသို့ရောက်ခြင်း၏
 အကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤသို့ ရောက်ခြင်း၏
 အကြောင်းသည်၊ အနဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ သရဘော၊ သရဘအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောသေယျထာဝိ၊
 ပရိဗိုဇ်ကဲ့သို့တည်းသောခေါ်ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အကြင်ပရိဗိုဇ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို။
 ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယံ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ တေ၊ သင်အား။ ဒေသိတော၊
 ဟောအပ်၏။ သော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ တက္ကရဿ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး
 တရားကိုပြုကျင့်သောသူအား၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ နနိယျာတိ၊ မထုတ်ဆောင်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊
 ဆိုရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမထုတ်ဆောင်တတ်ဟု ဆိုအပ်သောတရား၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ တံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ကို။ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္နယုဇ္ဇေယျံ၊ သရုပ်ကို
 မေးစိစစ်ငြားအံ့။ သမန္နဂ္ဂါဟေယျံ၊ အကြောင်းကိုမေးစိစစ်ငြားအံ့။ သမန္နဘာ
 သေယျံ၊ ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်သည်။ ဝတကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။
 မယာ၊ ငါသည်။ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္နယုဇ္ဇိယမာနော၊ သရုပ်ကိုမေး
 စိစစ်အပ်သည်။ သမန္နဂ္ဂါတိယမာနော၊ အကြောင်းကိုမေးစိစစ်အပ်သည်။
 သမန္နဘာသိယမာနော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံယေနကာရဏေန

အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သော၊ ထိုပရိဗိုလ်သည်၊ အညောနဝါ၊ တပါး
သောစကားဖြင့်လည်း၊ အညံ့၊ တပါးသောစကားကို၊ ပရိဗိုလ်သတိ၊ ဖုံးလွှမ်း
လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ကထံ၊ အာဂန္တု၊ ကဖြစ်သောစကားကို၊ အာဟရန္တော၊
ဆောင်လျက်၊ ပုရိမကထံ၊ ရှေးမေးစိစစ်ရင်းဖြစ်သောစကားကို၊ အပနာ
မေသတိ၊ ပယ်လတ္တံ့၊ ကောပဉ္စ၊ အားနည်းသောအမျက်ကိုလည်းကောင်း၊
ဒေါသဉ္စ၊ အားကြီးသောအမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ အပစ္စယဉ္စ၊ မနှင်သက်
သောအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ ပါတု၊ ထင်စွာ၊ ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့။
တုဏှိတုတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂိတုထော၊ မျက်နှာမသာယာ
သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ အောက်သို့ချသောလည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝေရ
ခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍာယန္တော၊ ကြိမိုင်သည်ဖြစ်၍၊
အပ္ပဋိဘာနေ၊ စကားကိုမဆိုရာသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိသတိ၊ ထိုင်နေလတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနံ၊ အရာတို့တွင်၊ အညထရံ၊
တပါးပါးသော၊ ဌာနံ၊ အနာသို့၊ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ပြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤသို့
ရောက်ခြင်း၏ကြောင်းသည်။ အနဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ သေယျထာပီ၊
ဥပမာမည်သည်ကား၊ သရဘော၊ သရတအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောသေ
ယျထာပီ၊ ပရိဗိုလ်ကဲ့သို့လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ အထ
ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ထိပ္ပိနိယာ၊ ထိပ္ပိနိမည်သောမြစ်
၏၊ တိ၊ ရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ပရိဗ္ဗာဇကောရာမေ၊ ပရိဗိုလ်တို့၏အရံ၌၊ ကိက္ခတ္တံ၊ သုံး
ကြိမ်၊ သီဟနာဒံ၊ မကြောံ၊ မရွံ့ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒိတွာ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၍
ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲသွားထေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ
ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အစိရ
ပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်မှီ၊ သရဘံ၊ သရတအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာ
ဇကံ၊ ပရိဗိုလ်ကို၊ သမန္တထော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သန္တိတောဒကေန၊
ထက်ဝန်းကျင်မှထီးတတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သဉ္စန္တရိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှပြည့်သည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ကိံ အကံသု၊ အတယ်သို့ပြုကြ
ကုန်သနည်း၊ အာဝဇ္ဇသာသရတ၊ ငါ့ရှင်သရတ၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ ဗြာဟမရညေ၊ ကြီးစွာသောတောအုပ်၌၊ ဇရထိဂီ၊ သော၊ မြေ
ခွေးအိုသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို၊ နဒိဿာမိ၊
မည်ဆိုအံ့၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍၊ ထိဂီလကံယေဝ၊
မြေခွေး၏ အသံကိုသာလျှင်၊ ဘေဒဏ္ဍကံယေဝ၊ ဘေဒဏ္ဍကမည်သော

ဌာန်အသံကိုသာလျှင်၊ နဒထိသေယျထာဝရိ၊ မည်ဆိုသကဲ့သို့။ အာဝုသော
သရတာ၊ ငါ့ရှင်သရတာ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊
သမထောနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမကို၊ အညတြေဝ၊ ထား၍သာလျှင်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို၊ နဒိဿာမိ၊ ဆိုအံ့၊ ဣတိ
မနုဿိကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သိဂီလကံယေဝ၊ မြေခွေး၏အသံကိုသာ
လျှင်၊ ဘောဒဗ္ဗကံယေဝ၊ ဘောဒဗ္ဗကမည်သောဌာန်၏ အသံကိုသာလျှင်၊
နဒထိ၊ မည်ဆိုခဲ့၏။ အာဝုသောသရတာ၊ ငါ့ရှင်သရတာ၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာ
မည်သည်ကား၊ အဗျကသဉ္စရိ၊ ကြက်မ ဖယ်သည်၊ ပုရိသကရိတံ၊
ကြက်ဖ၏တွန်သံကို၊ ရဝိဿာမိ၊ တွန်အံ့၊ ဣတိမနုဿိကရိတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍၊ အဗျကသဉ္စရိရိတံယေဝ၊ ကြက်မဖယ်၏ တွန်ခြင်းကိုသာလျှင်၊
ရဝထိသေယျထာဝရိ၊ တွန်သကဲ့သို့၊ အာဝုသောသရတာ၊ ငါ့ရှင်သရတာ၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သမထောနဂေါတမေန၊
ရဟန်းဂေါတမကို၊ အညတြေဝ၊ ထား၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရိသက
ရိတံ၊ ကြက်ဖ၏တွန်သံကို၊ ရဝိဿာမိ၊ တွန်အံ့၊ ဣတိမနုဿိကရိတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍၊ အဗျကသဉ္စရိရိတံယေဝ၊ ကြက်မဖယ်၏တွန်သံကိုသာလျှင်
ရဝထိ၊ တွန်ခဲ့၏။ အာဝုသောသရတာ၊ ငါ့ရှင်သရတာ၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာ
မည်သည်ကား၊ ဥသဘော၊ နွားသားဥသဘာသည်၊ သုညာယ၊ ကြီးအရှူး
ဖြစ်သောနွားထားမှဆိတ်သော၊ ဂေါသာယာယ၊ နွားတံင်းကုပ်၌၊ ဂန္တိရံ၊
နက်စွာသောအသံကို၊ နဒိတဗ္ဗံ၊ တွန်အပ်၏ဟူ၍၊ မညတိသေယျထာဝရိ၊
အောက်မေ့ရာသကဲ့သို့၊ အာဝုသောသရတာ၊ ငါ့ရှင်သရတာ၊ ဝေမေဝခေါ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သမထောနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမ
ကို၊ အညတြေဝ၊ ထား၍သာလျှင်၊ ဂန္တိရံ၊ နက်စွာသောအသံကို၊ နဒိတဗ္ဗံ၊
တွန်အပ်၏ဟူ၍၊ မညထိ၊ အောက်မေ့ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဉ္စန္ဒရိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှပြည့်သည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
တေပရိဗ္ဗာ ဧကာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ သရဘံ၊ သရဘအမည်ရှိသော၊
ပရိဗ္ဗာဧကံ၊ ပရိဗိုဇ်ကို၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သဒ္ဓိတောဒကေ၊ န၊
ထက်ဝန်းကျင်မှထိုးတတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သဉ္စန္ဒရိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှပြည့်သည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၅၉

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤကဿပသုတ်ကို၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အားနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သန္တိကဿ၊ အထံတော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်
သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ
ကို၊ စရမာနော၊ ဟုည့်ထည်သည်ရှိသော်၊ မဟတာ၊ အရေးအတွက်အားဖြင့်
ဗျားသော၊ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ကေသရတ္တနာမ၊ ကေသရတ္တမည်သော၊ ကာလာမာနံ၊ ကာလာမ
အမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၏၊ နိဂမော၊ နဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနိဂုံးသို့၊
အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ကေသရတ္တိယာ၊ ကေသရတ္တမည်သောနိဂုံး၌
နေကုန်သော၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့သည်၊ ဘော၊
အချင်းတို့၊ သကျုပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊ သကျုကုလာ၊
သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော၊
သမဏောဂေါဟမော၊ ရဟန်းဂေါဟမသည်၊ ကေသရတ္တံ၊ ကေသရတ္တ
မည်သောနိဂုံးသို့၊ အနုပုတ္တောဓလု၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်တော်မူသတတ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသံ၊ ခေါ်အသောသံ၊ ဧဝံ၊ ကြားကြကုန်သည်သာလျှင်
တည်း၊ တံ၊ ခေါ်ပနဘဝန္တံ၊ ဂေါဟမံ၊ တဿ၊ ခေါ်ပနဘောတော၊ ဂေါဟမဿ၊
ထိုအရှင်ဂေါဟမ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကဿ၊ ကော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသန္ဓေ၊
ကျော်စောသောအသံအည်၊ အတ္ထုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်
သို့၊ ကဿ၊ ကော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသန္ဓေ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊
အတ္ထုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဣဘိဝိဇ္ဇနိနာစကာဓဏေန၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှလွန်စွာဝေး
တော်မူသောဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊
(၁၀)၊ တထာဂ္ဂပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရဟတံ၊ အရဟန္တာနံ၊
ရဟန္တာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ သာရခေါပန၊ ကောင်းသည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကဿ၊ ကော၊ ကောင်းသော၊
ကိတ္တိသန္ဓေ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္ထုဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသရတ္တိယာ၊ ကေသရတ္တမည်သောနိဂုံး၌နေကုန်
သော၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားရှိတော် မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ၊ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ ဥပသကံ

မိတ္တာ၊ ကဗ္ဗိကြကုန်ပြီး၍၊ အပ္ပေကဋ္ဌေ၊ အချိုကုန်သောသူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကြကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေ
 ကဋ္ဌေ၊ အချိုကုန်သောသူတို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ သမ္မောဒိံသု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြကုန်၏။ သမ္မောဒနိ
 ယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာဓုဏီယံ၊ မပြတ်အောက်
 မှေအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိသာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေ
 ကဋ္ဌေ၊ အချိုကုန်သောသူတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့၊ အဉ္စထိံ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေကဋ္ဌေ၊
 အချိုကုန်သောသူတို့သည်။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို၊ သာဝေတွာ၊
 ကြားကြကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံသု၊
 ထိုင်နေကြကုန်၏။ အပ္ပေကဋ္ဌေ၊ အချိုကုန်သောသူတို့သည်။ တုဏ္ဍိတုတာ၊
 ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိသီဒ္ဓါခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ ဧကသဓုတ္တိယာ၊ ဧကသ
 ဓုတ္တမည်သော နိဂုံး၌နေကုန်သော၊ တေကာလရာမာ၊ ထိုကာလရာမအမျိုး
 ဖြစ်သောမင်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါရံ၊ ဈေးကပ်ကြကုန်၏။ ဣံအဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ဈေးကပ်ကြ
 ကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧကေ၊ အချိုကုန်သော၊ သမဏ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧကသဓုတ္တံ၊ ဧကသဓုတ္တမည်သောနိဂုံး
 သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ထာကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သကံယေဝ၊
 မိမိတို့၏ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ဒိပေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဧဝ
 တေန္တိ၊ ထွန်းပစေကုန်၏။ ပဗ္ဗေဝါဒံပန၊ သူတပါးတို့၏အယူကိုကား၊ ခံ
 သေန္တိ၊ ချုတ်ချယ်ကုန်၏။ ဝမ္ပေန္တိ၊ ရှုံ့ချကုန်၏။ ပရိဘဝန္တိ၊ ယုတ်သည်ကို
 ပြကုန်၏။ ဩဗုက္ခိကံ၊ အထက်သို့မြှောက်၍ပစ်ချသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြကြ
 ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အပရေဝိ၊ တပါးသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကေ၊
 အချိုကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧကသဓုတ္တံ၊
 ဧကသဓုတ္တမည်သောနိဂုံးသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ထာကြကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုရဟန်း

ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ သက်ယေဝ၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ဒိပေန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ဇောထေန္တိ၊ ထွန်းပစေကုန်၏၊ ပရပ္ပဝါဒံပန၊ သူတပါးတို့၏အယူကိုကား၊ ခုံသေန္တိ၊ ချုတ်ချယ်ကုန်၏၊ ဝန္တေန္တိ၊ ရှုံ့ချ ကုန်၏၊ ပရိဘဝန္တိ၊ ယုတ်သည်ကို ပြကုန်၏၊ ဩမက္ခိကံ၊ အထက်သို့ မြောက်၍ပစ်ချသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ထေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူး၊ တေသံ နောအဋ္ဌာကံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဣမေသံဘဝတံသမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤအရှင်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ကောသုနာမ၊ အဘယ် အမည် ရှိသော ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်၊ သစ္စံ၊ ငှန်သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေ သနည်း၊ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သောရဟန်းပုဏ္ဏားသည်၊ ရသ၊ ချွတ် ယွင်းသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှား ခြင်းသည်၊ ဟောထေဝဟောတိဇေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်၊ ဟောတိဇေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေးကံကြကုန်၏၊ ကာထာမာ၊ ကာထာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ကင်္ခိတုံ၊ ယုံမှားခြင်းငှါ၊ အလံဟိအလံဇေ၊ သင့်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဝိစိကိစ္ဆိတုံ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းငှါ၊ အလံဟိ အလံဇေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ကင်္ခိယေ၊ ယုံမှားသင့်သော၊ ဋ္ဌာနေဝ၊ အရာ၌ သာလျှင်၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ကာထာမာ၊ ကာ ထာမ အမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေ၊ သာထုဉ်ကြ ကုန်၊ အနုဿဝေန၊ သူတပါး၏အထံမှ အတန်တလဲလဲကြားသောစကား ဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပရိပရာယ၊ ခေတ္တမျိုးတို့၏ အဆက် ဆက်မှလာသောစကားဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဣတိကိရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သကတိဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပိဗုကသမ္ပဒါနေ၊ သင်အပ်သောကျမ်းဂန်ပါဠိကို ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ တက္ကဂါဟေန၊ ကြံဆ၍ယူခြင်းဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ နယဝ္ဂါဟေန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြ ကုန်လင့်၊ အကာရ ပရိပိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကို ကြံသော အားဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ ကြံစိ၍နှစ်သက်၍ယူအပ် သောအယူဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဘဗ္ဗဂူပတာယ၊ ထိုက်သော ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဝဗ္ဗ၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်သဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊

မယျတြကုန်လံဇုံ၊ ကာဿမဒ၊ ကာဿမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ် ရှိကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိည ဝရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါလည်း ကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ ထိုကုန်ရာ၏၊ ကာဿမ၊ ကာဿမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ အထ၊ ထိုသို့ထိသောအခါ၌၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ တေ၊ ထိုအကုသိုလ် တရားတို့ကို၊ ပဇဟေယျာထ၊ ပယ်စွန့်ကုန်ရာ၏၊ ကာဿမ၊ ကာဿမအမျိုးဖြစ်သော မင်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂီမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ ယောဘော၊ ယောဘသည်၊ ပုရိသထ၊ ယောကျ်ား၏၊ အဇ္ဈတ္တိ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပ္ပန္နမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားအလိုငှါလည်းကောင်း၊ အဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးသော်မူ၏၊ တဒန္တ၊ မြတ်စွာတုရား၊ သော၊ ထိုသောဘသည်၊ အဇ္ဈတ္တိ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပ္ပန္နမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျောက်ကြကုန်၏၊ ကာဿမ၊ ကာဿမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ လုဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်မောသော၊ လောဘေန၊ လောဘသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာ ဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါဏဒ္ဓိ၊ သူ့အသက်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ အဒိန္နံပိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူ့ဘဝါး၏ ဥစ္စာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏၊ ပရဒါရံပိ၊ သူတပါး၏သားမယားကိုလည်း၊ ဝစ္ဆတိ၊ သွားလာ၏၊ ရုသာဝိ၊ ချွတ်ဖွင်းသော စကားကိုလည်း၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ပရံပိ၊ တပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောအကျိုးငှါ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောင်တည်စေ၏၊ အယံ၊ ဤသူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းသည်၊ တထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊

ဒီဃာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်း၊
 ငြိလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊ စွမ်း
 နှိုင်းမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇဝံ၊
 ဤသို့စွမ်းနှိုင်းသည်ရှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကံကြကုန်၏၊
 ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာ
 နံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အထယ်သို့အောက်မှေ
 မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊
 အဏ္ဏတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယဝါ၊ အစီး
 အပွားအထိုငြိလည်းကောင်း၊ အဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငြိလည်း
 ကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ သော၊ ထိုဒေါသသည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ အဏ္ဏတ္တံ၊
 မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိ
 ခြင်းငြိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကံကြကုန်၏၊ ကာလာ
 မာ၊ ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ ဒေါသေန၊ ဒေါသသည်၊ အဘိတု
 တော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သေးစိတ်ရှိသော၊
 ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည် ပျက်ဆီးအပ်သော၊ အယံပနပုရိသဝုဂ္ဂလော၊ ဤ
 ယောက်ျားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါတံပိ၊ သူ့အသက်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊
 သတ်၏၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏
 ဥပ္ပာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏၊ ပရဒါရံပိ၊ သူတပါးသားမယားကို
 လည်း၊ ဝစ္ဆတိ၊ သွားလာ၏၊ ရုသာပိ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုလည်း၊
 ဘာသာတိ၊ ဆို၏၊ ပရံပိ၊ တပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသူ့အသက်
 ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော အကျိုးငှါ၊ သမာဒပေတိ၊ လောကံထည့်စေ၏၊
 ယံ၊ အကြင် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်း သည်။
 ဘဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒီဃာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိ
 တာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊
 စွမ်းနှိုင်းမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဇဝံ၊ ဤသို့စွမ်းနှိုင်းသည်ရှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကံ
 ကြကုန်၏၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုး ဖြစ်သော မင်းတို့၊ မယာ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ် လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊

အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ မောဟော၊ မောဟသည်။
 ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ အဇ္ဈတ္တိ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနော၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ (ထ)၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်သထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်
 သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ကာလာမာ၊
 ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်။ ဝဇ္ဇမာနံ၊ ဆိုအပ်
 လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထံဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင်
 ကြကုန်သနည်း။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာပံ၊ ကုသိုလ်တို့
 လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊
 အကုသိုလ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊
 ဤတရားတို့သည်။ သာဝဇ္ဇာပံ၊ အပြစ်ရှိကုန်သလော၊ အနဝဇ္ဇာပံ၊ အပြစ်
 မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူဂရဟိတာ
 ပါ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညူပသဋ္ဌာပါ၊ ပညာရှိတို့သည်
 မြီးမွင်းအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိ တို့သည်
 ကဲ့ရဲ့အပ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊
 ဤတရားတို့သည်။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဓိန္ဒာ၊
 ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွား မရှိခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သလော၊ နောဝါသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ဧတ္ထ၊ ဤအကုသိုလ်
 တရားတို့၌၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏။ မနော၊ စိတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာထုရား၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ သမာဓိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊
 အစီးအပွား မရှိခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအကုသိုလ်
 တရားတို့၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ။

ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေခါရံ၊ ငွေ့ဝက်ကြကုန်၏။ ကာသာမာ၊ ကာသာမ
 အမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကာသာမာ၊
 ကာသာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဇေယျ၊ ထာတုည့်ကြ
 ကုန်၊ အနုဿဝေန၊ သူတပါးတို့၏အထံမှအဘန်တလဲလဲကြားသောစကား
 ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပရံပရာယ၊ ဆေ့မျိုးတို့၏အဘဏ်ဆက်
 မှုသာသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ကိရာယ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သတတ် ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြ ကုန်လင့်၊
 ဝိဇ္ဇကသမ္ပဒါနေန၊ သင်အပ်သော ကျမ်းဂန်ပါဠိကို ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မာ
 ဂဏ္ဍိတ္ထ မယူကြကုန်လင့်၊ တက္ကဂါဟောန၊ ကြံဆ၍ယူခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊
 မယူကြကုန်လင့်၊ နယဂ္ဂါဟောန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြ
 ကုန်လင့်၊ အာဂာရ ပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကို ကြံသောအားဖြင့်၊
 မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဒိဗ္ဗိနန္ဒာနက္ခန္တိယာ၊ ကြံစိ၍ နှစ်သက်၍
 ယူအပ်သောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ မယူကြကုန်လင့်၊ တဗ္ဗဗူပတာယ၊
 ထိုက်သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သမကော၊
 ရဟန်းသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်သဖြင့်၊
 မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ကာသာမာ၊ ကာသာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ သာဝဇ္ဇာ၊
 အပြစ်ရှိကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညှင်ရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေ
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊
 အဟိသာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်ရဲခြင်းငှါ
 ထည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်
 သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ သိကုန်ရာ၏။ ကာသာမာ၊ ကာသာမအမျိုးဖြစ်
 သောမင်းတို့။ အထ၊ ထိုသို့သိသောအခါ၌၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ ထို
 အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဇဟေယျာထ၊ ပယ်စွန့်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယံဘံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အပေါရုမှာ၊ ဟောတော်မူကုန်ပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ယံထံ၊ အကြင်ထေတုမေ အစရှိသောစကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်။
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤထေတုမေအစရှိသော စကားကို၊ ဇေ၊ ဤ
 သမတ္တာဘန္တေ၊ သမာဒိန္ဒာအစရှိသောစကားကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏။ ကာသာမာ၊ ကာသာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ တုမေ၊ သင်တို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ ထေ၊လာထွဉ်တြကုန်၊ အနုဿဝေနံ၊ သူတပါးတို့၏အထံမှအတန်
 တလဲလဲကြားသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပရိပရာယ၊
 ဆွေးမျိုးတို့၏ အဆက်ဆတ်မှလာသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြ
 ကုန်လင့်၊ ဣတိကိရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သလတ်ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဝိဇ္ဇကသမ္ပဒါနေန၊ သင်အပ်သောကျမ်းဂန်
 ပါဠိကိုပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ တက္ကဂါဟောန၊ ဤ
 ဆ၍ယူခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ နယဂ္ဂါဟောန၊ နည်းကိုယူ
 သဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ အာကာရပရိဝေဒနော၊ အခြင်းအရာ
 ကိုကြံသောအားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္ဓိယာ၊
 ကြံစိ၍နှစ်သက်၍ယူသောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဘဗ္ဗ
 ရူပတာယ၊ ထိုက်သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊
 သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဝုရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
 ပိုက်သဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုး
 ဖြစ်သောမင်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊
 ဤတရားတို့သည်၊ ဣသလာ၊ ကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့
 သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူပသဠာ၊
 ပညာရှိတို့သည်မြီးပွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊
 ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိ
 တို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ သိကုန်ရာ၏၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုး
 ဖြစ်သောမင်းတို့၊ အထ၊ ထိုသို့ထိသောအခါ၌၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥပ
 သမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျာထ၊ နေကုန်ရာ၏၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမ
 အမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊
 ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဌေ၊
 သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့အော်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊
 အလောတော၊ အလောဘသည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ အတ္တတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပန္နမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယဝ၊ အစီးအပွားအထို့
 ငှါလည်းကောင်း၊ အဟိတာယဝ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 တုရား၊ သော၊ ထိုအလောဘသည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ အတ္တတ္တံ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၆၇

မိမိသန္တာန်၌၊ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊အစီးအပွားအလှို
 ငှါ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါရံ၊ဈေးကန်ကြကုန်၏။ ကာလာမာ၊
 ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ ပန၊စင်စစ်၊လောဘောန၊ လောဘသည်၊
 အနာဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊ အပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်
 သောစိတ်မရှိသော၊ အလုဒ္ဓေါ၊မတပ်မက်မောသော၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊
 ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပါတံ၊သူ့အသက်ကို။ နေဝဟနတိ၊
 မသတ်၊ အဒိန္နံ၊အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏
 ဥစ္စာကို၊နောအာဒိယတိ၊မိုးယု၊ပရဒါရံ၊သူတပါးသားမယားကို၊နဂစ္ဆတိ၊
 မသွားသ၊မုသာ၊ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဏတိ၊မဆို၊ ပရံပိ၊တပါး
 သောသူကိုလည်း၊ ထဒတ္ထာယ၊ ထိုသူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော
 အကျိုးငှါ၊ နသမာဒပေတိ၊မဆောင်တည်စေ၊ ယံ၊အကြင်သူ့အသက်ကို
 သတ်ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းသည်၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊
 ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်မတ်လုံး၊ဟိတာယ၊အစီးအပွားအလှိုငှါလည်းကောင်း၊
 သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဧဝံ၊ဤသို့စွမ်းနိုင်
 သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေးကန်ကြကုန်၏။ ကာလာမာ၊
 ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ မယာ၊ငါတုရားသည်၊ ပုဂ္ဂမာနံ၊ဆိုအပ်
 ထက္ကံ၊သော၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကား
 ကို၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အတယ်သို့အောက်မေ့ မှတ်ထင်
 ကြကုန်သနည်း၊ အဒေါသော၊အဒေါသသည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊
 အတ္တတ္တံ၊မိမိသန္တာန်၌၊ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သလော၊
 (ထ)၊အမောဟော၊အမောဟသည်၊ပုရိသဿ၊ယောကျ်ား၏၊အတ္တတ္တံ၊မိမိ
 သန္တာန်၌၊ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သလော၊(ထ)၊ဟိတာယ
 အစီးအပွားအလှိုငှါလည်းကောင်း၊သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ပဟောတိ၊စွမ်းနိုင်ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ဧဝံ၊ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်မှန်ပါ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါရံ၊ဈေး
 ကန်ကြကုန်၏။ ကာလာမာ၊ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ မယာ၊ငါတုရား
 သည်၊ပုဂ္ဂမာနံ၊ဆိုအပ်ထက္ကံ၊သော၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ကိံမညထ၊အတယ်သို့
 အောက်မေ့ မှတ်ထင် ကြကုန် သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤထရားတို့သည်၊
 ကုသလာဝါ၊ကုသိုလ်တို့လော၊အကုသလာဝါ၊အကုသိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်ရှိကုန်သလော၊ အနာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူဂရဟိတာပါ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညူပသဋ္ဌာဝါ၊ ပညာရှိတို့သည်ပြီးမှင်းအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူပသဋ္ဌာ၊ ပညာရှိတို့သည်ပြီးမှင်းအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဗိန္ဒူ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဗိန္ဒူ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုသိုလ်တရားတို့၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏။ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧထ၊ လာတ္တံ၊ ကြကုန်၊ အနုဿဝေန၊ သူတပါးတို့၏၊ အထံမှအဘန်တလဲလဲကြားသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပရံပရာယ၊ ခွေမျိုးတို့၏ အဆက်ဆက်မှသာသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ကိရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သတတ်ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဝိဇူကသမ္ပဒါနေန၊ သင်အပ်သောကျမ်းဂန်ပါဠိကို ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ တက္ကဂါဟေန၊ ကြံဆ၍ယူခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ နယဂ္ဂါဟေန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ မယူကြ

ကုန်လင့်၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအနုကို ကြံသော အားဖြင့်၊
မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ၊ ကြံစိ၍ နှစ်သက်၍
ယူသောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဘဗ္ဗရူပတာယ၊ ထိုက်
သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်း
သည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးဝိုက်သဖြင့်၊ မာဂ
ဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ကာသာမာ၊ ကာသာမအမျိုးဖြစ်သော မင်းတို့၊
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊
အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူပသဋ္ဌာ၊ ပညာရှိတို့သည်
ဗြီးပွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝံမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေ
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အထို့ငှါ လည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့
သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ သိကုန်ရာ၏၊ ကာသာမာ၊ ကာသာမအမျိုး
ဖြစ်သော မင်းတို့၊ အထ၊ ထိုထိသော အခါ၌၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊
ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျာထ၊ နေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံထံ
ဝစံ၊ အကြင်စကားကို၊ အဝေါရုဋ္ဌာ၊ ဟောတော်မူခဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယံထံ၊ အကြင်ထေတုဗ္ဗေကာသာမာအစရှိသောစကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤထေတုဗ္ဗေကာသာမာအစရှိသောစကားကို
ထေံ၊ ဤသမတ္တာဘန္တေသမာဒိန္နာအစရှိသောစကားကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ကာသာမာ၊ ကာသာမအမျိုးဖြစ်သော
မင်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယောအရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယသာဝက
သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိဂတာတိဇ္ဈော၊ ကင်းသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတ
ဗျာပါဒေါ၊ ကင်းသောဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသံဗုဇ္ဈော၊ မတွေ့ဝေသည်
ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊
သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော
စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ ထခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ
၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊
အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတိ
ယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာ

ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤ၊ ယိုဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသောထောက်၊ သတ္တထောကကို၊ ဝိပုဇေန၊ ပြန်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အပ္ပမာဒတေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေဇေန၊ ရန်မရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ (ဇ)၊ ဓုဒ္ဓိတာသဟဂတေန၊ ဓုဒ္ဓိတာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ (ဇ)၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤ၊ ယိုဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော၊ ထောက်၊ သတ္တထောကကို၊ ဝိပုဇေန၊ ပြန်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အပ္ပမာဒတေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေဇေန၊ ရန်မရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကာသာမာ၊ ကာသာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သော၊ အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝေဇပိက္ခော၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသောရန် ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသောရန်မှ ကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဗျာပဇ္ဈပိက္ခော၊ ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသံကိလိဋ္ဌပိက္ခော၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသောစိတ်

ရှိသည်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေ၊ သုဒ္ဓိစက္ကော၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်။ သစေဟော
 တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အသာသာ၊ မှီရာတို့သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ သစေနတ္ထိ၊
 အကယ်၍ရှိအံ့၊ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်
 ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုး
 ရင်းသည်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရှိသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ တေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာ
 ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့်ဖြတ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ
 ပဇ္ဇိ၊ သာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ ပဌမော၊
 ငှေးဦးစွာသော၊ အယံအသာသော၊ ဤမှီရာသည်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။
 သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့၊ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်မကောင်း
 သဖြင့်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ဝိပါ
 ကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မရှိသည်
 ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
 သာလျှင်၊ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရာမိ၊ ရှက်ဆောင်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုအရိယာ
 သာဝကအား။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံအသာသော၊ ဤမှီရာ
 သည်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ကရတော၊
 ပြုသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သစေနကရိယျတိ၊ အကယ်၍ပြုအပ်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဿစိ၊ တရံတယောကံသောသူအား၊ ပါပံ၊
 မကောင်းမှုကို၊ နစေတေမိ၊ မစေ့ဆော်၊ အကရောန္တံ၊ အကုသိုလ်ကိုမပြု
 သော၊ ဝံ၊ ငါတို့၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။
 ကုဒတာပုထိယာတိ၊ အဘယ်မှာ ရောက်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊
 ထိုအရိယာသာဝကအား၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံအသာသော၊
 ဤမှီရာသည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊
 ကရတော၊ ပြုသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သစေနကရိယျတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အကယ်၍မပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ငါသည်၊ ဥဘယေနော၊ မကောင်းမှုကိုမပြုခြင်း မကောင်းမှုကိုပြုသည် မမည်ခြင်းဟူသော နှစ်ပါးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမနူပဿာမိ၊ ရှုရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ စတုတ္ထော၊ ထေးချမြောက်သော၊ အယံအဿာသော၊ ဤမြီရာသည်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတီ၊ ဖြစ်၏၊ ကာသာမော၊ ကာသာမအမျိုးဖြစ်သောမင်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝေရစိတ္တော၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသောရန် ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော ရန်မှကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဗျာပဏ္ဍိတိတ္တော၊ ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တော၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်၊ သစေဟောတီ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေအဿာသော၊ ဤမြီရာတို့သည်၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဂပါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော တရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်းမှန်ပါပေ၏၊ သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူထတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော တရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း မှန်ပါပေ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝေရစိတ္တော၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသောရန် ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသောရန်မှ ကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဗျာပဏ္ဍိတိတ္တော၊ ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်ညူးခြင်း မရှိသော စိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တော၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်၊ သစေဟောတီ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အဿာသာ၊ မြီရာတို့သည်၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပရော လောကော၊ တမလွန် ထောကသည်၊ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်မကောင်း

သဖြင့်ပြုအပ်ကုန်သော်၊ ကမ္ဘာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ဝိပါ
ကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရှိသည်
ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်း
ကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော
သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့်မြတ်သော၊ လောကံ၊ နတ်
ပြည်၌၊ ဥပပဗ္ဗိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊
ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံအဿာသော၊ ဤမြို့ရာသည်။ အဓိဂတော၊
ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရောသောကော၊
တမလွန်ထောကသည်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့၊ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ၊
ကောင်းစွာ ပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္ဘာနံ၊ ကံတို့၏၊
ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ သစေနတ္ထိ၊
အကယ်၍မရှိအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မရှိသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗိဇ္ဇေဝဓဇ္ဈေ၊
မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသည်ဖြစ်၍၊
အဗျာပဇ္ဇံ၊ ကြောင့်ကြ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍၊
သုဘိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရာမိ၊
ရှုက်ဆောင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ ဒုတိယော၊
နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံအဿာသော၊ ဤမြို့ရာသည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ကရတော၊ ပြုသောသူသည်။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို၊ ကရိယူတိ၊ ပြုအပ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။
ကာယာပိ၊ တစ်တယောက်သောသူအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နစေတေမိ၊
မစေ့ဆော်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အကရောန္တံ၊ အကုသိုလ်ကိုမပြုသော၊ ဝံ၊
ငါ့ကို၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ကုတော
ပုထိဿတိ၊ အဘယ်မှာထွေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုအရိယာသာ
ဝကအား၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံအဿာသော၊ ဤမြို့ရာ
သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ကရတော၊
ပြုသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သစေနကရိယူတိ၊ အကယ်၍မပြု
အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ မပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်။
ဥဘယေနော၊ မကောင်းမှုကိုမပြုခြင်း မကောင်းမှုကိုပြုသည် မမည်ခြင်း
ဟူသောနှစ်ပါးရုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသုဒ္ဓံ၊ အထူးသဖြင့်
စင်ကြယ်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမနူပဿာမိ၊ ရှုရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ အဟံ

အဿာသော၊ ဤမိရာသည်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝက
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝေရစိတ္တော၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသောနေ့ ဝုတ္တိတ်
 တည်းဟူသောနေ့မှ ကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဗျာပဏ္ဍိတိတ္တော၊
 ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊
 ညစ်ညူးခြင်းမရှိသောစိတ်ရှိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တော၊ အထူးသဖြင့်
 စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား၊ ဒိဋ္ဌေဝေဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေအဿာသော၊ ဤမိရာတို့သည်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေယျာကံကြကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပါစေစွ၊ (လ)၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊
 ရဟန်းသံဃာကိုလည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝစ္ဆာမ၊ ဆည်းကပ်ပါ
 ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေဝ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့ကို၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့အဖြစ်ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်ကပ်
 အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောရတနာသုံးပါးသို့၊ ဝဏေ၊
 ဆည်းကပ်ကုန်သော၊ ဥပါသကော၊ ဓါယကတို့ဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်
 မူပါထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေယျာကံကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားအပ်ပါ၏။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသာဠသဏသုတ်
 ကို၊ မေမဟာအာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ
 ၏။ ကိံသုတံ၊ အတတ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧဝံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊
 အခါ၌၊ အာယသ္မာနန္ဒကော၊ အရှင်နန္ဒကသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌။
 ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံအမည်ရှိသော၊ မိဂါ၊ မောတု၊ မိဂါရသုဋ္ဌေးသည်၊ အမိအရာ
 ၌ထားအပ်သော၊ ဝိသာခါ၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထခေါ
 ထိုအခါ၌၊ မိဂါရနတ္တော၊ မိဂါရသုဋ္ဌေး၏မြေးဖြစ်သော၊ သာဠောစ၊ သာဠ

သည်လည်းကောင်း၊ သေချာယဉ်ကျေးသော သေချာယဉ်ကျေး၏မြေးဖြစ်လော့၊ သာဏောစ၊ သာဏသည်လည်းကောင်း၊ ယေဒု၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မေ၊ နန္ဒကော၊ အရှင်နန္ဒကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဒု၊ ထိုအရှင်နန္ဒက၏အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ အာယ သ္မတ္တံနန္ဒကံ၊ အရှင်နန္ဒကကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကုန် ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒိံ ခေါ်၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ မိဂါရနတ္ထံ၊ မိဂါရသူဌေး၏မြေးဖြစ်သော၊ သာဠံ၊ သာဠကို၊ အာယသ္မာနန္ဒ ကော၊ အရှင်နန္ဒကသည်၊ ဇေတဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ သာဠော၊ သာဠသာဏတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေတဝစံ၊ ဇာတိဥပသကံ၊ အနုသာဝေဒု၊ သူတပါးတို့၏ အထံမှအာနိတလဲလဲကြားသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့် ပရိပရယ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အဆက်ဆက်မှသာသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဣတိကံရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သတတ်ဟူသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဝိဇ္ဇကသမ္ပဒါနေ၊ သင်အပ်သော ကျမ်းဂန်ပါဠိကို ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ တက္က ဂါ ဝေဒ၊ ကြိဆ၍ယူခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ နယဂ္ဂါဟေန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ အာကာရပရိပိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကိုကြံသောအားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဗိဗ္ဗိန္ဒိန္ဒြာ နက္ခန္တိယာ၊ ကြိစိန္တံ၊ သက်၍ယူသောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန် လင့်၊ ဘဗ္ဗဗ္ဗပဘာယ၊ ထိုကံသောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြ ကုန်လင့်။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်သဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သာဠော၊ သာဠသာဏ တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ သည်။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်တို့တည်း။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညှဂပဟိတာ၊ ဗညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဗိန္ဒော၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်လျှင်၊ ဇာဒေနယျာထ ထိကုန်ရာ၏။ သာဠော၊ သာဠသာဏတို့၊ အထ၊ ထိုသို့ထိသောအခါ၌၊ တုမှေ၊

သင်တို့သည်။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဇဟေယျာထ၊ စွန့်ကုန်
ရာ၏။ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ မယာ၊ ငါသည်။ ငုဂ္ဂမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့
သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ မှတ်ထင်ကုန်
သနည်း။ လောတော၊ တပ်မက်ခြင်းလောဘသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့လောဘတရား
ရှိသည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝံ၊ ဝေပျောက်ကြကုန်၏။ သာဠာ၊ သာဠ
သာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေံအတ္ထံ၊ ဤလောဘဟု ဆိုအပ်
သော အနက်သဘောကို၊ အဘိဇ္ဈာတိ၊ အဘိဇ္ဈာဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လုဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်မောသော၊
အဘိဇ္ဈာလု၊ များသောအဘိဇ္ဈာရှိသော၊ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါတံဝိ၊ သူ
အသက်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ ပရဒါရံ၊
သူတပါးသားမယားကိုလည်း၊ ဝတ္တတိ၊ သွားထား၏။ မုသာဝိ၊ ချွတ်ဖွင်းသော
စကားတို့လည်း၊ ဝာဏတိ၊ ဆို၏။ ပရံဝိ၊ တပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္ထာ
ယ၊ ထိုသူ အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသောအကျိုးငှါ၊ သမာဒပေတိ၊
ဆောက်တည်စေ၏။ ယံ၊ အကြင် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း အစရှိသော
အကြောင်းသည်။ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊
အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်
လော။ ဣတိ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့
စွမ်းနိုင်သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝံ၊ ဝေပျောက်ကြကုန်၏။ သာဠာ၊
သာဠသာဏတို့၊ မယာ၊ ငါသည်။ ငုဂ္ဂမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သော၊ ယံဝစနံ၊
အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့
သည်။ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ မှတ်ထင်ကြ ကုန်သနည်း။
ဒေါသော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဒေါသသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့အမျက်ထွက်ခြင်း
ဒေါသသည် ရှိသည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝံ၊ ဝေပျောက်ကြကုန်၏။
သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေံအတ္ထံ၊ ဤဒေါသ
ဟူသောအနက်သဘောကို၊ ဗျာပါဒေါတိ၊ ဗျာပါဒဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ သာဠာ၊ သာဠသာဏကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒုဠော၊ ဒေါသသည်ပျက်ဆီး
အပ်သော၊ ဗျာပန္နဝိက္ခော၊ ဒေါသသည် ပျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသော။

အယံ ဤ သူသည်၊ ပါတံဝိ၊ သူ့ အသက်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏။ အဒိန္နံပိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ ပရဒါရိပိ၊ သူတပါးသားမယားကိုလည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလာ၏။ ခုသာဝိ၊ ချွတ်ပွင်းသောစကားကိုလည်း၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ပရိပိတပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္တာယ၊ ထိုသူ့ အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော အကျိုးငှါ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောင်တည်စေ၏။ ယံ၊ အကြင်သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းသည်၊ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဝံ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါရံ၊ ဝျှောက်ကြကုန်၏။ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ မောဟော၊ တွေဝေခြင်းမောဟသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တံန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝံ၊ ဤသို့တွေဝေခြင်းမောဟရှိသည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါရံ၊ ဝျှောက်ကြကုန်၏။ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ အတ္ထံ၊ ဤတွေဝေခြင်းမောဟဟူသော အနက်သဘောကို၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ခုဠော၊ တွေဝေသော၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါတံဝိ၊ သူ့ အသက်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏။ အဒိန္နံပိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ ပရဒါရိပိ၊ သူတပါးသားမယားကိုလည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလာ၏။ ခုသာဝိ၊ ချွတ်ပွင်းသော စကားကိုလည်း၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ပရိပိတပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္တာယ၊ ထိုသူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော အကျိုးငှါ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောင်တည်စေ၏။ ယံ၊ အကြင်သူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းသည်၊ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွား မရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝံ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါရံ၊ ဝျှောက်ကြကုန်၏။ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ထိုစကားကို၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညေ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်
ထင်ကြကုန်သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်
တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အကုသလာ၊
အကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရုံ၊ ဂျောကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊
ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်ရှိကုန်သလော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်
မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
ရုံ၊ ဂျောကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူဂဓဟိတာဝါ၊ ပညာရှိ
တို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညူပသဋ္ဌာဝါ၊ ပညာရှိတို့သည်ဦးမှင်းအပ်
ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမေ
ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူဂဓဟိတာ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရုံ၊ ဂျောကံကြကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊
သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊
ဧတ္ထ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တုဋေ၊ သင်
တို့၏မနော၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံ
စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့၌၊ နော၊
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါရုံ၊ ဂျောကံကြကုန်၏။ သာဝဇ္ဇာ၊ သာဝဇ္ဇာသာဏတို့၊ ဣတိ၊ ခေါ၊
ဤသို့လျှင်၊ မထံ၊ ဝါတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ သာဝဇ္ဇာသာဏတို့၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်။
ဧထေ၊ ထာထုသံကြကုန်၊ အနုဿဝေန၊ သူတပါးတို့၏အထံမှအဘန်တလဲလဲ
ကြားသောစကားဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပရံပရာယ၊ ဆွေမျိုး
တို့၏ အဆက်ဆက်မှသာသောစကားဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊
ဣတိ၊ ကိရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သတတ်ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မဂ
ဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဝိဇုကသမ္ပဒါနေန၊ သင်အပ်သောကုပ်းဂန်ပါဠိကို
ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ တက္ကဂါဟောန၊ ကြံဆ၍

ယူခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ နယဂ္ဂါဟောန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကို ကြံသောအားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဝိဗ္ဗိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ၊ ကြိမ်၍နှစ်သက်၍ယူသောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဘဗ္ဗ ရူပတာယ၊ ထိုက်သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သမကော၊ ရဟန်းသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး ပိုက်သဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အကု သယာ၊ အကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညှဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့ သည်ကဲ့ရဲ့ အပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံ စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ ထိုကုန်ရာ၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ အထ၊ ထိုထို့ထိသောအခါ၌၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧတ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဇဟေယျာထ၊ စွန့်ကုန် ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံထံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အဝေါရဗ္ဗာ၊ ဟောတော် မူခဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံထံ၊ အကြင်ထေတုမှေသာဠာအစရှိသောစကား ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤထေတုမှေ သာဠာအစရှိသော စကားကို၊ ဧထံဝစနံ၊ ဤသမတ္တာ ဘန္တေသမာဒိန္ဒာ အစရှိသောစကားကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧထ၊ လာတုညံ၊ ကြကုန်၊ အနုဿဝေန၊ သူတပါးတို့၏အလှူမှအဘန်ထလဲလဲကြားသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပရိပရာယ၊ ဝေဋ္ဌမျိုးတို့၏အဆက်ဆက်မှ ထာသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဣတိကိရာယ၊ ဤသို့ ဖြစ်သတတ် ဟူသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန် လင့်၊ ဝိဇုကသမ္ပဒါနေန၊ သင်အပ်သော ကျမ်းဂန်ပါဠိကိုပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြ ကုန်လင့်၊ တက္ကဂါဟောန၊ ကြံဆ၍ ယူခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ နယဂ္ဂါဟောန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကိုကြံသော အား ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဝိဗ္ဗိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ၊ ကြိမ်၍နှစ်သက်၍

ယူသောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဘဗ္ဗရူပတာယ၊ ထိုက်
သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်း
သည်၊ နေဝ၊ ငါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်သဖြင့်၊ မာဂ
ဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သာဠော၊ သာဠသာဏတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလ၊ ကုသိုလ်တို့
တည်း၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣမေဓမ္မော၊
ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညုပသဋ္ဌာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ မြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဣမေ
ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာ
ဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထို့ငှါ
ထည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်း ကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာယ၊
သိကုန်ရာ၏၊ သာဠော၊ သာဠသာဏတို့၊ အထ၊ ထိုသို့ထိသောအခါ၌၊ တုဋ္ဌေ၊
သင်တို့သည်၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျာယ၊ နေကုန်ရာ၏၊ သာဠော
သာဠသာဏတို့၊ မယ၊ ငါသည်၊ ဝုဇ္ဈာမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊
အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့
သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မှေမှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ အထော
ဘော၊ မတပ်မက်မောခြင်းအလောတသည်၊ အတ္ထိရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဟန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့အလောတရှိသည်မှန်
ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျောက်ကြကုန်၏၊ သာဠော၊ သာဠသာဏတို့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေံအတ္ထံ၊ ဤအလောတဟူသော အနက်
သဘောကို၊ အနဘိဇ္ဈာတိ၊ အနဘိဇ္ဈာဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဠော၊
သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အလုဒ္ဓေါ၊ မတပ်မက်မောသော၊ အနဘိဇ္ဈာ
လု၊ များသောအဘိဇ္ဈာမရှိသော၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ ပါတံ၊ သူ့အသက်ကို၊
နေဝဟနတိ၊ မသတ်၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော
သူတပါး၏ဥပ္ပာကို၊ နအာဒိပတိ၊ မခိုးယူ၊ ပရဒါရံ၊ သူတပါးသားမယားကို၊
နဂစ္ဆတိ၊ မသွားလာ၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဏတိ၊ မဆို။
ပရိဝါ၊ တပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသူ့ အသက်ကိုသတ်ခြင်း
အစရှိသောအကျိုးငှါ၊ နသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ ယံ၊ အကြင်
သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗေတ္တံ၊ ရှည်စွာ
သောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထို့ငှါထည်းကောင်း။ သုခါ
ယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်း ကောင်း၊ ပဟောတိ၊ မွမ်းနှိုင်းပါမည်လော။

ဝိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက- ၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၁

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ အဒေါသော၊ အမျက်မထွက်ခြင်းအဒေါသသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အမျက်မထွက်ခြင်းအဒေါသရှိသည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ အတ္ထံ၊ ဤအဒေါသဟူသော အနက်သဘောကို၊ အဗျာပါဒေါတိ၊ အဗျာပါဒဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဒုဠော၊ ဒေါသသည်မပျက်ဆီးအပ်သော၊ အဗျာပနွစိတ္တော၊ ဒေါသသည်မပျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ ပါဏံ၊ သူ့အသက်ကို၊ နေဝဟနတိ၊ မသတ်၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ နအာဓိယတိ၊ မိုးယူ၊ ပရဒါရံ၊ သူတပါးသားမယားကို၊ နဝစ္ဆတိ၊ မသွားလာ၊ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဏတိ၊ မဆို၊ ပရံဝိ၊ တပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော အကျိုးငှါ၊ နသမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ ယံ၊ အကြင်သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ အမောဟော၊ မတွေ့ဝေခြင်းအမောဟသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မတွေ့ဝေခြင်း အမောဟရှိသည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျော့ကံကြကုန်၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ အတ္ထံ၊ ဤအမောဟဟူသော အနက်သဘောကို၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အရ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဣဒ္ဓော၊ မောဟဖြင့်မတွေဝေသော၊ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယံ၊
 ဤသူသည်၊ ပါတံ၊ သူ့အသက်ကို၊ နေဝဟနုတိ၊ မသတ်၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ နအာနိယတိ၊ မခိုးယူ၊
 ပရဒါရံ၊ သူတပါးသားမယားကို၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားလာ၊ ရသ၊ ချွတ်ယွင်း
 သောစကားကို၊ နဘဏတိ၊ မဆို၊ ပရံပိ၊ တပါးသောသူကိုလည်း၊ တဒတ္ထာ
 ယ၊ ထိုသူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသောအကျိုးငှါ၊ နသမာဒပေတိ၊
 မဆောက်တည်စေ၊ ယံ၊ အကြင်သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော
 အကြောင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ စွမ်းနိုင်သည်နှင့်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊
 ဈေပျောက်ကြကုန်၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊
 ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်ဖွေ
 မှတ်ထင် ကြကုန်သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာဝါ၊
 ကုသိုလ်တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသ
 လာ၊ ကုသိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေပျောက်ကြကုန်၏၊
 ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်ရှိကုန်သလော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ
 အပြစ်မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါရံ၊ ဈေပျောက်ကြကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူဂရဟိတာ
 ဝါ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညူပသဋ္ဌာဝါ၊ ပညာရှိတို့သည်
 မြီးပွမ်းအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူပသဋ္ဌာ၊ ပညာရှိတို့သည်မြီးပွမ်း
 အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေပျောက်ကြကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား
 တို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာနိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာ
 ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊
 သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊
 နောဝါသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ဣတ္ထ၊ ဤကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ ကထံဝါ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ထုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဣမေ
 ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေ အပ်ကုန်သည် ဂှိသော်၊
 သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား
 အထိုငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုသိုလ်တရားတို့၌၊ နော၊
 ငါတို့၏ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါရံ၊ ဈေးကံကြကုန်၏၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ယျင်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ တုဓေ၊ သင်တို့သည်၊
 ဇေယျာယုတ္တံ၊ ကြကုန်၊ အနုဿဝေန၊ သူတပါးတို့၏အထံမှအဘန်တလဲလဲ
 ကြားသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ပရိပရာယ၊ ဆွေမျိုး
 တို့၏အဆက်ဆက်မှလာသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊
 ဣတိ၊ ကိရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သတတ်ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊
 မယူကြကုန်လင့်၊ ဝိဇ္ဇကသမ္ပဒါနေန၊ သင်အပ်သောကျမ်းဂန်ပါဠိကိုပြည့်
 စုံစေသဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ တက္ကဂါဟေန၊ ကြံဆ၍ယူ
 သဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ နယဂ္ဂါဟေန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်၊
 မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကို
 ကြံသောအားဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဗိဗ္ဗိနိဇ္ဈာ နက္ခန္တိယာ၊
 ကြံစိ၍နှစ်သက်၍ယူသောအယူဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ ဘဗ္ဗရ
 ပတာယ၊ ထိုကံသောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊
 သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ နော၊ ငါ၏တို့၊ ဂရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
 ပိုက်သဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထ၊ မယူကြကုန်လင့်၊ သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ တုဓေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသ
 လာ၊ ကုသိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇာ၊
 အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညုပသဠာ၊ ပညာရှိတို့သည်
 မြီးပွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒီဃ
 ရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထိုငှါလည်း
 ကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ သိကုန်ရာ၏၊
 သာဠာ၊ သာဠသာဏတို့၊ အထ၊ ထိုသို့သိသောအခါ၌၊ တုဓေ၊ သင်တို့သည်၊
 ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟဓေယျာထ၊ နေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံထံ

ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အဝေါရမှ၊ ဆိုခဲ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံထံဝစနံ၊ အကြင်ထေတုမှေသာဠာအစရှိသောစကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤထေတုမှေသာဠာအစရှိသောစကားကို၊ ထေဝံဝစနံ၊ ဤသမက္ကာဘန္တေသမာဒိန္နာအစရှိသောစကားကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ သာဠာ၊ သာဠာသာဏတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အရိယသာပကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈော၊ ကင်းသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ဝိဂတဗျာပါဒေါ၊ ကင်းသောဗျာပါဒရှိသည်၊ အသံရဠော၊ မောဟဖြင့်မတွေဝေသည်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ (လ)၊ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရဒိတာသဟဂတေန၊ ရဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေါ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိသာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗတ္ထတာယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝန္တံ၊ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဝိပုဏေန၊ ပြန်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဒုက္ခသဗ္ဗာဟုဆို အပ်သော ခန္ဓာငါးပါး သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနံ၊ ယုတ်သောသရဒယ သဗ္ဗာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော မဂ္ဂသဗ္ဗာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမဿပဉ္စဂတဿ၊ ဤပြဿနာအရာ၌ တည်သောသဗ္ဗာ

သုံးပါးထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ နိဿရတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရောဓသစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတော၊ အပြား အားဖြင့် သိသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမာသဝါဝိ၊ ကာမာသဝမှ လည်း၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုဗ္ဗတိ၊ လွတ်၏၊ ဘဝါသဝါဝိ၊ ဘဝါသဝမှ လည်း၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုဗ္ဗတိ၊ လွတ်၏၊ အဝိဇ္ဇာသဝါဝိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှ လည်း၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုဗ္ဗတိ၊ လွတ်၏၊ ဝိရုတ္တသ္မိံ၊ လွတ်ပြီးသည်၌၊ ဝိရုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာဟံ၊ ဥာဟံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ၊ နေရခြင်းသည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အရိယ မဂ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကို၊ ဝုယိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကရကိယံ၊ ပြုအပ်သော တဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ် ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤသို့အပြားရှိသောတဆဲ့ခြောက်ပါး သော မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ အပရံ၊ တပါးသောပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တံ၊ ထိုလောဘသည်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုလောဘဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣစ္စေတံ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤလောဘဟုဆိုအပ်သောအကု သိုလ်၏မရှိခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ (လ)၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တံ၊ ထိုမောဟသည်၊ အကုသလံ အကုသိုလ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမောဟဟုဆိုအပ်သောအကု သိုလ်သည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣစ္စေတံ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤမောဟ ဟုဆိုအပ်သောအကုသိုလ်၏မရှိခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏၊ သော၊ ထိုအရိယာ ဖြစ်သော တပည့်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ နိစ္ဆာတော၊ တဏှာတည်းဟူသောမွတ်သိပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သိတိ ဘူတော၊ အေးသည်ဖြစ်၍၊ သုပဋိသံဝေဒီ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားသည် ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဘူတေန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်၊

ဝိဟရတိ၊ နေရဏိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
ကြားအပ်ပါ၏။ ။ ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထာဝတ္ထု၊ နိ၊ စကား၏ အကြောင်းတို့သည်၊
ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော၊
အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိတံ၊
လွန်လေပြီးသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကိုလည်း၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊
ကထံ၊ စကားကို၊ ကထေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတံ၊
ထာလတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အနာဂတံ၊ ထာလတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကိုလည်း၊ အာရဟန္တ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ကထေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ဆဲသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလကို၊
အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ကထေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဣမာ
နိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထာသမ္ပယောဂေန၊
စကားဖြင့်နှိုးနှောမိခြင်းကြောင့်၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကန္တောယဒိဝါတိ၊
စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကန္တောယဒိဝါတိ၊
စကားဆိုခြင်းငှါမသင့်သော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်
၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဝုဂ္ဂလော၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊
ဝုဋ္ဌာမေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧကံသဗျာကရဏီယံ၊
စင်စစ်အားဖြင့်ဖြေဆိုသင့်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အား
ဖြင့်၊ သစေနဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍မဖြေဆိုအံ့၊ ဝိဘဇ္ဇာခွဲခြမ်းဝေဘန်၍၊
ဗျာကရဏီယံ၊ ဖြေဆိုသင့်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဘဇ္ဇာခွဲခြမ်းဝေဘန်၍၊
သစေနဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍မဖြေဆိုအံ့၊ ပဋိဝုတ္တော၊ တဘန်မေးမြန်း၍၊
ဗျာကရဏီယံ၊ ဖြေဆိုသင့်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပဋိဝုတ္တော၊ တဘန်မေးမြန်း
၍၊ သစေနဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍မဖြေဆိုအံ့၊ ဋ္ဌပနိယံ၊ မဖြေမူ၍ထားအပ်
သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ သစေနုဋ္ဌပေတိ၊ အကယ်၍ မထားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံဝုဂ္ဂလော၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အကန္တော၊ စကားဆိုခြင်းငှါမသင့်သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပန၊ စင်စစ်၊ အယံဝုဂ္ဂလော၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စံ၊

ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌောမေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဧကံသဗျာ
ကရဏီယံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ဖြေဆိုအပ်သော၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ဧကံသေန၊
စင်စစ်အားဖြင့်၊ သစေဗျာကရေတိ၊ အကယ်၍ဖြေဆိုအံ့၊ ဝိဘန္ဓ၊ ခွဲခြမ်းဝေ
ဘန်၍၊ ဗျာကရဏီယံ၊ ဖြေဆိုသင့်သော၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဘန္ဓ၊ ခွဲခြမ်းဝေ
ဘန်၍၊ သစေဗျာကရေတိ၊ အကယ်၍ဖြေဆိုအံ့၊ ပဋိပုစ္ဆာ၊ တဘန်မေးမြန်း၍
ဗျာကရဏီယံ၊ ဖြေဆိုသင့်သော၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပဋိပုစ္ဆာ၊ တဘန်မေးမြန်း
၍၊ သစေဗျာကရေတိ၊ အကယ်၍ဖြေဆိုအံ့၊ ဌပနီယံ၊ မဖြေမူ၍ထားအပ်
သော၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ သစေဌပတိ၊ အကယ်၍ထားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကစ္ဆော၊ စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကထာသမ္ပယောဂေန၊ စကားဖြင့်နှီးနှောမိခြင်းကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကစ္ဆောယဒိဝတိ၊ စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သော သူဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ အကစ္ဆောယဒိဝတိ၊ စကားဆိုခြင်းငှါမသင့်သောသူဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌောမေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ဌာနာဌာနေ၊ သင့်သောအရာ မသင့်သောအရာ၌၊ သစေန
သဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍မထည်အံ့၊ ပရိကပ္ပေ၊ ကြံဆအပ်သောအရာ၌၊ သစေန
သဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍မထည်အံ့၊ အညာထဝါရေ၊ သိအပ်သောအထည်၌၊
သစေနသဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍မထည်အံ့၊ ပဋိပဒါယ၊ ဖြေဆိုရာသောအကျင့်
ဝတ်၌၊ သစေနသဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍မထည်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ
သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကစ္ဆော၊
စကားဆိုခြင်းငှါမသင့်သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
ပန၊ စင်စစ်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌောမေး
အပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဌာနာဌာနေ၊ သင့်သောအရာမသင့်
သောအရာ၌၊ သစေသဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ထည်အံ့၊ ပရိကပ္ပေ၊ ကြံဆအပ်
သောအရာ၌၊ သစေသဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ထည်အံ့၊ အညာထဝါရေ၊ သိအပ်
သောအထည်၌၊ သစေသဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ထည်အံ့၊ ပဋိပဒါယ၊ ဖြေဆိုရာ
သောအကျင့်ဝတ်၌၊ သစေသဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ထည်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကစ္ဆော၊ စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကထာသမ္ပယောဂေန၊ စကားဖြင့်နှီးနှောမိခြင်းကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလော

ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကန္တောယဒိဝါတိ၊ စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သောသူဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ အကန္တောယဒိဝါတိ၊ စကားဆိုခြင်းငှါမသင့်သော သူဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဠိ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဠောမေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ အညောနု၊ တပါးသောစကားဖြင့်၊ အညံ၊ တပါးသောစကား
 ကို၊ သစေပဋိစရတိ၊ အကယ်၍ပုံးထွမ်းအံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌိ၊ ကထံ၊ အာဂန္တု
 ကဖြစ်သောစကားကို၊ ဩထာရေန္တော၊ သွင်းလျက်၊ ပုရိမကထံ၊ ရှေးဖြစ်
 သောစကားကို၊ သစေအပနာမေတိ၊ အကယ်၍ပယ်အံ့၊ ကောပဉ္စ၊ အားနည်း
 သောအမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အားကြီးသောအမျက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပပ္ပယဉ္စ၊ မနှစ်သက်သောအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ ပါတု၊
 ထင်စွာ၊ သစေနကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံသန္တေ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကန္တော၊ စကား
 ဆိုခြင်းငှါမသင့်သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပန၊
 စင်စစ်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဠိ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဠောမေးအပ်
 သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အညောနု၊ တပါးသောစကားဖြင့်၊ အညံ၊
 တပါးသောစကားကို၊ သစေနပဋိစရတိ၊ အကယ်၍မပုံးလွမ်းအံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 အပဋ္ဌိ၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဩထာရေန္တော၊ သွင်းလျက်၊ ပုရိမကထံ၊ ရှေးဖြစ်
 သောစကားကို၊ သစေနအပနာမေတိ၊ အကယ်၍ပယ်အံ့၊ ကောပဉ္စ၊ အား
 နည်းသောအမျက်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အားကြီးသောအမျက်ကို
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပပ္ပယဉ္စ၊ မနှစ်သက်သောအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊
 ပါတု၊ ထင်စွာ၊ သစေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ
 သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကန္တော၊
 စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကထာသမ္ပယောဂေန၊ စကားဖြင့်နှိုးနှောမိခြင်းကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ကန္တောယဒိဝါတိ၊ စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊
 အကန္တောယဒိဝါတိ၊ စကားဆိုခြင်းငှါမသင့်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဗဠိ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဠောမေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 သစေအဘိဟရတိ၊ အကယ်၍ ထိုထိုကျမ်းမှပါဠိကိုဆောင်၍ထွမ်းမိအံ့၊
 သစေ အဘိမဒ္ဒတိ၊ အကယ်၍အကြောင်းကို ဆောင်၍နှိပ်နင်းအံ့၊ သစေ
 အနုသံဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ပြင်းစွာရယ်အံ့၊ ခလိတံ၊ အနည်းငယ်မျှအကွရာ

ပုန်ဝါကျချော်ချွတ်ယွင်းသောအရာကို၊ သစေဂဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ ယူအံ့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အကန္တော၊ စကား ဆိုခြင်းငှါ မသင့်သော သူသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပန၊ စင်စစ်၊ အယံ ပုဂ္ဂလော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ ဗဂ္ဂံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်၊ သမာနော၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သစေနအဘိဘရတိ၊ အကယ်၍ ထိုထိုကျမ်းမှပါဠိကို
 ဆောင်၍ မထွင်းမိးအံ့ သစေန အဘိမဒ္ဒတိ၊ အကယ်၍ အကြောင်းကို
 ဆောင်၍ မနှိပ်နင်းအံ့၊ သစေနအနုသံဇဗ္ဗတိ၊ အကယ်၍ ပြင်းစွာမပျော်အံ့၊
 ခလိတံ၊ အနည်းငယ်မျှ အကွရာပုန် ဝါကျချော်ချွတ်ယွင်းသော အရာကို၊
 သစေန ဂဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ မယူအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံသန္တေ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကန္တော၊ စကား
 ဆိုခြင်းငှါ သင့်သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကထာသမ္ပယောဂေန၊ စကားဖြင့်နှိုးနှောမိခြင်းကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ သဥပနိသောယဒိဝါတိ၊ နားထောင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း
 ရှိသောသူဟူ၍ ထည်းကောင်း။ အနုပနိသောယဒိဝါတိ၊ နားထောင်ခြင်း
 တည်းဟူသော၊ အကြောင်းမရှိသောသူဟူ၍ ထည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနောဟိတသောတော၊ မထောင်အပ်သော
 နားရှိသော သူသည်၊ အနုပနိသော၊ နားထောင် ခြင်းတည်း ဟူသော
 အကြောင်းမရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်
 သောနားရှိသောသူသည်၊ သဥပနိသော၊ နားထောင်ခြင်း တည်းဟူသော
 အကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောသဥပနိသော၊ ထိုနားထောင်
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော သူသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဓမ္မံ၊
 အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောတရားကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
 သိ၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဓမ္မံ၊ ဒုက္ခသစ္စဟုဆိုအပ်သောတရားကို၊ ပရိဇာနာ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဓမ္မံ၊ အထုံးစုံသော အကုသိုလ်ဟုဆို
 အပ်သောတရားကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဓမ္မံ၊ အရ
 ဟတ္ထဗိုလ် ဟုဆိုအပ်သောတရားကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊
 သော၊ ထိုနားထောင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းရှိသောသူသည်၊ ဧကံ၊
 တခုသော၊ ဓမ္မံ၊ အရိယမဂ် ဟုဆိုအပ်သောတရားကို၊ အဘိဇာနန္တော၊
 ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဓမ္မံ၊ ဒုက္ခသစ္စဟုဆို
 အပ်သောတရားကို၊ ပရိဇာနန္တော၊ ပိုင်းခြား၍သိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ ခမ္မံ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားကို၊ ပဗဟုန္တော၊ ပယ်စွန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ခမ္မံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားကို၊ သန္တိကရောက္ခော၊ မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော၊ ခမ္မံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟု ဆိုအပ်သော တရားကို၊ ဥပဗုဒ္ဓေ၊ ဥပဏ္ဍိတည်းဟူသော အတ္ထေဖြင့်၊ ပုသတိ၊ တွေ့ထိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနုပါဒါ၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအား ဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဟဒိဒိယော၊ အယံ ဝိမောက္ခော၊ အကြင်ကိလေသာမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကဏာ၊ ကဏာသမ္ပယောဂေန ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားသည်၊ ဇေတဒတ္တော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးရှိ၏၊ မန္တနာ၊ စကား ဆိုခြင်းငှါ သင့်သော သူတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းသည်၊ ဇေတဒတ္တော၊ ထိုအရ ဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးရှိ၏၊ ဥပနိဿ၊ နားထောင်ခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းသည်၊ ဇေတဒတ္တော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးရှိ၏၊ သောတာဝနောံ၊ သောတန္ဒါရကို အစဉ်ဒီးသဖြင့် မှတ်ဆောင် ခြင်းသည်၊ ဇေတဒတ္တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ဒေါသဖြင့် ဆန့်ကျင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနိဝိဋ္ဌာ၊ မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမုသယိတာ၊ မာနဖြင့် တက်ကြွ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနရိယဂုဏံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥဂ္ဂာမဟုတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၊ အာသန္ဓေ၊ ထိခိုက်၍၊ အညောည ဝိဝရေသိနော၊ တယောက်သည် တယောက်၏ အပြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အခွင့်ကို ရှာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗပေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ။ ဇေ၊ ထို သူရိုက်တို့သည်၊ အညောညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏၊ ဒုဗ္ဗာသိ တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သော၊ ဝိက္ခလိတံ၊ အနည်းငယ်မျှ ချွတ်ယွင်း ခြင်းရှိသော၊ သဘိမေဟံ၊ အနည်းငယ်မျှသော အပြစ်ဖြင့် တွေ့ဝေခြင်း ရှိသော၊ ပရာဇယံ၊ ရှုံးခြင်းရှိသော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အလွန် ငမ်းခြောက်ကုန်၏၊ အရိယော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံကထံ၊ ထိုစကား ကို၊ နဝဒေါမဆိုရာ၊ ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထာကာ မော၊ စကားဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိ သည်၊ သစေအဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ကလံ စကားဆိုခြင်းငှါ သင့်သော ကာလကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဓမ္မဋ္ဌပနိသညတ္တာ၊ တရား၌ တည်ရာ တရား၌ ယှဉ်စပ်သော၊ အရိယာဒိကာ၊ အရိယာအစရှိ

သည်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ယာကထာ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊
 တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ ကထယေ၊ ဆိုရာ၏၊ မိခရာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော
 သူသည်၊ အဝိရုဒ္ဓေါ၊ ခေါသနှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုသိတော၊
 မာနဖြင့်မတက်ကြွသည်ဖြစ်၍၊ အနုန္တတေန၊ မပျံ့လွင့်သော၊ မနဿ၊ စိတ်
 ဖြင့်၊ အပ္ပဋ္ဌာသော၊ အင်တုပြုခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသမာသော၊ မညီ
 မညွတ်သောရာဂဒေါသမောဟမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုသုယျမာနော၊ ငြိရူ
 ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထိ၍၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊
 သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ အနုမောဒေယျ၊ ဝမ်း
 မြောက်ရာ၏၊ ဒုဗ္ဘန္တေ၊ မကောင်း သဖြင့်ဆိုအပ်သောစကား၌၊ နပသာဒယေ
 မကြည်ညိုရာ၊ ဥပါရန္တံ၊ သူတပါးအားချုတ်ချယ်ခြင်းကို၊ နသိက္ခေယျ၊
 မယူရာ၊ ခလိတဓမ္မ၊ ချော်ချွတ်သောစကားကိုထည်း၊ နဘာသယေ၊ မဆိုရာ၊
 နာဘိဟရေ၊ ထိုထိုကျမ်းမှပါဠိကိုမဆောင်ရာ၊ နာဘိမဇ္ဈေ၊ သူတပါးကို
 မလွှမ်းမိုးရာ၊ ပယုတ္တံ၊ ဝိညာတ်နှင့်စပ်သော၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ နတဏော၊ မဆို
 ရာ၊ မန္တနာ၊ စကားဆိုခြင်းငှါသင့်သောသူတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းသည်၊
 သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ အညာဏတ္ထံ၊ သိခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပဿ
 ဓတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါ၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မန္တေ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏၊
 သော၊ ဤသို့တိုင်ပင်ခြင်းသည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ မန္တနာ၊
 တိုင်ပင်ခြင်းမည်၏၊ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကို၊ အညာယ၊ ထိ၍၊ နသမုသောယျ၊ မာနဖြင့်
 မတက်ကြွရာ၊ မန္တယေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းဖြင့် တိုင်ပင်
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အည တိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်၌ ဖြစ်သော
 အယူမှ တပါးသော အယူ ရှိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိမိုဇ်တို့သည်၊
 အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့
 ထည်း၊ တယော၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂလည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသလည်းကောင်း၊ မောဟော၊
 မောဟလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊ အာဝုဒသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တည်း။ အာဝုဒ္ဓေယျ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤ
 တရားတို့၏၊ ပိသေသော၊ အထူးသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ အဓိပ္ပါယော၊
 လွန်ကဲသော အမူအရာသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ သော၊ ထိုလွန်ကဲသော
 အမူအရာသည်၊ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးပြုခြင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သစေဂုဇ္ဈေယျ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊
 အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်၌ ဖြစ်သော အယူမှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်
 သော၊ တေသံပရိပ္ပာဇကောနံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့အား၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကုန်ရာအံ့နည်း၊ ဣ ဘိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဓမ္မော၊ ထိုအပ်သော တရားတို့
 သည်၊ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အကြောင်းရှိကုန်၏၊ ဘဂဝံနေတ္ထိ
 ကာ၊ ဆောင်တတ်သော မြတ်စွာဘုရားရှိကုန်၏၊ ဘဂဝံပဋိသကော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားလျှင် လည်းလျောင်းနုရှိကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သာဓုအာယာစာမ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်
 အားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သော၊ ဧတဿ၊ ထိုစကား၏၊ အက္ခော၊
 အနက်သည်၊ ဘဂဝန္တယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်
 တော်၌၊ ပဋိဘာတု၊ အဘို့ဖြစ်စေသတည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားကြကုန်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝေ
 ရေသန္တိ၊ မှတ်ဆောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါရံ၊ လျှော်ကြကုန်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဘပြီကား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊
 သုဏာထ၊ နာကြကုန်သော၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကရောထ၊ နှလုံး
 သွင်းကြကုန်လော့၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေသာဓု၊ ကောင်းပါ
 ပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စယေသသံ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ကိံ၊ အပေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အည
 တိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်၌ ဖြစ်သော အယူမှ တစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော၊
 ပရိပ္ပာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ အာဝုဒ္ဓေယျ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊
 ဣမေထယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တယော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ရာဂေါ၊ ရာဂလည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၂၉၃

လည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မောဟလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း။ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တိဏ္ဍိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့၏၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။
 ကော၊ အဘယ်နည်း။ အဓိပ္ပါယော၊ လွန်ကဲသော အမူအရာသည်။ ကော၊
 အဘယ်နည်း။ သော၊ ထိုလွန်ကဲသော အမူအရာသည်။ နာနာကရတံ၊
 အထူးထူးပြုခြင်းသည်။ ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သစေဝုစ္ဆေယျံ၊
 အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်၌
 ဖြစ်သော အယူမှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော၊ ထေသံပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ထို
 ပရိဗိုဇ်တို့အား၊ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ အပ္ပ
 သာဝဇ္ဇော၊ နည်းသော အပြစ်ရှိ၏။ ဒန္တဝိရာဂိ၊ နှေးနှေးကင်းခြင်းရှိ၏။ ဒေါ
 သော၊ ဒေါသာသည်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏။ ဝိပ္ပဝိရာဂိ၊
 လျှင်စွာကင်းခြင်းရှိ၏။ မောဟော၊ မောဟသည်။ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသော
 အပြစ်ရှိ၏။ ဒန္တဝိရာဂိ၊ နှေးနှေးကင်းခြင်းရှိ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗျာက၊ ရေယျာ
 ထ၊ ဖြေကုန်သော၊ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေး
 သော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊
 ရာဂေါဝါ၊ ရာဂသည်လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊
 ဝေဝုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထို
 အကြောင်းသည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်
 အပံ့သည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝုစ္ဆေယျံ၊ အကယ်၍
 မေးကုန်ငြားအံ့၊ သုဘနိမိတ္တံ၊ ဣဋ္ဌာရုံဟုဆိုအပ်သော သုဘနိမိတ်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိဟံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘနိမိတ္တံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 ဟုဆိုအပ်သော သုဘနိမိတ်ကို၊ အယောနိသော၊ မသင့်သော အကြောင်း
 အားဖြင့်၊ မနုထိကရေတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။
 အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂသည်လည်း။ ဘိယျောဘာဝါယ၊
 လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေဝုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စ
 ယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ရာဂေါဝါ၊

ရာဂသည်သည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပဒန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂသည်သည်း၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကဓေယျာထ၊ ဖြေကုန်လော့၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်သည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပဒန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်သည်း၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဒု၊ စွယ်ယျံ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့၊ ပဗ္ဗိဗ္ဗာနိမိတ္တံ၊ အနိဗ္ဗာရုံဟုဆိုအပ်သော ပဗ္ဗိဗ္ဗာနိမိတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယံဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပဗ္ဗိဗ္ဗာနိမိတ္တံ၊ အနိဗ္ဗာရုံဟုဆိုအပ်သောပဗ္ဗိဗ္ဗာနိမိတ်ကို၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ မနထိကရောတော၊ နှလုံးလွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်သည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပဒန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်သည်း၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်သည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပဒန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်သည်း၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကဓေယျာထ၊ ဖြေကုန်လော့၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ မောဟောဝါ၊ မောဟသည်သည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပဒန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ မောဟောဝါ၊ မောဟသည်သည်း၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။

ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ကောပန၊
 အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဂုဇ္ဈေယျ၊ အကယ်၍မေးကုန်အံ့၊ အယော
 နိသော၊ မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနထိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယောနိ
 သော၊ မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနထိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်း
 သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ မောဟောဝါ၊
 မောဟသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ မောဟောဝါ၊
 မောဟသည်လည်း၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေဂုဏ္ဍာယ
 ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊
 အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင် အထောက်အပံ့ဖြင့်၊
 အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ မောဟောဝါ၊ မောဟသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ မောဟောဝါ၊ မောဟသည်လည်း၊ ဘိယျော
 ဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်းငှါ၊ ဝေဂုဏ္ဍာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ သံ
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်
 တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကုန်လော့၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်
 အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂသည်လည်း၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊
 မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ပဟိယူတိ၊ ပယ်အပ်
 ၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သော
 ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သစေဂုဇ္ဈေယျ၊ အကယ်၍မေးကုန်ပြားအံ့၊ အသုဘာနိမိတ္တံ၊ အနိဋ္ဌာရုံဟုဆို
 အပ်သော အသုဘာနိမိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ အသုဘာနိမိတ္တံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ ဟုဆိုအပ်သော အသုဘာနိမိတ်ကို၊
 ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနထိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်း
 သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ရာဂေါဝါ၊
 ရာဂသည်လည်း၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂကို
 လည်း၊ ပဟိယူတိ၊ ပယ်အပ်၏။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊
 အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင် အထောက်အပံ့ဖြင့်၊
 အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂသည်လည်း၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ရာဂေါဝါ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ပဟိယူတိ၊ ပယ်အပ်၏။

သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သော
 ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကုန်လော၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ
 အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင် အထောက် အပံ့ဖြင့်၊
 အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်ထည်း၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊
 မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသကိုထည်း၊ ပဟိယူတိ၊
 ပယ်အပ်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊
 သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သစေဝုန္တယျ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့်ဟုဉ်
 သော၊ စေတောဗိရုတ္တိ၊ စိတ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ကိလေသာမှ
 လွတ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ဟုဉ်သော၊ စေတောဗိရုတ္တိ၊ စိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 သောကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းကို၊ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်း
 အားဖြင့်၊ မနုထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဒေါသောစေ၊ ဒေါသသည်ထည်း၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊
 မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသကိုထည်း၊ ပဟိယူတိ၊
 ပယ်အပ်၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊
 ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊
 ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသသည်ထည်း၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊
 ဒေါသောဝါ၊ ဒေါသကိုထည်း၊ ပဟိယူတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ သောဟေတု၊ ထို
 အကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်
 အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရေယျာထ၊
 ဖြေကုန်လော၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေး
 သော၊ မောဟောဝါ၊ မောဟသည်ထည်း၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီး
 သော၊ မောဟောဝါ၊ မောဟကိုထည်း၊ ပဟိယူတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ သောဟေ
 တု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထို
 အထောက်အပံ့သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝုန္တယျ၊
 အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့၊ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊
 မနုထိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနုထိ

ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်
 သေးသော၊ မောဟောစေဝ၊ မောဟသည်လည်း၊ နုပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်ပြီးသော၊ မောဟောစ၊ မောဟ ကိုလည်း၊ ပတိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေန
 ပဂ္ဂယေန၊ အကြင်အထောက်ပံ့ဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ မောဟော
 ဝါ၊ မောဟသည်လည်း၊ နုပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ မောဟောဝါ၊
 မောဟကိုလည်း၊ ပတိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်း
 သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပဂ္ဂယော၊ ထိုအထောက်အပံ့
 သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကုန်
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလမူလသနိ၊ အကုသိုလ်၏ မူလတို့သည်။
 ဣမာနခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝိဏိသုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း။ လောဘော၊ လောဘဟုဆိုအပ်သော၊ အကုသလမူ
 လံ၊ အကုသိုလ်၏မူလလည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသဟုဆိုအပ်သော၊
 အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏မူလလည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မောဟဟု
 ဆိုအပ်သော၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏မူလလည်းကောင်း၊ ဣမာနိ
 တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒပိယောဝိလောဘော၊
 အကြင်လောဘသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒပိသောပိလောဘော၊ ထိုလော
 ဘသည်လည်း၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်တို့၏မူလမည်၏။ လုဒ္ဓေါ၊ တံပ
 မက်မောသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊
 နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒပိအဘိသင်္ဃ
 ရောတိ၊ အကြင်ပြုပြင်စီရင်၏၊ တဒပိ၊ ထိုပြုပြင်စီရင်ခြင်းသည်လည်း၊ အကု
 သလမူလံ၊ အကုသိုလ်တို့၏မူလမည်၏။ သုဒ္ဓေါ၊ တံပက်မောသော၊ လောဘော
 န၊ လောဘသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်
 စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊
 အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတုာ၊ ပြောဆို၍၊ ဝနေဝါ၊ သတ်
 ဖြတ်ညှဉ်းဆဲသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓေနဝါ၊ ထိပ်စသည်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာနိယာဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝရဟာယဝါ၊ ဦးစွန်းငါးခုထိုးခြင်းဝသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ရောက်သဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဗဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်ရွာတိုင်းနိုင်ငံမှ နှင်
ထုတ်သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်
ဖြစ်စေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဗလတ္ထော၊ အားဖြင့်အလိုရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္တာ၊
ဆို၍၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်ဖြစ်စေ၏။ တဒဝိ၊ ထိုသို့
သူထပါးတို့အား ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေခြင်းသည်လည်း။ အက္ခယလံ၊ အက္ခ
သိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယောဘဇာ၊ ယောဘ
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဘနိဒါနာ၊ ယောဘလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊
ယောဘသမုဒယာ၊ ယောဘလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ ယောဘပစ္စယာ၊
ယောဘလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်သော၊ အနေကော၊ များစွာကုန်သော၊
ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အက္ခယလံ၊ အက္ခသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ သမ္ဘာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဒဝိ
ယောပိဒေါသော၊ အကြင်ဒေါသသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒဝိယောပိဒေါ
သော၊ ထိုဒေါသသည်လည်း။ အက္ခယလံ၊ အက္ခသိုလ်၏။ မူလမည်၏။
ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည်ပျက်ဆီးအပ်သောသူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနဿာ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
ယဒဝိအဘိသင်္ခါရေတိ၊ အကြင်ပြုပြင်စီရင်၏။ တဒဝိ၊ ထိုပြုပြင်စီရင်ခြင်း
သည်လည်း။ အက္ခယလံ၊ အက္ခသိုလ်၏။ မူလမည်၏။ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသသည်
ပျက်ဆီးအပ်သော၊ ဒေါသေန၊ ဒေါသသည်။ အဘိဘူထော၊ နှိပ်စက်အပ်
သော၊ ပရိယာဒန္တိ၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ အသတော၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္တာ၊
ပြောဆို၍။ ဝနေဝါ၊ သတ်ဖြတ်ဉာဉ်ဆဲသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗန္ဓေနဝါ၊
ထိပ်စသည်ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇာနိယာဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေ
သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂရဟာယဝါ၊ ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်းစသည်ဖြင့်ကဲ့ရဲ့
အပ်သည်၏။ အဖြစ်သို့ရောက်စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်
ရွာတိုင်းနိုင်ငံမှနှင်ထုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခံဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိဥပ္ပါ
ဒယတိ၊ အကြင်ဖြစ်စေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလတ္ထော၊ အားဖြင့်အလိုရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်ဖြစ်စေ၏။
တဒဝိ၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေခြင်းသည်လည်း။ အက္ခယလံ၊ အက္ခသိုလ်
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေါသဇာ၊ ဒေါသကြောင့်

ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေါသဒိဒါနာ၊ ဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဒေါသသရဒယာ၊ ဒေါသလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဒေါသပစ္စယာ၊ ဒေါသလျှင်အထောက်အပံ့ရှိကုန်သော၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသယာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒပိယောဝိမောဟော၊ အကြင်မောဟသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒပိယောဝိမောဟော၊ ထိုမောဟသည်လည်း၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏မူလမည်၏၊ ရုဠော၊ မောဟဖြင့်တွေ့ဝေသောသူသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ ဗိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒပိအဘိသင်္ခရေတိ၊ အကြင်ပြုပြင်စီရင်၏၊ တဒပိ၊ ထိုပြုပြင်စီရင်ခြင်းသည်လည်း၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏မူလမည်၏၊ ရုဠော၊ မောဟဖြင့်တွေ့ဝေသော၊ မောဟောန၊ မောဟသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နုပိတ္ထော၊ ကုန်စေအပ်သောဗိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ အသတာ၊ တင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္တာ၊ ပြောဆို၍၊ ဝနေဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓေနဝါ၊ ထိပ်စသည်ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာနိယာဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂရဟာယပါ၊ ပြီးစွန်းငါးခုထုံးခြင်းစသည်ဖြင့်ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်ရွာတိုင်းနိုင်ငံမှ နှင်တုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ယဒပိဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်ဖြစ်စေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗယဝါ၊ အားရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗယတ္ထော၊ အားဖြင့် အလိုရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ယဒပိဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်ဖြစ်စေ၏၊ တဒပိ၊ ထိုဆင်းရဲကိုဖြစ်စေခြင်းသည်လည်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားမောဟစာ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ မောဟဒိဒါနာ၊ မောဟလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော၊ မောဟသရဒယာ၊ မောဟလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ မောဟပစ္စယာ၊ မောဟလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်သော၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသယာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံစပုဂ္ဂဏော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အကာထဝါဒိတိ၊ မသင့်တင့်သော ကာလနှိုက်ဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘူထဝါဒိတိ၊ မဟုတ်မမှန်သော

စကားကိုဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနတ္တဝါဒီတိရိ၊ အကျိုးမရှိ
သောစကားကို ဆိုတတ်သော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီတိရိ၊
တရားမဟုတ်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝိနယဝါဒီ
တိရိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇပေ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ အယံစုဂ္ဂဇေယ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အကာလဝါဒီတိရိ၊
မသင့်တင့်သောကာလ၌ က် ဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘူ
တဝါဒီတိရိ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုတတ်သော သူဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ အနတ္တဝါဒီတိရိ၊ အကျိုးမရှိသောစကားကိုဆိုတတ်သောသူဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီတိရိ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိသောသူဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အဝိနယဝါဒီတိရိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကိုဆိုလေ့ရှိသောသူ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာထံ
ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ တိသုတ္တံ၊ မှန်၏၊ အယံစုဂ္ဂဇေယ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရဿ
သူတပါးအား၊ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတုာ၊ ပြောဆို၍၊ ဝဇေ
နဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓေနဝါ၊ ထိပ်စသည်ဖြင့်
နှောင်မွှေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာနိယာဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဂရဟယဝါ၊ ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်းစသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏
အဖြစ်သို့ရောက်စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်ရွာတိုင်းနိုင်ငံ
မှနှင်ထုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပါဒယတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗလတ္ထေ၊
အားဖြင့်အလိုရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိရိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတုာ၊ ဆို၍၊ ခေါပန၊
စင်စစ်၊ တူထေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်
အဝဇာနာတိ၊ ပယ်၏။ နောပမ္ဘိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံ၊ အဘူထေန၊ မဟုတ်မမှန်
သောစကားဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇေံ၊ ဤစကားသည်၊
ဣတိရိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အတန္တံ၊ မမှန်၊ ဇေံ၊ ဤစကား
သည်။ ဣတိရိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုစကားကို၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌနာယ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ အာတပ္ပံ၊
လုံ့လကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇပေ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ပုဂ္ဂဇေယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အကာလဝါဒီတိရိ၊ မသင့်တင့်သောကာလ၌
ဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘူတဝါဒီတိရိ၊ မဟုတ်မမှန်သော
စကားကိုဆိုတတ်သော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနတ္တဝါဒီတိရိ၊ အကျိုး

မရှိသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီတိပိ၊
 တရားမဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝိနယဝါ
 ဒီတိပိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိသော သူဟူ၍ လည်းကောင်း။
 ဝုစ္ဆာတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထောဘဇေဟိ၊ ထောဘကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော။
 မရိယာဒိန္နဝိက္ကော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဇေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဗ္ဗေစော၊ ခဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဝိဗ္ဗာတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဥပါယာသံ၊
 ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါစ၊ ပျက်ခြင်း
 ကြောင့်လည်း၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊
 ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဒေါသဇေဟိ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝ)၊
 မောဟဇေဟိ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့သည်၊
 အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ မရိယာဒိန္နဝိက္ကော၊ ကုန်စေအပ်သော
 စိတ်ရှိသော၊ ဇေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဗ္ဗေ
 စော၊ ခဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဝိဗ္ဗာတံ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သမရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။
 ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါစ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း၊ မရဏာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ တိတိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ မာလုဝါလတာဟိ၊ မာလောန္တယ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓံသော၊ အထက်၌
 ပျက်ဆီး အပ်သော၊ မရိယောနုဒ္ဓေါ၊ မြွေရှက် အပ်သော၊ သာလောဝါ၊
 အင်ကြင်းပင် သည်လည်းကောင်း၊ ခဝေါစါ၊ မျောက်ငိုပင် သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗဒ္ဓနောဝါ၊ ကြိုပင်သည်လည်းကောင်း၊ အနယံ၊ စီးပွားမရှိခြင်းသို့၊
 အာပဇ္ဇတိသေယျထာဝိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဗျာသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ
 သေယျထာဝိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အနယံဗျာသနံ၊ စီးပွားမရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊
 အာပဇ္ဇတိသေယျထာဝိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်

သည်။ လောဘာဇေယျိ၊ လောဘာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာ
ကုန်သော၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
တို့သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္နုပိက္ကော၊
ကုန်စေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဝိဗ္ဗာတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဥပါ
ယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သပရိဋ္ဌာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ
စ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊
ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ ပါမီကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဒေါသဇေယျိ၊ ဒေါသကြောင့်
ဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝ)။ မောဟာဇေယျိ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပ
ကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာ
ဒိန္နုပိက္ကော၊ ကုန်စေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်
မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဝိဗ္ဗာတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သပရိဋ္ဌာဟံ၊
ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ကာယဿ၊
ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါစ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်း၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊
ပရိ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ ပါမီကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အကုသလမူလာနိ၊ အကုသိုလ်၏မူလတို့သည်။
ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထေင်္ဂမူ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုသလမူလာနိ၊ ကုသိုလ်၏မူလတို့သည်။ ဣမာနိ
တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကထမာနိ၊ အဘယ်
သည်တို့နည်း။ အလောဘော၊ အလောဘဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလမူလံ၊
ကုသိုလ်၏မူလ လည်းကောင်း၊ အဒေါသော၊ အဒေါသဟုဆိုအပ်သော၊
ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်၏မူလ လည်းကောင်း။ အမောဟော၊ အမောဟ
ဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်၏မူလလည်းကောင်း။ ဣတိဣမာနိ
တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒပိယောပိအလော
ဘော၊ အကြင်အလောဘသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒပိသောပိအလော
ဘော၊ ထိုအလောဘသည်လည်း။ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်၏မူလမည်၏။
အလုဒ္ဓေါ၊ မတပ် မက်မောသော သူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။

ယဒဝိအဘိသင်္ခါရေတိ၊ အကြင် ပြုပြင်စီရင်၏။ တဒဝိ၊ ထိုပြုပြင်စီရင်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်၏မူလမည်၏။ အလုဇ္ဈေ၊ မတပ်
 မက်မောသော။ လောဘောန၊ လောဘသည်။ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်
 သော။ အပရိယာ ဒိန္နုစိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သော စိတ်မရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊
 ဝတ္တု၊ ပြောဆို၍၊ ဝဇေနဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဗန္ဓေနဝါ၊ ထိပ်စသည်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇာနိယာဝါ၊
 ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂရဟာယဝါ၊ ဦးစွန်းငါးခုထူးခြင်း
 စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်စေသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်ရွာတိုင်းနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိနုဗ္ဗာဒယတိ၊ အကြင်မဖြစ်စေ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗလဝါ၊
 အားရှိသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗလတ္တော၊ အားနှိုက်တည်
 သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ယဒဝိ နုဗ္ဗာဒယတိ၊ အကြင်
 မဖြစ်စေ၊ ထဒဝိ၊ ထိုသူတပါးအား ဆင်းရဲကို မဖြစ်စေခြင်းသည်လည်း။
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အလောဘ
 ဇာ၊ အလောဘကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ အလောဘနိဒါနာ၊ အလောဘလျှင်
 အကြောင်းရှိကုန်သော။ အလောဘသမုဒယာ၊ အလောဘလျှင်ဖြစ်ကြောင်း
 ရှိကုန်သော။ အလောဘပစ္စယာ၊ အလောဘလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်
 သော။ အနေကေ၊ များစွာ ကုန်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။
 ဣမေဓမ္မာ၊ ဤထရားတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယဒဝိယောပိ အဒေါသော၊ အကြင်အဒေါသ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တဒဝိသောပိအဒေါသော၊ ထိုအဒေါသသည်လည်း။ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်
 ၏မူလမည်၏။ အဒုဇ္ဈော၊ ဒေါသသည် မှားအပ်သော သူသည်။
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ယဒဝိအဘိသင်္ခါရေတိ၊ အကြင်ပြုပြင်
 စီရင်၏။ တဒဝိ၊ ထိုပြုပြင်စီရင်ခြင်းသည်လည်း။ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်၏
 မူလမည်၏။ အဒုဇ္ဈော၊ ဒေါသသည်မပျက်ဆီးအပ်သော။ ဒေါသေန၊ ဒေါသ
 သည်။ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သော။ အပရိယာဒိန္နုစိတ္တော၊ မကုန်စေ
 အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊
 အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ပြောဆို၍၊ ဝဇေနဝါ၊ သတ်ဖြတ်
 ညှဉ်းဆဲသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓေနဝါ၊ ထိပ်စသည်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့သဖြင့်

ထည်းကောင်း၊ ဇာနိယာဝါ၊ ဥဗ္ဗာကိုဆုံးရှုံးစေသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဂရဟာယဝါ၊ ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်းစသည်ဖြင့်ကွဲ၍ အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်ရွာတိုင်းနိုင်ငံမှနှင်ထုတ်စေသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိနုဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်မဖြစ်စေ၊ အဟံ ငါသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလတ္ထော၊ အားဖြင့် အလိုရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတွာ၊ ခို၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိနုဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်မဖြစ်စေ၊ တဒဝိ၊ ထိုသူတပါးအားဆင်းရဲကိုမဖြစ်စေခြင်းသည်လည်း၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿထိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဒေါသဒော၊ အဒေါသကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အဒေါသဒိဒါနာ၊ အဒေါသလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ အဒေါသသမုဒယာ၊ အဒေါသလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အဒေါသပစ္စယာ၊ အဒေါသလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်သော၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒဝိ ယောဝိအမောဟော၊ အကြင်အမောဟသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒဝိ သောဝိအမောဟော၊ ထိုအမောဟသည်လည်း၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်၏ မူလမည်၏၊ အရဋ္ဌော၊ မောဟဖြင့်မတွေ့ဝေသော သူသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ယဒဝိ အဘိသင်္ခိရောတိ၊ အကြင်ပြုပြင်စီရင်၏၊ တဒဝိ၊ ထိုပြုပြင်စီရင်ခြင်းသည်လည်း၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်၏မူလမည်၏၊ အရဋ္ဌော၊ မောဟဖြင့်မတွေ့ဝေသော၊ မောဟေန၊ မောဟသည်၊ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊ အပရိယာဒိန္ဒဝိက္ခော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်မရှိသော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရဝ္ဗဿ၊ သူတပါးအား၊ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊ ပြောဆို၍၊ ဝနေဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဗန္ဓေနဝါ၊ ထိပ်စသည်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဇာနိယာဝါ၊ ဥဗ္ဗာကိုဆုံးရှုံးစေသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဂရဟာယဝါ၊ ဦးစွန်းငါးခုထုံးခြင်းစသည်ဖြင့် ကွဲ၍ အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်ရွာတိုင်းနိုင်ငံမှနှင်ထုတ်သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိနုဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင်မဖြစ်စေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလတ္ထော၊ အားရှိကပ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ယဒဝိ နုဥပ္ပါဒယတိ၊ အကြင် မဖြစ်စေ၊ တဒဝိ၊ ထိုသူတပါးအား

ဆင်းရဲကို မဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အမော၊ ဘဇာ၊ အမောဟကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ အမောဟနိဒါနာ၊ အမောဟလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော၊ အမောဟသရ ဒယာ၊ အမောဟလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အမောဟပစ္စယာ၊ အမော ဟလျှင် အထောက်အပံ့ရှိကုန်သော၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ကုသ လာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သန္တဝန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံစပုဂ္ဂ လော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ကာလဝါဒီတိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌ဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘူတဝါဒီတိ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုဆိုတတ်သော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္ထဝါဒီတိ၊ အကျိုးရှိ သောစကားကိုဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝါဒီတိ၊ တရား ဟုတ်သည်ကို ဆိုထွေရှိသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိနယဝါဒီတိ၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကိုဆိုထွေရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ် ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော၊ အယံစပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ကာလဝါဒီတိ၊ သင့်တင့်သော ကာလ၌ဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘူတဝါဒီတိ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုဆိုတတ်သောသူ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္ထဝါဒီတိ၊ အကျိုးရှိ သောစကားကိုဆိုတတ်သော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝါဒီတိ၊ တရား ဟုတ်သည်ကိုဆိုထွေရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိနယဝါဒီတိ၊ ဝိနည်း ဟုတ်သည်ကို ဆိုထွေရှိသော သူဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ် သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မူဓဿ၊ သူတပါးအား၊ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္တာ၊ ပြောဆို၍၊ ဝနေဝါ၊ သတ်ဖြတ်ဦး၌ဆဲ သဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဗန္ဓေနဝါ၊ ထိပ်စသည်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့သဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဇာနိယာဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂရဟာယဝါ၊ ဦးစွန်းငါးရထုံးခြင်းစသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏၊ အဖြစ်သို့ ရောက်စေ သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇနာယဝါ၊ ပြည်ရွာဟိုင်းနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နုဥပ္ပါဒယတိ၊ မဖြစ်စေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇီ၊ ငါသည်၊ ဗလတ္ထေသ၊ အား၌ တည်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နုဥပ္ပါ ဒယတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဘူတေန၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်၊

ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိဇာနတိ၊ ဝန်ခံ၏။ နောအဝဇာနာတိ၊
 မပယ်၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဇေဝံ၊ ဤစကားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။
 တန္တံ၊ မှန်၏။ ဇေဝံ၊ ဤစကားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်
 လည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုစကားကို၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌနာယ၊
 ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ အာတပ္ပံ၊ လုံ့လကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝုစ္စလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကာထဝါဒီတိဝိ၊ သင့်
 ထင်သောကာလ၌ ဆိုတတ်သောသူ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘူတဝါဒီတိဝိ၊
 ဟုတ်မှန်သောစကားကိုဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္ထဝါဒီတိ
 ဝိ၊ အကျိုးရှိသောစကားကိုဆိုတတ်သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝါဒီတိ
 ဝိ၊ တရားဟုတ်သည်ကိုဆိုသောရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိနယဝါဒီတိ
 ဝိ၊ ဝိနည်းဟုတ်သည်ကို ဆိုသောရှိသော သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဇ္ဇပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊
 ဝုစ္စလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထောဘဇာ၊ ထောဘကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပါပကာ၊ ယုတ်မာကျန်သော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့ကို၊ ပတိန္နာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥစ္ဆိန္နမုဿ၊ ဖြတ်အပ်သောအဖြစ်
 အရင်းရှိကုန်ပြီ၊ တာလာဝတ္ထုကထာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်
 ပြီ၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိကုန်၏။ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အဝိဇာတံ၊ မဆင်းရဲသည်
 ဖြစ်၍၊ အနုပါယာတံ၊ ပြင်းစွာမပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဇ္ဇာတံ၊ ပူပန်ခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟ္မရတိ၊ နေရ၏။ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဗရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာထည်း
 ဟူသောပူပန်ခြင်းမှငြိမ်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေဗ္ဗထာဝရိ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ သာထောဝါ၊ အင်ကြင်းပင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဝါဝါ၊
 မျောက်ပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓုနောဝါ၊ ကြိုပင်သည်လည်းကောင်း၊
 တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မာလုဝါ၊ ဗထာတိ၊ မာလောနွယ်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌံသော၊
 အထက်၌ပျက်ဆီးအပ်သည်၊ ဗရိယောနုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖြေးရှက်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကုခါ
 ထံဝါ၊ ပေါက်တူးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမိုကံဝါ၊ ချင်းထောင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာခါယ၊ ယူ၍၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ လှံရာ၏။ သောပုရိသော၊ ထို

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၃၀၇

ယောကျ်ားသည်၊ တံမာလုဝါထတံ၊ ထိုမာလောန္တယ်ကို၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ ဆီးနွေယျ၊ ဖြတ်ငြားအံ့၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍၊ ပထိခဏေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှတူးငြားအံ့၊ ပထိခဏေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ တူးပြီး၍၊ မူဃာနိ၊ အမြစ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓုရေယျ၊ နှုတ်ငြားအံ့၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ ဥသီရနာဠိမတ္တာနိဝိ၊ ပန်းရင်းရိုးအတိုင်း အရှည်ရှိသော အမြစ်တို့ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓုရေယျ၊ နှုတ်ငြားအံ့၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ား သည်၊ တံမာလုဝါထတံ၊ ထိုမာလောန္တယ်ကို၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း၊ ဆီးနွေယျ၊ ဖြတ်ငြားအံ့၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းပိုင်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍၊ ဗာ ဝေယျ၊ ခွဲငြားအံ့၊ ဗာဝေတွာ၊ ခွဲပြီး၍၊ သကလိကံ၊ အစိပ်အစိပ်၊ ကရေယျ၊ ပြု ငြားအံ့၊ သကလိကံ၊ အစိပ်အစိပ်၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဝါတာတပေ၊ လေနေပုဋ္ဌံ၊ ဝိသောသေယျ၊ ခြေခံစေငြားအံ့၊ ဝါတာတပေ၊ လေနေပုဋ္ဌံ၊ ဝိသောသေတွာ၊ ခြောက်စေပြီး၍၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဒဟေယျ၊ တိုက်ငြားအံ့၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဒဟေတွာ၊ တိုက်ပြီး၍၊ ဖံသိ၊ မီးသွေးကို၊ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ ဖံသိ၊ မီးသွေး ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ မဟာဝါတေဝါ၊ ကြီးစွာသောလေ၌လည်း၊ ဩပနေ ယျ၊ ထွင့်ငြားအံ့၊ ဝီဗာသောတာယ၊ လျှင်သောရေအယဉ်ရှိသော၊ နဒိယာဝါ၊ မြစ်၌လည်း၊ ပဝါဟေယျ၊ မျောငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တာမာလုဝါထတာ၊ ထိုမာလောန္တယ်တို့ သည်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒ မူဃာ၊ နှုတ်အပ်သော အမြစ်အရင်း ရှိကုန်သည်၊ တာလာ ဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်၊ အနဘာဝံ၊ တာဘန်မဖြစ်ခြင်း ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝေဂ္ဂပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂထဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောတာဇော၊ လောဘကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ဟုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥဒ္ဓိန္ဒမူဃာ၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်အရင်းရှိကုန်ပြီ၊ တာလာ ဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနဘာဝံ၊ တာဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗေဝေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ အဝိဗာတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဋ္ဌာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။

ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာယျင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်း၏။ ဒေါသဇာ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ (လ)၊ မောဟဇာ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟိန္နာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥဒ္ဓန္တိမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်အရင်း ရှိကုန်ပြီ၊ တာလာ ဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနဘာဝံ၊ တာဝန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာယျင်၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါယာသံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဇ္ဇာတံ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာယျင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကုသလာမူလော၊ ကုသိုလ်၏မူလ တို့သည်၊ ဣမာနိတိကံ၊ ဤသုံးပါးတို့ တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဝိသာရပေါသထ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ထုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်သနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းထေင်၌၊ မိဂါရမာတုယာ၊ မိဂါရသူဌေးသည် အဓိအရာ၌ ထားအပ်သောဝိသာခါ၏၊ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရသူဌေးသည် အဓိအရာ၌မွှေး အပ်သော၊ ဝိသာခါဝိသာခါသည်၊ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုနေ့ဥပုသ်နေ့၌၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ထုရားကို၊ အဘိဝါ ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိခေါ၊

ထိုင်နေပြီးသော၊ မိဂါရမာထရုံ၊ မိဂါရသူဌေးသည် အမိအရာ၌ မွေးအပ်
သော၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤ
စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
သနည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဟန္တ၊ ယခုဒိဝသာဒိဝါ၊ နေ့မွန်းတည့်
သောအခါ၌၊ ကူးတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အာဂစ္ဆထိဒူ၊ လာဘီ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဇ္ဇ၊
ယနေ့၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့တည်း၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥပဝသာမိ၊
ဥပုသ်သုံးပါး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ ဥပေါသထာ၊ ဥပုသ်တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊
တယော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဝေါပါလကု
ပေါသထော၊ နွားကျောင်းသားတို့နှင့်တကွကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်လည်း
ကောင်း၊ နိဂဗ္ဗုပေါသထော၊ နိဂဗ္ဗုတက္ကတွန်းတို့နှင့်တကွ ကျင့်သုံးအပ်
သောဥပုသ်လည်းကောင်း၊ အရိယုပေါသထော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်
တကွကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤ
သုံးပါးတို့တည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဝေါပါလကုပေါသထော၊
နွားကျောင်းသား တို့နှင့် တကွကျင့်သုံးအပ်သော ဥပုသ်သည်၊ ကထဗ္ဗ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၊
သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသား
သည်၊ သာယနာမယောညရမ်းသောအခါ၌၊ သာမိကာနံ၊ နွားရှင်တို့အား၊
ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ နိယျာဒိတွာ၊ အပ်နှင်းပြီး၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊
ဆင်ခြင်၏၊ ဘိပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ အရကတ္ထိံစပဒေသေ၊ ဤမည်သော
အရပ်၌လည်း၊ အရကတ္ထိံစပဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌လည်း၊ စရိံသု၊
ကျက်စားရ ကုန်ပြီ၊ အရကတ္ထိံစပဒေသေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌လည်း၊
အရကတ္ထိံစပဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌လည်း၊ ပါနိယာနိ၊ သောက်ရေ
တို့ကို၊ ဝိဝိံသု၊ သောက်ရကုန်ပြီ၊ သျှာနက်ဖြန်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဂါဝေါ၊
နွားတို့သည်၊ အရကတ္ထိံစပဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌လည်း၊ အရက
တ္ထိံစပဒေသေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌လည်း၊ စရိံသေန္တိ၊ ကျက်စားရကုန်
ထက္ကံ၊ အရကတ္ထိံစပဒေသေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌လည်း၊ အရကတ္ထိံ
စပဒေသေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌လည်း၊ ပါနိယာနိ၊ သောက်ရေတို့ကို၊
ဝိဝိံသေန္တိ၊ သောက်ရကုန်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိသေယျထာပီ၊

ဆင်ခြင်သကဲ့သို့၊ ဝိသာခေါဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဝေဝေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ ဣခါဤသာသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချိုသော၊ ဥပေါသထိကော၊
 ဥပုသ်သုံးခြင်းရှိသော သူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။
 ကိံပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အဇ္ဈယနေ၊ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗခါဒနိယံ၊ ဤမည်ဤမည်သောခဲတွယ်ကိုလည်း၊ ခါဒိံ၊
 ခဲပြီ၊ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗတောဇနိယံ၊ ဤမည်ဤမည်သောတော့စဉ်ကိုလည်း၊ ဘုဗ္ဗိံ၊
 စားပြီ၊ သွေစားနက်ဖြန်လည်း၊ ဒေါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗခါဒနိ
 ယံ၊ ဤမည်ဤမည်သောခဲတွယ်ကိုလည်း၊ ခါဒိယာခါခဲရလတ္တံ့။ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗ
 တောဇနိယံ၊ ဤမည်ဤမည်သောတော့စဉ်ကိုလည်း၊ ဘုဗ္ဗိံသာမိ၊ စားရ
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုဥပုသ်သုံးခြင်း
 ရှိသောသူသည်၊ အဘိဇ္ဈာသဟာဂထေန၊ အဘိဇ္ဈာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တေန
 စေတသာ၊ ထိုစိတ်ဖြင့်၊ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို၊ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ဝိသာခေါ
 ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဝေဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဂေါပါလကုပေါသထော၊ နွား
 ကျောင်းသားတို့နှင့်တကွကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝိသာခေါ ဝိသာခါဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပဂုတ္တော၊ ကျင့်သုံးအပ်သော၊ ဂေါပါလကု
 ပေါသထော၊ နွားကျောင်းသားတို့နှင့်တကွကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်သည်၊
 မဟာပွားစာ၊ ကြီးသောအကျိုးရင်းဟုဆိုအပ်သောအကျိုးရှိသည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ မဟာနိသံသော၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ဟုဆိုအပ်သောအာနိ
 သင်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာဇုတိကော၊ ကြီးသောအကျိုးဟုဆိုအပ်
 သောအရောင်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာဝိဗ္ဗါရော၊ ကြီးသောအကျိုး
 ဟုဆိုအပ်သောပြန်နှံခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိသာခေါ ဝိသာခါ
 ဒါယိကာမ၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နိဂဏ္ဌာပေါသထော၊ နိဂဏ္ဌတက္က
 တွန်းတို့နှင့်တကွကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဝိသာခေါ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ နိဂဏ္ဌာနာမ၊ နိဂဏ္ဌမည်ကုန်သော၊ သမဏ
 ဇာတိကာ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သောဂဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ ထေ၊ ထိုဂဟန်းတို့သည်၊ သာဝကံ၊ မိမိတို့ထပည့်ဖြစ်သောသူကို၊
 အတ္ထာပုဂ္ဂိသ၊ ဆိုအမောင်ယောက်ျား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇေတိ၊ ထာထုဉ်၊
 ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ
 တရာမှ၊ ပရံ၊ ပြင်ပ၌၊ ယေပါကာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ထက်နက်ကို၊ နိက္ခိပါတိ၊ ချသော၊ ပစ္ဆိမာယ
 အနောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာမှ၊ ပရံ၊

ပြင်ပ၌၊ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊
 ထိုသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ထက်နက်ကို၊ နိက္ခိပါတိ၊ ချလော၊ ဥတ္တရာယ၊
 မြောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာမှ၊ ပရံ၊
 ပြင်ပ၌၊ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊
 ထိုသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ထက်နက်ကို၊ နိက္ခိပါတိ၊ ချလော၊ ဒက္ခိဏာယ၊
 ကောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာမှ၊ ပရံ၊
 ပြင်ပ၌၊ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊
 ထိုသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ထက်နက်ကို၊ နိက္ခိပါတိ၊ ချလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သမာဒပေန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်
 သော၊ ပါဏာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုဒ္ဒယာယ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊
 အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားခြင်းငှါ၊ သမာဒပေန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏၊
 ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပါဏာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုဒ္ဒယာယ၊ အစဉ်
 စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ နသမာဒပေန္တိ၊ မဆောက်တည်စေကုန်၊ အနု
 ကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားခြင်းငှါ၊ နသမာဒပေန္တိ၊ မဆောက်တည်စေကုန်၊
 တေ၊ ထိုသောသနားမှု အပဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တဒဟု ပေါသထေ၊
 ထိုနေ့ဥပုသ်နေ့၌၊ ဝတဝကံ၊ မိမိတို့၏ တပည့် ဖြစ်သော သူကို၊ အတ္ထော
 ပုရိသ၊ အိုအမောင် ယောက်ျား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇေတိ၊ လာတည်၊ သဗ္ဗာ
 ပေရာနိ၊ အလုံးစုံသောရန်တို့ကို၊ နိက္ခိပေတွာ၊ ထားစေ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကုစနိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ ကသပိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊
 ကိဉ္ဇနတာ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ကုစနိ၊ အတွင်းသန္တာန်
 အပသန္တာန်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကတ္တပိ၊ တစုံတခုသောပရိက္ခရာတို့၌၊ ကိဉ္ဇနတာ၊
 ကြောင့်ကြသည်၏ အဖြစ်သည်၊ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝဒေတိ၊ ဆိုလေလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေန္တိ၊ ဆောက်တည်စေ
 ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဆောက်တည်စေသော်လည်း၊ အသေ၊ ထိုသူ၏၊
 မာတာပိတရော၊ အမိအဘ တို့သည်၊ အဟံ၊ ဤသူသည်ကား၊ အဋ္ဌာကံ၊
 ငါတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ သောပိ၊
 ထိုသားဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ မာတာ
 ပိတရော၊ အမိအဘတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 အသာ၊ ထိုသူ၏၊ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့သည်၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ မဟံ၊
 ငါ၏၊ တတ္ထာ၊ လင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ သောပိ၊ ထို
 လင်ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ အဟံ၊ ဤသူသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဒါရာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ၊

သာမယောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနတ်၊ ထိ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ သောပိ၊ အရှင်ဖြစ်သော သူသည်။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ မဟံ၊ ငါ၏။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော သူတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနတ်၊ ထိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထိံ၊ သမယော၊ အကြင်အခါ၌ သစ္စေ၊ မှန်သည်၌။ သမာဒါ၊ သမာဒါတရား။ သောကံ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ တထိံ၊ သမယော၊ ထိုအခါ၌။ ရသာဝါ၊ ရသာဝါဒ၌။ သမာဒပေန္တိ၊ သောကံတည်စေအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောကံတည်စေခြင်းကို။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ရသာဝါဒထိံ၊ ရသာဝါဒ၌ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တဿာ၊ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၌။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ဘောဂေ၊ စည်းမိမိတို့ကို။ အနိန္ဒယေဝ၊ အရှင်မသေးဘဲသာလျှင်။ ပရိတုဗ္ဗတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းကို။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အနိန္ဒာဒါနံ၊ အနိန္ဒာဒါနံဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ နိဂဏ္ဍုပေါသထော၊ နိဂဏ္ဍုတက္ကတွန်းတို့နှင့်တကွ ကျင့်သုံးအပ်သော ဥဂုဿံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပဂုတ္တော၊ သုံးအပ်သော၊ နိဂဏ္ဍုပေါသထော၊ နိဂဏ္ဍုတက္ကတွန်းတို့နှင့် တကွ ကျင့်သုံး အပ်သော ဥဂုဿံသည်။ မဟာပုထော၊ ကြီးသော အကျိုးရင်း ဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာနိသံသော၊ ကြီးသော အကျိုးဆက်ဟု ဆိုအပ်သော အာနိသင်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာဇုတိကော၊ ကြီးသော အကျိုးဟု ဆိုအပ်သော အရောင်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာဝိပ္ဗါရော၊ ကြီးသော အကျိုးဟု ဆိုအပ်သော ပြန့်နှံ့ခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အရိယုပေါသထော၊ အရိယာတို့နှင့်တကွ သုံးအပ်သော ဥဂုဿံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဥပဂုတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ဉှားသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဂုတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဥပဂုတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ဉှားသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဂုတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာထောင်၌။ အရိယံ၊ သာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ဖြား သောခပ်သိမ်းသော ထရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သယမ္ပုဉ္ဇာတ်ဖြင့်မိမိ အလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲ့ငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ စကားဆိုရန်ခွန်းခြေခံ ထန်တွင် ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်း ကောင်းမြတ်သောစကားကို ဆိုတော်မူ တတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ သတ္တ ယောကဩကာသလောကသင်္ခါရလောကဟုဆိုအပ်သောထောကသုံးပါး ကိုသိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ယောကဝိဇ္ဇာ၊ ယောက ဝိဇ္ဇာမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ မဟဉ်ကျေးသေးသော လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ား တိရိစ္ဆာန်ယောကျ်ား တိလူးယောကျ်ားတို့ကို အတုမရှိဟဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသ ဓမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဒုက္ခသစ္စာသရဒယသစ္စာနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟုဆိုအပ်သော သစ္စာလေးပါး မြတ်စကားကို သိတော်မူတတ် သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂ ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဣဿရိယဓမ္မ ယသသိရိကာမဝယက္ကမည် ဘုန်းခြောက်လည်နှင့် ပြည့်စုံဘော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊ အနုဿရထိ၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့၏။

တထာဂတံ၊ ငါတုရားကို၊ အနုဿရတော၊ အဘန်တလဲလဲအော်မေ့သော၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏၊ ပါရန္တံ၊ ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ယေ ဥပတ္တိလေသာ၊
 အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပတိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်၏၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ သေယူထားပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဘိသဿ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လ
 ဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ
 ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဘိသဿ၊ ဦး
 ခေါင်းကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကက္ကဉ္စ၊ ရှစ်ရှားမှန်ကိုလည်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ မတ္တိကဉ္စ၊ မြေညက်
 ကိုလည်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကိုလည်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိယဿ၊ ယောကျ်ား
 ၏၊ တန္တံ၊ ထိုဖြုတ်စေခြင်းအားလျော်သော၊ ဝါယာမဉ္စ၊ လုံ့လကိုလည်း၊ ပဒိုစ္စ
 စွဲ၍၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ
 ဒါယိကာမ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဘိသဿ၊ ဦး
 ခေါင်းကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ သေယူထားပီ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝမေဝခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္က
 မေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာ
 ခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်
 ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်
 စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣခေ၊ ဤ
 သာသနာတော်၌၊ အရိယသာသနကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣတိ၊ ဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏေန၊ တထောင့်
 ငါးရာကိလေသာတို့မှသွန်စွာဝေးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း
 အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ တုရားသည်၊
 ဣတိ၊ ဝိဇ္ဇာဒိနာစ ကာရဏေန၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသောခပ်ထိမ်း
 သောတရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သဗ္ဗန္တု၊ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်
 တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတုရား
 သည်၊ ဣတိ၊ ဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏေန၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရတတဆဲ့

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၃၁၅

ငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ စကားဆိုရန် ခွန်းမြောက်တန်တွင်ဟုတ်
မှန်ကျိုးကြောင်း ကောင်းမြတ်သောစကားကို ဆိုတော် မူတတ်သောဤ
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာ ဘုရား သည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏောန၊ သတ္တ ယောက
ဩကာသယောက သင်္ခါရယောက ဟုဆိုအပ်သော ယောကသုံးပါးကို
သိတော်မူတတ်သောဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ထောကဝိဒု၊ ယောက
ဝိဒုမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ
ကာရဏောန၊ မယဉ်ကျေးသေးသောလူယောကျ်ားနတ်ယောကျ်ားတိရစ္ဆာန်
ယောကျ်ားတိ လူးယောကျ်ားတို့ကိုအတုမရှိယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်
မူတတ်သောဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊
အနုတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏောန၊ နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော် မူသော
ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ
ကာရဏောန၊ ဒုက္ခသစ္စာသမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာဟုဆိုအပ်
သော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဣဿရိယဓမ္မယသဝိရိကာမပယတ္တ
မည် ဘုန်းခြံစံသည်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊
အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊
အနုဿရတော၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။
ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရုန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏။ ယေဥပက္ကိဏေဿ၊ အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်
သောကိဏေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်
သောကိဏေသာတို့ကို၊ ပဟိယျန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊
အယံအရိယ သာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ ဗြဟ္မုပေါ
သထံ၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့သည်၏ အစွမ်းအားအစစ်
ကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ဗြဟ္မုနဟုဆိုအပ်

တုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံဝသတိ၊ နေဇ္ဇိ၊ ဗြဟ္မံ၊ စ၊ မြတ်စွာတုရားကိုလည်း၊
အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသီဒတိ၊ ကြည်၏၊ ပါရန္တံ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ယေဥပတ္တိယေ
ဿ၊ အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ ဝေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊
ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိဿာခေ၊ ဝိဿာခါ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊
ညစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊
ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဿာခေ၊ ဝိဿာခါဒါယိကာမ၊ ဥပတ္တိ
လိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယော
ဒပနာ၊ ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဿာခေ၊ ဝိဿာခါဒါယိကာမ၊
ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို
ဥပတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယဿ၊ အရိယဖြစ်သော
တပည့်သည်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်
လေးတန်နိဗ္ဗာန် ပရိယတ် ဟုဆိုအပ်သော ဆယ်းပါးသော တရားတော်
မြတ်ကို၊ သွာချာဒတာ၊ ကောင်းစွာပောတော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်
ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန် ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်၊
သန္တိဋ္ဌိကော၊ ဗြိ မွမ်းအပ်သော အရိယမဂ် ပညာဖြင့် ကိလေသာကိုအောင်
တော်မူဘတ်၏၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော တရားတော်မြတ်သည်
အကာလိကော၊ အခါမလင့်အရိယဖိုလ် ဟူသော အကျိုးကို ပေးတတ်၏၊
ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန် ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရား
တော်မြတ်သည်၊ ဧတိပဿိကော၊ လာထုည့်ရှုလှည့်ဟူသော အစိအရင်ကို
ခံထိုက်၏၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန် ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါး
သော တရားတော် မြတ်သည်၊ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ ကင်၍ဆောင်
ခြင်းကိုဆိုက်၏၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန် ဟုဆိုအပ်သော
ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်ကို၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝိညဟိ၊ အရိယာ
ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ အနုဿရတံ၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့၏၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်မြတ်ကို၊ အနုဿရတော၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော၊
တုရား၊ ဣထိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသီဒတိ၊ ကြည်၏၊ ပါရန္တံ၊ ဝမ်းမြော်
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ယေဥပတ္တိယေဿ၊ အကြင်

ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပတိယျန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ပြုစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကတဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ပြုစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောတ္ထိံ၊ စဟုတ်ကျောက်မှန်ကိုချိတ်နှင့်စပ်ယှဉ်၍ပြုအပ်သောကြေးသတ်ကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုဇ္ဈန္တု၊ ရေချိုးကာသယ်မှုန်ကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဝေန္တံ၊ ထိုပြုစင်ခြင်းအားလျော်သော၊ ဝါယာမဉ္စ၊ လုံ့လကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိယောဒပနာ၊ ပြုစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ပြုစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ပြုစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကတဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ပြုစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောကလပ်၌သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိဟုဆိုအပ်သောဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ ဘုရားတော်မြတ်သည်၊ သန္တိဗြူကော၊ မြီးမွမ်းအပ်သော အရိယမဂ်ပညာဖြင့် ကိလေသာကိုအောင်တော်မူတတ်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော တရားတော်မြတ်သည်၊ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အရိယဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်သည်၊ ဧဟိပဿိကော၊ ထာဝရဉ္စ၊ ရှုထုဉ္စ၊ ဟူသောအစီအရင်ကိုခုံထိုက်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်

သော ကိုးပါးသောထောကုတ္တရာတရားတော်မြတ်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ကပ်၍သောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးထန်ဖိုလ်လေးထန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော ထောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်ကို၊ ပစ္စတ္တိ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝိညူဟိ၊ အရိယာဖြစ်သောပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ အနုဿရတိ၊ အဘန် တလဲလဲအောက်မေ့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဿရတော၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယေဥပတ္တိ ထေသာ၊ အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို။ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိ သာခေ၊ ဝိ သာခါဒါယိကာမ၊ အယံအရိယသာဝကော၊ ဤ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ ဓမ္မုပေါသတံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကိုအာရုံ ပြု၍ကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်ကို။ ဥပဝသတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သန္တိ၊ တကွထံသတိ၊ နေ၏။ ဓမ္မံစ၊ တရားကိုလည်း။ အာရုတ္တံ၊ အကြောင်း ပြု၍စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယေဥပတ္တိ၊ ထေသာ၊ အကြင်ညစ်ညူး ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညစ်ညူး ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို။ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိ သာခေ၊ ဝိ သာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပတ္တိ၊ ထိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိ သာခေ၊ ဝိ သာခါဒါယိကာမ၊ ဥပတ္တိ၊ ထိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူး သော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုစင်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိ သာခေ၊ ဝိ သာခါဒါယိကာမ၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့ လျှင်၊ ဥပတ္တိ၊ ထိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လ ဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိ သာခေ၊ ဝိ သာခါဒါယိကာမ၊ ဣဝံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာ ဖြစ်သောတပည့်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော် သည်။ ဥဇုပ္ပဗ္ဗိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ ဥာယပ္ပဗ္ဗိပန္နော၊

နိဗ္ဗာန်အလိုငြါကျင့်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံ
 စော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သာမိဗိဗ္ဗဒိပဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဗျာဓိကို
 အလိုရှိသော သူတို့၏ အရိအသေပြုထိုက်အောင်ကျင့်တော်မူ၏။ ယဒိဒ
 ယာနိဇ္ဈမာနိစက္ကာရိပုရိသယုဂါနိ၊ အကြွင်းထေးယောက်သော ယောကျ်ား
 မြတ်အစုံတို့သည်။ ယဒိဒယေ ဣမေ အဋ္ဌ ပုရိသ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အသီး
 အသီးရှစ်ယောက်သော ယောကျ်ားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ယေဇေယော သာဝကသံစော၊ ထိုအစုံ
 ထေးယောက်အသီးသီးရှစ်ယောက်သော တပည့်သားသံဃာတော်သည်။
 အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလဝန်ဂုဏဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေး
 အပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော
 ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှါရိုသေစွာစီရင်အပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်
 ၏။ ဒဂ္ဂိဏေယျော၊ တမလွန်ထောကကိုယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောအလှူ
 ကိုခံတော်မူထိုက်၏။ အဇ္ဈထိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလို
 ရှိသော သူတို့၏ လက်အုပ် ချီခြင်းကို ပြုရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ လောကဿ၊
 သတ္တလောက၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အထူးရှိသော၊ ပုညဓေတ္တံ ပုည
 ဓေတ္တော၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု ထည်းဟူသော မျိုးစေ့ တို့၏ စိုက်ပျိုး
 ကြံချရာလယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊
 သံဃာတော်ကို။ အနုဿရတိ၊ အဘန် တလဲလဲ အောက်မေ့၏။ သံဃံ၊
 သံဃာ ကော်ကို။ အနုဿရတော၊ အဘန် တလဲလဲ အောက်မေ့ သော၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဘိဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရန္တံ၊
 ဝမ်းမြော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယေ ဥပတ္တိယေသာ၊
 အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို။ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ သေယုတာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။
 ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဝတ္တဿ၊ အဝတ်ကို။ ဥပတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊
 ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ
 ဒါယိကာမ၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊
 ဝတ္တဿ၊ အဝတ်ကို။ ဥပတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြုတ်ခြင်းသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဥပ္ပဉ္စ၊ မီးဖြင့်ပေါင်းအပ်သောအငွေကိုလည်း။ ပရိစ္စ၊
 စွဲ၍၊ ခါရဉ္စ၊ ပြာကိုလည်း။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကိုလည်း။ ပရိစ္စ၊
 စွဲ၍၊ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကိုလည်း။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ တန္တံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထိုဖြူစင်ခြင်းအား လျော်သော၊ ဝါယာမဂ္ဂ၊ လုံ့လကိုလည်း၊ ပနိစ္စ၊ စွဲ၍၊
 ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ
 ဒါယိကာမ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်နှင်းသော၊ ဝတ္တဿ၊
 အဝတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ
 သေယျတာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝမေဝခေါ၊
 ဤအတူ သာသျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညှူးသော၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်ကို၊
 ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကယဂ္ဂ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊
 ညှစ်ညှူးသော၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊
 ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၊
 ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော၊ တပည့်သား
 သံဃာ တော်သည်၊ သပ္ပုဗ္ဗိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော် မူ၏။ (လ)
 လောကဿ၊ သတ္တုလောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတူ မရှိသော၊
 ပုညဓမ္မော၊ ပုညဓမ္မော၊ နုပုဗ္ဗိလံ ကောင်းမှု ထည်းဟူသော မျှ၊ ဝေတိ၊
 စိုက်ပျိုး ကြံ့ရာ လယ်ယာ မြေကောင်း သဘွယ် ဖြစ်တော် မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ အနုဿ၊ ရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်နေ၏။
 သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ အနုဿ၊ ဝရေတော၊ အဘန်တလဲလဲအောက်နေသော၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏။ ယေဥပတ္တိလေဿ၊ အကြင်
 ညှစ်ညှူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊
 ထိုညှစ်ညှူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်
 ၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ အယံအရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာ
 ဖြစ်သောတပည့်ကို၊ သံဗုဒ္ဓပေါသထံ၊ သံဃာတော်ဂုဏ်ကို အခုံကိုပြု၍
 ကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသတိ၊ ကျင့်သုံးသောသူဟူ၍၊ သံဗောဒ၊
 တံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံဝသတိ၊ နေသေ့သူဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 သံဃံစ၊ သံဃာကိုလည်း၊ အာရဟန္တအကြောင်းပြု၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ပထိ
 ဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဿ၊
 ဝိတ်၏။ ယေဥပတ္တိလေဿ၊ အကြင်ညှစ်ညှူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာ
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညှစ်ညှူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာ
 တို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝံခေါ၊

ဤသို့လျှင်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညှူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညှူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညှူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယာသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ အာဇ္ဈာနိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ အန္တိဒ္ဓါနိ၊ မပေါက်ကုန်သော၊ အသဗဇာနိ၊ မကျားကုန်သော၊ အကမ္ဘာသာနိ၊ မပြောက်ကုန်သော၊ ဘုဒ္ဓိဿာနိ၊ တော်ယှန်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဝိညူပသဋ္ဌာနိ၊ ပညာရှိတို့သည် မြီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊ သမာဓိသံဝက္ကနိကာနိ၊ သမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝီရိယာနိ၊ ဝီရိယတို့ကို၊ အနုဿရတိ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အနုဿရတော၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့သော၊ တံဿ၊ ထိုဝဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဘီဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရုန္တံ၊ ဝမ်းမြော်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယေဥပက္ကိလေသာ၊ အကြင်ညှစ်ညှူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညှစ်ညှူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညှစ်သော၊ အာဒါသဿ၊ ကြေးမုံကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညှစ်သော၊ အာဒါသဿ၊ ကြေးမုံကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေလဉ္စ၊ ဆီကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဆာရိကဉ္စ၊ ပြာကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝါလဏ္ဏ၊ ပကဉ္စ၊ မြင်းမြီးသင်ပန်း၊ ယျော့တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ကရုတ်ခွေ ကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ တန္တံ၊ ထိုဖြူစင်ခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော၊ ဝါယာမဉ္စ၊ လုံ့လကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညှစ်သော၊ အာဒါသဿ၊ ကြေးမုံကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝိသာခေ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝံမေဝခေါ၊ ဤအတုသာသျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်
ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်
သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊
လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိသာခေါ၊
ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာ
သာဝကဖြစ်သောတပည့်သည်၊ အဓဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ ဝဿမိ
သံဝတ္တနိကာနိ၊ သမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီလာ
နိ၊ သီလတို့ကို၊ အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ သီလံ၊ သီလ
ကို၊ အနုဿရတော၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသီဒတိ၊ ကြည်၏၊ ပါရဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ယေဥပတ္တိလေဿ၊ အကြင်ညှစ်ညူး
ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုညှစ်ညူး
ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိသာခေါ၊
ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ အံယံအရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သောတပည့်
ကို၊ သီလုပေါသတံ၊ မိမိ၏သီလကိုအာရုံပြု၍ကျင့်သုံးအပ်သောဥပုသ်ကို၊
ဥပဝသတိ၊ ကျင့်သုံးသောသူဟူ၍၊ သီလေန၊ သီလနှင့်၊ သိပ္ပံ၊ တကွ၊ သံဝ
သတိ၊ နေသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်း၊ အာရတ္တ၊
အကြောင်းပြု၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပသီဒတိ၊ ကြည်၏၊ ပါရဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ယေဥပတ္တိလေဿ၊ အကြင်
ညှစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေ၊
ထိုညှစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်
၏၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊
ညှစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဥပတ္တိ
လိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယော
ဒပနာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊
ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညှစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊
ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယ
သာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ အနုဿ

ရုတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ ကိ'အနုဿရုတိ၊ အဘယ်သို့အဘန်
 တလဲလဲအောက်မေ့သနည်း၊ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊
 သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊
 စာတုမဟာရာဇ်တံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစာတုမဟာရာဇ် နတ်ထံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့
 အားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂ
 တာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေ
 ဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊
 ဤလူ့ထံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ထံ၌၊
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့သဘော
 ရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယာမာ၊ ယာမာ
 ထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊
 ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ရတာ၊ ရတေ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုယာမာ နတ်ထံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊
 တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။
 ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ သမ္ပန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တုထိတာ၊ တုထိတာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊
 ဤလူ့ထံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတုထိတာနတ်ထံ၌၊
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ နိဗ္ဗာန
 ရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတိနတ်ထံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊
 ငါ့အားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သံဝိဇ္ဇ
 တိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊
 သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝထဝတ္ထိနော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝထ

ဝတ္တိတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တာဒေဝတာ၊
 ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ဤလူ့ထံမှ၊ရတာ၊ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိတံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊
 တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊သံဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ယထာ
 ဂ္ဂပါ၊အကြင်သို့သဘောရှိသော၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါနှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ဗြဟ္မကာယိကာ၊ဗြဟ္မာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊
 သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ဤလူ့ထံမှ၊ရတာ၊
 ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုဗြဟ္မာတံ၌၊ဥပပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မယှံဝိ၊
 ငါ့အားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊သံဝိဇ္ဇ
 တိ၊ရှိ၏၊ယထာဂ္ဂပါ၊အကြင်သို့သဘောရှိသော၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါနှင့်၊သမန္နာ
 ဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ တတုတ္တရိ၊ထိုထက်လွန်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်
 တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ထိုနတ်တို့သည်၊ဣတော၊ဤလူ့ထံ
 မှ၊ရတာ၊ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုဗြဟ္မာတံ၌၊ဥပပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 မယှံဝိ၊ငါ့အားလည်း၊တထာဂ္ဂပါ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါသည်၊
 သံဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝီရေန၊ဝီရ
 နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊စတုမဟာရာဇ
 တံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊
 ထိုနတ်တို့သည်၊ဣတော၊ဤလူ့ထံမှ၊ရတာ၊ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုစာတုမဟာရာဇတံ၌၊ဥပပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မယှံဝိ၊ငါ့အားလည်း၊ တထာ
 ဂ္ဂပါ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဝီရိယံ၊ဝီရိယသည်၊သံဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ယထာဂ္ဂပေန၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝီရေန၊ဝီရနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်
 သော၊တာဝတိံသာ၊တာဝတိံသာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊
 သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တာဒေဝတာ၊ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ဤလူ့ထံမှ၊ရတာ၊
 ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ထိုတာဝတိံသာတံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 မယှံဝိ၊ငါ့အားလည်း၊တထာဂ္ဂပါ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဝီရိယံ၊ဝီရိယသည်၊
 သံဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ယထာဂ္ဂပေန၊အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ဝီရေန၊ဝီရနှင့်
 သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယာမာ၊ယာမာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တာဒေဝတာ၊ထိုနတ်တို့သည်၊ဣတော၊ဤလူ့
 ထံမှ၊ရတာ၊ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊တတ္ထ၊ထိုယာမာတံ၌၊ဥပပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်
 ၏၊မယှံဝိ၊ငါ့အားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရ
 သည်၊သံဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏၊ယထာဂ္ဂပေန၊အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝီရေန၊

ဝီရိယနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တုထိတာ၊ တုထိတာထံ၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒေဝါနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့
 သည်။ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဂုတာ၊ ဂုဏ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုတုထိ
 တာထံ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ နိဗ္ဗာ
 နရတိနေ၊ နိဗ္ဗာနရတိထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏
 တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဂုတာ၊ ဂုဏ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတိထံ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း။
 တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာ
 ဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္ထိနေ၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္ထိထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။
 ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဂုတာ၊ ဂုဏ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုပရနိစ္ဆိတဝသ
 ဝတ္ထိထံ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗြဟ္မ
 ကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဂုတာ၊ ဂုဏ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာထံ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း။
 တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာ
 ဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ တတုတ္ထရိ၊ ထိုထံကံလွန်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဂုတာ၊
 ဂုဏ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာထံ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊
 ငါ့အားလည်း။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ သံဝိဇ္ဇ
 တိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်
 နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်
 ထံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်
 တို့သည်။ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဂုတာ၊ ဂုဏ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဒါပု၊ ထိုစာတု
 မဟာရာဇ်ထံ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း။ တထာဂ္ဂပံ၊

ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာ
 ဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံဃ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါနုတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော
 ဤလူ့ဘုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာသံဃ်၊
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပေန၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ ယာမာ၊ ယာမာသံဃ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနုတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ဘုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုယာမာသံဃ်၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံဝိ၊ ငါ့အား
 လည်း၊ တထာဂူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊
 သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သုတေန၊ အကြား
 အမြင်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ကုသိတာ၊ ကုသိတာသံဃ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒေဝါနုတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့
 သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ဘုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကုသိ
 တာသံဃ်၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပေန၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိသံဃ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ
 နုတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊
 ဤလူ့ဘုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတိသံဃ်၊ ဥပပန္နာ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုတံ၊
 အကြားအမြင်သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘော
 ရှိသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရ
 နိဗ္ဗိဘဝသဝတ္ထိနော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္ထိသံဃ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနုတ်တို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ဘုံမှ၊
 ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္ထိသံဃ်၊ ဥပပန္နာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုတံ၊
 အကြားအမြင်သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘော
 ရှိသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊

ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာဆုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ဆုံမှ၊ ရတာ၊ ရတေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာဆုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟ္တံ၊ ငါ့အား
 ထည်း၊ ထထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊
 သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သုထေန၊ အကြား
 အမြင်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တတုတ္တရိ၊ ထိုထက်လွန်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
 ဣတော၊ ဤလူ့ဆုံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာဆုံ၌၊
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟ္တံ၊ ငါ့အားထည်း၊ ထထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂ္ဂပေန၊
 အကြင်သို့ သဘော ရှိသော၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နပ ဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ် ဆုံ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
 ဣတော၊ ဤလူ့ဆုံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစာတုမဟာ
 ရာဇ်နတ်ဆုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟ္တံ၊ ငါ့အားထည်း၊ ထထာဂ္ဂပေါ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာ၊
 ဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ တာဝတံ၊ သာ၊ တာဝတံ၊ သာဆုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊
 ဤလူ့ဆုံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတံ သာနတ်ဆုံ၌
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟ္တံ၊ ငါ့အားထည်း၊ ထထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသော၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ ယာမာ၊ ယာမာဆုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ဆုံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုယာမာဆုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟ္တံ၊ ငါ့အားထည်း
 ထထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်။
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တုသိတာ၊ တုသိတာဆုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊
 ဤလူ့ဆုံမှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတုသိတာနတ်ဆုံ၌။

ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပေါ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊
 နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့တုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတိနတ်တုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊
 ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်း
 သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စာဂေန၊ စွန့်
 ကြဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိနော၊ ပရနိစ္ဆိ
 တဝသဝတ္တိတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့တုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိနတ်တုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊
 ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်း
 သည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စာဂေန၊
 စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာတုံ၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်
 တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့တုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဗြဟ္မာတုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပေါ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂူပေန၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ တတုတ္ထရိ၊ ထိုထက်လွန်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့တုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာတုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အား
 လည်း၊ တထာဂူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊
 သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂူပါယ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ ပညာယ၊
 ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတု
 မဟာရာဇ် တုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့တုံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစာတုမဟာရာဇ် နတ်တုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ မယှံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပညာ၊
 ပညာသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂူပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊

ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တာဝတိံသာ၊
 တာဝတိံသာသံဃ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်သံဃ်၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 မဟံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာ၊ ထိုထိုသဘောရှိသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊
 သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပါယ၊ အကြင်ထို သဘောရှိသော၊ ပညာယ၊
 ပညာနှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယာမာ၊ ယာမာသံဃ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့
 သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုယာမာ
 သံဃ်၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပါ၊ ထိုထိုသဘော
 ရှိသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပါယ၊ အကြင်ထို
 သဘောရှိသော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သော၊
 တုသိတာ၊ တုသိတာသံဃ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတုသိတာနတ်သံဃ်၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟံ
 ဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပါ၊ ထိုထိုသဘောရှိသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ သံဝိဇ္ဇ
 တိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပါယ၊ အကြင်ထိုသဘောရှိသော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊
 သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိသံဃ် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်ထိုသည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
 ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာနရတိနတ်
 သံဃ်၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပါ၊ ထိုထိုသဘော
 ရှိသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပါယ၊ အကြင်ထို
 သဘောရှိသော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရ
 နိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိနော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိသံဃ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊
 ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိနတ်သံဃ်၊ ဥပ
 ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟံဝိ၊ ငါ့အားလည်း၊ တထာဂူပါ၊ ထိုထိုသဘောရှိသော၊
 ပညာ၊ ပညာသည်၊ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယထာဂူပါယ၊ အကြင်ထိုသဘောရှိ
 သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗြဟ္မာကာယိကာ၊
 ဗြဟ္မာသံဃ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေ
 ဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ထံမှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍

တတ္ထ၊ ထိုဖြောင့်တံခွါဥပပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟိုဝိ၊ ငါအားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တတုတ္တရိ၊ ထိုထက်လွန်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုဖြောင့်တံခွါဥပပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟိုဝိ၊ ငါအားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ တာသုဉ္စဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဉ္စ၊ သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း။ သုတဉ္စ၊ အကြားအမြင်ကိုလည်းကောင်း၊ စာဂဉ္စ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပညဉ္စ၊ ပညာကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတော၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော၊ တဿ၊ ထိုဂုရု၊ ထံ၏၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသိဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါမုန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပဗ္ဗတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယေဥပက္ကံလေဿ၊ အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥပက္ကံလိဒ္ဓဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဇာတဂ္ဂပဿ၊ ရွှေငွေကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ကယဉ္စ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ဥပက္ကံလိဒ္ဓဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဇာတဂ္ဂပဿ၊ ရွှေငွေကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဥက္ကဉ္စ၊ ဖိုကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ လောထာဉ္စ၊ ဘားဝံမြေကိုလည်း။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဂေဂူကဉ္စ၊ ဂွေ့သင်္ဘောမှန်ကိုလည်း။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ နာဠကဉ္စ၊ မီးပြောင်းကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ သဏ္ဍာသဉ္စ၊ ပြန်ထွန်စရာညှပ်ကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝုရိသဿ၊ ယောက္ခိယာဇာတိ၊ တန္တံ၊ ထိုဖြူစင်ခြင်းအားလျော်သော၊ ဝါယမဉ္စ၊ လုံ့လကိုလည်း၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဇဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပက္ကံလိဒ္ဓဿ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဇာတဂ္ဂပဿ၊ ရွှေငွေကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ သေယျထာဝရိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥပက္ကံလိဒ္ဓဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊

ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေါဝိသာခါဒါ
ယိကာမ၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ စိတ္တဿ၊
စိတ်ကို၊ ဥပတ္တမေန၊ လုံ့လဖြင့်။ ပရိယောဒပနာ၊ ဖြူစင်စေခြင်းသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိသာခေါဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊
အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ ကိံအနုဿရတိ၊ အဘယ်သို့
အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သနည်း၊ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့သဘော
ရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ စာတုမဟာရာ
ဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်တံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဣထော၊ ဤလူတို့မှ၊ ရတာ၊ ရတေ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစာတုမဟာရာဇ်နတ်တံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
မယံပိ၊ ငါအားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။
သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာတံ၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊
ဣထော၊ ဤလူတို့မှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ
နတ်တံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါအားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ (လ) ယထာဂ္ဂပါယ၊
အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
သော၊ တတုတ္တရိ၊ ထိုထက်လွန်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဣထော၊ ဤလူတို့မှ၊ ရတာ၊
ရတေ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာတံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
မယံပိ၊ ငါအားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။
သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ သိာလန၊ သိသ
နှင့်၊ သုဘေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ်တံ
၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်
တို့သည်၊ ဣထော၊ ဤလူတို့မှ၊ ရတာ၊ ရတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစာ
တုမဟာရာဇ်နတ်တံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မယံပိ၊ ငါအားလည်း၊ တထာဂ္ဂပါ၊
ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အနုဿရတိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ အတ္ထုနောစ၊ မိမိ၏လည်း။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ကောင်း၊ ဘာသဗ္ဗဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဗ္ဗ၊ သဒ္ဓါကို
လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗ၊ သီလကိုလည်း ကောင်း၊ သုတဗ္ဗ၊ အကြားအမြင်ကို
လည်းကောင်း၊ စာဂဗ္ဗ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဗ္ဗ၊ ပညာကို
လည်းကောင်း၊ အနုဿမုတော၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့သော၊ တဿ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဝဗီဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရုန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယေဥပတ္တိဏေဿ၊ အကြင်
ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို
ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။
ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၊ အယံအရိယသ္မာဝကော၊ ဤအရိယာဖြစ်
သောကပည့်သည်၊ ဒေဝတုပေါသထံ၊ နတ်တို့၏သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့်
တူသောမိမိတို့၏သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်ကိုအော်မေ့သော အားဖြင့်ကျင့်သုံး
အပ်သောဥပုသ်ကိုဥပဝသတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ဒေဝတာတံ၊ နတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ သံဝသတိ၊ နေ၏။ ဒေဝတု၊ နတ်တို့ကို၊ အာရဟ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိတ္တံ၊
စိတ်သည်၊ ပဝဗီဒတိ၊ ကြည်၏။ ပါရုန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ယေဥပတ္တိဏေဿ၊ အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်
သောကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်
သောကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိ
ကာမ၊ ဇေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပတ္တိဏေဿ၊ ညစ်ညူးသော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊
ဥပတ္တိဏေဿ၊ ထုံ့လျှင်၊ ပရိယောဒပနာ၊ ပြုစင်စေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ သခေါ၊ ထိုသို့သတော့ရှိသော၊ သောအရိယ
သ္မာဝကော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောကပည့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊
ဆင်ခြင်၏။ ကိံပဒိုသဗ္ဗိက္ခတိ၊ အကယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ယာပဇိဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါဏာတိပါတံ၊
သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းကို၊ ပဟာဟ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏
အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ပဒိုပိရတေ၊ ကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဟိတေဣတံ၊
ချထား အပ်သော ထုံ့တံရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ နိဟိတေဣတံ၊ ချထားအပ်
သော ထက်နက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇတ္ထိမးကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမှရှက်သော
အလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒယာပနံ၊ သတ္တဝါတို့၌ချစ်ခင်မြတ်နိုးသောစိတ်
ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဝါဏဘူတဟိတာနုကစ္စိ၊
အထုံးစံသောပါဏဟုဆိုအပ်သော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်
သနားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အတံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ အဇ္ဈ

ယနေ၊ ဣမဉ္ဇရတ္ထိံ၊ ဤညဉ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္ဇဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းကိုပဟာယပယ်စွန့်၍၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရေတော၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချထားအပ်သောထုံထံရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဟိတသဏ္ဍော၊ ချထားအပ်သော လက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လန္တိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမှရှောင်သောအထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒယာပန္နော၊ သတ္တဝါတို့၌ချစ်ခင်မြတ်နိုးသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတောနုကစ္ဆိ၊ အလုံးစုံသောပါဏဟုဆိုအပ်သောသတ္တဝါတို့ကိုအစီးအပွါးဖြင့်အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေအံ့၊ ဣမိနာဝိအင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူးဟုဆိုအပ်သောကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရောမိ၊ အတုလိုက်၍ပြု၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်သည်လည်း၊ ဥပပုတ္တောသုံးအပ်သည်။ ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယာဝဇိံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိန္နာဒါယိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာလျှင် ဖြစ်ဖြေ၊ ဒိန္နာဒိကဿိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာလျှင် စိတ်ဖြင့်အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အထေနေန၊ မခိုးမဝှက်သော၊ သုစိဘူထေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဘိဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ၊ ဣမဉ္ဇရတ္ထိံ၊ ဤညဉ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္ဇဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိန္နာဒါယိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာလျှင်ယူလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိန္နာဒိကဿိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာလျှင်စိတ်ဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အထေနေန၊ မခိုးမဝှက်သော၊ သုစိဘူထေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ဝိဟရာမိ၊ နေအံ့၊ ဣမိနာဝိအင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူးဟုဆိုအပ်သောကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရောမိ၊ အတုလိုက်၍ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား။

ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်သည်သည်၊ ဥပဝုဒ္ဓတ္တာ၊ သုံးအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်သက္ကံ၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ အဗြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 ဗြဟ္မစရိ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာစာနီ၊
 မမြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မေထုနာ၊ ရာဂနှိပ်စက်သောအား
 ဖြင့်တူသည်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း ဟုဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာ
 ဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မာ၊ ရှာ၌နေသောသူတို့၏အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဇ္ဇယချ၊ အတိဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဣမဉ္စ
 ရက္ခိ၊ ဤညဉ့်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္စဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ အဗြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 ဗြဟ္မစရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာစာနီ၊ မမြတ်
 သောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေထုနာ၊ ရာဂနှိပ်စက်သောအားဖြင့်တူသည်
 ဖြစ်၍အချင်းချင်းဟုဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဂါမ
 ဓမ္မာ၊ ရှာ၌နေသောသူတို့၏အကျင့်မှ၊ ဝိရတော၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေမိ၊
 နေအံ့၊ ဣမိနာပိအင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူးဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊
 အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရောမိ၊ အတုလိုက်၍ပြုအုံးမေ၊
 ငါ့အား၊ ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်သည်သည်၊ ဥပဝုဒ္ဓတ္တာ၊ သုံးအပ်သည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သက္ကံ၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါဝါဒံ၊ ညွတ်ယွင်းဘောက်ပြန် မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဗုဒ္ဓါဝါဒါ၊ ညွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်မဟုတ်
 မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဇိဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဝါဒိ၊
 မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မသန္ဓေ၊ မှန်သောရှေးစကား
 နှင့် မှန်သောနောက်စကားကို စပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထေတော၊ မြဲမြံသော
 စကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စယိကာ၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ လောကဿ၊ သတ္တလောကကို၊ အဝိဝံဝါဒကာ၊ မညွတ်ယွင်းစေ
 ထတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဇ္ဇယချ၊ အတိဝိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ ဣမဉ္စရက္ခိ၊ ဤညဉ့်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္စဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်
 လုံးလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါဝါဒံ၊ ညွတ်ယွင်းဘောက်ပြန် မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဗုဒ္ဓါဝါဒါ၊ ညွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်မဟုတ်
 မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဇိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဝါဒိ၊
 မှန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မသန္ဓေ၊ မှန်သောရှေးစကား

နှင့်မှန်သောနေ့ခက် စကားကိုစပ်လည်ဖြစ်၍၊ ထေတော၊ ခြံခြံသောစကား
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသည်ဖြစ်၍၊ လော
ကဿ၊ သတ္တလောကကို၊ အဝိသံဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်း စေတတ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေအံ့၊ ဣဗိနာဝိအင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူး ဟုဆိုအပ်သော
အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရောမိ၊
အတုလိုက်၍ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်သည်လည်း၊ ဥပ
ဝုတ္တော၊ သုံးအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
အရဟန္တော၊ အရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ၊
မူးယစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော သုရာငါးပါးမေရယငါးပါးတို့ကိုသောကံခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မှေ့ထော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော
အကုသိုလ်စေတနာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ
မူးယစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော သုရာငါးပါးမေရယ ငါးပါးတို့ကိုသောကံ
ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မှေ့ထော့ခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သောအကုသိုလ်စေတနာမှ၊ ပဗ္ဗိရိယော၊ ကြဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ
နေကုန်၏၊ အဇ္ဈယချ၊ အဟိဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဣမဉ္ဇရတ္တိံ၊ ဤဉဉ်ပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ ဣမဉ္ဇဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ သုရာမေရယ
မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မူးယစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော သုရာငါးပါးမေရယ ငါးပါး
တို့ကိုသောကံခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မှေ့ထော့ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောအကုသိုလ်စေတနာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သုရာ
မေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော သုရာငါးပါးမေရယ
ငါးပါးတို့ကိုသောကံခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မှေ့ထော့
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအကုသိုလ်စေတနာမှ၊ ပဗ္ဗိရိယော၊ ကြဉ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေအံ့၊ ဣဗိနာဝိအင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူး ဟုဆို အပ်သော
အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရောမိ၊
အတုလိုက်၍ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်သည်လည်း၊ ဥပ
ဝုတ္တော၊ သုံးအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
အရဟန္တော၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကောဘတ္တိကာ၊ ယထဝတည်း
သာစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တုပရတာ၊ ဉာဉ်ရှိစားခြင်းမှ ကြဉ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲသောအခါ၌စားခြင်းမှ၊ ပရိယော၊ ကြဉ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဇ္ဈယချ၊ အဟိဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဣမဉ္ဇ
ရတ္တိံ၊ ဤဉဉ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္ဇဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်လုံးလည်း

ကောင်း၊ ဇကုသာတ္ထိကော၊ တထပ်ထည်းသားစားသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တုပရ
 တော၊ ညဉ့်ခွဲစားခြင်းမှကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာဓာမိ၊ နေအုံ၊ ဣမိနာဝိ
 အင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူး ဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းဖြင့် ထည်း၊ အရဟတံ၊
 ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရောမိ၊ အတုလိုက်၍ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်သည်လည်း၊ ဥပဂတ္ထော၊ သုံးအပ်သည်၊ တဝိဿတိ၊
 ဖြစ်ထွဋ်၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ နုတ္တဝါဒိတ ဝိသုကဒဿန မာလာဂန္ထ ဝိဝေပနောရဏမဏ္ဍန
 ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ မိမိကခြင်း သူတပါးကို ကစေခြင်း မိမိထိခြင်းသူတပါး
 ကိုထိစေခြင်း မိမိတီးမှုတ်ခြင်း သူတပါးကို တီးမှုတ်စေခြင်း သာသနာ
 တော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ငြောင့်တံကျင်သဘွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနား
 ထောင်ခြင်း ပန်းနံ့သာပြောင်းတို့ကို ပန်သောအားဖြင့် ဆောင်ခြင်းနိဗ္ဗာ
 အရပ်ကိုပြည့်စေသောအား တန်ဆာဆင်ခြင်း အနံ့အရေတပ်စွမ်းခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့် အတင့်အတယ် ပြုခြင်းတို့၏ အကြောင်း ဟုဆိုအပ်သော
 အကုသိုလ်စေတနာမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာဓန္တိ၊ နေအုံ
 ၏၊ အဇ္ဈယဗျ၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဣမဗ္ဗတ္ထိ၊ ဤညဉ့်ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ ဣမဗ္ဗဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ နုတ္တဝါဒိတဝိသုက
 ဒဿနမာလာဂန္ထ ဝိဝေပနောရဏ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ မိမိကခြင်းသူ
 တပါးကို ကစေခြင်း မိမိထိခြင်း သူတပါးကို ထိစေခြင်း မိမိတီးမှုတ်
 ခြင်း သူတပါးကို တီးမှုတ်စေခြင်း သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ငြောင့်တံကျင်သဘွယ်ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း ပန်းနံ့သာပြောင်း
 တို့ကိုပန်သောအားဖြင့်ဆောင်ခြင်း နိဗ္ဗာအရပ်ကိုပြည့်စေသောအားဖြင့်
 တန်ဆာဆင်ခြင်းအနံ့အရေတပ်စွမ်းခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်အတင့်အတယ်
 ပြုခြင်းတို့၏အကြောင်းဟုဆိုအပ်သောအကုသိုလ်စေတနာမှ၊ ပဋိဝိရတော၊
 ကြဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာဓာမိ၊ နေအုံ၊ ဣမိနာဝိအင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူးဟုဆိုအပ်
 သောအကြောင်းဖြင့်ထည်း၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရော
 မိ၊ အတုလိုက်၍ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်သည်လည်း၊
 ဥပဂတ္ထော၊ သုံးအပ်သည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွဋ်၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်
 ဆုံး၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥစ္စာသယန မဟာသယနံ၊
 မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို၊ ပယာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဥစ္စာသယန
 မဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ကုန်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက- ၂-မဟာဒဝဂ်၊ ၃၃၇

သည်ဖြစ်၍၊ နိစစဒိဋ္ဌိသော၊ မဗ္ဗကေဝါ၊ ညောင်စောင်း၌လည်းကောင်း၊
 တိဏသန္တာရကေဝါ၊ မြက်အခင်း၌လည်းကောင်း၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊
 ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အန္တယဇ၊ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဣမဗ္ဗရတ္တိ၊ ဤညဉ့်
 ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣမဗ္ဗဒိဝသံ၊ ဤနေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗာ
 သယနမဟာ သယနံ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာကို၊ ပဟာယေ၊ ပယ်စွန့်
 ၍၊ ဥဗ္ဗာသယနမဟာသယနံ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာမှ၊ ပဋိဝိရတော
 ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ နိစစဒိဋ္ဌိသော၊ မဗ္ဗကေဝါ၊ ညောင်စောင်း၌လည်းကောင်း၊
 တိဏသန္တာရကေဝါ၊ မြက်အခင်း၌လည်းကောင်း၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊
 ကပ္ပေမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣဓိနာပိအင်္ဂေန၊ ဤကျေးဇူးဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်း
 ဖြင့်လည်း၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနုကရေ၊ မိ၊ အထုလိုက်၍ပြုအံ့
 မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပေါ၊ သထောစ၊ ဥပုသ်သည်လည်း၊ ဥပဂုတ္တော၊ သုံးအပ်သည်၊
 ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိသာခေဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဇံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 အရိယုပေါသထော၊ အရိယာတို့နှင့်တကွကျင့်သုံးအပ်သော ဥပုသ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဥပဂုတ္တော၊ သုံး
 အပ်သော၊ သောအရိယုပေါသထော၊ ထိုအရိယာတို့နှင့်တကွကျင့်သုံးအပ်
 သောဥပုသ်သည်၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ကြီးသောအကျိုးရင်းဟု ဆိုအပ်သော
 အကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ ကြီးသောအကျိုးဆက်ဟု ဆိုအပ်သော
 အာနိသင်ရှိသည်၊ မဟာဇုတိကော၊ ကြီးသောအကျိုးဟု ဆိုအပ်သော
 အရောင်ရှိသည်၊ မဟာဝိပ္ဗာရော၊ ကြီးသောအကျိုးဟု ဆိုအပ်သောပြန်နံ့ခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဝမဟာဗ္ဗလော၊ အတယ်မျှလောက်အကျိုးရင်း
 ဟုဆိုအပ်သောကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ကိံဝမဟာနိသံသော၊ အတယ်မျှ
 လောက်အကျိုးဆက်ဟုဆိုအပ်သော အာနိသင်ရှိသည်၊ ကိံဝမဟာဇုတိ
 ကော၊ အတယ်မျှလောက်ကြီးသော အကျိုးဟုဆိုအပ်သော အရောင်ရှိ
 သည်၊ ကိံဝမဟာဝိပ္ဗာရော၊ အတယ်မျှလောက်ကြီးသောအကျိုးဟုဆိုအပ်
 သောပြန်နံ့ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိသာခေဝိသာခါဒါယိကာ
 မ၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယေဝံ၊ အကြင်သူသည်၊ ဗဟုတ
 ရတ္ထရတနာနံ၊ ဈားစွာသောတပ်နှစ်သက်သွယ်ဟုဆိုအပ်သော ရတနာနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ သောဗ္ဗသန္တံ၊ တဆဲ့ခြောက်တိုင်းကုန်သော၊ ဣမေသံမဟာ
 ဇနပဒါနံ၊ ဤတိုင်းကြီးတို့၏၊ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
 အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ရန္တံ၊ စကြာမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေ
 ယျ၊ ပြုဝေပြားအံ့၊ ဣဒံဣမာနိမဟာဇနပဒါနိ၊ ဤတိုင်းကြီးတို့သည်၊ သေယျ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထာကာထမာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း၊ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတိုင်းတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ မဂဓာနံ၊ မဂတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ကာထိနံ၊ ကာထိတိုင်းတို့
 ၌လည်းကောင်း၊ ကောသလဇာနိ၊ ကောသလတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇီနံ၊
 ဝဇ္ဇီတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ မလ္လာနံ၊ မလ္လာတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ စေတီ
 ယာနံ၊ စေတီတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝံသာနံ၊ ဝံသာတိုင်းတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာဏာနံ၊ ပဗ္ဗာဏတိုင်းတို့၌
 လည်းကောင်း၊ မစ္စာနံ၊ မစ္စတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ သုရသေ နာနံ၊ သုရသေ
 နတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ အသကာနံ၊ အသကာတိုင်းတို့၌လည်း ကောင်း၊
 အဝန္တိနံ၊ အဝန္တိတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာရာနံ၊ ဂန္ဓာရာတိုင်းတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ကမ္မောဇာနံ၊ ကမ္မောဇာတိုင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 သောဇ္ဇသန္တံ၊ တဆဲ့ခြောက်တိုင်းကုန်သော၊ ဗဟုတရတ္ထရတနာနံ၊ များစွာ
 သောတပ်နှစ်သက်တွယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ မရတနာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဣမေ
 သံမဟာဇနပဒါနံ၊ ဤတိုင်းကြီးတို့၌၊ ဣဿရိယာပိဓန္တံ၊ အပိုးရသောအဖြစ်
 ပြင့်အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ရန္တံ၊ စကြာမင်း၏ အဖြစ်ကို။
 ကာရေယျ၊ ပြုစေခြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ စက္ကဝတ္တိန္တံ၊ စကြာမင်း
 ၏အဖြစ်သည်။ အဠာဂီသမန္နာဂတဿ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဥပေါသတဿ၊ ဥပုသ်၏။ အသာဇ္ဇထိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြော်သော၊ ကေံ၊
 တစ်စိတ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နအဂ္ဂတိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။
 ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ မာနု
 သိကံ၊ လှူ၍ဖြစ်သော၊ ရန္တံ၊ စကြာမင်း၏အဖြစ်သည်။ ဗိဗ္ဗသနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော
 ချမ်းသာကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ကပနံ၊ အနည်းငယ်မျှသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ မာနုသိကာနိ၊ လှူ၍ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယာနုပညာသဝဿာနိ၊ အကြင်အနှစ်ငါးဆယ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ဧသေ၊ ဤလူတို့၏ အနှစ်ငါးဆယ်သည်။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတု
 မဟာရာဇ်ထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ကောဏ္ဍိယိပေါ၊
 တညဉ့်တနေ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာယရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်နေ့ဖြင့်၊ တိံ
 သရတ္ထိယော၊ ဉာဉ်နေ့သုံးဆယ်တို့သည်။ မာသော၊ တထသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အတနမာပေ န၊ ထိုထဖြင့်၊ ဒွါဒသမာသိယော၊ တဆဲ့နှစ်ထတို့သည်။
 သံဝစ္ဆရော၊ သနှစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနသံဝစ္ဆရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်၊
 ဗိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့သည်။ စာတု
 မဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်ထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။

အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေ၊
ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဇေတုဂ္ဂော၊ အချိုသော၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမ
သည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ အဠုဂံ
သမန္နာဂံတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊
ဥပဝထိတွာ၊ ကျင့်သုံးသောကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ဗရံ၊ နောက်၌၊ စာတုမဟာရာဇိ
ကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်တို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊
တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ယံဥပပဇ္ဇေယျ၊ အကြင်ကြောင့်ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏။
ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ထိုကပ်၍ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေဝိဇ္ဇတိဝေ၊
ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဓ၊ ဤအဠုဂံဥပုသ်ကို
ကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် စာတုမဟာရာဇ်တို့ ဖြစ်သောနတ်တို့၏ အပေါင်း
အတော်၏အဖြစ်သို့ကပ်၍ဖြစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကပနံမာနုသိကံ
ရန္တံဒိဗ္ဗသုခံဥပနိဝေယာတိ၊ ကပနံမာနုသိကံရန္တံဒိဗ္ဗသုခံဥပနိဝေယဟူသော၊
ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ မယော၊ ငါတုရားသည်၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ မာနုသိကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယံဝဿသထံ၊
အကြင်အနှစ်တရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧသော၊ ဤလူတို့၏အနှစ်တရာသည်၊
တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဇေတော
ရတ္ထိဒိဝေါ၊ တညဉ္စတနေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယရတ္ထိသာ၊ ထိုညဉ္စနေ
ဖြင့်၊ တိံသာရတ္ထိယော၊ သုံးဆယ်သော ညဉ္စနေတို့သည်၊ မာသော၊ တလ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတနမာသေန၊ ထိုထုဖြင့်၊ ဒွါဒသမာထိယော၊ တဆဲ့
နှစ်ထာရှိသည်၊ ယံဝစ္ဆရော၊ တနှစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတနသံဝစ္ဆရေန
ထိုနှစ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်သည်၊
တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊
အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေ၊
ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဇေတုဂ္ဂော၊ အချိုသော၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမ
သည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ အဠုဂံ
သမန္နာဂံတံ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊
ဥပဝထိတွာ၊ ကျင့်သုံးသောကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ဗရံ၊ နောက်၌၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝ
တိံသာတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်သည်၏
အဖြစ်သို့၊ ယံဥပပဇ္ဇေယျ၊ အကြင်ကြောင့်ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏။ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ထိုကပ်

၍ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣဒံ၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂဥပုသ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် တာဝတိံသာတုံ၌ဖြစ်သော
 နတ်ဘူ၏အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်သို့ကပ်၍ဖြစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 ကပနံမာနုသိကံ ခုန္တံဒိဗ္ဗသုခံဥပနိဝေယာတိ၊ ကပနံမာနုသိကံ ခုန္တံဒိဗ္ဗသုခံဥပနိ
 ဝေယဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိသာခေါဝိသာခါဒါယိကာမ၊ မာနုသိကာနိ
 လုဒ္ဓိဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိန္ဒေဝဿသတနံ၊ အကြင်အနှစ် နှစ်ရာတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤလူဘူ၏အနှစ်နှစ်ရာသည်၊ ယာမာနံ၊ ယာမာတုံ၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဧကော၊ ခုတ္တိဒိဝေ၊ တညဉ့်တနေ့သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထာယတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်နေ့ဖြင့်၊ တံ၊ ဘရတ္တိယော၊ သုံးဆယ်
 သောညဉ့်နေ့တို့သည်၊ မာသော၊ တလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတနမာသေ
 န၊ ထိုသဖြင့်၊ ဣဒဿမာသိယော၊ တဆဲ့နှစ်လတို့သည်၊ သံဝတ္ထု၊ တနှစ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနသံဝတ္ထု၊ ထိုနှစ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဧဝဿသဘာသာနိ၊ အနှစ်နှစ်ထောင်တို့သည်၊ ယာမာနံ၊ ယာမာ
 တုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်း
 အရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေါဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ဣဒံ၊ ဤထောက
 ဌံ၊ ဧကေ၊ အချိုသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ဝုရိသောဝါ၊
 ယောက္ခိယျာသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌင်္ဂသန္ဓာဝတံ၊ အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသိတွာ၊ ကျင့်သုံး၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
 ယာမာနံ၊ ယာမာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွ
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ယံဥပပဇ္ဇေယျ၊ အကြင်ကြောင့်ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏၊ ဧတံ
 ဌာနံ၊ ထိုကပ်၍ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဝိသာခေါဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဣဒံ၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂ
 ဥပုသ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် ယာမာတုံ၌ဖြစ်သော နတ်တို့၏အပေါင်း
 အဘော်၏အဖြစ်သို့ကပ်၍ဖြစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကပနံမာနုသိကံ
 ခုန္တံဒိဗ္ဗသုခံဥပနိဝေယာတိ၊ ကပနံမာနုသိကံ ခုန္တံဒိဗ္ဗသုခံဥပနိဝေယဟူသော
 ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဝိသာခေါဝိသာခါဒါယိကာမ၊ မာနုသိကာနိ၊ လုဒ္ဓိဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိန္ဒေဝ
 ဝိဝဿသတနံ၊ အကြင်အနှစ်ထေးရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧသော၊
 ဤလူဘူ၏အနှစ်လေးရာသည်၊ တုသိတာနံ၊ တုသိတာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊

ဒေဝါနံနတ်တို့၏၊ ကောရတ္တိဒီဝေါ၊ တညဉ္စတနေသညံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တာယရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ္စနေဖြင့်၊ တိံသရတ္တိယော၊ သုံးဆယ်သောညဉ္စနေ
 တို့သည်၊ မာသော၊ တထသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနမာသေန၊ ထိုလဖြင့်၊
 ခွါဒသမာသိယော၊ တဆဲနှစ်ထတို့သည်၊ သံဝစ္ဆရော၊ တနှစ်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ တေနသံဝစ္ဆရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗာနိနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ
 ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ထေးထောင်တို့သည်၊ ထုသိတာနံ၊ ထုသိတာသံ၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံနတ်တို့၏၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဣဓ၊
 ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊
 ပုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ အဠာဂံသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝထိတွာ၊ ကျင့်သုံး၍၊
 ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်
 မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ထုသိတာနံ၊ ထုသိတာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံနတ်တို့
 ၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ယံဥပပဇ္ဇေယျ၊ အကြင်ကြောင့်
 ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏၊ ဇံတံဋ္ဌာနံ၊ ထိုကပ်၍ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ
 ခေါဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသည်သာသျှင်တည်း၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 ဣဒံ၊ ဤအဠာဂံဥပုသ်ကိုကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် ထုသိတာသံ၌ဖြစ်သောနတ်
 တို့၏အပေါင်းအတော်၏ အဖြစ်သို့ကပ်၍ ဖြစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
 ကပနံမာနုသိကံ၊ ရန္တံဒိဗ္ဗသုခံ ဥပနိဝေယာတိ၊ ကပနံမာနုသိကံရန္တံဒိဗ္ဗသုခံ
 ဥပနိဝေယဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ မယော၊ ဝါတုရူးသည်၊ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါ၊ မာနုသိကာနိ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယာနိအဠဝဿသတာနိ၊ အကြင်အနှစ်ရှစ်ရာ တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဧသော၊ ဤလူတို့၏အနှစ်ရှစ်ရာသည်၊ နိဗ္ဗာနရတီနံ၊ နိဗ္ဗာနရတီသံ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါနံနတ်တို့၏၊ ကောရတ္တိဒီဝေါ၊ တညဉ္စတနေသညံ၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တာယရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ္စနေဖြင့်၊ တိံသရတ္တိယော၊ သုံးဆယ်သော
 ညဉ္စနေတို့သည်၊ မာသော၊ တထသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနမာသေန၊
 ထိုလဖြင့်၊ ခွါဒသမာသိယော၊ တဆဲနှစ်ထတို့သည်၊ သံဝစ္ဆရော၊ တနှစ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနသံဝစ္ဆရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗာနိနတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 အဠဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်ထောင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနရတီနံ၊ နိဗ္ဗာနရတီ
 သံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံနတ်တို့၏၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်း
 အရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ပန၊ စင်စစ်

ဣဿ၊ ဤဇောကန္တိ၊ ဇေတဝ္ဗော၊ အဈ္ဈိသော၊ ဣတ္ထိဂါ၊ ဝိန်းမသည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝုရိသောဝါ၊ ဇောကျားသည်ထည်းကောင်း၊ အဗ္ဗင်္ဂိဝမန္နာဝတံ၊
 အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝံသိတွာ၊ ကျင့်သုံး
 ၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ နိဗ္ဗာနရတိနံ၊ နိဗ္ဗာနရတိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ယံဥပပဇ္ဇေယျ၊
 အကြင်ကြောင့်ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏၊ ဇေတံ၊ ထိုကပ်၍ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 သည်၊ ဝိဇ္ဇာဘိခေါဝိဇ္ဇာဘိဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ
 ဒါယိကာမ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဣဿ၊ ဤအဗ္ဗင်္ဂိဥပုသ်ကိုကျင့်သုံးခြင်းကြောင့်
 နိဗ္ဗာနရတိဘုံ၌ဖြစ်သောနတ်၏အပေါင်းအစောင်၏အဖြစ်သို့ကပ်၍ဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကပနံမာနုဏိကံရန္တံ၊ ဥပနိဝေယာတိ၊ ကပနံ
 မာနုထိကံရန္တံ၊ ဥပနိဝေယ ဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ မယော၊
 ဝါထုရားသည်၊ ဘာထိထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိ
 ကာမ၊ မာနုထိကာနိ၊ လှ၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိသောဇ္ဇသဝဿသတာနိ၊
 အကြင် အနှစ်တံထောင်ခြောက်ရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇေသော၊
 ဤလူ ရှိ၏အနှစ်တံထောင် ခြောက်ရာသည်၊ ပရနိဇ္ဈိဘဝသဝတ္ထိနံ၊ ပရနိဇ္ဈိ
 တဝသဝတ္ထိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဇေတောမုတ္တိဒိဝေ၊
 တညဉ့်တနေ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်နေ့ဖြင့်၊
 တိသရတ္ထိယော၊ သုံးဆယ်သောညဉ့်နေ့တို့သည်၊ မာသော၊ တာယသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေနမာသေန၊ ထိုလဖြင့်၊ ဒွါဒသာမာထိယော၊ တဆဲ့နှစ်လ
 တို့သည်၊ သံဝစ္ဆရော၊ ထနှစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေနသံဝစ္ဆရေန၊
 ထိုနှစ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သောဇ္ဇသဝဿသဟာသာနိ၊ အနှစ်
 တထောင်ခြောက်ထောင်တို့သည်၊ ပရနိဇ္ဈိဘဝသဝတ္ထိနံ၊ ပရနိဇ္ဈိဘဝသဝတ္ထိ
 ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်း
 အရှ ဘုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမ၊ ပန၊ စင်စစ်၊
 ဣဿ၊ ဤဇောကန္တိ၊ ဇေတဝ္ဗော၊ အဈ္ဈိသော၊ ဣတ္ထိဂါ၊ ဝိန်းမသည်ထည်းကောင်း၊
 ဝုရိသောဝါ၊ ဇောကျားသည်ထည်းကောင်း၊ အဗ္ဗင်္ဂိဝမန္နာဝတံ၊ အင်္ဂါရှစ်
 ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝံသိတွာ၊ ကျင့်သုံး ၍၊
 ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်
 မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ပရနိဇ္ဈိဘဝသဝတ္ထိနံ၊ ပရနိဇ္ဈိဘဝသဝတ္ထိဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ယံဥပပဇ္ဇေယျ၊

အကြင်ကြောင့်ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏။ ဇေတုဋ္ဌာနံ၊ ထိုကပ်၍ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း
သည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါ်ဝေါ်ဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါဒါယိ
ကာမ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဣဒံ၊ ဤအဋ္ဌင်္ဂဥပုသ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းကြောင့်ပရ
နိဋ္ဌိတဝသဝတ္တိသံဃုဖြစ်သောနတ်တို့၏ အပေါင်းအတော်၏ အဖြစ်သို့ကပ်
၍ဖြစ်ခြင်းကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ကပနံမာနုသိကံ၊ နန္ဒိဒိဗ္ဗသုခံဥပနိဝေယာတိ၊
ကပနံမာနုသိကံ၊ နန္ဒိဒိဗ္ဗသုခံဥပနိဝေယဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊
ငါထုရားသည်၊ တာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဥပေါသတံ၊ ဥပုသ်ကို၊
ဥပဝသန္တော၊ ကျင့်သုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို၊
နဟာနေ၊ မသတ်ရာ၊ အနိန္ဒံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ
တပါး၏ဥစ္စာကို၊ နအာဒိယေ၊ မခိုးယူရာ၊ ရသော၊ ချွတ်ယွင်းဘောက်ပြန်
မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နဘာသေယျ၊ မပြောဆိုရာ၊ မဇ္ဇပေါ၊ မူးယစ်
ခြင်းကိုပြုတတ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းသည်။ နသိယာ၊
မဖြစ်ရာ၊ မေထုနာ၊ ရာဂဒိဓိစင်သောအားဖြင့်တူသည်ဖြစ်၍အချင်းချင်း
ဟုဆိုအပ်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အဗြဟ္မစာဒိ၊ မမြတ်
သောအကျင့်မှ၊ ဝိရမေယျ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဘောဇနဉ္စ၊
စားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိကာလဘောဇနဉ္စ၊ နေလွဲသောအခါ၌စားခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ နတုဇ္ဇေယျ၊ မစားရာ၊ မာယံ၊ ပန်းကို၊ နဝေရေ၊ ပန်သော
အားဖြင့်မဆောင်ရာ။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို၊ နအာစရေ၊ မထိမ်းကျံရာ၊ မဇ္ဈေဝါ၊
ထောင်ဆုပ်မျှအတိုင်းအရှည်အခြေရှိသောအိပ်သောညောင်စောင်း၌လည်း
ကောင်း၊ ဆမာယံဝါ၊ အင်္ဂီတေစသည်ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအပ်သောမြေ၌
လည်းကောင်း၊ သန္တတေဝါ၊ မြက်သစ်ရွက် ကောက်ရိုး စသည်တို့ကို
ခင်း၍ပြုအပ်သော အခင်း၌လည်းကောင်း၊ သယေထ၊ အိပ်ရာ၏၊ တိထစုံ၊
မှန်၏။ အဋ္ဌဝိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော၊ ဇေတုပေါသတံ၊ ဤဥပုသ်ကို၊
ဒုက္ခန္တဂုဏာ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်
မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။
သုဒဿနာ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ စန္ဒော၊ လလည်းကောင်း၊
သုရိယေ၊ နေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော လနေတို့
သည်။ ယာဝဏာ၊ အကြင်မျှထောက်သောအရပ်ကို၊ ဩဘာသယံ၊ ဩဘာ
သယန္တော၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပရိယန္တိ၊ ဖွည့်လည်ကုန်
၏။ အန္တလိက္ခဂါ၊ ကောင်းကင်၌သွားကုန်သော၊ တေ၊ ထိုထနေတို့သည်။
ထမောနုဒါ၊ အရိက်မှောင်ကို ပျက်ဆီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဿာ ဒိဿာသု၊

အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ဝိရောစနာ၊ တံငုံတယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ ပဘာသန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ နတေတ္ထိံ၊ အန္တရေ၊ ထိုလနေတို့၏ အကြား၌၊ ရတ္တာ၊ ပုလဲလည်းကောင်း၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိယံ၊ ဝါးသဏ္ဍာန်ရှိသောကျောက်မြက်ရွဲလည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသော၊ သီဝီသုဝဏ္ဏံ၊ နွားဦးချိုနှင့်တူသောရွှေကိုလည်းကောင်း၊ အထဝါဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်းကောင်း၊ ကဉ္စနံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သောရွှေလည်းကောင်း၊ ယံဇာတဂ္ဂပံ၊ အကြင်ရွှေကို၊ ဟဒုကန္တိ၊ ဟဒုကဟူ၍၊ ဝုက္ကတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဇာတဂ္ဂပံ၊ ထိုရွှေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံခနံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထိုပုလဲအစရှိသောဥစ္စာတို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်အိမ်ကုန်သော၊ တာရဂဏာ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်။ စန္ဒပုဗ္ဗာ၊ စန္ဒပုဗ္ဗာယ၊ လရောင်၏၊ သောဠုသိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နာနုဘဝန္တိ၊ ယထာ၊ မရှိကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအထူး၊ အဠုဂံပေတဿ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထဿ၊ ဥပုသ်၏။ သောဠုသိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်သော၊ ကလံပိ၊ အစိတ်ကိုလည်း။ နာနုဘဝန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တသ္မာဟိ၊ တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသော၊ နာရီစ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ နရောစ၊ ယောဂျားသည်လည်းကောင်း၊ အဠုဂံပေတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝဿ၊ ကျင့်သုံး၍၊ သုရဒ္ဓိယာနိ၊ သုခဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာန၊ ပြုရကုန်၍၊ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောက၌၊ အနိန္ဒိတာ၊ တစုံတယေခံသောသူသည်မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့်မြတ်သော၊ ဌာနံ၊ သုဂတိသုံသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒသမသုတ်မြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာမဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ မြီးမြီး။ တထာ၊ ထိုမဟာဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ တိတ္ထ၊ ရေဆီင်သဘွယ် ဖြစ်သော မိစ္ဆာအယူ လည်းကောင်း၊ သယဗ္ဗံ၊ အမာတာပုတ္တိကမည်သောဘေးလည်းကောင်း၊ ဝေနာဟော၊ ဝေနာဟတိုင်း၌ နေသောပုတ္တဘုရားသူကြွယ်တို့လည်းကောင်း၊ သရဘော၊ သရဘာမည်သော ပရိဗုဒ္ဓိလည်းကောင်း၊ ကေသရတ္ထိယာ၊ ကေသရတ္ထိနိဂုံး၌ကာထာမမင်းမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ သာဠာစ၊ သာဠာသာဏတို့လည်းကောင်း၊ တိဏိ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၂-မဟာဝဂ်၊ ၃၄၅

ဝတ္ထုနိစ၊ သုံးပါးသောစကားဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ ထည်းကောင်း၊
တိတ္ထိယ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သောပရိဗိုဇ်တို့ထည်းကောင်း၊ မူလ၊
အကုသလမူကုသလမူသုံးပါးထည်းကောင်း၊ ဥပေါသထော၊ အဋ္ဌင်္ဂဥပုသ်
ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထျှင်ထည်း၊ ။

တိကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သာ
ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်ရာ၌ဆော်
အပ်သောကျောင်း၏ဇေတဝန်အမည်ရှိသော၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာ
ထဝိဏ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊
အထခေါ၊ ထိုနေတော်မူသောအခါ၌၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇ
ကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ အာလသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤ
စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝုသော
အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည်ထည်း၊ ရာဂဿ၊
ရာဂကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေထ၊ ပညတ်ကုန်သလော၊ ဒေါသဿ
ဒေါသကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေထ၊ ပညတ်ကုန်သလော၊ မော
ဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေထ၊ ပညတ်ကုန်သလော။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေမ၊ ပညတ်ကုန်၏။
ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေမ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ မော
ဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေမ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည်၊
ရာဂေ၊ ရာဂ၌၊ ကံ၊ ပန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊
ဒိတ္တာ၊ မြင်၍၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေထ၊ ပညတ်
ကုန်သနည်း၊ ဒေါသေ၊ ဒေါသ၌၊ ကံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ အာဒိနဝံ၊
အပြစ်ကို၊ ဒိတ္တာ၊ မြင်၍၊ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာ
ပေထ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း၊ မောဟေ၊ မောဟ၌၊ ကံ၊ အဘယ်သို့ သဘော
ရှိသော၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိတ္တာ၊ မြင်၍၊ မောဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနံ၊
ပယ်ခြင်းကို၊ ပညာပေထ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣတ္ထော၊ ထပ်မက်မောသော၊ ရာဂေန၊

ရာဂသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္ဒမိတ္တော၊ ကုန်စေ
အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏
ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေတော်၏၊ ပရဗျာဗာဓာယဝိ၊ သူတပါး၏
ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ စေတေတိ၊ စေတော်၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိ
သူတပါးဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံ သောသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း၊
စေတေတိ၊ စေတော်၏၊ စေတထိကံ၊ စိတ်ကိုမိသော၊ ဒုက္ခိ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း
ကောင်း။ ဒေါမနုဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသံဝေဒေ
တိ၊ ခံစားရ၏၊ ရာဂေ၊ ရာဂကို၊ ပဟိန္ဒေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အတ္တဗျာဗာ
ဓာယဝိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နေဝစေတေတိ၊ မစေတော်၊ ပရဗျာဗာ
ဓာယဝိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နစေတေတိ၊ မစေတော်၊ ဥဘယ
ဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသော သူတို့၏ဆင်းရဲ
ခြင်းငှါလည်း။ နစေတေတိ၊ မစေတော်၊ စေတထိကံ၊ စိတ်ကိုမိသော၊ ဒုက္ခိ၊
ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း။ ဒေါမနုဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း။
နပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစားရ၊ အာဝုသော၊ ဝါရှင်ဆန္ဒ။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရတ္တော၊
တပ်မက်မောသော၊ ရာဂေန၊ ရာဂသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊
ပရိယာဒိန္ဒမိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊
ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊
မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ရာဂေ၊
ရာဂကို၊ ပဟိန္ဒေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နေဝစရတိ၊ မကျင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နစရတိ၊ မကျင့်၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို။ နစရတိ၊ မကျင့်၊ အာဝုသော၊ ဝါရှင်ဆန္ဒ။ ခေါ၊
စင်စစ်၊ ရတ္တော၊ တပ်မက်မောသော၊ ရာဂေန၊ ရာဂသည်။ အဘိဘူတော၊
နှိပ်စက် အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္ဒမိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သော စိတ်ရှိသော။
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တတ္ထိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ပရတ္ထိ၊ သူတပါး
၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ဥဘယတ္ထိ၊ မိမိသူတပါးဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံ
သောသူတို့၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ နပဇာ
နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊ ရာဂေ၊ ရာဂကို၊ ပဟိန္ဒေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၃၄၇

အတ္တတ္ထိဝိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်
သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပရတ္ထိပိ၊ သူတပါး၏အကျိုး
ကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊
အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဥဘယတ္ထိဝိ၊ မိမိသူတပါးဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံ
သောသူတို့၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာ
နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရာဂေါ၊
ရာဂသည်၊ အန္တကရတော၊ ပညာမျက်စိ၏ကန်းခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ အစက္ခု
ကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုမပြုတတ်၊ အညာဏကရတော၊ သိတတ်သော
ဥာဏ်ကိုမပြုတတ်၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏၊ ဝိစာာတ
ပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်၏၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေ
သာ၏ငြိမ်းခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ဒုဠော၊ ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ ဒေါသေန၊ ဒေါသသည်၊ (ဝ)၊
အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရုဠော၊ မောဟဖြင့် တွေဝေသော၊
မောဟေန၊ မောဟသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္န
စိက္ခော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တဗျာ
ဗာဓာယဝိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ ပရဗျာဗာဓာ
ယဝိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ ဖေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ ဥဘယဗျာ
ဗာဓာယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်း
ငှါလည်း၊ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုရှိသော၊ ဒုက္ခံဝိ၊ ဆင်း
ရဲကိုလည်း၊ ဒေါမနသံဝိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်း၊ ပရိသံဝေဒေတိ၊
ခံစားရ၏၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိန္ဒူ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဗျာဗာ
ဓာယဝိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နေဝစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ပရဗျာဗာ
ဓာယဝိ၊ သူတပါး၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ ဥဘယ
ဗျာဗာဓာယဝိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးစုံသောသူတို့၏ ဆင်းရဲ
ခြင်းငှါလည်း၊ နစေတေတိ၊ မစေ့ဆော်၊ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲကို၊ ဒေါမသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ နပရိသံဝေဒေတိ၊ မခံစားရ၊
အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရုဠော၊ မောဟဖြင့်တွေဝေသော၊
မောဟေန၊ မောဟသည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္န
စိက္ခော၊ ကုန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊
ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝါစာယ၊
နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခရိတံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ မနုဿာ၊

စိတ်ဖြင့်၊ ခုစွာရိတ်၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ မောဟော၊
 မောဟာကို၊ ပဟိန္ဒေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ခုစွာရိတ်၊
 မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ နေဝစရတိ၊ မကျင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ခုစွာရိတ်၊
 မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ နစရတိ၊ မကျင့်၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခုစွာရိတ်၊
 မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ နစရတိ၊ မကျင့်၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဓမ္မော၊ မောဟာဖြင့်တွေ့ဝေသော၊ မောဟောန၊ မောဟာသည်၊ အဘိ
 ဘူဿော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နုပိတ္တော၊ ကုန်စေအပ်သော စိတ်ရှိ
 သော၊ ဝုပ္ပဏော၊ ဝုပ္ပါလ်သည်၊ အတ္တတ္ထံပိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ပရတ္ထံပိ၊
 သူတပါး၏ အကျိုး ကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည် အတိုင်း၊
 နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ဥဘယတ္ထံပိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော
 နှစ်ပါးစုံသော သူတို့၏အကျိုးကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အ
 တိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ မောဟော၊ မောဟာကို၊ ပဟိန္ဒေ၊
 ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တတ္ထံပိ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပရတ္ထံပိ၊ သူတပါး
 ၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏၊ ဥဘယတ္ထံပိ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသောသူ
 တို့၏အကျိုးကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မောဟော၊ မော
 ဟာသည်၊ အန္ဓကရဏော၊ ပညာမျက်စိ၏ကန်းခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ အစက္ခု
 ကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုမပြုတတ်၊ အညာဏကရဏော၊ ထိတတ်သော
 ဥာဏ်ကိုမပြုတတ်၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏၊ အနိဗ္ဗာန
 သံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်၊ အာဂုဿော၊
 ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရာဂေ၊ ရာဂ၌၊ ဣဒံ၊ အာဒိနံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောအပြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊
 ပညာပေမ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ဒေါသေ၊ ဒေါသ၌၊ ဣဒံ၊ အာဒိနံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောအပြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊
 ပညာပေမ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ မောဟော၊ မောဟ၌၊ ဣဒံ၊ အာဒိနံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသောအပြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ မောဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
 ကို၊ ပညာပေမ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုဿော၊
 ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ တေဿ၊ ရာဂဿ၊ ထိရာဂကို၊ တေဿ၊ ဒေါသဿ၊ ထိုဒေါ

သကို၊ ဇေတသမောဟဿ၊ ထိမောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊
 အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ အတ္ထိပန၊
 ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂ္ဂသော၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ဇေတသ
 ရာဂဿ၊ ထိုရာဂကို၊ ဇေတသဒေါသဿ၊ ထိုဒေါသကို၊ ဇေတသ
 မောဟဿ၊ ထိမောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂ္ဂသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဇေတသရာဂဿ၊ ထိုရာဂကို၊ ဇေတသ
 ဒေါသဿ၊ ထိုဒေါသကို၊ ဇေတသမောဟဿ၊ ထိမောဟကို၊ ပဟာနာယ၊
 ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်၊ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊
 အကျင့်သည်၊ ကတမာပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
 အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊
 ဤမဂ်ပင်လျှင်တည်း၊ ဣဒံအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ သေယျထာကတမော၊
 အဘယ်နည်း၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ (လ)၊ သမ္ဘာသမာဓိ၊
 သမ္ဘာသမာဓိလည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ အာဂ္ဂသော၊
 ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ဇေတသရာဂဿ၊ ထိုရာဂကို၊ ဇေတသဒေါသဿ၊ ထိုဒေါသ
 ကို၊ ဇေတသမောဟဿ၊ ထိမောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊
 အကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်သာတည်း၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊
 အယံခေါ၊ ဤသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂ္ဂသော၊
 ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဇေတသရာဂဿ၊ ထိုရာဂကို၊ ဇေတသဒေါသဿ၊ ထိုဒေါသ
 ကို၊ ဇေတသမောဟဿ၊ ထိမောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊
 အကြောင်းသည်၊ ဘဒ္ဒကောခေါ ဘဒ္ဒကောဝေ၊ ကောင်းသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ဘဒ္ဒကာဝေ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊
 အာဂ္ဂသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊
 အကျင့်သည်၊ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ အပ္ပမာ
 ဒါယ၊ မမေ့မထျော့ခြင်းငှါ၊ အလံ၊ သင့်၏၊ အာဂ္ဂသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊
 အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မထျော့ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ
 ဆို၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ စောသိတာရာမေ၊ စောသိတာရုံ
 ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောင်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ အာဇီဝကသာဝကော၊ အာဇီဝကဏိ တပည့်ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ယေဒ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေဒ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိ၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိယိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိယိဒန္တခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာဇီဝကသာဝကော၊ အာဇီဝကဏိတပည့် ဖြစ်သော၊ သောဂဟပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒ၊ အရှင် အာနန္ဒာကို၊ ဧဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ၊ ကေသံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဘို့သည်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သွာချာတော၊ နေဝသွာချာတော နှု၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သနည်း၊ ကေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကေ၊ ထောက၌၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နာ၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ထုသနည်း၊ ကေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ထောကေ၊ ထောက၌၊ သုကတာ၊ သုကတာ၊ ကောင်းစွာပြုကုန်သနည်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ တေဒဟိ၊ ထိုသို့လျှောက်ဆိုတပြားကား၊ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့မေးလျှောက် ရာ၌၊ တံယေဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗိယန္တံ၊ မိ၊ တဖန်မေးဖြိုး ဆံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ထေ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မေယျ၊ နှစ်သက် ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ယံ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာက၊ ရေယျာသိ ဖြေဆိုလော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ်ထွက် သော၊ ယံစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညထိ၊ အဘယ်သို့အောက်ခေမုတံထင်သနည်း၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂသု၊ ရာဂကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဒေါသသ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ် ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ မောဟသ၊ မောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ကေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဘို့သည်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ် သသော၊ နေဝါသွာချာတော၊ ကောင်းစွာမဟောအပ်သလော၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ နှိုက်၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ထေ၊ သင်၏၊ မနေ၊ မိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂသ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊

ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ မောဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနာယ၊
 ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏။ ဣတ္ထိ၊
 အရာ၌၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ ဝျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညသိ၊ အဘယ်သို့အောက်
 မှေ့မှတ်ထင်သနည်း၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊
 ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာ
 နာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မောဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနာ
 ယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေဝကေ၊
 ဝေဝက၌၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သလော၊ နော၊ ငါသုပ္ပဗ္ဗိပန္နာ၊
 ကောင်းစွာမကျင့်ကုန်သလော၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။
 ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။
 မောဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေဝကေ၊ ဝေဝက၌၊ သုပ္ပဗ္ဗိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်ကုန်၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
 တို့၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ ဝျှောက်၏။
 ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ကိံ၊ မညသိ၊ အဘယ်သို့အောက်မှေ့မှတ်ထင်သနည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိန္နော၊ ပယ်အပ်၏။ ဥဒ္ဓိန္နမူလော၊
 ဖြတ်အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်းပင်၏တည်
 ရာကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနုဘာဝံ၊ တစာန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။
 အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပုဗ္ဗိပန္နော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ယေသံ၊
 အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒေါသော၊ ဒေါသကို၊ ပဟိန္နော၊ ပယ်အပ်၏။
 ဥဒ္ဓိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ် အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထု၊ ကတော၊

ထန်းပင်၏ တည်ရာ ကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ၊ တဘန် မဖြစ်ခြင်းကို၊
ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း
သဘောရှိ၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မောဟော၊ မောဟကို၊
ပဟိန္ဒော၊ ပဟ်အပ်၏။ ဥန္တိန္ဒူမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်အရင်းရှိ၏။
တာလာ ဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ ကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ။
တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါ
ဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယောကော၊
ယောက၌၊ သုကတာဝ၊ ကောင်းစွာပြုကုန် သလော၊ နောဝါသုကတာ၊
ကောင်းစွာမပြုကုန်သလော၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဣတံ ဝါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
ဟေ၊ သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ
ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရာဂေါ၊ ရာဂ
ကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပဟ်အပ်၏။ ဥန္တိန္ဒူမူလော၊ ဖြစ်အပ်သော အမြစ်အရင်းရှိ၏။
တာလာ ဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ ကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ၊
တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒ
ဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒေါသော၊
ဒေါသကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပဟ်အပ်၏။ (၈)။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပဟ်အပ်၏။ ဥန္တိန္ဒူမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော
အမြစ်အရင်းရှိ၏။ တာလာ ဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ ကဲ့သို့ပြုအပ်
၏။ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်
အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ယောကော၊ ယောက၌၊ သုကတာ၊ ကောင်းစွာပြုကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝေ
မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣတိ၊ ခေါ၊
ဤသို့လျှင်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရာဂဿ၊
တစ်ခြင်းရာဂကို၊ ပဟာနာယ၊ ပဟ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊
ဟောကုန်၏။ ဒေါသဿ၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသကို၊ ပဟာနာယ၊ ပဟ်ခြင်းငှါ၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ မောဟဿ၊ တွေ့ဝေခြင်းမောဟ
ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပဟ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။
ထေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သွာချာတောတိ၊ ကောင်းစွာ
ဟောအပ်၏ဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ တယာစ၊ သင်သည်လည်း၊
ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

ရာဂဿ၊ တင်ခြင်းရာဂကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။
ဒေါသဿ၊ ဖြစ်မှားခြင်း ဒေါသကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နာ၊
ကျင့်ကုန်၏။ မောဟဿ၊ တွေဝေခြင်းမောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း
ငှါ၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယောကေ၊ ယောကဋ္ဌ၊
သုပ္ပဋိပန္နာတိ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏ဟူသော၊ ဇေ၊ ဤစကားကို၊ တယာ
စ၊ သင်သည်လည်း၊ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ယေသံ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏။ ဥစ္ဆိန္ဒ
မူလော၊ ဖြတ်အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်
၏တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်၏။ အနံဘာဝံ၊ တဘန် မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊
ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘော
ရှိ၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒေါသော၊ ဖြစ်မှားခြင်းဒေါသကို၊
ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏။ (လ)၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မောဟော၊
တွေဝေခြင်း မောဟကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏။ ဥစ္ဆိန္ဒမူလော၊ ဖြတ်
အပ်သောအမြစ်အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ
ကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနံဘာဝံ၊ တဘန် မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။
အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တေ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ယောကေ၊ ယောကဋ္ဌ၊ သုကထာတိ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်၏
ဟူ၍။ ဇေ၊ ဤစကားကို၊ တယာစ၊ သင်သည်လည်း၊ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အတ္ထုဂိယံ၊
အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အတ္ထုတံ၊ မဖြစ်တူးမြဲသောသဘော
သည်ဖြစ်ပေစွ၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌပနာ၊ မိမိ၏အယူကိုပြီးမြောက်ထားခြင်းသည်၊ နစေ
ဝနာမဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်ပေ၊ ပရေဓမ္မပဿဒနာ၊ သူတပါး၏အယူကိုချုပ်
ချယ်ခြင်းသည်၊ နစေဝနာမဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်ပေ၊ အာယတနော၊ သင့်သော
အကြောင်း၌သာလျှင်၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အတ္ထောစ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်မေးအပ်သော ပြဿနာ၏ အနက်ကိုလည်း၊
ဝုတ္တော၊ ဖြေဆိုအပ်၏။ အတ္ထာစ၊ မိမိကိုတိုင်လည်း၊ အနုပနိတော၊ မပြီး
မြောက်အပ်၊ ဘန္တေအာနန္ဒ၊ အရှင်တုရားအာနန္ဒာ၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊
ရာဂဿ၊ တင်ခြင်းရာဂကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေ
ထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဒေါသဿ၊ ဖြစ်မှားခြင်းဒေါသကို၊ (လ)။
မောဟဿ၊ တွေဝေခြင်းမောဟကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ ဒေသေထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဘန္တေအာနန္ဒ၊ အရှင်တုရား

အာနန္ဒာ၊ တုဗ္ဗကံ၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သွာချာတော၊ ကောင်း
 စွာဘောအပ်၏။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။
 ရာဂဿ၊ တပ်ခြင်းရာဂကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္န၊ ကုင့်ကုန်၏။
 ဒေါသဿ၊ ဖြစ်မှားခြင်းဒေါသကို၊ (လ)၊ မောဟဿ၊ တွေဝေခြင်းမောဟ
 ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္န၊ ကုင့်ကုန်၏။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်
 ဘုရားအာနန္ဒာ၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ယောကေ၊ ယောကန္တံ၊ သုဗ္ဗိပန္န၊
 ကောင်းစွာကုင့်ကုန်၏။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ၊ တုဗ္ဗကံ၊ သင်
 တို့သည်။ ယောကေ၊ ယောကန္တံ၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏။
 ဥတ္တိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထု၊ ကတော၊
 ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊
 ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။
 တုဗ္ဗကံ၊ သင်တို့သည်။ ဒေါသော၊ ဖြစ်မှားခြင်းဒေါသကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်
 အပ်၏။ (လ)၊ တုဗ္ဗကံ၊ သင်တို့သည်။ မောဟော၊ တွေဝေခြင်းမောဟကို၊
 ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏။ ဥတ္တိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်အရင်းရှိ၏။
 တာလာဝတ္ထု၊ ကတော၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်၏။ အနဘာဝံ၊
 တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒ
 ဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ယောကေ၊
 ယောကန္တံ၊ သိုကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစွ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဘိက္ကန္တံ၊
 အလွန်ကောင်းပါပေစွ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ အိုးမှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ
 သေယျထာဝိ၊ တွန်၍ပြုဘိသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ပဋိပန္နံ၊ မြက်သစ်ရွက်
 စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးထွင်းအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျ သေယျထာဝိ၊
 သွင့်ထွပ်၍ ပြုဘိသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ရုဠဿ၊ အရပ်မျက်နှာ၌တွေဝေ
 သောသူအား၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာစိက္ခေယျသေယျထာဝိ၊ ပြောကြားဘိ
 သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည်။
 ဂူပါနံ၊ ဂူပါရုံတို့ကို၊ ဒက္ခန္တံ၊ မြင်ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိက၊ ရိတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ အဗ္ဗကာရေ၊ အဓိကံတိုက်၌၊ တေထပဇ္ဇောတံ၊ ဆီဖီးတန်ဆောင်
 ကို၊ ဓာရေယျသေယျထာဝိ၊ ညှိတွန်းဆောင်ဘိသကဲ့သို့ထည်း ကောင်း၊
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယျေနအာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အနေက
 ပရိယပ်ယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ပကာသိ

တော၊ပြအပ်၏။ဘန္တေအာနန္ဒ၊အရှင်ထုရားအာနန္ဒ၊သောဟံသောအဟံ
ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ထိုမြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံဣတိ၊ ကိုး
ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊တရားတော်ကိုလည်း၊ သရ
ဏံဣတိ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏။ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ရဟန်း
သံဃာကိုလည်း၊ သရဏံဣတိ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ
၏။အပေျာအာနန္ဒေ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊
ယနေ့အဖြစ်ကိုအစပြု၍၊ ဟိ၊ဣပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏံ၊ကိုး
ကွယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ရတနာသုံးပါးသို့၊ ဝတံ၊ ဆည်းကပ် ခြင်းသို့
ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာရေတု၊မှတ်တော်မူပါလော့၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဈေျောက်၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘန္တေကဿပ၊အရှင်မဟာကဿပ၊ဣဒံသုတ္တံ၊ဤမဟာနာမသုတ်ကို။
မေမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာထုရား၏။
သန္တိကာ၊ အထိတော်မှ၊ ဝံ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ ကိံသုတံ၊
အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊တပါးသော၊ဝမယံ၊အခါ၌၊ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာထုရားသည်၊သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဗိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ကဗိလ
ဝတ်ပြင်၌၊နိဂြောဓာရာမေ၊နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌၊ဝိဟရတိ၊နေထောင်မူ၏။
တေနခေါပန၊သမယေန၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ဝိလာနာ၊
နာရာမှ၊ ဝုပ္ပိတော၊ ထထောင်မူသည်။ ဂေလညာ၊ အနာမှ၊ အစီရဝုပ္ပိတော၊
မကြာမြင့်မှီထတော်မူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ခေါ၊စင်စစ်၊
မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော။ သက္ကော၊သာကီဝင်မင်းသည်။
ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။
တေန၊ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ကပ်လေ၏။ဥပ
သကံဒိတွာ၊ကပ်ပြီး၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ရိုသေ
စွာရှိခိုး၍၊ဧကမန္တံ၊သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏။
ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒေ၊ခေါ၊ ထိုင်နေပြီး
သော၊မဟာနာမော၊မဟာနာမ်မည်ရှိသော၊သက္ကော၊သာကီဝင်မင်းသည်။
ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဈေျောက်၏။
ကိံအဝေါစ၊အဘယ်သို့ဈေျောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာထုရား၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊သမာဟိတဿ၊ တည်ကြည်သောသူအား၊ ဥာတံ၊ ဥာတံ

သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသမာဟိတဿ၊ မတည်ကြည်သောသူအား။ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ နေဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေတိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ခမ္မံ၊ တရားကို။ ဒိဏရက္ကံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သမာမိ၊ သမာမိသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော၊ ပစ္စွာ နောက်၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ပစ္စွာ၊ နောက်၌၊ သမာမိ၊ သမာမိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မတော အာနန္ဓဿ၊ အရှင်အာနန္ဓာအား၊ ဧတံသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိလောနာ၊ နာသည်မှ၊ ပုဗ္ဗိတော၊ ထထော်မူသည်။ ဝေလညာ၊ အနာမှ၊ အစိရပုဗ္ဗိတော၊ မကြာမြင့်မှီထထော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ အယဇ္ဇသက္ကော၊ ဤသာကီဝင်မင်းသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိဂန္ထိရံ၊ အလွန်နက်နဲသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ခမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမူကား၊ ယံနုနု၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဓာသည်၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဗာဟာယံ၊ ထကျာမောင်း၌၊ ဝဟေတွာ၊ အမှတ်သည်ကို ပေးသောအားဖြင့် ကိုင်ဆွဲ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်သို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သေခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သီလံပိ၊ သီလကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အသေခံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သီလံပိ၊ သီလကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေခေါ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာမိပိ၊ သမာမိကိုလည်း။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အသေခေါ၊
 ခုဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာဓိပိ၊ သမာဓိကိုလည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေခေါ၊
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာဝိ၊ ပညာကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အသေခေါ၊ ခုဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာဝိ၊ ပညာကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သေခံ၊
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်
 နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣမ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတ္တော၊
 ပါတိမောက္ခသံဝရသီသဖြင့်ပိတ်အပ်သောကောယန္တီရဝင်္စီခါရရှိသည်ဖြစ်၍
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ဃ) သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဓါယ၊
 ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣဒံ၊ ဤသီလကို
 ဆောက်တည်၍ကျင့်ခြင်းကို၊ သေခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သီလံ၊ သီလဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သေခေါ၊
 သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ကတမောစ၊
 အဘယ်နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣမ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊
 ဆီတ၍သာလျှင်၊ (ဃ) စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံ၊ ဤဈာန်ဝင်စား၍နေခြင်းကို၊
 သေခေါ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သေခေါ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်
 သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊
 ဣမ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤထံထွာကြဉ်
 သောထေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏။ (ဃ) အယံ၊ ဤအရိယာဖြစ်သောမဂ်တရားသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓ
 ဝါပိနိပဒိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဒိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော
 မဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည် အတိုင်း၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံ၊ ဤသစ္စာလေး
 ပါးကိုသိခြင်းကို၊ သေခေါ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာ၊ ပညာ

ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဇေဝီလသမ္ပန္နော၊ ဤသို့
 သောထိသန္တင့်ပြည့်စုံသော၊ ဇေဝီလသမ္ပန္နော၊ ဤသို့သော သမာဓိသန္တင့်
 ပြည့်စုံသော။ ဇေဝီလသမ္ပန္နော၊ ဤသို့သော ပညာသန္တင့်ပြည့်စုံသော၊ သေခါ၊
 သေကွဖြစ်သော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊
 အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော ဖိုလ်ပညာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာ
 ယျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊
 သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဇေဝေဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အသေခံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝီသံဝိ၊ ဝီသကုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်။
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အသေခေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သမာဓိ၊ သမာဓိကိုလည်း၊ ထဂံတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော် မူအပ်၏။ အသေခေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 ပညာပိ၊ ပညာကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားအပ်ပါ၏ ။ တတိယသုတ်ပြီး၏။

ကော်ကပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊
 ကုဇာဂါရသာယာယံ၊ ဝုလစ်မွန်ချွန် အထွဋ်ထပ်သောကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဘယော၊ အဘယအမည်ရှိသော၊
 လိစ္ဆဝိစ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတကုမာရော၊ ပဏ္ဍိတ
 ကုမာရအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိစ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကြကုန်၏။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊
 အဘိဝါဒေက္ခာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အဘယော၊ အဘယအမည်

လိစ္ဆဝိ လိစ္ဆဝိမင်းသည် အာယုသ္မိန္ဒ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဧတံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်
 သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နာဓုပုတ္တော၊ နာဓု၏သားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဍော၊
 နိဂဏ္ဍသည်၊ စရေတောစ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိဉ္ဇတောစ၊ ရပ်သည်
 ထည်းဖြစ်သော၊ သုတ္တဿစ၊ အိပ်ပျော်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇာဂရဿစ၊
 နိုးသည်လည်းဖြစ်သော၊ မေ ငါအား၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊
 ဥာဏဒဿနံ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်အမြင်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်တံ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိ၏၊ သဗ္ဗဒဿာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 တရားကိုမြင်၏၊ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ဥာဏဒဿနံ၊ သဗ္ဗညုတ
 ဥာဏ်အမြင်ကို၊ ပရိဇာနတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ သောထိံ၊ နာဓု၏သားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဍ
 သည်၊ ပုရာဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏လည်း၊ သဟ
 ဗျန္တိ၊ တာဝံ၊ တကွကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပညာယတိ၊ ပညတ်၏၊ နဝါနံ၊
 အသစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏လည်း၊ အကရဏာ၊ မပြုသဖြင့်၊
 သေတုဗ္ဗာတံ၊ အကြောင်း၏ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကမ္မက္ခယာ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခက္ခယာ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာက္ခယော၊
 ခံစားခြင်းဝေဒနာ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဒနာက္ခယာ၊ ခံစား
 ခြင်းဝေဒနာ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်၊
 နိဗ္ဗိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိ
 ကာယ၊ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်သော၊ နိဗ္ဗိဏ္ဏယ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိသော၊ ဧတိဿာ
 ပိသုဒ္ဓိယာ၊ ထိုစင်ကြယ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ သမဝဏ္ဏမော၊ အလုံးစုံသောဝင်
 ဆင်းရဲကိုလွန်မြောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဣစ၊
 ဤသာသနာထေဝံ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အာဟ
 ဟောထေဝံမူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ အဘယ၊ အဘယ၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဇာနတော၊ သိတော်မူသော၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ အရ
 ဟတာ၊ တသောင့်ငါးရာကိထေသာတို့မှ လွန်စွာဇေးတော်မူသော၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသောခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို
 မဘောက်မပြန်သယန္တ၊ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်
 သိတော် မူတတ်သော၊ တေန ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗိဏ္ဏ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဣမာပိသုဒ္ဓိ
 ယော၊ ဤစင်ကြယ်သောအကျင့်တို့ကို၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကာဝါတို့၏၊ ပိသုဒ္ဓိယာ၊

စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကံပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအတန်တလဲလဲပိုကြွေး
 ခြင်းတို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ၊ ကောင်းစွာလွန်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊
 ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ကို၊ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥာ
 ယဿ၊ အရိယမဂ်ဥာဏ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗဒက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနာ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိ
 ကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ အဘယ၊ အဘယ၊ နှုတ်၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော
 ပါကိ မောက္ခသံဝရ သီလဖြင့် ဝိတ်ဆိုအပ်သည် ဖြစ်၍၊ (ထ)။ သိက္ခာ
 ပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဖောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နဝံ၊ အသစ် ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊
 နကရောတိ၊ မပြု၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊ ပုဿပုဿ၊
 ရောက်၍ရောက်၍၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အယံသိက္ခာ၊
 ဤအဓိသီလသိက္ခာသည်၊ သန္တိဗ္ဗိကာ၊ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏။ နိဗ္ဗာနာ၊ ဒရိခြင်း
 မရှိ၊ အကာလိကာ၊ အခါမလင့်ပြုအပ်သော ပြာတွယ်ကိစ္စကိုပြုတတ်၏။
 ဇေတိပဿိကာ၊ သာထုည့်ရှုထုည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုထိုက်၏။ ဩပနေ
 ယျိကာ၊ မိမိ၌ကပ်၍ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသောအရိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်
 ၍၊ နှုတ်၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဘယ၊ အဘယ၊ သခေါ၊ ထိုသို့သတောရှိ
 သော၊ ဇဝံ၊ ဤသို့။ သီလသမ္ပဒန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဂ္ဂေဝံ၊
 ဆိတ်၍သာလျှင်(ထ)စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊
 ကံကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊
 ပုဿပုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။
 အယံသိက္ခာ၊ ဤအဓိသီလသိက္ခာကို၊ သန္တိဗ္ဗိကာ၊ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏။
 နိဗ္ဗာနာ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိ၊ အကာလိကာ၊ အခါမလင့်ပြုအပ်သော ပြာတွယ်
 ကိစ္စကိုပြုတတ်၏။ ဇေတိပဿိကာ၊ သာထုည့်ရှုထုည့်ဟူသော အစီအရင်ကို
 ထိုက်၏။ ဩပနေယျိကာ၊ မိမိ၌ကပ်၍ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိ
 တို့၏စိတ်၌၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊

ထိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဘယ၊ အဘယ၊ သခေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောဝိဇ္ဇတ္တံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိဇ္ဇတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော ဖိတ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်း၊ ပုဿပုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အယံသိက္ခာ၊ ဤအဓိသိလသိက္ခာကို၊ သန္တိဋ္ဌိကာ၊ ကိုယ်တိုင်ရှုအပ်၏။ နိဇ္ဇရာ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိ၊ အကာလိကာ၊ အခါမလင့်ပြုအပ်သော၊ ပြာဂ္ဂယံကိစ္စကို ပြု၏။ ဖေဟိပသိကာ၊ လာလှည့်ရှုလှည့် ဟူသောအစီအရင် ကိုထိုက်၏။ ဩပနယျိကာ၊ မိမိ၌ကပ်၍ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ဗစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ အဘယ၊ အဘယ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဇာနထာ၊ ထိတော်မူသော၊ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော၊ အရဟတာ၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှလွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသောစင်စစ်သောတရားတို့ကို မဘောက်မပြန် သယမ္ပ၊ ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ထိတော်မူတတ်သော၊ တေနဘဝဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နိဇ္ဇရာ၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဣမာဝိသုဒ္ဓိယော၊ ဤစင်ကြယ်သောအကျင့်တို့ကို၊ သက္ကနံ၊ သက္ကဝါတို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ သောကပရိဒေဝါနံ၊ ဝိရိရိပ်ခြင်းအတန်တတ်လဲငိုကြွေးမည်တန်းခြင်းတို့ကို၊ သမတိက္ကမာယ၊ ကောင်းစွာလွန်မြေ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှလုံး မသာယာ ခြင်းတို့၏၊ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပယဿ၊ အရိယာမဂ်ဉာဏ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ သမ္ဗာဒက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊

ဆို၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ခံပုအင်သည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍိတကုမာရကော၊ ပဏ္ဍိတကုမာရက အမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ အဘယံ၊ အဘယ၊ အမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သဗ္ဗအဘယ၊ အဆွေအဘယ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ အာယသ္မတောအာနန္ဓဿ၊ အရှင်အာနန္ဓာ၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သောစကားကို။ သုဘာသိတတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သောအားဖြင့်၊ အပ္ပန္နမောဒထိ၊ ဝမ်းမြောက်ပါ၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ သဗ္ဗပဏ္ဍိတကုမာရက၊ အဆွေပဏ္ဍိတကုမာရက၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာယသ္မတောအာနန္ဓဿ၊ အရှင်အာနန္ဓာ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော စကားကို၊ သုဘာသိတတော၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော အားဖြင့်၊ နအပ္ပန္နမောဒိဿာမိ၊ ဝမ်းမမြောက်ဘဲ ရှိတုံအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာယသ္မတောအာနန္ဓဿ၊ အရှင်အာနန္ဓာ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သောစကားကို၊ သုဘာသိတတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သောအားဖြင့်၊ နအပ္ပန္နမောဒေယျ၊ ဝမ်းမမြောက်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ရုဒ္ဓါဝိ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း၊ ဝိပဏေယျ၊ ပြတ်ကြွေ၍မြေ၌ကျ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဓာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ကေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ငွေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံအာနန္ဓံ၊ အရှင်အာနန္ဓာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ယေမိတ္ထေဝါ၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကွမ်းဝင် သောသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ယေအမစ္စေဝါ၊ အကြင်ထိုထိုအမှုပြုသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထကုဗြစ်ဘက်ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယေဥာဏိဝါ၊ အကြင်ယောက္ခမမိန်းမသူယောက္ခမယောကျ်ား

သူ ထိုယောက္ခမမိန်းမသူ ယောက္ခမယောက်ျားသူတို့၏ အပင်းအသင်း၌ ဖြစ်သော ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယေသာလောဟိတေဝါ၊ အကြင် တူသောသွေးရှိသော အစ်ကိုညီအမနှမ စသောသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ အနုကမ္မေယျာထ၊ အစဉ်သနားကုန်ငြားအံ့၊ ယေမိတ္တာဝါ၊ အကြင်အဆွေ ခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေအမတ္တာဝါ၊ အကြင်ထိုထိုအမှုပြုဘွယ်ကိစ္စ၌ တကွဖြစ်ဘက်ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဥာတိဝါ၊ အကြင်ယောက္ခမမိန်းမသူယောက္ခမ ယောက်ျားသူထိုယောက္ခမမိန်းမသူးယာက္ခမယောက်ျားသူတို့၏အပင်း အသင်း၌ဖြစ်သောဆွေမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေသာလောဟိတာဝါ၊ အကြင်တူသောသွေးရှိသော အစ်ကိုညီအမနှမစသော သူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ထဝံ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်၏ဟူ၍၊ မညေ ယျံ၊ အောက်စေ့ကုန်ငြားအံ့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ တေ၊ ထို အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူစုသည်တို့ကို၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေ သေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ကတ မေသု၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ နိဝေသေ တဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်သနည်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ တထောင့် ငါးရာကိလေသာတို့မှလွန်စွာဝေးထော်မှုသောဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ သင်္ခတအာသင်္ခတအားဖြင့် ငြားသော်ခပ်သိမ်း သောတရားတို့ကို မတောက်မပြန် သယမ္မု၊ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလိုကိုယ် တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာ သမ္မု၊ ဋ္ဌေါ၊ သမ္မာသမ္မု၊ ဋ္ဌ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲ့ ငါးပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ စကားဆိုရန် ခွန်းခြော်တန်တွင် ဟုတ်မှန် ကျိုးကြောင်း ကောင်းမြတ်သော စကားကိုဆိုတော် မူတတ် သောဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သော

ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ သုတ္တလောကသင်္ခါရလောက ဩကာသလောကဟု ဆိုအပ်သော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိနာ၊ လောကဝိနာမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ မယဉ်ကျေးသေးသော လူယောက်ျားနတ်ယောက်ျားဘိလူးယောက်ျားတိရိစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကို အတုမရှိယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ယဉ်ကျေးပြီးသောနတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဒုက္ခသစ္စာသရဒယသစ္စာနိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာဟုဆိုအပ်သော သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏောန၊ ဣဿရိယဓမ္မယသသိရိကာမပယတ္တမည် ဘုန်းခြောက်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝါဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေ၊ မတုန်ထုပ်သောကြည်ညိုခြင်း၌၊ သမာဓးပဘဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏။ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ်သောဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ သန္တိဗ္ဗိကော၊ မြီးပွမ်းအပ်သော အရိယမဂ်ပညာဖြင့် ကီးလသာကိုးအောင်တော်မူတတ်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါးဟုဆိုအပ်သော တရားတော်မြတ်သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အရိယဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ ဖေဟိပထိကော၊ လာထုည့်ရှုထုည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်သည်။ ဩပနေယျိကော၊ မိမိစိတ်၌ကပ်၍ ဆောင်ခြင်း ကိုထိုက်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးတန်

ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ဟုဆိုအပ်သော ကိုးပါးသော တရားတော်မြတ်ကို၊
 ပစ္စတ္တံ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌၊ ဝိညာဟိ၊ ပညာရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊
 ဝေဒိဘဇ္ဈော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဓ္မဗ္ဗ
 သာဒေ၊ မတုန်ထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်
 စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဗ္ဗာပေတဗ္ဗာ၊ တည်
 စေအပ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်
 သားဖြစ်သောသံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၏၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားဖြစ်သော
 သံဃာတော်သည်၊ ဥဗ္ဗုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားဖြစ်သောသံဃာ
 တော်သည်၊ ဥာဟပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်အလိုငှါ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားဖြစ်သောသံဃာတော်
 သည်၊ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ အရိုအသေ
 ပြုထိုက်အောင်ကျင့်တော်မူ၏၊ ယဒိဗ္ဗိယာနိဗ္ဗာနံ၊ စက္ကာရိပုဂ္ဂိုလ်သယုဂါနိ၊
 အကြင်လေးယောက်သောယောကျ်ားမြတ်အစုံတို့သည်၊ ယဒိဗ္ဗိယေဣမေ
 အဗ္ဗုပုဂ္ဂိုလ်သုဂ္ဂလံ၊ အကြင်အသီးသီး ရှစ်ယောက်သော ယောကျ်ားမြတ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေဇေသေ
 သာဝကသံဃော၊ ထိုအစုံလေးယောက်အသီးအသီး ရှစ်ယောက်သော
 တပည့်သားသံဃာတော်သည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ဝိဇ္ဇာဝန်
 ဂုဏာဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးအပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏၊ ဟိဟုနေ
 ယျော၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏ အကျိုးငှါရှိသေစွာ စီရင်အပ်
 သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံ
 ကြည်၍ပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏၊ အဗ္ဗုထိကဇေဏီယော၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ လက်အရပ်ချိုခြင်းကို ပြုရာဖြစ်
 တော်မူ၏၊ ဇောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိ
 သော၊ ပုညဓေတ္တံ၊ ပုညဓေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ
 ၏ ဖိုက်ပျိုးချရာထယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဓ္မဗ္ဗသာဒေ၊ မတုန်ထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း၌၊
 သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်
 ကုန်၏၊ ပတိဗ္ဗာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပထဝီ
 ဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏ထည်းကောင်း၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်

၏သည်းကောင်း။ တေဇောဓာတုယာ၊ တေဇောဓာတ်၏သည်း ကောင်း။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏သည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏။ အညထက္ကံ၊ ကက္ခန္ဓ အစရှိသောသဘော၏တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ငါထုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်ထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်၏။ အညထက္ကံ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ တပါးသောအခြင်း အရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ နတေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ တကြတဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော တပည့်၏။ ဣဒံအညထက္ကံ၊ ဤအတ္တဘော၏တပါး သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ငါထုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်ထွပ် သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့် သည်၊ နိရယံဝါ၊ ငရဲသို့လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်နယောနိဝါ၊ တိရစ္ဆာန်၏အမျိုးသို့လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိဝိသယံဝါ၊ ဝိတ္တာထုံသို့လည်းကောင်း။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဝံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပထဝီဓာတု ယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏သည်းကောင်း၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်၏သည်း ကောင်း။ တေဇောဓာတုယာ၊ တေဇောဓာတ်၏သည်းကောင်း။ ဝါယောဓာ တုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏သည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုနံ၊ လေးပါးကုန် သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏။ အညထက္ကံ၊ ကက္ခန္ဓအစရှိသော သဘော၏ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဓမ္မေ၊ ထုရားတော်၌။ နတေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ (လ)။ သံစော၊ သံစာတော်၌။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်ထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ ဖြစ်သော တပည့်၏။ အညထက္ကံ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ် သည်၏အဖြစ်သည်။ နတေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ တကြတဿ၊ ထိုအရိယာ ဖြစ်သောတပည့်၏။ ဣဒံအညထက္ကံ၊ ဤအတ္တဘော၏ တပါးသောအခြင်း အရာဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝတ၊ စင်စစ်။ သံစော၊ သံစာတော်၌။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်ထွပ်သောကြည် ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိ ယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ နိရယံဝါ၊ ငရဲသို့လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်နယော

နိဝါတိ၊ ခုတ္တန်တို့၏အမျိုးသို့လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိဝိသီယံဝါ၊ ပြိတ္တာထုသို့
လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဋ္ဌာနံ၊ ထို
အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယေမိတ္ထေဝါ၊ အကြင်
အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယေအမဇ္ဈေဝါ၊
အကြင်ထိုထိုအမှုပြုဘွယ်ကိစ္စ၌ တကွဖြစ်ဘက်ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယေဥဘတိဝါ၊ အကြင်ယောက္ခမမိန်းမသူယောက္ခမ
ယောက်ျားသူထိုယောက္ခမမိန်းမသူယောက္ခမယောက်ျားသူတို့၏အပင်း
အသင်း၌ဖြစ်သော အဆွေအမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယေသာဇောဟိ
တေဝါ၊ အကြင်တူသော သွေးရှိသောအစ်ကိုညီအမ နှမစသော သူတို့ကို
လည်းကောင်း၊ အနုကမ္မေယျာသ၊ အစဉ်သနားကုန်ငြားအံ့၊ ယေစမိတ္တာပီ၊
အကြင်အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစ
အမဇ္ဈာဝါ၊ အကြင်ထိုထိုအမှုပြုဘွယ်ကိစ္စ၌ တကွဖြစ်ဘက်ဖြစ်သော အဆွေ
ခင်ပွန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယေစဥဘတိဝါ၊ အကြင်ယောက္ခမမိန်းမ
သူယောက္ခမယောက်ျားသူထိုယောက္ခမမိန်းမသူယောက္ခမ ယောက်ျားသူ
တို့၏အပင်းအသင်း၌ဖြစ်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစ
သာဇောဟိတာဝါ၊ အကြင်တူသော သွေးရှိသောအစ်ကိုညီအမနှမစသော
သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာ
အပ်၏ဟူ၍၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့ကုန်ငြားအံ့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေါ၊ သင်
တို့သည်၊ တေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူအစရှိသည်တို့ကို၊
တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤအရာ တို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊
ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေ
တဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
တေန၊ ထိုမြတ်စွာထူးရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ဝေ၏၊
ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊
ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊
ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊

မြတ်စွာဘုရားကို။ ဇေတဝန်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ ဘိ
 အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံသနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဝေါ
 ဘဝကို။ ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 ကိတ္တာဝတေ၊ အဘယ်မျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။
 ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ။ ကာမစာတုဝေပတ္တိံ၊ ကာမတုံဟုဆိုအပ်သော ကာမစာတံ၌ရင့်
 စေတတ်သော။ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်။ နာဘဝိဿ၊
 မဖြစ်ပြားအံ့။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမတုံ၌ဥပပတ္တိဘဝသည်။ ပညာယေထ
 အဝိနုခေါ၊ ထင်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ ကာမတုံ၌အကျိုးပေးတတ်သောကံမရှိသော်
 ကာမတုံ၌ဥပပတ္တိဘဝ၏ထင်ခြင်းသည်။ နောဟိနဟောတိဝေ၊ မဖြစ်သည်
 သာယျင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣတိ
 ခေါ၊ ဤသို့။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်။ ခေတ္တံ၊ ကောက်ပင်စ
 သည်တို့၏ပေါက်ရောက်ရာလယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါ
 ရဝိညာဉ်သည်။ ဇိဗ္ဗိ၊ ရှေးသဘွယ်ဖြစ်၏။ တဏှာ၊ ကာမတုံ၌တစ်တတ်သော
 တဏှာသည်။ သေဗ္ဗံ၊ ရေသဘွယ်ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝေဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည်
 တားမြစ်ပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူ
 သောအနှောင်အဖွဲ့ကိုကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ ဟိနာယ၊
 ယုတ်နိမ့်သော။ ကာမစာတုယာ၊ ကာမတုံဟုဆိုအပ်သောကာမစာတံ၌၊
 ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်။ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့တည်
 သည်ရှိသော်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနုပ္ပဝါတိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဟန်ဘဝသစ်၌
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ ဘဝေါ
 ဘာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ။ ရူပစာတုဝေပတ္တိံ၊ ရူပတုံဟုဆိုအပ်သောရူပစာတံ၌ရင့်စေတတ်
 သော။ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ နာဘဝိဿ၊ မဖြစ်ပြားအံ့။ ရူပဘဝေါ၊
 ရူပတုံ၌ဥပပတ္တိဘဝသည်။ ပညာယေထအဝိနုခေါ၊ ထင်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇေတံ၊ ဤရူပတုံ၌အ
 ကျိုးပေးတတ်သောကံမရှိသော် ရူပတုံ၌ဥပပတ္တိဘဝ၏ ထင်ခြင်းသည်။
 နောဟိနဟောတိဝေ၊ မဖြစ်သည်သာယျင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
 ယျော့ကံ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။
 ခေတ္တံ၊ ကောက်ပင်စသည်တို့၏ပေါက်ရောက်ရာလယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၏။

ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့သတ္တဝယ်ဖြစ်၏။ တဏှာ၊ ရူပသံ့၌ တစ်တတ်သော တဏှာသည်။ သေဉ္စဟော၊ ရေသတ္တဝယ်ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည်တားမြစ်ပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ မဇ္ဈိမာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ဓာတုယာ၊ ရူပသံ့ဟုဆိုအပ်သောရူပဓာတ်၌၊ ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့တည်သည်ရှိသော်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနတ္ထဝါထိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အရူပဓာတုဝေပက္ကံ၊ အရူပသံ့ဟုဆိုအပ်သော အရူပဓာတ်၌ရင့်စေတတ်သော၊ ကမ္မဗ္ဗ၊ ကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ နာဘာဝိဿ၊ မဖြစ်ငြားအံ့၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပသံ့ဟုဆိုအပ်သော အရူပဓာတ်၌ ဥပပတ္တိဘဝသည်၊ ပညာယေထအဝိနူခေါ၊ ထင်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အရူပသံ့၌အကျိုးပေးတတ်သောကံမရှိသော်၊ အရူပသံ့၌ ဥပပတ္တိဘဝ၏ထင်ခြင်းသည်၊ နောတိနဟောတိ၊ ဧဝံ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ခေတ္တံ၊ ကောက်ပင်စသည်တို့၏ပေါက်ရောက်ရာလယ်မြေသတ္တဝယ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်၊ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့သတ္တဝယ်ဖြစ်၏။ တဏှာ၊ အရူပသံ့၌တစ်တတ်သောတဏှာသည်၊ သေဉ္စယော၊ ရေသတ္တဝယ်ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည်တားမြစ် ပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော၊ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပဏိတာယ၊ မြတ်သော၊ ဓာတုယာ၊ အရူပသံ့ဟု ဆိုအပ်သောအရူပဓာတ်၌၊ ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့တည်သည်ရှိသော်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနတ္ထဝါထိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘန်ဘဝ၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယတ္တာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

၏။တေန၊ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။
 (ထ)အာယသ္မာအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ဘဝဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ထေပစနံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဈေျောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ဈေျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဝေါ၊ဘဝကို၊ဘဝေါထိ၊ဘဝ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ကိတ္တဝံတော၊အဘယ်သူ
 သောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘဝေါ၊ဘဝသည်၊ ဟောတိနုခေါ၊ဖြစ်သနည်း။
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈေျောက်၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ကာမဓာတုဝေပက္ကံ၊
 ကာမဘုံဟုဆိုအပ်သော ကာမဓာတ်၌ရင့်စေတတ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ကုသိုလ်
 ကံအကုသိုလ် ကံသည်သည်။ နာဘပိဿ၊ မဖြစ်ပြားအံ့၊ ကာမဘဝေါ၊
 ကာမဘုံဟုဆိုအပ်သောဥပပက္ကံဘဝသည်၊ပညာယေထအဓိနုခေါ၊ထင်ရာ
 အံ့လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဇေတံ၊
 ဤသို့ကာမဘုံ၌အကျိုးပေးတတ်သောကံမရှိသော် ကာမဘုံ၌ဥပပက္ကံဘဝ
 ၏ထင်ခြင်းသည်။ နောတိနုဟောတိဇေ၊မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈေျောက်၏။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ ကမ္မံ၊
 ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်။ ခေတ္တံ၊ ကောက်ပင် စသည်တို့၏ပေါက်
 ရောက်ရာလယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်။
 ဗိဇ္ဇံ၊မျိုးစေ့သဘွယ်ဖြစ်၏။တဏှာ၊ကာမဘုံ၌တပ်တတ်သောတဏှာသည်။
 ဝေဋ္ဌဟော၊ရေသဘွယ်ဖြစ်၏။အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊အဝိဇ္ဇာသည်တားဖြစ်စိတ်
 ပင်အပ်ကုန်သော၊ တဏှာသံယောဇနာနံ၊တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်
 အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊သက္ကာနံ၊သက္ကဝါတို့အား၊ ဟိနာယ၊ယုတ်နိဉ့်သော၊ဓာတု
 ယ၊ကာမဘုံဟုဆိုအပ်သောကာမဓာတ်၌၊စေတနာ၊ကံဟုဆိုအပ်သောစေ
 တနာသည်။ပတိဗ္ဗိတာ၊တည်၏။ပတ္တနာ၊ကံဟုဆိုအပ်သောတောင့်တခြင်း
 သည်။ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့တည်သည် ရှိတော်။ အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌၊ ဝုနတ္တဝါထိနိဗ္ဗတ္တံ၊ထာန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ရူပဓာတုဝေပက္ကံ၊ရူပဘုံဟုဆိုအပ်သောရူပဓာတ်
 ၌ရင့်စေတတ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံသည်သည်။ နာဘပိဿ၊မဖြစ်
 ပြားအံ့၊ရူပဘဝေါ၊ရူပဘုံ၌ဥပပက္ကံဘဝသည်၊ပညာယေထအဓိနုခေါ၊ထင်
 ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊
 ဇေတံ၊ ဤသို့ရူပဘုံ၌အကျိုး ပေးတတ်သော ကံမရှိသော် ရူပဘုံ၌ဥပပက္ကံ
 ဘဝ၏ထင်ခြင်းသည်။ နောတိနုဟောတိဇေ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈေျောက်၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၃၇၀

ကမ္ဘံကုသိုလ်ကံသည်၊ ခေတ္တံ၊ ကောကံပင်စသည်တို့၏ပေါက်ရောက်ရာ
လယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်သည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့
သဘွယ်ဖြစ်၏။ တဏှာ၊ ရူပတုံ၌တပ်တတ်သောတဏှာသည်၊ သေဉ္စဟော၊
ရေသဘွယ်ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည်တားမြစ် ပိတ်ပင်အပ်
ကုန်သော၊ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့
ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ မဇ္ဈိမာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊
ဓာတုယာ၊ ရူပတုံဟုဆိုအပ်သောရူပဓာတ်၌၊ စေတနာ၊ ကံဟုဆိုအပ်သော
စေတနာသည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ပတ္တနာ၊ ကံဟုဆိုအပ်သောတောင့်တ
ခြင်းသည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့တည်သည်ရှိသော်၊ အာယတိံ၊
နှောင်အခါ၌၊ ဝုနုပ္ပဝါတိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တတန်တဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အရူပဓာတုဝေပတ္တိ၊ အရူပတုံဟုဆိုအပ်သောအရူ
ပဓာတ်၌ရင့်စေတတ်သော၊ ကမ္မဉ္စကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ နာတဝိဿ၊
မဖြစ်ငြားအံ့၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပတုံ၌ဥပပတ္တိဘဝသည်၊ ပညာယေထ
အဝိနုခေါ၊ ထင်ရာအံ့စော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာထုရား၊ ဧတံ၊ ဤသို့အရူပတုံ၌အကျိုးပေးတတ်သော ကံမရှိသော်
အရူပ၌တုံဥပပတ္တိဘဝ၏ထင်ခြင်းသည်၊ နောဟိနဟောတိဝေ၊ မဖြစ်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ကမ္ဘံကုသိုလ်ကံသည်၊ ခေတ္တံ၊ ကောကံပင်စသည်တို့
၏ပေါက်ရောက်ရာလယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်
သည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့သဘွယ်ဖြစ်၏။ တဏှာ၊ အရူပတုံ၌ တပ်တတ်သော
တဏှာသည်၊ သေဉ္စဟော၊ ရေသဘွယ်ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ
သည်တားမြစ်ပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော၊ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်း
ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပဏီတာ
ယ၊ မြတ်သော၊ ဓာတုယာ၊ အရူပတုံ ဟုဆိုအပ်သော အရူပဓာတ်၌၊
စေတနာ၊ ကံဟုဆိုအပ်သောစေတနာသည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ပတ္တနာ၊
ကံဟုဆိုအပ်သောတောင့်တခြင်းသည်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့
တည်သည်ရှိသော်၊ အာယတိံ၊ နှောင်အခါ၌၊ ဝုနုပ္ပဝါတိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တတန်တဝ
သစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဧတေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒုခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသေး။ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အစာစာ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝီလဗ္ဗတံ၊ အလေ့အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ ပြုငြင်သဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကို ပြုခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို သုံးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနဿာရံ၊ အထင်အားဖြင့် ဖြစ်သော မြတ်သော နိဗ္ဗာန် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ထူးသည်။ သပထံ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမေးအပ်သော ပြဿနာ၌။ ဧကံ၊ သေနေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ နခေါဗျာကာထဗ္ဗံ၊ မဖြေဆိုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဟေနဟိ၊ ထိုသို့စင်စစ်အားဖြင့် မဖြေဆိုသင့်ပြီထကား။ ဝိဘဇဿ၊ ဝေဘန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝီလဗ္ဗတံ၊ အလေ့အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ယံဇိဝိတံ၊ အကြင် ပြုငြင်သဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကို ပြုခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ယံဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မြတ်သော အကျင့်ကို သုံးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ယံဥပဋ္ဌာနဿာရံ၊ အကြင်အထင်အားဖြင့် ဖြစ်သော မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သေဝတော၊ မြှဲစင်သော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အက္ခသလ္လာ၊ အက္ခသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတိဝဗန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ဣသလ္လာ၊ ဣသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝီလဗ္ဗတံ၊ အလေ့အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ ပြုငြင်သဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကို ပြုခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို သုံးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနဿာရံ၊ အထင်အားဖြင့် ဖြစ်သော မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ အပထံ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးမရှိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝီလဗ္ဗတံ၊ အလေ့အကျင့်

ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံဇိဝိတံ၊ အကြင်ပြုပြင်သဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကိုပြုခြင်း
 ၌အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မြတ်သောအ
 ကျင့်ကိုသုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံဥပဋ္ဌာနသင်္ခရံ၊ အကြင်အထင်အား
 ဖြင့်ဖြစ်သော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သေဝထော၊ မြဲဝသော၊
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
 တို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ သီလဗ္ဗတံ၊ အလေ့အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ ပြုပြင်သဖြင့်
 ပြုအပ်သော အမှုကိုပြုခြင်း၌အားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုသုံးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနသင်္ခရံ၊
 အထင်အားဖြင့် ဖြစ်သောမြတ်သော နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း။ သပလံ၊
 အသိုရှိအပ်သောအကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဣဒံဝစံ၊
 ဤစကားကို၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်
 ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမနုညော၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်တော်မူ
 သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမနုညော၊ ကောင်းစွာနှစ်
 သက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ ထက်ျာရစ်
 လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲဝေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တေ၊ အာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အပိ၊
 ပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွား၍မကြာမြင့်မီ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အာနန္ဓော၊ အာနန္ဒာသည်၊ သေခေါ၊ သေကွသတည်း၊ ပန၊ ထိုသို့
 သေကွသဖြစ်သော်လည်း၊ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာအား။ ပညာယ၊ ပညာအား။
 သမသမော၊ ထပ်တူထပ်မျှတူသောသူသည်၊ သုလဘဂ္ဂေါ၊ ရလွယ်သော
 သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဟေ၊ န၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဝေ၊ န၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္က

မိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွံ၊ ရိုသေစွာ
 ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီး
 သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရား
 ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ဝျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ ယေသံဂန္ဓဇာတာနံ၊ အကြင်နံ
 သာဗျိုးတို့၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်။ အနုဝါတံယေဝ၊ လေအကြေသို့သာလျှင်၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ပဗ္ဗိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နောဂစ္ဆတိ၊ မသွားနိုင်၊ တာနိ
 ဂန္ဓဇာတာနိ၊ ထိုနံသာဗျိုးတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး တို့တည်း။
 ဤဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မူလဂန္ဓော၊
 အမြစ်၏အနံ့လည်းကောင်း။ သာဓုဂန္ဓော၊ အနှစ်၏အနံ့လည်းကောင်း။ ဝုဗ္ဗ
 ဂန္ဓော၊ အပွင့်၏အနံ့လည်းကောင်း။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေသံဂန္ဓဇာတာနံ၊ အကြင်နံသာဗျိုး
 တို့၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတံယေဝ၊ လေအကြေသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွားနိုင်၏။ ပဗ္ဗိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နောဂစ္ဆတိ၊ မသွားနိုင်၊ တာနိဂန္ဓဇာတာ
 နိ၊ ထိုနံသာဗျိုးတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား။ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊ အကြင်နံသာဗျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါ
 တံပိ၊ လေအကြေသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊ အကြင်
 နံသာဗျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ပဗ္ဗိဝါတံပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
 နိုင်၏။ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊ အကြင်နံသာဗျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါ
 တပဗ္ဗိဝါတံပိ၊ လေအကြေလေညာသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ကိပ္ပိ၊
 တရံတရသော၊ တံဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံသာဗျိုး သည်။ အတ္ထိဒူခေါ၊ ရှိပါအံ့လော။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊
 အကြင်နံသာဗျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတံပိ၊ လေအကြေသို့လည်း။
 ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊ အကြင်နံသာဗျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊
 အနံ့သည်။ ပဗ္ဗိဝါတံပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ယဿဂန္ဓ
 ဇာတဿ၊ အကြင်နံသာဗျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတပဗ္ဗိဝါတံပိ၊
 လေအကြေလေညာသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ တံဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံသာဗျိုး
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား။ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊ အကြင်နံသာဗျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။
 အနုဝါတံပိ၊ လေအကြေသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ယဿဂန္ဓဇာတဿ

အကြင်နံသာမျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်၊ ပဋိဝါတံဝိ၊ လေညာသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊
 သွားနိုင်၏၊ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊ အကြင်နံသာမျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်၊
 အနုဝါတပဋိဝါတံဝိ၊ လေအကြောလေညာသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏၊
 တံဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံသာမျိုးသည်၊ ကတမဉ္စပန၊ အတယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဪ့ောက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဣဓေ၊ ဤလောက၌၊ ယထိံ၊ ဂါမေဝါ၊
 အကြင်ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ယထိံ၊ နိဂမေဝါ၊ အကြင်နိဂုံး၌လည်းကောင်း၊
 ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊
 ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာထော်
 ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော
 သူတပေး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကာမေသုဗိစ္စာစာရာ၊ မသွားလာ အပ်သောအရာတို့၌ တောက်ပြန်၍ကုင့်
 ခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်း
 သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရာ
 မေရယမဇ္ဇပမာဒဗ္ဗာနာ၊ မူးယစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောသုရာငါးပါးမေရယ
 ငါးပါးတို့ကို သောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ် စေတနာမှ၊ ပဋိ
 ရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဂ
 တမထမဇ္ဈေရေန၊ ကင်းသောဝန်တိုခြင်း တည်းဟူသော အညစ်အကြေး
 ရှိသောစေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မာစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန်ကြခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပယထပါဏိ၊ ဆေးကြောအပ်သောထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါဿဂ္ဂရ
 တော၊ စွန့်လွတ်ခြင်း၌ပွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းခြင်း
 ဌာသင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိတာဂရတော၊ ပေးလှူခြင်းဝေတာန်ခြင်း၌ပွေ့
 လျော်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ပိုးအုပ်၍နေ၏၊ ဒိသာသု၊
 အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌၊ အဓကမိနာမဂါမေဝါ၊ ဤမည်သောရွာ၌လည်း
 ကောင်း၊ အဓကမိနာမနိဂမေဝါ၊ ဤမည်သော နိဂုံး၌လည်းကောင်း၊
 ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်း

ကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံစံ၊ သံစာတော်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ။ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုပ္ပိစ္ဆာစာရာ၊ မသွားသာအပ်သောအရာတို့၌ ဘောက်ပြန်၍ကျင့်ခြင်းမှ။ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ။ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂုဏမေရယမဇ္ဇမမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော သုရာငါးပါး မေရယငါးပါးတို့ကိုသောက်စားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်စေတနာမှ။ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဂတမလမဇ္ဈေရေန၊ ကင်းသောဝန်တို့ခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန်ကြဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယတပါဏီ၊ ဆေးကြောအပ်သော ထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါသာဂုဋတော၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ပွေ့ထျော်သည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းခြင်းငှါ သင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိတာဂရတော၊ ပေးလှူခြင်း ဝေသာန်ခြင်း၌ ပွေ့ထျော်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ပိုးအုပ်၍နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုသရဏဂုံသီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ သရဏဂုံ သီလစသော ကျေးဇူးကို၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အရကတ္ထိံနာမဂါမေဝါ၊ ဤမည်သောရွာ၌လည်းကောင်း၊ အရကတ္ထိံနာမနိဂမေဝါ။ ။ ဤမည်သော နိဂုံး၌လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ဝုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံစံ၊ သံစာတော်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ ပဗ္ဗိရိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (လ) သူ့ဆုမေရယမဇ္ဈမမာဒဋ္ဌာနာ မူးယစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော သုရာငါးပါးမေရယငါးပါးတို့ကိုသောက်စား

ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်စေတနာမှ၊ ပဋိဝိရုတော၊ ကြဉ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိလဝါ၊ ဘိလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊
 ကောင်းသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဂတမထမဇ္ဈေရေန၊
 ကင်းသောဝန်တိုခြင်းတည်း ဟူသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ စေတသာ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ မုတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယတပါဏိ၊
 ဆေးကြောအပ်သောထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါဿဂ္ဂရတော၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌
 မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းခြင်းငှါ သင့်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒါနသံဝိသာဂရတော၊ ပေးပျံ့ခြင်း ဝေတန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊
 အဂါရုံ၊ အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထို
 သရဏဂုံ ဘိလနှင့် ပြည့်စုံသော သူ၏။ ဝဗ္ဗံ၊ သရဏဂုံ ဘိလစသော
 ကျေးဇူးကို၊ ဒေဝတာဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယဿဂန္ဓ
 ဇာတဿ၊ အကြင်အနံ့မျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတံဝိ၊ ထေအကြေသို့
 လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ယဿဂန္ဓဇာတဿ၊ အကြင်အနံ့မျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊
 အနံ့သည်။ ပဋိဝါတံဝိ၊ လေညာသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ယဿဂန္ဓ
 ဇာတဿ၊ အကြင်အနံ့မျိုး၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတပဋိဝါတံဝိ၊
 ထေအကြေထေညာသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ တံဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုအနံ့
 မျိုးသည်၊ ဣဒံခေါဣဒံ၊ ဤသရဏဂုံထိထကျေးဇူးသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ \ \ ၊ ဝုပ္ပဂန္ဓော၊ ပန်းတို့၏အနံ့သည်၊
 ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ နုတေ၊ မသွားနိုင်၊ စန္ဒနံဝါ၊ စန္ဒကူး၏အနံ့သည်လည်း
 ကောင်း၊ တဂ္ဂရံဝါ၊ တောင်ဇလပ်ပန်း၏အနံ့သည်လည်းကောင်း၊ မလ္လိကာ
 ဝါ၊ ကြက်ရုံးပန်း၏ အနံ့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ နုတေ၊
 မသွားနိုင်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဂန္ဓောစ၊ သရဏဂုံဘိလစသော
 အနံ့သည်ကား၊ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ ဇတိ၊ သွားနိုင်၏။ သပ္ပုရိသော၊
 သူတော်ကောင်းသည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကို၊ ဂုဏဂန္ဓေန၊
 သရဏဂုံ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်း ဟူသောအနံ့ဖြင့်၊ ဗဝါယတိ၊
 လှိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒပသည်၊ ဇေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်ထေဇဏီ၊ ဥပသင်္ကမိ
 ဝိတွားကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ
 ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေ
 ပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊
 အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်ထော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဘိဘူ
 နာမ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ သာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သောတပည့်
 သည်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မထုံ၌၊ ဝိတော၊ တံည်လျက်၊ သဟသိလောက
 ဓာတု၊ တထောင်သောထောကဓာတ်ကို၊ သဇေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေထိ၊
 သိစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်ရှိက်၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပါ၏။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်ရှိက်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊
 မှတ်ယူအပ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေ
 သာတို့မှလွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအား
 ဖြင့်ပြားသော ခပ်သိမ်းသော စာရားတို့ကိုမတောက်မပြန် သယန္တု၊ ဥာဏ်
 ဖြင့်မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင် သာယျင်သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါ
 ဗန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ကိံတကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သောအရပ်
 ကို၊ သဇေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေထု၊ သိစေခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သော၊ ထိုအဘိ
 ဘူအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ သာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတည်း၊ တထာဂ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ အပ္ပမေယျာ၊ တရံတယောက်သောသူနှင့်မနှိုင်း
 ယှဉ်အပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယဋီခေါ၊ နှစ်ကြိမ်
 မြောက်သည်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကား၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊
 အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်ထော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဘိဘူ
 နာမ၊ အဘိဘူအမည်ရှိသော၊ သာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သောတပည့်
 သည်၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဝိတော၊ သည်လျက်၊ သဟသိလောက
 ဓာတု၊ တထောင်သောထောကဓာတ်ကို၊ သဇေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေထိ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၃၇၉

ထိစေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပါ၏။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူ
 အပ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ
 လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခတ အားဖြင့်ပြား
 သောခပ်ထိမ်းသောတရားကို မဘောက်မဖြန့်သယန္တု၊ ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလို
 လိုကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ထိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်ကား၊ ကိံဝတကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သောအရပ်ကို၊ သရေန၊
 အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ၊ ထိစေခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သော၊ ထိုအဘိဘူအမည်ရှိ
 သောရဟန်းသည်၊ သာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတည်း၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့ကို၊ အပ္ပမေယျာ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတိယမ္ဗိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။
 အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 ယျောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သိဒ္ဓိဿ၊ သိဒ္ဓိ
 အမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဘိဘူနာမ၊ အဘိဘူ
 အမည်ရှိသော၊ သာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ဗြဟ္မဇော
 ကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ဦးတော၊ တည်ထွက်၊ သဟသိလောကဓာတုံ၊ တထောင်
 သောထောကဓာတ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေထိ၊ ထိစေနိုင်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်
 မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပါ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗု
 ခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသောခပ်ထိမ်းသော တရားတို့ကို
 မဘောက်မဖြန့် သယန္တု၊ ဉာဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်
 ထိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ကိံဝတကံ၊
 အဘယ်မျှလောက်သောအရပ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ၊ ထိစေ
 ခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သဟသိ၊ တထောင်သော၊ ဂုဇ္ဇနိကာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော၊
 လောကဓာတု၊ ထောကဓာတ်ကို၊ သုတာ၊ ကြားဘူး၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟံ၊ အကြင်အကျဉ်းဖြစ်သောထောကဓာတ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသေယျ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားကုန်၍၊ ဟိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဓာဓေယျံ၊ ငှက်ကုန်ရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ထိုအကျဉ်းဖြစ်သောထောကဓာတ်ကိုဟောခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတည်း၊ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ထိုအကျဉ်းဖြစ်သောထောကဓာတ်ကိုဟောခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့သျှောက်ဆိုတပြီးကား၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သုတာဟိ၊ နာဦးလော၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနထိကရောဟိ၊ နှလုံးတွင်းလော၊ အဟိ၊ ဝါတုရားသည်၊ တာဝထိသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ သေရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယာသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စသော၊ ဝိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအရပ်သို့၊ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လ-နေ-တို့သည်၊ ပရိဟရန္တိ၊ ထုတ်ထည်ကုန်၏။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ ဝိရောစနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်ဖြင့်၊ သဟဿဓာတုလောကော၊ တထောင်သောလောကဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထိံ၊ သဟဿဓာတုလောကော၊ ထိုတထောင်သောလောကဓာတ်၌၊ စန္ဒာနံ၊ ထတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ သူရိယာနံ၊ နေတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ ထိနေရူပဗ္ဗတရာဇာနံ၊ မြင်းရိတ်တောင်မင်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗုဒိပါနံ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ အပရဂေါယာနာနံ၊ အပရဂေါယာနကျွန်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရကုဏ္ဍံ၊ ဥတ္တရကုဏ္ဍကျွန်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိမဟာသရဒ္ဓသဟဿာနိ၊ လေးထောင်သော မဟာသရဒ္ဓရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိမဟာရာဇသဟဿာနိ၊ လေးထောင်သောမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စာတုမဟာ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၃၀၁

ရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇိသံတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်သည်။ ကောင်း၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာသံတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်သည်။ ကောင်း၊ ယာမာနံ၊ ယာမာသံတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်သည်။ ကောင်း၊ တုထိတာနံ၊ တုထိတာသံတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်သည်။ ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရတီနံ၊ နိဗ္ဗာနရတီသံတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်သည်။ ကောင်း၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တီနံ၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တီ သံတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်သည်။ ကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေကာနံ၊ ဗြဟ္မာသံတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သည်သည်။ ကောင်း၊ အတ္ထိဂှိ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အဟံ၊ ဤတထောင်သောထောကဓာတ်ကို၊ သဟဿံ၊ တထောင်အရေ အတွက်ရှိသော၊ ဂုဇ္ဇနိကာ၊ အကျဉ်း ဖြစ်သော၊ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ သဟဿံ၊ တထောင်အရေအတွက်ရှိသော၊ ဂုဇ္ဇနိကာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သော။ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်သည်။ အတ္ထိဂှိ၏။ တာဝတာ၊ ထိုတထောင်သောလောကဓာတ်အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သဟဿံ၊ တထောင်ဖြင့် မြောက်၍ရေတွက်အပ်သော၊ ဓာတုလောကောစ၊ လောကဓာတ်သည်။ အတ္ထိဂှိ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အဟံ၊ ဤတထောင်သောထောကဓာတ်ကို၊ နိဗ္ဗာသဟဿံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် တထောင်ဖြင့် မြောက်၍ ရေတွက်အပ်သော၊ မဇ္ဈိမိကာ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ နိဗ္ဗာသဟဿံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်တထောင်ဖြင့် မြောက်၍ရေတွက်အပ်သော၊ မဇ္ဈိမိကာ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ လောကဓာတု၊ တထိန်းသောလောကဓာတ်သည်။ အတ္ထိဂှိ၏။ တာဝ၊ ထိုတထိန်းသော လောကဓာတ်အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သဟဿံ၊ တထောင်ဖြင့်မြောက်၍ ရေတွက်အပ်သော၊ ဓာတုလောကောစ၊ လောကဓာတ်သည်။ အတ္ထိဂှိ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ အဟံ၊ ဤကုဋေတထိန်းသော လောကဓာတ်ကို၊ တိသဟဿံ၊ သုံးကြိမ်မြောက် တထောင်ဖြင့်မြောက်၍ ရေတွက်အပ်သော၊ မဟာသဟဿံ၊ များသောထောင်ဖြင့်မြောက်၍ရေတွက်အပ်သော၊ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တထာဝတော၊ ငါတုရားသည်။ အာကင်္ခမနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ တိသဟဿံ၊ မဟာသဟဿံ၊ လောကဓာတု၊ ကုဋေတထိန်းသော လောကဓာတ်ကို။ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာဏပယျ၊ ထိစေနိုင်ရာ၏။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်အမှတ်မရှိသော

အရပ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ အာကဇီယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တာဝတာပိ၊ ထိုမျှလောက်အမှတ်မရှိသော အရပ်ကိုလည်း၊ သရေန၊ သံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျ၊ သိစေနိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိသဟာသိမဟာ သဟာသိလောဓာတုံ၊ ကုဋေတထိန်းသောလောကဓာတ်ကို၊ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျ၊ သိစေနိုင်ရာသနည်း။ ယာဝဘ၊ အကြင်မျှလောက်အမှတ်မရှိသော အရပ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ အာကဇီယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တာဝတာပိ၊ ထိုမျှလောက်လည်း၊ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျ၊ သိစေနိုင်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဣဓ၊ ဤလောကဋ္ဌိတတာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တိသဟာသိမဟာ သဟာသိလောဓာတုံ၊ ကုဋေ တထိန်းသောလောကဓာတ်ကို၊ ဩဘာသေန၊ အရောင်အထင်းဖြင့်၊ ပရေယျ၊ နှံ့စေရာ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ တံအာထောကံ၊ ထိုအထင်းကို၊ သဗ္ဗာနေယျံ၊ ထိုကုန်ရာ၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ တတာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ တိသဟာသိမဟာ သဟာသိလောကဓာတုံ၊ ကုဋေတထိန်းသောလောကဓာတ် သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျ၊ သိစေနိုင်ရာ၏။ ယာဝတာပန၊ အကြင်မျှလောက်အမှတ်မရှိသော အရပ်ကို၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ အာကဇီယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တာဝတာပိ၊ ထိုမျှလောက်သော အမှတ်မရှိသော အရပ်ကိုလည်း၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဝိညာပေယျ၊ သိစေနိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားက မိန့်တော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာယသ္မန္တုဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယိကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ယဿမေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တာဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံမဟိန္ဒိကော၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ ဧဝံမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနန္ဒတော်ရှိ၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဧဝံမဟိန္ဒိကဿ၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဧဝံမဟာနူဘာဝဿ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနန္ဒတော်ရှိသော၊ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၃-အာနန္ဒဝဂ်၊ ၃၀၃

သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဘိုးပဋိလာဘော၊ ရခြင်းသည်၊ ဝတဇကန္တေန၊ စင်စစ်
သဖြင့်၊ လာဘာလာဘော၊ ကောင်းစွာရတော် မူသည်မည်၏၊ တဿ
မေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဝတဇကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာရအပ်
သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ အာယသ္မာဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒ
အာနန္ဒာကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်
သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝဿော၊ အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သတ္တဝ၊
ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံမဟိန္ဒိ၊ ကော၊ ဤသို့သော
တန်ခိုးရှိသည်၊ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့သော အာနန္ဒဘော်ရှိသည်၊ ယဒိ
ထိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တုယံ၊ သင်အား၊
ဣံ၊ အဘယ်အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ အရှင်ဥဒါယိက ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ဥဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယိကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကား
ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊
ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုလင့်၊ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ အာနန္ဒော၊
အာနန္ဒာသည်၊ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဝ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယံ၊
သေခြင်းကို၊ သစေကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊
တေနုစိက္ကပ္ပဿဒေန၊ ထိုသို့ငါ့ဘုရားနှိုက် စိတ်၏ကြည်ညို ခြင်းကြောင့်၊
သတ္တကုတ္တု၊ ယေဝ၊ ခုနစ်ကြိမ်သာလျှင်၊ ဒေဝေယု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဒေဝရန္တံ၊
နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေယျ၊ ပြုစေရာ၏၊ သတ္တကုတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊
ဣမတ္ထိံ၊ ယေဝ၊ ဧပေ၊ ဤဇမ္ဗူဒိဝိကျွန်း၌သာလျှင်၊ မဟာရန္တံ၊ ကြီးစွာသော
စကြာမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေယျ၊ ပြုစေရာ၏၊ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ အဝိစ၊
စင်စစ်သော်ကား၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အာနန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ အာနန္ဒဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိ
တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တတြ၊ ထိုအာနန္ဒဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်
ကား၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒပရိဗိုဇ် ထည်းကောင်း၊ အာဇီဝကော၊ အာဇီဝက
တက္ကတွန်းထည်းကောင်း၊ သက္ကော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသောသာကီဝင်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

မင်းသားလည်းကောင်း၊ နိဂဇ္ဈော၊ နိဂဇ္ဈာလည်းကောင်း၊ သမာဒေပကော၊ အဆွေခင်ပွန်းအဆွေခင်ပွန်း၏အမျိုးတို့ကို ရတနာသုံးပါး၌ဆောက်တည်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသုံးပါးလည်းကောင်း၊ ထထာ၊ ထိုမြို့၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသုံးပါး လည်းကောင်း၊ ဝီရိယဗ္ဗတံ၊ အထွေ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဝန္တဇာတံ၊ သရဏဂုံဝီရိယစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော အနံ့ လည်းကောင်း၊ ဂုဇ္ဇနီစ၊ ဂုဇ္ဇနီလောကဓာတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

တိကနိပါတ်ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၄-သမထဝဂ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမထဿ၊ ရဟန်း၏၊ သမဏိယာနိ၊ ရဟန်း၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏကရဏိယာနိ၊ ရဟန်းသည်ပြုအပ်သောကိစ္စတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကထမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဓိဝီရိယသိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိဝီရိယသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း လည်းကောင်း၊ အဓိပိတ္တသိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိပိတ္တသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အဓိပညာသိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိပညာသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သမထဿ၊ ရဟန်း၏၊ သမဏိယာနိ၊ ရဟန်း၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏကရဏိယာနိ၊ ရဟန်းသည်ပြုအပ်သောကိစ္စတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊ ဟုရှေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အဓိဝီရိယသိက္ခာသမာဒါနော၊ အဓိဝီရိယသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္နေ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဓိပိတ္တသိက္ခာသမာဒါနော၊ အဓိပိတ္တသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္နေ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဓိပညာသိက္ခာသမာဒါနော၊ အဓိပညာသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္နေ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုနီတရားတို့၊ သေယျထာဝရဗျာဓိတရားတို့၊ ဝိဇ္ဇာတရား၊
 မြည်းသည်၊ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဗ္ဗောဆုံးမလောကီသောနွားတည်း။
 အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဗ္ဗောဆုံးမလောကီသောနွားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ရဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍၊ ဂေါဏာနံ၊ နွားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇိတောဝိဇ္ဇိတော၊ နောက်မှ
 နောက်မှ၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်
 မည်းသည်၊ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဗ္ဗောဆုံးမလောကီသောနွားတည်း။
 အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဗ္ဗောဆုံးမလောကီသောနွားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ရဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍၊ ဂေါဏာနံယေဝ၊ နွားတို့၏သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇိတော
 ဝိဇ္ဇိတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဿ၊ ထိုမြည်း၏၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ ဟောတိသေယျ
 ထာဝရိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့နွား၏အဆင်းနှင့်တူသောသဘော
 ရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ သရောမ
 အသံသည်၊ ဟောတိသေယျထာဝရိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တာဒိသော၊ ထိုနွားတို့၏
 အသံနှင့်တူသော သဘောရှိသော၊ သရော၊ အသံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့သည်၊ ဟောတိသေယျထာဝရိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တာဒိသံ၊
 ထိုနွားတို့၏ အနံ့နှင့်တူသောသဘောရှိသော၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့သည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ သော၊ ထိုမြည်းသည်၊ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဗ္ဗောဆုံးမလောကီ
 သောနွားတည်း။ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဗ္ဗော ဆုံးမလောကီသောနွား
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရဝိတွာ၊ မြည်တမ်း၍၊ ဂေါဏာနံယေဝ၊ နွားအပေါင်း၏
 သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇိတောဝိဇ္ဇိတော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနီတရားတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဣတိ၊ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။
 ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ ဝိဇ္ဇိတောဝိဇ္ဇိ
 တော၊ နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။
 အဟိတိ၊ ငါသည်လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုလျက်၊
 ဘိက္ခုသံဃာသော၊ ရဟန်းအပေါင်း၏သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇိတောဝိဇ္ဇိတော၊ နောက်
 မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဘိဝ
 မရှိသောသူ၏၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ နံ၊ ဘိဝနှင့်ပြည့်စုံသော
 ရဟန်းတို့၏၊ အဓိဝီလသိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိဝီလသိက္ခာကိုဆောက်

တည်ခြင်း၌၊ ဆန္ဒော၊ ထက်သောဆန္ဒသည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တာဒိသော၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းတို့၏ဆန္ဒနှင့်တူသောသဘောရှိသော။ ဆန္ဒော၊ ထက်သောဆန္ဒသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညေ့သံ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဓိပတ္တုသိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိပတ္တုသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၌၊ ဆန္ဒော၊ ထက်သောဆန္ဒသည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တာဒိသော၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒနှင့်တူသော သဘောရှိသော။ ဆန္ဒော၊ ထက်သောဆန္ဒသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညေ့သံ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဓိပတ္တု သိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိပတ္တုသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၌၊ ဆန္ဒော၊ ထက်သောဆန္ဒသည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တာဒိသော၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းတို့၏ဆန္ဒနှင့်တူသောသဘောရှိသော။ ဆန္ဒော၊ ထက်သောဆန္ဒသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထိုသီလမရှိသောသူသည်။ အဟံဝိ၊ ငါသည်ထည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ အဟံဝိ၊ ငါသည်ထည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုချက်။ ဘိက္ခုသံစာသေဝ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏သာလျှင်။ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှနောက်မှ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တုမှတိ၊ သင်တို့သည်။ အဓိပတိသိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိပတိသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဓိပတ္တုသိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိပတ္တုသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဓိပတ္တုသိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိပတ္တုသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဿကဿ၊ လယ်ထုပ်သမားဖြစ်သော၊ ဝဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတို့၌၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်။ ဣမာနိတိဏံ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဇီဏံ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတံမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောက၌။

ကဿကော၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ပဋိကရွေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ သုကဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာထွန်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပဋိကရွေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ သုကဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာထွန်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သုမတ္တိကတံ၊ မြေကိုကောင်းစွာပြုသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သုမတ္တိကတံ၊ မြေကိုကောင်းစွာပြုသည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ကာလေန၊ မျိုးစေ့တို့ကိုတည်စေသင့်သော ကာလ၌၊ ဗိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ ကာလေန၊ မျိုးစေ့တို့ကိုတည်စေသင့်သောကာလ၌၊ ဗိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်းစေ၍၊ သမယေန၊ ရေသွင်းသင့်ထုတ်သင့်သောကာလ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဝါနေတိ၊ သွင်းလည်းသွင်း၏၊ အပနေတိ၊ ထုတ်လည်းထုတ်၏၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကဿကဿ၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတိုင်း၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ သမထဝိပဿနာတရားကို အားမထုတ်မှီရှေးအတိုင်း၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဓိသိထသိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိသိထသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အဓိဗိက္ခာသိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိဗိက္ခာသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အဓိပညာသိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိပညာသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ သမထဝိပဿနာတရားကို အားမထုတ်မှီရှေးအတိုင်း၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အဓိသိထသိက္ခာသမာဒါနော၊ အဓိသိထသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္ဓော၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဓိဗိက္ခာသိက္ခာသမာဒါနော၊ အဓိဗိက္ခာသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္ဓော၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဓိပညာသိက္ခာသမာဒါနော၊ အဓိပညာသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္ဓော၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေ၊

သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာ
လိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်ထော၌၊ ကုဗ္ဗာဂါရသထာယံ
ရုလစ်မွန်းညွှန် အထွဋ်တပ်သောစရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇိမင်း
၏သားဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်
မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိမိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော၊
ဝဇ္ဇိမင်း၏သားဖြစ်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဇတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊
အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓိကံ၊ အလွန်နှင့်
တကွဖြစ်သော၊ ဣဒံဒိယဗုဒ္ဓိကောပဒသတံ၊ ဤအခွဲနှင့် တကွနှစ်ရာသော
သိက္ခာပုဒ်သည်။ အန္ဓဒ္ဓမာထံ၊ လခွဲတိုင်းလခွဲတိုင်း၊ ဥဒ္ဓေထံ၊ အကျဉ်းပြခြင်း
သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဧတ္ထ၊ ဤအလွန်နှင့်တကွနှစ်ရာသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ သိက္ခိတု၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊
နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
တံ၊ သင်သည်။ အမိသိလသိက္ခာယ၊ အမိသိလသိက္ခာ၌လည်းကောင်း၊ အမိ
စိတ္တသိက္ခာယ၊ အမိစိတ္တသိက္ခာ၌လည်းကောင်း၊ အမိပညာသိက္ခာယ၊ အမိ
ပညာသိက္ခာ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု
သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခိတု၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿသိပန၊ စွမ်းနိုင်ထက်လေး။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ အမိသိလသိက္ခာယ၊ အမိသိလသိက္ခာ၌လည်းကောင်း၊ အမိစိတ္တ
သိက္ခာယ၊ အမိစိတ္တသိက္ခာ၌လည်းကောင်း၊ အမိပညာသိက္ခာယ၊ အမိပညာ
သိက္ခာ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု
သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခိတု၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တံ၊ သင်သည်။ အမိသိလ

သိက္ခာယ၊ အဓိဝီထသိက္ခာန္တိလည်းကောင်း၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာယ၊ အဓိဝိတ္တ
 သိက္ခာန္တိလည်းကောင်း၊ အဓိပညာသိက္ခာယ၊ အဓိပညာ သိက္ခာန္တိလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသု၊ သုံးပါးလျှင်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊
 သိက္ခာသု၊ ကျင့်သော၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်
 အဓိဝီထန္တိ၊ အဓိဝီထကိုလည်း၊ သိက္ခိဿသိ၊ ကျင့်လတ္တံ့၊ အဓိဝိတ္တန္တိ၊
 အဓိဝိတ္တကိုလည်း၊ သိက္ခိဿသိ၊ ကျင့်လတ္တံ့၊ အဓိပညန္တိ၊ အဓိပညာကိုလည်း၊
 သိက္ခိဿသိ၊ ကျင့်လတ္တံ့၊ ဝိက္ခ၊ ရဟန်း၊ အဓိဝီထန္တိ၊ အဓိဝီထကိုလည်း၊
 သိက္ခတော၊ ကျင့်သော၊ အဓိဝိတ္တန္တိ၊ အဓိဝိတ္တကိုလည်း၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်
 သော၊ အဓိပညန္တိ၊ အဓိပညာကိုလည်း၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော၊ တုယံ၊ သင်
 သည့်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိယိဿတိ၊ ပယ်အပ်လတ္တံ့၊ ဒေါသော၊ ဒေါသကို၊
 ပဟိယိဿတိ၊ ပယ်အပ်လတ္တံ့၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိယိဿတိ၊
 ပယ်အပ်လတ္တံ့၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်
 ခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ မောဟဿ၊
 မောဟကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို၊ နကရိဿသိ၊ မပြု
 လတ္တံ့၊ ဟံပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်း
 မှုကို၊ နသေဝိဿသိ၊ မမြင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောဝဂိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပရေန၊ နောက်ဖြစ်
 သော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ အဓိဝီထန္တိ၊ အဓိဝီထကိုလည်း၊ သိက္ခိ၊ ကျင့်၏။
 အဓိဝိတ္တန္တိ၊ အဓိဝိတ္တကိုလည်း၊ သိက္ခိ၊ ကျင့်၏။ အဓိပညန္တိ၊ အဓိပညာကို
 လည်း၊ သိက္ခိ၊ ကျင့်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဓိဝီထန္တိ၊ အဓိဝီထကိုလည်း၊ သိက္ခ
 တော၊ ကျင့်သော၊ အဓိဝိတ္တန္တိ၊ အဓိဝိတ္တကိုလည်း၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော၊
 အဓိပညန္တိ၊ အဓိပညာကိုလည်း၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော၊ တဿသိက္ခ၊ နော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိယျိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဒေါသော၊ ဒေါသကို
 ပဟိယျိ၊ ပယ်အပ်၏။ မောဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိယျိ၊ ပယ်အပ်၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသဿ၊
 ဒေါသကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ မောဟဿ၊ မောဟကို၊ ပဟာနာ၊
 ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို၊ နကရိ၊ မပြု၊ ဟံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ နသေဝိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ ထယောက်သော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း
သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်၌၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊
ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်
နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီန္ဒေခေါ၊ ထိုင်နေ
ပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံ
ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အတယ်သို့ဈေျောက်
သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သေခေါသေခေါတိ၊ သေခေါသေခေါဟူ၍၊
ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ကိတ္တံဝတော၊ အတယ်မျှအတိုင်း
အရှည်ဖြင့်၊ သေခေါ၊ သေကွမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သေခေါ၊ သေကွမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေခေါတိ၊
သေကွဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိဉ္စ၊ အတယ်တရားကိုသာလျှင်၊ သိက္ခတိ၊
ကျင့်သနည်း၊ အဓိသီသစ္စိ၊ အဓိသီလကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ အဓိ
ဗိတ္တိန္တိ၊ အဓိဗိတ္တကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ အဓိပညာန္တိ၊ အဓိပညာကို
လည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊
သေခေါတိ၊ သေကွဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ “ ဥဇုမဂ္ဂါနုသာရိနော၊ ဖြောင့်မတ်သော ခရီးသဘွယ်ဖြစ်
သောအရိယမဂ်သို့အစဉ်ဈေျောက်သော၊ သိက္ခမာနဿ၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်သော၊
သေခဿ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခယသ္မိံ၊ ကိလေသာကိုကုန်စေတတ်သော
မဂ်၌၊ ပဗ္ဗမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥာတံ၊ ဥာတံသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထို
အရဟတ္တမဂ်၌၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်မြင်
အပ်သောအပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍ထိတတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊
ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊
တာဒိဒနာ၊ ဣဘာအသာတစသည်တသွန်လောကဓံကြောင့် တောက်ပြန်
တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဂဝသံယောဇ နက္ခယော၊
ဘဂဝသံယောဇဉ်၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အညာပိရတ္တိယာ၊ သောတာပတ္တိ
မဂ်မြင်အပ်သောအပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍ထိတတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
၌၊ မ၊ ငါ၏၊ ပိရတ္တိ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အက္ခယာ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥာကဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဥာတံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဘာဏဝါရုံ၊
တာဏဝါရုံသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဓိကံ၊ အလွန်နှင့်တကွသော၊ ဣဒံဒိယ၊ ဗုဒ္ဓိက္ခာ
ပဒသတံ၊ ဤအခွဲနှင့်တကွရှစ်ရာသောသိက္ခာပုဒ်သည်။ အန္တဒ္ဓမာဘံ၊ လခွဲ
တိုင်းလခွဲတိုင်း၊ ဥဒ္ဓေသံ၊ အကျဉ်းပြခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယတ္ထ၊
အကြင်သုံးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ အတ္တကာမာ၊ မိမိအကျိုးစိပွားကိုအလုံရှိ
ကုန်သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်။ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
တည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုံးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
တခုငါးဆယ်သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏။ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်။ ကတမာ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာလည်းကောင်း။
အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာလည်းကောင်း။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိ
ပညာသိက္ခာ လည်းကောင်း။ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်။ ဣမာတိသော၊
ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်သုံးပါးသောသိက္ခာ၌၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထို
အလုံးစုံတခုငါးဆယ်သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့၊
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာထေဝံ၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌၊ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊
ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ မတ္တသော၊ အတိုင်း
အရှည်အားဖြင့်၊ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကုန်အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိသိက္ခာ
ပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိပိ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ ဝုဠာ
တိဝိ၊ ထလည်းထ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပိုင်းခြားခြင်းသည်။ ကိဿယေတု၊ အထယ်
ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊
ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သိတော့ရှိသော၊
အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေစ၊ ရောက်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝုဠာ
နေစ၊ ထခြင်း၌ လည်းကောင်း။ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်၏။
အာဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဂုတ္တာ၊ မဟောအပ်၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကုန်အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိသိက္ခာ

ပဒါနိ၊ အကြင်ထိက္ခာပုန်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိပိ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ ဝုဠာတိပိ၊ ထလည်းထ၏။ စခေါ၊ ထိုသို့ပင်ထသော်လည်း၊ ယာနိတာနိထိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်ထေးပါးသော ပါရာဇိကဟုဆိုအပ်သောထိက္ခာပုန်တို့သည်၊ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယကာနိ၊ အရိယာမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့်၏အစ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယသာဂုပ္ပါနိ၊ အရိယာမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော အကျင့်အား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါရာဇိကဟု ဆိုအပ်သော ထေးပါးသော ထိက္ခာပုန်တို့၌၊ ဝပသီထောစ၊ မြဲသောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌိတသီထောစ၊ တည်သောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထိက္ခာပဒေသု၊ ထိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ထိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တိဗ္ဗံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ ပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်ထေးပါး၌ကျခြင်းသဘောမရှိ သည်။ နိယတော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးကိုရခြင်း၌မြဲသည်။ သမ္မောဓိပရာယ ဂော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးအပေါင်းလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိတ္ထိံ၊ သမာဓိ၌၊ မတ္တဿော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ မတ္တဿော၊ အတိုင်းအရှည် အားဖြင့်၊ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ခုဒ္ဒါနု ခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကုန်အလွန်ငယ်ကုန်သော။ ယာနိတာနိထိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင် ထိက္ခာပုန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိဟုန်၏။ တာနိထိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုထိက္ခာပုန်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိပိ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ ဝုဠာတိပိ ထလည်းထ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဝိုင်းခြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ သိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤထိက္ခာပုန်တို့၌၊ မယာ၊ ဝါတုရားသည်။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေစ၊ ရောက်ခြင်း၌လည်း ကောင်း၊ ဝုဠာနေစ၊ ထခြင်း၌လည်း ကောင်း၊ အရိယပုဂ္ဂဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာဗ္ဗတော၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ နဝတ္တာ၊ မဟောအပ်၊ စခေါ၊ ထိုသို့ပင်မဟောအပ်သော်လည်း၊ ယာနိတာနိထိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်ထိက္ခာပုန်တို့သည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျင့်၏အစဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယ သာဂုပ္ပါနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့်အားလျှောက်ပတ်

ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါရာဇိကဟုဆိုအပ်သော လေးပါးသောသိက္ခာပုန်တို့၌၊
 ခုဝထိလောစ၊ မြသောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌိတထိလော
 စ၊ တည်သောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာ
 ပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့
 ၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟ
 တို့၏။ တနုတ္တာ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ကံ၊ ဧဝံ၊ ထင်္ဂြပ်သာလျှင်၊
 ဣဝံလောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံး
 ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာ
 ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာ
 ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ခုခွါနု၊ ခုခွကာနိ၊
 ငယ်ကုန်အလွန်ပင်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိ၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာ
 ပုန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိ၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာပုန်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇ
 တိဝိ၊ ရောက်သည်၊ ရောက်၏။ ဝဠာတိဝိ၊ ထလည်းထ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပိုင်းခြား
 ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ ဧတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုန်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေစ၊ ရောက်ခြင်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ဝဠာနေစ၊ ထခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နုတ္တာ၊ မဟောအပ်၊ စခေါ၊
 ထိုသို့ပင်မဟောအပ်သော်လည်း၊ ယာနိတာနိ၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာ
 ပုန်တို့သည်၊ အာဒိ၊ ဗြဟ္မစရိယကာနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောမြတ်သော
 အကျင့်၏ အစဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယသာဓုပ္ပါနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်
 သောမြတ်သောအကျင့်အား၊ လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါရာဇိကဟု
 ဆိုအပ်သော လေးပါးသောသိက္ခာပုန်တို့၌၊ ခုဝထိလောစ၊ မြသောသီလ
 ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌိတထိလောစ၊ တည်သောသီလရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်
 တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဩရုန္တာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမထုံတည်းဟူသော အတို့၏အစီး

အပွား ဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ် တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဖြစ်ရာဖြစ်သော ဗြဟ္မာဘုံ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ တသ္မာဇောကာ၊ ထိုဖြစ်ရာဖြစ်သော ဗြဟ္မာဘုံမှ၊ အနာဝတ္တံဝဇ္ဇော၊ မပြန်လည်သော သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိတ္ထိံ၊ သမာဓိ၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ခုဒ္ဒါနု၊ ခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကုန်အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိ၊ ထိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင် သိက္ခာပုန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုထိက္ခာပုန်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်သည်၊ ရောက်၏၊ ဝဋ္ဌံ၊ တိပိ၊ ထလည်းထ၏၊ ထံ၊ ထိုသို့ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤထိက္ခာပုန်တို့၌၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေစ၊ ရောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဌာနေစ၊ ထခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဘုတ္တာ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နုရတ္ထာ၊ မဟောအပ်၊ စခေါ၊ ထိုသို့ပင်မဟောအပ်သော်လည်း၊ ယာနိတာနိ၊ ထိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်ထိက္ခာပုန်တို့သည်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော အကျင့်၏အစဖြစ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယသာရပွါနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော အကျင့်အား၊ ဝေပျောက်ပတ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါရုဇိက ဟုဆိုအပ်သော ထေးပါးသော သိက္ခာပုန်တို့၌၊ ဝုဝသီလေးစ၊ မြသောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဌိတသီလောစံ၊ တည်သောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော၊ စေတောပိရတ္ထိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ ပညာ၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နိဋ္ဌေဝဇ္ဇော၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၄-သမဏဝဂ်၊ ၃၉၅

ရှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပဒေသကာဓိ၊ အစိတ်ဖြစ်သောအောက်မဂ်ကိုပြုလေ့
ရှိသော သောတာပန်သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒေသံ၊ အစိတ်
ဖြစ်သောအောက်မဂ်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ပရိပူရကာဓိ၊ ပြည့်စုံ
သောအရဟတ္တမဂ်ကို ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသော
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတံ၊
ငါတို့အားသည်၊ အဝဠာနေဝ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်
သော၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာဓိကံ၊ အလွန်နှင့်ထက္ကသော၊ ဣဒံဒိယ နုထိက္ခာ
ပဒေသတံ၊ ဤအခွဲနှင့် ထက္ကနှစ်ရာသော သိက္ခာပုဒ်သည်၊ အန္တဒ္ဓမာသံ၊
လခွဲတိုင်းလခွဲတိုင်း၊ ဥဒ္ဓေသံ၊ အကျဉ်းပြခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
ယတ္ထ၊ အကြင်သုံးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ အတ္တကာမာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို
အလိုရှိကုန်သော၊ ဣလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဘိက္ခုန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
တည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုံးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံတရော
ငါးဆယ်သောသိက္ခာပုဒ်သည်၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
၏၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဓိဝိထ
သိက္ခာ၊ အဓိဝိထသိက္ခာတည်းကောင်း၊ အဓိပိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိပိတ္တသိက္ခာ
တည်းကောင်း၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာ တည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
သုံးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံတရောငါးဆယ်သောသိက္ခာ
ပုဒ်သည်၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊
ပရိပူရကာဓိ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိတ္ထံ၊ သမာဓိ
၌၊ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကာဓိ၊ ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကာဓိ၊ ပြုလေ့ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ကုန်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိဝိ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ ဝုဠာတိဝိ၊ ထထည်းထ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဝိုင်းခြားခြင်းသည်။ တိ၊ သဟေတု၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဗယော၊ ငါတုရားသည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇနေစ၊ ရောက်ခြင်း၌ထည်းကောင်း၊ ဝုဠာနေစ၊ ထခြင်း၌ထည်းကောင်း၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဝတ္ထာ၊ ဟောဘော်မမူအပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာပဇ္ဇတိဝိ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ ဝုဠာဘိဝိ၊ ထထည်းထ၏။ စခေါ၊ ထိုသို့ပင်ထသော်လည်း။ ယာနိတာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အာနိဗြဟ္မစရိယကာနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့်၏အစဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံသာရပ္ပာနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့်အား၊ ဇျောက်ပတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါရာဇိကဟုဆိုအပ်သော လေးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝုဝသီယောစ၊ မြိသောသီလရှိသည်ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတု၊ သိထောစ၊ ထည်သောသီလရှိသည်ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမော၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည် အရောအားဖြင့်ချနစ်ကြိမ် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အတိုင်း အရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပနာမံ၊ ချနစ်ကြိမ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဒေဝေစ၊ နတ်ပြည်၌ ထည်းကောင်း၊ မနုဿေစ၊ လူ့ပြည်၌ထည်းကောင်း၊ သန္ဓေဝိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရောဘိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ကောလံကောထော၊ မြင့်မြတ်သော တရုသောအမျိုးမှမြင့်မြတ်သော တရုသောအမျိုး၌ဖြစ်သည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဒါဘိ၊ ဝါ၊ ကုလသနံ၊ နှစ်ခုသုံးခုသောမြင့်မြတ်သောအမျိုးတို့သို့။ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရောဘိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဧကေဇိ၊ တရုသောဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောပဋိသန္ဓေရှိသော

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကံယေဝ၊ ဝေရတည်းသာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊
 ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့
 ၏၊ တနုတ္တာ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကိံဒေဝ၊ ဝေကြိမ်သာလျှင်၊
 ဣမံသေသကံ၊ ဤလူထိုသို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေနု၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိသ္မိံ၊ သမာဓိ၌၊ မဟ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊
 ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ မဟ္တသော၊ အတိုင်း
 အရှည်အားဖြင့်၊ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ ခုဒ္ဒါနု၊ ခုဒ္ဒကုဒ္ဒာနိ၊ ငယ်ကုန်အလွန်ငယ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိသိက္ခာ
 ပဒါနံ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ထို
 သိက္ခာပုဒ်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိဝိ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ ဝုဠာတိဝိ၊ ထလည်း
 ထ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေစ၊ ရောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝုဠာနေစ
 ထခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 အာဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နုဂ္ဂတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ ဝေသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အာပဇ္ဇတိဝိ၊ ရောက်လည်းရောက်၏။ ဝုဠာတိဝိ၊ ထလည်းထ၏၊
 စခေါ၊ ထိုသို့ပင်ထသော်လည်း၊ ယာနိတာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်
 တို့သည်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအ
 ကျင့်၏အစဖြစ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယသာရုပ္ပါနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော
 မြတ်သောအကျင့်အားလျောက်ပတ် ကုန်၏။ ဝေတ္ထု၊ ထိုပါရာဇိကဟုဆိုအပ်
 သောလေးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝေဝိဏေစ၊ ဖြစ်သော်လည်းရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌိတဒီလောစ၊ ထည်သောသီလရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်
 ၍၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊

ဩရုတ္တဝါရိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမသံတည်းဟူသောအတ္တိ၏အစီး
 အပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်
 ခြင်းကြောင့်၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ အထက်သို့သော်လည်းကောင်း၊ တတ်သောတဏှာသော
 တရှိသော၊ အကနိဋ္ဌဂါထိ၊ အကနိဋ္ဌတံသို့ ရောက်သော အနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဩရုတ္တဝါရိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမသံတည်းဟူသောအတ္တိ၏အစီး
 အပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သောတိုက်တွန်း
 ခြင်းရှိသဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တဝါရိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမသံတည်း
 ဟူသောအတ္တိ၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်
 တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်
 ဟုဆိုအပ်သောတိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တဝါရိယာနံ၊
 အောက်ဖြစ်သောကာမသံတည်းဟူသောအတ္တိ၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော
 သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပဟုဗ္ဗပရိ
 နိဗ္ဗာယီ၊ အသက်၏အပိုင်းအခြား၏ အထယ်ကိုလွန်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဩရုတ္တဝါရိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမသံတည်းဟူသော အတ္တိ၏အစီး
 အပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်
 ခြင်းကြောင့်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အထက်၏အပိုင်း အခြားအထယ်၏
 အကြားရှိ ဘိပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဝပန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊
 ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိတ္ထိံ၊ သမာဓိ
 နှိုပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊ ပညာ၌
 ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ ခုဒ္ဒါနုရုဒ္ဓကာနိ၊ ငယ်ကုန်အလွန်ငယ်ကုန်သော။ ယာနိတောနိထိက္ခာ
 ပဒါနိ၊ အကြင်ထိက္ခာပုန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိထိက္ခာပဒါနိ၊ ထို
 ထိက္ခာပုန်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိပိ၊ ရောက်သည်၊ ရောက်၏။ ဝုဋ္ဌာတိဝိ၊ ထထည်း
 ထ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သမဏဝဂ်၊ ၃၆၆

ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သတော့ရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေစ၊ ရောက်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း၊ ဝုဠာနေစ၊ ထခြင်း၌ထည်းကောင်း။ အရိယပုဂ္ဂဿ၊ အရိယာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗ္ဗဏာ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မမူအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ထည်းရောက်၏။ ဝုဠာတိ၊ ထထည်းထ၏၊ စခေါ၊ ထိုသို့ပင်ထသော်ထည်း၊ ယာနိတာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောမြတ်သော အကျင့်၏အစဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယသာရုပ္ပာနိ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သော အကျင့်အား ဝေျာက်ပတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါရာဇိကဟု ဆိုအပ်သော လေးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝေဝိဇ္ဇာစ၊ ဖြစ်သောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတတိဇ္ဇာစ၊ တည်သောသီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ သောက်တည်၍၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ခဿ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဓိမုတ္တိံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ပညာဓိမုတ္တိံ၊ ပညာ၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးထောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသုဗ္ဗန္တု၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပဒေသကာရီ၊ အစိတ်ဖြစ်သော အောက်မဂ်ကိုပြုလေ့ရှိသော သောတာပန် သဒါဂါမ်အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒေသံ၊ အစိတ်ဖြစ်သော အောက်မဂ်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံသော အရဟတ္တမဂ်ကို ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ အဝဗ္ဗျာနေဝ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာမိကံ၊ အလွန်နှင့်တူသော၊ ဣဒံဒိယ၊ ဤသိက္ခာပဒေသဝံ၊ ဤအခွဲနှင့်တူကွဲတရားငါးဆယ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်၊ အနိဗ္ဗဿ

သံ၊ဓမ္မေတိုင်းလခွဲတိုင်း၊ ဥဒ္ဓေသံ၊အကျဉ်းပြုခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ရောက်
 ၏၊ယတ္ထ၊အကြင်သုံးပါးသောသိက္ခာ၌၊ အတ္တကာမာ၊မိမိအကျိုးစီးပွားကို
 အလိုရှိကုန်သော၊ ဂုဏပုတ္တာ၊အမျိုးသားတို့သည်၊ သိက္ခန္တိ၊ဧကန်ကုန်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သိက္ခာ၊သိက္ခာတို့သည်၊ဣမာတိ၊သော၊ဤသုံးပါးတို့
 တည်း၊ယတ္ထ၊အကြင်သိက္ခာပုန်၌၊ဧတံသဗ္ဗံ၊ဤအလုံးစုံတခုငါးဆယ်သော
 သိက္ခာပုန်သည်၊သမောဓာနံ၊ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊တိ၊သော၊
 သုံးပါးတို့သည်၊ကတမာ၊အဘယ်နည်း၊အမိဝီလသိက္ခာ၊အမိဝီလသိက္ခာ
 လည်းကောင်း၊အမိဝီတ္ထသိက္ခာ၊အမိဝီတ္ထသိက္ခာလည်းကောင်း၊အမိပညာ
 သိက္ခာ၊ အမိပညာသိက္ခာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိ၊သော၊ ဤသုံးပါး
 တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်၊
 ဣမာတိ၊သော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုံးပါးသောသိက္ခာ၌၊
 ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံတခုငါးဆယ်သော သိက္ခာပုန်သည်၊ သမောဓာနံ၊
 ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာ
 သနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဝီလေသု၊ဝီလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ၊
 ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမာဓိတ္ထိံ၊သမာဓိ၌၊မတ္တသော၊
 အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာ
 ယ၊ ပညာ၌၊ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိသည်။
 ဧကတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကာနိ၊လယ်ကုန်အလွန်
 လယ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိသိက္ခာပဒါနိ၊အကြင်သိက္ခာပုန်တို့သည်၊သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာပုန်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိဝိ၊ ရောက်
 ထည်းရောက်၏၊ ဝုဠာတိဝိ၊ ထလည်းထ၏၊ တံ၊ထိုသို့ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊
 ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုန်တို့၌၊ မယာ၊ ငါဘုရား
 သည်၊ ဧဝုပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေစ၊
 ရောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝုဠာနေစ၊ထခြင်း၌လည်းကောင်း။ အရိယ
 ဝုဂ္ဂလသ၊အရိယာဖြစ်သောပဂ္ဂိုလ်၏၊ အဂုဗ္ဗတာ၊မထိုက်သည်၏အဖြစ်
 ကိ၊နုပုတ္တာ၊ဟောတော်မမူအပ်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊
 ထိုသိက္ခာပုန်တို့သို့၊အာပဇ္ဇတိဝိ၊ရောက်ထည်းရောက်၏၊ဝုဠာတိဝိ၊ထလည်း
 ထ၏၊ စခေါ၊ ထိုသို့ပင်ထသော်လည်း၊ ယာနိတာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်
 သိက္ခာပုန်တို့သည်၊အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိ၊အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောမြတ်
 သောအကျင့်၏ အစဖြစ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယသစ္စရုပ္ပါနိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဟု

ဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျင့်အားဇေယျာန်ပတ်ကုန်၏။ ထေဏ္ဍိယိပါရာဇိ
ကဟုဆိုအပ်သော ထေးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ခုဝသီလောစ၊ မြိသော
သီလရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌိတသီလောစ၊ တည်သောသီလရှိ
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသုလိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊
ဆောင်တည်၍၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ သေဝ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသ
ဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊
စေးတာဝိရတ္တိံ၊ ဝိတံ၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာ၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာ
လျှင်၊ သံယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့မူလည်း၊ အနဘိသမ္ဘဝံ၊ အနဘိသမ္ဘဝန္တော၊
မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဒိုဝိန္တိ၊ အပ္ပဒိုဝိန္တန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုဏ္ဏာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သော
ကာမထုံတည်းဟူသောအတို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယော
ဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသက်၏အ
ပိုင်းအခြားအလယ်အကြား၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့မူလည်း၊ အနဘိသမ္ဘဝံ၊ အနဘိသမ္ဘဝန္တော၊
မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဒိုဝိန္တိ၊ အပ္ပဒိုဝိန္တန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုဏ္ဏာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သော
ကာမထုံတည်းဟူသောအတို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊
သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပဟန္တပရိနိဗ္ဗာယိ၊
အသက်၏အပိုင်းအခြားအလယ်ကိုလွန်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့မူလည်း၊ အနဘိသမ္ဘဝံ၊ အနဘိ
သမ္ဘဝန္တော၊ မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဒိုဝိန္တိ၊ အပ္ပဒိုဝိန္တန္တော၊ ထိုးထွင်း၍
မသိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုဏ္ဏာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သော
ကာမထုံတည်းဟူသောအတို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊
သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အသန္တိ၊ မပရိနိဗ္ဗာယိ၊
ဝိပဿနာဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သောတိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့မူလည်း၊ အနဘိသမ္ဘဝံ
အနဘိသမ္ဘဝန္တော၊ မရောက်နိုင် သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဒိုဝိန္တိ၊ အပ္ပဒိုဝိန္တန္တော။

ထိုးထွင်း၍မထိနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပိဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရန္တာဂိယာနံ၊
 အောက်ဖြစ်သောကာမသံတည်းဟူသောအဘို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော
 သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သသင်္ခါရ
 ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သော တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့် ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့မူလည်း
 အနုဘိသန္တဝံအနုဘိသန္တဝန္တော၊ မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြိယ
 အပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြိယန္တော၊ ထိုးထွင်း၍မထိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပိဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရန္တာ
 ဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမသံတည်းဟူသောအဘို့၏အစီးအပွားဖြစ်
 ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 ဥဉ္စန္ဒသောတော၊ အထက်သို့ဆောင်တတ်သော တဏှာသောတရှိသော၊
 အကနိဋ္ဌဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌသို့ရောက်သောအနာဂါဝဂ္ဂိလ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့မူလည်း၊ အနုဘိသန္တဝံအနုဘိသန္တ
 ဝန္တော၊ မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြိယအပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြိယန္တော၊
 ထိုးထွင်း၍မထိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တိဏှံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊
 သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့
 ၏၊ တနုတ္တာ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကံဒေဝ၊ ဝ၊ ကြိပ်သားလျှင်၊
 ဣမံသောကံ၊ ဤလူ့သံသို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါဝ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံး
 ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့မူလည်း၊ အနုဘိသန္တဝံ
 အနုဘိသန္တဝန္တော၊ မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြိယအပ္ပဗုဒ္ဓိ
 နိဗ္ဗာန္တော၊ ထိုးထွင်း၍မထိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တိဏှံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဧကဗီဇိ၊
 တခုသော
 ဘဝ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေရှိသောသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကံယေဝ၊ တခုကည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ မာနုသကံ၊
 လူ၌ဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ
 အပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့မူလည်း၊ အနုဘိသန္တဝံအနုဘိသန္တဝန္တော၊ မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
 အပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြိယအပ္ပဗုဒ္ဓိန္ဒြိယန္တော၊ ထိုးထွင်း၍မထိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တိဏှံ၊
 သုံးပါး
 ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ကောလံကောလော၊ မြင့်မြတ်သောတခုသော အမျိုးမှမြင့်မြတ်
 သောတခုသော အမျိုး၌ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒွေဝါတိဏီဝါကုဏာ

နိ၊ နှစ်သုံးခုသော မြင့်မြတ်ဆောအမျိုးတို့သို့၊ သန္တာဝိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊
 သံသရိတွာ၊ ကျင်ထည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တံဝါပန၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း၊ အနဘိသန္တံ
 အနဘိသန္တံဝေန္တော၊ မရောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဋိဝိဇ္ဈံ၊ အပ္ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊
 ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊
 သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊
 လူ့ပြည် နတ်ပြည် အရောအားဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းအတိုင်း
 အရှည်ရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်အတိုင်းအရှည်
 ဒေဝေစ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေစ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊
 သန္တာဝိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်ထည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအ
 ပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤ
 သို့လျှင်၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံသောအရဟတ္တမဂ်ကိုပြုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊
 ပဒေသကာရီ၊ အစိတ်ဖြစ်သောအောက်မဂ်ကိုပြုလေ့ရှိသောသောတာပန်
 သကဒါဂါဝ်အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒေသံ၊ အစိတ်ဖြစ်သောအောက်မဂ်
 ကိုအာရာဇေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ငါတုရားသည်၊
 အဝဇ္ဈျာနေဝ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခာပဒါ
 နိ၊ ဘိက္ခာပုန်တို့ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခာ၊ ဘိက္ခာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါး
 တို့တည်း၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဓိ
 ဝိဗသိက္ခာ၊ အဓိဝိလသိက္ခာလည်းကောင်း၊ အဓိမိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိမိတ္တ
 သိက္ခာလည်းကောင်း၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာလည်းကောင်း၊
 ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓိဝိလ
 သိက္ခာ၊ အဓိဝိလသိက္ခာသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣခ၊ ဤသာသနာကော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘီလဝါ၊ ဘီလရှိသည်၊
 ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရထံဖြင့် စောင့်ရှောက်
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (လ)၊ ဘိက္ခာပဒေသု၊ ဘိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ
 ဆောက်တည်၍၊ ဘိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤဘိက္ခာ
 ကို၊ အဓိဝိလသိက္ခာ၊ အဓိဝိလသိက္ခာဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊

ရဟန်းတို့၊ အဓိဗိက္ခယိက္ခာ၊ အဓိဗိက္ခယိက္ခာသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယံ
နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ကာမေတိဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်(လ)
စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤဘိက္ခာကို၊ အဓိဗိက္ခယိက္ခာ၊ အဓိဗိက္ခယိက္ခာ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာ
သိက္ခာသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယံနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓေ၊ ဤသာ
သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤထဏှာကြဉ်သောထေတုမက
တရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ (လ)၊ အယံ၊ ဤအရိ
ယမဂ်တရားသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အယံ၊ ဤဘိက္ခာကို၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်၊ ဣမာတိသေ၊ ဤသုံး
ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “(ဝိရိယဝါ၊ လုံးလှနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ထာမဝါ၊ ပညာအားအစွမ်းရှိသော၊ စိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်း
သမာဓိရှိသော၊ ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ဥပ္ပတ္တိန္ဒြိယော၊ ဖြစ်သောသဒ္ဓါစသောအုန္ဒြေရှိသော၊ ဝုပ္ပိလံ
သည်၊ အဓိဝိသုဉ္စ၊ အဓိဝိလသိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဗိက္ခန္ဓ၊ အဓိဗိက္ခ
ယိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပညာ၊ အဓိပညာသိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊
စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်တို့ကို၊ အတိတုယျ၊ ဖွမ်းမိုး၍၊ အပ္ပမာဏသမာဓိနာ၊
အတိုင်းအရှည် မရှိသော အရဟတ္တမဂ်သမာဓိဖြင့်၊ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊
တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခတိယထာ၊ ကျင့်သကဲ့
သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာဝိ၊ နောက်ကာလ၌လည်း၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊
တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခတိယထာ၊ ကျင့်
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ မှေးကာလ၌လည်း၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ အဝေ၊ အောက်ဖြစ်သော
ကိရိယာကို၊ အသုဘာဝသေန၊ အသုဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿတိယထာ၊

ရှုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံပိ၊ အထက်ဖြစ်သောကိုယ်ကိုလည်း၊ အသုဘဝသေန၊ အသုဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ အသုဘဝသေန၊ အသုဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿတိ ယထာ၊ ရှုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အခေဝိ၊ အောက်ဖြစ်သောကိုယ်ကို လည်း၊ အသုဘဝသေန၊ အသုဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခတိ ယထာ၊ ကျင့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တံဝိ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ရတ္တံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခတိ ယထာ၊ ကျင့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါဝိ၊ နေ့၌လည်း၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဒိပဒံ၊ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သံသုဒ္ဓစာရိယံ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ် သောအကျင့်သီလရှိသော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဓိရံ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သောသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဒိပ ဒန္တရံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဆုံးသို့ရောက်သော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ လောကံ၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သမ္ပန္နံ၊ စတုသစ္စဗျဒ္ဓဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တဏှာက္ခယ ပိရတ္တိနော၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာအရ ဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဇ္ဇောတဿ၊ ဆီဖီး၏၊ နိဗ္ဗာန်ဇာတိ၊ ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိညာဏဿ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဝိညာဉ်၏၊ နိရောဓေန၊ တဘန် မဖြစ်သော အားဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ တဘန်မဖြစ်သောအားဖြင့်လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ကောသ လေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ မဟာတာမဟန္တေန၊ အရေအတွက်အားဖြင့် များသော၊ သိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို၊ စရေမာနော၊ ထွဉ့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင် အရပ်၊ သင်္ကါနာမ၊ သင်္ကါဝအမည်ရှိသော၊ ကောသလနံ၊ ကောသလ တိုင်းတို့၏၊ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနိဂုံးသို့၊ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ သုဒံ၊ စင်စစ်၊ တကြတိသံသင်္ကါဝါယံ၊ ထိုသင်္ကါဝမည်

သောနိဂုံး၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ တေန
 ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ကဿပဂေါတ္တော နာမ၊ ကဿပဂေါတ္တ
 အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သင်္ကဝါယံ၊ သင်္ကဝမည်သောနိဂုံး၌၊
 အာဝါထိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတြ၊ ထို
 သင်္ကဝမည်သောနိဂုံး၌၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာ
 ပဒပဋိသံယုတ္တာယ၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်သော၊ ခန္ဓိယာကထာယ၊ တရား
 စကားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓုသေတိ၊ ကောင်းစွာပြု၏။ သမာ
 ဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၏။ သရတ္ထေဇေတိ၊ ကောင်းစွာ
 ထက်စေ၏။ သံပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ကဿပဂေါတ္တဿ၊ ပဿပဂေါတ္တအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒပဋိသံယုတ္တာယ၊
 သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်သော၊ ခန္ဓိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့ကို၊ သန္ဓုသေန္တေ၊ ကောင်းစွာပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာဒပေန္တေ၊
 ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေတော် မူသည်ရှိသော်၊ သရတ္ထေဇေန္တေ၊
 ကောင်းစွာ ထက်စေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သံပဟံသေန္တေ၊ ကောင်းစွာ
 ရှင်စေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဓိသလ္လေ
 ခတေ၊ အလှူခေါင်းပါးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခန္တိ၊
 သည်းမခံနိုင်သည်။ အဟုဒေဝအဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အပစ္စ
 ယော၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ အဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ကဝါယံ၊
 သင်္ကဝမည်သောနိဂုံး၌၊ ဟထာဘိရန္တံ၊ အလိုရှိတော်မူသရွေ့၊ ဝိဟရိတွာ၊
 နေထောင်မူပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ခုဂေတံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှိရာသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိတ္တံ
 လည်တော် မူခြင်းငှါ၊ ပက္ကမိ၊ ဗဲတြတော်မူ၏။ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ၊ စရမနေော၊ ထည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်။
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ရာဇဂေတံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊
 ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ တတြ၊ တသို့၊ ရာဇဂေဟေ၊
 ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊
 နေထောင်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကဿပဂေါတ္တဿ၊ ကဿပ
 ဂေါတ္တအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဓိရပက္ကန္တဿ၊ ဗဲတြတော်မူ၍မကြာမြင့်မီ၊ ယဿမေ၊ အကြင်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍာသက-၄-သမထဝဂ်၊ ၄၀၇

ငါ့အား။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခစပဒပဋိသံယုတ္တယ၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်သော၊ ခမ္ဘိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓသေပန္တေ၊ ကောင်းစွာ ပြတော် မူသည်ရှိသော်။ သမာဒပေန္တေ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေတော် မူသည်ရှိသော်။ သရတ္တေဇေန္တေ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူသည်ရှိသော်။ သံပဟံသန္တေ၊ ကောင်းစွာရှင်စေတော်မူသည်ရှိသော်။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ အဓိသလ္လောတေ၊ ဝအလွန်ခေါင်းပါးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အက္ခန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ အဟုဒေဝအဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အပစ္စယော၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ အဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ ဂုဏာ၊ သီလသမာဓိစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အထာဘာ၊ မရအပ်ကုန်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ ဂုဏာ၊ သီလသမာဓိစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ထာဘာ၊ ရအပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ တဿမေ၊ ထိုငါသည်။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ခုလ္လန္တံ၊ မကောင်းသွဖြင့်ရအပ်စွတကား။ တဿမေ၊ ထိုငါသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ သုဗ္ဗန္တံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုက္ကုန္တံ၊ အယုံထိုသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိပ္ပဋိသာဓော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိယျံ၊ ကပ်ရမူကား။ ယံနုန၊ ကောင်းထေစွ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ အဂ္ဂယံ၊ အပြစ်ကို။ အဂ္ဂယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ခေသေယျံ၊ ဝျှော်ကြားရမူကား။ ယံနုန၊ ကောင်းထေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ကဿပဂေါက္ကော၊ ကဿပဂေါက္ကအမည်ရှိသော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ သံသာမေတွာ၊ သိုမှီးခဲ့၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှိရာသို့။ ပက္ကမိ၊ ဝဲသွားထေ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစည်အားဖြင့်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်။ ဝိဇ္ဈကုဓော၊ ဝိဇ္ဈကုဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်

အင်္ဂုတ္တို(၄)ပါဠိတော်နိဿယ

ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ် သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ကဿပဂေါတ္တော၊ ကဿပဂေါတ္တမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ကံဝါယံ၊ သင်္ကံဝမည်သောနိဂုံး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ သင်္ကံဝါနာမ၊ သင်္ကံဝအမည်ရှိသော၊ ကောသထာနံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတြိ၊ ထိုနိဂုံး၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတြိ၊ ထိုသင်္ကံဝမည်သောနိဂုံး၌၊ သိက္ခာပဒပဒိသံယုတ္တာယ၊ သိက္ခာပဒနှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓုသေသိ၊ ကောင်းစွာပြု၏။ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ သရုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သံပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေ၏။ တဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခာပဒပဒိသံယုတ္တာယ၊ သိက္ခာပဒနှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓုသေသန္တေ၊ ကောင်းစွာပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာဒပေန္တေ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ တော်မူသည်ရှိသော်။ သရုတ္တေဇေန္တေ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူသည်ရှိသော်။ သံပဟံသေန္တေ၊ ကောင်းစွာ ရှင်စေတော်မူသည်ရှိသော်။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဓိသုလ္လေခတေဝ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အပစ္စယော၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ကံဝါ၊ သင်္ကံဝမည်သောနိဂုံး၌၊ ယထာဘိ၊ ရန္တံ၊ အလိုရှိတော်မူသရွေ့၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေန၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိတ္တံလည်ခြင်းအကျိုး၌၊ ပက္ကဝိ၊ ဗဲတြတော်မူ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ တွည့်လည်ထော်မူသည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဝသရိ၊ ရောက်

ဘေဝံမူဇ္ဈိ၊ တတြိဘထိရောဂေဟေ၊ ထိရာဇေပြုဟ်ပြည်၌၊ သုဒံ၊ စင်စစ်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူဇ္ဈိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဝဲကြွထောင်မူဇ္ဈိမကြာမြင့်မီ၊ ယဿ
မေ၊ အကြင်ငါ့အား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒပဒိသံ
ယုတ္တယ၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်သော၊ ခန္တိယာကထာယ၊ ဟုတ်စကားဖြင့်၊
ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓဿေန္တေ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူသည် ဂှိသေဝံ၊
သမာဒပေန္တေ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် စေတော်မူသည် ဂှိသေဝံ၊
သရက္ခေဇေန္တေ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူသည် ဂှိသေဝံ၊ သံပဟံသေန္တေ၊
ကောင်းစွာရှင်စေတော်မူသည် ဂှိသေဝံ၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊
အဓိသးလ္လာတေဝ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အက္ခန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အပစ္စ
ယော၊ မရှက်သက်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တဿ
မေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဂုဏာ၊ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝတ၊ စင်
စစ်၊ အထစဘာ၊ မရံအပ်ကုန်၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဂုဏာ၊ သီလသမာဓိ
စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သာဘာ၊ ရအပ်ကုန်သည်။ န၊
မဟုတ်ကုန်၊ တဿမေ၊ ထိုငါသည်။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒုလ္လန္တံဝတ၊
မကောင်းသဖြင့် ရအပ်စွတကား။ တဿမေ၊ ထိုငါသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်၊
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာရတော်သည်။ န၊ မဟုတ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုက္ကုန္တံ၊ အလိုလိုသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဝိပ္ပဒိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်
တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အတ္ထိ၊ ဂှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားဂှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံ
မေယျံ၊ ကပ်ရမူကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်၌၊ အန္တယံ၊ အပြစ်ကို၊
အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ဒေသေယျံ၊ လျှောက်ကြားရမူကား။ ယံနူန၊
ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ယထာဗာလံ၊ မိက်သည့်အလျောက်၊ ယံထာရဋ္ဌံ၊ တွေဝေ
သည့်အလျောက်။ သထာအကုသလံ၊ မလိမ်မာသည့်အလျောက်၊ အစ္စယော
အပြစ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အစ္စာဂမာ၊ ထွင်းမိခြင်းရောက်၏။ ယဿမေ၊
အကြင် အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခာပဒပဒိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သံယုတ္တာယ၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊
 သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓသောန္တေ၊ ကောင်းစွာ ပြတော်မူသည်ရှိသော်၊
 သမာဒပေန္တေ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေတော် မူသည်ရှိသော်၊
 သမုတ္တေန္တေ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သံပဟံ
 သေန္တေ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေတော် မူသည်ရှိသော်၊ အယံသမဏော၊ ဤ
 ရဟန်းသည်။ အဓိသလ္လေခတေဝ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည် သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ အပစ္စယော၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တသ၊ မေ၊
 ထိုအက္ခန္တိအား၊ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ အာယ
 တိ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝနာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ပဒိုဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံ
 တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကဿပ၊ ကဿပ၊
 တတ္ထကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ယထာဗာလံ၊ မိက်သည် အထောက်၊
 ယထာမုဋ္ဌံ၊ တွေဝေသည်အထောက်၊ ယထာအကုသလံ၊ မထိမ်မာသည်
 အထောက်၊ တံ၊ သင်ကို၊ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ အစ္စဝမာ၊ ဣမ်းမိ၍
 ရောက်၏။ ယသတေ၊ အကြင်သင်အား၊ မယိ၊ ငါတုရားသည်၊ သိက္ခာပဒပဒိ
 သံယုတ္တာယ၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊
 သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓသောန္တေ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူသည်ရှိသော်၊
 သမာဒပေန္တေ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတော်သည်ရှိသော်၊ သမုတ္တေ
 န္တေ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သံပဟံသေန္တေ၊
 ကောင်းစွာ ရွှင်စေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။
 အဓိသလ္လေခတေဝ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အက္ခန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အပစ္စ
 ယော၊ မနှစ်သက် ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာ လျှင်တည်း၊
 ကဿပ၊ ကဿပ၊ ထံ၊ သင်သည်။ ယတောစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာ
 လျှင်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအားလျော်စွာ၊ ပဒိုကရောတိ၊ ကုစား၏။ တေ၊ သင်၏။
 တံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ မယိ၊ ငါတို့သည်။ ပဒိုဂ္ဂဏှာမ၊ သည်းခံတော်မူကုန်၏။
 ကဿပ၊ ကဿပ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊
 အပြစ်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၏။ ယထာဓမ္မံ၊ သဘောအားလျော်စွာ၊ ပဒိုက
 ရောတိ၊ ကုစား၏။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝနံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့၊

အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဇေယျ၊ ဤသို့အပြစ်ကိုအပြစ်အားဖြင့် ရှု၍ကုသားခြင်း နောင်အခါ၌စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌။ ဝုဒ္ဓိဟိဝုဒ္ဓိဝေ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ကဿပ၊ ကဿပ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ဝေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခုကာမော၊ ဘိက္ခုသုံးပါးကိုအလိုရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုသမာဓါနဿ၊ ဘိက္ခုသုံးပါးကို ဆောက်တည် ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေဝတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘိက္ခုကာမော၊ ဘိက္ခုသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တေဝဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဘိက္ခုယ၊ ဘိက္ခုသုံးပါး၌၊ နသမာဓပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေဝဘိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ဘိက္ခုကာမော၊ ဘိက္ခုသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုရဟန်းတို့၏လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကာယေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဘုတံ၊ ဟုတ်ထိုင်း၊ သင်္စ၊ မှန်တိုင်း၊ နဘဏတိ၊ မဆို၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ နဘဏာမိ၊ ဆိုတော်မူတံ၊ ထိုသို့မဆိုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ အဿ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘဏတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်းကို။ ဘဇေယျံ၊ မြစ်ဆည်းကပ် ကုန်ရာ၏။ ယေဝဘိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်းကို။ ဘဇေယျံ၊ မြစ်ဆည်းကပ်ကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါးကိုအလိုမရှိသောရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်ဘူးသော အမှုအရာသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်ဘူးသော အမှုအရာသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ခြင်းအံ့၊ တေဝံ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်းတို့၏ အမှုအရာသို့ အစဉ်လိုက်သောရဟန်းတို့အား။ တံ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါးကိုအလိုမရှိသောရဟန်း၏အမှု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အရာသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်ဒီဇာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး အဟိဘာသ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ နုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်အဟိ၊ ငါသည်။ ဇေဝုပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ရဟန်း၏။ ဝဗ္ဗံ၊ ကျေးဇူးကို၊ နဘဏာမိ၊ ဆိုတော်မမူ၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ မဏ္ဍိမော၊ အယတ်သည်။ ဝေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အံ့။ (လ)။ ကဿပ၊ ကဿပ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နဝေါ၊ သိတင်းငယ်သည်။ ဝေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အံ့။ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သိက္ခာသမာဒါနဿ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဆောက်တည်ခြင်း၏။ ဝဗ္ဗံဝါဒါ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေစဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ထေစဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း တို့ကိုလည်း၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ နသမာ၊ ဒပေတိ၊ မဆေ့ဘက်တည်စေ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေစဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သည်။ တေသဉ္စ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိသောရဟန်းတို့၏လည်း၊ ဝဗ္ဗံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဘုတံ၊ ဟုတ်တိုင်း၊ တန္တံ၊ မှန်တိုင်း၊ နဘဏတိ၊ မဆို၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ အဟိ၊ ငါသည်။ ဇေဝုပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နဝဿ၊ သိတင်းငယ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ့၊ ရဟန်း၏။ ဝဗ္ဗံ၊ ကျေးဇူးကို၊ နဘဏာမိ၊ ဆိုတော်မမူ၊ တံ၊ ထိုသို့ဆိုတော်မမူခြင်းသည်၊ ကိဿပေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုမရှိသောရဟန်း၏။ ဝဗ္ဗံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်းကို၊ ဘဇေယျံ၊ မြစ်ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ယေစဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါးကို အလိုမရှိသော ရဟန်းကို၊ ဘဇေယျံ၊ မြစ်ဆည်းကပ် ကုန်အံ့။ တေစဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုမရှိသော ရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသောအမှုအရာသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ယေစဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုမရှိသောရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသော အမှုအရာသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်အံ့။ တေသံ၊

ထိုထိက္ခာသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်း၏အမူအရာသို့အစဉ်လိုက်သော
ရဟန်းတို့အား၊ တံ၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါးကို အလိုမရှိသောရဟန်း၏အမူအရာ
သို့အစဉ် လိုက်ခြင်းသည်။ ဒီဗေရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။
အဟိတာသ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်း၊ ဌာယဉ်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းဌာယဉ်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဘဏာ
မိ၊ ဆိုးသတ်မမှု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေဇ္ဇပဿ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ နဝဿ၊ သိတင်းပတ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊
ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ နဘဏာမိ၊ ဆိုထော်မမှု၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်။ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ဝေပိဟောတိ၊ အကယ်၍မူ
လည်းဖြစ်အံ့၊ ထိက္ခာကာမော၊ ထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ထိက္ခာသမာဒါနဿ၊ ထိက္ခာသုံးပါးကိုဆောက်တည်ခြင်း၏၊ ဝဇ္ဇန္တံ
ဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊
ယေစတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ထိက္ခာကာမော၊ ထိက္ခာသုံး
ပါးကိုအလိုရှိ ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဝေစတိက္ခ၊ ထို
ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ထိက္ခာယ၊ ထိက္ခာသုံးပါး၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
တည်စေ၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေစတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်
လည်း။ ထိက္ခာကာမော၊ ထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသော ရဟန်းတို့၏လည်း။
ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကာယေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဘူတံ၊
ဟုတ်တိုင်း၊ တန္တံ၊ မှန်တိုင်း။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကဿပ၊ ကဿပ၊ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ဝေဇ္ဇပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘဏာမိ၊ ဆိုထော်မမှု၏။ တံ၊ ထိုသို့
ဆိုတော်မူခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿ၊ ထိုထိက္ခာ
သုံးပါးကိုအလိုရှိသောရဟန်း၏၊ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘဏတိ၊ ဆိုထော်မမှု၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နံဘိက္ခု၊
ထိုထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသောရဟန်းကို၊ ဘဇေယျံ၊ မြစ်ဆည်းကပ်ကုန်
ရာ၏။ ယေစတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ နံဘိက္ခု၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါးကို
အလိုရှိသော ရဟန်းကို၊ ဘဇေယျံ၊ မြစ်ဆည်းကပ်ကုန်အံ့၊ တေစတိက္ခ၊
ထိုရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိသော ရဟန်း၏။
ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်ဘူးသောအမူအရာသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့။ အာပဋ္ဌေယျံ၊

ရောက်ကုန်ရာ၏။ ယေဝိက္ခန္ဓာ။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုထိက္ခာ
သုံးပါးကိုအလိုရှိသောရဟန်း၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသောအမူအရာ
သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ တေသံ၊ ထိုထိက္ခာ
သုံးပါးကို အလိုရှိသောရဟန်းတို့၏အမူအရာသို့ အစဉ်လိုက်သောရဟန်း
တို့အား။ တံ၊ ထိုထိက္ခာ သုံးပါးကို အလိုရှိသော ရဟန်း၏အမူအရာသို့
အစဉ်လိုက် ခြင်းသည်။ ဒီဇာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။
ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအယိုဌာ၊ ထည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း
အယိုဌာလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဏာမိ
ဆိုတော်မူ၏။ ကာယပ၊ ကာယပ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု
ဇိနော၊ ရဟန်း၏။ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘဏာမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ကာယပ၊
ကာယပ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မဇ္ဈိမော၊ အလတ်သည်။ ဝေပိဟောတိ၊
အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အံ့၊ ထိက္ခာကာမော၊ ထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝ)၊ ကာယပ၊ ကာယပ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နဝေါ၊
ထိဘင်းယော်သည်။ ဝေပိဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အံ့၊ ထိက္ခာကာ
မော၊ ထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထိက္ခာသမာဒါနဿ၊
ထိက္ခာသုံးပါးကို ဆောက်တည်ခြင်း၏။ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ယေဝတိက္ခန္ဓာ။ အကြင်
ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ထိက္ခာကာမော၊ ထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်သည်။
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တေဝတိက္ခန္ဓာ။ ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ထိက္ခာယ၊
ထိက္ခာသုံးပါး၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အညေ၊ တပါးကုန်
သော၊ ယေဝတိက္ခန္ဓာ။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ထိက္ခာကာမော၊ ထိက္ခာ
သုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုထိက္ခာ
သုံးပါးကိုအလိုရှိသော ရဟန်းတို့၏လည်း။ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကာလေန၊
သင့်တင့် ထောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း၊ တစ္ဆံ၊ မှန်တိုင်း၊
ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကာယပ၊ ကာယပ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ နဝဿ၊ ထိဘင်းယော် ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏။
ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘဏာမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုတော်မူခြင်း
သည်။ ကိဿဟေတု၊ အကယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဿ၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါး
ကိုအလို ရှိသောရဟန်း၏။ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘဏတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အည၊ ထပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုထိက္ခာ သုံးပါးကိုအလို ရှိသောရဟန်းကို၊ ဘဇေယျ၊ ဖြစ်ဆည်းကပ် ကုန်ရာအံ့၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါး ကိုအလိုရှိသောရဟန်းကို၊ ဘဇေယျ၊ ဖြစ်ဆည်းကပ်ကုန်ရာအံ့၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဿ၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိသောရဟန်း၏၊ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်ဘူးသောအမူအရာသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အဿ၊ ထိုထိက္ခာ သုံးပါးကို အလိုရှိသောရဟန်း၏၊ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသောအမူအရာ သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုထိက္ခာ သုံးပါးကို အလိုရှိသောရဟန်း၏အမူအရာသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သောရဟန်း တို့အား၊ တံ၊ ထိုထိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိသော ရဟန်း၏အမူအရာသို့အစဉ် လိုက်ခြင်းသည်။ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့မတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အထို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခယ၊ ချမ်းသာခြင်း အထို့ငှါလည်း ကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဏာမိ၊ ဆိုတော် မူ၏၊ ကဿပ၊ ကသံပ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဂ္ဂပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နဝဿ၊ ဘိတင်းယံဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း ၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘဏာမိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ သမဏဂဂ္ဂေ၊ သမဏဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိ တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတြိ၊ ထိုသမဏဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည် ကား၊ သမဏော၊ ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဂန္ဒိဘော၊ မြည်းလည်း ကောင်း၊ ခေတ္တံ၊ ထပ်ထည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တော၊ ဝဇ္ဇိမင်းသားလည်း ကောင်း၊ သေက္ခနာ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးယေးကံ ကုန်သော၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခိနာ၊ တရုငါးဆယ် သောထိက္ခာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဧစ္စေ၊ ရှစ်ပါးကုန် သော၊ ထိက္ခာ၊ ထိက္ခာသုံးပါးတို့ကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါယစ၊ သင်္ဂါမည်သောနိဂုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တည်း။ ။

ဘိက္ခုနီတို့၏အကျင့်စဉ်းစဉ်း(၅)လောကကပဏ္ဍိတ

ဘိက္ခုနီတို့၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿကဿ၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏။ အရွာယိကာနိ၊ အဆောတလျှင် ရှောင်တခင်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုနီတို့၊ ရဟန်းတို့၊ ဤလောက၌၊ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဘိစံဘိစံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကိုးသုကဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာထွန်အပ်သည်ကို၊ သုမဋ္ဌကတံ၊ ကောင်းစွာအပြောပြောပြုအပ်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဘိစံဘိစံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကိုးသုကဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ထွန်အပ်သည်ကို၊ သုမဋ္ဌကတံ၊ ကောင်းစွာအပြောပြောပြုအပ်သည်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဘိစံဘိစံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ၊ ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၍၊ ဘိစံဘိစံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ၊ ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဘိစံဘိစံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဘိနေတိပိ၊ သွင်းလည်းသွင်း၏။ အပနေတိပိ၊ ထုတ်လည်းထုတ်၏။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုနီတို့၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကဿကဿ၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏။ အရွာယိကာနိ၊ အဆောတလျှင် ရှောင်တခင်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုနီတို့၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကဿကဿ၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ တဿဂဟပတိဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဧညာနိ၊ စပါးတို့သည်၊ ဇာယန္တု၊ ပေါက်ရောက် စေကုန်သတည်း၊ သေဝနကံ၊ ဖြန့်ပင်လျှင်၊ ဂန္တိနိ၊ ဖုံးလုံးကုန်သည်၊ ဂဟာန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဥတ္တရသုဝေဝ၊ သံဘက်နှိုက်လည်း၊ ပစ္စန္တု၊ ရင့်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဣန္ဒိဝါ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်းပြီးစေနိုင်သော၊ နိနိ၊ သည်လည်းကောင်း၊ သောအာနုဘာဝေါဝါ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်းပြီးစေနိုင်သောအစွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခုနီတို့၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယံယသ္မိံ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကဿကဿ၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ ကဿဂဟပတိဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ တာနိဧညာနိ၊ ထိုစပါးတို့သည်၊ ဥတုပရိနာမိနိ၊ ဥတုသည်ဗျတ်စေအပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇာယန္တု၊ ပေါက်ရောက်ကုန်၏။ ဂန္တိနိပိ၊ ဖုံးကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-သောဏကပလ္လဝဂ်၊ ၄၁၇

ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စန္နိဝိ-ရင့်လည်းရင့်ကုန်၏။ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ချာနန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ထိက္ခုဿ၊ ချာနန်း၏။ အစ္စာယိကာနိ၊ အဆောတထျှင်ရှောင်တခင်ပြုအပ်
ကုန်သော၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့ သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အဓိဝိ
လထိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိဝိလထိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်းလည်းကောင်း၊
အဓိဝိတ္တ သိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ အဓိပညာထိက္ခာသမာဒါနံ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို ဆောက်တည်
ခြင်းလည်း ကောင်း၊ ဣတိဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ သိက္ခဝေ၊
ချာနန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထိက္ခုဿ၊ ချာနန်း၏။ အစ္စာယိကာနိ၊ အဆော
တထျှင်ရှောင်တခင်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့သည်။
ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး တို့တည်း။ သိက္ခဝေ၊ ချာနန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တဿ
သိက္ခုနော၊ ထိုချာနန်းအား၊ အဇ္ဇော၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်
သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့် တရံတရသော အာရုံကို မစွဲလမ်း
မူ၍။ အာသဝေတိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိရစ္စတု၊ လွတ်စေသတည်း။
သွေဝ၊ နက်ဖန်နှိုက်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနုပါဒါယ၊
တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့် တရံတရသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေတိ၊
အာသဝေါ တရားတို့မှ၊ ဝိရစ္စတု၊ လွတ်စေသတည်း။ ဥတ္တရသုဝေဝ၊
သံဘက်နှိုက်ပင်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ
ဒိဗ္ဗိအားဖြင့် တရံတရသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေတိ၊ အာသဝေါ
တရားတို့မှ၊ ဝိရစ္စတု၊ လွတ်စေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဣဒ္ဓိဝါ၊ ထိုသို့အ
လိုရှိတိုင်း အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်စေနိုင်သော တန်ခိုးသည်လည်း
ကောင်း။ သောအာနုဘာဝေါ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း အာသဝေါတရားတို့မှ
လွတ်စေနိုင်သော အစွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိက္ခဝေ၊ ချာနန်း
တို့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယံယသိ၊ အကြင်အခါ၌။ အဓိဝိဇိဏိ၊ အဓိ
ဝိလကိုလည်း။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော၊ အဓိပတ္တန္တိ၊ အဓိပညာကိုလည်း။ သိက္ခ
တော၊ ကျင့်သော၊ တဿ သိက္ခုနော၊ ချာနန်း၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ
ဒိဗ္ဗိအားဖြင့် တရံတရသော အာရုံကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေတိ၊ အာသဝေါ
တရားတို့မှ၊ ဝိရစ္စတိ၊ လွတ်၏။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ သိက္ခဝေ၊ ချာနန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသာနာထော်၌။ အဓိ

သီလသိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိသီလသိက္ခာကိုဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္ဒော၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဓိဝိတ္တ သိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္ဒော၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အဓိပညာ သိက္ခာသမာဒါနေ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို ဆောက်တည်ခြင်း၌၊ တိဗ္ဗော၊ ထက်သော၊ ဆန္ဒော၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ✓ ၊

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာ တော်၌ဖြစ်သော အယုဋ္ဌ တပါးသော အယုဂ္ဂိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗုဒ္ဓိတို့သည်။ တိဏိ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ဣမာနိပဝိဝေကာနိ၊ ဤကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့ ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညုပ်ကုန်၏။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း။ ဝိဝရပဝိဝေကံ၊ သင်္ကန်း၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှဆိတ် သည်၏အဖြစ်သည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဏပါတပဝိဝေကံ၊ ဆွမ်း၌ဖြစ်သော ကိလေ သာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်သည်းကောင်း၊ သေနာသနပဝိဝေကံ၊ ကျောင်း ၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်သည်းကောင်း၊ ဣဏိဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတြ၊ ထိုသုံးပါးသော ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့တွင်၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာ တော်၌ဖြစ်သော အယုဋ္ဌတပါးသော အယုဂ္ဂိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗုဒ္ဓိ တို့သည်။ ဣဒံဝိဝရပဝိဝေကတ္ထိံ၊ ဣဒံဝိဝရပဝိဝေကံ၊ ဤသင်္ကန်း၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညုပ်ကုန်၏။ ကိံ ပည ပေန္တိ၊ အဘယ်သို့ပညုပ်ကုန်သနည်း။ သာဏာနိဝိ၊ ပိုက်ဆံလျှော်တို့ဖြင့်ပြု အပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ မသာဏာနိဝိ၊ ရောနှောသောလျှော်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဓဝနဿာနိဝိ၊ သူငယ်ကိုထုပ်၍ စွန့်အပ်သော အဝတ် တို့ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ပံသကူဏာနိဝိ၊ ပံသကူအဝတ် တို့ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်။ တိရိစ္ဆာနာနိဝိ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြုအပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ အဇိနာနိဝိ၊ ပကတိသောသစ် နက်ရေတို့ကိုလည်း။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ အဇိနက္ခိပမ္ပိ၊ အလယ်၌ခွဲ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍနာသက-၅-သောထကပဏ္ဍဝဂ်၊ ၄၁၉

အပ်သောသစ်နက်ရေကိုထည်း၊ ဝေရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ကုသစီရိန္ဒါသမန်း၊
 မြက်တို့ကိုစပ်၍ပြုအပ်သောသင်္ကန်းကိုထည်း၊ ဝေရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊
 ဝါကစီရိ၊ ယျော်တို့ကိုစပ်၍ပြုအပ်သော သင်္ကန်းကိုထည်း၊ ဝေရေန္တိ၊
 ဆောင်ကုန်၏၊ ဗထကစီရိ၊ ပျဉ်ကိုစပ်၍ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းကိုထည်း၊
 ဝေရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ကေသကမ္မလံဝိ၊ လူ့ဆံပင်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော
 ကမ္မသာကိုထည်း၊ ဝေရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဝါဠကမ္မလန္တိ၊ သားမြီးတို့ဖြင့်ပြု
 အပ်သောကမ္မသာကိုထည်း၊ ဝေရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဥလူကပက္ခိကံဝိ၊
 ခင်ပုတ်ဌာန်ထောင်တို့ကို စပ်၍ပြုအပ်သော အဝတ်ကိုထည်း၊ ဝေရေန္တိ၊
 ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညပေန္တိ၊ ပညုပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
 ခေါ်စင်စစ်၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်သော အယူမှတစ်ပါးသော
 အယူရှိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ ဣဒံဝိပရပဝိဝေကတ္ထိံ ဣဒံ
 စိပရပဝိဝေကံ၊ ဤသင်္ကန်း၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညုပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတြိ၊ ထိုသုံးပါးသော
 ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့တွင်၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာ
 တော်၌ဖြစ်သော အယူမှတစ်ပါးသော အယူရှိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗဇကော၊ ပရိဗိုဇ်
 တို့သည်၊ ဣဒံဝိပရပဝိဝေကတ္ထိံ ဣဒံစိပရပဝိဝေကံ၊ ဤဆွမ်း၌ဖြစ်
 သော ကိလေသာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညုပ်ကုန်၏၊ ကိံ
 ပညပေန္တိ၊ အဘယ်သို့ပညုပ်ကုန်သနည်း၊ သာကဘက္ခာဝိ၊ ဝိမ်းစိုးသော သစ်
 ရွက်လျှင်အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာမာကဘက္ခာဝိ၊
 သမန်းဆန်ဖြင့်ချက်အပ်သော ထမင်းလျှင်အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဝါရဘက္ခာဝိ၊ ကျိတ်သီးဆန်ဖြင့်ချက်အပ်သော ထမင်းလျှင်
 အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဒ္ဓုယဘက္ခာဝိ၊ သားရေကို
 ချစ်၍စွန့်ပစ်အပ်သော သားရေဖတ်လျှင်အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟဇုဘက္ခာဝိ၊ အစေးလျှင်အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကထာဘက္ခာဝိ၊ ဆန်ကွဲလျှင်အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အာစာမဘက္ခာဝိ၊ ထမင်းချိုးလျှင်အစာ ရှိကုန်သည်ထည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိညာကဘက္ခာဝိ၊ ရှံညက်လျှင်အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိသာဘက္ခာဝိ၊ မြက်လျှင်အစာရှိ ကုန်သည်ထည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂေါမယဘက္ခာဝိ၊ နွားချေးလျှင်အစာရှိကုန်သည်ထည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝနမူလယထာဟာရေန၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးကြီးငယ်
 တည်းဟူသော အာဟာရဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ ယျာကုန်၏၊ ပဝတ္ထပထကောဇိ၊

အလိုလိုဖြစ်သော သစ်သီးထွင်အစာ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်သော အယုတ္တတပါးသော အယုဂ္ဂိကုန်
 သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဣဒံဝိဇ္ဇာပါတပဝိဝေကတ္ထိံ ဣဒံဝိဇ္ဇာပါ
 တပဝိဝေကံ၊ ဤဆွမ်း၌ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေတြိ၊ ထိုသုံးပါးသော ကိ
 လေသာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့တွင်၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်၌
 ဖြစ်သော အယုတ္တတပါးသော အယုဂ္ဂိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့
 သည်။ ဣဒံသေနာသနပဝိဝေကတ္ထိံ ဣဒံသေနာသနပဝိဝေကံ၊ ဤကျောင်း၌
 ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်
 ကုန်၏။ အရတ္ထံ၊ တောတည်းဟူသောကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မုက္ခမုလံ၊
 သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဘုသာဂါရံ၊
 ကောကိရိုးအုံတည်းဟူသောကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ သုသာနံ၊ သုသာန်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တောကာသံ၊ လွင်တီးကောင်ကို လည်းကောင်း၊
 သုညာဂါရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်သော
 အယုတ္တတပါးသော အယုဂ္ဂိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ဣဒံ
 သေနာသနပဝိဝေကတ္ထိံ ဣဒံသေနာသနပဝိဝေကံ၊ ဤကျောင်း၌ဖြစ်သော
 ကိလေသာတို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ ဣမတ္ထိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း ဟုဆိုအပ်သော
 ငါဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခုနေဝ၊ ရဟန်း၏၊ ပဝိဝေကာနိ၊ ကိလေသာ
 တို့မှဆိတ်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး တို့လည်း၊
 တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကထမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝေဝါစ၊ ဝိဝေ
 ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဝိဝေနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း
 သည်။ ဒုသဿိ၊ ဝိဝေမရှိသောသူ၏အဖြစ် တည်းဟူသောအကုသိုလ်
 သည်လည်း၊ ပဟိန္နံ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနစ၊ ထိုဝိဝေ
 မရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း ဟူသော အကုသိုလ်မှလည်း၊ ဝိဝိတ္တော၊
 ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာဒိဗ္ဗိကောစ၊ ကောင်းသောအယုလည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုကောင်းသောအယုဂ္ဂိသာသနာရှိလ်သည်။
 မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိစ၊ မိစ္ဆာအယု သည်လည်း။ ပဟိန္နံ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောဏကမ္မဋ္ဌဝဂ်၊ ၄၂၀

ဖြစ်၏။ တာယစ၊ ထိုမိစ္ဆာအယုဒ္ဓလည်း၊ ဝိဝိက္ခော၊ ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝိကာသဂေါစ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဂေါရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုကုန်ပြီးသောအာသဂေါရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
အာသပါစ၊ အာသဂေါတရားတို့သည်လည်း၊ ပဟိန္ဒ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိစ၊ ထိုအာသဂေါတရားတို့မှလည်း၊ ဝိဝိက္ခော၊
ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထော
ယသ္မိံ၊ ကာထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘိယဝါ၊ ဘီယ
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဘီယနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဒုဿိလျဉ္စ၊ ဘီယမရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်သည်
လည်း၊ ပဟိန္ဒ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနုစ၊ ထိုဘီယမရှိသော
သူ၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကုသိုလ်မှလည်း၊ ဝိဝိက္ခော၊ ဆိတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိကောစ၊ ကောင်းသော အယုဒ္ဓသည်လည်း၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုကောင်းသော အယုဒ္ဓရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစ၊
မိစ္ဆာအယုဒ္ဓသည်လည်း၊ ပဟိန္ဒ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာယစ၊
ထိုမိစ္ဆာအယုဒ္ဓလည်း၊ ဝိဝိက္ခော၊ ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကာသဂေါ
စ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဂေါရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုကုန်
ပြီးသောအာသဂေါရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသဂေါစ၊ အာသဂေါတရားတို့
သည်လည်း၊ ပဟိန္ဒ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိစ၊
ထိုအာသဂေါတရားတို့မှလည်း၊ ဝိဝိက္ခော၊ ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရဟန်းကို၊ အပူပက္ခော၊ ဘီယဖြင့်ဖြတ်
သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ သာရပက္ခော၊ ဘီယတည်းဟူသောအနှစ်
သို့ရောက်သော၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော၊ သာရေ၊ ဘီယမာဓိပညာ
ဟုဆိုအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအနှစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကဿကဿ၊ လယ်လုပ်သမား
ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏။ သာလိခေတ္တံ၊ သလေးခင်းသည်။
သစ္စန္တံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တနေံ၊ ထိုသလေးခင်းကို၊ ကဿ
ကော၊ လယ်လုပ်သမားဖြစ်သော၊ ဂဟပတိကော၊ သူကြွယ်သည်။ ဘိစံ
ဘိစံ၊ ယျှင်စွာယျှင်စွာ၊ လပါပေယျ၊ ရိပ်စေရာ၏။ ဘိစံဘိစံ၊ ယျှင်စွာ
ယျှင်စွာ၊ လပါပေတွာ၊ ရိပ်စေပြီး၍၊ ဘိစံဘိစံ၊ ယျှင်စွာယျှင်စွာ၊ သံခရာ
ပေယျ၊ ရရုံးစေရာ၏။ ဘိစံဘိစံ၊ ယျှင်စွာယျှင်စွာ၊ သံခရာပေတွံ၊ ရရုံး

စေပြီး၍၊ သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊ ဥဗ္ဗဟာပေယျ၊ တိုက်စေရာ၏၊
 သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊ ဥဗ္ဗဟာပေတွာ၊ တိုက်စေပြီး၍၊ သီစံသီစံ၊
 ယျင်စွာယျင်စွာ၊ ပုဉ္ဇံ၊ အစုအပုံကို၊ ကာရာပေယျ၊ ပြုစေရာ၏၊ သီစံသီစံ၊
 ယျင်စွာယျင်စွာ၊ ပုဉ္ဇံ၊ အစုအပုံကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေပြီး၍၊ သီစံသီစံ၊
 ယျင်စွာယျင်စွာ၊ မန္ဒါပေယျ၊ နယ်စေရာ၏၊ သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊
 မန္ဒါပေတွာ၊ နယ်စေပြီး၍၊ သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊ ပဿာဏာနိ၊ အပျင်း
 တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရာပေယျ၊ ထုတ်စေရာ၏၊ သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊ ပဿာဏာ
 နိ၊ အပျင်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရာပေတွာ၊ ထုတ်စေ၍၊ သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊
 ကောဇ္ဇာပေယျ၊ ထောင်းထုစေရာ၏၊ သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊ ကောဇ္ဇာ
 ပေတွာ၊ ထောင်းထုစေ၍၊ သီစံသီစံ၊ ယျင်စွာယျင်စွာ၊ နှုဿာနိ၊ ဖွဲ့တို့ကို၊
 ဥဒ္ဓရာပေယျ၊ ထုတ်စေရာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ကဿကဿ၊
 ထယ်ထုတ်သမားဖြစ်သော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏၊ တာနိဉ္ဇောနိ၊ ထိုစပါး
 တို့သည်။ အဂ္ဂပ္ပတ္တာနိ၊ ဆန်တည်းဟူသော မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်
 ကုန်သည်။ သာဓုပ္ပတ္တာနိ၊ ဆန်တည်းဟူသော အနှစ်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်
 သည်။ သုဒ္ဓါနိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သည်။ သာဓေ၊ ဆန်တည်းဟူသော အနှစ်၌၊
 ပတိဗ္ဗိတာနိ၊ တည်ကုန်သည်။ အထုဘာဝေယျ၊ သေကျထာဝရ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ
 သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာယျင်၊ ယထော
 ယထိ၊ ကာထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သီလဝါစ၊ သီလရှိ
 သည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်။
 ဒုဿိ၊ ထူ၍၊ သီလမရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်သည်
 ထည်း။ ပဟိန္ဒူ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသီလမရှိသော
 သူ၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကုသိုလ်မှသည်။ ဝိဝိက္ခော၊ ဆိတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကောစ၊ ကောင်းသောအယူရှိသည်သည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုကောင်းသောအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိစ၊
 မှားသောအယူသည်သည်။ ပဟိန္ဒူ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယ
 စ၊ ထိုမှားသောအယူမှသည်။ ဝိဝိက္ခော၊ ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတာ
 သဝေါစ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊
 ထိုကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသဝါစ၊ အာသဝေါ
 ထရားတို့သည်သည်။ ပဟိန္ဒူ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေဟိစ၊ ထိုအာသဝေါထရားတို့မှသည်။ ဝိဝိက္ခော၊ ဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အသံ၊ ဤရဟန်းကို၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ သီလဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပစ္ဆာသက-၅-သောတာပတ္တဝါ ၄၂၃

ရောက်သော။ သာဓုပ္ပတ္တော။ သီလတည်းဟူသော အနှစ်သို့ရောက်သော။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ သာဓု၊ သီလသမာဓိပညာဟု ဆိုအပ်သောဂုဏ် ကျေးဇူးတည်းဟူသော အနှစ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သရဒသမ ယေ၊ တန်ဖောင်ရန်းထအခါ၌၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ တိမ်တိုက်ကင်းသော အားဖြင့်ဝေး သော။ ဝိဂတဝလာဟ၊ ကေး၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်း ကင်၌၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တ၊ သက္ကာမာနော၊ ရှေးရှုထက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ ထည်သော၊ တမဂတံ၊ အရိက်အရကို၊ အဘိဝိဟဂ္ဂ၊ နှိပ်စက်ပျက်ဆီး၍၊ ဘာသတိဝသေယျထာဝိ၊ အရောင်ထွတ်ထကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ထပတိစ သေယျထာဝိ၊ တော့က်ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိရောစတိစသေယျထာ ဝိ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇေမေဝေေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်၊ ယတောယတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝကသာ အရိယာဖြစ်သောတပည့်အား၊ ဝိရေဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့မှကင်း သော၊ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်အညစ်အကြေးမှ ကင်း ရော၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒဿနုပ္ပါဒါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရိယသာဝကသာ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်အား၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော သံယောဇဉ်လည်းကောင်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာတည်းဟူသော သံယောဇဉ်လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗထပရာမာ သော၊ သီလဗ္ဗထပရာမာသာဟုဆိုအပ်သော သံယောဇဉ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိဏါ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပဟိယုန္တိ၊ ပတ်အပ်ကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာယစ၊ အဘိဇ္ဈာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေနစ၊ ဗျာပါဒဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်၊ ပဟိယုတိ၊ ပတ်အပ်၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်သက ဒါဂါဝါအနာဂါဝါပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ တို့မှ၊ ဝိဝိဂ္ဂေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဂ္ဂေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်ဟကွ

ဖြစ်သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်ထက္ကဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝေဏတို့၏ကင်း
 ခြင်းဆိတ်ခြင်းဖြစ်သော၊ ဝီတိခံသု၊ ဝီတိသုခရှိသော၊ ပဌမံဈာန်၊ ပဌမဈာန်
 ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိပာရုတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ
 သမယေ၊ ထိုခါ၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယဖြစ်သော တပည့်သည်၊
 ကာထံ၊ သေခြင်းကို၊ စေကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုငြားအံ့၊ ယေနသံယော
 ဇနေန၊ အကြင်သံယောဇဉ်နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ အရိယသာ
 ဝကော၊ အရိယဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဣမံယောကံ၊ ဤလူ
 ပြည်သို့၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာရာ၏၊ တဿ၊ ထိုပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော
 သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ဖြစ်သောအရိယာ တပည့်အား၊ တံသံ
 ယောဇနံ၊ ထိုလူ ပြည်သို့ ထာကြောင်းဖြစ်သော ဩဇ္ဈာဝိယဥဒ္ဓန္တု၊ ဝိယ
 သံယောဇဉ်နှစ်ပါးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ထုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ ဣမာတိဝေသာ၊ ဤသို့
 ပါးတို့တည်း၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
 အဂ္ဂဝတီ၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တည်းကောင်း၊
 ဝဂ္ဂပရိသာ၊ မညီမညွတ် သောပရိသတ် တည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂပရိသာ၊
 ညီညွတ်သော ပရိသတ်တည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိဝေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂဝတီ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော၊ ပရိသာ၊
 ပရိသတ်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ
 ဤသာသနာတော်၌၊ ယထံပရိသာယံ၊ အကြင်ရဟန်းပရိသတ်၌၊ ထေရာ၊
 မထေရ်ကြီးဖြစ် ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗာဟုလိကာ၊ မင်္ဂမော
 သောတဏှာဖြင့် ထိုထိုပရိက္ခရာကို ဈားစွာသိမ်းယူတတ် ကုန်သည်၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သာထလိကာ၊ ဘိက္ခဝသုံးပါးကို လျော့လျော့ကျင့်
 ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတို့သို့သွားကြောင်း
 ဖြစ်သော နိဝေဏငါးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တုရရာ၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၏၊ ပဝိဝေကေ၊ ကာယဝိဝေကစသောပိဝေကသုံးပါး၌၊
 ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၏၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်
 အပ်သေးသောဈာန် ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားအထူးသို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်
 ခြင်း၌၊ အနဂိဂတဿ၊ မထိအပ်သေးသောဈာန် ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရား
 အထူးကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၌။ အဿန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-လောကကပဏ္ဍိတင်၊ ၄၂၅

သေးသောချာနိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို၊ သန္တိကီရိယာယ၊ မျက်
 မှောင့်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဟန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ မန္တိမဇန
 တာ၊ နောင်လာသူတပည့်သားအပေါင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံ
 သောမထေရ်ကြီးတို့၏၊ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသော အမူအရာသို့အစဉ်
 လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရေခဲ၏။ သာပိ၊ ထိုနောင်လာသူတပည့်သားအ
 ပေါင်းသည်သည်၊ ဗဟုလိကာ၊ မက်မောသောတဏှာဖြင့်ထိုထိုပရိက္ခရာ
 ကိုများစွာဆိမ်းယူထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သာထလိကာ၊ သိက္ခာသုံး
 ပါးကိုထျော့ထျော့ကျင့်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အဘို့သို့
 သွားကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏငါးပါး၌၊ နိက္ခတ္တရော၊ ချအပ်သောဝန်ရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဝိဝေကေ၊ ကာယဝိဝေကစသောဝိဝေကသုံးပါး၌၊
 ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေး
 သောချာနိပဿနာမဂ်တရားအထူးကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဓိဂ
 တဿ၊ မသိအပ်သောချာနိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို၊ အဓိဂမာယ၊
 မြင်ခြင်းငှါ၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သောချာနိပဿနာမဂ်
 ဖိုလ်တရားအထူးကို၊ သန္တိကီရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊
 လုံ့လကို၊ အာရဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပရိ
 သတ်ကို၊ အဂ္ဂဝတိ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ
 ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝဂ္ဂပရိသာ၊ မညီညွတ်သောပရိသတ်သည်
 ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ယဿံပရိသာယံ၊ အကြင်ပရိသတ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဏ္ဍန
 ဇာတာ၊ ဖြစ်သောခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကထဟဇာတာ၊ လက်ကိုဆွဲ
 ဝင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော အားကြီးသောငြင်းချန်
 ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါဒါပန္နာ၊ ခန့်ကျင်သောစကားအယူသို့ ရောက်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ရသသတ္တိတိ၊ နှုတ်ဘီးတည်းဟူ
 သောထွန်တို့ဖြင့်၊ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပရိသတ်ကို၊ ဝဂ္ဂပရိသာ၊ မညီညွတ်သောပရိသတ်
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဂ္ဂပရိသာ၊ ညီညွတ်သော
 ပရိသတ်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ယဿံပရိသာယံ၊ အကြင်ပရိသတ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 သမဂ္ဂ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းချန်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောဒကီတုတာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ရောနှောပြီးသော နို့ရည်ရေကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 ဝိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောမျက်စိတို့ဖြင့်၊
 သမ္ပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ - ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပရိသတ်ကို၊ သမဂ္ဂပရိသတ်၊ ညီညွတ်သောပရိသတ်
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပော
 ဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝဒမာနာ၊ ပြင်းချန်ခြင်းမရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောဓကီတုတာ၊ ရောနှောသောနို့ရည်ရေကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို
 ပြုတတ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟို၊ ဈားစွာသော၊ ပညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝန္တိ၊
 ပွားစေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော၊ ယဒိဒံ၊ ယာ
 အယံစေတောပိရတ္ထိံ၊ အကြင်စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဓမ္မိတာယ၊ ဓမ္မိတာဟုဆိုအပ်သော၊ တာယစေတောပိရတ္ထိယာ၊
 ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်း
 ကို၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေသည်မည်ကုန်၏။ ပဓမ္မိတာယ၊ ဝမ်းမြောက်သောသူအား။
 ဝိဘိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတိမနသံ၊ ဝိတိ၏အဟုန်ဖြင့်
 စွပ်သောသူ၏၊ ကာယော၊ ရူပကာယနာမကာယသည်။ ပသာ၊ ဖွတ်၊ ငြိမ်း၏။
 ပသာဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောရူပကာယနာမကာယရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ သုခိ၊ နော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်၏အထက်၌။
 ထုလ္လဗုသိတကေ၊ ကြီးစွာသောရိပ်ခင်းရေ ရိပ်ခင်းပေါက်ရှိသော၊ ဒေဝေ၊
 ရိပ်ခင်းသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ယထာနိန္ဒံ၊ ရှိုင့်
 ဝှမ်းသည်အားလျော်စွာ။ ဝတ္တမာနံ၊ စီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတကန္ဓရပဒရသာခါ၊
 တောင်ကြား၌ဖြစ်သော ချောက်ပတ်ကွဲသော မြေအရပ်သစ်ခက်သဘွယ်
 ဖြစ်သော မြောင်းငယ်တို့ကို။ ပရိပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပဗ္ဗတကန္ဓရပဒရ
 သာခါ၊ တောင်ကြား၌ဖြစ်သောချောက်ပတ်ကွဲသောမြေအရပ်သစ်ခက်သ
 ဘွယ်ဖြစ်သော မြောင်းငယ်တို့သည်။ ပရိပူရေ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-သောဏကပဋ္ဌဝဂ်၊ ၄၂၇

ကုသုတ္တေတွင်းငယ်တို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ကုသုတ္တေတွင်းငယ်တို့သည်၊ ပရိပူဇာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာကုသုတ္တေတွင်းကြီးတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ မဟာကုသုတ္တေတွင်းကြီးတို့သည်၊ ပရိပူဇာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုန္ဒဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ကုန္ဒဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့သည်၊ ပရိပူဇာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့သည်၊ ပရိပူဇာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သရဒ္ဒသာဂဓေ၊ ဥစ္စာတို့၏တည်ရာဖြစ်သော သရဒ္ဒရာတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ သေယျထာဝရပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းခမ်းခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရောဒကိဘူတာ၊ ရောနှောသောသို့၊ ရည်ရေကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိယစက္ခု၊ ဟိ၊ ချစ်အပ်သောမျက်စိတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်သည်ဖြစ်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟို၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ရဒိတာ၊ ရဒိတာဟုဆိုအပ်သော၊ ယဒိဒယာအယံစေတောဝိရတ္ထိ၊ အကြင်စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ရဒိတာယ၊ ရဒိတာဟုဆိုအပ်သော၊ တာယစေတောဝိရတ္ထိယာ၊ ထိုစိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော၊ ဝိဟာရိ၊ နေခြင်းကို၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေသည်မည်ကုန်၏၊ ပရဒိတာယ၊ ဝမ်းမြော်သောသူအား၊ ဝိတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတိမနဿ၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့်စွပ်သောသူ၏၊ ကာယော၊ ရူပကာယနာမကာယသည်၊ ပဿန္တတိ ငြိမ်း၏၊ ပဿန္တကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသော ရူပကာယ နာမကာယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏၊ သုခိနာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝမာမိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပရိယာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့။ တီဟိသုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ တဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာ
 ဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇ
 ဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊
 အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
 ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ တဒ္ဓေါ၊
 ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇရဟော၊
 မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊
 ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤ
 ယောကဋ္ဌံ၊ ရညော၊ မင်း၏၊ တဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်း
 အာဇာနည်သည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗယသမ္ပန္နောစ၊ ကိုယ်အားနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဇေ
 သမ္ပန္နောစ၊ ယျင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိသုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ တဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်း
 အာဇာနည်သည်၊ ရာဇရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏
 အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ
 ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့။
 တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ တဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိ
 ယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇ
 ဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊
 အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့။ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တီဟိသုံးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်
 အာဟုဒနုယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သိသဝ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူအပ်သော
 အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ပါဟုဒနုယျော၊ အထူးထူးသောအရပ်မျက်နှာတို့မှ
 လာရေသောချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဧည့်သည်အထိုငှါရှိသေစွာစီရင်အပ်
 သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဧက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်ထောကကိုယုံကြည်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောကကပလ္လင်ဂါ ၄၂၆

၍ပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ အဗ္ဗတိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလှိုရှိသောသူတို့၏လက်အုပ်ချီရာဖြစ်သည်။ လောကဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝေက၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညဓေတ္တံပုညဓေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးချရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သိလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသောအရပ်မျက်နှာတို့မှထာရောက်သောချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဧည့်သည်အထို့ငှါရှိသေစွာ စီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ အဗ္ဗတိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလှိုရှိသောသူတို့၏လက်အုပ်ချီရာဖြစ်သည်။ လောကဿ၊ သတ္တဝေက၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညဓေတ္တံပုညဓေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးချရာလယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ဖျင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သိလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသော အရပ်မျက်နှာတို့မှထာရောက်သောချစ်နှစ်သက်အပ်သောဧည့်သည်တို့အထို့ငှါရှိသေစွာစီရင်အပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ အဗ္ဗတိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလှိုရှိသောသူတို့၏လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုရာဖြစ်သည်။ လောကဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော သတ္တဝေက၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညဓေတ္တံပုညဓေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးချရာလယ်တာမြေကောင်း သဘွယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘိသဝါ၊ ဘိသရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဘိမောက္ခသံဝရသံဝတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီသဖြင့် ဝိတ်ဆို အပ်သော ကာယဒွါရရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုမက္ကေယု၊ အနုဂြူအတိုင်း အံ့ရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေယု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝီ၊ ပေးအားဖြင့် ရှုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိက္ခာပဒေယု၊ ထိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဘိက္ခုဘိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏ သမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကုသယာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ယာမဝါ၊ ပညာအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဓဋ္ဌပရက္ကမော၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကုသယေယု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေယု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရုရော၊ မချအပ်သောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာကြဉ်သောထေတုမကတရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤတဏှာသည်၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောသရဒယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ

နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ထွင်မြန်
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဧမ္ပေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍သိလ
 ဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ပါဟုနေယျော
 အထူးထူးသော အရပ်မျက်နှာတို့မှ ထာရောက်သော ချစ်နှစ်သက်အပ်သော
 ဧည့်သည်အလှူငှါ ရိုသေစွာစီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဒုက္ခိ
 ဝောယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံ
 ထိုက်သည်။ အဗ္ဘတိကရဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူ
 တို့၏လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သည်။ ယေဘိကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
 လောက၏။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညဓေတ္တံ၊ ပုညဓေတ္တော၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတနာ၏စိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာမြေ
 ကောင်းသဘွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါဝ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ၊

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အသာ၊
 ဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်။
 ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဉ္ဇော၊ မင်း
 ၏၊ အင်္ဂန္တေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထတိ၊ ရောက်
 ၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊
 ကောင်းသော၊ အသာ၊ ဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ရာဇာရဟော၊
 မင်းအားထိုက်သည်။ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂန္တေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေ
 တွက်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထတိ၊ ရော်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသောကဗ္ဗိ၊
 ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အသာ၊ ဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်
 သည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဗထသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဝ

သမ္ပန္နောစ၊ ယျင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်
 သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံး
 အဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာ
 ယျင်၊ သင်္ချုံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိအင်္ဂေတိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိ
 ယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇ
 ဘောဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏။
 အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာယျင်၊ သင်္ချုံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထတိ၊ ရောက်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာယျင်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ဝိလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူ
 အပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ပ၊ လောကဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တထေ၊ က
 ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာမြေကောင်း
 သဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်
 သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ဝိလဝန္တ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ (လ)၊ လောကဿ၊
 ခပ်ထိမ်းသော သတ္တထေ၊ က၏။ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏
 စိုက်ပျိုးချရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝတ္ထသမ္ပန္နော
 စ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလသမ္ပန္နောစ၊
 ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ ယျင်မြန်
 ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ဝိလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူ
 အပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ (လ)၊ လောကဿ၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-လောကကပဏ္ဍိတဂ်၊ ၄၃၃

လောကဏိ၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရံ ရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတနာတို့ကို ချီးချရာ ထယ်တာမြေ
ကောင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်ပြည့်
စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘိဝေ၊ ဘိဝေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝ)၊ ထိက္ခာ၊
ပဒေသု၊ ထိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဘိက္ခုတိ၊ ကျင့်၏။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊
ကိုယ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အားနှင့်
ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကုသထာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
ထရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာရေဒ္ဓိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော
လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကုသထာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာနံ၊ ထရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံပေခြင်းငှါ၊ အာရေဒ္ဓိရိယော၊ အား
ထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထာမဝါ၊ ဥညာအစွမ်း
နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠပရက္ကမာ၊ မြေမြိုင်ခန့်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ လိပ်မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ထရား
တို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရော၊ မချအပ်သောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နော၊
ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေသမ္ပန္နော၊ လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်
သောကာမင်္ဂဟုဆိုအပ်သောအတို့၏အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယော
ဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ - ဩပပါတိကော၊
ဥပပါတိပဒိုသန္ဓေနေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဖြစ်ရာဖြစ်
သောဖြောင့်တံ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တသ္မာယောကာ၊ ထိုဖြစ်ရာဖြစ်သောဖြောင့်တံမှ၊ အနာဝတ္ထိဓမ္မော၊ မပြန်
လည်သောသဘာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊
ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေသမ္ပန္နော၊ လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။

အင်္ဂုတ္တိုက်ပါဠိတော်နိဿယ

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တီဟိ၊ ဤသုံးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍၊ သိယံ၊ နန္ဒဂြိုဟ်တို့အား
 ပေးလှူအပ်သော အဿာဇာနိယော၊ (လ)။ လောကဿ၊ ခပ်ထိမ်းသော
 သတ္တ၊ လောက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ
 ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးချရာ
 ထံသို့သာ၊ မြေကောင်းသတ္တဝယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 သဗ္ဗသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊
 အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်
 သည်။ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကထမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်
 သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်။ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံး
 အဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ
 ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊
 အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ ကိုယ်အဆင်း
 နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗထသမ္ပန္နောစ၊ ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်
 စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါ
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊
 အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်
 သည်။ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊
 မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောကပဏ္ဏဝဂ်၊ ၄၃၅

မင်း၏၊ ဘဒ္ဒေါကောင်းသော၊ အသာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊
 ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂန္တေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊
 သင်္ချ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ
 မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေး
 ဌဆောင်၍ ဝီထဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်
 သည်၊ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသော အရပ်မျက်နှာတို့မှသာရောက်သော
 ချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဧည့်သည်အလိုငှါ ရှိသော စွမ်းစီရင်အပ်သော အလှူကို
 ခံထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူ
 အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ အပ္ပဇီကဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 ကိုအလိုရှိသော သူတို့၏ထက်အုပ်ချီရာဖြစ်သည်၊ ဝေကာဿ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသတ္တထောက၏၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ
 ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုထည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုချ
 ရာထယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊
 အဘယ်သို့သတောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊
 အဝေးဌဆောင်၍ ဝီထဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကို
 ခံထိုက်သည်၊ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသော အရပ်မျက်နှာ တို့မှသာ
 ရောက်သော ချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဧည့်သည်အလိုငှါ ရှိသော စွမ်းစီရင်
 အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံ
 ကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ အပ္ပဇီကဏီယော၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော သူတို့၏ထက်အုပ်ချီရာဖြစ်သည်၊ ဝေကာ
 ဝေကာဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တထောက၏၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုထည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏
 ပိုက်ပျိုချရာထယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဗာဤထာသနာတေဝံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏ
 သမ္ပန္နောစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသတင်းထည်းဟူသော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗထသမ္ပန္နောစ၊ ဝိနိယအားအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်မြန်သောဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား

တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ပါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသောအရပ်မှတ်နှာတို့မှလာရောက်သော ချစ်နှစ်သက်အပ်သော ဧည့်သည်အဖို့ငှါရှိသေစွာ စီရင်အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်ထောကကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ အဗ္ဘုတိကဇကီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော သူတို့၏လက်အုပ်ချီရာဖြစ်သည်။ လောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တလောက၏။ အနုတ္တရ်အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတို့၏ စိုက်ပျိုးချရာ ထယ်တာမြေကောင်း သတ္တုယိဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတောင်းတည်းဟူသော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသဒ္ဓါသနာထေဝ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့် ပိတ်ဆို့အပ်သောကားယစွါရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုမတ္တေသု၊ အနုမြူအံတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇသု၊ အပြစ်တို့၌၊ တယဒဿာဝိ၊ တေးအားဖြင့်ရှုထော့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတောင်းတည်းဟူသော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နော၊ ပိရိယအားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသဒ္ဓါသနာထေဝ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာရဒ္ဓပိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (လ)၊ ထာမဝါ၊ ပညာအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဓဗ္ဗပရက္ကမော၊ မြဲမြံခိုင်ခန့်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကုသထေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓဗ္ဗေသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရ်ရော၊ မချအပ်သော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နော၊ ပိရိယအားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊

ထိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဝေသာကပတ္ထဝဂ်၊ ၄၃၇

ရဟန်းသည်၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ သျှင်မြန်သောဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒါ၊ ဤသဒ္ဓါနာတေဝံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာ
 သဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောပိရတ္ထိံ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ခြင်းကို၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော ဖိုလ်ပညာကို၊
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်
 အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ သျှင်မြန်သောဥာဏ်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟု၊ နေပေျာ၊ အဝေ၊ မှဆောင်၍ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အားပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ထ)၊ ထော
 ကထာ၊ ခပ်ထိမ်းသောသက္ကလေသက၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိ
 သော၊ ပုညးကုတ္တံ၊ ပုညကွေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုး
 စေတို့၏ စိုက်ပျိုးချရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သက္ကမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ နဝေါ၊ ရက်သစ်ဖြစ်သော၊ ပေါဋ္ဌကော၊
 ဝိ၊ ဝျော်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးသည်လည်း၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော၊ မကောင်းသောအဆင်း
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမ္ပယော၊ ကြမ်းသောအထွေရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗော၊ နည်းသော အဘိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မဇ္ဈိမော၊ အသစ်ဖြစ်သောပုဆိုး
 ဆွေးမြွေးသာပုဆိုးတို့၏အလယ်၌ဖြစ်သော၊ ပေါဋ္ဌကောဝိ၊ ဝျော်ထေဖြင့်
 ပြီးသော ပုဆိုးသည်လည်း၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမ္ပယော၊ ကြမ်းသောအထွေရှိသည်လည်းကောင်း၊
 အပ္ပဗ္ဗော၊ နည်းသော အဘိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဖိဇ္ဈော၊ ဆွေးမြွေသော၊ ပေါဋ္ဌကောဝိ၊
 ဝျော်ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးသည်လည်း၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍော၊ မကောင်းသောအဆင်း
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမ္ပယော၊ ကြမ်းသောအဆင်းရှိသည်လည်း

ကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌောစ၊နည်းသော အဘိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောဘိ။
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဇိန္တု၊ ဆွေးမြေ့သော၊ ပေါဋ္ဌကံပိ၊ ဧညှိတေဖြင့်
 ပြီးသောပုဆိုးကိုလည်း၊ ဥက္ခယိ၊ ဝရိမဇ္ဇနံ၊ ထမင်းအိုးကိုသုတ်သင်သည်ကို၊
 ကရာန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ကာရကုဓု၊ ထံမြက်ချေးစုရာဖြစ်သော၊
 ဓ္တာနု၊ အရပ်၌၊ ဆဇ္ဇန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊
 ဤအဘူသာလျှင်၊ နဝေ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းသည်
 လည်း၊ ဒုသိဏော၊ သီလမရှိသည်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘော
 ရှိသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောပေါဋ္ဌ
 ကော၊ ထိုဧညှိဖြင့်ပြီးသော ရက်သစ်ဖြစ်သော ပုဆိုးသည်။ ဒုဗ္ဗဇ္ဈော၊
 မကောင်းသော အဆင်းရှိသည်။ ဟောတိ ဝေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 တံထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤသီလမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဿ၊ ထိုသီလမရှိ
 သော သီတင်းငယ်ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဒုဗ္ဗဇ္ဈတာယ၊ မကောင်းသော
 အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဒံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလမရှိသော သီတင်းငယ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပမံ၊
 ထိုဧညှိတေဖြင့် ပြီးသောရက်သစ်ဖြစ်သောပုဆိုးလျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသီလမရှိသောသီတင်းငယ်ဖြစ်သော ရဟန်းအား၊
 သေဝန္တိ၊ မှိတ်ကုန်၏။ ဘဇံန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ပယိဇူပါသန္တိ၊ အာနံတ
 လဲလဲဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသောအမူအရာသို့အစဉ်
 လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့သီလမရှိသောသီတင်း
 ငယ်ရဟန်းကိုမှိတ်ဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ ဧထသံ၊ ထိုမှိတ်ဆည်းကပ်သော
 သူတို့အား၊ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သောပေါဋ္ဌကော၊ ထိုဧညှိဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးသည်။ ဒုက္ခ
 သမ္မာသော၊ ကြမ်းသော အထွေရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ယေယျထာပိ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မှိတ်ဆည်းကပ်သောသူတို့အား အစီး
 အပွားမရှိဒုက္ခအတိဖြစ်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုသီလမရှိသော သီတင်းငယ်
 ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဒုက္ခဿမ္မာသတာယ၊ ကြမ်းသော အထွေရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလ
 မရှိသော သီတင်းငယ် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပမံ၊ ထိုသို့ဧညှိဖြင့်
 ပြီးသောရက်သစ်ဖြစ်သော ပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-ထောထကပလ္လင်၊ ၄၃၉

မူ၏။ သော၊ ထိုသီလမရှိသောသီတင်းငယ်ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ယေသံ၊ အကြင် သူတို့၏။ စိဝရေဝိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဝိလာန ပစ္စယတေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အသက်၏ အဆောက်အဦအရံအတားဖြစ်သောဆေးကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာ တိ၊ ခံယူ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပစ္စည်းထေးပါးကိုခံယူခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုပစ္စည်းထေးပါးကိုလွှဲတတ်သော သူတို့အား၊ မဟာပုဏ္ဏိ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာနိသံသံ၊ ကြီးသောအာနိသင်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောပေါဋ္ဌကော၊ ထိုကျော် ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးသည်။ အပ္ပဋ္ဌော၊ နည်းသောအတိုးရှိသည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤပေးလှူသောသူတို့အားအကျိုးမကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဿ၊ ထိုသီလမရှိသောသီတင်းငယ်ဖြစ်သောရဟန်း၏အပ္ပဋ္ဌတာယ၊ အတိုးအနည်းထိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလမရှိသော သီတင်းငယ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပဝံ၊ ထိုသို့ကျော်ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဇ္ဈိမာ၊ သီတင်း ထတ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ (လ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒုသပိဇေဝ၊ သီလမရှိသည်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောပေါဋ္ဌကော၊ ထိုကျော်ဖြင့် ပြီးသော ပုဆိုးသည်။ ဒုဗ္ဗဋ္ဌော၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိသည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤသီလမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဿ၊ ထိုသီလမရှိသော သီတင်းကြီး ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ဒုဗ္ဗဋ္ဌတာယ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလမရှိသော သီတင်းကြီးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပဝံ၊ ထိုကျော်ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ အဿ၊ ထိုသီလမရှိသောသီတင်းကြီးဖြစ်သောရဟန်းအား၊ သေဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ပယိရူပါသန္တိ၊ အဘန် တလဲလဲဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌာဒ္ဓကတိ၊ မြင်အပ်သော အမှုအရာမျိုးအစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသီလမရှိသောသီတင်း

ကြီးရဟန်းကို၌ ခည်းကပ်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထို၌ခည်းကပ်သော သူတို့အား၊ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ စီးပွား မရှိခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောပေါဋ္ဌကော၊ ထိုလျှော်ဖြင့်ပြီး သော ပုဆိုးသည်။ ဒုက္ခသမ္ဘုဿာ၊ မကောင်းသော အတွေ့ ရှိသည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤ၌ခည်း ကပ်သောသူတို့အားစီးပွားမရှိဒုက္ခအဟိဖြစ်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုသီလမရှိ သောသီတင်းကြီးဖြစ်သောရဟန်း၏။ ဒုက္ခသမ္ဘုဿတာယ၊ မကောင်းသော အတွေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထုပမံ၊ ထိုလျှော်တေဖြင့်ပြီး သောပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ အဟိ၊ ငါထုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စိဝရစိဏ္ဍာပိ၊ ထာသေနာ သနဂိဏာနပစ္စယဘောသန္တမဂ္ဂိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သောအသက်၏ အဆောက်အဦအရံအတားဖြစ် သောဆေးကို၊ ပရိဝံဏ္ဍာတိ၊ ခံယူ၏။ တံ၊ ထိုသို့ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံယူခြင်း သည်။ တေသံ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကိုလွှဲတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မဟပ္ပ ထံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာနိဝံသံ၊ ကြီးသော အာနိသင်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောပေါဋ္ဌကော၊ ထိုလျှော်ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးသည်။ အပ္ပဗ္ဗေ၊ နည်းသောအတိုးရှိသည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤပေးလှူသော သူတို့အားအကျိုးမကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဿ၊ ထိုသီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ် ၏အပ္ပဗ္ဗတာယ၊ နည်းသောအတိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလမရှိသောသီတင်းကြီးဖြစ် သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထုပမံ၊ ထိုလျှော်ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိ၏ဟူ ၍၊ အဟိ၊ ငါထုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (လ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ အယံစ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ သံစာမဇ္ဈေ၊ သံစာ၏အထယ်၌၊ ဘဂ္ဂတိ၊ ဆိုအံ့၊ တမေနံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးဖြစ်သောရဟန်းကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဗာလဿ၊ မိုက်သော၊ အဗျတ္တဿ၊ ဝိနည်းဘိက္ခာပုန်၌ မလိပ်မာသော၊ တုဟံ၊ သင်၏။ ဘဂ္ဂံ၊ ထေရ်၊ ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ ကိံ နူ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း၊ ဝတ္တံပိနာမ၊ သင်ကဲ့သို့ သဘောရှိသော သူမည်သည်လည်း။

တိကနပါတ်-ဒုတိယပဉ္စာသက-၅-ယောဇကပတ္ထဝဂ်၊ ၄၄၁

ဘဏိတဗ္ဗံ၊ သိသင့်၏ဟူ၍၊ မည်သိ၊ အောံမေတိ၏၊ ဣတံဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု
ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုသီသမရှိသောမထေရ်ကြီးဖြစ်သောရဟန်းသည်၊
ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်
ဖြစ်၍၊ ယထာရူပါယ၊ အကြင်နှင်ထုတ်ခြင်းအမှု၏အကြောင်းဖြစ်သောသ
ဘောရှိသော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သံဇော၊ သံဇာသည်၊ သင်္ကာရကူဇေ၊
တမြက်ချေးရ၌၊ နံပေါဗ္ဗကံ၊ ထိုဆွေးမြေ့သောပျော်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးကို၊
ဥက္ခိပတိဣ၊ ဝှန်ပစ်သကဲ့သို့၊ ဥက္ခိပတိ၊ နှင်ထုတ်၏၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့နှင်
ထုတ်ခြင်းအမှု၏အကြောင်းဖြစ်သောသဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာ
ရေတိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ကာသိကံ၊
ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံပိ၊ ပုဆိုးသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏဝန္တဗ္ဗေ၊ အဆင်း
ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုသမ္မဿဉ္ဇ၊ ကောင်းသောအထွေ့ရှိသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟန္တဉ္ဇ၊ အတိုးများထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဇ္ဈိမံ၊ အသစ်ဖြစ်သောပုဆိုး ဆွေးမြေ့သော
ပုဆိုးတို့၏အကြား၌ဖြစ်သော၊ ကာသိကံ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံပိ
ပုဆိုးသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏဝန္တဗ္ဗေ၊ အဆင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သုသမ္မဿဉ္ဇ၊ ကောင်းသော အထွေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မဟန္တဉ္ဇ၊ အတိုးများထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သော၊ ကာသိကံ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံပိ၊
ပုဆိုးသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏဝန္တဗ္ဗေ၊ အဆင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သုသမ္မဿဉ္ဇ၊ ကောင်းသောအထွေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မဟန္တဉ္ဇ၊ အတိုးများထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သော၊ ကာသိကံ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံပိ၊
ပုဆိုးကိုလည်း၊ ရတနပထိဝေဠုနတံ၊ ရတနာကိုရစ်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
တရောတိ၊ ပြု၏၊ နံ၊ ထိုဆွေးမြေ့သောကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးကို၊
ဝန္တကရဏ္ဏကေဝါ၊ နံသာကြိုတ်၌မူလည်း၊ နိက္ခိပန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နဝေါ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သော၊
ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ သီလဝါ၊ သီသရှိသည်၊ ဣရျာဏ ဝဇ္ဇော၊
ကောင်းသော သဘောရှိသည်၊ ဝေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်အံ့၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာသိကံ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံပိ၊ ထို
ပုဆိုးသည်၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိသည်၊ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့
သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ အသေ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသောဝိတင်းငယ်ဖြစ်သောရဟန်း၏၊ သုဝဏ္ဏတာယ၊
 ကောင်းသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံသောဝိတင်းငယ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ တထူပမံ၊ ထိုကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ
 ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၊ အဿ၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိတင်းငယ်ဖြစ်သောရဟန်းအား၊
 သေဝန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ အဘန်တ
 လဲလဲဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသော အမူအရာသို့အစဉ်
 လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြစ်ဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ ဧတံ၊ ထိုသီလနှင့်ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိဃေရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားအယိုဌာ၊ လည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ အယိုဌာလည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ကာသိကံ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊
 တံဝတ္ထံ၊ ထိုပုဆိုးသည်၊ သုခသမ္မဿံ၊ ကောင်းသောအထွေရှိသည်၊ ဟောတိ
 သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဟထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤမြစ်ဆည်းကပ်သော
 သူတို့အားစီးပွားချမ်းသာများစွာဖြစ်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုသီလနှင့် ပြည့်စုံ
 သောဝိတင်းငယ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သုခသမ္မဿတာယ၊ ကောင်းသော
 အထွေရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊
 ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိတင်းငယ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 တထူပမံ၊ ထိုကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးလျှင်ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယေသံ၊
 အကြင်သူတို့၏၊ စိဝရစိတ္တပါတသေနာသနာရိတာနုပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ
 သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့အားနှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအသက်
 ၏အဆောက်အဦအရံအတားဖြစ်သောဆေးကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏၊ တံ၊
 ထိုသို့လေးပါးသောပစ္စည်းကိုခံယူခြင်းသည်၊ ဧတံ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါး
 ကိုဖေးယူ တတ်သော သူတို့အား၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊
 မဟာနိသံသံ၊ ကြီးသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ
 ရဟန်းတို့၊ ကာသိကံ၊ ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ တံဝတ္ထံ၊ ထိုပုဆိုးသည်၊
 မဟပ္ပံ၊ အဘိုးများထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဟထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဣဒံ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဿ၊ ထိုသီလနှင့်
 ပြည့်စုံသောဝိတင်းငယ်ရဟန်း၏၊ မဟပ္ပတာယ၊ အဘိုးများထိုက်သည်

၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊
 ဤသီလနှင့် ပြည့်စုံသော သီတင်းထမ်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထူပမံ၊
 ထိုကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးထွင်ဥပမာရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ငါတရား
 သည်၊ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။(လ)။ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေဇ္ဇပေါ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ထေရော၊မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ အယဉ္ဇဘိက္ခု၊ဤရဟန်း
 သည်သည်း၊သံစာမဇ္ဈေ၊သံစာ၏အလယ်၌။ ဘဏတိ၊ဆိုအံ့။ တမေခံ၊ထို
 မထေရ်ကြီးဖြစ်သောရဟန်းကို၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တော၊
 အရှင်တို့၊တုဌေ၊အရှင်တို့သည်။ အပ္ပသဒ္ဓါ၊နည်းသောအသံရှိကုန်သည်။
 ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်လော့၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
 သည်။ ဓမ္မဉ္စ၊သုတ်အဘိဓမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ဝိနည်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ဘဏတိ၊ဆို၏။ ဣတိဇံ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကာသိကံ၊
 ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးသည်။ ဟောတိ သေယျထာဝိ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ငါသည်။ တထူပမော၊ထိုကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သော
 ပုဆိုးထွင်ဥပမာရှိသည်၊ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်အံ့၊ပေါဋ္ဌကော၊ချော့ဖြင့်ပြီးသော
 ပုဆိုးသည်။ ဟောတိသေယျထာဝိ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ငါသည်။ တထူ
 ပမော၊ ထိုချော့ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးထွင် ဥပမာရှိသည်။ နဘဝိဿာမိ၊
 မဖြစ်အံ့။ ဣတိဇံ၊ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 ဝေဠု၊ဤသို့ထွင်၊ဝေ၊သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဝုစခေါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ယထာ
 ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အယံပုရိသော၊ဤယောကျ်ား
 သည်၊ ကမ္မံ၊ပါဏာဘိပါစစသောကံကို၊ကရေတိ၊ပြု၏။ တထာတထာ၊
 ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊တံ၊ထိုကံ၏အကျိုးကို၊ ပဗ္ဗိသံဝေဒေတိ၊ခံစားရ၏။
 ဣတိဇံ၊ဤသို့။ဝဒေယျ၊ဆိုငြားအံ့။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေသန္တံ၊ဝေသန္တော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မစရိယ
 ဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို သုံးခြင်းသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ဗုဒ္ဓဿ၊ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊အန္တကိရိယာယ၊အဆုံးကိုပြုခြင်း
 ဌာ၊ဩကာသော၊အခွင့်သည်။နပညာယတိ၊မထင်၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဏ္ဏဇ္ဇော၊

ဆိုသင့်ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောစခေါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊
 ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်
 ဝေဒနိယံ၊ ခံစားအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ပါဏာတိပါတစသောကံကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တဿကမ္မဿ၊
 ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသောကံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိသံဝေဒိယတိ၊
 ခံစားရ၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေသန္တံဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မစရိယ
 ပါသောမြတ်သော အကျင့်ကိုသုံးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဗော၊
 ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြု
 ခြင်းပြု၊ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုသင့်ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသောကမ္ဘံ၊
 ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်
 မျှသော၊ ပါပကမ္ဘံ၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်၊ ဧနံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊
 ငဲ့သို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်ကတ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေန၊
 ဤသောကမ္ဘံ၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသံယေဝ
 ထိုသို့သဘောရှိသည် သာယျင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်း
 ငယ်ဖြစ်သော၊ ပါပကမ္ဘံ၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုကံသည်၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊
 အတ္တဘောဓိ၊ အဏုတ္တိ၊ အနည်းငယ်သော အကျိုးသည်လည်း၊ နခါယတိ၊
 မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသော အကျိုးရှိသည်သာယျင်၊ ကိခါယိယတိ၊
 အဘယ်မှာထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံရူပဿ၊ အဘယ်သို့သ
 ဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်
 သော၊ ပါပကမ္ဘံ၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
 တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုကံသည်၊ ဧနံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို
 ပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငဲ့သို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘာဝိတကာယော၊ မပွားစေအပ်သောခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်၊
 အဘာဝိတသီလော၊ မပွားစေအပ်သောသီလရှိသည်၊ အဘာဝိတစိတ္တော၊
 မပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ အဘာဝိတပညော၊ မပွားစေအပ်သော

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-သောဏကပလ္လင်၊ ၄၄၅

ပညာရှိသည်၊ ပရိတ္တော၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိသည်၊ အပ္ပါတုမော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
နည်းသောအားဖြင့်နည်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ အပ္ပဒုက္ခဝိဟာရီ၊ အနည်းငယ်
သောမကောင်းမှုဖြင့်ဆင်းရဲစွာနေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဝေဇူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတ
စသောမကောင်းမှုကံကို၊ ကတံပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတစသော
မကောင်းမှုကံသည်၊ ဇနံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငဲ့သို့၊
ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံဇူပဿ၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိဝံယေဝ၊ ထိုသို့သဘော
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အ
ဖြစ်၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊
ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
နည်း၊ အဏုရိ၊ အနည်းငယ်သောအကျိုးသည်လည်း၊ နုခါယတိ၊ မထင်၊
ဗဟုဒေဝ၊ များသောအကျိုးသည်သာလျှင်၊ ကိံခါယိဿတိ၊ အဘယ်မှာ
ထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒါဗြေထေကမ္မံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊
ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာဝိတကာယော၊ ပွားစေအပ်သော ခန္ဓာကိုယ်
ရှိသည်၊ ဘာဝိတသိလော၊ ပွားစေအပ်သောသိလရှိသည်၊ ဘာဝိတစိတ္တော၊
ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဘာဝိတပညော၊ ပွားစေအပ်သောပညာရှိ
သည်၊ အပရိတ္တော၊ နည်းသောဂုဏ်မရှိသည်၊ မဟတ္တော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကြီးသောအားဖြင့် ကြီးသောကိုယ်ရှိသည်၊ အပ္ပမာဏဝိဟာရီ၊ နှိုင်းယှဉ်
ခြင်းကိုပြုတတ်သော ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့၏ မရှိသဖြင့်နေခြင်း
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဇူပဿ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိဝံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပ
ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်၊ ကတံပြုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဏုရိ၊ အနည်းငယ်သောအကျိုးသည်လည်း၊ နုခါယတိ၊
မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသောအကျိုး သည်သာလျှင်၊ ကိံခါယိဿတိ၊
အဘယ်သို့ထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝံ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သောဏကပလ္လံ၊ ဆားခွက်ကို၊
ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊ ဥဒကကပလ္လေ၊ ရေခွက်၌၊ ပက္ခိယေယျ၊ ချဉ်း

အံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံဆိုအပ်လတ္တံ့၊
 သော၊ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
 တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မှေမှတ်ထင်ကုန်
 သနည်း၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ တံဥဒကံ၊ ထိုရေသည်။ အရနာ၊ ဤအမည်
 ရှိသော၊ လောဏကပလ္လေန၊ ဆားခွက်ဖြင့်၊ အပ္ပေယျံ၊ မသောက်ကောင်း
 သော၊ လောဏံ၊ ဆားသည်၊ အဿ၊ အပီနု၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မကောင်းသော
 ဆားဖြစ်သည်မှန်ပါ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿပောတု၊ အဘယ်
 စကြောင်းကြောင့်နည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 ပရိတ္တေ၊ ငယ်သော၊ ဥဒကကပလ္လေ၊ ရေခွက်၌၊ အဏု၊ အနည်းငယ်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအနည်းငယ်သောရေသည်၊ အရနာ၊
 ဤအမည်ရှိသော၊ လောဏကပလ္လေန၊ ဆားခွက်ဖြင့်၊ အပ္ပေယျံ၊ မသောက်
 ကောင်းသော၊ လောဏံ၊ ဆားသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့မကောင်းသော ဆားဖြစ်သည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ လောဏကပလ္လံ၊ ဆားခွက်ကို၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ
 အမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ ပက္ခိပေယျ၊ ချဉ်းအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊
 အဘယ်သို့ အောက်မှေမှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော၊
 သာနဒိ၊ ထိုမြစ်သည်၊ အရနာ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ လောဏကပလ္လေန၊ ဆား
 ခွက်ဖြင့်၊ အပ္ပေယျံ၊ မသောက်ကောင်းသော၊ လောဏံ၊ ဆားသည်၊ အဿ
 အပီနု၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာ
 တုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဂင်္ဂါရေ၏မကောင်းသောဆားရေဖြစ်ခြင်းသည်၊ နောဟိ
 နောဝေ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿပောတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော၊ အဿာနဒိယာ၊ ထိုမြစ်၏၊ မဟာဥဒ
 ကကန္တေ၊ များစွာသောရေအရသည်၊ အရနာ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ လောဏ
 ကပလ္လေန၊ ဆားခွက်ဖြင့်၊ အပေယျာ၊ မသောက်ကောင်းသော၊ လောဏော
 ဆားသည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ထိုသို့ဂင်္ဂါမြစ်ရေ၏
 မကောင်းသောဆားရေဖြစ်ခြင်းသည်၊ နောဟိနောဝေ၊ မသင့်သည်သာလျှင်

ထိကနပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-လောထကပလ္လပဂ်၊ ၄၄၇

တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောကံ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်၊ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်၊ နေံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဏုတ္တိ၊ အနည်းငယ်သော အကျိုးသည်လည်း၊ နခါယတိ၊ မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသောအကျိုးသည်သာလျှင်၊ ကိခါယိဿတိ၊ အဘယ်မှာထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံဂ္ဂပဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံသည်၊ နေံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘာဝိတကာယေဝ၊ မပွားစေအပ်သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်၊ အဘာဝိတသိဏော၊ မပွားစေအပ်သော သိလရှိသည်၊ အဘာဝိတစိတ္တော၊ မပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ အဘာဝိတပညော၊ မပွားစေအပ်သော ပညာရှိသည်၊ ပရိတ္တော၊ နည်းသော ဂုဏ်ရှိသည်၊ အပ္ပါတုမော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး နည်းသော အားဖြင့် နည်းသော ကိုယ်ရှိသည်၊ အပ္ပဒက္ခပဟာဓိ၊ အနည်းငယ်သော မကောင်းမှုဖြင့် ဆင်းရဲစွာနေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံသည်၊ နေံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံဂ္ဂပဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊

မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တ
 ကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသော မကောင်းမှု
 ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဏုတ္တိ၊ အနည်းငယ်သော
 အကျိုးသည်လည်း၊ နခါယတိ၊ မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသော အကျိုးသည်
 သာလျှင်၊ ကိံခါယိံသတိ၊ အဘယ်မှာထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာဝိတ
 ကာယော၊ ပွားစေအပ်သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်၊ ဘာဝိတသိယော၊ ပွားစေ
 အပ်သော သိလ်ရှိသည်၊ ဘာဝိတဓိတ္တော၊ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊
 ဘာဝိတပညော၊ ပွားစေအပ်သော ပညာရှိသည်၊ အပရိတ္တော၊ နည်းသော
 ဂုဏ်မရှိသည်၊ မဟတ္တော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြီးသော အားဖြင့်ကြီးသော ကိုယ်
 ရှိသည်၊ အပ္ပမာဏဝိဟာနိ၊ နှိုင်းညှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ရာဂစသော
 ကိလေသာတို့၏ မရှိသဖြင့်နေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေဇ္ဇပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနယံ၊
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပ
 မတ္တကံ၊ အနည်းငယ် မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသော
 မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဏုတ္တိ၊ အနည်း
 ငယ်သော အကျိုးသည်လည်း၊ နခါယတိ၊ မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊ များသော
 အကျိုးသည်သာလျှင်၊ ကိံခါယိံသတိ၊ အဘယ်မှာထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်၊ အဗ
 ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာဝက်သော ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 သို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာသော ဥစ္စာဖြင့်လည်း
 ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကဟာပဏာသတေနဝိ၊ အသပြာ
 တရာသော ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်၊ အဗ
 ကဟာ
 ပဏေနဝိ၊ တသပြာဝက်သော ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နနိ
 ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာသော ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓနံ၊
 နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နနိဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ကဟာပဏာသတေနဝိ၊ အသပြာ
 တရာသော ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နနိဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံဇ္ဈပေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော သူသည်၊ အဗ
 ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာဝက်သော ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-လောကကမ္မဝဂ်၊ ၄၄၉

နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း။
 ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း။ ကဟာပဏသတေန
 ဝိ၊ အသပြာတရာသော ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သောသူသည်၊ ဒလိန္ဒေါ၊ ဆင်းရဲသည်၊ အပ္ပဿကော၊ မိမိဥစ္စာမရှိသည်၊
 အပ္ပဘောဂေါ၊ နည်းသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝူပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသောသူသည်၊ အဗုကဟာ
 ပဏေနဝိ၊ တသပြာဝက်သောဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ
 ရောက်၏။ ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့
 ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကဟာပဏသတေနဝိ၊ အသပြာတရာသော
 ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ကထံဂူပေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောသူသည်၊ အဗုကဟာပဏေနဝိ၊
 တသပြာဝက်သော ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊
 မရောက်သနည်း။ ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊
 နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သနည်း။ ကဟာပဏသတေနဝိ၊ အသ
 ပြာတရာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ မရောက်
 သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ
 သည်၊ အဗျော၊ ကြွယ်ဝသည်။ မဟဒ္ဓန္ဓော၊ များသောဥစ္စာရှိသည်၊ မဟာ
 ဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧဝူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောသူသည်၊ အဗုကဟာပဏေနဝိ၊
 တသပြာဝက်သော ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊
 မရောက်၊ ကဟာပဏေနဝိ၊ တသပြာသောဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့
 ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ကဟာပဏသတေနဝိ၊ အသပြာတရာသော
 ဥစ္စာဖြင့်လည်း။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊
 အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊
 ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
 တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံသည်၊ နံ၊ ထိုမကောင်း
 မှုကံပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ
 သော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိ
 သောမကောင်းမှုကံသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဏုတ္တိ၊
 အနည်းငယ်မျှသော အကျိုးသည်ထည်း။ နခါယတိ၊ မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊
 များစွာသော အကျိုးသည်သာလျှင်၊ ကိံခါယိသတိ၊ အတယ်မှာထင်အံ့
 နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထံဂ္ဂပဿ၊ အတယ်သို့ သဘောရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊
 ပါဏာတိပါတ အစရှိသောမကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ တံ၊
 ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်။ နေံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို
 ပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အဘာဝိတကာယော၊ မပွားစေအပ်သောခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်။ အဘာ
 ဝိတသိဒ္ဓိယော၊ မပွားစေအပ်သောထိလရှိသည်။ အဘာဝိတစိတ္တော၊ မပွား
 စေအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ အဘာဝိတပညော၊ မပွားစေအပ်သောပညာရှိ
 သည်။ ပရိတ္တော၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိသည်။ အပ္ပါတုမော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနည်း
 သောအားဖြင့်နည်းသောကိုယ်ရှိသည်။ အပ္ပါဒုက္ခဝိဟာဓိ၊ အနည်းငယ်သော
 မကောင်းမှုဖြင့် ဆင်းရဲစွာ နေခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဝေဂ္ဂပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ အပ္ပမတ္တကံ၊
 အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံ
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်။
 နေံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပနေတိ၊ ကပ်၍ဆောင်
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထံဂ္ဂပဿ၊ အတယ်သို့ သဘောရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ စားအပ်
 သောအကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိ
 ပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ အဏုတ္တိ၊ အနည်းငယ်သောအကျိုးသည်ထည်း။ နခါယတိ၊ မထင်၊
 ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်၊ ကိံခါယိသတိ၊ အတယ်
 မှာထင်အံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘာဝိတကာယော၊ ပွားစေအပ်သောခန္ဓာ

တိကနိပါတ်-တိယပဏ္ဏာသက-၅-သောဏကပညဝဂ်၊ ၄၅၁

ကိုယ်ရှိသည်။ ဘာဝိတသိထော၊ ပွားစေအပ်သောသိထရှိသည်။ ဘာဝိတ
 စိတ္တော၊ ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဘာဝိတပညော၊ ပွားစေအပ်သော
 ပညာရှိသည်။ အပရိက္ခော၊ မနည်းသော ဂုဏ်ရှိသည်။ မဟက္ခော၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူး ကြီးသောအားဖြင့် ကြီးသော ကိုယ်ရှိသည်။ အပ္ပမာဏဝိဟာရီ၊
 နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သောရာဂစသော ကိလေသာတို့၏ မရှိသဖြင့်
 နေခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဇ္ဇပဿ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလသမုဒ္ဓိလည်း။ တာဒိသံပေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အ
 ဖြစ်နှိမ်စားအပ်သောအကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပ
 ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်။ ကထံ၊ ပြုအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကျု၊ အနည်းငယ်သောအကျိုးသည်လည်း။ နခါယတိ၊
 မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသောအကျိုးရှိသည်သာလျှင်၊ ကိံခါယိသတိ၊
 အဘယ်မှာထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ အပ္ပေကစ္စော၊ အမျိုးသား၊ ဩရတ္တိကောဝါ၊ ဆိတ်ကိုသတ်သော
 သူသည်လည်းကောင်း။ ဥရတ္တံ၊ စာတကောဝါ၊ ဆိတ်သားထိုးသည်လည်း
 ကောင်း။ ဥရတ္တံ၊ ဆိတ်ကို၊ အဒိန္နံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးဘဲ၊ အာဒိယမာနံ၊
 ယူသောသူကို၊ ဟန္တုဝါ၊ သတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓိတုဝါ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ဇာပေတုဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
 ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကာတုဝါ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အပ္ပေကစ္စော၊ အမျိုးသား၊ ဩရတ္တိကောဝါ၊ ဆိတ်
 ကိုသတ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဥရတ္တံ၊ စာတကောဝါ၊ ဆိတ်သားထိုး
 သည်လည်းကောင်း၊ ဥရတ္တံ၊ ဆိတ်ကို၊ အဒိန္နံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးဘဲ၊
 ဟန္တုဝါ၊ သတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓိတုဝါ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဇာပေတုဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံး စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ယထာပစ္စယံ၊
 အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကာတုဝါ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နပဟောတိ၊
 မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဩရတ္တိကောဝါ၊ ဆိတ်ကိုသတ်သောသူ
 သည် လည်းကောင်း၊ ဥရတ္တံ၊ စာတကောဝါ၊ ဆိတ်သားထိုးသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥရတ္တံ၊ ဆိတ်ကို၊ အဒိန္နံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးဘဲ၊ အာဒိယမာနံ၊
 ယူသော၊ ကထံ၊ ရုပ်၊ အဘယ်သို့သဘော ရှိသောသူကို၊ ဟန္တုဝါ၊ သတ်
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓိတုဝါ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဇာပေတုဝါ၊
 ဥစ္စာကို ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအား

လျော်စွာ၊ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သနည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။
 ဒလိန္ဒေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ အပ္ပဿကော၊ မိမိဥစ္စာမရှိသည်။ အပ္ပဘောဂေါ၊
 နည်းသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဩရုတ္တိကောဝါ၊ ဆိတ်ကိုသတ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ဥရုတ္တဗာ
 တကောဝါ၊ ဆိတ်သားထိုးသည်လည်းကောင်း။ ဥရုတ္တံ၊ ဆိတ်ကို။ အဗိန္နံ၊
 ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးဘဲ။ အာဒိယမာနံ၊ ယူသော၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောသူကို။ ဟန္တံ၊ သတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဗန္ဓိတုံဝါ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း။ ဇာပေတုံဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။
 ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။
 ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဩရုတ္တိကောဝါ၊ ဆိတ်ကို
 သတ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ဥရုတ္တဗာတကောဝါ၊ ဆိတ်သားထိုး
 သည်လည်းကောင်း။ ဥရုတ္တံ၊ ဆိတ်ကို။ အဗိန္နံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးဘဲ။
 အာဒိယမာနံ၊ ယူသော၊ ကထံဂ္ဂပံ၊ အဘယ်သို့သဘော ရှိသောသူကို။
 ဟန္တံ၊ သတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဗန္ဓိတုံဝါ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း။
 ဇာပေတုံဝါ၊ ဥစ္စာကိုဆုံးရှုံး စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ယထာပစ္စယံ၊
 အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ နပ္ပဟောတိ၊
 မစွမ်းနိုင်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သောသူသည်။ အဇော၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟဒ္ဒနော၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊
 မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ ရာဇာဝါ၊ မင်းသည်
 လည်းကောင်း။ ရာဇမဟာမတ္တောဝါ၊ မင်း၏အမတ်သည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဩရုတ္တိကောဝါ၊ ဆိတ်ကိုသတ်သော
 သူသည်လည်းကောင်း။ ဥရုတ္တဗာတကောဝါ၊ ဆိတ်သားထိုးသည်လည်း
 ကောင်း။ ဥရုတ္တံ၊ ဆိတ်ကို။ အဗိန္နံ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးဘဲ။ အာဒိယမာနံ၊
 ယူသော၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသောသူကို။ ဟန္တံ၊ သတ်ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း။ ဗန္ဓိတုံဝါ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဇာပေတုံဝါ၊ ဥစ္စာကို
 ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။
 ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ နပ္ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အညဒတ္ထ၊
 စင်စစ်သော်ကား။ ပစ္စလိကော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ မာရိသ၊
 အရှင်။ ဥရုတ္တံ၊ ဆိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥရုတ္တံ ခနံ၊ ဆိတ်ဘိုးဥစ္စာကို
 လည်းကောင်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိ၊ သူတပါး

တိကနိပါတ်-ဒုတိယဝဏ္ဏသာက-၅-လောကကပတ္ထဝဂ်၊ ၄၅၃

ကိုယာစတိ၊တောင်း၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမောခေါ၊ဤအတူသာ
 သျှင်၊ ဣဓ၊ဤလောက၌၊ ဧကစ္စဿ၊အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာသျှင်ဖြစ်သော၊ အပ္ပမတ္တကံပိ၊
 အနည်းငယ် မျှလည်း ဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသော
 မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတ အစရှိသော
 မကောင်းမှုကံသည်၊ ဧနံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲ
 သို့၊ ဥပနေတိ၊ကပ်၍ဆောင်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဓပန၊ဤထောက၌၊
 ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိသံယေဝ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသည် သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်
 မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ပါဏာတိပါတအစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဏာဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော အကျိုးသည်
 လည်း၊ နါယတိ၊မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊များစွာသော အကျိုးသည်သာသျှင်၊
 ကိံခါပိဿတိ၊ အဘယ်မှာထင်အံ့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံ
 ဂ္ဂပဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တ
 ကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ပါဏာတိပါတအစရှိသော
 မကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတ အစရှိ
 သောမကောင်းမှုကံသည်၊ ဧနံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲ
 သို့၊ ဥပနေတိ၊ကပ်၍ဆောင်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ဤထောက၌၊
 ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အဘာပိတကောယော၊မပွားစေ
 အပ်သောခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်၊ အဘာပိတဝိဇ္ဇော၊မပွားစေအပ်သောဝိလ
 ရှိသည်၊ အဘာပိတပိက္ခော၊ မပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဘာပိတ
 ပညော၊ မပွားစေအပ်သော ပညာရှိသည်၊ ပရိက္ခော၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိ
 သည်၊ အပ္ပါတုမော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနည်းသော အားဖြင့်နည်းသော ကိုယ်
 ရှိသည်၊ အပ္ပဒုက္ခပိဟာရီ၊ အနည်းငယ်သောမကောင်းမှုဖြင့်ဆင်းရဲစွာနေရ
 ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေဂ္ဂပဿ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်မျှ
 လည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံကို၊
 ကတံ၊ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသော မကောင်းမှုကံသည်၊
 ဧနံ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုသောသူကို၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပနေတိ၊ကပ်၍ဆောင်
 ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကထံဂ္ဂပဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂ

လသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာဒိသံယေဝ။ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သော
 အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါတာတိပါတ
 အစရှိသောမကောင်းမှုကံသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 အဏုရိ၊ အနည်းငယ်သောအကျိုးသည်လည်း၊ နခါယတိ၊ မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊
 များစွာသော အကျိုးသည်သာလျှင်။ ကိံခါယိဿတိ၊ အဘယ်မှာထင်အံ့
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခါ၊ ဤ၊ ဝေယကမ္မံ၊ ကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘာဝိတကာယော၊ ပွားစေအပ်သောခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်။ ဘာဝိ
 တသိဇော၊ ပွားစေအပ်သောထိလရှိသည်။ ဘာဝိတပိက္ကော၊ ပွားစေအပ်
 သောစိတ်ရှိသည်။ ဘာဝိတပညော၊ ပွားစေအပ်သောပညာရှိသည်။ အပ္ပ
 ရိက္ခော၊ မနည်းသော ဂုဏ်ရှိသည်။ မဟတ္တော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြီးသော
 အားဖြင့်ကြီးသော ကိုယ်ရှိသည်။ အပ္ပမာဏဝိဟာရိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို
 ပြုတတ်သောရာဝအစရှိသော ကိလေသာတို့၏မရှိသဖြင့် နေခြင်းရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း၊ ဝေရူပဏ္ဍ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂ
 လသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာဒိသံယေဝ။ ထိုသို့သဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ခံစားအပ်သော
 အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပါပကမ္မံ၊ ပါတာတိပါတ
 အစရှိသော မကောင်းမှုကံသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အဏုရိ၊ အနည်းငယ်သောအကျိုးသည်လည်း၊ နခါယတိ၊ မထင်၊ ဗဟုဒေဝ၊
 များစွာသော အကျိုးသည်သာလျှင်။ ကိံခါယိဿတိ၊ အဘယ်မှာထင်အံ့
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယထာယထာ၊ အကြင်
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ကမ္မံ၊ ပါတာ
 တိပါတအစရှိသောကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကံ၏အကျိုးကို၊ ပဒီသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့
 ဝဒေယျ၊ ဆိုပြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေသန္တံ
 သန္တံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို
 သုံးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။
 အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်။ နပညာ
 ယတိ၊ မထင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုသင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော
 စခေါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်

ပါဏာတိပါတအစရှိသောကံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ တဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတအစရှိသောကံ၏။ ဝိပိကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ သိပြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေံသန္တိဝေံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုသုံးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစေတိ။ ဝိနိတေတိပုဏ္ဏိ။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇာတဗူပဿ၊ ရွှေ၏။ ဩဇ္ဇာရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော၊ ဥပတ္တိလေသာ၊ ငြိမ်ငြိုးကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပံသု၊ မြေမှုန့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါလိကာ၊ သဲတို့သည်လည်းကောင်း။ သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ထုဏ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကထဏ၊ ဆိုးခြမ်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေးရှိသောရွှေကို၊ ပံသုစောဝကောဝါ၊ မြေမှုန့်ကိုဆေးသောယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း။ ပံသုစောဝကန္တေဝါလိဝါ၊ မြေမှုန့်ကို ဆေးသောယောကျ်ား၏ ထပည့်သည်လည်းကောင်း။ ဒေါဏိယာ၊ ကျင်း၌။ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍။ ဝေဝတိ၊ ဆေး၏။ သံဝေဝတိ၊ ကောင်းစွာဆေး၏။ နိဇ္ဈေဝတိ၊ နှိပ်၍ဆေး၏။ တထိံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေးကို။ ဗဟိန္ဒေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ တထိံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသောအညစ်အကြေးကို။ ဗျန္တိကရောန္တေ၊ ကင်းခြင်းကိုပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဇာတဗူပဿ၊ ရွှေ၏။ မဇ္ဈိမသဟဂတာ၊ အလယ်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဥပတ္တိလေသာ၊ ငြိမ်ငြိုးကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုရမာ၊ သိပ်မွေ့ကုန်သော။ သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ထုဏဝါလိကာ၊ ရုန့်ရင်းသောသဲတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသောအညစ်အကြေးရှိသောရွှေကို။ ပံသုစောဝကောဝါ၊ မြေမှုန့်ကို ဆေးသော ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း။ ပံသုစောဝကန္တေဝါလိဝါ၊ မြေမှုန့်ကိုဆေးသော ယောကျ်ား၏ ထပည့်သည်လည်းကောင်း။ ဝေဝတိ၊ ဆေး၏။ သံဝေဝတိ၊ ကောင်းစွာဆေး၏။ နိဇ္ဈေဝတိ၊ နှိပ်၍ဆေး၏။ တထိံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေးကို။ ဗဟိန္ဒေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ တထိံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အညစ်

အကြေးကို၊ ဗျန္တိကရောဇန္တေ၊ ကင်းခြင်းကို ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇာတဂ္ဂ
 ပဿ၊ ရွှေ၏၊ သုခုမသဟာဂတာ၊ သိပ်မွေ့သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊
 ဥပတ္တိဇထဿ၊ ဖြစ်ငြိုးကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုခုမာ၊ သိပ်မွေ့ကုန်သော၊
 ဝါလိကာ၊ ထဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာဠုဇ္ဇေကာ၊ မြည်းသောမြို့တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသိပ်မွေ့သောအညစ်
 အကြေးရှိသောရွှေကို၊ ပံသုဝေဝကောဝါ၊ မြေမှုန့်ကိုဆေးသောယောက်ျား
 သည်လည်းကောင်း၊ ပံသုဝေဝကန္တေဝါသိဝါ၊ မြေမှုန့်ကိုဆေးသော
 ယောက်ျား၏တပည့်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဝတိ၊ ဆေး၏၊ သီဇေဝတိ၊
 ကောင်းစွာဆေး၏၊ နိဒ္ဒေါဝတိ၊ နှိပ်၍ဆေး၏၊ တထိံ၊ ထိုသိပ်မွေ့သော
 အညစ်အကြေးကို၊ ပဟိန္ဒေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တထိံ၊ ထိုသိပ်မွေ့
 သော အညစ်အကြေးကို၊ ဗျန္တိကရောဇန္တေ၊ ကင်းခြင်းကိုပြုအပ်ပြီးသည်
 ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုကင်းခြင်းကိုပြုအပ်သည်မှ၊ အပရံ၊ နောက်၌၊ သုဝဏ္ဏ
 ဇာတဂ္ဂပကာ၊ ဖြစ်တိုင်းသောသဘောရှိသောရွှေတို့သည်၊ အဝထိဿန္တိ၊
 တွင်းကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုအညစ်အကြေးကင်းသောရွှေကို၊ သုဝဏ္ဏကာရော
 ဝါ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်သည်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏကာရန္တေဝါသိဝါ၊ ရွှေ
 ပန်းထိပ်သည်၏တပည့်သည်လည်းကောင်း၊ တံဇာတဂ္ဂပံ၊ ထိုရွှေကို၊ မူဿ
 ယ၊ မှိုက်ခွက်၌၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ မေတိ၊ မှုတ်၏၊ သံမေတိ၊ ကောင်းစွာ
 မှုတ်၏၊ နိဒ္ဓမတိ၊ နှိပ်၍မှုတ်၏၊ ခန္တံ၊ မှုတ်အပ်သော၊ သန္တန္တံ၊ ကောင်းစွာမှုတ်အပ်
 သော၊ နိဒ္ဓန္တံ၊ နှိပ်၍မှုတ်အပ်သော၊ အနိဒ္ဓန္တံ၊ ကသာဝံ၊ မပယ်အပ်သေးသောရှု
 ရင်းသောမည်းညစ်ခြင်းရှိသော၊ တံဇာတဂ္ဂပံ၊ ထိုရွှေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ရုဒုစေဝ၊ နူးညံ့သည်လည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မနိယဉ္ဇ၊ အမှုအားခံသည်
 လည်း၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဘာသာရဉ္ဇ၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိသည်လည်း၊ နုဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ပဘာဂိုပ၊ ကျိုးဆတ်သော သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကမ္မာယ၊ လက်ကောက်ထက်ကြပ်စသောအမှုအထို့ငှါ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊
 နုစဉ်ပေတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်သည်လည်းကောင်း၊
 သုဝဏ္ဏကာရန္တေဝါသိဝါ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၏တပည့်သည်လည်းကောင်း၊
 တံဇာတဂ္ဂပံ၊ ထိုရွှေကို၊ မေတိ၊ မှုတ်၏၊ သံမေတိ၊ ကောင်းစွာမှုတ်၏၊ နိဒ္ဓ
 မတိ၊ နှိပ်၍မှုတ်၏၊ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခန္တံ၊
 မှုတ်အပ်သော၊ သန္တန္တံ၊ ကောင်းစွာမှုတ်အပ်သော၊ နိဒ္ဓန္တံ၊ နှိပ်၍ မှုတ်အပ်
 သော၊ တံဇာတဂ္ဂပံ၊ ထိုရွှေသည်၊ ရုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တိကုန်ပတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-လောကပတ္ထဝဂ်၊ ၄၅၇

ကမ္ဘာနိယဉ္စ၊ အမှုအားခန့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပတာဿရဉ္စ၊ ပြီးပြီး ပြက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပတာဂုံစ၊ ကျိုးဆတ်သော သဘော ရှိသည်တည်း။ နုဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မာယ၊ လက်ကောက်လက်ကြင်စသော အမှုအလိုငှါ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ ယဿာစစိလန္ဒုဒိက တိယ၊ အကြင် လက်ကောက်လက်ကြပ်အစရှိသော တန်ဆာအထူးဖြင့်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အာကင်္ဂိတိ၊ အလိုရှိ၏။ ယဒိပဋိကာယ၊ ရွှေပြားဖြင့် လည်းကောင်း။ ယဒိကုဗ္ဗာယာယ၊ နားဧောင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ယဒိဂိ ဝေယျကေန၊ လည်ကပ်တန်ဆာဖြင့်လည်းကောင်း။ ယဒိသုဝဏ္ဏမာဃာယ၊ ရွှေပန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အာကင်္ဂိတိ၊ အလိုရှိ၏။ အဿ၊ ထိုလက်ကောက် လက်ကြပ်စသည်ဖြင့် အလိုရှိသောသူ၏။ တဉ္စအတ္ထံ၊ ထိုလက်ကောက် လက်ကြပ်စသော တန်ဆာအထူးတည်းဟူသော အကျိုးကိုလည်း။ အနု ဘောတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို။ အနုယုတ္တဿ၊ အဘန် တလဲလဲအားထုတ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ကာယဒုဂ္ဂတံဝါ၊ ကာယ ဒုစရိုက်လည်းကောင်း။ ဝစိဒုဂ္ဂတံဝါ၊ ဝစိဒုစရိုက်လည်းကောင်း။ မနော ဒုဂ္ဂတံဝါ၊ မနောဒုစရိုက်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဇ္ဇာဂိကာ၊ ရှုခင်း ကုန်သော။ ဥပက္ကိဇေသာ၊ ငြိမ်ငြူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တမေနံ၊ ထိုရှုခင်းသောကိလေသာကို။ စေတသော၊ သမ ထဝိပဿနာစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဒဗ္ဗဇာတိကော၊ မညာရှိသော သဘော ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ အနုဘာဝံ၊ ထဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေ တိ၊ ရောက်စေ၏။ တတ္ထိံ၊ ထိုရှုခင်းသောငြိမ်ငြူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေ သာကို။ ပဟိန္န၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ တတ္ထိံ၊ ထိုရှုခင်းသော ငြိမ်ငြူး ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာကို။ ဗျန္တိ၊ ကရောန္တေ၊ ကင်းခြင်းကိုပြုအပ်ပြီး သည်ရှိသော်။ အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို။ အနု ယုတ္တဿ၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ကာမ ဝိတက္ကော၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောအကြံလည်း ကောင်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဒေါသနှင့် စပ်သော အကြံလည်းကောင်း။ ဝိတံသ ဝိတက္ကော၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သောအကြံလည်းကောင်း။ ဣတိ ဤသို့။ မဇ္ဈိမသဟဂတာ၊ အလယ်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဥပက္ကိဇေ သာ၊ ငြိမ်ငြူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တမေနံ၊

ထိုအထက်၌အဖြစ်သို့ ရောက်သောဖြစ်ငြားကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာ
 ကို၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗ္ဗဇာတိကော၊
 ပညာရှိသောသဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဗေတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊
 ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ အန
 ဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ တထိံ၊ ထိုအထက်၌
 အဖြစ်သို့ရောက်သော ဖြစ်ငြားကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာကို၊ ပဟိန္နော၊
 ပယ်အပ်ပြီး သည်ရှိသော်၊ တထိံ၊ ထိုအထက်၌ အဖြစ်သို့ရောက်သော
 ဖြစ်ငြားကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာကို၊ ဗျန္တိကရေန္တော၊ ကင်းခြင်းကို
 ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သောသမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊
 အနုယုတ္တဿ၊ အဘန်တလဲလဲ အားထုတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊
 ဉာတိဝိဘက္ကော၊ ဆွေးမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအကြံထည်းကောင်း၊ ဇနပဒေဝိ
 တက္ကော၊ ဇနပုဒ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအကြံထည်းကောင်း၊ အနဝမညတ္ထပဒိုသံ
 ယုတ္တော၊ မိမိကိုယ်ကို သူတပါးတို့ မထိမဲ့မြင်မပြုပါမူ ကောင်းလေစွ
 ဟူသောအလိုနှင့်စပ်သော၊ ဝိတံက္ကော၊ အကြံထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုရမသဟဂတာ၊ ထိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဥဇ္ဇေယျိလေ
 သာ၊ ဖြစ်ငြားကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တမေ
 နံ၊ ထိုအင်္ဂုတ္တိုရ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သောဖြစ်ငြားကြောင်း ဖြစ်သော
 ကိလေသာကို၊ စေတသော၊ သမထဝိပဿနာ စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗ္ဗဇာ
 တိကော၊ ပညာရှိသောသဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဗေတိ၊
 ပယ်စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊
 ပြု၏၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ တထိံ၊ ထိုအင်
 မွေ့သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သောဖြစ်ငြားကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို
 ပဟိန္နော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တထိံ၊ ထိုအင်္ဂုတ္တိုရ်သည်၏
 ရောက်သောဖြစ်ငြားကြောင်း ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဝိနောဒေတိ၊
 ပယ်ပျောက်စေ၏၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကိုပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုကင်းခြင်းကိုပြုအပ်၍
 နောက်၌၊ ဓမ္မဝိတက္ကော၊ တရားနှင့်စပ်သောအကြံသည်၊ အဝသိသာတိ၊
 ကြွင်း၏၊ သောသမာဓိ၊ ထိုသမာဓိသည်၊ သန္တောစေတ၊ ငြိမ်သက်သည်
 ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဏီတောစ၊ ပွန်မြတ်သည်ထည်း၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ပဒိုပ္ပဿဒ္ဓလဒ္ဓေါစ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်ခြင်းဖြင့်အပ်သည်ထည်း၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧကောဒိသာဝါဂိဂတာစ၊ အတုမရှိ မြတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သောစိတ်၏ အဖြစ်တည်း ဟူသော သမာဓိဖြင့်အပ် သည်ထည်း၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတ သက-၅-လောဏကပတ္ထဝဂ်၊

နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သသင်္ခါရနိဂ္ဂဟာဂါရိဝေတော၊ တိုက်ထွန်းခြင်းနှင့်တကွ
 နိဝရဏစသည်တို့ကိုနှိပ်၍ကိလေသာတို့ကိုတားမြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်
 သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အတ္တတ္ထံယေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်
 တည်၏။ သံနိသီဒတိ၊ နှစ်၏။ ဧကောဒိဘာဝေါ၊ အတုမရှိမြတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သောစိတ်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။
 သောသမာဓိ၊ ထိုသမာဓိသည်။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပဏီတော၊ မွန်မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒိုပ္ပဿဒ္ဓလဒ္ဓေါ၊ ကိလေသာ၏
 ငြိမ်းခြင်းဖြင့် ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကောဒိဘာဝါဂိဝေတော၊
 အတုမရှိမြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောစိတ်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သမာဓိ
 ဖြင့်ရအပ်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသင်္ခါရနိဂ္ဂဟာဂါရိဝါနုတောံ၊
 တိုက်ထွန်းခြင်း မရှိသဖြင့် နိဝရဏစသည်တို့ကို နှိပ်စက်၍ကိလေသာ
 တို့ကိုတားမြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တံ
 ကိရိယဿ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော။ ယဿယဿ ဓမ္မဿ၊ အကြွင်း
 အကြွင်းသို့သော တရားကို။ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
 ထိ၍၊ သန္တံကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိနန္ဒာ
 မေတိ၊ ညွှန်စေ၏။ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်း
 သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဟတြတဩဝေ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သက္ခိတဗ္ဗတံ၊
 မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပကာတိ၊ ရောက်၏။ နုဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဝေအာကင်္ခိတိ၊ အကပ်၍အလိုရှိအံ့။ အနေကပိတိတံ၊ များသောအပြော
 ခြင်း၊ မြတ်စွာရှိပိခံ၊ အထူးထူးအပြားပြားတန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စုနုဘဝေ
 ဇာနေယျံ၊ နေ၏။ ဧကောပိ၊ တယောက်သောသူသည်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊
 နုဿ၊ များသောအပြားရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗဟုခေဝိ၊ များသော
 အပြားရှိသည်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အသန္တမာနော၊ ကပ်ငြိခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထကိသေ၊ သူ့ထာဝရ၊ သွားသကဲ့သို့၊ အပိဘာဝံ၊ မျက်
 မှောက်၌ ထည်းကောင်း၊ တိရော ဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌ ထည်းကောင်း၊
 တိရောကုနံ၊ နံရံ၏ ဘာဝက်၌လည်းကောင်း၊ တိရောပါကုရံ၊ တံတံင်း၏
 ထာဝက်၌ လည်းကောင်း၊ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏ ထာဝက်၌ လည်း
 ကောင်း။ အသန္တမာနော၊ မကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထေယျ၊ သွားရာ၏။ ဥဒ္ဓကေ၊

ရေ၌၊ ဥမ္မုန္တနိဗ္ဗုဒ္ဓနံ၊ ပေါ်ခြင်း၊ ဝတ်ခြင်းကို၊ ကားရာတိသေယျထာဝရံ၊ ပြုသကဲ့
 သို့၊ တထာ၊ ထိုအဘျ၊ ပထဝိယာဝိ၊ မြေ၌လည်း၊ ဥမ္မုန္တနိဗ္ဗုဒ္ဓနံ၊ ပေါ်ခြင်း
 ဝတ်ခြင်းကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုရာ၏။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ မကွဲမပြု
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာဘိသေယျထာဝရံ၊ သွားသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒကေဝိ
 ရေ၌လည်း၊ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ မကွဲမပြု သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားနိုင်ရာ၏။
 ပက္ခိ၊ အကောင်ရှိသော၊ သကုဏော၊ ငှက်သည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်
 ၌၊ ကမဘိသေယျထာဝရံ၊ ျှံသွားသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာကာသေဝိ၊
 ကောင်းကင်၌လည်း၊ ပလ္လဒကံ၊ ထက်ဝတ်ဖြင့်၊ ကမေယျံ၊ သွားနိုင်ရာ၏။
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိဒက၊ ကြီးသောကန်၌ ရှိကုန်သော၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မဟာ
 ခူဘာဝေ၊ ကြီးသောအာခူဘာဝ်ရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိစန္ဒိမသုရိယေ၊ ဤယနေ
 တို့ကိုလည်း၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ပရာမသေယျံ၊ သုံးသပ်ရာ၏။ ပရိမဇ္ဇေ
 ယျံ၊ ဆုန်နယ်ရာ၏။ ယာဝဗြဟ္မဇ္ဇေယာကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဝဏ္ဏေယျံ၊ လိုက်စေနိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဝေအာကင်္ခိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ သတိအာယတနေ၊ သတိ
 တည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တတြတေတြေဝ၊ ထိုထို
 အရာ၌သာလျှင်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊
 ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဝေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍
 အလိုရှိအံ့၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုထိ
 ကာယ၊ လူ့ကို၏နားကြားခြင်းကို လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗာယသောတဝေတုယာ၊
 ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗနုတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓေစ၊ အသံတို့
 လည်းကောင်း၊ မာနုသေ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓေစ၊ အသံတို့လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သဒ္ဓေ၊ အသံ
 သုဏေယျံ၊ ကြားရာ၏။ နုဗေယသမ္ဘိ၊ အကြင်အသံတို့သည်၊ နုဗေ
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သန္တိကေဝါ၊ နည်းကုန်သည်မည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဝေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊
 သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 တတြတေတြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရ
 သတ္တနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
 စေတော့၊ ရိတ်ကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပဇာနေယျံ၊
 အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏။ သရာဂံ၊ တစ်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တံဝါ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-လောကကပဋ္ဌဝဂ်၊ ၄၆၁

စိတ်ကိုမူလည်း၊ သရာဂံ၊ တင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားဖြင့်ထိရာ၏၊ ဝိတရာဂံ၊ တင်ခြင်းကင်းသော၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ ဝိတရာဂံ၊ တင်ခြင်းကင်းသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ သဒ္ဓေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းနှင့်
 တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ သဒ္ဓေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ
 ၏၊ ဝိဘဒ္ဓေါသံ၊ ကင်းသောပြစ်မှားခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊
 ဝိဘဒ္ဓေါသံ၊ ကင်းသောပြစ်မှားခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ သမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ သမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊
 ဝိဘမောဟံ၊ ကင်းသော တွေဝေခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊
 ဝိဘမောဟံ၊ ကင်းသောတွေဝေခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ သံခိတ္တံ၊ တွန့်တိုသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို
 မူလည်း၊ သံခိတ္တံ၊ တွန့်တိုသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊
 အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံ့လွင့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊
 ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံ့လွင့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြား
 အားဖြင့်ထိရာ၏၊ မဟာဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကိုမူလည်း၊ မဟာဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ အမဟာဂတံ၊
 မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့မရောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ အမဟာဂ
 မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့မရောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ သဥတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော
 တရားရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ သဥတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော
 တရားရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်
 ထိရာ၏၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကိုမူလည်း၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ သမာဟိတံ၊
 တည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်
 ထိရာ၏၊ အသမာဟိတံ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။

အသမာဟိတံ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုမူသည်၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သစေအာကင်္ခါ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူ
 သောအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တတြိတတြေ၊ ထိုထိုအချာနှိသာ
 ယျှင်၊ သက္ခိယဗ္ဗတံ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊
 ထိုနာန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဝုဗ္ဗေနိ
 ဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရေယျံ၊ အောက်မှေ့နိုင်
 ရာ၏၊ ဣဒံအသံပုဗ္ဗေနိဂါသော၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊
 သေယျထာကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ကောရိဇာတိံ၊ တဘဝကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဧဝိဇာတိယော၊ နှစ်ခုသောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသေသာပိ
 ဇာတိယော၊ သုံးခုသောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသေသာပိဇာတိယော၊
 လေးခုသောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စပိဇာတိယော၊ ငါးခုသောဘဝ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသပိဇာတိယော၊ ဆယ်ခုသောဘဝ တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိသပိဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊
 တိံသပိဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ (၀)၊ အနေ
 ကော၊ များစွာကျန်သော၊ သံဝဇ္ဇကပ္ပေပိ၊ သံဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကော၊ တပါးမကများစွာကျန်သော၊ ဝိဝဇ္ဇကပ္ပေပိ၊ ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနေကော၊ တပါးမကများစွာကျန်သော၊ သံဝဇ္ဇပိဝဇ္ဇကပ္ပေ၊ သံဝဇ္ဇ
 ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဿရေယျံ၊ အောက်မှေ့နိုင်ရာ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ အရတြ၊ ဤအမည်ရှိသောဘဝ၌၊ ဇေနာမော၊
 ဤသို့သောအမည်ရှိသည်၊ ဇေဂေါက္ကော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်၊ ဇေ
 ဝဇ္ဇော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်၊ ဇေမာဟာရော၊ ဤသို့သောအစာ
 အာဟာရရှိသည်၊ ဇေသုခက္ခပနိသံဝေဒိ၊ ဤသို့သောချမ်းသာဆင်းရဲကို
 ခံစားလေ့ရှိသည်၊ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သောအသက်အပိုင်းအခြား
 ရှိသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊
 ဝုတော၊ ဝုတေခဲ့သော်၊ အရတြ၊ ဤအမည်ရှိသောဘဝ၌၊ ဥဒပါဒိံ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ၊ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း၊ ဇေနာမော၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသည်၊
 ဇေဂေါက္ကာ၊ ဤသို့သောအနွယ်ရှိသည်၊ ဇေဝဇ္ဇော၊ ဤသို့သောအဆင်း
 ရှိသည်။ ဇေမာဟာရော၊ ဤသို့သောအစာအာဟာရရှိသည်။ ဇေသုခက္ခ

တိကနပါတ်-ခုတ်ယပဏ္ဍာသက-၅-သောတာပတ္တပတ်၊ ၄၆၃

ပဋိသိဒ္ဓေ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားရသည်။ ဝေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သောအသက် အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာထိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သောအထိံ၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝ၌။ စုတော၊ စုတေခဲ့သော်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေယျံ၊ အောက်မေ့နိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဥဒ္ဓေသံ၊ ညွှန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ အနေကပိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရေယျံ၊ အောက်မေ့နိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေအာကင်္ခိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သတိအယတနေ၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တတြိတတြေဝံ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်။ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့။ ပါဝတာတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိတ္တန္တမာနု သကေန၊ လူတို့၏စက္ခုပသာဒကိုလွန်၍ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ ဒိဗ္ဗေနကျေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿေယျံ၊ မြင်ရာ၏။ စဝမာနေ၊ စုတေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းစွာကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမစွာကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလားရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောအလားရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျံ၊ မြင်ရာ၏။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအားထျော်စွာ ထိုထိုဘဝသို့ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိရာ၏။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ကာယဒုက္ခရိတေန၊ ကာယဒုက္ခရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုက္ခရိတေန၊ ဝစီဒုက္ခရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ မနောဒုက္ခရိတေန၊ မနောဒုက္ခရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပပါဒကော၊ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကာ၊ ဘောဝံပြန်သော အယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိ၏အစွမ်းဖြင့်ကံကိုသောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။

ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊
 ဗရံ၊ နောက်ခွံ၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော
 သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ရကုန်၏၊ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်တို့၊ ဝါပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣမေသတ္တာ
 ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နဥပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မဘေးဒဏ်ပြန်သောအယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကံကိုဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊
 ယိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊
 မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ဗရံ၊ နောက်ခွံ၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏
 လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂို၊ ရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့် သိရ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓိန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုသကော
 န၊ လူ့ဘုံ၏စက္ခုပသာဒကိုလွန်၍ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ဒိဗ္ဗန
 စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအတိညာဉ်ဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿယျံ၊ မြင်ရာ
 ၏။ စာမာနေ၊ စုတေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပမိုသန္ဓေနေဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 သုဝဇ္ဇေ၊ အဆင်းထွကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဒုဗ္ဗဇ္ဇေ၊ အဆင်းမထွကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
 သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောအလားရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿယျံ၊ မြင်ရာ၏။ ယုသာကမ္မုပဂေ၊ ကံအား
 လျော်စွာ ထိုထိုဘဝသို့ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။
 ပဇာနေယျံ၊ သိနိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍အလို
 ရှိအံ့၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ တတြိဘကြော၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်
 ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ သေ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

တိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဍိတသက-၅-လောကကပလ္လပင်၊ ၄၆၅

အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်မြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ တရားမရှိသော၊ စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိုလောသာ ငှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ကိလေသာငှလွတ်သောဖိုလ်ပညာကို၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကံ့ယံ၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကံ့ယံတိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပေအာကင်္ဂိတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ သံတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသောအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တဏှတဏှော၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓိပိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သောသမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တိ၊ ဤ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ မနုသိကာတဗ္ဗာနိ၊ လုံးလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊ သမာဓိသာလျှင်ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ မနုသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ပဂ္ဂဟာနိမိတ္တံ၊ ဝိရိယသာလျှင်ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ မနုသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ မနုသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓိပိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သောသမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ သမာဓိနိမိတ္တံယေဝ၊ သမာဓိသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ သပေမနုသိကရေယျ၊ အကယ်၍နှလုံးသွင်းပြားအံ့၊ ယေနဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံပိတ္တံ၊ ထိုသမထဝိပဿနာစိတ်သည်၊ ကောသန္ဓာယ၊ ပျင်းပျင်းခြင်း၌၊ သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓိပိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ ပဂ္ဂဟာနိမိတ္တံယေဝ၊ လုံ့လသာလျှင်ဖြစ်သောအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ သပေမနုသိကရေယျ၊ အကယ်၍နှလုံးသွင်းပြားအံ့၊ ယေနဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ကြောင်းဖြင့်၊ တံပိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပျံလွင့်ခြင်းငှါ၊ သံဝဇ္ဇေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 အဓိပိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်
 တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကမူန္တံ၊ စင်စစ်၊ ဥပေက္ခာ
 နိမိတ္တံယေဝ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကိုသာလျှင်၊
 သစေမနသိကဓေယျ၊ အကယ်၍ နှလုံးသွင်းပြားအံ့၊ ယေနဋ္ဌာနေန၊ အကြင်
 အကြောင်းဖြင့်၊ တံပိတ္တံ၊ ထိုသမထဝိပဿနာစိတ်သည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊
 သမာဓိယေယျ၊ တည်ကြည်ရာ၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏။
 ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
 ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတောစယတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်
 အခါ၌သည်။ အဓိပိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနု
 ယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာလေန
 ကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊ သမာဓိသာလျှင်ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊
 မနသိကဓေယျတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ပဂ္ဂဟာနိမိတ္တံ၊
 ဝိနိယသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ မနသိကဓေယျတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။
 ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသာလျှင်ဖြစ်
 သောအကြောင်းကို၊ မနသိကဓေယျတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဝေတ္ထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ တံပိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ရနုစ၊ နူးညံ့၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣ
 နိဗ္ဗာဏ၊ အမှုအားခန့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏာသရဇ္ဇ၊ ပြီးပြီ၊ ပြက်ရှိ
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နပဘင်္ဂ၊ ပျက်စီးခြင်း သတောမရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏။ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ။
 သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 သေယျသာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်
 သည်သည် ကောင်း၊ သုဝဏ္ဏကာရန္တေဝါသိဝါ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၏တပည့်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဥက္ကံ၊ မြိုက်ခွက်ကို၊ ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ရာ၏။ ဥက္ကံ၊ မြိုက်ခွက်ကို
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥက္ကာရခံ၊ မြိုက်ခွက်ဝကို၊ အာလိမ္မေတွာ၊ မီးတိုက်ရာ၏။ ဥက္ကာ
 ရခံ မြိုက်ခွက်ဝကို၊ အာလိမ္မေတွာ၊ မီးတိုက်၍၊ သဗ္ဗာနသန၊ ညွတ်ဖြင့်၊
 ဇာတရူပံ၊ ရွှေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ညွတ်၍၊ ဥက္ကာရခေ၊ မြိုက်ဝ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊
 ထည့်၍၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ အဘိဓမ္မတံ၊ မှုတ်၏။ ကာလေန
 ကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ပရိပ္ပောသေတိ၊ ဆွတ်ဖြန်း၏။
 ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ အဇ္ဈ၊ မေက္ခတိ၊ စုံစမ်းကြည့်ရှု၏။ ဘိက္ခဝေ၊

ဘိကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-သောဏကပတ္ထဝဂ်၊ ၄၆၇

ရဟန်းတို့၊ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏကာ ရနန္ဒေဝါသီဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့် သည်လည်းကောင်း၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေကို၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ သစေအဘိဓမ္မေယျ၊ အကယ်၍ မှုတ်ငြားအံ့၊ ယေနုဋ္ဌာနေနု၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေကို၊ ဒဟေယျ၊ ပူးစေရာ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏကာရနန္ဒေဝါသီဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေကို၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သစေပရိဒ္ဓေယျ၊ အကယ်၍ ဆွတ်ဖြန်းငြားအံ့၊ ယေနုဋ္ဌာနေနု၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေသည်၊ နိဗ္ဗာပေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏကာရနန္ဒေဝါသီဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေကို၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ သစေအတ္တုပေက္ခေယျ၊ အကယ်၍ စုံစမ်းကြည့်ရှုငြားအံ့၊ ယေနုဋ္ဌာနေနု၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိပါကံ၊ ရင်ခြင်းကျက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတောစယတ္ထိံ၊ ကားလ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏ ကာရနန္ဒေဝါသီဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ် သည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေကို၊ ကာလေန ကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ အဘိဓမ္မတိ၊ မှုတ်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ပရိဒ္ဓေယျ၊ ဆွတ်ဖြန်း၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ အတ္တုပေက္ခတိ၊ စုံစမ်းကြည့်ရှု၏၊ တံဇာတရူပံ၊ ထိုရွှေသည်၊ မုဒုစနုညံ၊ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္ပနိယဉ္စ၊ အမှုအားခန့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဘဿရမ္မု ပြု ပြီးပြန်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဘဂုံ၊ ကျိုးဆတ်သောသဘောရှိ သည်၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း၊ မဖြစ်၊ ကမ္မာယ၊ လက်ကောက်လက်ကြပ်စသော အမှုအလို့ငှါ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ယဿာစပိဋ္ဌန္နု၊ ဝိကတိယာ၊ အကြင်တန်ဆာအထူးဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ယဒိပမိကာယ၊ ရွှေပြားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိကုဏ္ဍလာယ၊ နားဧောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယဒိဝိဝေယျကေန၊ လည်ကပ်တန်ဆာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိသုဝဏ္ဏမာလာယ၊ ရွှေပန်းဖြင့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ထည်းကောင်း၊ အာကင်္ဂတိ၊ အလိုရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုသက်ကောကံသက်ကြပ်
စသည်ဖြင့် အလိုရှိသောသူ၏၊ တဉ္စအတ္ထံ၊ ထိုထက်ကောက် ထက်ကြပ်
စသော တန်ဆာအထူး တည်းဟူသော အကျိုးကိုထည်း၊ အနူတောတိ
သေယျထာပိ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊
အတန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ တီဏိ၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊
မနထိကတ္တဗ္ဗာနိ၊ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊
သမာဓိနိမိတ္တံ၊ သမာဓိသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ မနထိကတ္တဗ္ဗံ၊ နှလုံး
သွင်းအပ်၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ပဂ္ဂဟာနိမိတ္တံ၊ လုံ့ထသာလျှင်
ဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ မနထိကတ္တဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ကာလေနကာ
လံ၊ အခါအခါ၌၊ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်းသာလျှင် ဖြစ်သော
အကြောင်းကို၊ မနထိကတ္တဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အတန်
တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ သမာဓိ
နိမိတ္တံယေဝ၊ သမာဓိသာလျှင် ဖြစ်သော အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ သစေ
မနထိကရေယျ၊ အကယ်၍ နှလုံးသွင်းငြားအံ့၊ ယေနဋ္ဌာနေန၊ အကြင်
အကြောင်းဖြင့်၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ထိုသမထဝိပဿနာစိတ်သည်၊ ကောသဇ္ဇာယ၊
ပျင်းချခြင်းငှါ၊ သံဝဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်
ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အတန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ ပဂ္ဂ ဘိမိတ္တံယေဝ၊ လုံ့ထသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကို
သာလျှင်၊ သစေမနထိကရေယျ၊ အကယ်၍ နှလုံးသွင်းငြားအံ့၊ ယေနဋ္ဌာနေန၊
အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ စိတ်ပျံလွင့်ခြင်း
ငှါ၊ သံဝဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အနု
ယုတ္တော၊ အတန်တလဲလဲအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကန္တံ၊
စင်စစ်၊ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံယေဝ၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်း
ကိုသာလျှင်၊ သစေမနထိကရေယျ၊ အကယ်၍ နှလုံးသွင်းငြားအံ့၊ ယေနဋ္ဌာနေ
န၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
တရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ နသမာဓိယေယျ၊

တိကနိပါတ်-ဒုတိယဝဏ္ဏသာသက-၅-လောဏကပလ္လင်ဂ်၊ ၄၆၉

မထည်ကြည်ရာ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ယထောစယထို့ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ အဓိစိတ္တံ၊ လွန်မြတ်သော သမထဝိပဿနာ
 စိတ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အတန်တယ်လဲ အားထုတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ သမာဓိနိဓိတ္တံ၊ သမာဓိသီလျှင်
 ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ မနထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ကာလေနကာလံ၊
 အခါအခါ၌၊ ပဂ္ဂဟနိဓိတ္တံ၊ ထုံထသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းကို၊ မနထိ
 ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ဥပေက္ခာနိဓိတ္တံ၊
 လျှင်လျှင်ရှုခြင်းသာလျှင် ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ မနထိကရောတိ၊ နှလုံး
 သွင်း၏၊ တံတထို့ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ စိတ္တံ၊ သမထဝိပဿနာ စိတ်သည်၊
 ရုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မနိယဉ္စ၊ အမှုအားခန့်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဘဿရဉ္စ၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပဘဂုံ၊ ကျိုးဆတ်သောသတောရှိသည်၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း
 မဖြစ်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သမာဓိယ
 န၊ တည်ကြည်၏၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥပဇာတ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိ
 ကရဏီယဿ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော၊ ယဿယဿစဓမ္မဿ၊ အကြင်
 အကြင်တရားတော်ကိုလည်း၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥပဇာတ်ဖြင့်
 ထိ၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အဘိနိန္ဒာ
 မေတိ၊ ဥတ္တတ်စေ၏၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူသော အကြောင်း
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တတြတတြေဝ၊ ထိုထိုအရာ၌သာလျှင်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ
 မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အနေကပိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣန္ဒြိဝိခံ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားတန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂနူဘဝေယျံ၊ ခံစားရာ၏၊ (လ)၊ ဆ၊ ခြောက်
 ပါးကုန်သော၊ အဘိညာနိ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ ပဂ္ဂနူဘဝေယျံ၊ ခံစားရာ၏။
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ (လ)၊ သန္တိကတွာ
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သစေအာကင်္ဂတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ သတိအာယတနေ၊ သတိတည်းဟူ
 သောအကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်
 သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ။

ကောဓသမသုတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ လောဏကပလ္လင်ဂေါ၊ လောဏကပလ္လင်ဂ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတြ၊ ထိုလောဏကပလ္လင်ဂ်၌။

ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိးသည်ကား၊ အစ္စာယီကဉ္စ၊ အံဆောတထျှင် ပြုအပ်သော
 သိက္ခာသုံးပါးလည်းကောင်း၊ ဧစ္ဆန္နပါးကုန်သော၊ ပဝိဝေကာဆိတ်ငြိမ်
 ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ပရိယာ၊ ပရိသတ်သုံးပါးတို့လည်းကောင်း၊ တယော၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ အာဇာနိယော၊ အာဇာနည်မြင်းတို့ လည်းကောင်း၊
 ပေါတ္တကော၊ ဈေန်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးလည်းကောင်း၊ ယထာ၊ ယထာသဒ္ဓါ
 ဖြင့်မှတ်၍ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ခေဝတိ၊ ခေဝတိကိရိ
 ယာဖြင့်မှတ်၍ဟောအပ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိတ်သုံးပါး
 တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ယပဏ္ဏာသကော၊
 ဣတိ ယပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တိကနိပါတ်တတိယပဏ္ဏာသက(၁)သမ္မောဓဝဂ်၊

သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်မှ ပုဗ္ဗေ
 ဝ၊ ရှေ့အတို့၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္ပန္နဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမသိ
 သေးသော၊ ဗောဓိသက္ကံသေဝ၊ သုရားလောင်းသည်သာလျှင်၊ သတော
 သန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧတံဧသောပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊
 ယောကော၊ ယောကဉ္စ၊ အသာဒေါ၊ သာယာဉ္ဇူသာ အခြင်းအရာသည်၊ ကော
 နူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်သည်၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊
 နိဿရထံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ ကိံနူခေါ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဣတိဧတံဧသောပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဧတံဧသောပရိဝါတက္ကော
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်လောကံ၊ လောကကိုပုဂ္ဂိုလ်စွာ စွဲ၍၊ ယံသုခံ၊ အကြင်
 သုခဝေဒနာသည်၊ ယံသောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿ ဝေဒနာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခဝေဒနာသောမနဿဝေဒနာသည်၊ ယောကော၊
 ယောကဉ္စ၊ အသာဒေါ၊ သာယာဉ္ဇူသာ အခြင်းအရာမည်၏။ ယောကော၊
 ကောကဉ္စ၊ ယံယောအနိစ္စော၊ အကြင်အမြဲရှိသောသဘောတရားသည်၊
 ယံယောဒက္ခော၊ အကြင်ဆင်းရဲသောသဘောတရားသည်၊ ယံယောဝိပရိ
 တာမဓမ္မော၊ အကြင်ဘောက်ပြန်သော သဘောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 အယံ၊ ဤအနိစ္စဒက္ခဝိပရိတာမဓမ္မဖြစ်သောသဘောတရားသည်၊ ယောကော၊

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၁-သမ္ဘောဝေဂံ၊ ၄၇၁

လောက၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်မည်၏။ ယောဆန္ဒရာဂပ္ပဋိပိနယော၊ အကြင်
 အားကြီးသောဆန္ဒရာဂကိုပျောက်ခြင်းသည်။ ယံဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်
 အားကြီးသော ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအားကြီး
 သောရာဂကို ပယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယောကော၊ ယောက၌။ နိဿရဏံ၊
 ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဣတိတေဝေသောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့
 သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝင်္ဂဝဉ္စ၊
 အကြင်မျှ ယောက်သောကာလ ဖတ်လုံးသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။
 ဝေံ၊ ဤသို့။ လောကဿ၊ လောက၏။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဉ်သော အခြင်း
 အရာကိုလည်း၊ အဿာဒတော၊ သာယာဉ်သောအားဖြင့်၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်
 ကိုလည်း၊ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ
 ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာ အားဖြင့်၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ နာမ္ဘညာသိံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မထိသေး။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာစ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊ သမာ
 ရကော၊ ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မဥပြည်နှင့်တကွ
 သော၊ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌လည်းကောင်း၊ သဿမဏဗြာဟ္မ
 ဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယံ၊ သရဟ်နတ်
 ထည်းဟူးသော မင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယံ၊ သတ္တလောက၌
 ထည်းကောင်း။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗာသမ္ဘောဝိံ၊ အဟောတ္တမဂ်
 ဥာဏ်သဗ္ဗညာဉ္စာဉ္စာဏ်ကို၊ အထိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေဝ
 ပစ္စညာသိံ၊ ပန်မခံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတောစယသ္မိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ လောကဿ၊
 လောက၏။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဉ်သောအခြင်းအရာကိုလည်း၊ အဿာဒတော
 သာယာဉ်သောအားဖြင့်၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း၊ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်
 အားဖြင့်၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ နိဿရ
 ဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ နာမ္ဘညာ
 သိံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ၊ ထိုသို့ထိသောအ
 ခါ၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊
 သမာရကော၊ ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မဥပြည်နှင့်
 တကွသော၊ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌ လည်းကောင်း၊ သဿမဏ
 ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယံ၊ သရဟ်

စာဂုံတ္တုရ်ပါဠိယောဒ်နိဿယ။

နတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယံ၊ သတ္တလော
ကန္တိလည်းကောင်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပစ္စညာသီ၊ ဝန်ခံပြီး၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။
ဥာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်သည်လည်း၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၊ စေတော
ပိရုတ္တိမိတ်၏ကိလေသာမှလွတ်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အကျေဉ္စ၊
ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ အဟံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ဦးသည်၊ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော၊
ဇာတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဦးတည်း၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုတ္တဝေါ၊ တတန်ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ လောကဿ၊ လောက၏၊
အသာဒပရိယေသနံ၊ သာယာသော အခြင်းအရာကိုရှာခြင်းငှါ၊ အစရိံ၊
ကျင့်ပြီးသောကော၊ လောက၌၊ ယောအာဒါဒေါ၊ အကြင်သာယာ၌သောအ
ခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသာယာ၌သောအခြင်းအရာကို၊ အဇ္ဈာ
ဝမံ၊ သိပြီး၊ လောကော၊ လောက၌၊ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက်သော၊
အသာဒေါ၊ သာယာ၌သောအခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတကော၊
ထိုမျှလောက်သော၊ ဧသော၊ ဤသာယာ၌သောအခြင်းအရာကို၊ ပညာယ၊
ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုဒိဇ္ဈော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီး၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ အာဒိ
နပရိယေသနံ၊ အပြစ်ကိုရှာခြင်းငှါ၊ အစရိံ၊ ကျင့်ပြီးသောကော၊ လောက၌၊
ယောအာဒိနဝေါ၊ အကြင်အပြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ အဇ္ဈာဝ
မံ၊ သိပြီး၊ လောကော၊ လောက၌၊ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ အာဒိ
နဝေ၊ အပြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတကော၊ ထိုမျှလောက်သော၊ ဧသော၊
ဤအပြစ်ကို၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုဒိဇ္ဈော၊
ကောင်းစွာ မြင်အပ်ပြီး၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
လောကဿ၊ လောက၏၊ နိဿရဏပရိယေသနံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်ကိုရှာခြင်းငှါ၊ အစရိံ၊ ကျင့်ပြီး၊ လောကော၊ လောက၌၊ ယံနိဿရဏံ၊
အကြင်ထွက်မြောက်ရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုထွက်
မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈာဝမံ၊ သိပြီး၊ လောကော၊ လောက၌၊ ယာဝ
တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၁-သမ္ပောဓဝဂ်၊ ၄၇၃

သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တာဝတကံ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဧဝံ၊ ဤထွက်မြောက်
 ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ မေ၊ ငါသည်။
 သုဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။
 ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှထောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ လောကဿ
 လောက၏။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဉ်သော အခြင်းအရာကိုလည်း။ အဿာဒ
 တော၊ သာယာဉ်သောအားဖြင့်၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒိနဝတော၊
 အပြစ်အားဖြင့်၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။
 နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။
 နာန္တညာထိ၊ အတ္တညာထိ၊ ထိုးထွင်း၍ မထိသေး။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါ
 တုရားသည်။ ထာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ သဒေဝကော၊
 နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်ထကွသော၊ သမာရကော၊ ဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်နှင့်ထကွ
 သော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွသော၊ ထောကော၊ ဩကာသ
 ထောက၌ လည်းကောင်း၊ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်
 တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သရတိနတ်တည်းဟူသောမင်း ကြွင်း
 သေ့လျှင်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တထောက၌လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရံ၊
 အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ပောမိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သဗ္ဗညုကည ဇာတ်ကို၊
 အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေဝဗ္ဗညာထိ၊ ဝန်ခံ
 ထိ ကွဝေ၊ ရဟန်းတို့ခေါ်စင်စစ်၊ ယတောစသသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ထောကဿ၊ ထောက၏။ အာသာဒဉ္စ၊ သာယာဉ်သော
 အခြင်းအရာကိုလည်း၊ အဿာဒတော၊ သာယာဉ်သောအားဖြင့်၊ အာဒိနဝဉ္စ၊
 အပြစ်ကိုလည်း၊ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ
 ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ အတ္တညာထိ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အထ၊ ထိုသို့ထိသောအခါ၌။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်
 တကွသော၊ ထောကော၊ ဩကာသထောက၌လည်းကောင်း၊ (ထ)၊ သဿမဏ
 ဗြာဟ္မဏိ သာရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သရတိနတ်
 တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသေ့လျှင်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တထောက၌
 လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ပောမိ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဥာဏ်သဗ္ဗညုကညာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပစ္စညာထိ၊ ဝန်ခံပြီး၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒဿနံ မြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဥာဏဉ္စ
 ပန၊ ပစ္စဝေက္ခာဥာဏ် သည်လည်း၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၊ မေ၊ ငါ၏။

စေတောဝိရတ္တိ၊ စိတ်၏ကံထေသာမုလုတ်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သည် အကုပ္ပါပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ အယံ၊ ဤပဋိသန္ဓေသည်၊ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်း၊ ဒါနိဗ္ဗာနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တတန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ တံသောအဿာဒေ၊ ထိုသာယာသောအခြင်းအရာသည်၊ နောစေအဘာဝိဿ၊ အကယ်၍မမြန်ငြားအံ့၊ ဣဒံဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကော၊ ကောက၌၊ နဿရဇ္ဇေယျံ၊ ပြင်းစွာမထပ်ကုန်ရာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ အဿာဒေ၊ သာယာသောအခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ သာရဇ္ဇန္တိ၊ ပြင်းစွာထပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ တံသောအာဒိနဝေါ၊ ထိုအပြစ်သည်၊ နောစေအဘာဝိဿ၊ အကယ်၍မမြန်ငြားအံ့၊ ဣဒံဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ နနိဗ္ဗိန္နေယျံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ နိဗ္ဗိန္နန္တိ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ တံနိဿရဏံ၊ ထိုထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ နောစေအဘာဝိဿ၊ အကယ်၍မမြန်ငြားအံ့၊ ဣဒံဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ နနိဿရေယျံ၊ ထွက်မြောက်ကုန်ရာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝဂ္ဂိဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကဿ၊ ယောက၏၊ အဿာဒေ၊ သာယာသောအခြင်းအရာကိုလည်း၊ အဿာဒေတော၊ သာယာသောအခြင်းအာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း၊ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊

ဟုတ်မှန်တိုင်း။ နအတ္တညာသံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် မထိကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သာကာလပတ်စို၊ သဒေဝကာ၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကာ၊ ဝသဝတ္ထိမာဂ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော၊ လောကာ၊ ဩကာသလောကမှ လည်းကောင်း၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏီယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သရတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလောကမှ လည်းကောင်း၊ နဿဇွာ၊ ထွက်မြောက် ကုန်သော၊ ဝိသံယုတ္တာ၊ မစပ်ကုန်သော၊ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ မဟုတ်စေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိပရိယာဒိန္နကတေန၊ အထူးအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နေဝဝိဟာဂ်၊ မနေကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတောစယသ္မိကာလေ၊ အကြင် အခါ၌လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ အဿာ ဒဉ္ဇ၊ သာယာဇီဝအခြင်းအရာကိုလည်း၊ အဿာဒတော၊ သာယာဇီဝအား အားဖြင့်၊ အာဒိန္နဝဉ္ဇ၊ အပြစ်ကိုလည်း၊ အာဒိန္နဝတော၊ အပြစ် အားဖြင့်၊ နိဿရဏဉ္ဇ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ နဿရဏသော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ အတ္တညာသံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထ၊ ထိုထိုသော အခါ၌၊ သဒေဝကာ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကာ၊ ဝသဝတ္ထိ မာဂ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော၊ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွသော၊ လောကာ၊ ဩကာသလောကမှလည်းကောင်း၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏီယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သရတိ နတ်တည်း ဟူသောမင်း ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလောကမှ လည်းကောင်း၊ နိဿဇွာ၊ ထွက်မြောက်ကုန်သော၊ ဝိသံယုတ္တာ၊ မစပ် ကုန်သော၊ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ မဟုတ်စေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိပရိ ယာဒိန္နကတေန၊ အထူးအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ စေတ သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကေမိ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ သမဏာဝါ၊ ရဟန်း တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း။

ထောကဿ၊ လောကဏီ၊ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာံသောအခြင်းအရာကိုလည်း၊
 အဿာဒတော၊ သာယာံသော အားဖြင့်၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း၊
 အာဒိနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ နပဇနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တေသမဏာဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ တေဗြာဟ္မဏာဝါ၊
 ထိုပုဏ္ဏားတို့ သည်လည်း ကောင်း၊ သမဏေသုဝါ၊ ရဟန်းတို့၌လည်း၊
 နသမဏသဗ္ဗတာ၊ ရဟန်းဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဗြာဟ္မဏေသုဝါ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့၌လည်း၊ နဗြာဟ္မဏသဗ္ဗတာ၊ ပုဏ္ဏားဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ တေအာ
 ယသ္မုန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ သာမညတ္တံ၊ ရဟန်း၏ အသွင်တည်း
 ဟူသော အရိယမဂ်လေးပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မညတ္တံ၊ မကောင်းမှု
 ကိုအပပြုခြင်းရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်တည်းဟူသော မဂ်လေးပါး
 ကိုဆည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊
 သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ
 ကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ နပပနိပဟန္တိ၊ မနေ
 ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကေဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမဏာဝါ၊
 ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ထောကဿ၊ လောကဏီ၊ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာံသောအခြင်းအရာ
 ကိုလည်း၊ အဿာဒတော၊ သာယာံသောအားဖြင့်၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို
 လည်း၊ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာအားဖြင့်၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တေသမဏာဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 တေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမဏေသုဝါ၊ ရဟန်း
 တို့၌လည်း၊ သမဏသဗ္ဗတာ၊ ရဟန်းဟုမသရတ်အပ်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏေသု
 ဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌လည်း၊ ဗြာဟ္မဏသဗ္ဗတာ၊ ပုဏ္ဏားဟုမသရတ်အပ်ကုန်၏။
 ပန၊ စင်စစ်၊ တေစအာယသ္မုန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း၊ သာမညတ္တံ၊
 ရဟန်း၏ အသွင်တည်းဟူသော အရိယမဂ်လေးပါးကို လည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မညတ္တံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုခြင်းရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်
 တည်းဟူသော မဂ်လေးပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊

ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သတ္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဝတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒိဒံ၊ ယုံအံ့ဒံဂိတံ၊ အကြင်သိခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသိခြင်းသည်၊ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏၊ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ရုက္ခန္တံ၊ ပိုသည်မည်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒိဒံ၊ ယုံအံ့ဒံနန္တံ၊ အကြင်ကခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤကခြင်းသည်၊ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏၊ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ဥပ္ပတ္တကံ၊ သူရူးတို့၏အမူအရာမည်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်သည်ဖြစ်၍၊ ယဒိဒံ၊ ယုံအံ့ဒံနန္တံ၊ ဝိဒံသကဟာသိတံ၊ အကြင်သွားရင်းကိုပြုလျက် ပြင်းစွာရယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသွားရင်းကိုပြုလျက်ပြင်းစွာရယ်ခြင်းသည်၊ အရိယဿ၊ ငါတုရား၏၊ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ကောမာရကံ၊ သူငယ်တို့သည် ပြုအပ်သောအမှုမည်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသောက၌၊ ဝိးတ၊ သိခြင်း၌၊ ပစ္စယဗာတော၊ အကြောင်းကိုဖြတ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ နုဇ္ဈေ၊ ကခြင်း၌၊ သေတုဗာတော၊ အကြောင်းကိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဓမ္မပမောဒိတာနံ၊ ထရုံထရသော အကြောင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတံသန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ထိတမတ္တာယ၊ ငြီးရယ်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ အလံ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဣန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကတမေသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိဣန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပဿ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိသေဝနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုရာမေရယပါနယာ၊ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိသေဝနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေထုနဓမ္မသမာပတ္တိယာ၊ မေထုနအကျင့်သို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိသေဝနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊

မရှိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံတိဗ္ဗံ၊ဤသုံးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို၊
ဝဋ်သေဝနာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗသုတ်ပြီး၏။

အထသေါ၊ထိုအခါ၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိအမည်ရှိသော၊
ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်
အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္က
မိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊
အဘိဂါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧတမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိထိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧတမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
နိထိန္ဒေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ အနာထပဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ္ဍိအမည်ရှိသော၊
ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊
ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အရက္ခိတေ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်
ရှိသော်၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ အရက္ခိတံ၊ မစောင့်ရှောက်
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစီ၊ ကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်လည်း၊ အရက္ခိတံ၊
မစောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်
လည်း၊ အရက္ခိတံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရက္ခိတ
ကာယကမ္မန္တံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သောကာယကံရှိသော။ အရက္ခိတ
ဝစီကမ္မန္တံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သောဝစီကံရှိသော။ အရက္ခိတမနော
ကမ္မန္တံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော မနောကံရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ အဝဿုတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
သောရိမ်းဖြင့်စွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်လည်း၊
အဝဿုတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရိမ်းဖြင့်စွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်လည်း၊ အဝဿုတံ၊ ကိလေသာတည်း
ဟူသော ရိမ်းဖြင့် စွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝဿုတကာယ
ကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရိမ်းဖြင့်စွတ်သော ကာယကံရှိ
သော၊ အဝဿုတဝစီကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရိမ်းဖြင့်စွတ်
သောဝစီကံရှိသော။ အဝဿုတမနောကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
သောရိမ်းဖြင့်စွတ်သောမနောကံရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကာယကမ္မံ၊

ကာယကံသည်လည်း၊ ပူတိကံ၊ ပုဂံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစိကမ္ပိဝိ၊ ဝစိကံ
သည်လည်း၊ ပူတိကံ၊ ပုဂံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောကမ္ပိဝိ၊ မနောကံသည်
လည်း၊ ပူတိကံ၊ ပုဂံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပူတိကာယကမ္ပန္တဿ၊ ပုဂံ
သောကာယကံရှိသော၊ ပူတိဝစိကမ္ပန္တဿ၊ ပုဂံသောဝစိကံရှိသော၊ ပူတိ
မနောကမ္ပန္တဿ၊ ပုဂံသောမနောကံရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပူတိယာ၊
ပုဂံခြင်းကြောင့်၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ကာလံကိရိယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကာ၊
ကောင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟဝတိ၊ သူဌေး၊ သေယျထေဝိ၊ ဥပ
မာမည်သည်ကား၊ ကုဇာဂါဇေ၊ စုထစ်မွန်းချွန်အထွဋ် တပ်သောအိမ်ကို၊
ဒုစ္ဆန္ဇေ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကုဇုဋ္ဌိ၊ အထွဋ်သည်
လည်း၊ အရက္ခိတံ၊ မစောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါပါဏသိ
ယေဝိ၊ အခြင်တို့ သည်လည်း၊ အရက္ခိတာ၊ မစောင့်အပ် ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိတ္တိပိ၊ နံရံသည်လည်း၊ အရက္ခိတာ၊ မစောင့်အပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဇုဋ္ဌိ၊ အထွဋ်သည်လည်း၊ အဝဿုတံ၊ မိဗ်း
ဖြင့်စွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါပါဏသိယေဝိ၊ အခြင်တို့သည်လည်း၊
အဝဿုတာ၊ မိဗ်းဖြင့်စွတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိတ္တိပိ၊ နံရံ
သည်လည်း၊ အဝဿုတာ၊ မိဗ်းဖြင့်စွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဇုဋ္ဌိ၊
အထွဋ်သည်လည်း၊ ပူတိကံ၊ ပုဂံဆွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါပါဏ
သိယေဝိ၊ အခြင်တို့သည်လည်း၊ ပူတိကာ၊ ပုဂံဆွေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိတ္တိပိ၊ နံရံသည်လည်း၊ ပူတိကာ၊ ပုဂံဆွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဂဟဝတိ၊ သူဌေး၊ ဝေဝေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်ကို၊ အရက္ခိ
ဏေ၊ မစောင့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ကာယကမ္ပိဝိ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ အရက္ခိ
တံ၊ မစောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစိကမ္ပိဝိ၊ ဝစိကံသည်လည်း၊
အရက္ခိတံ၊ မစောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောကမ္ပိဝိ၊ မနောကံသည်
လည်း၊ အရက္ခိတံ၊ မစောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရက္ခိတကာယ
ကမ္ပန္တဿ၊ မစောင့်အပ်သောကာယကံရှိသော၊ အရက္ခိတဝစိကမ္ပန္တဿ၊
မစောင့်အပ်သောဝစိကံရှိသော၊ အရက္ခိတမနောကမ္ပန္တဿ၊ မစောင့်အပ်
သောမနောကံရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကာယကမ္ပိဝိ၊ ကာယကံသည်လည်း၊
အဝဿုတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိဗ်းဖြင့်စွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဝစိကမ္ပိဝိ၊ ဝစိကံသည်လည်း၊ အဝဿုတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
သောမိဗ်းဖြင့်စွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောကမ္ပိဝိ၊ မနောကံသည်

ထည်း။ အနဝဿယတံ။ ကိလေသာတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့်စွတ်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ အနဝဿယတကာယကမ္မန္တဿ။ ကိလေသာတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့်
 စွတ်သောကာယကံရှိသော။ အနဝဿတဝစိကမ္မန္တဿ။ ကိလေသာတည်း
 ဟူသောရိပ်းဖြင့်စွတ်သော ဝစိကံရှိသော။ အနဝဿတမနောကမ္မန္တဿ။
 ကိလေသာတည်းဟူသော ရိပ်းဖြင့်စွတ်သော မနောကံရှိသော။ တဿ။
 ထိုသူ၏။ ကာယကမ္မံပိ။ ကာယကံသည်လည်း။ ပူတိကံ။ ဝတ်သည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဝစိကမ္မံပိ။ ဝစိကံသည်လည်း။ ပူတိကံ။ ဝတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 မနောကမ္မံပိ။ မနောကံသည်လည်း။ ပူတိကံ။ ဝတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပူတိ
 ကာယကမ္မန္တဿ။ ဝတ်သောကာယကံရှိသော။ ပူတိ ဝစိကမ္မန္တဿ။ ဝတ်သော
 ဝစိကံရှိသော။ ပူတိမနောကမ္မန္တဿ။ ဝတ်သောမနောကံရှိသော။ တဿ။
 ထိုသူ၏။ ပုပ္ဖိယာ။ ဝတ်ခြင်းကြောင့်။ မရဏံ။ သေခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကံ။
 ကောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကာလံကိရိယာ။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏အဆုံးကိုပြု
 ခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကာ။ ကောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝဟပတိ။ သူဌေး။
 စိတ္တေ။ စိတ်ကို။ ရက္ခိတေ။ စောင့်အပ်သည်ရှိသော်။ ကာယကမ္မံပိ။ ကာယကံ
 သည်လည်း။ ရက္ခိတံ။ စောင့်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝစိကမ္မံပိ။ ဝစိကံ
 သည်လည်း။ ရက္ခိတံ။ စောင့်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနောကမ္မံပိ။ မနော
 ကံသည်လည်း။ ရက္ခိတံ။ စောင့်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ရက္ခိတကာယ
 ကမ္မန္တဿ။ စောင့်အပ်သော ကာယကံရှိသော။ ရက္ခိတဝစိကမ္မန္တဿ။
 စောင့်အပ်သောဝစိကံရှိသော။ ရက္ခိတမနောကမ္မန္တဿ။ စောင့်အပ်သော
 မနောကံရှိသော။ တဿ။ ထိုသူ၏။ ကာယကမ္မံပိ။ ကာယကံသည်လည်း။
 အနဝဿယတံ။ ကိလေသာတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့်မစွတ်သည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ ဝစိကမ္မံပိ။ ဝစိကံသည်လည်း။ အနဝဿယတံ။ ကိလေသာတည်း
 ဟူသောရိပ်းဖြင့်မစွတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနောကမ္မံပိ။ မနောကံသည်
 လည်း။ အနဝဿယတံ။ ကိလေသာတည်းဟူသော ရိပ်းဖြင့်မစွတ်သည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အနဝဿတကာယကမ္မန္တဿ။ ကိလေသာတည်းဟူသော
 ရိပ်းဖြင့်မစွတ်သောကာယကံရှိသော။ အနဝဿတဝစိကမ္မန္တဿ။ ကိလေ
 သာတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့်မစွတ်သောဝစိကံရှိသော။ အနဝဿတမနော
 ကမ္မန္တဿ။ ကိလေသာတည်းဟူသော ရိပ်းဖြင့်မစွတ်သော မနောကံရှိ
 သော။ တဿ။ ထိုသူ၏။ ကာယကမ္မံပိ။ ကာယကံသည်လည်း။ အပူတိကံ။
 မဝတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝစိကမ္မံပိ။ ဝစိကံသည်လည်း။ အပူတိကံ။
 မဝတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနောကမ္မံပိ။ မနောကံသည်လည်း။ အပူတိကံ။

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသကာ-၁-သစ္စောဓပက၊ ၄၈၁

မပုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပူတိကာယကမ္မန္တဿ၊ မပုပ်သော
ကာယကံရှိသော၊ အပူတိဝစီကမ္မန္တဿ၊ မပုပ်သောဝစီကံရှိသော၊ အပူ
တိမနောကမ္မန္တဿ၊ မပုပ်သောမနောကံရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အပူတိ
ယံ၊ မပုပ်ခြင်းကြောင့်၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလကိရိယာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်၊
ဘဒ္ဒကာ၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ သေယျ
ထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကုဇာဂါရေ၊ ဝုလစ်ပွန်းချွန်အတွင်းတပ်သော
အိပ်ကို၊ သုစ္ဆန္ဓေ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကုဇုမ္ဘိ၊ အထွဋ်သည်
လည်း၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါပါဏသိယောပိ၊
အခြင်တို့သည်လည်း၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဘိတ္တိပိ၊ နံရံသည်လည်း၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုဇုပိ၊
အထွဋ်သည်လည်း၊ အနဝဿုတံ၊ မိလ်းဖြင့်မစွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဂေါပါဏသိယောပိ၊ အခြင်တို့သည်လည်း၊ အနဝဿုတာ၊ မိလ်းဖြင့်မစွတ်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိတ္တိပိ၊ နံရံသည်လည်း၊ အနဝဿုတာ၊
မိလ်းဖြင့်မစွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုဇုပိ၊ အထွဋ်သည်လည်း၊ အပူတိ
ကံ၊ မပုပ်မဆွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါပါဏသိယောပိ၊ အခြင်တို့သည်
လည်း၊ အပူတိကာ၊ မပုပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိတ္တိပိ၊ နံရံသည်
လည်း၊ အပူတိကာ၊ မပုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး ဝေမေဝ
ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်ကို၊ ရက္ခိတေ၊ စောင့်အပ်သည်ရှိသော်၊
ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝစီကမ္မံပိ၊ ဝစီကံသည်လည်း၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ မနောကမ္မံပိ၊ မနောကံသည်လည်း၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ရက္ခိတကာယကမ္မန္တဿ၊ စောင့်အပ်သော ကာယကံရှိသော၊
ရက္ခိဘဝစီကမ္မန္တဿ၊ စောင့်အပ်သော ဝစီကံရှိသော၊ ရက္ခိတမနော
ကမ္မန္တဿ၊ စောင့်အပ်သောမနောကံရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ကာယကမ္မံ
ပိ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ အနဝဿုတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မိလ်း
ဖြင့်မစွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစီကမ္မံပိ၊ ဝစီကံသည်လည်း၊ အနဝဿု
တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိလ်းဖြင့်မစွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနော
ကမ္မံပိ၊ မနောကံသည်လည်း၊ အနဝဿုတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိလ်း
ဖြင့်မစွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဝဿုတကာယကမ္မန္တဿ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသောမိလ်းဖြင့် မစွတ်သောကာယကံရှိသော၊ အနဝဿုတဝစီ

ကမ္မန္တဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့်မစွတ်သောဝစီကံရှိသော
 အနဝဿာတမနောကမ္မန္တဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရိပ်းဖြင့်မစွတ်
 သောမနောကံရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကာယကမ္မိ၊ ကာယကံသည်
 လည်း။ အပူတိကံ၊ မပုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစီကမ္မိ၊ ဝစီကံသည်
 လည်း။ အပူတိကံ၊ မပုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောကမ္မိ၊ မနောကံသည်
 လည်း။ အပူတိကံ၊ မပုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပူတိကာယကမ္မန္တဿ၊
 မပုပ်သော ကာယကံရှိသော။ အပူတိဝစီကမ္မန္တဿ၊ မပုပ်သော ဝစီကံ
 ရှိသော။ အပူတိမနောကမ္မန္တဿ၊ မပုပ်သောမနောကံရှိသော။ တဿ၊ ထို
 သူ၏။ မရတံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကာလကီရိယာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကာ၊ ကောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ကေမန္တံ၊ ထင်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒံခေါ၊ နေပြီးသော။
 အနာထပိလ္လိကံ၊ အနာထပိလ္လိကံအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ
 အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်
 သည်။ ဗျာပန္နေ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ကာယကမ္မိ၊ ကာယကံသည်လည်း။ ဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်
 ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစီကမ္မိ၊ ဝစီကံသည်လည်း။ ဗျာပန္နံ
 ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနော
 ကမ္မိ၊ မနောကံသည်လည်း။ ဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့
 ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာပန္နကာယကမ္မန္တဿ၊ ကိလေသာဖြင့်
 ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော ကာယကံရှိသော။ ဗျာပန္နဝစီကမ္မန္တဿ၊
 ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော ဝစီကံရှိသော။ ဗျာပန္န
 မနောကမ္မန္တဿ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောမနော
 ကံရှိသော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ မရတံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကာလကီရိယာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။
 ဘဒ္ဒကာ၊ ကောင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ သေယျထာဝီ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား။ ကုဇာဂါရေ၊ ရုလစ်မွန်း ချွန်အထွဋ် တပ်သော
 အိပ်ကို၊ ဒုတ္တန္တေ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကုဋံပိ၊ အထွဋ်

သည်လည်း၊ ဗျာပန္နံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဂေါပါဏသိယောပိ၊ အခြင်တို့သည်လည်း၊ ဗျာပန္နံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တိတ္ထိဝိနံရံသည်လည်း၊ ဗျာပန္နံ၊
 ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ ဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့်
 ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်
 လည်း၊ ဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံသည်လည်း၊ ဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်
 ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်လည်း၊
 ဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗျာပန္နံ ကာယကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော
 ကာယကံရှိသော၊ ဗျာပန္နံ ဝစိကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့
 ရောက်သော ဝစိကံရှိသော၊ ဗျာပန္နံ မနော ကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာဖြင့်
 ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော မနောကံရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ မရဏံ၊
 သေခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၏၊ ကာလကီ
 ရိယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒကာ၊ ကောင်းသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေ
 သာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယ
 ကံသည်လည်း၊ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံသည်လည်း၊ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာ
 ဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနောကမ္မံ၊
 မနောကံ သည်လည်း၊ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန် ခြင်းသို့
 မရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗျာပန္နံ ကာယကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာ
 ဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်သော ကာယကံ ရှိသော၊ အဗျာပန္နံ ဝစိ
 ကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်သော ဝစိကံ
 ရှိသော၊ အဗျာပန္နံ မနောကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့
 မရောက်သော မနောကံရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊
 ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလကီရိယံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏
 အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒကာ၊ ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊ ဂုဏ်ပွန်းချွန်
 အထွန် တစ်သောအိမ်ကို၊ သုတ္တန္တေ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သည် ရှိသော်။

ကူခွဲပိ၊ အတွင်သည်သည် ၊ အဗျာပန္နံ၊ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါပါကထိယောဝိ၊ အခြင်တို့သည်လည်း၊ အဗျာပန္နံ၊
 ဘောက်ပြန် ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိတ္တိပိ၊
 နံရံသည်လည်း၊ အဗျာပန္နံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝဟပတိ၊သူကြွယ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ စိတ္တေ၊စိတ်
 သည်၊ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်သည်
 ရှိသော်၊ ကာယကမ္မံပိ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့်
 ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝစိကမ္မံပိ၊ ဝစိကံ
 သည်လည်း၊ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်သည်၊
 ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ မနောကမ္မံပိ၊မနောကံသည်လည်း။ အဗျာပန္နံ၊ ကိလေသာ
 ဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဗျာပန္နံကာယ
 ကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်သော ကာယ ကံ
 ရှိသော၊(လ)၊ အဗျာပန္နံမနောကမ္မန္တံ၊ ကိလေသာဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်း
 သို့မရောက်သောမနောကံရှိသော၊တဿ၊ ထိုသူ၏၊မရတံ၊သေခြင်းသည်၊
 ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည်။ ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလကီရိယာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏
 အဆုံး ကိုပြုခြင်းရှိ သည်၊ ဘဒ္ဒကာ၊ကောင်းသည်၊ ၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကမ္မာနံ၊ဝင်္ဂီသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံတို့၏၊
 သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊
 ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊ တိဏိ၊သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ကမ္မာနံ၊ဝင်္ဂီသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံတို့၏၊ ယောဘော၊ထော
 ဘသည်၊နိဒါနံ၊အကြောင်းမည်၏၊ကမ္မာနံ၊ဝင်္ဂီသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
 ကံတို့၏၊ဒေါသော၊ဒေါသသည်၊နိဒါနံ၊အကြောင်းမည်၏၊ ကမ္မာနံ၊ဝင်္ဂီသို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ဖြစ်ခြင်း၏၊ မောဟော၊
 မောဟသည်၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းမည်၏၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 ထည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ထောဘာစံ၊ထောဘာကြောင့်ဖြစ်သော၊ထောဘ
 နိဒါနံ၊ ထောဘာလျှင် ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သော အကြောင်း ရှိသော။
 ထောဘသရဒယံ၊ ထောဘာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ထောဘပကတံ၊
 ထောဘသည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊အကြင်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံကမ္မံ၊

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-သမ္ဘောဇဝဂ်၊ ၄၇၅

ထိုက်သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ မကောင်းသော အကျိုးရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ကမ္မသရဒယာယ၊ တပါးသော ဝဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကံ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ကမ္မ နိရောဓာယ၊ တပါးသော ဝဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကံ၏ ချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသဇံ၊ ဒေါသကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဒေါသနိဒါနံ၊ ဒေါသလျှင် ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သော အကြောင်းရှိသော၊ ဒေါသသရဒယံ၊ ဒေါသလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ဒေါသပကတံ၊ ဒေါသ သည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက် သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ် ရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ မကောင်းသော အကျိုးရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ကမ္မသရဒယာယ၊ တပါးသော ဝဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကံ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ကမ္မနိရောဓာယ၊ တပါးသော ဝဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကံ၏ ချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟဇံ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်သော၊ မောဟ နိဒါနံ၊ မောဟလျှင် ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သော အကြောင်းရှိသော၊ မောဟ သရဒယံ၊ မောဟလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ မောဟပကတံ၊ မောဟသည်ပြု အပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ မကောင်းသော အကျိုးရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ကမ္မသရဒယာယ၊ တပါးသော ဝဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကံ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုက်သည်။ ကမ္မနိရောဓာယ၊ တပါးသော ဝဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကံ၏ ချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်သို့ ရောက်ကြောင်း သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမာ နိတီဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနာ နိ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမာနိတီဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တီဏိ၊ သုံးပါး တို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အလောဘော၊ အလောဘ သည်။ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းမည်၏။ အဒေါသော၊ အဒေါသ

သည်။ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောကံတို့၏၊
သမုဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းမည်၏၊ အမောဟော၊ အမောဟ
သည်။ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောကံတို့၏၊
သမုဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းမည်၏၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊
ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထောဘဇံ၊ အထောဘကြောင့်
ဖြစ်သော၊ အထောဘနိဒါနံ၊ အထောဘလျှင်ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော
အကြောင်းရှိသော၊ အထောဘသမုဒယံ၊ အထောဘလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ
သော၊ အထောဘပကတံ၊ အထောဘသည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်
ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏၊
တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ သုခဝိပါ
ကံ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္မနိရောဓာယ၊
ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကံ၏ချုပ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္မသမုဒယာယ၊ ဝဋ်သို့ရောက်
ကြောင်းဖြစ်သောကံ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အဒေါသဇံ၊ အဒေါသကြောင့် ဖြစ်သော၊ အဒေါသနိဒါနံ၊ အဒေါသလျှင်
ဆောင်နှင်း သကဲ့သို့ဖြစ်သော အကြောင်းရှိသော၊ အဒေါသသမုဒယံ၊
အဒေါသလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ အဒေါသပကတံ၊ အဒေါသသည်ပြု
အပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံကမ္မံ၊
ထိုကံသည်။ သုခဝိပါကံ၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။
ကမ္မနိရောဓာယ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကံ၏ချုပ်
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္မသမုဒယာယ၊ ဝဋ်သို့
ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကံ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အမောဟဇံ၊ အမောဟကြောင့်ဖြစ်သော၊ အမောဟနိဒါနံ၊
အမောဟလျှင်ဆောင်နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သောအကြောင်းရှိသော၊ အမောဟ
သမုဒယံ၊ အမောဟလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ အမောဟပကတံ၊ အမောဟ
သည်ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံကမ္မံ၊
ထိုကံသည်။ သုခဝိပါကံ၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိ၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။
ကမ္မနိရောဓာယ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံ၏ ချုပ်
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္မသမုဒယာယ၊ ဝဋ်သို့

ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နှစ်ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သောကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်။
ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံတို့၏၊
သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊
ဤသုံးပါးတို့သည်။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်
တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာ
ဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊
တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘ
သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာ တပ်သော ရာဂ၏ အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်
တတ်သောလောဘသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊
ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သော ရာဂ၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊
ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သော လောဘသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမာနိ၊
ဤသည်တို့သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံစ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အတိ
တေ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊
ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာ
တပ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊
အကြောင်းပြု၍၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနူဝိတက္ကေတိ၊ အဘန်တလဲလဲကြံ
၏၊ အနူဝိစာဂေတိ၊ အဘန်တလဲလဲစဉ်းစား၏၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
အနူဝိတက္ကယတေ၊ အဘန်တလဲလဲကြံသော၊ အနူဝိစာရယတော၊ အဘန်
တလဲလဲစဉ်းစားသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သော

လောဘာသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောလိုချင်တတ်သော
 လောဘာရှိသောသူသည်။ တေတိဓမ္မေတိ၊ ထိုပြင်းစွာတပ်သော ရာဂ၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဟူ၍သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ယောသာရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ
 တပ်သောရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤပြင်းစွာ တပ်သောရာဂကို၊
 သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အတိတော၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
 ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္ဘ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သော
 လောဘာသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ အနာဂတော၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်
 သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္ဘ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘာသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ အနာဂတော၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂ
 ဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား
 တို့ကို၊ အာရမ္ဘ အကြောင်းပြု၍၊ စေတသော၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပိတက္ကေတိ၊ အဘန်
 တလဲလဲကြံ၏။ အနုပိစာရေတိ၊ အဘန်တလဲလဲ စဉ်းစား၏။ အနဂတော၊
 အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သော ရာဂ၏အ
 ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္ဘ အကြောင်းပြု၍၊ စေတ
 သော၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပိတက္ကယတော၊ အဘန်တလဲလဲကြံသော၊ အနုပိစာရ
 ယတော၊ အဘန်တလဲလဲစဉ်းစားသော၊ တဿ၊ ထိုဂုဏ်လိမ္မာ၊ ဆန္ဒော၊
 လိုချင်တတ်သောလောဘာသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သော
 လိုချင်တတ်သောလောဘာရှိသောသူသည်။ တေတိဓမ္မေတိ၊ ထိုပြင်းစွာတပ်
 သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဟူ၍သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ယောသာရာဂေါ၊
 အကြင်ပြင်းစွာတပ်သောရာဂသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤပြင်းစွာတပ်သော
 ရာဂကို၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ အနာဂတော၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊
 တရားတို့ကို၊ အာရမ္ဘ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘာ
 သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။

ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတစ်သောရာဂ
၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ အကြောင်းပြု၍၊
ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတစ်
သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ် ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ
အကြောင်းပြု၍၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပိတက္ကတ္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကြံ၏၊
အနုပိတရေတိ၊ အဘန်တလဲလဲစဉ်းစား၏၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတစ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ အကြောင်းပြု၍၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပိ
တက္ကတ္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကြံသော၊ အနုပိတရေတိ၊ အဘန်တလဲလဲ
စဉ်းစားသော၊ တသာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘ
သည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောလိုချင်တတ်သောလောဘရှိ
သောသူသည်၊ တေဟိဓမ္မေဟိ၊ ထိုပြင်းစွာတစ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်
သောတရားတို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ယောသာရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာတစ်သော
ရာဂသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤပြင်းစွာတစ်သောရာဂကို၊ သံယောဇနံ၊
သံယောဇဉ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂ
ဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတစ်တတ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊
တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘ
သည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်သို့
ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောကံတို့၏၊ သမုဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနာနိ၊
အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
ကမ္မာနံ၊ ဝဋ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံတို့၏၊ သမုဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း
၏၊ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး တို့တည်း၊
တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတစ်
သောရာဂ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ
အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘသည်၊ ဇာယတိ၊ မဖြစ်၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂ
ဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတစ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ် ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘ
သည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော
ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သော
လောဘသည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အတီတေ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သော
လောဘသည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတီတာနံ၊
အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယာနံ၊ ပြင်းစွာ တပ်သော ရာဂ၏
အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊
ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ
၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ အဘိနိဝိဇ္ဈေတိ၊
နှစ်စေ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ အဘိနိဝိဇ္ဈေတွာ၊ နှစ်စေ၍၊ စေတယာ၊ စိတ်ဖြင့်။
အဘိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ သိ၍၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ အဘိနိဝိဇ္ဈ
ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊
အတီတေ၊ အတိတ်ဖြစ် ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်
သောရာဂ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သော လောဘသည်၊ နဇာယတိ၊
မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အနာဂတေ၊ အနာ
ဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊
အချင်တတ်သောလောဘသည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အနာဂတာနံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယာနံ၊ ပြင်းစွာ
တပ်သောရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အာယတိံ၊
နောင်အခါ၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အာယ
တိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊
အဘိနိဝိဇ္ဈေတိ၊ နှစ်စေ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ အဘိနိဝိဇ္ဈေတွာ၊ နှစ်စေ၍။
စေတယာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဘိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ သိ၍၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်
ပညာဖြင့်၊ အဘိနိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ။

ပြင်းစွာတပ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘသည်၊ နှောယတိ၊ မဖြစ်၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သွင်း၊ ပဂ္ဂုပ္ပန္နော၊ ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာ တပ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သော လောဘသည်၊ နှောယတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဂ္ဂုပ္ပန္နော၊ ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယာနံ၊ ပြင်းစွာ တပ်သောရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အာယတိံ နောင်အခါ၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ အဘိနိဝိဒိန္တု၊ နှစ်စေ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ အဘိနိဝိဒိန္တုတွာ၊ နှစ်စေ၍၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဘိနိဝိဒိန္တုတွာ၊ သိ၍၊ ဗညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ အဘိနိဝိဒိန္တု၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေ၊ ဤသို့သွင်း၊ ပဂ္ဂုပ္ပန္နော၊ ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ပြင်းစွာ တပ်သောရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ အကြောင်းပြု၍၊ ဆန္ဒော၊ လိုချင်တတ်သောလောဘသည်၊ နှောယတိ၊ မဖြစ်၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ ကမ္မာနံ၊ ဝနီသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကံတို့၏၊ သရဒယာယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ နိဒါနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမ္မောဝေဂေါ၊ သမ္မောဝေဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ ထတြိ၊ ထိုသမ္မောဝေဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည် ကား။ ။ ပုဗ္ဗော၊ ပုဗ္ဗဝသဒ္ဓါဖြင့်မှတ်၍ဟောအပ်သောသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဿာဒါ၊ သာယာအပ်သော တရားတို့လည်းကောင်း။ သမဏော၊ ရဟန်းလည်းကောင်း။ ပဉ္စဝံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ခုတ္တံ၊ ဝိ၊ ကြွင်းခြင်းလည်းကောင်း။ အတိတ္ထိ၊ မှီဝဲခြင်း၌မရောင့်ရဲခြင်းလည်းကောင်း။ ဝုတ္တာနိ၊ အနာထဝိဏ်သူဌေးအား ဟောအပ်ကုန်သော၊ ဧစ္စေ၊ နှစ်ပါးသော သုတ်တို့လည်းကောင်း။ အပဓေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ နိဒါနာနိ၊ ကံဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ထည်း။ ။

တိကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍာသက(၂)အာပါယိကဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်၏ အဖြစ်အစရှိသော ယုတ်မာသောတရား သုံးပါးအပေါင်းကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍၊ အာပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ထားလတ္တံ့ ကုန်သော၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသို့ထားလတ္တံ့ ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်ဘုံတည်း၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အတယ်သည် တို့နည်း၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိဘဲလျက်၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညော၊ ဝန်ခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြင်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တံ၊ ကျင့်သောရဟန်းကို၊ အဘူထေန၊ မဟုတ်မရှင်သော၊ အဗြဟ္မစရိယေန၊ မမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ အနုန္ဒံသေတိ၊ စွပ်စွဲ၏၊ ယောစာယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ ခေါသော၊ အပြစ် သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဣတိဝေဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့အယူ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာယ၊ ထိုအယူဖြင့်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌၊ သ္မဟာဗျတံ၊ ခံစားသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်၏အဖြစ် အစရှိသောယုတ်မာသော တရားသုံးပါးအပေါင်းကို၊ အပ္ပဟာယ၊ မပယ် မူ၍၊ အာပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ထားလတ္တံ့ ကုန်သော၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသို့ ထားလတ္တံ့ ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံး ယောက်ဘုံတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

ပဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကဋ္ဌိ၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ခဲ၏၊ ကတမေသံ၊ အတယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ခဲသနည်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကဋ္ဌိ၊ အရဟတော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြား

သော ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မတောက်မပြန် သယံဇ္ဈာန်ပြုလုပ်ခြင်းမရှိ
 အလိုလို သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါတု
 ဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏။ ထောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊
 တထာဂတပဝေဒိတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားအပ်သော၊ ဓမ္မဝိ
 နယဿ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ ဒေသကော၊ ဟောကြားတတ်သော။
 ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏။ ထောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ကတညူ၊
 ပြုပေဘူးသော သူ့ကျေးဇူးကို သိလေ့ရှိသော၊ ကတဝေဒိ၊ ပြုပေဘူးသော
 သူ့ကျေးဇူးကိုထင်စွာပြုလေ့ရှိသော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုလ္လဘော၊
 ရဲခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ သုံးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပါတုဘာ
 ဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောက၌၊ ဣမေသံတိဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ဤသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ တယော၊ သုံးယောက်
 ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂဏော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်
 ရှားရှိကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အတတ်သည်တို့
 နည်း၊ သုပ္ပမေယျော၊ ချမ်းသာသဖြင့် နှိုင်းယှဉ်အပ်လော့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ ဒုပ္ပမေယျော၊ ငြိုငြင်သဖြင့် နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မထတ်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သုပ္ပမေယျော၊ ချမ်းသာသဖြင့် နှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂဏော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမေ၊ အတတ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ
 ဤသောက၌၊ ကေစ္စော၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒ္ဓတေ၊ ပျံလွင့်
 သည်၊ ဥဒ္ဓဇ္ဇော၊ အချည်းနှီးတက်သောကျူကဲ့သို့ အချည်းနှီးတက်သော
 မာနရှိသည်၊ စပလော၊ လျှပ်ပေါ်သောအကျင့်ရှိသည်၊ ခုရော၊ နှုတ်ကြမ်း
 သည်၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစော၊ ဖရိုဖရဲသော စကားရှိသည်၊ မုဋ္ဌသးတိ၊ လွတ်
 သောသတိရှိသည်၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်မပြေမရှိသည်၊ အသမာ
 ကိတော၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ ဝိဗ္ဗန္တိ၊ နှစ်ဦးထပ်သောစိတ်ရှိသည်၊
 ပါကမိန္ဒြိယော၊ ဟင်းလင်းသော စက္ခုအစရှိသောအာရုံရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုပ္ပမေယျော၊ ချမ်းသာသဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်

သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗုဒ္ဓမေယျော၊ ပြုငြင်သဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဇ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံလွင့်သည်၊ အနုဒ္ဓဇ္ဇော၊ အချည်းနှီးတက်သောကြောင့်၊ အချည်းနှီးတက်သော မာနမရှိသည်၊ အစာပေသော၊ ယျှင်ပေါ်သော အကျင့်မရှိသည်၊ အရေအရော၊ နှုတ်မကြမ်းသည်၊ အဝိကိစ္ဆဝါစော၊ ဖရိုဖရဲသော စကားမရှိသည်၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်သော သတိရှိသည်၊ သမ္ပဇာနေော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိသည်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂဝိက္ခော၊ ထရုတ်တည်းသော အာရုံရှိသောစိတ်ရှိသည်၊ သံဝုတိန္ဒြေယော၊ စောင့်အပ်သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓမေယျော၊ ပြုငြင်သဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စကိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဇ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရဟတထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးထော်မှုသော၊ ဝိသာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စကိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဇ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣပညာနံ၊ ကသိုက်ရပ်၌ ဖြစ်သော ဥပါဝစရ ဈာန်သညာတို့ကို၊ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ပဋိစာသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံတို့၏ ထင်ချိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ပဉ္စမိည ညီညာတို့၏၊ အတ္ထဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနတ္ထသညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော ကာမာဝစရသညာတို့ကို၊ အမန

ထိကနိပါတ်-တတိယပစ္ဆိမသက-၂-အာပါယိကဝဂ်၊ ၄၆၅

ထိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့
 တွင်တပါးပါးကိုခွါသဖြင့်ရအပ်သောကောင်းကင်ပညပ်သည်။ အနုန္တော၊
 အသုံးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤ သို့။ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနံ၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနုဉ္ဇာ
 ကို၊ ဥပသမ္ပန္တ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊
 ထိုအာကာသာနုဉ္ဇာယတနုဉ္ဇာကို။ အသာဒေတိ၊ သာယာ၏။ တံ၊ ထိုအာ
 ကာသာနုဉ္ဇာယတနုဉ္ဇာကို။ နိကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏။ တေနစ၊ ထိုအာကာသာ
 နုဉ္ဇာယတနုဉ္ဇာဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနုဉ္ဇာယတနုဉ္ဇာ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ တံ၊ ထိုအာ
 ကာသာနုဉ္ဇာယတနုဉ္ဇာကို။ အဓိဓုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသူကမ်းတဖွဟုထဝိဟာ
 သီ၊ ထိုအာကာသာနုဉ္ဇာယတနုဉ္ဇာဖြင့်များစွာနေထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဓိတိ
 နော၊ မယုတ်သောဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဣဓုမာနော၊
 ပြုသည်ရှိသော်။ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနုပဂါနံ၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနုထုံ
 သို့ကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏၊ သဟဗျာတံ၊ အပေါင်းအတော်
 ၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာကာသာ
 နုဉ္ဇာယတနုပဂါနံ၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနုထုံသို့ကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ
 နံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ ဝိသတိကပ္ပ
 သဟဿာနိ၊ မံဟာကပ်နှစ်သောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအာကာသာနုဉ္ဇာယတနုထုံ၌၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာဝတာ
 ယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ဌတွာ၊ တည်၍။ တေသံဒေဝါနံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏။
 ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအ
 ရှည်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံသောအသက်အတိုင်းအရှည်ကို။
 ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။ နိရယံပိ၊ ငရဲသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏။ တိရစ္ဆာန
 ယောနိစ္စိ၊ တိရစ္ဆာန်၏အမျိုးသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လားရ၏။ ဗေတ္တိဝိသယံပိ၊
 ပြိန္တာထုံသို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လားရ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝ
 ကောပန၊ တပည့်ဖြစ်သောသောတာပန်သကဒါဂါမ်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနုဉ္ဇာယတနုထုံ၌။ ယံဝတာယုကံ၊ အသက်
 အတိုင်း၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ တေသံဒေဝါနံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏၊ ယာဝတကံ၊ အကြင်
 မျှလောက်သော။ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။
 တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံသောအသက်အတိုင်းအရှည်ကို။ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍။
 တတ္ထိ ယေဝဘဝေ၊ ထိုအာကာသာနုဉ္ဇာယတနုထုံပင်လျှင်၊ ပဓိနိဗ္ဗာယတိ၊
 ပဓိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဒိဒယာအယံဂတိ၊ အကြင်ဂတိ

သည်။ ယံဒိဗိယာအယံဥပပတ္တိ၊ အကြင်ပရိသန္ဓေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာယ
 ဂတိယံ၊ ထိုဂတိ၌၊ တာယဥပပတ္တိယာ၊ ထိုပရိသန္ဓေ၌၊ သုတဝတော၊
 အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်၏။
 အဿုဘဝတော၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနေန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။
 အယံ၊ ဤပုထုဇဉ် ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏ တာဘန်ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားခြင်း
 အရိယာဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ထိုဖြစ်ရာသော အရပ်၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ
 ခြင်းသည်။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ အယံ၊ ဤပုထုဇဉ်ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏
 တာဘန်ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့လားခြင်းအရိယာဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ထိုဖြစ်ရာသော
 အရပ်၌သာလျှင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းသည်။ အဓိပ္ပါယောဘော၊ လွန်စွာအား
 ထုတ်ကြောင်းဖြစ်သောအမူအရာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤပုထုဇဉ်ဖြစ်သောဗြဟ္မာ
 ၏တာဘန်ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့လားခြင်းအရိယာဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏ထိုဖြစ်ရာသော
 အရပ်၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရခြင်းသည်။ နာနာကမေတံ၊ အထူးပြုခြင်း
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တာဘန်၊ ပရိ၊ တပါးတိုထည်း၊ ဣ၊ ဤထော
 က၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော။
 အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာ နဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ
 လွန်၍၊ ဝိညာတံ၊ ပဋ္ဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။
 အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏။ တံ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ နိကာမေတိ၊
 အလိုရှိ၏။ ဧတနစ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္ထိံ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်၌၊ ဌိတော၊
 တည်ထူက်။ တံ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ အဓိရတ္တော၊ နှလုံးသွင်း
 ထူက်။ တဗ္ဗဟုထဝိဟာရီ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတန ဈာန်ဖြင့်များစွာနေလေ့
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိတိနော၊ မယုတ်သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊
 သေခြင်းကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန ပဂါနံ၊
 ဝိညာဏဉ္စာယတနသံသို့ကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟ
 ဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏဉ္စာ ယတနပဂါနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန သံသို့ကပ်၍
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်း
 အရှည်သည်။ စတ္တာရိသဉ္စကပ္ပာသဟဿာနိ၊ မဟာကပ် လေးသောင်းတို့
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိညာဏဉ္စာယတနသံသို့၊ ပုထုဇ္ဇနော၊

တိကနိပါတ်-တတိယပဋ္ဌာသက-၂-အာပါယိကဝဂ်၊ ၄၆၇

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊
 တေသံဒေဝါနံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏၊ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊
 အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံး
 စုံသောအသက်အတိုင်းအရှည်ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ နိရယံဝိ၊ ငရဲသို့
 ထည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိဝိ၊ တိရစ္ဆာန်၏အမျိုးသို့ထည်း၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏၊ ပေတ္တိဝိသယံဝိ၊ ပြိတ္တာထုံသို့ထည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကောပန၊ တပည့်ဖြစ်သောသောတာ
 ပန်သကဒါဂါဝိအနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုဥညာဏဉ္စာယတန
 သံန္တိ၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ တေသံဒေဝါနံ၊
 ထိုဗြဟ္မာတို့၏၊ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ အာယုပ္ပမာတံ၊
 အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အသက်
 အတိုင်းအရှည်ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ တသ္မိယေဝဘဝေ၊ ထိုဥညာ
 ဏဉ္စာယတနသံန္တိသာယျင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယဒိဒံယာအယံဂုတိ၊ အကြင်ဂတိသည်၊ ယဒိဒံယာအယံဥပပတ္တိ၊
 အကြင်ပဋိသန္ဓေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာယဂတိယာ၊ ထိုဂတိ၌၊ တာယဥပ
 ပတ္တိယာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ၌၊ သုတဝတော၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝ
 ကဿ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်၏၊ အသယုတဝတာ၊ အကြားအမြင်မရှိ
 သော၊ ပုထုဇ္ဇနေန၊ ပုထုဇဉ်နှင့်၊ အယံ၊ ဤပုထုဇဉ်ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏တဘန်
 ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားရခြင်းအရိယာဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာ
 ယျင်ဗရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းသည်၊ ဝိသေသော၊ အထူးထည်း။ အယံ၊ ဤပုထုဇဉ်
 ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏တဘန်ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့လားရခြင်းအရိယာဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏
 ထိုဖြစ်ရာသောအရပ်၌သာယျင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းသည်။ အဓိပ္ပါယောသော
 လ္လင်္ဂစွာအားထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော အမူအရာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤပုထုဇဉ်
 ဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏တဘန်ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့လားရခြင်းအရိယာဖြစ်သောဗြဟ္မာ
 ၏ထိုဖြစ်ရာသောအရပ်၌သာယျင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းသည်။ နာနာကရတံ၊
 အထူးပြုခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပရိစ၊ တပါးထုံထည်း။
 ဣသ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းစပ်စိမ်း။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာ ယတနချာန်ကို၊ သမ္မ
 တိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊ ကိဉ္စိ၊ မိုးစဉ်းမျှသောပဋ္ဌမာရုပ္ပတ္တိဝိညာဉ်သည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနချာန်ကို၊
 ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုအာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကိဉ္ဇညာယထနဗျာန်ကို၊ အသာဒေတိ၊ သာယာဇ္ဇိ၊ တံ၊ ထိအာကိဉ္ဇညာ
ယထနဗျာန်ကို၊ နိကာမေတိ၊ အလိဂ္ဂိဇ္ဇိ၊ တေနစ၊ ထိအာကိဉ္ဇညာယထနဗျာန်
ဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊ အာပေတိ၊ ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိအာ
ကိဉ္ဇညာယထနဗျာန်၊ ငွေတော၊ တည်လျက်၊ တံ၊ ထိအာကိဉ္ဇညာယထနဗျာန်
ကို၊ အဓိရက္ခော၊ နှလုံးသွင်းထွက်၊ တဗ္ဗဟုယဝိဟာရိ၊ ထိအာကိဉ္ဇညာယထ
နဗျာန်ဖြင့် များစွာနေထေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိဟိနော၊ မယုတ်သောဗျာန်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ကာထံ၊ သေခြင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အာကိဉ္ဇညာ
ယထနပဂါနံ၊ အာကိဉ္ဇညာ ယထနဗျာန်ကို ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊
ဗြဟ္မာတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပေတိ၊ ကင်၍
ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာကိဉ္ဇညာယထနပဂါနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယ
ထနဗျာန်ကို ကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏၊ အာယုပ္ပမာတံ၊
အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ သမ္ဗိကပ္ပသဟံသာနိ၊ မဟာကပ်ရှစ်သောင်း
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိအာကိဉ္ဇညာယထနဗျာန်၊ ပုထုဇ္ဇ
နေ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း၊ ဋ္ဌတွာ၊
တည်၍၊ တေသံဒေဝါနံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏၊ ယာဝတာကံ၊ အကြင်မျှလောက်
သော၊ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊
ထိုအလုံးစုံသော အသက်အတိုင်းအရှည်ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ နိရယံ
ဝိ၊ ရေသို့သည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ လားရ၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိန္ဒိ၊ တိရစ္ဆာန်၏
အမျိုးသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏၊ ပေတ္တိဝိသယန္တိ၊ ပြိတ္တာတုံသို့လည်း၊
ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကောပန၊ တပည့်
ဖြစ်သော သောတာပန်သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တတ္ထ၊
ထိအာကိဉ္ဇညာ ယထနဗျာန်၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ တေသံဒေဝါနံ၊ ထိုဗြဟ္မာ
တို့၏၊ ယာဝတာကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ အာယုပ္ပမာတံ၊ အသက်
အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အသက်အတိုင်း
အရှည်ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ တတ္ထိ၊ ယေဝာတေ၊ ထိအာကိဉ္ဇညာယ
ထနဗျာန်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယဒိဒံယာအယံဂတိ၊ အကြင်ဂတိသည်၊ ယဒိဒံယာအယံ ဥပ
ပတ္တိ၊ အကြင်ပဋိသန္ဓေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာယဂတိယံ၊ ထိုဂတိ၌၊ တာယ
ဥပပတ္တိယာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ၌၊ သုတဝတော၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယ
သာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်၏၊ အသုတာတာ၊ အကြားအမြင်
မရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ အယံ၊ ဤပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ

၏တဘန် နုဂ္ဂဘိဘဝသို့လားရခြင်း အရိယာဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ထိုဖြစ်ရာ အရပ်၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းသည်၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ အယံ၊ ဤပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏တဘန်နုဂ္ဂဘိဘဝသို့လားရခြင်း အရိယာဖြစ် သောဗြဟ္မာ၏ ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းသည်၊ အဓိပ္ပါ ယောသော၊ လွန်စွာအားထုတ်ကြောင်းဖြစ်သောအမူအရာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤပု ဇဉ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏တဘန် နုဂ္ဂဘိဘဝသို့လားရခြင်း အရိယာဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၏ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းသည်၊ နာနာကရထံ၊ အထူးပြုခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကထို့၊ လော၊ ကမ္ဘာ၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဓမ္မတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာပိပတ္တိယော၊ ဤပျက်စီးခြင်းတို့သည်၊ တိယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ တိယော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ သိသပိပတ္တိ၊ သိလ၏ပျက်စီးခြင်း ထည်းကောင်း၊ စိတ္တပိ ပတ္တိ၊ စိတ်၏ပျက်စီးခြင်း ထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိပတ္တိ၊ အယူ၏ပျက်စီးခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာဘိသောဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ သိသပိပတ္တိ၊ သိလ၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါယိ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကံခိုးယူခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရိ၊ ကာမ ဂုဏ်တို့၌မှားသောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသဝါဒိ၊ ချွတ်ယွင်း ဘောက်ပြန် မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသုကာဝါစော၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရုသာဝါစော၊ ကြမ်းတန်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပပ္ပဏာပီ၊ အကျိုးမရှိ ပြန်ပျင်းသောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသည်ကို၊ သိသပိပတ္တိ၊ သိလ၏ပျက်စီးခြင်းဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စိတ္တပိပတ္တိ၊ စိတ်၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့

သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိဇ္ဈာဏုများသောအဘိဇ္ဈာဂ္ဂါသည်။ ဗျာပန္နဗိက္ခော၊
ဒေါသဖြင့် တောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤအဘိဇ္ဈာများခြင်းဒေါသဖြင့် တောက်ပြန်
ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်ကို။ ဗိတ္တဝိပတ္တိ၊ စိတ်၏ပျက်စီးခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒိဗ္ဗိဝိပတ္တိ၊ အယူ၏ပျက်စီးခြင်းသည်။
ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊
အချိုးသာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိန္နံ၊ အယူ၏အကျိုးသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ ကြီးစွာ
သောယစ်ပုဇ္ဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ အထူးထူးသော
အရပ်မျက်နှာတို့မှ လာသောချစ်နှစ် လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏အထို့ငှါ
ရိုးသစ္စာစီရင်ပုဇ္ဇော်ခြင်း၏ အကျိုးသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒုက္ကတာနံ၊
ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ
အကုသိုလ်ကံ နှို၏။ ဖလံ၊ အကျိုးစက်သည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးရင်းသည်။
နုတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရလော
ကော၊ တမလွန်လောကသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊
အဘသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩပပတ္တိကာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ သန္တိ၊ မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ ဣမဋ္ဌလောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရဓူလော
ကံ၊ တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ သယံ၊ မိမိအလိုလို၊ အဘိညာ
အဘိညာယ၊ ထူးသောဥ ဖြင့်သိ၍။ သန္တိ၊ ကတ္တာ၊ မျက်မှောက် ပြု၍၊
ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ သမဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
သော၊ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော၊ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊
ထိုရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္ဒာဒိဗ္ဗိ
ကော၊ မှားသောအယူရှိသည်။ ဝိပရိတဒဿနော၊ တောက်ပြန်သောမြင်
ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤတောက်
ပြန်သောအယူကို။ ဒိဗ္ဗိဝိပတ္တိ၊ အယူ၏ပျက်စီးခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိသဝိပတ္တိဟေတုဝါ၊ ဘိသဝိပျက်စီးခြင်းဟူသော
အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှပရံ၊ နောက်၌၊
အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ထားရာ
ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊
ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိတ္တဝိပတ္တိဟေတုဝါ၊ စိတ်၏ပျက်စီး

ဘိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက- ၁-အာပါယ်ကဝင်၊ ၅၀၀

ခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သတ္တဝါ သတ္တဝါ တို့သည်၊
ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်
မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယ်၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြု
သောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ငဲ့၌၊ ဥပပစ္ဆန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိဟေ
တုဝါ၊ အယူ၏ပျက်စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တဝါ
သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊
မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယ်၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရာ
ဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငဲ့၌၊ ဥပပစ္ဆန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိပတ္တိယော၊ ပျက်စီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါး
တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အံဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပဒါ၊
ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိသော၊ သုံးပါး
တို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သိထသမ္ပဒါ၊ သိထ၏ပြည့်စုံ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တသမ္ပဒါ၊ ဝိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပ
ဒါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါး
တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိထသမ္ပဒါ၊ သိထ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း
မှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်
ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိရိရ
တော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
၌မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာဝါဒါ၊
ချွတ်ယွင်းဘာက်ပြန်မဟုတ်မချန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊
ကြဉ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသုဏဝါစာ၊ ချောပစ် ဝုံးတိုက်သော
စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရုသဝါစာ၊
ကြမ်းတမ်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သမ္ပပ္ပထာပါ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော
ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပါဏာတိပါတ
စသည်မှ ကြဉ်ခြင်းကို၊ သိထသမ္ပဒါ၊ သိထ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိတ္တသမ္ပဒါ၊ ဝိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ကတ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

မာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ကေပွော၊
 အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနဘိဇ္ဈာလ၊ များသောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်၊ အဗျာ
 ပန္နဗိဒ္ဓော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤများသောအဘိဇ္ဈာမရှိခြင်းဘောက်
 ပြန်ခြင်း သို့ ရောက်သောစိတ်မရှိခြင်းကို၊ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ စိတ်၏ပြည့်စုံခြင်း
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ပဒါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်၊ ကာမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထော
 ကဋ္ဌ၊ ကေးစွာ၊ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊
 ယိဋ္ဌံ၊ ကြီးစွာသောယစ်ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏ ဟုတ်၊ အထူး
 ထူးသော အချစ်ချက်နှာတို့မှသာသောချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏
 အထူးဥျာရိသောစွာစီရင်ခြင်းပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သုကတ
 ဒုက္ကရာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊
 ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ပထံ၊ အကျိုးစက်သည်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
 ရင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ အယံထောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊
 ပရေထာကော၊ တမလွန်ထောကသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊
 အတ္ထိ ရှိ၏၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဩပပါတိကာ၊ ပရိသန္ဓေအားဖြင့်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္ထိ သန္တိ ရှိကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်
 ခဟန်းဝုပ္ပာဒားတို့သည်၊ ဣမဉ္ဇလောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုလည်းကောင်း၊
 ပရဉ္စလောကံ၊ တမလွန်လောကကို လည်းကောင်း၊ သယံ၊ မိမိအလိုလို၊
 အဘိညာအဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်
 ပြုကုန်၍ ပဝေဒန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏၊ သမဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်
 သို့ရောက် ကုန်သော၊ သမ္မာပရိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော၊ တေသမထ
 ဗြဟ္မဏာ၊ ထိုခဟန်းဝုပ္ပာဒားတို့သည်၊ အတ္ထိ သန္တိ ရှိ ကုန်၏၊ နုတိ၊ ဤသို့၊
 သမ္မာဒိဗ္ဗိဒကော၊ ကောင်းသောအယူရှိသည်၊ အဝိပရိတဒဏ္ဍော၊ မဘေးကံ
 ပြန်သောမြင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤ
 ကောင်းသောအယူကို၊ ဒိဗ္ဗိ သမ္ပဒါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဘိသသမ္ပဒါဟေတုဝ၊ ဘိသ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သက္ကာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊
 သုဂံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိ၊ ချုပ်ရံစသည်
 ဖြင့်မြတ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက- ၂-အာပါယိကဝဂ်၊ ၅၀၃

ရဟန်းတို့၊ ဝိက္ခမ္ဘဒ္ဒါဟေတုဝါ၊ ဝိတံဇီပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာင်္ဂုယ်၏၊
ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ ပရိ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊
ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့်
မြတ်သော၊ ယောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဗိမ္ဗိ၊ သမ္ဘဒ္ဒါဟေတုဝါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာင်္ဂုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ ပရိ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်း
မှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့် မြတ်သော၊
ယောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ သမ္ဘဒ္ဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိပတ္တိယော၊ ပျက်စီးခြင်းတို့သည်။ ဣမာတိသော၊
ဤသုံးပါးတို့ထည်း။ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်တို့နည်း။
(ဇ)၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယုထာဝရိ၊
ဥပမာမည်သည်ကား။ မဏိ၊ ပဏ္ဍိ၊ မြားနှင့်တူသော၊ အပဏ္ဏကော၊ ခြောက်
ထောင့်ရှိသော အန်စာသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ဝိက္ခော၊ ပစ်အပ်သည်ရှိ
သော်။ ယေနယေနေဝ၊ အကြင်အကြင် အရပ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပတိ၊ ဋ္ဌာတိ၊
ထည်၏၊ တေနတေနော၊ ထိုထိုအရပ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သုပ္ပတံ၊ ဋ္ဌိယေဝ၊ ကောင်း
စွာထည်သည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတိ၊ ဋ္ဌာတိ၊ သေယုထာဝရိ၊ ထည်
သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သီလဝိ
ပတ္တိဒဟေတုဝါ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။
သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ (ဇ)၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိပတ္တိယော၊ ပျက်စီးခြင်းတို့သည်။ ဣမာတိသော၊
ဤသုံးပါး တို့ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သမ္ဘဒ္ဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း။
တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သီလသမ္ဘဒ္ဒါ၊
သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းထည်းကောင်း။ (ဇ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သီလသမ္ဘဒ္ဒါ၊
သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ (ဇ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း

တို့၊ ဣဒါဤဇောကန္တိ၊ ဧကေစ္စော၊ အဗျိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနဘိဇ္ဈာလ၊ များသောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်။ အဗျဝဇ္ဇစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်း သို့ရောက်သောစိတ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤများသော အဘိဇ္ဈာမရှိခြင်းဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်မရှိခြင်းကို၊ ဝိက္ခသမ္ပဒါ၊ စိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ပဒါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဧကမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒါဤဇောကန္တိ၊ ဧကေစ္စော၊ အဗျိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယိဋ္ဌံ၊ ကြီးစွာသော ယစ်ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ဝ)၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း ဝုဏ္ဏား တို့သည်။ ဣမဉ္ဇယောကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ယောကကို ထည်းကောင်း၊ ပခုစ္စယောကံ၊ တမလွန်ယောကကို ထည်းကောင်း၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်ထိကုန်၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၍၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ သမဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်ခြင်း သို့ရောက်ကုန်သော၊ သမ္မာပရိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော၊ တေသ မတပြာဟူတာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကော၊ ကောင်းသော အယူရှိသည်။ အဝိပရိတဒဿနော၊ မဘောက်ပြန်သောမြင်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤကောင်းသောအယူကို၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ပဒါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိယသမ္ပဒါဟေတုဝါ၊ ဘိယ၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည် မှာပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့် မြတ်သော၊ ဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိက္ခသမ္ပဒါဟေတုဝါ၊ စိတ်၏ပြည့်စုံခြင်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ (ဝ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ပဒါဟေတု ဝါ၊ အယူ၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူ တို့၏လားရာ ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့် မြတ်သော၊ ဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျ ထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဏိ၊ သတ္တမြားနှင့်တူသော၊ အပဏ္ဏကော၊

ခြောက်ထောင့်ရှိသောအန်စာသည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ဝိတ္တော၊ ပစ်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ယေဒယေနေဝ၊ အကြင်အကြင် အရပ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊
 တည်၏၊ သုပ္ပတိဋ္ဌံ၊ ယဝ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ကိုသာလျှင်၊ ကတော၊ ပြု၍၊
 ပတိဋ္ဌာတိယေယူထာဝိ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိလသမ္ပဒါဟေတုဝါ၊ ဘိလ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
 သာလျှင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်း
 မှုကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဝ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့်မြတ်သော၊
 ထောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တသမ္ပဒါဟေတုတ၊
 စိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်၊ (ထ)၊ ဝိဋ္ဌိသမ္ပဒါဟေတုဝါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်း
 မှုကိုပြုသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဝ္ဂံ၊ ရူပါရုံစသည်ဖြင့်မြတ်သော၊
 ထောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိပတ္တိယော၊ ပျက်စီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေသာ၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိသေသာ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ကမ္မန္တဝိပတ္တိ၊ အမှု၏ပျက်စီးခြင်း လည်းကောင်း၊ အာဇီဝိပတ္တိ၊
 အသက်မွေးခြင်း၏ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အယူ၏ပျက်စီး
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကမ္မန္တဝိပတ္တိ၊ အမှု၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသောက၌၊ ဇေတုဓော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ သမ္ပဒ္ဓယာဝိ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာ
 ချခြင်းစသည်ကို၊ ကမ္မန္တဝိပတ္တိ၊ အမှု၏ပျက်စီးခြင်းဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဇီဝိပတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊

ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေ၊ ဧဝံ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိစ္ဆာဇီဝေ၊ မှားသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိစ္ဆာဇီဝေန၊ မှားသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေထိ၊ ပွေးမြှူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤမှားသောအသက်မွေးခြင်းကို၊ အာဇီဝိပတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ပျက်စီးခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အယူ၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိန္နံ၊ အယူ၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ (ထ) ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမဉ္ဇေယောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စေယောကံ၊ တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ သယံ၊ မိမိအလိုလို၊ အဘိညာ၊ အဘိညာယံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်၍၊ သန္တိကတွာ၊ ချက်မှောက်ပြုကုန်၏၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏၊ သမဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော၊ တေသမဏ၊ ပြာဟူစတာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူရှိသည်၊ ဝိပရိတဒဿနော၊ ဘောက်ပြန်သောမြင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤမှားသော အယူကို၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အယူ၏ပျက်စီးခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝိပတ္တိယော၊ ပျက်စီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိသေသာ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကမ္မန္တသမ္ပဒါ၊ အမှု၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ အာဇီဝသမ္ပဒါ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ၊ အယူ၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကမ္မန္တသမ္ပဒါ၊ အမှု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပရိပိရဏော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ထ)၊ သမ္ပဒယာပ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပရိပိရဏော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူ၏အသက်ကို သျှင်စွာချခြင်းစသည်မှကြဉ်ခြင်းကို၊ ကမ္မန္တသမ္ပဒါ၊ အမှု၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဇီဝသမ္ပဒါ၊

အသက်မွေးခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကတမာစ၊အဘယ်နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ဤထောကန္တိ၊ဧကစ္စော၊အချို့သောသူသည်။ သမ္ဗဒ၊ကောင်း
 စွာ၊အာဇီဝေါ၊အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သမ္ဗဒ၊ကောင်းစွာ၊
 အာဇီဝေန၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊
 ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို၊
 အာဇီဝသမ္ပဒါ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ၊အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကတ
 မာစ၊အဘယ်နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဝ၊ဤထောကန္တိ၊ဧကစ္စော၊အချို့
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိန္နံ၊အလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ယိဋ္ဌံ၊ကြီးစွာသော
 ယစ်ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ (လ)၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း
 ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣမဉ္ဇလောကံ၊ဤပစ္စုပ္ပန်ထောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရဉ္စ
 လောကံ၊တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ သယံ၊မိမိအလိုလို၊အတိညာ
 အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ သန္တိ၊ကတော၊ မျက်မှောက်ပြု
 ကုန်၍၊ ပဝေဒေန္တိ၊ဟောကြားကုန်၏။ သမဂ္ဂတာ၊ညီညွတ်ခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်သော၊သမ္ဗဒပဗ္ဗိပန္နားကောင်းစွာကုန်ကုန်သော၊တေသမဏဗြာဟ္မတာ၊
 ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထိ၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊သမ္ဗဒဒိဋ္ဌိကော၊
 ကောင်းသော အယူရှိသည်။ အဝိပရိတဒသနော၊ မတောက်ပြန်သောမြင်
 ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤကောင်းသော
 အယူကို၊ ဒိဋ္ဌိ သမ္ပဒါ၊အယူ၏ပြည့်စုံခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ခေါ၊စင်စစ်၊သမ္ပဒါ၊ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ ဣမာတိသော၊ဤသုံး
 ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ခိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်တို့
 သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိဏိ၊သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာယသောစေယျံ၊ ကာယစွါရန္တံ၊ စင်ကြယ်သော
 သူ၏အဖြစ်သည်။ ကေခင်း၊ ဝစီသောစေယျံ၊ ဝစီခွါရန္တံ၊စင်ကြယ်သောသူ၏
 အဖြစ်သည်။ ကောင်း၊ မနောသောစေယျံ၊ မနောစွါရန္တံ၊စင်ကြယ်သောသူ၏
 အဖြစ်သည်။ ကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကာယသောစေယျံ၊ ကာယစွါရန္တံ၊စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်
 သည်။ ကတမာစ၊အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ဤထောကန္တိ၊

ကောဇ္ဈော၊ အချိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါဏိတိမိတာ၊ သူ၏အသက်ကို
 လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္နာဒါနာ၊
 အရှင်သည်ကို သိန္နာဘိက္ခုဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုရိုးယူခြင်းမှ၊
 ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုပိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်ကိုမှီ၍ မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤပါဏာတိပါတအနိန္နာဒါနကာမေသုပိစ္ဆာစာရာ
 မှကြဉ်ခြင်းကို၊ ကာယသောစေယျံ၊ ကာယခွါရန္တံ စင်ကြယ်သော သူ၏
 အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝစီသောစေယျံ၊ ဝစီခွါရ
 နှစ်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်သည်။ ကတမံစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသောကန္တံ၊ ကောဇ္ဈော၊ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုဿာဝါဒါ၊
 ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဝိသုဏဝါစာ၊ ချောပစ်ရုံ တိုက်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊
 ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားကိုဆိုခြင်း
 မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပပ္ပဏပါ၊ အကျိုးငှ် ဖြို
 ဖျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤရဟာဝါဒဝိသုဏဝါစာဖရုသဝါစာသမ္ပပ္ပဏ
 ပမှကြဉ်ခြင်းကို၊ ဝစီသောစေယျံ၊ ဝစီခွါရန္တံစင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနောသောစေယျံ၊ မနောခွါရန္တံ
 စင်ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်။ ကတမံစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသောကန္တံ၊ ကောဇ္ဈော၊ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနတ္တိဇ္ဈာ
 လု၊ မှားသောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်။ အဗျာပန္နပိက္ကော၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်
 ခြင်းသို့ ရောက်သောပိတ်မရှိသည်။ သမ္မာဒိဗ္ဗိကော၊ ကောင်းသောအယူ
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤမှားသောအဘိဇ္ဈာ
 မရှိခြင်းဒေါသဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောပိတ်မရှိခြင်း ကောင်း
 သောအယူရှိခြင်းကို၊ မနောသောစေယျံ၊ မနောခွါရန္တံ စင်ကြယ်သောသူ၏
 အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်
 ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်တို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး တို့တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-အာပါယိကဝဂ်၊ ၅၀၆

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောဝေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်တို့ သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးကိုတည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယာသောဝေယျံ၊ ကာယခွါရန္တံ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်သည်းကောင်း၊ ဝစီသောဝေယျံ၊ ဝစီခွါရန္တံစင်ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်းကောင်း၊ မနောသောဝေယျံ၊ မနောခွါရန္တံစင်ကြယ်သောသူ၏ ၏အဖြစ်သည်းကောင်း။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယသောဝေယျံ၊ ကာယခွါရန္တံစင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ် သည်၊ ကတမံစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော် ဌံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ် နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗြဟ္မစရိယာ၊ မမြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့် ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤပါဏာတိပါတစသည်မှကြဉ်ခြင်းကို၊ ကာယသောဝေယျံ၊ ကာယခွါရန္တံ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝစီသောဝေယျံ၊ ဝစီခွါရန္တံ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်သည်၊ ကတမံစ၊ အ ဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊ ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသုကာဝါစာ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားကို ဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗရုသဝါစာ၊ ကြမ်း တန်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပုလ္လာပါ၊ အကျိုးမရှိပြန်ဖျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤရသာဝါဒစသည် မှကြဉ်ခြင်းကို၊ ဝစီသောဝေယျံ၊ ဝစီခွါရန္တံစင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနောသောဝေယျံ၊ မနောခွါရန္တံ စင် ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်သည်၊ ကတမံစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ကာမစ္ဆန္ဒံဝါ၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏကိုမူလည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌၊ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော၊ ကာမစ္ဆန္ဒံဝါ၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ

ကိုမူထည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း သန္တာန်၌၊ ကာမတ္ထန္ဓော၊
 ကာမတ္ထန္ဓုနိဝရဏသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်သူကနိမိတ်၌ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်း
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊
 ကာမတ္ထန္ဓုဿ၊ ကာမတ္ထန္ဓုနိဝရဏ၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ကာမတ္ထန္ဓုနိဝရဏဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသူက
 နိမိတ်၌ သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကို
 လည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်သူကနိမိတ်
 စသည်၌ သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်
 ထည်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာမတ္ထန္ဓုဿ၊ ကာမတ္ထန္ဓုနိဝရဏကို ပဟာနံ၊
 ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ကာမတ္ထန္ဓုနိဝရဏကို ပယ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော အသူကနိမိတ်စသည်၌ သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။
 ယထာစ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်လည်း၊ ပဟိန္ဒဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော၊
 ကာမတ္ထန္ဓုဿ၊ ကာမတ္ထန္ဓုနိဝရဏ၏၊ အာယတိ၊ နောင်ခါ၌၊ အနုပ္ပာဒေါ၊ မဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ကာမတ္ထန္ဓုနိဝရဏတဘန်-ဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော အရတ္တမဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏
 အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌ သန္တာဝင်ရှားရှိသော ဗျာပါဒ်ဝါ၊ ဗျာပါဒ်နိဝရဏကို
 လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း သန္တာန်၌၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒ်သည်။ အတ္ထိ
 ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌၊
 အသန္တာဝင်ရှားမရှိသော ဗျာပါဒ်ဝါ၊ ဗျာပါဒ်ကိုမူထည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ
 အတွင်း သန္တာန်၌ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်ပရိစ္ဆာနိမိတ်၌ မသင့်သောနှလုံးသွင်း
 ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊
 ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ်၏ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ဗျာ
 ပါဒ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပရိစ္ဆာနိမိတ်၌ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်မေတ္တာစေတောဝိရတ္တိစသည်တို့၌ သင့်သော
 အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊
 ဖြစ်ပြီးသော၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ဗျာပါဒ်ကို ပယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မေတ္တာစေတော

ဝိရတ္တိစသည်တို့၌ သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ယထာစ၊ အကြင် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်လည်း၊ ပတိန္ဒဿ၊ ပတ်အပ်ပြီးသော၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုဗျာပါဒတတန်မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအနာဂါမိမဂ်ကို လည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုမူလည်း၊ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း သန္တာန်၌၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား အားဖြင့်ထိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ အသန္တံ၊ တင်ရှားမရှိသော၊ ထိန မိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုမူလည်း၊ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်အရတိစသည်တို့၌မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ထိန မိဒ္ဓဿ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထိန မိဒ္ဓဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရတိစသည်တို့၌ မသင့်သောအား ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား အားဖြင့်ထိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်အာရဟန္တ ဓာတ် စသည်တို့၌ သင့်သော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ထိနမိဒ္ဓကို၊ ပဟာနံ၊ ပတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထိနမိဒ္ဓကိုပတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအာရဟန္တ ဓာတ် စသည်တို့၌ သင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်း ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ် ဖြင့်လည်း၊ ပတိန္ဒဿ၊ ပတ်အပ်ပြီးသော၊ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ထိနမိဒ္ဓ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထိန မိဒ္ဓမဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တကိုလည်း၊ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ အသန္တံ၊ တင်ရှားမရှိသော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တကိုလည်း၊ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း သန္တာန်၌၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုတ္တသည်။ အတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာ

နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်စိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း၌မသင့်
 သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း ဖြင့်လည်း၊
 အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏၊ ဥပ္ပါ
 ဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ ဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်း၌ နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူ
 သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊
 အကြင်စိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်းစသည်၌ သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း
 တည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့် လည်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဥဒ္ဓစ္စ
 ကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဉ္စ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကိုပယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော စိတ်၏ငြိမ်သက်
 ခြင်းစသည်၌ သင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
 ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်အနာဂါမိ
 မဂ်အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်လည်း၊ ပကိန္နဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ
 ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 အနာဂါမိမဂ် အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။
 အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဝိစိကိန္နံ၊ ဝါ၊ ဝိစိကိန္နံကို
 လည်း၊ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ဝိစိကိန္နံ၊ ဝိစိကိန္နံသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌၊ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော၊ ဝိစိကိန္နံ၊ ဝါ၊ ဝိစိကိန္နံကိုလည်း၊
 မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ဝိစိကိန္နံ၊ ဝိစိကိန္နံသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်ယုံမှား
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့၌မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း
 တည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဝိစိ
 ကိန္နံ၊ ဝါ၊ ဝိစိကိန္နံ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊
 ထိုဝိစိကိန္နံဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ယုံမှားခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောတရားတို့၌ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသော
 အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်
 ကုသိုလ်အစရှိသော တရားတို့၌ သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း
 ဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဝိစိကိန္နံ၊ ဝါ၊ ဝိစိ
 ကိန္နံကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုဝိစိကိန္နံကို

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၂-အာပါယိကဝဂ်၊ ၅၁၃

ပယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်အစရှိသောထရားတို့၌ပင်သော အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ယထာစ၊ အကြင်သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်လည်း၊ ဖဟိန္ဒာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော၊ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာမဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသောတာပတ္တိမဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤနိဝရဏငါးပါးကိုပိုင်းခြား၍ထိခြင်းကို၊ မနောသေ၊ စေယျံ၊ မနောဒွါရ၌စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ စင်စစ်သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်တို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန်းတော်မူ၏။ ကာယသုစိ၊ ကာယဒွါရ၌ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ ဝါစာသုစိ၊ ဝစီဒွါရ၌စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ စေတောသုစိ၊ မနောဒွါရ၌စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာတပါပကံ၊ ဆေးဈေးအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော၊ သောစေယျသမ္ပန္နံ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန်းတော်မူ၏။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောနေယျာနိ၊ ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်တို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယမောနေယျံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝစီမောနေယျံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပညာရှိသော သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မနောမောနေယျံ၊ စိတ်ဖြင့်ပညာရှိသော သူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယမောနေယျံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပညာရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပါတာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကုန်မှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤပါ

တာဝါတစသည်မှကြဉ်ခြင်းကို၊ ကာယမောနေယျံ၊ ကံယံဖြင့်ပညာရှိ
 သောသူ၏အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝစီမော
 နေယျံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ကတင်္ဂေ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခုသာ
 ဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသုဏဝါစာ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားကို ဆိုခြင်းမှ၊
 ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖရုဿဝါစာ၊ ကြမ်းတန်းသော
 စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဗုဇာ
 ပါ၊ အကျို မရှိပြန်ပျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤခုသာဝါဒစသည်မှကြဉ်
 ခြင်းကို၊ ဝစီမောနေယျံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပညာရှိသော သူ၏အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပဘိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနောမောနေယျံ၊ စိတ်ဖြင့်ပညာရှိသော
 သူ၏အဖြစ်သည်။ ကတမဗ္ဗ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာ
 သနာတော်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။
 ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသေး၊ စေတော
 ဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိုးသောတို့မှလွတ်သောအဟေတ္တု ဖိုလ်ကိုထည်းကောင်း။
 ပညာဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောဖိုလ်ပညာကို ထည်းကောင်း။
 ဒီးဇ္ဇဝေဓမ္မ၊ မျက်နှာမှောက်သောကံယံ၏အဖြစ်၌သလ္လင်၊ သယံ၊ ကံယံတိုင်။
 အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ် ဖွင့်သိ၍၊ သမ္ဘိကတွာ၊ မျက်နှာ
 ပြ၍၊ ဥာသမ္ဘု၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊
 ဤအရ ကတ္တု ဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ မနောမောနေယျံ၊ စိတ်ဖြင့်ပညာရှိသော
 သူ၏ အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 မောနေယျာနိ၊ ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်တို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကာယမုနိံ၊ ကံယံဖြင့်
 ပညာရှိသော၊ ဝါစာမုနိံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပညာရှိသော၊ စေတောမုနိံ၊ စိတ်ဖြင့်ပညာ
 ရှိသော၊ သဗ္ဗပဟာယိနံ၊ အလုံစုံသောအကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းရှိသော၊ မော
 နေယျ သမ္ဗန္တံ၊ ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော၊ ကာယရစရိုက်စသည်
 ကံပယ်ခြင်း တည်းဟူသော၊ ဝုသ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ
 တရားမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မုနိံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ထောကတမလွန်ထောက နှစ်ဝကိုယ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုဿမသုတ်ပြီး၏။

ထိကနိပါတ်-ထက်ထပဏ္ဍာသက-၂-အာပါယ်ကဝဂ်၊ ၅၁၅

နုတိယော၊ နှစ်ချးမြှောက်သောအာပါယ်ကဝဂ္ဂေါ၊ အာပါယ်ကဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိဒ်ဘာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တကြ ထိုအာပါယ်ကဝဂ်၌ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိး
သည် ၊ အာပါယ်ကဝဂ်၊ အာပါယ်သို့လားသတ္တံ့ သောဝုဂ္ဂိုလ်ထည်းကောင်း၊
ဗုဒ္ဓဘာ၊ ရဲ့သောဝုဂ္ဂိုလ်ထည်းကောင်း၊ အပ္ပမယျံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါမ
တတ်ကောင်းသောဝုဂ္ဂိုလ်ထည်းကောင်း၊ အာနေဉ္စ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော
အရူသမာပတ်ထည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိသက္ခဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းပြည့်စုံခြင်း
ထည်းကောင်း၊ အဗ္ဗမံ၊ ခြောက်ချးမြှောက်သော၊ အပဏ္ဏိလက္ခံ၊ မျှော်ယွင်း
သော အနိစာထည်းကောင်း၊ ကမ္မန္တော၊ ကမ္မန္တဝိပတ္တိထည်းကောင်း၊ ဧစ္စ၊
နှစ်ပါး ကုန်သော၊ သောစေယျာစ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်ထည်း
ကောင်း၊ မောနေယျဉ္စ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ထည်းဟူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
ဟောချက်ဖြစ်သောသုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ထည်း။ ။

ထိကနိပါတ်ထက်ထပဏ္ဍာသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌ ။ ဗလိဘရဏေ၊ အရွှံ့အတုတ်ကိုဆောင်
ရာဖြစ်သော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏၊ တကြ၊ ထိုသို့
နေထောင်မှုသောအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊
ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ထုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စယောသသုံ၊ ရိုသေစွာ
နာကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသားသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ တရ
သော၊ ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုထည်းကောင်း၊ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးကိုထည်းကောင်း၊ ဥပ
နိဿာယ၊ အမြို့ပြ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းသို့၊ ဝဟပတိဝါ၊
သူကြွယ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဝဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်၏သားသည်
ထည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှု
အထို့ငှါ၊ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ နိမန္တေတိ၊ ဘိတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အာကင်္ခါနော၊ အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သာယာ
၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တဿာဋ္ဌေတိ၊ ထိုညဉ့်၏၊ အပ္ပယေန၊

လွန်သဖြင့်၊ ပုဗ္ဗန္တရသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါဇေတိတ္ထံ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းထို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 တဿဂဟပတိဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်၏လည်းကောင်း၊ တဿဂဟပတိ
 ပုတ္တဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သား၏လည်းကောင်း၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအိမ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ ဥပသကံမိတ္ထာ၊ ကပ်
 ဖြ်၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊
 တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သောဂဟပတိဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း၊
 သောဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ ထိုသူကြွယ်၏သားသည်လည်းကောင်း၊ ပဏီ
 တေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊
 ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟတ္ထာ၊ မိမိသက်ဖြင့်၊ သန္တပျေတိ၊ ရောင့်ရဲ
 စေ၏၊ သမ္ဘဝါရေတိ၊ တံပြီဟုမြစ်စေ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေပံ၊ ဤသို့
 သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
 အယံဂဟပတိဝါ၊ ဤသူကြွယ်သည် လည်းကောင်း၊ အယံဂဟပတိ
 ပုတ္တောဝါ၊ ဤသူကြွယ်၏သားသည်လည်းကောင်း၊ အာယတံပိ၊ နောင်အခါ
 ၌လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟတ္ထာ၊
 မိမိသက်ဖြင့်၊ သန္တပျေတိ၊ ရောင့်ရဲစေရာ၏၊ သမ္ဘဝါရေတိ၊ တံပြီဟုမြစ်စေ၏၊
 သာသုဝတ၊ ကောင်းသေစွာ၊ ဣတိဝေပံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေပံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံဂဟပတိဝါ၊
 ဤသူကြွယ် သည်လည်းကောင်း၊ အယံဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ ဤသူကြွယ်၏
 သားသည် လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာယတံပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း၊
 ဝေရုဇေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊
 ခဲတွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သဟတ္ထာ၊ မိမိသက်ဖြင့်၊ သန္တပျေယျ၊ ရောင့်ရဲစေမှုကား၊ သမ္ဘဝါရေယျ၊
 တံပြီဟု မြစ်စေမှုကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဂံကောင်းသေစွာ၊ ဣတိဝေပံ၊
 ဤသို့သော စိတ်အကြံ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ တံပိတ္ထာဝတံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဂမိတော၊ တဏှာဖြင့်တတ်မက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ရန္တိတော၊ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာ
 ပန္နော၊ တဏှာဖြင့်လွှပ် မိုး၍ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အနာနိန ဝဒဿာပိ၊ အပြစ်
 ကိုရှုလေ့ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိဿရဏပညော၊ အာဟာရနှင့် စပ်သော

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊ ၅၁၇

တဏှာမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝက္ခနာပညာမရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပရိသုတ္တတိ၊ သုံးဆောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌၊
 ကာမဝိတက္ကံဝိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောအကြံကိုလည်း၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏။
 ဗျာပါဒဝိတက္ကံဝိ၊ သူတပါးတို့အားနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်စပ်သောအကြံကိုလည်း၊
 ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏။ ဝိဟံသာဝိတက္ကံဝိ၊ သူတပါးတို့အားညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်
 စပ်သောအကြံကိုလည်း၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဓူ
 ပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော
 အလှူကို၊ မဟပုဗ္ဗန္တိ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောတော် မမူခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဟေထု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပမက္ကော၊ ဓမ္မဓလျဉာသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟပုဗ္ဗန္တိ၊ ကြီးသောအကျိုး
 ရှိ၏ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညတရံ၊ တရသော၊ ဂါဝံဝါ၊ ရွာကို
 လည်းကောင်း၊ နိဂံဝံ၊ နိဂုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ အရှိပြု၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဂဟပတိပုဏ္ဏာဝါ၊ သူကြွယ်၏သားသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ
 သကံမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ သ္မာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအထို့ငှါ၊ တက္ကော၊
 ဆွမ်းဖြင့်၊ နိမန္တေတိ၊ ဘိတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာကင်္ခါမာနော၊
 အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သာယာ၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ တဿာရက္ခိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊
 ပုဗ္ဗန္တသမာဟံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ဖြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တဝီ
 ဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါသယျ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဿ
 ဂဟပတိဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်၏လည်းကောင်း၊ တဿဂဟပတိပုဏ္ဏာသ ဝါ
 ထိုသူကြွယ်သား၏လည်းကောင်း၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ တေန၊
 ထိုအိမ်ရှိရာအရပ်သို့ ဥပကံမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍ ပညက္ကော၊
 ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိဘိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်း
 ကို၊ သောဂဟပတိဝါ၊ ထိုသူကြွယ်သည်၎င်း၊ သောဂဟပတိပုဏ္ဏာဝါ၊
 ထိုသူကြွယ်၏သားသည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတေန၊ ပွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီ
 ယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ သန္တပေတိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။ သစ္စဝါရေတိ၊

တံပြီဟုမြစ်စေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိံ နဟောတိ၊ အတယ်သို့မဖြစ်သနည်း၊ အယံဂဟပတိဝါ၊
 ဤသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း၊ အယံဂဟပတိဝုဏ္ဏာဝါ၊ ဤသူကြွယ်၏
 သား သည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပဏီတေန၊ ပွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယေန၊
 နဲ့ခဲတွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သဟတ္ထံ၊ မိမိစက်ဖြင့်၊ သန္တပေယျ၊ ရောင့်ရဲစေအံ့၊ သမ္ပဝါရေယျ၊ တံပြီဟု
 မြစ်စေအံ့၊ သာဓုဘာ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံပိ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံသည်
 လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကိံ နဟောတိ၊ အတယ်သို့မဖြစ်သနည်း၊ အယံ
 ဂဟပတိဝါ၊ ဤသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း၊ အယံဂဟပတိဝုဏ္ဏာဝါ၊
 ဤသူကြွယ်၏ သားသည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာယတိံပိ၊ နောင်
 အခါ၌လည်း၊ ဝေဂ္ဂုပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဏီတေန၊ ပွန်မြတ်သော၊
 ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သဟတ္ထံ၊ မိမိစက်ဖြင့်၊ သန္တပေယျ၊ ရောင့်ရဲစေမူကား၊ သမ္ပဝါ
 ရေယျ၊ တံပြီဟုမြစ်စေမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဋ္ဌိက္ခောင်းလေစွ၊ ဣတိ
 ဧဝံပိ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ တံဝိဏ္ဏုပါဝံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ အဂမိတော၊ တဏှာဖြင့်မတပ်မက်သည်
 ဖြစ်၍၊ အရန္တိတော၊ တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့် မမက်မောသည် ဖြစ်၍၊
 အနန္တာပန္နေ၊ တဏှာဖြင့်လွှမ်းမိုး၍မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာဒိန ဝဒဿာပိ၊
 အပြစ်ကို ရှေးထုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဿရဏပညော၊ အာဟာရနှင့် စပ်သော
 တဏှာမှထွက်ခြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခနပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပရိဘုဂ္ဂဘိ၊ သုံးဆောင်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌၊
 နိက္ခမပိဘက္ကံ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်းနှင့်စပ်သောအကြံကိုလည်း
 ပိဘက္ကေဘိ၊ ကြံ၏၊ အဗျာပါဒပိဘက္ကံ၊ သူတပါးတို့အားမနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်
 စပ်သောအကြံကိုလည်း၊ ပိဘက္ကေဘိ၊ ကြံ၏၊ အပိတိံသာပိဘက္ကံ၊ သူတပါး
 တို့အားမညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်သောအကြံကိုလည်း၊ ပိဘက္ကေဘိ၊ ကြံ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဘို့၊ ဝေဂ္ဂုပဿ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူကို၊ မဟပ္ပဗန္တိ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏
 ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောတော်
 မူခြင်းသည်၊ ဝိတိဿဟေတု၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပမက္ခော၊

မေ့မကျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဒါမိ၊ ဟော
ထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဗဒ္ဒမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟဿဒိသာယံ၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌၊ ဘိက္ခု။
ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဒ္ဒန္တဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သောခိုက်ရန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝါဒါဗန္ဓာ၊ ဆန့်ကျင်
သောစကားသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ရခဏတ္တိတိ၊
နှုတ်ထံဘို့ဖြင့်၊ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေအာ
ယသ္မန္တာ၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဇယိံသု၊ စွန့်ကုန်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ကတမေ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား
တို့ကို၊ ပဇယိံသု၊ စွန့်ကုန်သနည်း၊ နိက္ခမဝိတက္ကံ၊ ကာမဗြဟ္မာရုံထွက်မြောက်ခြင်း
နှင့်စပ်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊ အဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ သူတပါးတို့အား
မနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊ အဝိယံ၊ သာဝိတက္ကံ၊
သူ့ဘဝါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်သော အကြံကို လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဇယိံသု၊
စွန့်ကုန်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဇယိံ
သု၊ စွန့်ကုန်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်သို့သဘော ရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်
သနည်း၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊
ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ သူတပါးတို့အားနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝိယံ၊ သာဝိတက္ကံ၊ သူတပါးတို့အားညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့
ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေသာဒိသာ၊ ဤအရပ်မျက်နှာသည်၊ မေ၊ ဝါအား၊ မနုထိ
ကာတုဝိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါလည်း၊ ဟသု၊ ချင်းသာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဂန္တာ၊ သွားခြင်းငှါ၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤ
အရာ၌၊ နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟဿ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဒိဿယံ၊ အကြင်အရင်မျက်နှာ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဏ္ဍနဇာတ၊
 ဖြစ်သောငြင်ခံခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟဇာတ၊ ဖြစ်သောခိုက်နေ
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝါဒါပန္န၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ရာတ္တိဟိ၊ နှုတ်ထံတို့ဖြင့်၊ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးကုန်
 ထွက်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေအာယသ္မုန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ အဒ္ဓါ၊
 မချွတ်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဇဟိံသု၊
 စွန့်ကုန်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊
 အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဒိဿ၊ ဤ
 အရင်မျက်နှာသည်၊ မေ၊ ဝါအား၊ မနုထိကာထံ၊ နှလုံးသွင်းဌာလည်း၊ ဖာသု၊
 ချမ်းသာခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝန္တု၊ သွားခြင်းဌာ၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်
 ဆိုသူထံရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဣတ္ထမိ
 ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿဒိဿယံ၊ အကြင်အရင်မျက်နှာ၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောဒမာနာ၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိဝေဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိပောဒကီဘူဘာ၊ ရောနှောပြီးသော နို့ရည်ရေကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်
 သောမျက်စိတို့ဖြင့်၊ သံပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏၊ တေအာယသ္မုန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ တယော၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဇဟိံသု၊ စွန့်ကုန်၏၊ တယော၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊
 ပြုကုန်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဇဟိံသု၊ ပယ်စွန့်ကုန်သနည်း၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာ
 မဂုဏ်နှင့်စပ်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ သူတပါးတို့
 အားနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကံ၊
 သူတပါးတို့အားညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဇဟိံသု၊ ပယ်စွန့်
 ကုန်၏၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဇဟိံသု၊
 ပယ်စွန့်ကုန်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဇဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်သနည်း၊
 နိက္ခမဝိတက္ကံ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့်စပ်သော အကြံကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ သူတပါးတို့အား မနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်စပ်သော

အကြံ နိဗ္ဗာန်သုဉ်းကောင်း၊ အဝိတိ သာဝိတိ ကြံ သူတပါးတို့အားမညဉ်းဆဲ
 ခြင်္သေ့စပ်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ တယော သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။
 တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်
 များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသံဒိဿယံ၊ အကြင်
 အရပ်မျက်နှာ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိ-ဓမ္မာနာ၊ ငြင်းချင်းငြေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒီရောဒကီဘူတာ၊ ရောနှောပြီးသော နို့ရည် ကေတုသို့ဖြစ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပိယစက္ခုယံ၊ ချစ်အပ်သည်၏
 အဖြစ် ဤပြုဘတ်သောမျက်စိတို့ဖြင့်၊ သံပဿန္တ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေအာယသ္မန္တော၊
 ထိုအရှင်ဘို့သည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊
 ဤတရားတို့ကို၊ ပဇာတိသု၊ စွန့်ကုန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 ဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ယော
 ဒိဿ၊ ဤအရပ်မျက်နှာသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဂန္တုပိ၊ သွားခြင်းငှါလည်း၊
 ဖာသု၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုထိကာတု၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
 ငှါ၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုတွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗံ၊
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာ
 လိန္ဒ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဂေါတမကေ၊ ဂေါတမကမည်သော ဘီလူးသည်
 သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဂေါတမကမည်ရှိသော၊ စေတီ
 ယေ၊ လူတို့သည် အရိအသေပြုအပ်သောအရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။
 တတြ၊ ထိုသို့နေထိုင်မူသောအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ တိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်
 တော်မူ၏။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘဂဝေတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဓ္စသေသာသျံ၊ ရိုသေစွာ
 နာကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဣ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မေ၊ ဟောအပ်သောတရားကို၊ အဘိညာ

အင်္ဂုတ္တုဂါပါဠိတော်နိဿယ၊

ယံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနုဘိညာယံ၊
ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မသိမူ၍၊ နောဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းရှိသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ နောဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊
ငါတုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ရာဂကို ပယ်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
အပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရာဂကို ပယ်ခြင်းမရှိသည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ နောဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ အဘိညာယံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဒေသယတော၊ ဟောသော၊
အနုဘိညာယံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မသိမူ၍၊ နောဒေသယတော၊ မဟော
သော၊ တဿမဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းရှိသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသယတော၊ ဟောသော၊ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နောဒေသယတော၊ မဟောသော၊ တဿမဟံ၊ ထိုငါတုရား
သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရာဂကို
ပယ်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသယတော၊ ဟောသော၊ အပ္ပါဒိဟာ
ရိယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရာဂကို ပယ်ခြင်းမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
နောဒေသယတော၊ မဟောသော၊ တဿမဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ ဩဝါ
ဒေါ၊ ရှေးဦးစွာ ဆုံးမခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ အနုဿာသနိ၊
အဘန်တလဲထဲဆုံးမခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြီး
သောစပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဘောက်မပြန်သဟေ့။ ဥာဏ်ဖြင့် မိမိအ
လိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သာထွင် သိတော်မူ၏၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊
သ္မာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ သံစော၊ သံဃာတော်သည်။
သုပ္ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဏီရတနာနိ၊ ရတနာ
သုံးပါးတို့ကို၊ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ အနုဿာရန္တရနံ၊ အဘန်တလဲထဲ
အော၊ ကိမ္မေကုန်သောဝေါ၊ သင်တို့အား၊ တုဗ္ဗိယော၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ အဇဉ္ဇ
အလံဝေ၊ သင့်သည်သာထွင်တည်း၊ အတ္တမနတယ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ငှါ၊ အဇဉ္ဇအလံဝေ၊ သင့်သည်သာထွင်တည်း၊ သောမနဿာ
ယ၊ ဝင်းမြောက်ခြင်းငှါ၊ အဇဉ္ဇအလံဝေ၊ သင့်သည်သာထွင်တည်း၊ ဣဒံစနံ
ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အံဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣမသ္မိံ

ပနဝေယျာကရဏာသိ။ ဤသို့ဝါထာမပါ ခုတ္တိယသက်သက် ဖြစ်သော တရားတော်ကို၊ ဘညမာနေ၊ အောအပ်သည်ရှိသော်၊ သဟသဗီဇောက ခေတုတသောင်းသောသောကဓာတ်သည်၊ အကစ္ဆိတ္ထတုန်ထုပ်ပြီးနောက်၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကတိယသုတ်ပြီး၏။

ဧကံတပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို၊ စရမာနေ၊ ထည့်လည် သယ်ရှိသော်၊ သေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီ ဝင်မင်းသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ အနုဒ္ဓက္ကော၊ ကိရု၊ ရောက်တော်မူတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိခေါအသောသိဝေ၊ ကြားသည် ယာလျှင်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌၊ အဠာထိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌၊ ငွိတံခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ မဟာနာမံ၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဝဗ္ဗ၊ သွားချေသော၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အစ္စ၊ ယနေ့မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ ဧကေတ္ထိ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟရေယျာမ၊ နေကုန်ရာ၏၊ တထာဂ္ဂဝံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာဝသတံ၊ တည်းခိုရာဖြစ်သောစရပ်ကို၊ ဇာနာထ၊ သိကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံသာဓု၊ ဧကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်၊ ဘဂဝဟော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ကေဝ

လကပ္ပံ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ အန္ဓာ
 ဟိတ္ထန္တန္တံ၊ အစဉ်အားဖြင့်တွည့်လည်လည်ရှိသော်၊ ကပိလဝတ္ထုသို့၊ ကပိ
 လဝတ်ပြည်၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဇ္ဈယန္တေ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧကေရတ္ထိံ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟရေယျ၊ နေတော်မူရာ၏၊ တထ ခူပံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ အာဝသထံ၊ တည်းခိုရာဖြစ်သောစရပ်ကို၊ နုဒ္ဒသ မမြင်။
 အာထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊
 သက္ကေ၊ သာဏီဝင်မင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ ဂါတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစယျောကံ၏၊ ကိံအဝေါစ၊
 အဘယ်သို့မျှ၊ ကံသနသံ၊ ဘန္တံ မြတ်စွာဘုရား၊ ကပိလဝတ္ထုသို့၊ ကပိလ
 ဝတ်ပြည်၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဇ္ဈယန္တေ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဧကေရတ္ထိံ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟရေယျ၊ နေတော်မူရာ၏၊ တထ ခူပေါ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ အာဝသထေ၊ တည်းခိုရာဖြစ်သောစရပ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အယံဘဒ္ဒန္တ ကာသာမော၊ အရှင်ကောင်းကာသာမ
 ရသေ့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုရာဏသုဗြဟ္မစ ချိ၊ ရှေးကာ
 လ၌၊ အတူဘာဝ သီတင်းသုံးဘော်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဿ၊
 ထိုအရှင်ကောင်းကာသာမရသေ့၏၊ အဿမေ၊ သင်္ခမ်းကျောင်း၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈယန္တေ၊ ဧကေရတ္ထိံ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝိဟရေယျ၊ နေလော၊
 ဣ၊ ဤသို့၊ အဝေါစယျောကံ၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဝတ္ထု၊ သွားချေ
 သော၊ သန္တာရံ၊ ခင်းအပ်သောအခင်းကို၊ ပညပေဟိ၊ ခင်းလော၊ ဣ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံသရ၊ ကောင်းပါပြီ ဣတိ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကေ၊ သာဏီ
 ဝင်မင်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊
 ပမိ ယဒဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌၊ ဘန္တေကာသာမဿ၊
 အရှင်ကောင်းကာသာမရသေ့၏၊ အဿမေ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ သန္တာရံ၊ ခင်းအပ်သောအခင်းကို၊ ပညပေတွာ၊
 ခင်း၍၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝနာယ၊ ဆေးခြင်းငှါ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊

ကိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍနာသက-၃-ကုသိနာဂဂါ၊ ၅၂၅

ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ယျော့ကပ်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျော့ကပ်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သန္တာရော၊ ခင်းအပ်သောအခင်းကို။ သန္တေ၊ ခင်းအပ်ပြီး။ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့ကို။ ဝေဝနာယ၊ ဆေးခြင်းငှါ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဝှိတံ၊ ထားအပ်ပြီး။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒါနိန္ဒာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ၊ အကြင်ကြွသွားတော်မူခြင်း၏။ ကာယံ၊ အခါကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မညသိ၊ ထိတော်မူ၏။ ထံဂမံ၊ ထိုကြွသွားတော်မူခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျော့ကပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဒန္တကာယာမဿ၊ အရှင်ကောင်း ကာယာမ၏။ အဿမော၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်းရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်နေတော်ပြီး၍ သာယျင်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေထိ၊ ဆေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မဟာနာမဿ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော။ သက္ကဿ၊ သင်္ကမိတ်မင်းအား။ ဒေဝံ၊ သေဝပရိဝတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောထိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အဇ္ဈယနေ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပယိရူပါယိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလောခေါ၊ အခါမသင့်သေး။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိဏန္တာ၊ ပင်ပန်းတော်မူ၏။ ဒါနိ၊ ယခုသွေ့နက်ဖြန်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပယိရူပါယိဿ၊ မိ၊ ဆည်းကပ်အံ့။ ဣတိ၊ သေဝပရိဝတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ နှိမ့်၍။ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်သည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ခမိ၊ ဝဲသွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော။ သက္ကော၊ သင်္ကမိတ်မင်းသည်။ တဿာ၊ ဧတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ မဟာနာမံ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော။ သက္ကံ၊ သင်္ကမိတ်မင်းကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊

မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာနာမ၊
 မဟာနာမ်၊ ခေါ်စင်စစ်၊ လောကထို့၊ လောက၌၊ တယော၊ သုံးယောက်
 ကုန်သော၊ သတ္တု၊ ရော၊ ဆရာတို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်
 ၏၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မဟာ
 နာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣဒ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချိုးသော၊ သတ္တု၊ ဆရာ
 သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမတို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ထိသော
 ဂူပါဝစရဈာန်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညုပ်နှိုင်း၏။ ဂူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို၊ ပရိညံ၊
 ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ ထိသောအဂူပါဝစရဈာန်ကို၊ နပညပေတိ၊
 မပညုပ်နှိုင်း၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်းခြား
 ၍ထိသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နပညပေတိ၊ မပညုပ်နှိုင်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊
 ဣဒ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချိုးသော၊ သတ္တု၊ ဆရာသည်၊ ကာမာနံ၊
 ကာမတို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ထိသောဂူပါဝစရဈာန်ကို
 ပညပေတိ၊ ပညုပ်နှိုင်း၏။ ဂူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်း
 ခြား၍ထိသော အဂူပါဝစရဈာန်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညုပ်နှိုင်း၏။ ဝေဒနာနံ၊
 ဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ထိသော နိဗ္ဗာန်ကို။
 နပညပေတိ၊ မပညုပ်နှိုင်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣပေ၊ ဤလောက၌၊
 ဧကစ္စော၊ အချိုးသော၊ သတ္တု၊ ဆရာသည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမတို့ကို၊ ပရိညံ၊
 ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ထိသော အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညုပ်
 နှိုင်း၏။ ဂူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို၊ ပရိညံ၊ ပယ်သော အားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ ထိသော
 အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ပညပေတိ၊ ပညုပ်နှိုင်း၏။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ပရိညံ
 စ၊ ပယ်သောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍ထိသော အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်း၊ ပညပေ
 တိ၊ ပညုပ်နှိုင်း၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ခေါ်စင်စစ်၊ လောကထို့၊ လောက
 ၌၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာရော၊ ဤဆရာတို့သည်၊
 သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ကိတ္တံ၊
 သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံသတ္တာရောနံ၊ ဤဆရာတို့၏၊ နိဗ္ဗာ၊ ပြီးဆုံး
 ရာဖြစ်သောဂတိသည်။ ဧကဝ၊ တူသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာ၊
 ပြီးဆုံးရာဖြစ်သောဂတိသည်။ ဝုဇု၊ ထူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ဖြစ်သော်၊ ဘဒန္တ
 ကာသာမေ၊ အရှင်ကောင်း ကာသာမေသေသည်၊ မဟာနာမံ၊ မဟာ
 နာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဝေံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာ

နာမ်၊ ကော၊ တူဇဏိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုဇဏိ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ကာလာမကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်း ကို၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ် သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ နာနာ၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုတိယ ခြံခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဒန္တကာလာမော၊ အရှင်ကောင်းကာလာမရသေ့ သည်၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆို သနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ကော၊ တူဇဏိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေဟိ၊ ဆိုလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဒုတိယ ခြံခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီ ဝင်မင်းကို၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ နာနာ၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတိယ ခြံခေါ၊ သုံးကြိမ် မြောက်လည်း၊ ဘဒန္တကာလာမော၊ အရှင်ကောင်းကာလာ မရသေ့သည်၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင် မင်းကို၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ကော၊ တူဇဏိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေ ဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တတိယ ခြံခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက် လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ မဟာနာမ်၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိ သော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ နာနာ၊ ထူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ အထာထံ အခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဒန္တကာလာမော၊ အရှင်ကောင်း ကာလာမရသေ့အား၊ ဇေဝံဇောပရိပိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ မဟေ သက္ကလာ၊ ကြီးသောထုန်းတန်ခိုးရှိသော၊ မဟာနာမ၊ သက္ကလာ၊ မဟာနာမ် သာကီဝင်မင်း၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သမထေနဂေါတမေန၊ ရဟန်း ဝေါကမသည်၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်အဟံ၊ ခါကို၊ အပ သာဒိတော၊ မောင်းခဲအပ်သည်၊ ပတ၊ စင်စစ်အရှိဖြစ်၏၊ အထံ၊ ဝါသည်၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ကရိယဝတ္ထုမှာ၊ ကရိယဝတ်ပြည်မှာ၊ ပက္ကမယျ၊ ဖဲသွားရမူကား၊ ယံ နုန၊
ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေဝေသောပရိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြိ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စင်၊ ဘဒန္တကာလံ၊ မော
အရှင်ကောင်းကာလံ၊ မရသောသည်။ ကရိယဝတ္ထုမှာ၊ ကရိယဝတ်ပြည်မှာ၊
ပက္ကမ၊ ဖဲသွား၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပက္ကမန္တာ၊ ဖဲသွား
သည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တတန်၊ နုပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ မပြန်လော့။ တထာ၊ ထိုသို့သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပက္ကမန္တာ၊ ဖဲသွားသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သာဝဏ္ဏိ
ယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်ရာ၌ဆောက်အပ်
သောကျောင်း၏၊ ဇေတဝန်အမည်ရှိသော၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထ
ပိဏ်သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်၏။ ဒ၊ ထ၊
ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စင်၊ ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊
နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တယ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်
၌၊ အဘိက္ကန္တဝဇ္ဇော၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေ
ဝယကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာ
သေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်ထွန်းထင်းစေဦး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရား
ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး
၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ဋ္ဌသာမိ၊ ရပ်အုံး၊ ဣတိ
မနုထိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တိဋ္ဌန္တာ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ ဩဘိဒတိမေ
ဝ၊ အောက်သို့ နှစ်သည်သာတည်း။ သံသိဒတိမေဝ၊ ဆုတ်နှစ်သည်သာ
တည်း။ သဗ္ဗာတု၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဟထာနာမ၊ ဥပမာ
မည်သည်ကား၊ သပ္ပဝါ၊ ထောပတ်သည်လည်းကောင်း၊ တေလံဝါ၊ ဆီသည်
လည်းကောင်း၊ ဝါလိကာယ၊ သံ၌၊ အာသိတ္တံ၊ သွန်းထောင်းအပ်သည်ရှိသော်။
ဩဘိဒတိမေဝ၊ အောက်သို့နှစ်သည်သာတည်း။ နုသဗ္ဗာတိ၊ မတည်။ သံသိ
ဒတိမေဝ၊ ဆုတ်နှစ်သည်သာတည်း။ နုသဗ္ဗာတိ၊ မတည်။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား
သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ဋ္ဌသာမိ၊ ရပ်အုံး။

ဣတိမနထိ ကတ္တာ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ ဩဝီဒ
 တိမေဝ၊ အောက်သို့နစ်သည့်သာတည်း။ သံသီဒတိမေဝ၊ ဆုတ်နစ်သည်သာ
 တည်း။ သစ္စာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နုသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟတ္ထကံ၊ ဟတ္ထကအမည်ရှိသော၊
 ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ ဇေဝံစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ကိံအဝေါ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဩဠာရိကံ၊ ရှုခင်းသော၊
 အတ္တတာဝံ၊ အတ္တဘေးကို။ အတိနိဋ္ဌိနာဟိ၊ ဖန်ဆင်းထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေဝံသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။
 ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထကအမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော၊
 နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စစနံ၊ စကားကို။ ပဋုဿု
 ဣတ္ထာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဩဠာရိကံ၊ ရှုခင်းသော၊ အတ္တတာဝံ၊ အတ္တဘေးကို။ အတိ
 နိဋ္ဌိနံတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ဧကမန္တံ၊ သင့်ဘဏ္ဍံလျှင်၊ ကံပတ်သောအရပ်၌၊ အဠာထိ၊ ရပ်၏။ ဧကမန္တံ၊
 သင့်ဘဏ္ဍံလျှင်၊ ကံပတ်သောအရပ်၌၊ ငြိတံခေါ၊ ရင်ပြီးသော။ ဟတ္ထကံ၊ ဟတ္ထ
 ကအမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဧဝံစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအဝေါ၊ အဘယ်သို့မိန့်
 တော်မူသနည်း။ ဟတ္ထက၊ ဟတ္ထက၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿတူတဿ၊ လူဖြစ်၍
 ဖြစ်သော။ ဝေ၊ မင်အား၊ ယေဓမ္မော၊ အကြင်ပရိယတ်တရားတို့သည်။ ပဝတ္ထိ
 နော၊ လေ့လာကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဓမ္မော၊ ထိုပရိယတ်တရား
 တို့သည်။ ဧဝံစတိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဝတ္ထိနော၊ အဝိနုခါ၊ လေ့လာကုန်သေး၏။
 သော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿတူတဿ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ယေဓမ္မော၊ အကြင်ပရိယတ်တရားတို့သည်။ ဝေဓမ္မော။
 ပဝတ္ထိနော၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဝေဓမ္မော၊ ထို
 တရားတို့သည်။ ဘဂဝတံ၊ ယခုအခါ၌။ ပဝတ္ထိနော၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်
 သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သေယျဿပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယောကျ်ား
 တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ နိတိ၊ ရဟန်းမိန့်မတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပါ
 သကေဟိ၊ ဒါယကာယောကျ်ားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပါထိကာဟိ၊ ဒါယိ
 ကာမိန့်မတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇုဟိ၊ မင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇ
 မဟာမဇ္ဈတိ၊ မင်း၏အမတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိ

တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယသာဝကေတိ၊ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ အာကိဏ္ဍော၊ ရှေးပြင်းလျက်၊ ဝိဟုတေသယုထာဝိ၊ နေတော်မူသကဲ့သို့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ လျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒေဝပုတ္တေဟိ၊ နတ်သားတို့နှင့်၊ အာကိဏ္ဍော၊ ရှေးပြင်းလျက်၊ ဝိ ဘရာမိ၊ နေပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟတ္ထကဿ၊ ဟတ္ထကအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌ ခြွေ၊ တရားကို၊ သုဿာမ၊ နာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုရေတော၊ အဝေ၊ ဖြစ်၊ ဒေဝ ပုတ္တာပိ၊ နတ်သားတို့သည်လည်း၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ထာကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မနံ၊ တရားတို့၌၊ အာကိဏ္ဍော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ အပ္ပဋိဝါနော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ကတမေသံ၊ အတယ်သို့သ ဘောရှိ၊ ကုန်သော၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မနံ၊ တရားတို့၌၊ အတိတ္ထော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ အပ္ပဋိဝါနော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သန္တုဗ္ဗသဝနဿ၊ စ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို၊ ကြားနာခြင်း၌သည်၊ အာကိဏ္ဍော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ အပ္ပဋိဝါ နော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော် ကို၊ ဥပဋ္ဌာနဿ၊ စ၊ ပစ္စည်းထေးပါးဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၌လည်း၊ အာကိဏ္ဍော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ အပ္ပဋိဝါနော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော် ကို၊ ဥပဋ္ဌာနဿ၊ စ၊ ပစ္စည်းထေးပါးဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၌လည်း၊ အာကိဏ္ဍော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ အပ္ပဋိဝါနော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဓမ္မနံ၊ တရားတို့၌၊ အာကိဏ္ဍော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ အပ္ပဋိဝါနော၊ ဆုတ်နစ် ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော် ကို၊ ဥပဋ္ဌာနဿ၊ စ၊ ပစ္စည်းထေးပါးဖြင့်လုပ်ကျွေးခြင်း၌လည်း၊ အာကိဏ္ဍော၊ မရောင့်ရဲနိုင်သည်၊ အပ္ပဋိဝါနော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တာဂထော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်ဖူးမြင်ခြင်း၌၊ တိတ္ထံ၊ ရောင့်

ရဲခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်။(၈)၊သံဃာသာ၊ဆံဃာတော်ကို၊ဥပဋ္ဌာနုဿ
 စ၊ပစ္စည်းထေးပါးဖြင့် လှော်ကျွေးခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မသဝနဿစ၊
 သူတော်ကောင်းတရားကိုကြားနာခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ကုဒါစနံ၊တရံတ
 သစ်မျှ၊ဘိက္ခုသန္တာံ၊ရောင့်ရဲခြင်း၏အဖြစ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အဓိဝီလံ
 ငါးပါးသော သိသထက်လွန်မြတ်သော အဋ္ဌကီဒဿကီသီထကို၊ သိက္ခမာ
 နော၊ကျင့်သော၊ သဒ္ဓမ္မသဝနေ၊ သူတော်ကောင်း တရားကိုကြားနာခြင်း
 ၌၊ ရတော၊မွေ့ထျော်သော။ ဘိက္ခုသံ၊သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၌။
 အဘိက္ခော၊ရောင့်ရဲခြင်းမရှိသော။ ဟတ္ထကော၊ဟတ္ထကသည်၊အဓိတံ၊အဓိ
 ဟာဘု သို့၊ဂတော၊ရောက်သည်။ အဓိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ကော်တပါးသော၊သမဟံ၊အခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာ
 ဏသိဟံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ဘုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသာဝကတို့
 ၏ကျားဖြစ်သော၊မိဂဒါယေ၊သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သောမိဂဒါဝန်
 တော၌၊ဝိ၊ဘရတိ၊နေတော်မူ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ခေါ၊စင်စစ်။ ဘဂဝါ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ပဗ္ဗန္နာသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊သင်းပိုင်ကံပြင်
 ဝတ်ရုံ။ ပတ္တစိဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို၊အာဒါယ၊ယူ၍။ ဗာရာဏသီ၊ဗာရာ
 ဏသီပြည်သို့၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ပါဝိသိ၊ဝင်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဂေါထောဂမိထက္ခ၊ထို့၊ နွားတို့ကိုဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်း
 ၏အစွမ်းဖြင့် အားထုတ်ရာအရပ်၌၊ပေါက်ရောက်သော၊ ညောင်ကြပ်ပင်၏
 အနီး၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအဖို့ငှါ။ စရမာနံ၊ငွေညှိလည်သော။ ဂိတ္တသံသဒံ၊
 ဆိတ်သောဈာန်ချမ်းသာရှိသော၊ဗာဟိရဿာဒံ၊ အပဖြစ်သော ကာမဂုဏ်
 ချမ်းသာရှိသော၊ရဋ္ဌဇာတိံ၊လွတ်သောသတိရှိသော။ အသမ္ပဇာနံ၊ ညော
 အဆင်အခြင်မရှိသော။ အသမာဟိတံ၊ မတည်ကြည်လော။ ဝိပ္ပန္နစိတ္တံ၊
 ထည်သောစိတ်ရှိသော။ ပါကမ္ဘိန္ဒြိယံ၊ ဟင်းလင်းသောအမြေရှိသော။ အည
 တရံ၊တယောက်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အဗ္ဗသခေါအဗ္ဗသဝေ၊မြင်တော်
 မူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။
 ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊အဝေါစ၊အဘဟံသို့
 မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊တံ၊သင်သည်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊
 ကဗျုဝိယ၊ ထွေးဖတ်ကဲ့သို့၊ မာခေါအကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊
 ကဗျုဝိယံ၊ထွေးဖတ်ကဲ့သို့၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ အာမဂဗ္ဗေန၊ဗျာပါဒတည်း။

ဟူသောစိမ်းသောအနံ့ဖြင့်၊ အဝဿရတံ၊ စွတ်သော၊ တံအတ္တာနံ၊ ထိုမိမိ
ကိုယ်ကိုးစကားစစ်စစ်မကျိက၊ မိစ္ဆာ၊ ဝိတက် ဘည်းဟူသောယင်တို့သည်။
နာနုပ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အော ကိန္ဒိမဏ္ဍကုန်လတ္တံ့။ နာနုဗန္ဓိ၊ သန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်
ကုန်သန္တံ့။ ဘေဝိန္ဒာနံ၊ ဤသို့အစဉ်မလိုက်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
သည့်နိဗ္ဗာန်စိမ်းမရှိ။ အဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခန်း၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူး
သည်။ အနိနာထိ၊ ဤအစိုးအမဖြင့်၊ ဩဝါဒိတော၊ ဆုံ မအပ် သည်
ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိပ်ကန်ခြင်းဘည်းဟူသောသောတာပတ္တိဝဂ္ဂ ဟန်။
အာပ၊ ဒိ၊ နောက်၏အထ၊ ထိုအခန်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူး
သည်။ ဗ၊ ရာဇာသိယံ၊ ဗ၊ ရာဇာသိပြည်၌။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအထို့ငှ။
စရိက္ခာ၊ ထည့်သည်၍။ ဝုစ္ဆာ၊ တတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီး သည်နှုနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပ၊ တ
ပဒိုက္က နှာ ဆွမ် ခံရာမှဖဲကဲ့ သည်ရှိသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကိုးအာမန္တေ
ထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ၊ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခုပေ၊
ရဟန်းတို့၊ အာမန္တေထိ၊ အဘိ၊ ဝါတုရား သည်၊ ဝုဗ္ဗန္တ၊ မယံ၊ နံ၊ ကံ၊ အခါ၌၊
နိ၊ ဝါ၊ သက္ကာယင်၊ ပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ဗုဒ္ဓ၊ ဝိဝနံ၊ သမိတ်၊ ကံ၊ နံ၊ ကံ။ အာဒါ
ယ ယူ၍။ ဗ၊ ရာဇာသိ၊ ဗ၊ ရာဇာသိပြည်သို့။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအထို့ငှ။ ပါဝိ
သိ၊ ဝင်တော်မူပြီးဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့အဟံ၊ ဝါတုရားသည်။ ဝေါယောဓမ္မိ
လက္ခ၊ ဣန္ဒြီးတို့ကိုကိုယ်ခြင်းရောင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်အားထုတ်ရာအပေ
ဋ္ဌိလက်ရောက်သော ညောင်ကြွပ်ပင်၏အနီး၌။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအထို့ငှ။
စရမာနံ၊ ထည့်သည်သော၊ ရိတ္တံ၊ သာဒံ၊ ဆိတ်သောဈာန်ချမ်းသာရှိသော။
ဗ၊ ဝိ၊ သာဒံ၊ အပဖြစ်သောကာမဂုဏ်ချမ်းသာရှိသော၊ မုဇ္ဇူ၊ ထိ၊ လွတ်
သော သဘိရှိသော၊ အသမ္ဘုဇာနံ၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိသော၊ အသမာတိ
တံ၊ မဟည်ကြည်သော၊ ဝိတ္တန္တု၊ ဝိတ္တံ၊ လည်သောစိတ်ရှိသော။ ပါကုဋိန္ဒိယံ၊
ဟင်းလင်းသောအမြေရှိသော၊ အညတရံ၊ တယောဂံ၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
ကို၊ အဒ္ဓဝံ၊ ခါအဒ္ဓဝံဝေ၊ မြင်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒိက္ခာ၊ မြင်
တော်မူ၍။ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
ယံ၊ သင်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကမ္မု၊ ဝိယံ၊ ထွေးဖတ်ကဲ့သို့၊ မာခေါ
အကာသိ၊ မပြုလင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝဘ၊ စင်စစ်၊ ကမ္မု၊ ဝိယံ၊ ထွေးဖတ်
ကဲ့သို့၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အာမဂန္ဓေန၊ ဗျာပါဒတည်းဟူသောစိမ်းသော
အနံ့ဖြင့်၊ အဝဿရတံ၊ စွတ်သော၊ တံအတ္တာနံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို၊ မကျိက၊

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊ ၅၃၃

မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော ယင်တို့သည်၊ နာဇုပတိဿန္တိ၊ အောက်၌
မကျကုန်လတ္တံ့၊ နာဇုပန္တိဿန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤသို့
အစဉ်မလိုက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မယော၊ ငါတုရားသည်၊ ဣမိနာဩဝါ
ဒေန၊ ဤဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဩဝဓိတော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဇေဂံ၊
ထိတ်သန့်ခြင်းတည်းဟူသော သောတာပတ္တိမဂ်ဥပဇာတ်သို့၊ အာပါဒိ၊ ရောက်
၏။ ဣကိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်
သည်ရှိသော်၊ အည တရော၊ ဟယောကံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဘဂဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောဂံ၊ ၏။
ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့၊ ယျောဂံ၊ သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဂဇု
ပိဿံ၊ ထွေဖတ်ကဲ့သို့ဟူသည်။ ကိ၊ ခုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ အာမဂဇ္ဈော၊
စိမ်းသော အနံ့ဟူသည်။ ကောဇုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့
ဟူသည်။ က၊ ခုခေါ၊ အဘယ်ဘုံပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောဂံ၊ ၏။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကဋုပိဿံ၊ ထွေဖတ်ကဲ့သို့ဟူသည်။ အဘိဇ္ဈာခေါ၊ အဘိဇ္ဈာ
တည်း၊ အာမဂဇ္ဈော၊ စိမ်းသော အနံ့ဟူသည်။ ဗျပါဒေါ၊ ဗျပါဒတည်း၊
မက္ခိကာ၊ ယင်တို့ဟူသည်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊
အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်တို့တည်း။ ကထံ၊ ပြုအပ်သော၊
အာမဂဇ္ဈော၊ ဗျပါဒတည်းဟူသော စိမ်းသော အနံ့ဖြင့်၊ အဝဿုတံ၊ စွတ်
သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသို့၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ နာဇုပတိဿန္တိ၊ အောက်၌
မကျကုန်လတ္တံ့၊ နာဇုပန္တိဿန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤ
အစဉ်မလိုက်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုသောတသ္မိ၊ စက္ခု၊ ရှုသောတစ္ဆါရ
၌၊ အဂုတ္တံ မလုံခြုံသော၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့၌၊ အသံဝတံ၊
မစေ ငိုရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရာဂနိယိတာ၊ ရာဂကို မြီ ကုန်သော၊
သံကပ္ပ၊ မိစ္ဆာဝိတက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ အဇုပ
တိဿန္တိ၊ အောက်၌ ကျကုန်လတ္တံ့။ ။ ကဋုပိဿံ၊ ထွေဖတ်ကဲ့သို့၊
ကထော၊ ပြုအပ်သော၊ အာမဂဇ္ဈော၊ ဗျပါဒတည်းဟူသော စိမ်းသော အနံ့ရှိ
သော၊ အဝဿုတော၊ ကိထေသာဖြင့် စွတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဗ္ဗာ
န၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရုဏ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိဇာတသေဝု၊ ပင်းပန်း
ခြင်း၏သာလျှင်၊ ဘာဂသော၊ အဘိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဝါမေဝါ၊

ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိမ္မာ၊ အရညေဝါ၊ ဧဝာ၌လည်းကောင်း၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ သမထံ၊ စိတ်၏၊ ငြိမ် သက်ခြင်းကို၊ အလေ့၊ မရမူ၍၊ မက္ခိကာယိ၊
 မိစ္ဆာဝိဘက်တည်းဟူသော၊ ယင်တို့သည်၊ ပုရကတ္တတော၊ မြိရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒုန္တေ၊ ပညာမရှိသော၊ ဗာဏော၊ သူရိုက်သည်၊ စရတိ၊ ထူည့်လည်၏။
 ယေစ၊ အကြင်သူ ကိုသည်လည်း၊ ဘိလေန၊ ဘိဗုဒ္ဓံ၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 ၏၊ ပညာ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥပသမေ၊ ကိလသာတို့၏၊ ငြိမ်းခြင်း၌၊ ရတော၊ မြေ
 ထောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူကိုသည်၊ မက္ခိကာ၊ မိစ္ဆာဝိဘက်တည်းဟူသော
 ယင်တို့ကို၊ နာဗယိဘွာန၊ ပျက်ကုန်၍၊ ဥပသန္တ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောပုန်ခြင်းမှငြိမ်း ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေန္တိ၊ အိပ်နေ
 ကုန်၏။ ဣ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

သဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုကား၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာ၊ အခူရုဒ္ဓါ၊ အရှင်အခူရုဒ္ဓါသည်၊
 သေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၊ တပ်မူ၏။
 ဧကေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပ
 သင်္ကမိဘွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
 ရိုးပစ္စု၊ ရှိသိုး၍ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဒု၊ ဘိဒိ၊
 ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္ဒော၊ ခေါ၊
 ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာ၊ အခူရုဒ္ဓါ၊ အရှင်အခူရုဒ္ဓါသည်၊ တဂန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံစစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ အဝေါစ၊ ကိ၊ အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား ဣ၊ ဤထောက၌၊ အတံ
 အက္ခန္တံ၊ သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ အထိက္ကန္တမာနု
 သကေန၊ လူကို၏မျက်စိ အမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊ စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ယေတုပေျန၊ များသောအားဖြင့်၊ ကာယသမာ၊ ခန္ဓာကိုယ်
 ၏၊ ဘဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊
 ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂဟိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏လားရာဖြစ်
 သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်
 သော၊ မာတုဂါဝံ၊ မာတုဂါမကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ကတိဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ကယသမာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊ ၅၃၅

ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ထားရာဖြစ်
 သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ခုခေါ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။
 ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊
 ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ထားရာဖြစ်
 သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော။
 ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မာတုဂါ၊ မာ၊ မာတု
 ဂါမသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်း
 မှုကိုပြုသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာ ဖြစ်သော။
 နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အနုရုဒ္ဓ၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ ဣ၊ ဤသောက၌။
 မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဧစ္ဆေ၊ မေပရိ
 ယုဗ္ဗိတန၊ ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေးသည် နှိပ်စက်အပ်သော
 စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ပိုးအုတ်၍နေ၏။ မဇ္ဈန္ဒိ
 ကသမယံ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌။ ဣဿ၊ ငရိယုဗ္ဗိတေန၊ သူငယ်ပါးစည်းစင်
 ကိုပြု၍ခြင်းတည်းဟူသောဣဿသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတသ၊ စိတ်
 ဖြင့်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ပိုးအုတ်၍နေ၏။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်း
 အခါ၌၊ ကာမရာဂပရိယုဗ္ဗိတေန၊ ကာမရာဂသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ စေတ
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ပိုးအုတ်၍နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီး
 ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်း
 သော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
 ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုရုဒ္ဓ၊ အနုရုဒ္ဓါ၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့၌၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊
 နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့

၏သားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပစ္ဆတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရှင်၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီ။ အာယသ္မတာသာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္ပောဒနိသံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြ ကံအောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဘေဝစံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ ဆုံ၏။ ဂီ၊ အဝေါစ၊ အဘယ် သို့ဆို သနည်း။ အာပသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အဘိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သဟသံ၊ တထောင်သော၊ လောကံ၊ လောကကို။ ဩ၊ လောကေမိ၊ ကြည့်၏၊ မေ၊ ငါသည်။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ။ အသလ္လိနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိ၊ မေ၊ ငါ၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥဗ္ဗိတာ၊ အာရုံဆို့ကပ်၍တည်၏။ အသံရဋ္ဌာ၊ မမေ့မလျော့။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယသည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ပုလန်ခြင်းရှုငြိမ်း၏။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပုလန်ခြင်းမရှိ၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်၏။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိ၏။ အထစပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနုပခြာယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကိုမစွဲလမ်းမှု၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ နဝိရုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆုံ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော။ အဘိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သဟသံ၊ တထောင်သော၊ လောကံ၊ လောကကို။ ဝေါလောကေမိ၊ ကြည့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊ ၅၃၇

သည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ယိဒ်ဟာတိ၊ အကြင်ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
သည်၊ တေ၊ သင်အား၊ မာနတ္ထိ၊ မာနသိက္ခာ၊ ကိုသိက္ခာ၊ သောမာနသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အာဝဇ္ဇာ၊ အာဝဇ္ဇာ၊ ဝါဂ္ဂင်၊ ဝါဂ္ဂင်၊ အာဝဇ္ဇာ၊ ဝါဂ္ဂင်၊ ဝါဂ္ဂင်၊ ဝါဂ္ဂင်၊ ဝါဂ္ဂင်၊ ဝါဂ္ဂင်၊ ဝါဂ္ဂင်၊
ကို၊ အာရုံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ အာဝဇ္ဇာ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိ၊ မေ၊ ဝါ၊ သတိ၊
သတိသည်၊ ဥပဗ္ဗိကာ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်၏၊ အသံ၊ ဝေ၊ မေ၊ ဝေ၊ မေ၊
ဝါ၊ ကာဟော၊ နာမကာယသည်၊ ပဿန္တေ၊ ပုန်ခြင်းမပြင်း၏၊ အသာ
ရန္တေ၊ ပုန်ခြင်းမရှိ၊ မေ၊ ဝါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဗိတံ၊ တည်ကြည်၏၊
ကောဂ္ဂံ၊ တရားသာအာရုံရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ တေ၊ သင်
အား၊ ယိဒ်ဟာတိ၊ အကြင်သို့မူထည်းဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ခြင်း
သည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥဒ္ဓန္တတ္ထိ၊ စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အာဝဇ္ဇာ၊ အာဝဇ္ဇာ၊ ဝါဂ္ဂင်၊ အာဝဇ္ဇာ၊ အထစပန၊ ဘုံသို့ဖြစ်လျက်လည်း၊ မေ၊
ဝါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ၊ နိဗ္ဗိအားဖြင့်တရားရသောအရုံ
ကိုမယူချီ၊ အာသဝေတိ၊ အာသဝေတိ၊ အာသဝေတိ၊ အာသဝေတိ၊ အာသဝေတိ၊ အာသဝေတိ၊
ဒေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ယဒ္ဓိဟောတိ၊ အကြင်သို့မူ
ထည်းဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ခြင်းသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကုတ္တု၊ ဣတ္ထိ၊
အလိုလိုဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သာဓုအာယာစာမိ၊
ထောင်ပန်ပါ၏၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုန္တေ၊ အရှင်အနုရုန္တေ၊ တယော၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အမနသိကရိတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမှု၍၊
အမတယ၊ သေခြင်းကင်းရာဖြစ်သော၊ ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်၌၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ဥပသံဟရတု၊ ကောင် စွာဆောင်ပါလော့၊ ဣတံ၊ ဤသို့အဝေါစ၊
ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုန္တေ၊ အရှင်အနုရုန္တေ
သည်၊ အပရန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဣမေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အမနသိကရိတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမှု၍၊ အမတယ၊
သေခြင်းကင်းရာဖြစ်သော၊ ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပသံ
ဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုန္တေ၊ အရှင်
အနုရုန္တေ၊ ကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဝပကဋ္ဌော၊ ဆတ်ပြင်
ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမက္ခော၊ မဝေမလော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာ
ပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပုန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတံ၊ တက္ကော၊
နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ နိရိယောဝ၊
မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး

ဌာ၊ ကုဗဂတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
 လျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ့အဘောင်မှ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏
 ဘောဇ္ဇိ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဗြဟ္မစရိယ ပရိယောသာနံ၊ အရ
 ဟတ္ထဗိုလ်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျင့်၏အဆုံးဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ၊
 လွန်မြတ်သော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္ထဗိုလ်ကို၊ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူး
 သောဉာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြည့်စုံစ
 ၍၊ ဝိဘာသိ၊ နေ၏၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မင်္ဂလာည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝပိတံ၊ သုံးအင်ပြီ၊ ကရုဏီယံ၊
 ကဆွဲခြော စိပါးသောမင်္ဂလ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအင်ပြီ၊ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ထဆွဲ
 ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလ်အလို့ငှါ၊ အပရံ၊ ထပါးသော ငြိမ့်လှယ်ကိစ္စသည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ ထိ၏၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုဇ္ဈေ၊ အရှင်အနုရုဇ္ဈါ
 သည်၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာဝုပ္ပါလ်တို့တွင်၊ အညတရောစပနံ၊ ထယောက်
 အဝင်အပါသည်သာလျှင်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ မိန
 ထောင့်မူ၏ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ဤဝတ္ထုတို့သည်၊
 ပဋိစ္စန္ဒာနံ၊ ဗုံ၊ ထွင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊
 ဝိဝဇ္ဇာနံ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နောအာဝဟန္တိ၊ မရွက်ဆောင်
 ကုန်၊ ကဘမာနိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ တီဏိ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့သည်။
 ပဋိစ္စန္ဒာနံ၊ ဗုံ၊ ထွင်းအပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်
 သနည်း၊ ဝိဝဇ္ဇာနံ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နောအာဝဟန္တိ၊ မရွက်
 ဆောင်ကုန်သနည်း။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။
 ပဋိစ္စန္ဒော၊ ဗုံ၊ ထွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဝိဝဇ္ဇော၊
 ဟင်းလင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ နောအာဝဟတိ၊ မရွက်ဆောင်၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဝုဏ္ဏားတို့၏၊ မန္တော၊ ဘေဒင်တို့သည်။ ပဋိစ္စန္ဒာ၊ ဗုံ၊ ထွင်း
 အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ ဝိဝဇ္ဇာ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်
 ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ နောအာဝဟန္တိ၊ မရွက်ဆောင်ကုန်၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မိစ္ဆာဒိမ္မိ၊ မိစ္ဆာအယူသည်၊ ပဋိစ္စန္ဒာ၊ ဗုံ၊ ထွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဟတိ၊
 ရွက်ဆောင်၏၊ ဝိဝဇ္ဇာ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ နောအာဝဟတိ၊ မရွက်
 ဆောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ဤဝတ္ထုတို့သည်။

တိကနိပါတ်-ထတိယပဏ္ဍိတသက-၃-ကုသိနာရဝဂ်၊ ၅၃၉

ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊
 ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နောအာဟန္တိ၊ မရွက်ဆောင်
 ကုန်၊ ဘိက္ခုဒေ၊ ချဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊
 ဤဝတ္ထုတို့သည်၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝဟန္တိ၊
 ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်း ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နောအာဝ
 ဟန္တိ၊ မရွက်ဆောင်ကုန်၊ ဘိက္ခုဒေ၊ ချဟန်းတို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဣမာနိ၊ ဤဝတ္ထုတို့သည်၊ ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းအထင်ပေါ်လွင်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဇရာစန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နောဝိဇရာစန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ ကထမာနိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်
 သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့သည်၊ ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းအထင်ပေါ်
 လွင်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇရာစန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်သနည်း၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊
 ဖိုလ္လင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နောဝိဇရာစန္တိ၊ မတင့်တယ် ကုန်သနည်း၊
 ဘိက္ခုဒေ၊ ချဟန်းတို့၊ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ ထဝန်းသည်၊ ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းအထင်ပေါ်
 လွင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇရာစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ နောဝိဇရာစတိ၊ မတင့်တယ်၊ ဘိက္ခုဒေ၊ ချဟန်းတို့၊ သုရိယမဏ္ဍလံ၊
 နေဝန်းသည်၊ ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းအထင်ပေါ်လွင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇရာစတိ၊
 တင့်တယ်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နောဝိဇရာစတိ၊ မတင့်တယ်၊
 ဘိက္ခုဒေ၊ ချဟန်း တို့၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိဒေတာ၊ ငါဘုရားသည်ဘောကြား
 တော်မူအပ်သော၊ ဝေဇ္ဇာ၊ တရားသည်၊ ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းအထင်ပေါ်လွင်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇရာစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 နောဝိဇရာစတိ၊ မတင့်တယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့သည်၊
 ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းအထင်ပေါ်လွင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇရာစန္တိ၊ တင့်တယ်
 ကုန်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နောဝိဇရာစန္တိ၊ မတင့်
 တယ်ကုန်၊ ဘိက္ခုဒေ၊ ချဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဣမာနိ၊ ဤဝတ္ထုတို့သည်၊ ဝိဝေဒနိ၊ ဟင်းထင်းအထင်ပေါ်လွင်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဇရာစန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒာနိ၊ ဖိုလ္လင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ နောဝိဇရာစန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီ၏။

ဘိက္ခုဒေ၊ ချဟန်းတို့၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တိ၊ တယော၊ သုံးယောယံကုန်
 သော၊ ဣမသုဂ္ဂဏ၊ ဤသုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိ
 ကုန်၏၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။

ပါသာဏဇေရူပမော၊ ကျောက်၌ ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာနှင့် တူသော။
 ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်းကောင်း၊ ပထဝီဇေရူပမော၊ မြေ၌ရေးခြစ်အပ်သော
 အက္ခရာနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်းကောင်း၊ ဥဒကဇေရူပမော၊
 ရေ၌ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်းကောင်း
 ဣဘိ နုမေ၊ ဤသည်တို့သည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါသာဏဇေရူပမော၊
 ကျောက်၌ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း
 ကာဘမေ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤထောက်၌၊ ဧကေစ္စော
 အချိုးသော၊ ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ အဘိဏ္ဍိ မပြတ်၊ ကုဏ္ဍိ၊ အမျက်ထွက်
 တတ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သောစခေါ ကောစော၊ ထိုအမျက်သည်
 ထည်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ ရှစ်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုဓသတိ၊ မပယ်သော
 အားဖြင့်အဘန်တလဲလဲကိန်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ပါသာဏဇေရူပမော၊ ကျောက်၌ ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာ
 သည်၊ ဝိပ္ပံ၊ သျှင်စွာ၊ ဝါတေနဝါ၊ လေကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကေနဝါ၊
 ရေကြောင့်လည်းကောင်း၊ နုလုန္တတိ၊ မပျက်၊ ဝိမ္ဗိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာ
 တည်ခြင်းရှိ သည်၊ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝေမေဝေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဝေ၊ ဤထောက်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချိုးသော၊
 ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ အဘိဏ္ဍိ၊ မပြတ်၊ ကုဏ္ဍိ၊ အမျက်ထွက်တတ်၏၊
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သောစခေါ ကောစော၊ ထိုအမျက်သည်ထည်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ ရှစ်
 ရှစ်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုဓသတိ၊ မပယ်သော အားဖြင့်အဘန်
 တလဲလဲကိန်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါသာဏဇေရူပ
 မော၊ ကျောက်၌ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ
 ၍ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပထဝီဇေရူပမော၊ မြေ၌ရေးခြစ်
 အပ်သော အက္ခရာနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ ကာဘမေ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤထောက်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချိုးသော၊ ပုဂ္ဂသော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်း၊ အဘိဏ္ဍိ၊ မပြတ်၊ ကုဏ္ဍိ၊ အမျက်ထွက်တတ်၏၊ အဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သောစခေါ ကောစော၊ ထိုအမျက်သည်ထည်း၊ ဒိဗ္ဗေ၊ ရှစ်
 ရှစ်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုဓသတိ၊ မပယ်သော အားဖြင့်အဘန်
 တလဲလဲ
 မကိန်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပထဝီ
 ယာ၊ မြေ၌ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာသည်း၊ ဝိပ္ပံ၊ သျှင်စွာ၊ ဝါတေနဝါ
 လေကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကေနဝါ၊ ရေကြောင့်လည်းကောင်း၊ လုန္တတိ၊
 ပျက်တတ်၏၊ ဝိမ္ဗိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိသေယျ

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ကုသိနာရဂ်၊ ၅၄၁

ထာဝရိမဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိဏ္ဍံ၊
 မပြတ်၊ ကုဏ္ဍကိ၊ အမျက်ထွက်ထတ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝေဝစခေါ
 ကောဝေ၊ ထိုအမျက်သည်လည်း၊ ဒိဗမတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်
 လုံး၊ နအနုသေဘိ၊ မာယံသောအားဖြင့် အဘန်ထလဲလဲမကိန်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပထဝီဇေရူပမော၊ မြေ၌ရေးခြစ်အပ်သော
 အက္ခရာနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဥဒကဇေရူပမော၊ ရေ၌ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာနှင့်တူသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဥကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါဠေနပိ၊
 ရုန့်ရှင်းသောစကားဖြင့်လည်း၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဖရုသေနပိ
 ကြမ်းကြုတ်သော စကားဖြင့်လည်း၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊
 အမနာပေနပိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော စကားဖြင့်လည်း၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ သန္တိ ယတိမေဝ၊ စပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သံသန္တတိမေ
 ဝ၊ နှီးနှောသည်သာလျှင်တည်း၊ သမ္မောဒတိမေဝ၊ ပိတ်ဖြင့်နှီးနှောသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ယေခါ၊ ရေးခြစ်အပ်သောအက္ခရာသည်၊ ဝိပ္ပယေဝ၊ လျှင်စွာ
 သာလျှင်၊ ပဒိုပိဝတ္ထကိ၊ ကင်း၏၊ ပိရေဗ္ဗိ ဘိကာ၊ ကြားမြင်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊
 နဂောတိသေယျထာဝရိမဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝါဠေနပိ၊ ရုန့်ရှင်းသော စကားဖြင့်လည်း၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဖရုသေနပိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့်လည်း၊ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ အမနာပေနပိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသောစကားဖြင့်လည်း၊ ဝုစ္စ
 မာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သန္တိယတိမေဝ၊ စပ်သည်သာလျှင်တည်း၊
 သံသန္တတိမေဝ၊ နှီးနှောသည်သာလျှင်တည်း၊ သမ္မောဒတိမေဝ၊ ပိတ်ဖြင့်နှီး
 နှောသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥဒကဇေ
 ပရူပမော၊ ရေ၌ရေးခြစ်အပ်သောအက္ခရာနှင့်တူသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကဗျံ၊ လောက၌၊
 တဿ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တော
 သံပိန္နဲမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

တကိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ကုသိနာရ်ဝဂ္ဂေါ၊ ကုသိနာရ်ဝဂ်သည်၊
 နိဗ္ဗိဒတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တထြ၊ ထိုကုသိနာရ်ဝဂ်၌ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊
 သည်ကား၊ ကုသိနာရ၊ ကုသိနာရုံ၌ သည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍနာစေ၊
 ရဟန်းတို့၏ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း သည်းကောင်း၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမက
 မည်သောစေတီသည်၊ ကောင်း၊ ဘဒ္ဒ၊ အရှင်ကာထာမရသောသည်၊ ကောင်း၊
 ဟတ္ထကော၊ ဟတ္ထကနတ်သား သည်းကောင်း၊ ကဗျုဝိသ၊ စပတ်သည်၊
 ကောင်း၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အနုဂုဗ္ဗါ၊ အရှင်အနုဂုဗ္ဗါအား ဟောရာဖြစ်
 သောသုတ်သည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ကောင်း၊
 ဝေဒနာ၊ ရေးခြစ်အပ်သော အက္ခရာ သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊
 ထို သုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သည်၊ ။

တိ ကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍာသက(၄)သောဓမ္မဝဂ်၊

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂီတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဓာဇီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို ခြံ၍အသက်
 ပွေးသောသူရဲသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘာဂ္ဂေါ၊
 မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂီန္ဒြေ၊
 အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကတမေ
 ဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂီတိ၊
 အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဓာဇီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်း
 ကိုခြံ၍ အသက် ပွေးသောသူရဲသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊
 ရာဇဘာဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊
 မင်း၏၊ အင်္ဂီန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက် သနည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသောကဗ္ဗိ၊ ယောဓာဇီဝေါ၊
 စစ်ထိုးခြင်းကိုခြံ၍ အသက်ပွေးသောသူရဲသည်၊ ဒုရဝေ၊ သောအရပ်၌၊
 ကဏ္ဍံ မြားကို၊ ဝါဘိစ၊ ကျစေနိုင်သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အက္ခရာဝေ
 ဒိစ၊ မချွတ်မယွင်းစူးဝင်စေနိုင်သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟတော၊
 ကြီးစွာသော၊ ကာသဿ၊ ကိုယ်တို့၊ ပဒါယေတာစ၊ ပေါက်ခွဲနိုင်သည်
 သည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂီတိ၊
 အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဓာဇီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုခြံ၍
 အသက်ပွေးသောသူရဲသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇ

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ယောခါဒီဝဂ်၊ ၅၄၃

ဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂန္တဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂါတိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောခါဒီဝဂါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုဖြင့် အသက်မွေးသောသူရဲသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်။ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂန္တဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ (လ)၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတနာ၏စိုက်ပျိုးရာ ဝယ်တားမြေကောင်းသဘွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ (လ)၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတနာ၏စိုက်ပျိုးရာဝယ်တားမြေကောင်းသဘွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရေဝေသောသဘောတရား၌၊ ဥာဏကဏ္ဍံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော မြူးကို၊ ပါတီစ၊ ကျစေနိုင်သည်တည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အက္ခဏဝေဓိစ၊ မချွတ်မယွင်း ဥာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်းနိုင်သည်တည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟတော၊ မြတ်စွာသော၊ ကာယဿ၊ တရားအပေါင်းကို၊ ပဒါလေကာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ဖောက်ခွဲနိုင်သည်တည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ (လ)၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတနာ၏စိုက်ပျိုးရာဝယ်တားမြေကောင်းသဘွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊

ရဟန်းတို့၊ ကထဋ္ဌ၊ အဘယ်သို့သျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခုးရ ငေးသော
 သဘောတရား၌၊ ဥပထကဏ္ဍံ၊ ဥပထံ ဘည်းဟူသောမြူးကို၊ ပါတိဝါ၊ ကျစေ
 နိုင်သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတိထာနဂတပဂ္ဂုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာ
 ဂတ်ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 အဏ္ဏတ္တဝါ၊ အဏ္ဏတ္တသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌
 လည်းဖြစ်သော၊ ဩဠာရိကံဝါ၊ ရှုန်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ သုခမံဝါ၊
 သိပ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီ
 တံဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊
 ထိုရုပ်ကို၊ ဧတံ၊ ထိုရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဧသော၊
 ထိုရုပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ နအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဧသော၊ ထိုရုပ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏။
 နအတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အတိုင်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ အဘိတာနဂတပဂ္ဂုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာဂတ် ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်
 သော၊ ယာကာပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 အဏ္ဏတ္တဝါ၊ အဏ္ဏတ္တသန္တာန်၌ လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌
 လည်းဖြစ်သော၊ ဩဠာရိကံဝါ၊ ရှုန်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ သုခမံဝါ၊
 သိပ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီ
 တာဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယာကာပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊
 နီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ဧတံ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ မမ၊ ငါ၏။
 နသန္တကံ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ထိုဝေဒနာသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအတ္ထိ၊
 မဖြစ်၊ ဧသော၊ ထိုဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊
 ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အဘိတာနဂတပဂ္ဂုပ္ပန္နံ၊
 အဘိတ်အနာဂတ်ပဂ္ဂုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယာကာပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သညာ၊
 သညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဏ္ဏတ္တဝါ၊ အဏ္ဏတ္တသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊
 ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဩဠာရိကံဝါ၊ ရှုန်ရင်းသည်

လည်းဖြစ်သော၊ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတာဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သညာ၊ သညာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ထိုသညာကို၊ ဧဝံ၊ ထိုသညာသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ထိုသညာသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဧသော၊ ထိုသညာသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ နအတ္ထော၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ အတိ၊ ဘာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဇ္ဈတ္တော၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဩဇ္ဇာရိကာဝါ၊ ရှုရင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏီတာဝါ၊ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ထိုသင်္ခါရသဘောတရားကို၊ ဧဝံ၊ ထိုသင်္ခါရသဘောတရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ထိုသင်္ခါရသဘောတရားသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဧသော၊ ထိုသင်္ခါရသဘောတရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ နအတ္ထော၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ အတိ၊ ဘာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ လည်းဖြစ်သော၊ ဩဇ္ဇာရိကာဝါ၊ ရှုရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတာဝါ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊

ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်သည်။ အတ္ထိရှိဇ္ဇီ၊ ဇေတံ၊ ထိုဝိညာဉ်တရား သဘောကို၊ ဇေတံထိုဝိညာဉ်သည်။ မမေဝါဇ္ဇီ၊ နုသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဒေသော၊ ထိုဝိညာဉ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဒေသော၊ ထိုဝိညာဉ် သည်။ မေ၊ ငါဇ္ဇီ၊ နုအတ္တော၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ် ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ခုဒရ၊ ဝေးသောသဘောတရား၌။ ဥာဏကဏ္ဍံ၊ ဥာဏ်တည်း။ ဟူသောမြှားကို၊ ပါတိစ၊ ကျစေနိုင်သည်တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အက္ခဏဝေဓိစ၊ မချွတ်မယွင်းဥာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းနိုင်သည်တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာကြဉ်သော တေဘူမကတရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြား အားဖြင့်သိ၏၊ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သောသရဒယသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရော ဝေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ် မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ် တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဓိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် ကြောင်းဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အက္ခဏဝေဓိ၊ မချွတ်မယွင်း ဥာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မဟတော၊ မြတ်သော။ ကာယဿ၊ တရား အပေါင်းကို၊ ပဒါလေတာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ဖောက်ခွဲနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အဝိဇ္ဇာခန္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာအရကို၊ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မဟတော၊ မြတ်စွာသော။ ကာယဿ၊ တရားအပေါင်းကို၊ ပဒါလေတာ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ဖောက်ခွဲနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ

သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍လီလဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားစားပွဲအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ (လ)၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အထူး မရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးချရာ လယ်ဘားမြေကောင်းသာတွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရိယာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ ဣမာ၊ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဥက္ကာပိတဝိနိတာ၊ မမေးမူ၍ ဆုံးမအပ်သော၊ ပရိယာ၊ ပရိသတ်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပုစ္ဆာပိနိတာ၊ မေး၍ဆုံးမအပ်သော၊ ပရိယာ၊ ပရိသတ်လည်းကောင်း၊ ယာဝတဇ္ဇပိနိတာ၊ အတိုင်းအရှည်အစွမ်းဖြင့် ဆုံးမအပ်သော၊ ပရိယာ၊ ပရိသတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာ၊ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပရိယာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ ဣမာ၊ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သတော့ရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒုဒ္ဒင်္ဂံ၊ သူတပါးတို့သည် ပေးနိုင်ခဲ့သောဝတ္ထုကို၊ ဒုဒါတိ၊ ပေးနိုင်၏။ ဒုတ္တရံ၊ သူတပါးတို့သည် ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏။ ဒုက္ခဝံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့သည်ကို၊ ခမတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ သေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတောနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒါဥပ္ပါဒေ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိဝါ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတောနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊ အနုပ္ပါဒါအနုပ္ပါဒေ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိဝါ၊ ရှိသော်လည်း ကောင်း၊ သာဓာဏု၊ ထိုအနိစ္စသဘောသည်။ ဥပ္ပါဒါ၊ တည်သည်သာလျှင် တည်း။ ဓမ္မဗြဟ္မတာဝ၊ ဝိပဿနာသဘော၌ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဓမ္မနိယာမတာဝ၊ အနိစ္စသဘောအားဖြင့် မြဲသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ တံ၊ ထိုအနိစ္စသဘောကို၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုန္တုတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ထိ၏။ အဘိသမေတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုထိ၏။ အဘိ သမ္မုန္တုတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ထိ၍၊ အဘိသမိတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုထိ ၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣဘိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခဘိ၊ ကြား၏။ ဒေသေတိ၊ ဝေသာ၏။ ပညာ ပေတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိစေ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဥာဏ်၌ထား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်၏။ ဥက္ကာနိံ၊ ထင်စွာ၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ တထာဂတောနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒါဥပ္ပါဒေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိဝါ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း၊ တထာဂတောနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနုပ္ပါဒါအနုပ္ပါဒေ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိဝါ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း၊ သာဓာဏု၊ ထိုအနိစ္စသဘောသည်။ ဥပ္ပါဒါ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဓမ္မဗြဟ္မတာဝ၊ ဝိပဿနာသဘော၌ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဓမ္မနိယာမ တာဝ၊ အနိစ္စသဘောအားဖြင့်မြဲသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန် သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ တံ၊ ထိုဒုက္ခ သဘောကို၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုန္တုတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ထိ၏။ အဘိသမေတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုထိ၏။ အဘိသမ္မုန္တုတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ထိ၍၊ အဘိသမိတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုထိ၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခဘိ၊ ကြား၏။ ဒေသေတိ၊ ဝေသာ၏။ ပညာပေတိ၊ အပြား အားဖြင့်ထိစေ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဥာဏ်၌ထား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေ ဘန်၏။ ဥက္ကာနိံ၊ ထင်စွာ၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော နံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒါဥပ္ပါဒေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိဝါ၊ ရှိသော်လည်း ကောင်း၊ တထာဂတောနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အနုပ္ပါဒါအနုပ္ပါဒေ၊ မဖြစ်ခြင်း သည်။ သတိဝါ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း၊ သာဓာဏု၊ ထိုအနိစ္စသဘောသည်

ဗြိတာဝ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဓမ္မဗြိတတာဝ၊ ဝိပဿနာသဘော၌ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဓမ္မနိယာမတာဝ၊ အနတ္တသဘောအားဖြင့်ပြီး သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့ သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်။ တံ၊ ထိုကိုယ်မဟုတ်သောသဘောကိုး တထာဂတော၊ ဝါတုနားသည်။ အဘိသမ္ဗုန္နုတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိ၏။ အဘိသမေတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုသိ၏။ အဘိသမ္ဗုန္နုတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း ၍သိ၍။ အဘိသမိတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုသိ၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခ တိ၊ ကြား၏။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ပညာပေတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ၏။ ဗဒ္ဓဗေတိ၊ ဥာဏ်၌ထား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်၏။ ဥတ္တာနိံ၊ ထင်စွာ၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ယာနိကာနိမိ အမှတ်မရှိကုန်သော။ တန္တုတာနံ၊ ယက်ကန်း၌ ယက်အပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနံ၊ ပုဆိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧသံ၊ ထိုပုဆိုးတို့တွင်။ ကေသ ကမ္မဏော၊ လူ့ဆံပင်ဖြင့်ယက်သောကမ္မယာကို။ ပဒိုကိဋ္ဌော၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ် သောပုဆိုးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကေသလမ္မ ဏော၊ လူ့ဆံပင်ဖြင့် ယက်အပ်သောကမ္မယာသည်။ သီတေ၊ ချမ်းအေးသော ကာလ၌။ သီတေ၊ ချမ်းအေးသည်။ ဥဇျော၊ ပုခိုက်သောကာလ၌။ ဥဇျော၊ ပူသည်။ ဗုဗ္ဗဇ္ဈော၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိသည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်။ ဒုက္ခသမ္ဗုဿော၊ မကောင်းသော အတွေ့ရှိသည်။ ဟောတိ သေယျထာပီ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ လျှင်။ ယာနိကာနိမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏဝါဒါနံ၊ များစွာသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုများ စွာသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူတို့တွင်။ မက္ခလိဝါဒေါ၊ မက္ခလိအယူကို။ ပဒိုကိဋ္ဌော၊ အယုတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိအမည်ရှိသော။ မောစာပုရိသော၊ မင်ဖိုလ်၄အချည်းနှီးဖြစ် သောယောကျ်ားသည်။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကရိယံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိဂိယံ၊ အား ထုတ်အပ်သောဝိဂိယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇဝံ၊ ဒါ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ

သည်၊ ဝေဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိဘံ၊ လွန်လေပြီးသော၊ အခွါနံ၊ ကာလ၌၊ အရဟန္တော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ တို့မှ လွန်စွာဝေးတော် မူကုန်သော၊ ယေဝိထေသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ တေဝိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ကမ္မဝါဒါစေဝ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံရှိ၏ဟုဆိုလေ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ကိရိယဝါဒါစ၊ ကုသိုလ်ကံကိုပြုအပ်၏ဟုဆိုလေ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဝါဒါစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ အားထုတ်အပ်၏ဟုဆိုလေ့ ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မက္ခလိ၊ မက္ခလိအမည်ရှိသော၊ မေဗျဒုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသောယောကျ်ားသည်၊ တေဝိထိ၊ ထိုအဘိဘံ၌ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားတို့ကိုလည်း၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကိရိယံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိရိယံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒီဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတံဖြစ်သော၊ အခွါနံ၊ ကာလ၌၊ အရဟန္တော၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော်မူကုန်သော၊ ယေဝိထေသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်လတ္တံ့၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူကုန်သော၊ တေဝိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ကမ္မဝါဒါစေဝ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံရှိ၏ဟုဆိုလေ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ကိရိယဝါဒါစ၊ ကုသိုလ်ကံကိုပြုအပ်၏ဟုဆိုလေ့ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဝါဒါစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌အားထုတ်အပ်၏ဟု ဆိုလေ့ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်တော် မူကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မက္ခလိ၊ မက္ခလိအမည်ရှိသော၊ မေဗျဒုရိသော၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။ တေဝိ၊ ထိုအနာဂတံ၌ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားတို့ကိုလည်း၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကိရိယံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိရိယံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒီဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေရဟိယရုအခါ၌၊ အရဟိ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခါတအသင်္ခါတအားဖြင့်ပြားသော ခပ်ထိမ်းသော

တရားတို့ကိုမတော့ကံမပြန်သယံဇ္ဈာန်ပြု၍ ငြိမ်လျှော့ထိတော်မူတတ်
 သော၊ အဟိတိ၊ ငါတရားသည်လည်း။ ကမ္မဝါဒေါ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်
 ကံရှိ၏ ဟုဆိုလေ့ရှိ၏။ ကိရိယဝါဒေါ၊ ကုသိုလ်ကံကို ပြုအပ်၏ဟုဆိုလေ့
 ရှိ၏။ ဝိနိယဝါဒေါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ အားထုတ်အပ်၏ဟု ဆိုလေ့ရှိ
 ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ငါတရားတို့၊ မကွလိ၊ မကွလိအမည်ရှိသော၊ မောစာပုဂ္ဂိုလ်
 မဂ်ဗိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။ ဖံပိ၊ ငါတရားကိုလည်း။
 ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိရိယံ၊ ကုသိုလ်ကံအကု
 သိုလ်ကံကိုပြုခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိရိယံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယသည်။
 နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ငါတရားတို့
 သေယျ
 ထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ နဒိဗုခေ၊ မြစ်ဝ၌။ ဝိပွံ၊ မြို့ကိုဥဒ္ဓေယျ၊ ထောင်
 ပြားအုံ၊ ဤသို့ထောင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုမြို့သည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာ၊ ဣ
 သော၊ မရွာနံ၊ ငါးတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ အနုယ၊ ဗျာ
 ယ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းငှါ။ ဟောတံ၊ သေယျထာဝရိ၊ မြစ်ဝကဲ့သို့။ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ငါတရားတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ မကွလိ၊ မကွလိအမည်
 ရှိသော၊ မောစာပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဗိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။
 မနုဿ၊ ဝိပွံမညေ၊ လူတို့၌မြို့ကဲ့သို့၊ လောကေ၊ ထောက၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ မြစ်သည်။
 ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ သော၊ ထိုမကွလိသည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာ၊ ဣန္ဒြာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါလည်း၊ ကောင်း၊ နက္ခယ၊
 ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း၊ ကောင်း၊ ဗျာသနာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ လည်း၊ ကောင်း၊
 ဟောတံ၊ မြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ငါတရားတို့၊ သစ္စဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ ဣမာတံ၊ သော၊ ဤသုံး
 ပါးတို့တည်း။ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကဏမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။
 သန္တိ၊ သစ္စဒါ၊ သန္တိတရား၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ သိလ၊ သစ္စဒါ၊ သိလ
 ၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ပညာ၊ သစ္စဒါ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဣမာတံ၊ သော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ငါတရားတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ သစ္စဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ ဣမာတံ၊ သော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုဒ္ဓိဇံယံ၊ ပွားခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိယေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ ဘိယော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဝုဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါတရား၏ ပွားခြင်းလည်းကောင်း၊ သိက္ခဝုဒ္ဓိ၊ သိက္ခာ၏ ပွားခြင်းလည်းကောင်း၊ ပညာဝုဒ္ဓိ၊ ပညာ၏ ပွားခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိယေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝုဒ္ဓိယေသာ၊ ပွားခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိယေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးစီးကုန်သော၊ အဿခဋ္ဌ၊ ကော်စ၊ မြင်းငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဝုရိသခဋ္ဌ၊ ကော်စ၊ ယောကျ်ားငယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ သုတာထ၊ နာကြကုန်သော၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကရောထု၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဝေသာရ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေတိက္ကမံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စယောသံ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ တယော၊ သုံးစီးကုန်သော၊ အဿခဋ္ဌ၊ ကော်စ၊ မြင်းငယ်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤယောကဒ္ဓိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အဿခဋ္ဌ၊ ကော်စ၊ မြင်းငယ်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အထုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤယောကဒ္ဓိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အဿခဋ္ဌ၊ ကော်စ၊ မြင်းငယ်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ လျှင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အထုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤယောကဒ္ဓိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အဿခဋ္ဌ၊ ကော်စ၊ မြင်းငယ်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ လျှင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အထုံး

တိကုန်ပတ်-တတိယပဏ္ဍိတသမာ-၄-ယောဝါဒီဝဂ်၊ ၅၅၃

နှင့်ပြည့်စုံသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿခဋ္ဌကော၊ မြင်းငယ် ဘိုသည်။ ဣတိ ဣမေတဒယော၊ ဤသုံးစီး ဘိုတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ပုရိသဓဋ္ဌကော၊ ယောက်ျားငယ်တို့သည်။ ကတပေစ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုရိသဓဋ္ဌကော၊ ယောက်ျား ငယ်သည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ယှဉ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုရိသဓဋ္ဌကော၊ ယောက်ျားငယ်သည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ယှဉ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုရိသဓဋ္ဌကော၊ ယောက်ျားငယ်သည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ယှဉ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုရိသဓဋ္ဌကော၊ ယောက်ျားငယ်သည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ယှဉ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ် သနည်း။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာကြဉ်သော တေဘူမကတနားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ (ဝ)၊ အထံ၊ ဤအရိယမဂ်တနားသည်။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပဋိပဒေါ၊ ဒုက္ခဇချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးကဲ့သို့ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဇဝတ္ထိံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောလျှင်ခြင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဘိဓမ္မာ၊ အချင်းချင်းရာရှက်ခြင်းကင်းသောသုတ်အဘိဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယော၊ အချင်းချင်းရာရှက်ခြင်းကင်းသော ဝိနည်း၊ ဝိနုကတံ၌၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ပုဂ္ဂိုလ်မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သံဟိရေတိ၊ ပြောင်းရွှေ့၏။ နေ့စဉ်သံဇေတိ၊ မဖြေဆိုနိုင်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌ မဖြေဆိုနိုင်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏတ္ထိ၊ ဝုဏ္ဏကျေးဇူးတည်းဟူသော အဆင်းမဟုတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စိဝရစိတ္တပါတသေနာသန ဝိသာနပစ္စယ ဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုစုတတ်သော အသက်၏အရ အတားအဆောက်အဦဖြစ်သောဆေးတို့ကို၊ ယာတိ၊ ရဟသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတို့ကို မရခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ နအာရောဟပရိတာဟတ္ထိ၊ အရပ်အလုံးမဟုတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုရိသခဠကော်၊ ယောကျ်ားငယ်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နောစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အထွတ်သို့လျှင် ပုရိသခဠကော်၊ ယောကျ်ားငယ်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤထုဏ္ဏ၊ ဩဠသော၊ ထတုမကတရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ အဟံ၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒါမိနိပဗ္ဗိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဇဝတ္ထိ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောလျှင်ခြင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဘိဓမ္မေ၊ အချင်းချင်းရောရှက် ခြင်းကင်းသော သုတ်အဘိဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယေ၊ အချင်းချင်းရောရှက်ခြင်း ကင်းသောဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်၌၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုဂ္ဂိုလ်မေးအပ်သည်ရှိသော် ဝိသာဇေတိ၊ မဖြေဆိုနိုင်၏။ နောသံဟိရေတိ၊ မပြောင်းရွှေ့၊ ဣဒံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ၌ မဖြေဆိုနိုင်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏတ္ထိ၊ ဝုဏ္ဏကျေးဇူးတည်းဟူသော အဆင်းဟူ၍၊

တိကနိပါတ်-တက်ယပဏ္ဍာသက-၄-ယောသဇီဝဝဂ်၊ ၅၅၅

အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဿနပစ္စယတေသန္ဓေပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်း
 ကျောင်းသုနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော အသက်၏အရံအတား
 အဆောက်အဦးဖြစ်သောဆေးတို့ကို၊ ယာဘိ၊ ရသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဣဒံ၊ ဤသစ္စာထေးပါးတရားကိုမရခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နအာရော
 ဟပရိသာ၊ ဘထို့၊ အရပ်အလုံးမဟုတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုရိသဓဇ္ဈင်္ဂေ၊
 ယောကျ်ားလတ်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အာရောဟ ပရိသာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
 နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဇဝ
 သမ္ပန္နောစ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝဏ္ဏ
 သမ္ပန္နောစအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အာရောဟ
 ပရိသာဟသမ္ပန္နောစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်းဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ
 ဤတဏှ၊ ကြဉ်သော ထေတူမကတရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏။ (ဇ)။ အဟံ၊ ဤအရိယမဂ်တရားသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ
 ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ချုပ်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသစ္စာထေးပါးကိုသိခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
 ၏။ ဇဝထို့၊ ဥာဏ် ဘည်းဟူသော လျှင်ခြင်းဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အချင်းချင်းရောရှက်ခြင်းကင်းသောသုတ်အဘိ
 ဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယေ၊ အချင်းချင်းရောရှက်ခြင်းကင်းသောဝိနည်းဝိဇ္ဇကတံ၌
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေဆို၏။
 နောသံဟံရေတိ၊ မပြောင်းရွှေ့၊ ဣဒံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌ ဖြေဆိုနိုင်
 သည်ကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏထို့၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအ
 ဆင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဿနပစ္စယတေသန္ဓေပရိက္ခာရာနံ၊
 သင်္ကန်းဆွမ်း ကျောင်းသုနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
 အသက်၏ အရံအတား အဆောက်အဦးဖြစ်သောဆေးတို့ကို၊ ယာဘိ၊

ရသည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးကိုရခြင်းကို။ အဿ၊ ထို
 ရဟန်း၏အာရောဟပရိတာဟတ္ထိ၊ အရပ်အလုံးဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်
 ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၍၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂိုသ
 ခဠကော်၊ ယောကျ်ားငယ်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နံ၊ စ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နံ၊ စ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နံ၊ စ၊ အရပ်အလုံးနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပုဂိုသ
 ခဠကော်၊ ယောကျ်ားငယ်တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့
 တည်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးစီးကုန်သော၊ အဿပရသော၊ မြင်း
 တို့တွင်တပါးသောမြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးရေခံကုန်သော
 ပုဂိုသပရသော၊ ယောကျ်ားတို့တွင်တပါးသောယောကျ်ားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုတရား
 တော်ကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ သာရကံ၊
 ကောင်းစွာ၊ မနုထိကဓောထ၊ နှလုံးသွင်းကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 တာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံသာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စယော
 သံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧထံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်း။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးစီးကုန်သော၊ အဿပရသော၊ မြင်းတို့
 တွင်တပါးသောမြင်းတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသောကဗ္ဗိ၊ ဧကေစ္စော၊ အချိုသော၊ အဿပရသော၊
 မြင်းတို့တွင် တပါးသော မြင်းသည်၊ ဇဝသမ္ပန္နံ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ အာရောဟပရိတာဟ သမ္ပန္နံ၊ အရပ်အလုံးနှင့် ပြည့်စုံသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပန၊ ဤသောကဗ္ဗိ၊ ဧကေစ္စော၊
 အချိုသော၊ အဿပရသော၊ မြင်းတို့တွင် တပါးသောမြင်းသည်၊ ဇဝ
 သမ္ပန္နံ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နံ

စ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟ သမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့ ဣပေန၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ အသပရသော၊ မြင်းတို့ တွင်တပါးသောမြင်းသည်လည်း။ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ ယျင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နောစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အသပ ရသော၊ မြင်းတို့တွင်တပါးသောမြင်းတို့သည်။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးစီးတို့ ထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ပုရိသပ ရသော၊ ယောကျ်ားတို့တွင်တပါးသော ယောကျ်ားတို့သည်။ ကထမေစ၊ အဘယ်ဘုံနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့ သော။ ပုရိသပရသော၊ ယောကျ်ားတို့တွင်တပါးသောယောကျ်ားသည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ယျင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း၊ ဣပေန၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုရိသပရသော၊ ယောကျ်ားတို့ တွင်တပါးသောယောကျ်ားသည်။ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ ယျင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟ သမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုရိသပရသော၊ ယောကျ်ားတို့တွင် တပါးသော ယောကျ်ားသည်။ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ ယျင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟပရိတာဟ သမ္ပန္နောစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပုရိသပ ရသော၊ ယောကျ်ားတို့တွင်တပါးသောယောကျ်ားသည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ယျင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩဒုမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမတုံ ဟုဆိုအပ်သော အတို့၏

အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယော၊
ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပါတိကော၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဖြစ်ရာဖြစ်သောဗြဟ္မာတံ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ရှိခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာယောကာ၊ ထိုဖြစ်ရာဖြစ်သော
ဗြဟ္မာတံမှ၊ အနာဝဏ္ဏိခမ္မော၊ မပြန်လည်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဩရုက္ခာဂိယသံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကို၊ အဿ၊
ထိုရဟန်း၏၊ ဇေဝတ္ထိ၊ ဥာဏ်ဘည်းဟူသောထွင်ခြင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဘိဓမ္မေ၊ အချင်း
ချင်းရောရှက်ခြင်းကင်းသောသုတ်အဘိဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယေ၊ အချင်းချင်း
ရောရှက်ခြင်းကင်းသော ဝိနည်းဝိနည်းကတ်၌၊ ဗဠံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊
မေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဘိရေတိ၊ ပြောင်းရွှေ့၏၊ နောဝိဿဇ္ဇေတိ၊ မဖြေ
ဆိုနိုင်၊ ဣဒံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း၌မဖြေဆိုနိုင် ခြင်းကို၊ အဿ၊
ထိုရဟန်း၏၊ နဝဏ္ဏတ္ထိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဘည်းဟူ အဆင်းမဟုတ်ဟူ၍၊
အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
ဝိရုဇ်ဏ္ဍပါတ သေနာသန ဝိသာန ပစ္စယဘောသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း
တွင်းကျင်းသုန်တိုက်အား နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေဘတ်သော အသက်
၏အခံအတား အသောက်အဥိ ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို၊ လာဘိ၊ မသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံ၊ ဤဩရုက္ခာဂိယ သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကို
မရခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နအာရောဟပရိတာဟတ္ထိ၊ အရပ်အလုံး
မဟုတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝေါ၊ ဤသို့ထွင်၊ ပုရိသပရသေသာယောကျားတို့တွင်ပေး
သောယောကျားသည်၊ ဇေဝတ္ထိ၊ ဝတ္ထုသမ္ပန္နာ၊ ထွင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထု သမ္ပန္နာ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာရော
ဟပရိတာဟသမ္ပန္နာ၊ အရပ်အလုံးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဇ္ဇအဘယ်သို့ထွင်၊ ပုရိသပရသေသာယောကျား
တို့တွင်ပေးသောယောကျားသည်၊ ဇေဝတ္ထိ၊ ဝတ္ထုသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝတ္ထုသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နာ၊ အရပ်အလုံး
နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊
ဤ သာသနာစေတီ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဋိန္ဒြေ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုက္ခာ
ဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောကာမတုံဟုဆိုအပ်သောအင်္ဂုတ္တိုရ်အစီးအပွားဖြစ်

တိကနပါတ်- တတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ယောဝါဒီဝဂ်၊ ၅၅၉

ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ဝရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 သြာပါတိကော၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဖြစ်ရာ ဖြစ်သောဗြဟ္မာတို့၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းရှိသည်၊
 ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာယောကော၊ ထိုဗြဟ္မာတို့မှ၊ အနာဝတ္ထဝေဇ္ဇာ၊ မပြန်
 လည်ခြင်း သဘောရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ သြာန္တာဂိယသံ
 ယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဇေတု၊ ဥပဏ်တည်း
 ဟုသောလျှင်ခြင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဘိဓမ္မေ၊ အချင်းချင်းရေ ၅၀၀ ခြင်းကင်းသော
 သုတ် အဘိဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယေ၊ အချင်းချင်း ရေ ၅၀၀ ခြင်း ကင်းသော
 ဝိနည်းဝိနည်းကတ်၌၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဿ၊ ဇေ
 တိ၊ ဖြေဆို၏၊ နောသံတိရေတိ၊ မပြေ ငင်းရွှေ၊ ဣဒံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မေဝိနည်း
 ၌ဖြေဆိုနိုင်သည်ကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ကျေးဇူးထူးသည်ဟု
 သောအဆင်းဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခေါပန၊
 စင်စစ်၊ စိဝရ၊ ဝိဏ္ဏပါတ သေနာသနဂိယာန ပစ္စယဘော၊ ဇေ ပရိဘူတာရန်၊
 သင်္ကန်း၊ ဆွမ်းကျောင်း၊ သူနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်၊ စတတံ၊ သော
 အသက်၏ အရံအထား အသောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို၊ လတေ၊
 ရသည်၊ နဟောတံ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ သြာန္တာဂိယသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်
 ခြင်းကိုမရခြင်းကို၊ နအာရောဟပရိတာဟတ္ထိ၊ အရပ်အလုံးမဟုတ်ဟူ၍၊
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုရိသပရသော၊ ယောကျားတို့တွင်တပါးသောယောကျား
 သည်၊ ဇေသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝဏ္ဏံ၊ သမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ အာရော
 ဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတံ၊ မဖြစ်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုရိသ၊ ပရသော၊
 ယောကျားတို့တွင် တပါးသောယောကျား သည်လည်း၊ ဇေသမ္ပန္နောစ၊
 လျှင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ သမ္ပန္နောစ၊
 အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အာရောဟပရိတာ
 ဟသမ္ပန္နောစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုရိသ
 ပရသော၊ ယောကျားတို့တွင်တပါးသောယောကျားသည်၊ ဇေန္တံ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ သြာန္တာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သော ကာမတို့ဟုဆိုအပ်သော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အဘိက္ခို၏ အစီးအပွား ဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊
 ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဖြစ်ရာ ဖြစ်သောထံ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 ပရိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထသ္မာလောကော၊ ထံပြုဟူသော
 အနာဝဏ္ဏိခန္ဓာ၊ မပြန်ထည်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊
 ဤသို့ဩရန္တာဂိယ သံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
 ဇေဝဗ္ဗိ၊ ယျှင်ခြင်းဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ခေါပန၊ စင်စစ်။ အတိဝေဗ္ဗေအချင်းချင်းရောရှက်ခြင်းကင်းသောသုတ်အဘိ
 ဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယေ၊ အချင်းချင်းရောရှက်ခြင်းကင်းသော ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်
 ၌၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို ပုဒ္ဓါ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေဆိုနိုင်၏။
 နောသံတိခေတိ၊ မပြောင်းရွှေ့။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဩရန္တာဂိယ သံယောဇဉ်တို့၏
 ကုန်ခြင်းကို၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝဏ္ဏဗ္ဗိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဟုဆိုအပ်သော
 အဆင်းဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။
 စိာရဝိဏ္ဏပါတသေနဒုသနဂိယာနပစ္စယဘေသန္ဓပရိက္ခာနာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်း
 ကျောင်း သူနာဘူအား နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အသက်၏အရံ
 အဘားအဆောက်အဦ ဖြစ်သောဆေးတို့ကို၊ ဣတိ၊ ခုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဩရန္တာဂိယသံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကိုခြင်းကို၊
 အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာရောဟပရိတာဟဗ္ဗိ၊ အရပ်အလုံးဟူ၍။ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ပုရိသပရသော၊ ယောကျ်ားတို့တွင် တပါးသော ယောကျ်ား
 သည်၊ ဇေဝဗ္ဗန္ဓာစ၊ ယျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏ
 သမ္ပန္နာစ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟ
 ပရိတာဟသမ္ပန္နာစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပုရိသပရသော၊ ယောကျ်ားတို့တွင်
 တပါးသောယောကျ်ားတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့သည်။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးစီးကုန်သော၊ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းကုန်
 သော၊ အသာဇာနိယေစ၊ မြင်းအာဇာနည် တို့ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ ဒေထိဿာမိ၊ ဟောအံ၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဘဒ္ဒေ၊

တိကနပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသင်္ဂ-၄-ယောဂဇိဝဝဂ်၊ ၅၆၀

ကောင်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သာဓာနိယော၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်တို့ကိုလည်း
အဘိ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေဝိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊
တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မန
သိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့၊ အတံ၊ ငါတုရားသည်၊ တာသိဿာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဝေသာဓကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေသိက္ခ၊ ထုံရဟန်းတို့သည်
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စသေသာသံ၊ ရိုသေ
စွာနုကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အတယ်သို့ မိန့်တော် မူသနည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးစီးကုန်သော၊ ဘဒ္ဒါ၊ ကောင်းကုန်သော၊
အဿာဇာနိယာ၊ မြင်းအာဇာနည် တို့သည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်
တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ကေစ္စော၊ အချိုသော၊
ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ (ဇ)
ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဏ္ဏ
သမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရောဟ
ပရိကာဟသမ္ပန္နောစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဒ္ဒါ၊ ကောင်းကုန်သော၊ အဿာဇာနိ
ယာ၊ မြင်းအာဇာနည်တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးစီးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ
ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက် ကုန်သော၊ ဘဒ္ဒါ၊ ကောင်းကုန်သော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သာဓာနိယာ၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်တို့သည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်
တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ကေစ္စော၊ အချိုသော၊
ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သာဓာနိယော၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်သည်။ (ဇ)
ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဏ္ဏ
သမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရောဟ
ပရိကာဟသမ္ပန္နောစ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတံစ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သာဓာနိယော၊ ယောကျ်ား အာဇာနည်သည်၊ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ လျှင်ခြင်း
နှင့်ပြည့်စုံ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့်
ပြည့်စုံ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အာရောဟပရိကာဟသမ္ပန္နော
စ၊ အရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံ သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ
 တရားမရှိသော၊ စေတောံဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်ရာ ဖြစ်သော
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်
 ပညာကို၊ ဒိဗ္ဗဝဇ္ဇော၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်နဲ့သာလျှင်။ သယံ၊
 ကိုယ်တိုင်း အဘိညာအဘိညာယာ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့အာ
 သဝေါတရားတို့၏ ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ကို၊ အဿ၊
 ထိုကုန်၏၊ ဇဝတ္ထိံ၊ ဥာဏ်ထည်းဟူသောလျှင်ခြင်းဟူ၍။ အယံ၊ ငါတုရား
 သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဘိဓမ္မော၊ အချင်းချင်း
 ရောရှက်ခြင်းကင်းသော သုတ်အဘိဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယော၊ အချင်းချင်း
 ရောရှက်ခြင်း ကင်းသော ဝိနည်းပိဋကတ်၌၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဇ္ဇော၊
 မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေဆိုနိုင်၏။ နောသဟိရေတံ၊ မပြောင်း
 ရှေ့၊ ဣဒံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌ ဖြေဆိုနိုင်သည်ကို၊ ဝဏ္ဏတ္ထိံ၊ ဂုဏ်
 ကျေ ဇူးအည်းဟူသော အဆင်းဟူ၍၊ အယံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စိပရဝိဏ္ဏဝါတသေနာသနဂိတာန
 ပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း သူနာတို့အားနှစ်သက်
 ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အသက်၏ အရံအထားအဆောက်အ ဦဖြစ်သော
 ဆေးတို့ကို၊ ထာဘိ၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့အာသဝေါတရား
 တို့၏ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ကိုခြင်းကို၊ အာရောဟပရိတာ
 ဟတ္ထိံ၊ အရပ်အလုံးဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ တဒဒ္ဓါ၊ ကောင်းသော၊ ဝုရိသာဇာနိယော၊ ယောကျ်ား
 အာဇာနည်သည်။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အာရောဟပရိတာဟ သမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့် ပြည့်စုံသည်ထည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တယော၊ သုံးယောက်
 ကုန်သော၊ တဒ္ဓါ၊ ကောင်းကုန်သော၊ ဝုရိသာဇာနိယော၊ ယောကျ်ား အာဇာ
 နည်တို့သည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣ
 ဝဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မောရနိဝါပေ၊ ဥဒေါင်းတို့အား အစာပေးရာဖြစ်

တိကနဝါတ်-တတိယပဏ္ဍိတ သက-၄-ယောသဇီဝဝဂ်၊ ၅၆၃

သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောရာမေ၊ ပရိဗိုဇိတ္တိန္ဒါအရိန္ဒါ၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တဏှိ
 ခေါ၊ ထို သို့ နေတော်မူသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းဘိုးဘိုကို၊ ဘိက္ခဝါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမဇေယျိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဘဒန္တကိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းဘိုးသည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စယေသေသံ၊ ရိုသေစွာနာကုန်၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားဘိုးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အစ္စန္ဒန္တိဋ္ဌေ၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော အဆုံးကို လွန်သော ထောကုတ္တရာတရားဟု ဆိုအပ်သော မြင်အပ်သော
 တရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေး
 မရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာရိ၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ရှိ
 သည်။ အစ္စန္ဒပရိယောသာနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်း ဟူသော မြတ်သော
 အကျင့် အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌေ၊ မြတ်
 သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားဘိုးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အစ္စန္ဒန္တိဋ္ဌေ၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 အဆုံးကို လွန်သော ထောကုတ္တရာတရားဟု ဆိုအပ်သော မြင်အပ်သော
 တရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိ
 သည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာရိ၊ စင်စစ်မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ရှိ
 သည်။ အစ္စန္ဒပရိယောသာနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်
 အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌေ၊ မြတ်သည်။
 ဘောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အသေက္ခေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သိသက္ခေန္ဒေန၊ သိသက္ခေဇူးနှင့် ထည်းကောင်း၊ အသေက္ခေန၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာဓိက္ခေန္ဒေန၊ သမာဓိ ကျေးဇူးနှင့် ထည်း
 ကောင်း၊ အသေက္ခေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာက္ခေန္ဒေန၊
 ပညာကျေးဇူးနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟိ၊ တရားဘိုးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 အစ္စန္ဒန္တိဋ္ဌေ၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အဆုံးကို လွန်သော
 ထောကုတ္တရာတရားဟု ဆိုအပ်သော မြင်အပ်သော တရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒ
 ယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မ

စာရီ၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ရှိသည်။ အစ္စန္ဒပရိယော
 သာနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဧဝ
 မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ခုဟန်းတို့ခေါ်စင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဝေဠုတိ၊ ဤတရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်။ အစ္စန္ဒနိဋ္ဌော၊
 စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအဆုံးကိုလွန်သောလောကုတ္တရာ
 တရားဟုဆိုအပ်သော မြင်အပ်သောတရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊
 စင်စစ်ယောဂထေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်
 မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ အစ္စန္ဒပရိယောသာနော၊
 စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဧဝမနုဿာနံ၊
 နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကောဒသမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်။ အစ္စန္ဒနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်
 ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအဆုံးကိုလွန်သောလောကုတ္တရာတရား
 ဟုဆိုအပ်သော မြင်အပ်သောတရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်
 ယောဂထေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူ
 သောမြတ်သောအကျင့်ရှိသည်။ အစ္စန္ဒပရိယောသာနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်း
 ဟူသောမြတ်သောအကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဧဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊
 သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ
 ကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်။ အစ္စန္ဒနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သော အဆုံးကိုလွန်သော လောကုတ္တရာတရားဟုဆိုအပ်သော
 မြင်အပ်သောတရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂထေးပါးတို့
 ဖြင့်ဘေးမရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော
 အကျင့်ရှိသည်။ အစ္စန္ဒပရိယောသာနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသောမြတ်
 သောအကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဧဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒိဟာဂိယေန၊ အထူးထူးဘန်ဆင်းခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သော တန်ခိုးပြာဒိဟာနှင့်လည်းကောင်း၊ အာဒေသနာပါဒိဟာဂိ
 ယေန၊ သူတပါးတို့၏စိတ်ကိုညွှန်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော တန်ခိုးပြာဒိဟာနှင့်

လည်းကောင်း၊ အနုသာဒိပါဒိဟာရိယေန၊ သူတပါးကိုအားတရားဒေသနာ ဖြင့်ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော ထန်ခိုးပြာဒိဟာနှင့် လည်းကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အစ္စန္ဒနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဆုံးကိုလွန်သော လောကုတ္တရာတရားဟုဆိုအပ်သော မြင်အပ်သော တရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂထေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာဒိ၊ စင်စစ်မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ အစ္စန္ဒပရိယောဿာနော၊ စင်စစ်မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့် အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အစ္စန္ဒနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဆုံးကိုလွန်သော လောကုတ္တရာ တရားဟုဆိုအပ်သော မြင်အပ်သော တရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂ ထေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာဒိ၊ စင်စစ်မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ အစ္စန္ဒပရိယောဿာနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့် အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝိနိတေဘိမုဏိ။ ။

စွါဒသမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အစ္စန္ဒနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဆုံးကိုလွန်သော လောကုတ္တရာ တရားဟုဆိုအပ်သော မြင်အပ်သော တရားရှိသည်။ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂထေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိသည်။ အစ္စန္ဒဗြဟ္မစာဒိ၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ အစ္စန္ဒပရိယောဿာနော၊ စင်စစ်မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အစ္စန္ဒနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဆုံးကိုလွန်သော လောကုတ္တရာ တရား

ဟုဆိုအပ်သော မြင်အပ်သောတရားရှိသည်။ အစွန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်
 ယောဂလေးဖြင့်ဘေးမရှိသည်။ အစွန္ဒဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသော
 မြက်သောအကျင့်ရှိသည်။ အစွန္ဒပရိယောဿနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူ
 သောမြက်သော အကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။
 သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ သမ္ဗောဒိဋ္ဌိသော၊ ကောင်းသော
 ဥပဇာတ် အမြင်နှင့် ထည်းကောင်း။ သမ္ဗောဥပဇာတေန၊ ကောင်းသောအရဟတ္တ
 မဂ်ဥပဇာတ်နှင့် ဘွဲ့ကောင်း။ သမ္ဗောဒိဇုတ္တိသော၊ ကောင်းသောအရဟတ္တ ဖိုလ်
 နှင့် ဘွဲ့ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရား
 တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အစွန္ဒနိဋ္ဌော၊
 စင်စစ်ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဆုံးကိုလွန်သောထောကုတ္တရာ
 တရားဟုဆိုအပ်သော မြင်အပ်သောတရားရှိသည်။ အစွန္ဒယောဂက္ခေမိ၊
 စင်စစ် ယောဂလေးပါးဖြင့် ဘေးမရှိသည်။ အစွန္ဒဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မဂ်
 တည်းဟူသောမြက်သောအကျင့်ရှိသည်။ အစွန္ဒပရိယောဿနော၊ စင်စစ်
 မဂ်တည်းဟူသောမြက်သောအကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူ
 တို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်။
 စင်စစ်။ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အစွန္ဒနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်ဖြစ်ခြင်း
 ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အဆုံးကိုလွန်သော ထောကုတ္တရာတရားဟုဆို
 အပ်သောမြင်အပ်သောတရားရှိသည်။ အစွန္ဒယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယော
 ဂလေးပါးဖြင့်ဘေးမရှိသည်။ အစွန္ဒဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မဂ်တည်းဟူသော
 မြက်သော အကျင့်ရှိသည်။ အစွန္ဒပရိယောဿနော၊ စင်စစ်မဂ်တည်း
 ဟူသောမြက်သောအကျင့်အဆုံးရှိသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။
 သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

တေရသမသုတ်ပြီ ၏။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ယောဓာဇီဝဝဂ္ဂေါ၊ ယောဓာဇီဝဝဂ်
 သည်။ နိဋ္ဌိကော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ချောက်ပြီ။ တာတြ၊ ထိုယောဓာဇီဝဝဂ်၌၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ ပညတ်ကား။ ယောဓာ၊ သူရဲကောင်းထည်းကောင်း၊ ပရိသာ၊
 ပရိ သတ်သုံးပါးထည်းကောင်း၊ မိတ္တဉ္စ၊ အဆွေခင်ပွန်းထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါ
 ဒေါ၊ မြတ်စွာ ဆုရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ကေသကမ္မဿ၊ လူဆံ
 ပင်ဖြင့်ယက်သောကမ္မဿထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရား၏ပြည့်စုံခြင်း

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍိတသက-၄-ယောဓာဇီဝဂ်၊ ၅၆၇

လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဤပွားခြင်းလည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အာယာ၊ မြင်းတို့သည်းကောင်း၊ မောရနိဝါဒိနာ၊ ဥဒေါင်းတို့ကိုအစားပေးရာ၊ ဖြစ်သောပရိဗုဒ္ဓိတို့၏အရံ၌ဟောအပ်သောသုတ်နှင့်၊ သမာ၊ တက္က၊ တယော သုံးပါးသောသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

တိကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍိတသက(၅)ဗာလဝဂ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေပေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ဂွေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေပေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ဂွေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်။ အကုသယေန၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အကုသယေန၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေပေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ဂွေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ဝေပေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ဂွေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေပေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ဂွေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေပေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော

သူကို အာဘတ်၊ ဂြေ့ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ ကုသယေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ ကုသယေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ ကုသယေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတ်၊ ဂြေ့ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတ်၊ ဂြေ့ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ခါးစောင်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတ်၊ ဂြေ့ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတ်၊ ဂြေ့ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း။ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် ထည်းကောင်း။ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတ်၊ ဂြေ့ရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊

ဣမေဟိ ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊
 အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊
 ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
 နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်
 ၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်
 သနည်း၊ အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့်လည်းကောင်း၊
 အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့် လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထား
 အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊
 သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ ခေါ၊ စင်စစ်
 တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထား
 အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊
 သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ဝဟာနံ၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ (ထ)၊ ဝိသမေန၊ မည်
 ညွှတ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသမေန၊ မည်
 ညွှတ်သော၊ ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသမေန၊ မည်ညွှတ်သော
 မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊
 ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ကော၊ ချထား

အင်္ဂုတ္တိုက်ပါဠိတော်၊ ဝိဟိတသုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 ဝေဗ္ဗတိ၊ ဤတရားနှင့် (၀) ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနောမိမိဇီ၊ ကမ္မေန၊ အကု
 သိုလ်ကံသည်၊ နိရုဇယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချာထားအင်္ဂုတ္တိုက်၊ ဝိဟိတသုံး
 တို့၊ ဝိဟိတသုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗတိ၊ တရားတို့နှင့် (၀)၊ သမေန၊ ညီညွတ်
 သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ သမေန၊ ညီညွတ်သော၊
 ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ သမေန၊ ညီညွတ်သော၊ မနောကမ္မေန၊
 မနောကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ (၀)။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်ထည်းကောင်း၊
 အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ အသုစိနာ
 မစင်ကြယ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်ထည်းကောင်း (၀)၊ သုစိနာ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ သုစိနာ၊ စင်
 ကြယ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ သုစိနာ၊ စင်ကြယ်သော၊
 မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟိတသုံးပါးကုန်
 သော၊ ဝေဗ္ဗတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချာထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊
 အတ္တနောမိမိဇီ၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေနတံ ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
 ချာထားအင်္ဂုတ္တိုက်၊ ဝိဟိတသုံးတို့၊ ဝေံ၊ စင်စစ်၊ ဝိဟိတ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိ ဝေဗ္ဗတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘ
 တံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချာထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊
 အတ္တနောမိမိဇီ၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေနတံ ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
 ချာထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဝိဟိတသုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာဏေ၊ မိက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော
 အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်သည်၊ တေံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူး
 ဖြူးသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟာတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီး
 သောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ သာ
 ဝဇ္ဇောဝ၊ အပြစ်ရှိသည်ထည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။

သာဒ္ဓါဝဇ္ဇာစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း၊
 အာပုဉ္ဇံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့
 သဘာဝိ ကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခေမ္မတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော၊
 အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူ ယုတ်မာသည်၊ ခတံ၊ ဂုဏ်၊ ကျေးဇူးကို
 တု၊ ဖြိုးသာအားဖြင့် တု၊ ဖြိုးအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်သနည်း၊ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာဒ္ဓါဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း၊ အပုဉ္ဇံ၊ မကောင်းမှုကို၊
 ပသဝတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကာယ
 ကမ္မန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊
 ဝစီ ကမ္မန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အကုသလေန၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊
 မနောကမ္မန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ခေမ္မတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ မိုက်
 သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူ ယုတ်
 မာသည်၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တု၊ ဖြိုးသာအားဖြင့် တု၊ ဖြိုးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်
 ဖြစ်၍ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ သာဝဇ္ဇောစ၊
 အပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာဒ္ဓါဝဇ္ဇော
 စ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း၊ အပုဉ္ဇံ၊
 မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ငှက်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ် တိတိ
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမတိ၊ ခေမ္မတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊
 သူတော်မဟုတ်သူ ယုတ်မာသည်၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တု၊ ဖြိုးသာအား
 ဖြင့် တု၊ ဖြိုးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်
 ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏
 သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
 သာဒ္ဓါဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိုစ၊ များစွာလည်း၊
 အာပုဉ္ဇံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ငှက်တို့၊ တိတိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ခေမ္မတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗဟို

တော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယက္ကော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသောအားဖြင့် မတူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် မဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ အနုဝဇ္ဇောစ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဝုဠံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပဿတိ၊ ပွားစေ၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယက္ကော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသောအားဖြင့် မတူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် မဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဝုဠံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပဿတိ၊ ပွားစေသနည်း။ ကုသထေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ ကုသထေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ ကုသထေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယက္ကော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသောအားဖြင့် မတူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် မဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဝုဠံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပဿတိ၊ ပွားစေ၏။ (၀၀) ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ဝစိကမ္မေန၊ ဝစိကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့် ထည်းကောင်း။ (၀၀)။ အနုဝဇ္ဇေန၊

အပြစ်မရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇေန၊
အပြစ်မရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိ
သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ (၀၀)။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဝိသမေန၊ မညီညွတ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊
ဝိသမေန၊ မညီညွတ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသမေန၊
မညီညွတ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ (၀၀)။ သမေန၊
ညီညွတ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သမေန၊
ညီညွတ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သမေန၊ ညီညွတ်
သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ (၀၀)။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

အသုပ္ပါ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်း
ကောင်း၊ အသုပ္ပါ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊
အသုပ္ပါ၊ မစင်ကြယ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ (၀၀)
သုပ္ပါ၊ စင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊
သုပ္ပါ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သုပ္ပါ၊
စင်ကြယ်သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယက္ခော၊ လိပ်မာသော၊ သဗ္ဗုရိသော၊ သူတော်
ကောင်းသည်၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြှိုသောအားဖြင့်မတူ မြှိုအပ်
သည့်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်မပျက်ဆီး
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိ၊ ဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ အနု
ဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
အနုဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟို၊ များစွာ
လည်း၊ ဝုဉ္စံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပဿတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ငှားနားတို့ခေါ်
စင်စစ်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဧမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္တာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယက္ခော၊ လိပ်မာသော၊
သဗ္ဗုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြှိုသော
အားဖြင့် မတူးမြှိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီး

သောအားဖြင့် မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ ဝိပိင်္ဂုယံကို၊ ပရိဟ
ရဘိ၊ ရှုက်သောင်၏။ အနဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝိညှနံ၊ ပညာရှိဘို့သည်။ အနန္တာစ၊ မကွဲရဲအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဗဟံ၊ ဗျားစွာလည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝန္ဓနာ၊ ရှိခိုးခြင်း ဘို့သည်။ ဣမာ ဘိဿေ၊ ဤသုံးပါး
တို့ကည်း၊ တိဿော၊ သုံးပါးဘို့သည်။ ကတမော၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
ကာယေ၊ နတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် ၎င်းကောင်း၊
မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိဿေ၊ ဤသုံးပါးဘို့တည်း။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါစစစ်၊ ဝန္ဓနာ၊ ရှိခိုးခြင်းတို့သည်။ ဣမာတိဿေ၊
ဤသုံးပါးဘို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တမ
ယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်
ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနသာ
စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
သောပုဗ္ဗန္တော၊ ထိုနံနက်အခါသည်။ ဧတသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။
သုပုဗ္ဗန္တော၊ ကောင်းသော နံနက်အခါမည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ
သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ မဇ္ဈန္တိကသမယံ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊
နှုတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိ
တံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောမဇ္ဈန္တိ
ကော၊ ကောင်းသော မွန်းတည့်အခါမည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တာ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ကာယေန၊
ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊
သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစ
ရိတ်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောသာယန္တော၊ ထိုည

ချမ်းအခါသည်။ တေသံ သတ္တန်၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ သုသာယာနှော့ကောင်း
 သောညချမ်းအခါမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယထိံ
 ဒိဝသေ၊ အကြင်နေ့၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သုစရိတဓမ္မာ၊ သုစရိတ်
 တရား ဘို့သည်၊ ပုရိဘာ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံဒိဝသံ
 ထိုနေ့ သည်၊ သုနက္ခက္ခဋ္ဌ၊ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်းမည်၏။
 သုမင်္ဂလဋ္ဌ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာနှင့်ယှဉ်သည်လည်းမည်၏။ သုပ္ပတာ၊ သု
 ကောင်းစွမ်းရင်းသည်လည်းမည်၏။ သုဟုဗ္ဗိတဋ္ဌ၊ ကောင်းစွမ်းရင်းရာ
 ထသည်လည်းမည်၏။ သုဒေသာစ၊ ကောင်းသောစကလည်းမည်၏။ သုရ
 ဟုက္ခာစ၊ ကောင်းသော ရဟုက္ခလည်းမည်၏။ ယထိံ ဒိဝသေ၊ အကြင်
 နေ့၌၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သုစရိတာနိ၊ သုစရိတ်တို့ကို၊ ပုရိတာနိ၊ ဖြည့်
 အပ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သော အကုန်ကုန်
 လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဘုံ၌၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ သုယံ ဋ္ဌံ၊ ကောင်း
 စွမ်းပူဇော်အပ်သည်မည်၏။ ယထိံ ဒိဝသေ၊ အကြင်နေ့၌၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ သုစရိတာနိ၊ သုစရိတ်တို့ကို၊ ပုရိတာနိ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်၏။ ယထိံ ဒိဝ
 သေ၊ ထိုနေ့၌ တေဒံ၊ ထိုသူသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကံထိဖြင့်
 ပြုအပ်သောကံသည်၊ ပဒက္ခိတံ၊ ပွားစီးစေတတ်သော ကာယကံမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစာကမ္မံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ပဒက္ခိတံ၊ ပွား
 စီးစေတတ်သော စိတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောကမ္မံ၊ စိတ်ဖြင့်
 ပြုအပ်သော အမှုသည်၊ ပဒက္ခိတံ၊ ပွားစီးစေတတ်သော မနောကံမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒက္ခိတံ၊ ပွားစီးစေတတ်သော ကာယကံ စိတ်မနေ့ကော်တို့ကို၊
 ကတွာနု၊ ပြုကုန်၍၊ ပဒက္ခိတေ၊ ပွားစီးစေတတ်ကုန်သော အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့
 ကို၊ လာန္တိ၊ ရကုန်၏။ အတ္ထထဒ္ဓါ၊ မအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 သူဘို့သည်။ သဗ္ဗေတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဥာတိတံ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊
 သားကတက္ခ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သုဝိတာ၊ ချမ်း
 သာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရုဠာ၊ စည်ပင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရောဂါ၊ အနာမရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိဘာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးချးမြောက်သော၊ ဗာလဝဂ္ဂေါ၊ ဗာလဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီ ခြင်းသို့ချောက်ပြီ။ ။ တတိယော၊ သုံးချး မြောက်သော၊ ပဏ္ဍာသကော၊
 ပဏ္ဍာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက် ပြီ။ ။ ဝေတြ၊ ဝေဗာလဝဂ်နိ၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိသည်ကား။ အကုသလဉ္စ၊ သုံးပါးသော အကုသိုလ်ကံလည်း
 ကောင်း။ သာဝဇ္ဇဉ္စ၊ သာဝဇ္ဇဖြစ်သောကံ လည်းကောင်း။ အသုစိနာ၊ မစင်
 ကြဟ်သောကံသုံးပါးနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝိသမဉ္စ၊ မညီညွတ်သောကံသုံးပါး
 လည်းကောင်း၊ စေတုရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခဏာ၊ မိမိကံလ်ကိုတူးဖြို ခြင်း
 တို့လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဒန္နန၊ နံနက်အခါ၌ပြုအပ်သောသုစရိုက်ကိုဟောရာ
 ဖြစ်သောသုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝဇ္ဇနာစ၊ သုံးပါးသော ရှိခိုးခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ ထေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒံသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

တိကနိပါတ်တတိယပဏ္ဍာသက(၆)အစေတကဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံး
 ပါးတို့တည်း။ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။
 အာဂါဠာ၊ သောဘဏိအစွမ်းဖြင့်ယူသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း။
 နိဗ္ဗာမာ၊ မိမိကံလ်ကို ပူထောင်စေ ဟတ်တော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဇေတိမာ၊ အလယ်၌ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမာဘိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဂါဠာ၊ သောဘ
 ဏိအစွမ်းဖြင့်ယူသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အရှိုသောသူသည်၊
 ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဝံ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဝေဝံ၊ ဤသို့အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပါဝေဗုတံ၊ ခံစား
 အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
 ဤအကျင့်ကို၊ အာဂါဠာ၊ သောဘဏိ အစွမ်းဖြင့်ယူသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာမာ၊ မိမိကံပူထောင်
 စေဘတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကာမာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣခ၊ ဤသာသနာထော၌၊ ဧကေစ္စော၊ အရှိုသော၊ အစေတကော၊
 အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းသည်၊ မုတ္တစာရော၊ သူတပါးတို့နှင့် မတူ

ကျင်ကြီးကျင်ပေ ဝှန့်ခြင်းစသည်တို့၌ လွတ်လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထာပလေခနော၊ ထမင်းစားပြီးသော်လျှင် ဖြင့် ထက်ကို
 လျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ ဘဒန္တိကော၊ အရှင် ကောင်းငယ်
 ထွဋ်ဟုဆိုသည်ရှိသော်၊ နုတေ၊ မလ္လာ၊ တိဋ္ဌဘဒန္တိကော၊ အရှင်ကောင်း
 ရပ်ထွဋ်ဟုဆိုသည် ရှိသော်၊ နုတိဋ္ဌတိ၊ မရပ်။ အထိ ဟတံ၊ ရှေးရှုဆောင်
 အပ်သောထမင်းကို၊ နုသာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ ဥဗ္ဗိဿကထံ၊ ရည်ညွှန်း၍
 ပြုအပ်သော ထမင်းကို၊ နုသာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ နိမန္တနံ၊ ပင့်တိတ်၍
 ဣအပ်သောထမင်းကို၊ နုသာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ သော၊ ထိုအစေတက
 သည်၊ ကုန္တိမုခါ၊ အိုးဝှာ၊ ဥဗ္ဗရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊
 ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ကဋ္ဌာပိရခါ၊ ထမင်းအိုးဘောင်းဝှာ၊
 ဥဗ္ဗရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာ
 တိ၊ မခံ၊ လေကမန္တရံ၊ တံခါးခုံခြားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိယုမာနံ၊
 ပေးအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊ တံတံ
 ခြားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊
 နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ဓုသမန္တရံ၊ ကျည်ပွေ့ခြားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဒိယုမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ တုပ္ပမာနာနံ၊
 စားဆဲဖြစ်ကုန်သော ခွံနံ၊ နှစ်ယေ ဟံသော သူတို့တွင်၊ ဧကေဝိဋ္ဌိံ၊ တယောကံ
 သော သူ သည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧေန္တေ၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊
 ဂန္တိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမသည်၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊
 ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ပါယမာနာယ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမ
 သည်၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊
 ဝုရိသန္တရဂတာယ၊ ယောဂျားသွားလာသော မိန်းမသည်၊ ဒိယုမာနံ၊
 ပေးအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ သံကိတ္တိသု၊ ကြွေး
 ကြော်၍ ပြုအပ်သော ဆွမ်းတို့၌၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ယတ္ထ
 အကြင်အရပ်၌၊ သာ၊ ခွေးသည်၊ ဥပဋိတော၊ ကပ်၍ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကဿ၊ ထိုခွေးအား၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ အာဟတံ၊
 ဆောင်အပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အ
 ရပ်၌၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်၊ သဏ္ဍာ သဏ္ဍာ စာရိနိ၊ အရ အရသွားကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊ အာဟတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊
 ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ မန္တိ၊ ငါးကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ဝံသံ၊
 အမဲကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ သုရံ၊ ငှက်ကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ မေရယံ၊ အရက်

ကို၊ နပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ထုသောဒကံ၊ အလုံ၊ ခုံသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်
 စီစဉ်အပ်သောလောက သောဝိရကဆေးကို၊ နပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ သော၊
 ထိုအစေ့ကသည်၊ ကောဂါရိကောဝါ၊ ဝေဒိဏ်တည်းသာ ခံခြင်းရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောထောဝိကော၊ တလုပ်တည်းသာ စားခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဂါရိကော၊ နှစ်အိမ်တည်းသာခံခြင်းရှိသည်လည်း
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣထောဝိကော၊ နှစ်လုပ်တည်းသာစားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ သတ္တဂါရိကောဝါ၊ ခုနစ်အိမ်သာခံခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သတ္တထောဝိကော၊ ခုနစ်လုပ်သာစားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧကိဿာ၊ တခုသာ၊ ဒတ္တိယာပ၊ ခွက်ငယ်ဖြင့်လည်း၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊
 ဣတိ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဒတ္တိယိပိ၊ ခွက်ငယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊
 သတ္တယိ၊ ခုနစ်ခုကုန်သော၊ ဒတ္တိယိပိ၊ ခွက်ငယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယာပေတိ၊
 မျှ၏၊ ဧကဟိကံ၊ ထရက်ခြားသော၊ အာဟာရံပိ၊ အာဟာရကိုလည်း၊
 အာဟာရေတိ၊ မျှ၏၊ ဣတိကံ၊ နှစ်ရက်ခြားသော၊ အာဟာရံပိ၊ အာဟာရကို
 ထည်း၊ အာဟာရေတိ၊ မျှ၏၊ သတ္တဟိကံ၊ ခုနစ်ရက်ခြားသော၊ အာဟာရံပိ၊
 အာဟာရကိုလည်း၊ အာဟာရေတိ၊ မျှ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဧဝေပံ
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဒ္ဓမာထိကံ၊ ငွေခြားသော၊ ပရိယာယတတ္ထတောဇ
 နာနုဗယာဂံ၊ အစုည့်အားဖြင့်ထမင်းစားခြင်းကို အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနု
 ယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရကံ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုအဝတ်မဝတ်
 သောဘက္ကဘွန်းသည်၊ သာကဘက္ခေဝိ၊ ဟင်းရွက်စိမ်းလျှင်အစာရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာမာကဘက္ခေဝိ၊ ထမင်းဆန်ဖြင့်ချက်အပ်သော
 ထမင်းလျှင်အစာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဝါရဘက္ခေဝိ၊ ကျိုင်ဆန်
 ဖြင့်ချက်အပ်သောထမင်းလျှင်အစာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဗ္ဗုလ
 ဘက္ခေဝိ၊ သားရေကိုခွါချစ်၍စွန့်ပစ်အပ်သော သားဖေတ်လျှင် အစာရှိ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟဒူဘက္ခေဝိ၊ အစေးလျှင် အစာရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဏဘက္ခေဝိ၊ ဆန်ကွဲလျှင်အစာရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာစာမဘက္ခေဝိ၊ ထမင်းမျိုးလျှင်အစာရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညာကဘက္ခေဝိ၊ မှုံညက်လျှင်အစာရှိသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တိဏဘက္ခေဝိ၊ မြက်လျှင်အစာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဂေါမယဘက္ခေဝိ၊ နွားချေးလျှင်အစာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝနမူ
 ထပသာဟာရေ၊ ထောသစ်မြစ်ထောသစ်ထိ လျှင်အာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍
 ထည်း၊ ယာပေတိ၊ မျှတ၏၊ ပဝတ္ထပထဘောဇီ၊ အလိုလိုဖြော့ကျသောသစ်ထီး

တိကနဝါတ-တတိယပဏ္ဍိတသက-၆-အစေတကဝဂ်၊ ၅၇၆

သျှင်အစာရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ဟာပေတိ၊ ဓမ္မတဏှိ၊ သော၊ ယိ အဝတ်မဝတ်သော
 တတ္ထကွန်း၊ သညံ၊ သာဏာနိဝိ၊ ပိုက်ဆံသျှင်ဖြင့်ယက်အပ်သောအဝတ်တို့
 ကိုသည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ မသာဏာနိဝိ၊ ရောနှောသောသျှင်တို့ဖြင့်
 ယက်အပ်သောအဝတ်တို့ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဆဝဇုသာနိဝိ၊
 သူ့သေကိုယ်မှစွန့်အပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊
 ပံသုကူသာနိ၊ ပံသုကူအဝတ်တို့ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ တိရိထကော
 နိဝိ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြီးသောအဝတ်တို့ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ အဇိနာနိ
 ဝိ၊ သစ်နက်ရေကိုကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ အဇိနာနိဝိ၊ အထယ်ခွံ
 ခွံ အပ်သော သစ်နက်ရေကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ကုသ ဝိရံပိ၊ သမန်း
 မြက်သက်န်းကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဝါက ဝိရံပိ၊ ထောင်တေသ က်န်း
 ကိုသည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဗသက ဝိရံပိ၊ ဗျဉ်ချပ်သက်န် က်လည်း၊
 ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ကေသကမ္မလံပိ၊ ထုဆံပင်ဖြင့်ယက်အပ်သောကမ္မလံ
 ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဝါလကမ္မလံပိ၊ သားမြီးဖြင့်ယက်အပ်သော
 ကမ္မလံကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဥလူကပက္ခိ၊ ခင်ပုပ်ထောင်တို့ကို
 စပ်၍ အပ်သောအဝတ်ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ကေသမထျှ၊ ထာ
 စနာပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ဖြတ်ခြင်း ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကေသမထျှ၊ ထာစနာနုယ၊ ဝံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ဖြတ် ခြင်း၌ အားထုတ်
 ခြင်းကို၊ အနုယုက္ကာ၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥက္ကဋ္ဌကောပိ၊
 အထက်၌ချပ်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘာနု၊ နိက္ခိက္ကော၊ နေရာ
 ကိုယ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥက္ကဋ္ဌိကောပိ၊ ဆောင်ကြောင့် ထိုင်ခြင်းရှိ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥက္ကဋ္ဌိကပဓာနံ၊ ဆောင်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း၌
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုက္ကာ၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဏ္ဍ
 ကာပဿယိကော၊ ဆူးပြောင့်ထွင်မှီရရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဏ္ဍက
 ပဿယေ၊ ဆူးပြောင့် ကမ်းဟူသော မှီရရရှိသောယျ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေထိ၊
 ပြု၏၊ သာယံတတိယကံပိ တညသျှင်သုံးကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ဥဒကောရော
 ဟနာနုယောဂံ၊ ရေသို့ သက်ခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုက္ကာ၊ အား
 ထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဠုပံ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြောရှိသော၊ ကာယသော၊
 ကိုယ် ကို၊ အဘာပနပရိဘာပနာနုယောဂံ လှည့်စွ ပူနံခြင်းအစွန့်ထုလဲလဲ
 ပူနံစေခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုက္ကာ၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသို့နေခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာမာ၊ မိမိကိုယ်

ကိုပူဇော်လေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဇ္ဈိမာ၊ အထယ်ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့ထရှိသည် ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ထိတတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယောကေ၊ ရူပက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သောကန္ဓ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသကို၊ ဝိနေယျပယ်ပျောက်၍၊ ကာယေ၊ ရူပက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သောကိုယ်၌၊ ကာယာနူပယီ၊ ရူပကာယကိုအာနံတလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသုဝေဒနတို့၌၊ (ဇ)၊ ဝိက္ခေ၊ ဝိတ်၌၊ (ဇ)၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်ထိတတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယောကေ၊ သညာက္ခန္ဓာသင်္ခါရက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သောထောကန္ဓ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဓမ္မေသု၊ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော တရားတို့၌၊ ဓမ္မေနူပယီ၊ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော တရားတို့ကို အတန်ထလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသို့နေခြင်းကို၊ မဇ္ဈိမာ၊ အထယ်ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဗဒ္ဒမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်။ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိသော၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အာဂါဠာ၊ ယောဘဏိ အစွမ်းဖြင့်ပြင်းစွာယူသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကောင်း၊ နိဇ္ဈာမာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူဇော်လေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကောင်း၊ မဇ္ဈိမာ၊ အထယ်ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်။ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဂါဠာ၊ ယောဘဏိအစွမ်းဖြင့် ပြင်းစွာယူသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း (ဇ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသို့နေခြင်းကို။ အာဂါဠာ၊ ယောဘဏိအစွမ်းဖြင့်ပြင်းစွာယူသော။

ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာမာ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုပူဇော်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်
 နည်း၊ (၁၀)။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသံ၊ ဤသို့နေခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာမာ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုပူဇော်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ မဏ္ဍိမာ၊ အထွတ်ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသို့သော၊ ဘေတဝိဒ္ဓိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
 အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒါယ၊
 မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လ
 ပြု၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊
 ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာနံ၊
 ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
 တို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်
 ကုန်သေးသော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယ
 မတိ၊ လုံ့လပြု၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊
 ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဝိတိယံ၊ တည်ခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်မပျက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဘိယျာဘာပါယ၊ လွန်စွာပွားများစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပေပုဏ္ဏာယ၊
 ပြန့်ပြောခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒံ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒကို၊ ဇနေ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြံမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ အနုသမာဓိ
 စောနသင်္ခါ၊ ရသတ္တံ၊ ဆန္ဒကို၊ အကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သောသမာဓိအားထုတ်
 ခြင်း၊ ဝိရိယဟုဆိုအပ်သောသင်္ခါ၊ ရှေ့ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို၊ ဘာ
 ဝေတံ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာဓိစောနသင်္ခါ၊ ရသတ္တံ၊ စော၊ စိရိယကံ၊ အကြီး
 အမှူးပြု၍ဖြစ်သောသမာဓိအားထုတ်ခြင်း၊ ဝိရိယဟုဆိုအပ်သောသင်္ခါ၊ ရှေ့
 ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို၊ ဘာပေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိတ္တံသမာဓိ

ပဝေနသင်္ခါရသမ္ဘာဂတံ၊ စိတ်ကိုအကြိ အမှုပြု၍ ဖြစ်သောသမာဓိအား ထုတ်ခြင်းစီရိ သဟုဆို အပ်သော သင်္ခါရနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ စိမံ သာသမာဓိပဝေနသင်္ခါရသမ္ဘာဂတံ၊ စိမံသကိုအကြီးအမှုပြု၍ဖြစ်သော သမာဓိအားထုတ်ခြင်းစီရိ သကိုဆိုအပ်သော သင်္ခါရနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝီရိယိန္ဒြိယကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သင်္ခါရိန္ဒြိယံ၊ သင်္ခါရိန္ဒြိယကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝီရိယဗလံ၊ ဝီရိယဗလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သတိဗလံ၊ သတိဗလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိညာဗလံ၊ ဝိညာဗလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သတိသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ သတိသမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဓမ္မဒိဝယသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ ဓမ္မဒိဝယ သမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝီရိသသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ ဝီရိသသမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝီရိသသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ ဝီရိသသမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပဿဒ္ဓိသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမာဓိသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ သမာဓိသမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဥပေက္ခာသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ ဥပေက္ခာသမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာဒိဗ္ဗိသမ္မေဇ္ဇာဏံ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိသမ္မေဇ္ဇာဏ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပံ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာပါဝံ၊ သမ္မာပါဝမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာအာဇီဝံ၊ သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာဝါယာဝံ၊ သမ္မာဝါယာမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာသတိံ၊ သမ္မာသတိမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမ္မာသမာဓိံ၊ သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ ခုဟန်းတို့၊ အသံ၊ ဤ သို့ပွားစေခြင်းကို၊ မဇ္ဈိမာ၊ အထယ်၊ ဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌေ။ ခြောက်ခု၊ မြောက်သော၊ အစေသကဝဂ္ဂေါ၊ အစေသကဝဂ် သည် နိဗ္ဗိတတံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၁၀။ တြာ၊ ထိုအစေသကဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနံထည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်

တိကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဍာသက-၆-အဝေထကဝဂ်၊ ၅၀၃

လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယနုစ၊ ဣန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဗလေနစံ၊ ဗိုလ်လည်း
ကောင်း၊ ဗောဏ္ဏဂါဝေဝ၊ ဗေဏ္ဏလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါစ၊ မဂ္ဂင်လည်း
ကောင်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပဒါစ၊ အကုဋ်တို့ကိုလည်း၊ ယောဇယေ၊ ယှဉ်ရာ
၏၊ ဣဘိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

တိကနိပါတ်ကမ္မပထပေယျာဓေ။

ဘိက္ခဝေ၊ ခဟနးတို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကု
သိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
အပ်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊
ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ
ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ပါဏာ
တိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧရစ၊
သူတပါးကိုလည်း။ ပါဏာတံပါတေ၊ သူ၏ အသက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်း၌၊
သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်
စွာချခြင်း၌၊ သမန္နုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
သူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊
ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ငှေး
ရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟနးတို့။
ခေါ၊ စင်စစ်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကု
သိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထား
အပ်၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ထိက္ခဝေ၊ ခဟနိးတို့။ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကဗ္ဗေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကဗ္ဗေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စဇ္ဈေ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကဗ္ဗေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနုတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ (ဝ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အနိန္ဒာဒါယိ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဇ္ဈေ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ အနိန္ဒာဒါနော၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၍၊ အနိန္ဒာဒါနော၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း၌လည်း၊ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဇ္ဈေ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။

သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 လည်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရီ၊ တောက်ပြန်၍ ကျင့်ထွေ
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
 တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရေ၊ တောက်ပြန်၍ ကျင့်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
 တည်စေ၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရေ၊ တောက်ပြန်၍
 ကျင့်ခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)၊
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရ၊
 တောက်ပြန်၍ ကျင့်ခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရ၊
 တောက်ပြန်၍ ကျင့်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊
 ဆောက်တည်စေ၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရ၊ တောက်ပြန်၍
 ကျင့်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်
 သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ခုသာ
 ဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုထွေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ခုသာဝါဒေ၊ မဟုတ်မမှန်ချွတ်ယွင်းသောစကား
 ကိုဆိုခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ခုသာဝါဒေ၊ မဟုတ်
 မမှန်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ခုသာဝါဒါ၊ ချွတ်
 ယွင်းတောက်ပြန် မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိရိရတော၊
 ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ခုသာဝါဒါ၊
 ချွတ်ယွင်းတောက်ပြန် မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ
 ယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ခုသာဝါဒါ၊
 ချွတ်ယွင်းတောက်ပြန် မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ
 ယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ (၀)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝိသုဏာဝါစော၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်
 သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း
 ဝိသုဏာယ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါစာယ၊ စကား၌၊
 သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဝိသုဏာယ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော။ ဝါစာယ၊ စကား၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝိသုဏာယ၊ ချောပစ်ရုံး
 တိုက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဋိရိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗသုတပါးကိုလည်း။ ဝိသုကာယ၊ ချောပစ်ရုံး
 တို့ ကံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်
 ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဝိသုကာယ၊ ချောပစ်ရုံးတို့ကို
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း
 နှစ်သည်။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)။ အတ္တနာစ၊
 မိမိသည်လည်း။ ဖရု၊ ဝါစာ၊ ကြမ်းကြုတ်သောကောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗသုတပါးကိုလည်း။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊
 စကား၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊
 ဝါစာယ၊ စကား၌၊ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)။
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကား
 မှ၊ ပဗ္ဗိရိ၊ ကော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗသုတပါးကိုလည်း။
 ဖရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်
 ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာ
 ယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သဗ္ဗပ္ပဏာပေ၊
 အကျိုးမရှိ ပြန်ပျင်းသောစကားကို ပြောဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပရဗ္ဗသုတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗပ္ပဏာပေ၊ အကျိုးမရှိ ပြန်ပျင်းသောစကားကို
 ပြောဆိုခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ သဗ္ဗပ္ပဏာပေ၊ အကျိုး
 မရှိပြန်ပျင်းသောစကားကိုပြောဆိုခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သဗ္ဗပ္ပဏာပေ၊
 အကျိုးမရှိ ပြန်ပျင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိရိ၊ ကော၊ ကြဉ်
 ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗသုတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗပ္ပဏာပေ၊ အကျိုး
 မရှိပြန်ပျင်းသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း
 ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ သဗ္ဗပ္ပဏာပေ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်း
 သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။
 သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၀)။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 လည်း။ အဘိဇ္ဈာယ၊ သူတပါးဥစ္စာစည်းစိမ်ကိုတပ်မက်မောသောအားဖြင့်
 ရှေးရှုကြံခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗသုတပါးကိုလည်း။ အဘိဇ္ဈာယ
 သူတပါး၏ ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို တပ်မက်မောသောအားဖြင့် ရှေးရှုကြံခြင်း၌၊
 သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို
 တပ်မက်မောသောအားဖြင့် ရှေးရှုကြံခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်

အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၇)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အနတ္တိန္ဒြာယ၊
 သူကပါး၏ ဥဂ္ဂာစည်းစိမ်ကို ကပ်မက်မောသောအားဖြင့်ရှေးရှုကြံခြင်းမရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း၊ အနတ္တိန္ဒြာယ၊ သူကပါး၏
 ဥဂ္ဂာစည်းစိမ်ကို ကပ်မက်မောသောအားဖြင့်ရှေးရှုကြံခြင်းနှင့်၊ သမာဒပေ
 တိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အနတ္တိန္ဒြာယစ၊ သူကပါးဥဂ္ဂာစည်းစိမ်ကို ကပ်
 မက်မောသော အားဖြင့်ရှေးရှု မကြံခြင်း၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၈)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဗျာပန္နုစိတ္တော၊
 စီးပွား ချမ်းသာကို ပျက်ဆီး ကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း၊ ဗျာပါဒေ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်ဆီး
 ကြောင်းဖြစ်သောဒေါသ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဗျာပါဒေစ၊
 စီးပွားချမ်းသာကိုပျက်ဆီးကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသ၌လည်း။ သမနုညော၊
 နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (၉)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊
 အဗျာပန္နုစိတ္တော၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်ဆီးကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်
 မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း။ အဗျာပါဒေစိ ပွားချမ်း
 သာကိုပျက်ဆီးကြောင်း မဟုတ်သောဒေါသ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
 တည်စေ၏။ အဗျာပါဒေစ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်ဆီးကြောင်းမဟုတ်
 သောဒေါသ၌လည်း။ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 (၁၀)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်
 မြင်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊
 ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်မြင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာစ၊ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်မြင်ခြင်း၌လည်း။ သမနုညော၊
 နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သမာဒိဋ္ဌိ
 ကော၊ ကောင်းသောအမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း
 သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ကောင်းသောမြင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။
 သမ္မာဒိဋ္ဌိယာစ၊ ကောင်းသောမြင်ခြင်း၌လည်း။ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မတိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို။ အဘာတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍။ နိက္ခိန္ဒြာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ အဘာတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်
 ပြည်၌၊ နိက္ခိန္ဒြာယ၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ကမ္မပထပေယျာလံ၊ ကမ္မပထပေယျာလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရော်ပြီ။ ။

တကြ၊ ထိုကမ္မပထပေယျာသန္တိ၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ပါတဉ္စ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အဒိန္နဉ္စ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာစ၊ ကာမဂုဏ် နှိနှိုင်းပေးသော အကျင့်လည်းကောင်း၊ မုသာဝါဒီစ၊ ချွတ်ဖွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိသုတာစ၊ ချောမတ်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဖရုသာစ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကား လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓပ္ပထာပါစ၊ အကျိုးမရှိပြန်ပျင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာစည်းစိမ်ကိုတပ်မက်မောသော အားဖြင့်ရှေးရှုကြံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်ဆီးကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မှားသောအားဖြင့် မြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မပထာသု၊ ကမ္မပထတို့၌၊ ပေယျာသံ၊ ချွဲခြင်းငှါဆိုက်သောတရားကို၊ တိကကေန၊ တိကကိုပိုင်းခြားတတ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ နိယောဇယေ၊ ဟွဉ်ရာ၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။

တိကနိပါတ်ရာဂပေယျာသံ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သနည်း၊ သုညတော၊ သုညတမည်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတရား လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တော၊ အနိမိတ္တမည်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတရား လည်းကောင်း၊ အပ္ပဏိဟိကော၊ အပ္ပဏိဟိတမည်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သနည်း၊ သပိတဏ္ဍ

ကိကနိပါတ်-ရာဂပေယျာထံ၊

သဝါစာရောပိဘက်နှင့်လည်းကော၊ ဝိဘက္ခိယော၊ သမာဓိ
သမာဓိတရားလည်းကောင်း၊ အဝိက္ခာပိစာရမက္ခော၊ ပိတက်ကားမရှိပိစာရ
မျှသာဖြစ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတရားလည်းကောင်း၊ အဝိက္ခာအပိစာ
ရောပိတက်လည်းမရှိပိစာရလည်းမရှိသော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတရားလည်း
ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဤသို့တသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေ
တဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပရိညာယ
ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်ခြင်းငှါ၊ ပဟာနာ
ယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ဝယာယ၊ ပျက်ခြင်းငှါ၊ ပိရာဂါယ၊
ကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ စာဂါယ၊ စွန့်ခြင်းငှါ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊
တဘန် စွန့်ခြင်းငှါ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရား
တို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဒေါသဿ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၊ မော
ဟဿ၊ တွေဝေခြင်းကို၊ ကောဓဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ဥပနာဟဿ၊
ရန်ငြိုး ဖွဲ့ခြင်းကို၊ မက္ခဿ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်းကို၊ ပယာသဿ၊
အပျင်းမူခြင်းကို၊ ဣဿာစ၊ ငြိရူခြင်းကို၊ မစ္ဆရိယဿ၊ ဝန်တိုခြင်းကို၊
မာယာယ၊ ထုည့်ပတ်ဖြားထားခြင်းကို၊ သာဓဇ္ဇယာယ၊ စဉ်းလဲခြင်းကို၊
ထန္တဿ၊ ခိုင်မာခြင်းကို၊ သာရန္တဿ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကို၊ မာနဿ၊ မာန်မူ
ခြင်းကို၊ အတိမာနဿ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကို၊ မဒဿ၊ ယစ်ခြင်းကို၊ ပမာ
ဒဿ၊ ဓမ္မေျော့ခြင်းကို၊ အတိညာယ၊ ထူးသောညာထံဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိ
ညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ခြင်းငှါ၊
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ဝယာယ၊ ပျက်ခြင်းငှါ၊
ပိရာဂါယ၊ ကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ စာဂါယ၊ စွန့်ခြင်းငှါ၊
ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ တဘန်စွန့်ခြင်းငှါ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊
ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်ထော်မူ၏။ ရာဂပေယျာထံ၊ ရာဂပေယျာထံသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

တထြ၊ ထိုရာဂပေယျာထံ၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဉ္စ၊ တွေ
ဝေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကောဓဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပဉ္စဝံ၊ ငါးခုမြောက်၊ ဥပနာဟဉ္စ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မက္ခဉ္စ၊
သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပယာသဉ္စ၊ အပျင်းမူခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဣဿာစ၊ ငြိရူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိယ၊ ဝန်တိုခြင်း

ကိုကည်းကောင်း၊ မာယာစ၊ ထာဏှပတ်ဖြားယောင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 သာဓဋ္ဌယျာစ၊ စဉ်းလဲခြင်းကိုကည်းကောင်း၊ ထန္တုဉ္စုခိုင်မာခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ သာဓန္တုဉ္စုချုတ်ချယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မာနဉ္စု၊ မာန်မှုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ အဘိမာနဉ္စု၊ အလွန်မာန်မှုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မဒဿစ၊
 ယက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပမာဒါစ၊ မမေ့တော့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခာဂပေယျာသနိဿိ၊ ဘာ၊ ခာဂဖြင့် ဖွတ်အပ်သောပေယျာသ
 ကိုမှီကုန်သော၊ သတ္တရသ၊ တဆဲရုန်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဟော
 အပ်ကုန်၏။ (ဩပဗ္ဗယုတ္တေန၊ ဥပမာနှင့်ယှဉ်သော၊ အာပါဒေန၊ ပိုင်းခြား
 ချွဲထိကတ်သောဥာဏ်နှင့်၊ ဧတေ၊ ထိုတဆဲဟပါးသောတရားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိညာ
 ယ၊ ပိုင်းခြားချွဲထိခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ပဘာနံ၊ ပယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ခယ၊ ကုန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝယ၊ ပျက်
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိရာဂ၊ ကင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ နိရောဓ၊ ချုပ်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ စာဂံ၊ စွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပနိနိဿဂ္ဂေ၊ တတန်စွန့်ခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဒသ၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ သုညတော၊ သုညတမည်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတရား
 လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တော၊ အနိမိတ္တမည်သော၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိတရား
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပဏိဟိတော၊ အပ္ပဏိဟိတမည်သော၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိ
 တရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာဓိမူလ
 ကာ၊ သမာဓိသျှင်အရင်းရှိကုန်သော တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပေယျာ
 ဝေသုဝိ၊ ပေယျာသတို့၌မူလည်း၊ ဝဝတ္ထိတာ၊ ပိုင်းခြားဖွတ်သားအပ်ကုန်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဿျင်ဘည်း၊ တိကနိပါတံ၊ တိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ-ဒုတိယတွဲပြီး၏။

ဝိနိဂုံး။

- (၁) ဗဟုသုပုရဂါမေသု။ခန္တိနာမောမဟာဇ္ဇသိ။
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏ။ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနန္တေ။ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသနန္တေ။
ပတ္တေစဝုဗ္ဗိဝေပုဏ္ဏိ။သုဗ္ဗိသာန္တိမဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဇ္ဇတိကတွာန။လဘိတွာတိဝိဝံသုနံ။
သာသနသာဟိတေကန္တေ။သောပါနေဂုဟအဗ္ဗသေ။ ။
- (၄) ထုပေဓိဗ္ဗေစသာထာယော။ဆန္ဒေနသဟာအတ္ထတေ။
ပါသာဒေဥဒပါနေစ။ကရောတိသုန္ဓရေသုတော။
ဘိဟရူပေဝိဟာရေစ။ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠု။သဟဒိကာယဠုက္ကထံ။
မာဂန္တေနသနတ္ထာယ။အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ။ ။
- (၆) ခုဒ္ဒစက္ကဉ္စသေလဉ္စ။မူလဋ္ဌိသာသနသစ။
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ဌဝိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဇကေကပဒမေကတ္ထံ။ရစနတ္ထာယနိဿယံ။
မန္တလာစလအာသန္တေ။ဝသံအဘယနာမကေ။ ။
- (၈) မေစာသုသိတိအာရာမေ။ထေရိယာစတိဇာဂရိ။
ထေရေနသုန္ဒရ်တ္ထေန။ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရဟိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ။ပသိတွာနနိဿယေ။
သုန္တိဗ္ဗဝိတာယတ္ထံ။ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ။ရဟိတသာပုနုပ္ပုနံ။
တတ္ထဂုဋ္ဌံအဂီတ္ထရ။တိကသာစေဝနိဿယော။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟာသာမိ။ဒွိသထေသက္ကသိတိယံ။
ကာဠေပဂ္ဂုဏမာသဿ။သက္ကမေစသုနိဗ္ဗိတော။ ။
- (၁၂) သဗ္ဗာဆန္ဒေနိဝိဂန္တံ။ဝါစေန္ဒြာပရိယာပုဏာ။
ပသန္တေနာနာယာသေန။ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိစ္စာဝအာကာသေ။ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ။
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ။ပပေါန္တုအမထံပဒံ။ ။

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသာ။ မန္တလေးမြို့၏အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရဘေတုကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝဇီဝေပုဏ္ဏံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တောရောကံသည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်းသော
 ချမ်းသာကို။ သဘိတော။ ရကြကုန်၍။ ဘုဗ္ဗိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနုဗ္ဗိ။ မိတ်၌။ ကတော။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟုသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းယု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာလာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဗ္ဗသေစ။ ဂူလိုက်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒန္တန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္တတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘေ။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ သိဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ဘျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုစု၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူတ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠု။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာသ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနုတ္တယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္တကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရဒ္ဓစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟာဖြင့်။ ဌဝိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘောသာပါဠိပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
 မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာတာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစက္ကယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလာစလ
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဗာဗုသိတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

ဝသံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိရမည်သော၊ ထေရ်၊ မထေရ်
 ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ သုဒ္ဓမိတ္တေန၊ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဝေပုဗ္ဗတ္ထာယံ၊
 စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်၊ ရစိတေ၊ စိရင်အပ်ကုန်သော၊ နိဿယေ၊ အနက်ပြုဖွဲ့ဘာသာမှီရာ
 နိဿယတို့ကို၊ ပုနပျနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ပာထိတွာန၊ ကြည့်ရှု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဿ
 ယတို့၌၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်၊ သုခန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍၊
 သေသေတွာ၊ ချွင်းချွင်း၍၊ ဝှစ်တာယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏၊ ဂုဋံ၊
 ဖျံ့၍၊ အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ရစိတဿ၊
 ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်အပ်သော၊ အင်္ဂုတ္တရတိကဿစေ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်
 ဖြစ်သော ကိကနိပါတ် ပါဠိတော်၏ ထည်း၊ နိဿယော၊ အနက်ပြုဖွဲ့
 ဘာသာမှီရာနိဿယသည်၊ သက္ကရာဇံ၊ လူတို့ဝေါဟာ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်
 သည်၊ သဟာယမှီခိုသောသက္ကသီတိယံ၊ တထောင်နှစ်ရာရှစ်ဆယ်ခုနှစ်ခု
 နှစ်၌၊ ဗဂ္ဂု၊ ထမာသဿ၊ ဘဂ္ဂုဏ္ဍိနက္ခတ်နှင့် ဖွင့်သော တပေါင်းထ၏၊
 ကာဠေ၊ ဣတိပက္ခဖြစ်သော၊ သက္ကမေဝ၊ ခုနှစ်ရက်မြောက်သော-ကြာသ
 ပတေးနေ့၌သာလျှင်၊ သုနိမ္မိတော၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣဝံဂန္ထံ၊
 ဤကျမ်းကို၊ သမ္မာဆန္ဒေန၊ ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါစေန္ဒာ၊ ပျံ့ချကြ
 ကုန်သော၊ ပရိယာပုတာ၊ သင်ကြားကြကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသန္ဓေ
 န၊ ကြည်ထင်ရှင်ထန်းသဖြင့်၊ အနာယာသေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်း
 ချမ်းသာသာလွယ်ကူစွာဖြင့်၊ ကောဝိဒံ၊ လိပ်မာတတ်မြောက်ခြင်းသို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝံ၊ ထနေတို့
 ကဲ့သို့၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊ ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သော၊
 ဝိသေသပုဂ္ဂလာ၊ ထူးမြတ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြ
 ကုန်၍၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာတို့
 ကိန်းအောင်းမွေ့ထေ့ဝပ်ပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပေါန္တု၊ ရောက်ကြပါ
 စေကုန်သတည်း။ ။